

**ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ
ОЛИЙ ВА ЎРТА МАХСУС ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ
МИРЗО УЛУҒБЕК НОМИДАГИ
ЎЗБЕКИСТОН МИЛЛИЙ УНИВЕРСИТЕТИ**

Шавкат Раҳматуллаев

**Ўзбек тилининг этимологик луғати
III**

(Форсча, тожикча бирликлар ва улар билан ҳосилалар)

**Тошкент
"Университет"
2009**

Этимологик лугатнинг бу жилдида хозирги адабий ўзбек тили лугат бойлигидаги форс, тожик тилиларига мансуб бирликлар ва улар билан ҳосилалар изохланди; талқинлар оммабон йўсинда берилди. Лугат барча тил шинавандаларига, биринчи галда зиёлиларга, шу жумладан олий ўкув турлари ва ўрта мактаб ўқитувчиларига, талабаларга мўлжалланган.

Таркизлар: 1) профессор Ризқибой Юнусов –
Тошкент Педагогика университети
ўзбек тилишунослиги кафедраси;
2) филология факултии номзоди, доцент Зиёдулла Ҳамидов –
ЎзМУ ЎФФ умумий тилишунослик кафедраси.

ISBN-978-9943-305-13-7

К И Р И Ш

1. Ўзбеклар билан ф орсларнинг кўп асрлик иктисодий, маданий алюқалари, форс тили Шарқ оламида бадиий ижод тили мавқеига эга бўлганлиги, ўзбек шоирлари она тилидан ташқари форс тилида ҳам ижод қилганлиги, ўзбеклар билан тожиклар бир маконда биргаликда ҳаёт кечирганлиги туфайли ўзбек тилининг лугат бойлигидаги эроний тилларга мансуб салмоқчи қатлам шаклланган. Ўзбек тили этимологик лугатининг бу жилдидаги ана шу қатлам бирликлари изоҳланди.

2. “Ўзбек тилининг изоҳли лугати”га (1981) эроний бирликлар ф-т таъкиди билан киритилган. Бундай таъкидлар асосан тўғри кўйилган. Изоҳли лугатга киритилган бирликларни бошқа манбалар билан синчилаб қиёслаш натижасида айрим бирликларнинг эроний эканлиги таъкидланмай колгани, айрим эроний бирликларга хато равишда *арабий* таъкиди берилганлиги аникланди; этимологик лугат тузишда бу нуксонларга эътибор берилди.

3. Эроний бирликлар “Ўзбек тилининг изоҳли лугати”да, “Тожикча-русча лугат”да, “Форсча-русча лугат”да асосан бир хил ҳарфий ифода билан акс эттирилган. Бундай бирликларга товуш таркиби жиҳатидан изоҳ берилмади. Ҳарфий ифода жиҳатидан фарқли бирликларнинг бу жиҳати таъкидланди; шундай фарқли холатлар асосида айни тил бирлигининг ўзбек, форс, тожик тилларидаги ўзига хос ифодаси изоҳланди; шу асосда бундай тил бирлиги ўзбек тилига қайси тилдан олинганлиги белгиланди.

4. Тил бирликларига кузатилаётган ҳар уч лугатда лугавий маъно изоҳлари асосан бир хил берилган; фарқли изоҳлар ҳам анчагина. Лугавий маъно изоҳларидаги фарклар асосида ҳам бундай бирликининг ўзбек тилига форс ёки тожик тилидан олинганлиги аникланди. Йўл-Йўлакай лугатларда лугавий маънога берилган изоҳлардаги нуксонларга ҳам эътибор каратилди.

5. Лугат мақолалари икки турли: а) изоҳ мақоласи, б) ҳавола мақоласи. Ҳар икки тур мақоланинг бошланишидаги қисм (вокабула) қатъий алифбо тартибида жойланниб, бош ҳарфлар билан терилди.

Ҳавола мақоласида асосан тил бирлигининг товуш жиҳатидан фарқли кўринишлари (вариантлар) акс эттирилиб, асосий кўринишга ҳавола берилди; қаранг таъкиди қисқармаси билан ёзилди. Бундай кўринишлар форс ва тожик тилларининг ўзи орасида, булар билан ўзбек тили орасида юзага келган бўлиб, булар ҳам изоҳланди.

6. Изоҳ мақоласи вокабуласи ўзбек тилининг изоҳли лугатига биноан куйидаги ўзгартишлар билан ёзилди:

1) Изоҳланаётган ўзбекча, тожикча лугавий бирликлар таркибида икки ёнма-ён товушни биргаликда ифодалайдиган я ҳарфи ўрнига йа

харфлари, ю ҳарфи ўрнига йу ҳарфлари, ё ҳарфи ўрнига йо ҳарфлари, ё ҳарфи ўрнига йе ҳарфлари ёзилди.

2) Ўзбек тили бирлиги таркибида кирилл алифбосидаги ж ҳарфи асосан портловчи-сирғалувчи (коришик) товушни ёзишда ишлатилди; сирғалувчи товуш катнашадиган *ажедар* каби санокли сўзда ҳам шу ҳарфдан фойдаланиб, сирғацувчи товушни ифодалаши таъкидланди.

3) Тожик тили лугатидан олинган бирлик таркибида ҷ ҳарфи билан ёзилган портловчи-сирғалувчи (коришик) товуш, чўзик ӯ товуши этимологик лугатда ўз ҳарфи билан ёзилди.

4) Форсча лугавий бирлиқпинг товуш таркиби акс этирилган кирилча транскрипцияда портловчи-сирғалувчи ж товуши дж лигатураси билан, ғ товуши ғ ҳарфи билан ёзилгани ўзича сакланди.

5) Ушбу транскрипциядаги а ҳарфи тожикча о ҳарфи ифодалайдиган товушга, ё ҳарфи тожикча а ҳарфи ифодалайдиган товушга, и ҳарфи тожикча ё ҳарфи ифодалайдиган товушга якин. Этимологик изохларда булар таъкидланмади.

6) Арабча дзод товуши катнашадиган лугавий бирлиқнинг кирилча ҳарфий ифодасида бу товуш дз лигатураси билан ифодалангани ўзича сакланди.

7) Ўзбек ва тожик кирилл арифбосида ҳ ҳарфи билан ифодаланадиган товуш форс тилидаги транскрипцияда һ ҳарфи билан ифодалангани ўзича сакланди.

8) Тожик тили лугавий бирлигининг охирида и ҳарфи билан ифодаланган товуш форс тилидаги айни шу лугавий бирлик охирида ё ҳарфи билан ифодалангани форс тилининг ўзига хос хусусият бўлиб, бу икки кардош тиллар товуш тизимидаги фарқоти нукталардан бири деб ўзича саклаб ёзилди.

7. Форс ва тожик тилларининг морфемалар тизими билан ўзбек тилининг морфемалар тизими орасидаги асосий фарқлар, биринчидан, форс ва тожик тилларида олд кўшимчалар, олд кўмакчилар мавжудлигига, иккинчидан, феъл лексемаларда икки асосининг – хозирги замон асосининг ва ўтган замон асосининг мавжудлигига кўринади. Бундай феъл асослари ўрни билан мустақил лугавий бирликка тенг бўла олади, жуда кўп хосила лугавий бирликларнинг юзага келишида катнашади. Айрим феълларнинг хозирги замон асоси ҳатто кўшимчага ҳам айланган. Юкорида таъкидланган ва бошка айрим хусусиятлар этимологик лугатга киритилган ҳар бир лугавий бирлик бўйича бирма-бир тасвирланди.

8. Хосила лугавий бирликлар форс ва тожик тилларининг ўз бирликлари, булар билан ўзбек тили, ўрни билан бошка бир хил бирлиги катнашиб тузилган бўлиб, бундай бирликлар таркибидағи қисмлар бирмабир изохланди.

9. Этимологик изоҳ тилдаги (лугатдаги) барча бирликларга берилмайди. Ҳозирги тил нуқтайи назаридан туб деб карападиган бирликларга этимологик изоҳ бериш имконияти топилавермайди. Бундай бирликлар факат товуш таркиби, маъно мундарижасидаги фарқлар бўйича изоҳланади. Ҳосила бирликларда уларнинг кисмларига ва бир бутун ҳолда товуш таркиби ва маъно мундарижаси жиҳатидан ёндашиб изоҳлар берилди.

10.Изоҳланаётган бирликнинг маъноси хар уч тилда бир хил бўлишидан ташқари тоҷик тили билан форс тили орасида, бу тиллар билан узбек тили орасида фарқланиш ҳам мавжуд. Этимологик лугатда булар ҳам таъкидланди.

А

АБГОР Бу сифат ТжРСда шу шаклида келтирилиб, разг. деб таъкидланган ва ағгор шаклида қаранг дейилган (15); у ерда иккى маъноли деб изохланган (34). ЎТИЛга ағгор шаклида киритилиб, [ф-т] деб таъкидланган ва ағгор шакли келтирилган (I, 21). Демак, бу сифат асли ағгор шаклига эга, тожик сўзлашув тилида ф товушини б товушига алмаштириб айтиш хам мавжуд; ўзбек тилига ана шундай шакли олинган. Тожик тилида бўлганидек ўзбек тилида хам бу сифат ағгор қыл-, ағгор бўл-февълари таркибида ишлатилади, мумтоз адабиёт асарларида ағгор айла-февъли хам ишлатилган. (Бундай февъллар ЎТИЛда таъкидланмаган). Бу сифатда маъно тараққиёти аниқдан мавхумга (жисмийдан руҳийга) томон вое бўлган: 'калтакланган, жароҳатланган' (ТжРС, 34) – 'мажрух, ўрганган' (ЎҚААКЛ, 64) – 'ёмон ахволга тушиб колган, ночор, хароб' (ЎТИЛ, I, 21). Хозирги ўзбек тилида бу сифат факат руҳий холатни англатиш учун ишлатилади.

АБЗАЛ Бу от ТжРСга авзол шаклида киритилиб, [ф-т] деб таъкидланган ва асли ағзор экани айтилган (I, 22); нимагадир бу от охиридаги товуш л эмас, р деб ёзилган (Балки ҳарфий хатоликлар). Демак, бу от асли ағзол товуш таркибида эга; тожик сўзлашув тилида ф товушини б товушига алмаштириб айтиш хам мавжуд; ўзбек тилига ана шундай товуш ўзгариши билан олинган. ТжРСда бу отнинг маъноси "снаряжение, принадлежности, инструменты" тарзида изохланаб, ағзоли сароччӣ мисоли келтирилган (34). ЎТИЛда бу отнинг маъноси 'от-уловни эгарлаш ёки аравага кўшиш учун зарур асбоблар мажмуи; эгар-жабдук' деб таърифланган (I, 22); демак, кенг маъноли от ўзбек тилида тор маънони англатиш учун ишлатилган. Бу отни ўзбек тилига олишда тожикча ноадабий ағзол шаклидаги о товуши а товушига алмаштирилган.

АБРЎ ЎТИЛга бу от "[ф-т поэт]" изохи билан киритилиб, 'кош' маъносини англитиши айтилган (I, 22). ПРСда [абру] шаклида келтирилиб, 'кош' деб изохланган (3). ЎҚААКЛда абрӯ шаклида берилиб, 'кош' деб изохланган (925). ТжРСда абрӯ шаклидан абрӯ шаклига қаранг дейилиб, у ерда "бровь" деб изохланган (16). Кўринадики, бу от асли абрӯ шаклига эга бўлиб, кейинчалик тожик тилида абрӯ шакли юзага келган ва шу шакли алабий тилга хос деб белгиланган; ўзбек тилига худди шу шакли олинган.

АВБОШ Бу сифатнинг маъноси лугатларда 'дайди, саёқ, безори' деб изохланган. ПРСда оубаш шаклида (46), бошка лугатларда авбош шаклида ёзилган (ТжРС, 16; ЎТИЛ, I, 23). Кўринадики, бу сифат асли оу товуши билан бошланган, кейинчалик ае тарзида айтиладиган ва ёзиладиган бўлган. Араб ёзуvida вов ҳарфи у товушини хам, в товушини хам

ифодалаш учун ишлатилади, шунга кўра бу сифат таркибида *в* деб ўқилиган, лекин *о* харфи билан бошлаб ёзилганини изоҳлаш кийин.

АВРА Бу от ТжРСга *абра* шаклида киритилган (15), ПРСда [әбре] тарзида ўқилиши кўрсатилган (3). Демак, форсча от охиридаги э товуши ўрнига тожик тилида *а* товуши талаффуз килинган; ўзбек тилига тожикча *абра* шакли *б* товушини *в* товушига алмаштириб олинган. Ушбу отнинг маъноси ПРСда "верх, лицо (платья)" деб (3), ТжРСда "лицевая сторона материи, верх, лицо (платья, одеяла)" деб (15), ЎТИЛда "1. Кийим ёки кўрга, кўрпача каби нарсаларнинг ташки, сиртки қавати. 2. Ёстикнинг сиртки жилди" деб (24) изоҳланган. ТжРСда *абр* отнинг иккинчи маъноси "шелковая или полушелковая материя кустарного производства с узором, напоминающим облако" деб таърифланган (15). *Абра* отнинг маъноси ана шу маъно асосида юзага келгани аник. Юкорида келтирилган далиллардан аёнки, *абра* оти *абр* отидан -*а* кўшимчаси билан (ТжРС, 543) ясалган. Хозирги ўзбек тилида бу от билан *авра-астар*, *астар-авра* жуфт сўзлари тузилган (ЎТИЛ, I, 24, 60) *Авра* отидан -*лик* кўшимчаси билан *аврагик* оти ясалган (Негадир бу от изоҳли лугатга киритилмаган).

АГАР Бу шарт боғловчиси лугатларга бир хил шаклида киритилган. ПРСда, ТжРСда "если" деб изоҳланган; ЎТИЛда "[ф-т] шарт боғл." таъкидидан кейин "Шарт эргаш гапларнинг бошида келиб, -са, -са ҳам, -ганда ва ш.к. шарт аффикслари ёрдамида ифодаланган маънони кучайтиради" дейилган (25). Асли бундай кўшимчча қатнашмаса, шарт маъноси *агар* боғловчисининг ўзи билан ифодаланади; лугатдаги изоҳда бундай холат камраб олинмаган. Ҳар уч лугатга *агар* боғловчиси бошланишидаги *а* товуши ташланган *гар* шаклида ҳам киритилган. ЎТИЛда бу боғловчи *агарда*, *агарчи* шаклларида ҳам келтирилган; бу шакллар охиридаги -*да*, -*чи* кисмлари асли юклама бўлиб (Янги имло коидаларининг 55- бандига каранг), боғловчининг таркибига кўшилиб кетган.

АЖДАР Бу от ТжРСда *аҷдар* шаклида ҳам, *аҷдарҳо* шаклида ҳам келтирилиб, *аҷдарҳо* шаклига қаранг дейилган. Демак, асосий шакл деб *аҷдарҳо* таъкидланиб, ўша ерда маъноси "дракон, чудовище, сказочная огромная змея" деб изоҳланган (19). ЎТИЛга бу от "[ф-т]" таъкид билан *аҷдар* шакли асосий деб киритилган, маъноси шу ерда изоҳланган; куйироқда *аҷда(r)ҳо* [ф-т] таъкиди билан келтирилиб, бош маъносига "айнан *аҷдар*" изоҳи берилган (I, 28). Демак, ўзбек тилида бу от *аҷдар*, *аҷдарҳо*, *аҷдаҳо* шаклларида ишлатилиши таъкидланган; асосий шакл деб тожик тилидан фарқли ҳолда *аҷдар* шакли танлангани тўтри бўлган, чунки *аҷдарҳо* шакли *аҷдар* шакли асосида юзага келган. *Аҷдарҳо* шакли таркибидаги -*ҳо* кисми асли тожикча кўплик кўшимчаси бўлиб (ТжРС, 536), бу ерда муболага маъносини ифодалаш учун ишлатилган. *Аҷдарҳо* шакли таркибидаги *р* товушини талаффуз кильмаслик тожик тилида вое бўлган. Бу отнинг боши маъноси ўзбек тилида ҳам 'баҳайбат

илон' бўлиб, калтакесакнинг бир турига ном сифатида кейинчалик кўчирилган. Ўзбек тилида итогиз ўсимлигига ном шу отга гул отини кўшиб хосил килинган (аҳжадаргул). 'Очоғат' маъносини англатиш учун бу отга арабча нафс отини (АРС, 818) кўшиб аҳжадарнафе сифати тузишган. Ўзбек тилининг товушлар тизимида асли сирғалувчи ж товуши йўқ, аҳжадар каби бир неча олинма бирликлар таркибида учрайди; шунга кўра ўзбек сўзлашув тилида бу сирғалувчи товуш ё портловчি товушига алмаштирилади.

АЖДАРХО қ. аҳжадар

АЗБАРОЙИ Бу олд кўмакчи ўзбек тилида тожикча кўп маъноли аз олд кўмакчинини 'сабаб, асос' маъноси билан (ТжРС, 19) ва барои кўмакчинини 'сабаб, максад' маъноси билан (ТжРС, 48) бирлаштириб хосил килинган; шунга кўра 'сабаб, учун' маъносини ифодалайди (ЎТИЛ, I, 30); кўпинча азбаройи 'худо, азбаройи шифо бирималари таркибида ишлатилади. Азбаройи 'худо биримаси икки маъноли бўлиб, биринчи маъносида 'худо учун, худо йўлига' маъносини англатади, бу маъноси билан жуда оз ишлатилади; иккинчи маъносида қасам ичиш ('худо ҳаки, ўлай агар') билдиради, бу маъноси билан кўп ишлатилади. Азбаройи шифо биримаси асосан 'шифо (даво) бўлсин деб' маъносини англатиш учун ишлатилади. Бу кўшма олд кўмакчининг иккинчи кисми ПРСда [бәрайе] шаклида (64), ТжРСда барои шаклида (48) ёзилган: Олд кўмакчи охиридаги йой ҳарфи форсчада ўе деб, тожикчада и деб ўқилган. Ўзбек тилида кўшиб ёзилган бу олд кўмакчи ТжРСда аз барои тарзида ажратиб ёзилади.

АЙБДОР Бу сифат тожик тилида 'конун-коидага хилоф иш, хатти-харакат', 'нуксон' каби маъноларни англатадиган арабча айб отига (АРС, 552) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча доштон феълининг (ТжРС, 137) дор ҳозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бирор айб иш килган', 'бирор нуксони бор' маъносини англатади (ТжРС, 21; ЎТИЛ, I, 31).

АМАКИ Бу от билан арабча амма отининг асоси амм(үн) бўлиб, 'ота' маъносини англатади (АРС, 538). Амма оти араб тилида амм(үн) отига -ат(-ун) женский род кўшимчасини кўшиб хосил килинган (АТГ, 29); тожик тилига род кўшимчаси охиридаги т товушини -ун келишик кўшимчаси билан биргаликда ташлаб олинган. Бу от 'отанинг опа-синглиси (жиянига нисбатан)' маъносини англатади. Тожик тилида амма оти таркибидаги кўш т товушидан бири ташланиб, 'иззат-хурмат' маъносини ифодалайдиган тожикча -ак кўшимчаси (ТжРС, 543) кўшилган (амак); ТжРСга худан шу шаклида киритилган (24). Бу отни ўзбек тилига олишда охирига т товуши кўшилган (амаки). Ҳар икки тилда бу от 'отанинг ака-укалари (жиянига нисбатан)' маъносини англатади.

АМАКИВАЧЧА Бу от тожик тили лугатида амакбача шаклида келтирилган (ТжРС, 24). Бу от таркибидаги бача кисми 'бала' маъносини

англатади. Шунга кўра амакбача оти 'ака-укаларнинг ўғил-кизлари (бир-бирига нисбатан)' маъносини англатади (ТжРС, 24; ЎТИЛ, I, 43). Бу тожикча кўшма от ўзбек тилига биринчи кисми охирига и товушини кўшиб (амаки), иккинчи кисмидаги б товушини в товушига алмаштириб, ч товушини катлаб олинган. Асли кейинги кисм ПРСда [бачче] шаклида (59) иккита ч харфи билан ёзилган; демак, бу кўшма отнинг иккинчи кисми гўё форсча шаклида олинган. Ўзбек сўзлашув тилида в товуши таъсири билан ундан кейинги а товуши о товушига алмаштирилиб, амакибочча тарзила хам айтилади.

АНДАВА Бу от ТжРСда андова шаклида келтирилган (27); ўзбек тилига иккинчи бўгинидаги о товуши а товушига алмаштириб андава шаклида олинган. Тожикча андова оти асли 'сува-, сомон сувок киз-' маъносини англатадиган андовидан феълининг (ТжРС, 27) андөв ҳозирги замон асосидан -а кўшимчаси билан (ТжРС, 543) ясалган, шунга кўра 'суваш асбоби' маъносини англатади. Ўзбек тилида бу отдан -ла кўшимчаси билан андавала- феъли ясалган.

АНДАВАЛА- қ. андава

АНДАЗА Бу от ПРСда [яндозе] шаклида келтирилиб, "мера, размер" каби маънени англатиши (43), ТжРСда андоза шаклида келтирилиб, "мера, мерка, измерение, размер" каби маънени англатиши (28) айтилган. ЎТИЛда [ф-т] таъкиди билан андаза шаклида келтирилиб, 'кийим-бош, пойабзал каби буюмларни бичиш, тикишга тайёрлаш учун ясалган шакл, колил' маъносини англатиши айтилган (46). Ўзбек тилига бу тожикча от иккинчи бўгинидаги о товушини а товушига алмаштириб олинган. Тожикча андоза оти асли 'кур-, тайёрла-', 'чўлдир-' каби маъноларни англатадиган андохтан феълининг (ТжРС, 28) андоз ҳозирги замон асосига -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган; шунга кўра 'бичища, шакл беришда ишлатиладиган асбоб (шаблон)' маъносини англатади. Ўзбек тилида бу от катнашуви билан андаза ол-, ўз андазаси билан ўйча-, андазаси келишган иборалари ташкил топган.

АНДАК Бу равиши ТжРСга шу шаклида киритилиб, "мало, немного, чуть-чуть" каби маънени (27), ЎТИЛга хам шу шаклида киритилиб, 'озгина вакт, пича, бирмунча' маъноларини (I, 46), ПРСга [яндак] шаклида киритилиб, "немного, мало" маъносини англатиши айтилган (43). ПРСда [янд] равиши хам келтирилиб, "несколько" маъносини англатиши айтилган (43). Анд ва андак равишини киёслашдан маълум бўладики, андак равиши анд равишига кичрайтириш-эркалаш маъносини ифодалайдиган -ак кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган.

АНДАРМОН Бу сифат ЎТИЛда [ф-т] таъкиди билан келтирилиб, 'банд, машғул' маъносини (47), ТжРСда хам шу шаклда келтирилиб, "1) увлечённый, занятый, 2) застрявший, запутавшийся, 3) задержавшийся" маъноларини (27) англатиши айтилган. ПРСда бундай сифат

келтирилмаган. *Андармон* сифати асли 'бироз' маъносини англатадиган *анд* микдор равиши билан (ПРС, 43) 'хоиш, берилиш' маъноси билан катнашган *армон* отидан (ПРС, 16) тузилган; шунга кўра бу бирликнинг маъносини 'банд, машғул' деб эмас, балки 'бироз берилиш, боғланиш холати' деб изохлаш тўёри. Бу бирлик билан ўзбек тилида *андармон* бўл-феъли хосил килинган.

АНДАРМОН БЎЛ- қ андармон

АНДИША Бу от ПРСда [андише] шаклида келтирилиб, "мысль, идея; забота, беспокойство, опасение" маънолаларини (43), ТжРСда *андиша* шаклида келтирилиб, "мысль, дума, размышление, раздумье; сомнение, опасение, страх, боязнь" маъноларини (27) англатиши айтилган. ЎТИЛда [ϕ -т] таъкиди билан *андиша* шаклида келтирилиб, 'кетини, оқибатини ўйлаб ёки юз-хотир қилиб юритилган мулоҳаза; эҳтиёткорлик; шарм-хаё, ор-номус, уят' маъноларини англатиши айтилган (47). Ўзбек тилига бу от тожикча *андеша* шаклининг иккинчи бўғинидаги э(е) товушини и товушига алмаштириб олинган. *Андиша* оти асли "размышлять, раздумываться, задумываться" маъносини англатадиган форсча [андишидан] (ПРС, 43), тожикча *андешидан* (ТжРС, 27) феълининг *андии* | *андеш* хозирги замон асосига -а қўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган, шунга кўра 'юз-хотир қилиб, оқибатини ўйлаб бирор сўзни айтишдан, бирор харакатни амалга оширишдан тийилаш' маъносини англатади. Ўзбек тилида бу от билан *андишали*, *андишасиз* сифатлари, *андиша қиъ-феъли*, *андишага бор-* ибораси тузилган.

АНДУХ Бу от ПРСда [андӯҳ] шаклида (43), ТжРСда *андӯҳ* шаклида (28) келтирилган; ўзбек тилига форс тили шакли олинган. ПРСда ва ТжРСда "горе, печаль, грусть, тоска" маъносини, ЎТИЛда [ϕ -т] таъкиди билан 'рухий азоб, хафагарчилик; ғам, гусса, қайгу' маъноларини (I, 47) англатиши айтилган. Юқори услугуга хос бу китобий от хозирги ўзбек тилида деярли ишлатилмайди.

АНЖИР Бу от ПРСда [анджир] шаклида (42), ТжРСда *анҷир* шаклида (29) келтирилиб, "винная ягода, инжир" деб изохланган. ЎТИЛда [ϕ -т] таъкиди билан *анжир* шаклида келтирилиб, маъноси 'сүтсизмон ширадор шапалок баргли дарахт; шу дарахтнинг меваси' деб таърифланган (I, 47). Тожик ва ўзбек тилларида бу от билан *анжирзор* (*анҷирзор*) оти ясалган; ўзбек тилида *анжир* шафттоли биримаси, *анжир* қилиб юбор- ибораси тузилган.

АНЖОМ Бу от ПРСда келтирилмаган. ТжРСга *анҷом* омоним сифатида киритилиб, *анҷом* II оти "принадлежности, предмет обихода" деб изохланган (29). ЎТИЛда *анжом* оти [ϕ -т] таъкиди билан келтирилиб, '1) уй-рўзгор асблолари; 2) ҳар соҳага хос нарсалар, асбоб-куроллар' деб

таърифланган (I, 47); демак, бу отнинг маъносини 'рӯзгор, соҳа жиҳозлари' деб таърифлаш мумкин.

АНДЖУМАН Бу от ПРСда [әнджоман] шаклида келтирилиб, "собрание, общество; клуб" деб изохланган (42); ТжРСда анҷуман шаклида келтирилиб, "собрание; съезд; конгресс" деб изохланган (29). ЎТИЛда [ф-т] таъкиди билан бош маъноси 'йигин, мажлис, съезд' деб изохланган (I, 47). Ўзбек тилига бу от тожик тилидаги шаклида олинган. ПРСдаги "соединение" маъносини англатадиган [әнджема] отига (42) киёслаб анжуман оти асли шу отдан -(а)н кўшиминачаси билан хосил қилинган дейиши мумкин.

АНОР Бу от ПРСда [әнор] шаклида келтирилиб, ""гранат (плод)" деб изохланган (41), ТжРСда анор шаклида келтирилиб, "гранат" деб изохланган (28). ЎТИЛда [ф-т] таъкиди билан анор шаклида келтирилиб, 'кизил гулли дараҳт; шу дараҳтнинг ичи кизил доналар билан лик тўла юмалоқ меваси' деб изохланган (I, 48). Бу тожикча от таркибидаги *a* товуши тожик тилида *o(ə)* товушига алмаштирилган ва ўзбек тилига шу шаклида олинган. Бу от ҳар уч лугатда нор қиска шаклида ҳам келтирилган. ПРСда [нор] I "гранат" деб, бу от билан хосил қилинган [нар-бон] оти 'гранатовое дерево' деб изохланган (552). ТжРСда нор II "гранат" деб изохланган (274). ЎТИЛда нор II "арабча" ҳато таъкиди билан 'бадандаги туғма кизғиши дод' маъносини англатадиган айтилган; нор III [ф-т] таъкиди билан айн анор дейилган (510). ЎТИЛдаги нор III шакли анор оти бошланишидаги *a* товушини ташлаш натижасида юзага келган.

АПКАШ қ обкаш

АРАВА Бу от ПРСда [әрабе] шаклида (15), ТжРСда араба шаклида (30), ЎТИЛда [а.] ҳато таъкиди билан арава шаклида (I, 50) келтирилган. Ўзбек тилида тарихан бу от араба шаклида ишлатилган бўлиб, кейинчалик иккичи бўгиндаги *o(ə)* товуши *a* товушига, б товуши *e* товушига алмаштирилган.

АРАВАКАШ Бу от арава отига (к.) 'торт-, юргиз' маъносини англатадиган тожикча *кашидан* феълининг *каш* хозирги замон асосини кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'арава хайдовчи киши' маъносини англатадиган (ЎТИЛ, I, 51).

АРАВАСОЗ бу от тожикча арава отига (к.) 'ярат-, яса-' маъносини англатадиган тожикча *соҳтан* феълининг *соз* хозирги замон асосини (ТРС, 364), кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'арава ясовчи уста' маъносини англатадиган.

АРАЙИШ: Бу от ўзбек тилида арайишини ол- биримаси таркибида ишлатилади; шу биримма таркибида 'бичилаётган, тикилаётган нарсаннинг чоқидаги ортиқча жой, кўст' маъносини англатадиган (ЎТИЛ, I, 51). ПРСда [арайеш] шаклида (13) киритилган бу от ТжРСда ороши шаклида келтирилган (288). Кўринадики, бу от ўзбек тилига форс тилидан олинган

дайиши тўғрирок: Форсча *арайеш* шакли таркибидаги *а* товушига якин товуш ўзбекча *а* товушига, *э(е)* товуши и товушига алмаштирилган. Асли оройини оти форс ва тожик тилларида 'безаш', 'безак' маъносини англатадиган оройини отидан 'ортиқча жой', кўст' маъносини англатадиган оройини оти ўсиб чикканини тан олиш билан бартараф қилиш мумкин. Маъно тараққиёти куйидагича кечган: 'безаш' → 'бичиш-тикишда ортиқча жойини олиб ташлаб безаш' → 'бичиш-тикишда ортиқча жойини олиб ташлаш'.

АРАҚХҮР Бу сифат тожик тилида арабча *арак* отига (АРС, 511) 'еб-ич-' маъносини англатадиган тожикча *хўрдан* феълининг *хўр* хозирги замон асосини кўшиб (ТжРС, 29) хосил қилинган; тожик ва ўзбек тилларида 'спиртли ичимликни муттасил мезердан ортик ичадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 51).

АРДОБ Бу от ПРСда [*ард-абе*] шаклида (15), ТжРСда *ордоба* шаклида (288), ЎТИЛда [*ф-т*] тавқиди билан *ардоб* шаклида (I, 52) келтирилган. Форс тилида бу от асли 'ун' маъносини англатадиган *ард* оти билан 'сув' маъносини англатадиган *об* отидан тузилган бирликка -*а* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган. Тожик тилида бу от таркибидаги *а* товушлари *о(а)* товушларига, *э(е)* товуши *а* товушига алмаштирилган. Ўзбек тилига тожикча *ордоба* оти бошланишидаги *о* товушини *а* товушига алмаштириб, охиридаги *а* товушини ташлаб олинган. Бу от 'молга ичириш учун унга сув кўшиб тайёрланадиган суюк озука' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 52).

АРЗАНДА Бу сифатдош шакли ПРСда [*арзәнде*] шаклида (15), ТжРСда *арзанд* шаклида (30) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган (ЎТИЛ, I, 52). 'Киммат бўл-', 'лойик бўл-' маъноларини англатадиган тожикча *арзидан* феълининг (ТжРС, 30) сифатдош шакли бўлиб (*арз+анд*), ПРСда 'ҳакиқий', 'макбул', 'кйиматли' маъноларини (15), ТжРСда 'муносиб', 'кйиматли' маъноларини (30), ЎТИЛда эса 'орзу қилиб етишган фарзанд', 'хаммадан ортик кўрган сукокли фарзанд' маъноларини англатиши (52) айтилган; демак, ўзбек тилида лексик маъно торайиши юз берган: фақат одамга нисбатан ишлатиладиган бўяган.

АРЗДОД Бу от асли 'таклиф қилиш', 'байн қилиш' каби маъноларни англатадиган арабча *арз* оти билан (АРС, 509) 'адолат', 'ҳак' каби маъноларни англатадиган тожикча *дод* отидан (ТжРС, 133) тузилган *арзи дод* изофа бирикмасига тенг бўлиб (ЎТЭЛ, II, 39), 'адолат истаб қилинган мурожаат' маъносини англатади. Изофа қўшимчаси ташланганидан кейин бу бирикма кўшиб ёзиладиган бўлган. Бу отнинг тожик тили лугатида *арзу дод* (ТжРС, 29), ўзбек тили лугатида *арз-дод*, *арзу дод* (ЎТИЛ, I, 53) шаклларида келтирилгани ўринли бўлмаган.

АРЗОН Бу сифат ПРСда [*арзан*] шаклида (15), ТжРСда *арzon* шаклида (30), ЎТИЛда кам [*ф-т*] тавқиди билан *арzon* шаклида (I, 53) келтирилган.

ПРСда [арз] оти келтирилиб, "1) банк. валюта; 2) цена, стоимость, достоинство" деб изохланган; [арзеш] оти ҳам келтирилиб, "цена, стоимость, ценность" деб изохланган (15). Юкоридаги мъноларни англатадиган *арзии* оти ТжРСда ҳам келтирилган (30). Кўринадики, *арzon*, *арзеш* отлари 'мълум кийматга, баҳога эга бўл-' мъносини англатадиган *арзидан* феълининг (ТжРС, 30) *арз* ҳозирги замон асосидан -он, -иш кўшимчалари билан (ТжРС, 543) хосил қилинган. *Арzon* сифати ўзбек тилида 'баҳоси, нархи паст, унча киммат бўлмаган' мъносини англатади (ЎТИЛ, I, 53). Ўзбек тилида *арzon* сифатидан *арzonчилик* мавхум оти, *арzonлаш-* феъли ясалган, *арzon-гаров* равиши тузилган.

АРЗОН-ГАРОВ қ., *арzon*

АРЗОНЛАШ- қ. *арzon*

АРЗОНЧИЛИК қ. *арzon*

АСП Бу от ПРСда [асб] ва [асп] шаклларида (18), ТжРСда асб шаклидан (31) *асп* шаклига (32) ҳавола билан келтирилган; демак, *асп* шакли асосий хисобланган; ўзбек тилига шу шакли олинган (ЎТИЛ, I, 59). Демак, бу от асли б товушига тугаган, кейинчалик *и* товушига алмаштирилган. Ҳар уч тилда бу от асли 'ирик иш-улов ҳайвони' мъносини англатади; шахмат доналаридан бири (от) ҳам шундай номланган.

АСТАР Бу от ТжРСда шу шаклида келтирилиб, *сўзлашув шакли* деб тъкидланган ва *остар* отига ҳавола берилган (33); у ерда *остар* "подкладка" деб изохланган (289). ПРСда [*остар*] шаклида келтирилиб, "подкладка" деб изохланган (20). Демак, бу от асли *остар* шаклига эга; тожик сўзлашув тилида *о* товушини *а* товушига алмаштириб айтиш ҳам мавжуд; ўзбек тилига ана шу сўзлашув тили шакли олинган. ЎТИЛда [ф-т] тъкиди билан мъноси 'кйим ёки кўрпа, кўрпача сингарни нарсаларнинг ички қавати, ички томонига тикилган материал' деб търифланган (I, 60). Ўзбек тилида *астар* оти билан *астар-авра* жуфт оти тузилган, -лик кўшимчаси билан *астарлик* оти хосил қилинган; *астар-аврасини ағдар-* ибораси ташкил топган.

АСТАР-АВРА қ. *астар*

АСТАР-АВРАСИНӢ АҒДАР- қ. *астар*

АСТАРЛИК қ. *астар*

АСТОЙДИЛ Бу равиш тожикча *аз* олд кўмакчиси, *таҳти дил* изофа биримасидан иборат бўлиб, ТжРСда *аз таҳти дил* шаклида берилган (129). *Таҳти* оти 'туб, ост' мъносини англатаб, *таҳ* шаклида ҳам ишлатилиди (391). ЎКААҚЛда *аз таҳти дил* шаклида келтирилган (134). Ўзбек тилида *з* товуши *с* товушига, *ҳ* товуши *й* товушига, *а* товуши *о(ә)* товушига алмаштирилган, -й изофаси айтилмай кўйган; натижада бу бириманинг кисмлари ўзбек тилида кўшиб ёзиладиган бўлган. Ҳар уч тилда бу равиш 'чин кўнгилдан', 'сидкидил билан' мъноларини англатади.

АФСОНА Бу от ПРСда [*афсане*] шаклида (32), ТжРСда *афсона* шаклида (35), ЎТИЛда хам *афсона* шаклида келтирилган (I, 63). Будагов лугатида *афсона*, *афсон* шакларида берилган (ССТН, I, 65). ПРСда [*афсонидан*] феъли келтирилиб, "рассказывать сказки, притчи" деб изохланган (32). Кўринадики, *афсона* оти *афсонидан* феълининг *афсон*-хозирги замон асосига -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган. Бу от 'ищониш кийин, тўкима хикоя, гап-сўз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 63).

АФСОНАВИЙ Бу сифат тожик тилида *афсона* отига (к.) -й кўшимчасининг -ий шаклини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган (ТжРС, 35); ўзбек тилида бу кўшимча -ий шаклида кўшилган; 'акл бовар килмайдиган', 'мислиз' каби маъноларни англатади ЎТИЛ, I, 63).

АФСУС Бу от ПРСда [*афсус*] шаклида (33), ТжРС *афсус* шаклида (35) келтирилган; у товуши форс лугатида вов ҳарфи билан ёзилган, демак, бу товуш – чўзиқ. Ўзбек тилида бу товушнинг чўзиклиги йўколган (ЎТИЛ, I, 63). ТжРСда бу отнинг *фусус* шаклида хам келтирилишидан (415) маълум бўладики, *афсус* шакли – иккиласми, хосила шакл. Бу ходисани тожикча отнинг кўплик шакли арабча кўплик шакли формуласи билан хосил қилинган деб (ТжРС, 537) талкин қилиш мумкин. ПРСда *афсус* "1. увы!, ах!, жаль! (возглас сожаления); 2. сожаление, жалость, досада, раскаяние" маъноларини (35), ЎТИЛда '1. ўқиниш, ачиниш туйгуси; пушайман; 2. кириши. с. Аттаги, эсиз' маъноларини билдириши (I, 63) айтилган. Демак, *афсус* асли от бўлиб, кейинчалик бу отдан ундов ўсив чиқкан. От ва ундовнинг бир лугат маколасида берилиши тўғри бўлмаган. *Афсус* отидан ўзбек тилида *афсуслан-* феъли ясалган.

АФСУСЛАН- -к *афсус*

АФТОДАХОЛ Бу сифатнинг бош қисми ПРСда [*офтаде*] шаклида (31), ТжРСда *афтода* шаклида (35), ЎКААҚЛда хам (66), ЎТИЛда хам (I, 64) кейинги шакла келтирилган. Кўринадики, ўзбек тилига тожик тилидан олинган. Бу сифат таркибидаги ҳол қисми – арабча (АРС, 590). *Афтода* қисми асли *афтодан* феълининг 'ночор бўл-', 'ночор ахволга туш-' маъноси билан хосил қилинган ўтган замон сифатдоши (35) бўлиб, тожик тилида 'ночорлашган' маъносини англатади. Бу сифатдош хозирги ўзбек тилида мустакил ишлатилмайди, *афтоҳол* кўшма сифати таркибида катнашади. Бу кўшма сифат 'руҳан, жисмонан ночор, танг ҳолатдаги' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 35).

АФГОН Нола, фарёд' маъносини англатадиган бу от ТжРСда *афгон I* деб келтирилган (36); ПРСда эса шундай маънони англатадиган от акс эттирилмаган. ЎТИЛда бундай маънони англатадиган от *афгон II* деб келтирилган (I, 64). Худди шундай маънони англатадиган от ПРСда [*феъсан*] шаклида (371), ТжРСда *фигон* шаклида (412), ЎТИЛда хам шундай шакла (I, 302) келтирилган. *Афгон*, *фигон* отларини *афсус*, *фусус*

бирликлари билан киёслашдан маълум бўладики, бу ерда тожикча отнинг кўплик шакли арабча кўплик шакли формуласи билан ҳосил қилинган (ТРС, 587).

АХД-ПАЙМОН қ. аҳду паймон

АХДУ ПАЙМОН Бу жуфт от 'ваъда', 'шартлашув' маъносини англатадиган арабча аҳд отни (АРС, 546) -у боғламаси билан 'ваъда' маъносини англатадиган тожикча *паймон* отига (ТжРС, 296) боғлаб тузилган бўлиб, ўзаро қатъий келишув' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 69). Бу жуфт от ўзбек тилида *аҳд-паймон* шаклида ишлатилади.

Б

БАДАВЛАТ Бу сифат 'бойлик' маъносини англатадиган арабча *давлат* отига (АРС, 268) 'эга', 'мавжуд' маъносини ифодалайдиган тожикча *ба-* олд кўшимчасини (ТжРС, 39) қўшиб ҳосил қилинган; ўзбек тилига 'кatta бойликка эга', 'бой' маъноси билан олинган (ЎТИЛ, I, 70).

БАДАР: ТжРСда бу ўрин оти 'ташкарига' ("наружу, вон, прочь") маъносини англатиб, *гурахтан* каби феъллар билан боғлаб ишлатилиши таъкидланган (40). Асли бу бирлик тожикча *ба-* олд кўшимчасини (ТжРС, 30) 'ажрал-', 'кес-' маъносини англатадиган тожикча *даридан* феълнинг *дар* хозирги замон асосига (ТжРС, 115) қўшиб ҳосил қилинган. Тарихан бу феъл асоси от сифатида ҳам ишлатилган; шунга кўра асли 'ажратиш', 'алокани узиб кетиш' маъносини англатган бўлса керак. ЎТИЛда келтирилган *бадар* *кетмоқ* биримасининг 'ном-нишонсиз кет-' маъноси юкоридаги маъно асосида юзага келган. Будагов лугатида *бадар* бирлиги *ба* ва *дар* кисмлардан таркиб топган дейилган (ССТН, I, 247).

БАДАРҒА Бу от асли тожикча *бадар* отига (к.) ўзбекча *-га* кўшимчasi қўшиб ҳосил қилинган дейиш мумкин, чунки *бадарга* бўй- катори *бадар* бўй- деб ҳам ишлатилади. Худди шундай ишлатиши тожик тилида ҳам мавжуд: *бадар шудан* – *бадарга шудан* (ТжРС, 40). Ҳар икки шаклнинг маъно асоси бир хил: 'ажратил-', 'кувил-'. ПРСда бу от [бадраға] шаклида ёзилган (61), гўё др товушлари оралигидаги *а* товуши р товушидан кейинга кўчирилган. Ушбу отта бу лугатда берилган маъно ҳам ўзгача: "1) провод; 2) сопровождение, конвоирование; 3) конвой, эскорт" (61). Будагов лугатида ҳам шунга яқин маъно изохи берилган (ССТН, I, 247). ТжРСда бу от "ссылка, высылка, изгнание" маъносини (40), ЎТИЛда ҳам худди шундай маънони (I, 71) англатиши айтилган. Маъно изохларидан аён бўладики, бу от асли 'ўз юртидан бошқа узок юрга жазо тарикасида пособон билан олиб бориб кўйиш' маъносини англатади, кейинчалик умуман 'кувгин қилиш-' маъносини ҳам англата бошлаган.

БАДАХЛОК Бу тожикча сифат 'ёмон' маъносини англатадиган тожикча 'бад' сифати билан (ТжРС, 39) 'кишининг юриш-туринша, муомалада ўзини тутиши' маъносини англатадиган арабча *хулқ* отнинг

(АРС, 235) *ахлоқ* кўплик шаклидан тузилган бўлиб, хар икки тилда 'ёмон хулкли' маъносини англатади. (ТжРС, 40; ЎТИЛ, I, 71).

БАДБАХТ Бу тожикча сифат 'ёмон' маъносини англатадиган тожикча *бад* сифати билан (ТжРС, 39) 'ҳаётдан мамнунлик холати' маъносини англатадиган арабча *бахт* отини кўшиб тузилган бўлиб, хар икки тилда 'толеи ёмон', 'ярамас' маъноларини англатади (ТжРС, 40; ЎТИЛ, I, 71).

БАДБАШАРА Бу тожикча сифат 'ёмон' маъносини англатадиган тожикча *бад* сифати билан (ТжРС, 39) 'кичининг юз кўрниши', 'киёфа' маъносини англатадиган арабча *башара* отидан (АРС, 72) тузилган бўлиб, хар икки тилда 'афти хунук' маъносини англатади (ТжРС, 40; ЎТИЛ, I, 71).

БАДБИН Бу тожикча сифат 'ёмон' маъносини англатадиган тожикча *бад* сифатига (ТжРС, 39) 'кара-', 'кўр-' маъносини англатадиган *дидан* феълининг (ТжРС, 128) бин хозирги замон асосини (ТжРС, 71) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб (ТжРС, 40), ўзгаларга 'ёмонлик тилайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 71). Бу сифатдан ўзбек тилида *бадбинлик* оти ҳосил қилинган.

БАДБИНЛИК қ. баабин

БАДБУРУШ Бу сифат ТжРСда "обл." таъкиди билан келтирилиб, *бадбуруши* сифатига қаранг дейилган (40); *бадбуруши* сифати таркибидаги *бад* кисми 'ёмон' маъносини, *буриши* кисми 'кесиш, бичиш' маъноларини англатиши айтилган (56). Ўзбек тилида *и* товуши олдинги бўгиндаги *у* товуши таъсирида *у* товушига алмаштирилган. Асли *буриши* 'кес-', 'бич-' маъносини англатадиган *буридан* феълининг (ТжРС, 85) хозирги замон асосига тенг. Шунга кўра *бадбуруши* сифати асли 'ёмон бичилган' маъносини, *бадбуруши* *башара* биримаси таркибида 'ажин босган, хунук' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 71).

БАДБҮЙ Бу сифат 'ёмон' маъносини англатадиган тожикча *бад* сифати билан (ТжРС, 39) 'хид' маъносини англатадиган бўй отидан (ТжРС, 87) тузилган бўлиб, 'хиди ёқимсиз' маъносини англатади; (ТжРС, 40; ЎТИЛ, I, 71).

БАДГИР Бу сифат 'ёмон' маъносини англатадиган тожикча *бад* сифатига (ТжРС, 39) 'ол-, 'қабул кил-' каби маъноларни англатадиган *гирифтан* феълининг *гир* хозирги замон асосини (ТжРС, 102, 103) кўшиб тузилган бўлиб, хар икки тилда 'китмир', 'ёмонликка йўювчи' каби маъноларни англатади.

БАДГУМОН Бу сифат 'ёмон' маъносини англатадиган тожикча *бад* сифати билан (ТжРС, 39) 'таксмин', 'ноаник фикр' каби маъноларни англатадиган *гумон* отидан (ТжРС, 108) тузилган бўлиб, хар икки тилда асли 'ёмон тахминли' маъносини англатган, кейинчалик 'ноаник тахмин килувчи' маъносини англата бошлаган (ТжРС, 40; ЎТИЛ, I, 71).

БАДЖАХЛ Бу сифат 'ёмон' маъносини англатадиган тожикча *бад* сифати билан (ТжРС, 39) 'аччикланиш' маъносини англатадиган арабча

жоҳл отидан (АРС, 146) тузилган бўлиб, хар икки тиlda 'тезда аччиқланадиган' маъносини англатади (ТжРС, 42; ЎТИЛ, I, 71).

БАДКИРДОР Бу сифат 'ёмон' маъносини англатадиган тоҷикча бад сифати билан (ТжРС, 39) 'ҳатти-ҳаракат', 'кулк' маъносини англатадиган кирдор отидан (ТжРС, 187) тузилган бўлиб (ТжРС, 41), хар икки тиlda 'разил ҳатти-ҳаракатларни амалга оширадиган' маъносини англатади (ТжРС, 41; ЎТИЛ, I, 71). ПРСда бу сифат [бадкёрдар] шаклида (62), шунга монанд равишда бу сифатнинг иккинчи кисми ҳам [кárدار] шаклида берилган ва 'ҳатти-ҳаракат' маъносини англатиши айтилган (338). Ушбу лугатда [кáрð] бирлиги от сифатида 'ҳатти-ҳаракат' маъносини англатиши айтилган (398). Бу маълумотлар асосида бадкирдор сифати асли бадкардор товуш таркибига эга бўлган, тоҷик тилида к товушидан кейинги *a* товуши *и* товушига алмашган дейиш мумкин (Бу фикрни ТжРСдаги "бадкарда айн. бадкирдор" изохи тасдиқлайди). Бадкардор сифатининг таркиби бад сифати билан *карð* отидан тузилган бадкард кўшма сифатига -(a)r кўшимчасини кўшиб ҳосил қилинган дейиш мумкин.

БАДНАФС Бу сифат 'ёмон' маъносини англатадиган тоҷикча бад сифати билан (ТжРС, 39) 'еийш-ичишига, мол-дунёга бўлган эхтирос' маъносини англатадиган арабча *нағс* отидан (АРС, 818) тузилган бўлиб, 'ортиқча еийш-ичишидан, мол-дунё ортиришидан ўзини тия олмайдиган' маъносини англатади (ТжРС, 41; ЎТИЛ, I, 71).

БАДНОМ Бу сифат 'ёмон' маъносини англатадиган тоҷикча бад сифати билан (ТжРС, 39) 'исм' маъносини англатадиган тоҷикча *ном* отидан (ТжРС, 271) тузилган бўлиб, хар икки тиlda 'ўз салбий хулк-автори билан ёмон ном чиқарган' маъносини англатади (ТжРС, 41; ЎТИЛ, I, 71). Бу сифат билан ўзбек тилида *бадном* бўл-, *бадном* қыл- феъшлари ҳосил қилинган.

БАДРАП қ. *бадраф*

БАДРАФ Бу тоҷикча от ЎТИЛга *диал.* таъкиди билан киритилиб, 'ҳожатхона' маъносини англатиши айтилган (I, 71). Асли 'ёмон' маъносини англатадиган тоҷикча бад сифатига (ТжРС, 39) 'юр-' маъносини англатадиган *рафтан* феълининг *рав* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 322) кўшиб ҳосил қилинган; ўзбек сўздашув тилида бу от охиридаги *ф* товушига, *ф* товуши *и* товушига алмашган. Бу отнинг тўлиқ шакли асли бадрафхона бўлган (ЎТИЛ, I, 71).

БАДРАФХОНА қ. *бадраф*

БАДРУ[Й] Бу сифат 'ёмон' маъносини англатадиган тоҷикча бад сифати билан (ТжРС, 39) 'юз' маъносини англатадиган тоҷикча *ру[й]* отидан (ТжРС, 329) тузилган бўлиб, 'хунук юзли' маъносини англатади.

БАДФЕЪЛ Бу сифат 'ёмон' маъносини англатадиган тоҷикча бад сифати билан (ТжРС, 39) 'хулк-автор' маъносини англатадиган арабча *феъл*

отидан (АРС, 603) тузилган бўлиб, 'хулқи ёмон' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 71).

БАДХАТ Бу сифат 'ёмон' маъносини англатадиган тожикча *бад* сифати билан (ТжРС, 39) 'дастҳат' маъносини англатадиган арабча *ҳат* отидан (АРС, 224) тузилган бўлиб, 'дастҳати хунук', 'ӯқиши қийин дастҳат' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 71).

БАДХЎР Бу сифат 'ёмон' маъносини англатадиган тожикча *бад* сифатига (ТжРС, 39) 'еб-иҷ-' маъносини англатадиган тожикча *хўрдан* феълининг (ТжРС, 434) *хўр* хозирги замон асосини кўшиб тузилган бўлиб, 'огизга ёкмайдиган', 'тъами ёмон' маъносини англатади (ПРС, 41; ЎТИЛ, I, 71).

БАДКОВОҚ Бу сифат 'ёмон' маъносини англатадиган тожикча *бад* сифати билан (ТжРС, 39) 'кўз косасининг очилиб-ёлилиб турадиган қобиги' маъносини англатадиган ўзбекча *қовоқ* отидан (ЎТИЛ, II, 591) ўзбек тилида тузилган бўлиб, 'доим қовоги солик, хўмрайиб юрадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 72).

БАДҲАЗМ Бу сифат 'ёмон' маъносини англатадиган тожикча *бад* сифати билан (ТжРС, 39) 'таомнинг ошқозонда ўзлаштирилиши' маъносини англатадиган арабча *ҳазм* отидан (АРС, 563) тузилган бўлиб, ўзбек тилида 'ошқозонда ҳазм бўлиши қийин', 'ёқимсиз' маъноларини англатади (ЎТИЛ, I, 72).

БАЖО: Ўзбек тилида кўшиб ёзиладиган бу бирлик асли тожикча *ба ҷо овардан* ибораси таркибидағи *ба* олд кўмакчиси ва 'үрин' маъносини англатадиган *ҷо* отидан иборат бўлиб, 'үрнига' маъносини англатади, 'кўй-, келтир-' маъносини англатадиган тожикча *овардан* феълига боғлаб ишлатилади, бундай бирикма 'үрнига кўйиб гапир-' маъносини англатади (ТжРС, 282, 516). Бу бирикма ўзбек тилига *бажо айла-*, *бажо келтир-* шаклида ағдарилган (ЎТИЛ, I, 72).

БАЖОНУДИЛ Ўзбек тилида кўшиб ёзиладиган бу бирлик асли 'билан' маъносини ифодалайдиган тожикча *ба* олд кўмакчиси, жон, *дил* отлари (к), 'ва' маъносини ифодалайдиган -у боғловчисидан (ТжРС, 401) таркиб топган бўлиб, тожик тилида *ба ҷону дил*, *бо ҷону дил* шаклларида ёзилади (ТжРС, 518). ЎТИЛда -у (\leftarrow *ва*) боғловчиси -и изофасига алмаштириб юборилган (I, 72). Бу тожикча равиш ўзбек тилига *жон-у дилим* билан тарзида ағдарилган бўлиб, 'астойдил', 'мамнуният билан' маъносини англатади.

БАЗМ Бу тожикча от 'уйин-кулги, хушчакчаклик билан ўтказиладиган зиёфат' маъносини англатади (ТжРС, 42; ЎТИЛ, I, 72). Ўзбек тилига тожикча базми ҷамишид изофа бирикмаси ҳам охиридаги ёни нисбатни ташлаб базми ҷамишид шаклида олинган бўлиб, 'шохона базм' маъносини англатади. Бу бирикма таркиbidаги Ҷамишид қисми – Эроннинг қадимги афсонавий жуда бой подшосининг исми (ЎКААҚЛ, 220).

БАЗМИ ЖАМШИД қ. базм

БАЗУР Бу равиш тожикча *бахузур* равишининг (ТжРС, 54) ўзбек сўзлашув тилида ҳу товушлари айтилмай пайдо бўлган (ЎТИЛ, I, 73). *Бахузур* равиши асли 'билан' маъносини англатадиган тожикча ба олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'роҳат', 'ором' маъносини англатадиган арабча *хузур* I отига (АРС, 179) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кисинмай', 'ўзини эркин тутиб' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 73, 91).

БАЛЛИ Бу ундов ПРСда [bâle] ва [bâli] шаклларида (72) келтирилиб, 'ҳа', 'кувватлаш, кўшилиш' маъносини, ТжРСда бале шаклида келтирилиб, 'тасдиклаш', 'кувватлаш' маъноларини (44), ЎТИЛда балии шаклида келтирилиб, 'рагбатлантириш', 'тасдиклаш' маъноларини (I, 76) ифодалаши айтилган. Ўзбек тилига бу ундов форсча бâli шакли таркибидаги я товушини катлаб олинган.

БАЛОГАРДОН: Ўзбек тилида мустакил ишлатилмайдиган бу сифат балогардон бўл- феъли таркибида катнашиб, 'бало, офатни қайтарувчи', 'бало-офатдан сакловчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 77). Бу бирлик асли 'фалокат', 'офат' каби маънони англатадиган арабча бало отига (АРС, 85) 'кайтар-', 'йўқ кил-' маъносини англатадиган тожикча *гардон*(и)дан феълининг *гардон* хозирги замон асосини (ТжРС, 99) кўшиб тузишган (ТжРС, 44).

БАЛОХЎР Бу тожикча сифат 'фалокат', 'офат' маъносини англатадиган арабча *бало* отига (АРС, 85) 'еб-ич-' маъносини англатадиган тожикча *хўрдан* феълининг (ТжРС, 434) *хўр* хозирги замон асосини кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бировнинг ҳакига хиёнат қиладиган', 'ҳаромхўр' маъносини англатади (ТжРС, 44; ЎТИЛ, I, 77).

БАЛҒАМИ Бу ранг-тус сифати тожик тилида 'нафас йўлида хосил бўладиган кўкиш рангли шиллик' маъносини англатадиган арабча *балғам* отига (АРС, 85) тожикча -й кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'балғам рангидаги', 'кўкиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 77).

БАМАЙЛИХОТИР Ўзбек тилида кўшиб ёзиладиган бу равиш асли 'билан' маъносини ифодалайдиган тожикча ба олд кўмакчисини 'ҳохиш' маъносини англатадиган арабча *майл* оти (АРС, 777) ва 'үй-хаёл', 'ҳохиш' маъносини англатадиган *хотир* отидан (АРС, 226) -у (← өа) боғловчиси билан жуфтлаб тузишган *майл-у* *хотир* отига кўшиб тузишган; лекин бундай равиш ТжРСда келтирилмаган (44). Бу равиш таркибидаги -у боғловчиси -и изофасига алмаштириб юборилган. Ўзбек тилида бу равиш 'шошилмай', 'хотиржамлик билан' маъносини англатиш учун ишлатилиди (ЎТИЛ, I, 77).

БАМАСЛАҲАТ Ўзбек тилида кўшиб ёзиладиган бу равиш асли 'билан' маъносини ифодалайдиган тожикча ба олд кўмакчисини (ТжРС, 544) 'бирор ишни амалга ошириш бўйича билдирилган фикр, мулоҳаза,

тавсия' маъносини англатадиган арабча *маслаҳат* отига (АРС, 442) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'фикрлашиб', 'кенгашиб' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 77). *Маслаҳат* оти ПРСда шу шаклида (500), лекин ТжРСда *маслиҳат* шаклида (217) келтирилган; демак, *бамаслаҳат* равиши ўзбек тилига форс тилидан олинган. *Бамаслаҳат* равиши *бомаслаҳат* шаклида (бо олд кўмакчиси билан) хам (ТжРС, 544) ишлатилади (ЎТИЛ, I, 77).

БАМАЪНИ Бу сифат 'мазмун' маъносини англатадиган арабча *маъни* отига (АРС, 546) 'эга', 'мазмун' маъносини ифодалайдиган тожикча *ба-* олд кўшимчасини (ТжРС, 544) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'макбул', 'маъноли', 'акл-идрок билан иш киладиган' маъноларини англатади (ЎТИЛ, I, 77).

БАМИСОЛИ 'Худди, каби, ўхшаш' маъносини билдирадиган бу ёрдамчи ТжРСда *мисол* мақоласи таркибида *ба мисоли* шаклида ёзиб келтирилган, демак, тожикча *ба* олд кўмакчиси (ТжРС, 39) 'худди, каби, ўхшаш' маъносини билдирадиган *мисоли* ёрдамчиси билан ишлатилган; ўзбек тилида кўшиб ёзилади (ЎТИЛ, I, 77). Бу ёрдамчи ўзбек тилида *ба* олд кўмакчиси кўшилмаган *мисоли* шаклида хам ишлатилади (ЎТИЛ, I, 467). *Мисоли* ёрдамчиси арабча *мисол* отига (АРС, 742) тожикча -*й* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган.

БАНГИ (БАНИ) Бу сифат 'наша, кўнори каби кайф берадиган наркотик ўсимлик' маъносини англатадиган тожикча *банг (баң)* отига (ТжРС, 44; ЎКААҚЛ, 88) тожикча -*й* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ясалган бўлиб, 'наркоман' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 78).

БАНД I Бу от 'богла-', 'бирлаштир-' маъносини англатадиган тожикча *бастан* феълининг (ТжРС, 51) хозирги замон асосига (ТжРС, 44) тенг бўлиб, 'ўсимлик ялробини, мевасини танасига боғлаб турадиган кисм', 'шерърнинг, куйининг' шаклан, мазмунан ўзаро боғлик кисми' каби маъноларни англатади (ЎТИЛ, I, 78).

БАНД II Бу сифат 'егалиа-', 'ишғол кил-' маъносини англатадиган тожикча *бастан* феълининг (ТжРС, 51) хозирги замон асосига тенг бўлиб (ТжРС, 44), 'холи эмас', 'эгалланган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 78).

БАНДА Бу от 'карам бўл-' маъносини англатадиган тожикча *бастан* феълининг (ТжРС, 51) *банд* хозирги замон асосига (ТжРС, 44) тожикча -*я* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, ўзбек тилида 'такдири Оллохнинг ихтиёридаги юши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 78). Бу отдан *бандалик* мавхум оти ясалган бўлиб, бу от билан 'вафот эт-' маъносини англатадиган *бандаликни бажо қит-* ибораси хосил килинган.

БАНДАЛИК *к. банда*

БАДАЛИКНИ БАЖО ҚИЛ- *к. банда*

БАНДИ Бу от 'богла-', 'хисбга ол-' каби маъноларни англатадиган тожикча *бастан* феълининг (ТжРС, 51) *банд* хозирги замон асосига (ТжРС,

44) -й кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'маҳбус' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 78).

БАНОГОХ Бу равиш тожикча *ба* олд кўмакчиси билан (ТжРС, 39) *ногоҳ* равишидан (ТжРС, 269) тузилган бўлиб (ТжРС, 45), 'кутилмагандა', 'тўсатган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 78). *Ногоҳ* равиши эса *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'пайт' маъносини англатадиган тожикча *гоҳ* отига (ТжРС, 104) кўшиб хосил килинган бўлиб, асли 'бевакт' маъносини англатади.

БАОБРУ Бу сифат 'тасдиқлаш' маъносини ифодаловчи тожикча *ба*- олд кўшимчасини (ТжРС, 70) тожикча *обрӯ* отига (ТжРС, 281) кўшиб хосил килинган бўлиб (ТжРС, 45), 'обрӯли' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 79).

БАРАВАР 'Тенг' маъносини англатадиган бу бирлик ЎТИЛга баробар шаклида ҳам киритилган бўлиб (I, 79, 82), изохлар асосан *баравар* шакли маколасида берилган. Ўзбек тилига тожик тилидаги *баравар* шакли олинган. *Баробар* шакли асли 'томон' маъносини англатадиган тожикча *бар IV* отини (ТжРС, 45) орага *o(a)* туташтирувчи товушини (ТжРС, 539) кўшиб тақрорлаш билан хосил килинган бўлиб, 'тенг' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 79). Ўзбек тилида *баравар* бирлиги асосида *бараварлаш*- феъли, *бараварига* равиши хосил қилинган.

БАРАВАРЛАШ- қ, *баравар*

БАРАВАРИГА қ, *баравар*

БАРБОД: Бу сифат ТжРСда *бар бод* шаклида ажратиб ёзилиб, икки нуқта кўйилиб, *бар бод* додан ибораси таркибида келтирилган, бу ибора 'шамолга учир-', 'бефойда сарфла-' маъносини англатиши айтилган (46). Ўзбек тилида кўшиб ёзиладиган *барбод* асли *бар олд* кўмакчиси (ТжРС, 45) ва 'шамол' маъносини англатадиган *бод II* отидан (ТжРС, 74) ташкил топган бўлиб, 'ҳароб', 'войрон' каби маъноларни англатади (ЎТИЛ, I, 78); одатда 'бехуда сарфлан-', 'йўққа чик-' маъносини англатадиган *барбод* бўл- феъли таркибида ишлатилади.

БАРБОД БҮЛ- қ, *барбод*

БАРВАСТА Бу сифат 'ортиқ даражада эга' маъносини ифодалайдиган тожикча *бар* олд кўмакчиси билан (ТжРС, 544) 'қад-комад' маъносини англатадиган тожикча *баст* отидан (ТжРС, 51) тузилган *барбаст* сифатига (ТжРС, 46) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган; ўзбек тилида *р* товушидан кейин келган *б* товуши *в* товушига алмаштирилган. Бу сифат асли 'қад-комадли', 'қад-комати келишган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 81).

БАРВАҚТ Бу равиш 'ортиқ даражада' маъносини ифодалайдиган тожикча *бар* олд кўмакчиси билан (ТжРС, 544) 'пайт' маъносини англатадиган арабча *вакт* отидан (АРС, 903) тузилган бўлиб (ТжРС, 46), 'анча эрта' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 81).

БАРГАК Бу от 'япрок' маъносини англатадиган тожикча *барг* отига (ТжРС, 46) кичрайтириш-эркалаш маъносини ифодалайдиган -ак кўшимчасини кўшиб (ТжРС, 543) хосил килинган бўлиб, 'данаксиз қуритилган ўрик қокиси' маъносини англатади; 'аёлларниң олтин, кумуш тангалардан тузилган зийнат буюми', 'барг ёзган тол новдасидан сидириб олинган пўстлоқдан ясалган сочтопук' маъноларини англатиш учун ҳам ишлатилади (ЎТИЛ, I, 84).

БАРГИЗУБ Бу от асли 'япрок' маъносини англатадиган тожикча *барг* оти билан (ТжРС, 46) 'эри-', 'суюк ҳолатга ўт-' маъносини англатадиган арабча дзаба феълининг дзуб масдаридан (АРС, 278) -и изофаси ёрдамида (ТжРС, 545) тузилган бўлиб, 'табобатда ишлатиладиган йирик кўп баргли япаски гиёх' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 81). Арабча масдар таркибидағи "дзол" товуши ўзбек тилида з товушига алмаштирилган.

БАРГИКАРАМ Бу сифат асли 'япрок' маъносини англатадиган тожикча *барг* оти билан (ТжРС, 46) "капуста" маъносини англатадиган *карам* отидан (ТжРС, 369) -и изофаси (ТжРС, 545) ёрдамида тузилган биримма бўлиб, ўзбек тилида кўшиб ёзилади; 'оч яшил' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 81). Бу сифат ўзбек сўзлашув тилида з товушини ташлаб *барикарам* тарзида ҳам (ЎТИЛ, I, 82) айтилади.

БАРДАМ Бу кесимлик 'ортиқ даражада' маъносини ифодалайдиган тожикча *бар олд* кўмакчисини (ТжРС, 544) 'нафас олиш' маъносини англатадиган тожикча *дам* отига (ТжРС, 114: *дам Й*) кўшиб хосил килинган бўлиб (ТжРС, 46), 'тетик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 81).

БАРДОШ Бу от асли 'чиdamли бўл-' маъносини англатадиган тожикча *бардоштан* феълининг *бардошт* ўтган замон асосига тенг бўлиб (ТжРС, 47), тожик тилидан охиридаги *т* товуши айтилмайдиган шаклида олинган; 'чиdam', 'токат' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 81).

БАРИКАРАМ қ. *барикарам*

БАРКАМОЛ Бу сифат 'ортиқ даражада' маъносини ифодалайдиган тожикча *бар-* олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'хар жиҳатдан етиқ' маъносини англатадиган арабча *камол* сифатига (АРС, 700) кўшиб хосил килинган бўлиб (ТжРС, 47), 'камолга эришган', 'бекам-у кўст' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 82).

БАРКАЦ Бу от 'мева-чева' маъносини англатадиган тожикча *бар III* отига (ТжРС, 45) 'сол-' маъносини англатадиган *кашидан* феълининг *каш* хозирги замон асосини (ТжРС, 284) кўшиб хосил килинган бўлиб (ТжРС, 47), 'мева-чева солинадиган рўзгор буюми', 'патнис' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 82).

БАРПО: ПРСда *барпо шудан* бирикмасига берилган "устраивать, возникать, происходить" изоҳидан (85) кўринадики, кўшиб ёзиладиган *барпо* асли *бар по* шаклида ажратиб ёзилган; 'эга' маъносини ифодалайдиган тожикча *бар олд* кўмакчиси (ТжРС, 544) 'кўтариш',

'тиклаш' маъносини англатадиган *по отига* (ПРС, 85) кўшиб тузилган бўлиб, *барпо бўл-*, *барпо қил-* феъллари таркибида ишлатилади; бу феъллар 'вужудга кел-', 'мавжуд қил-' маъноларини англатади (ЎТИЛ, I, 82).

БАРПО БЎЛ-, БАРПО ҚИЛ- қ. *барпо*

БАРРА Бу сифат 'энди вужудга кел-' маъносини англатадиган тожикча *баромодан* феълининг *баро* ҳозирги замон асоси (ТжРС, 48) таркибидаги *р* товушини катлаб ва охиридаги *о* товушини *а* товушига алмаштириб ҳосил қилинган бўлиб, *барра тиёз, барра гўшт* каби бирималар таркибида 'энди, якинда вужудга келган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 82).

БАРҲАМ: Ўйк қил-, 'йўк бўл-' маъноларини англатадиган *барҳам* бер-, *барҳам топ-* бирималари таркибида ишлатиладиган бу сифат 'чалкаш', 'аралаш' маъносини (ПРС, 67) англатади. Асли 'олиб кет-' маъносини англатадиган тожикча будан феълининг (ТжРС, 85) *бар* ҳозирги замон асоси билан (ТжРС, 45) таъкид маъносини ифодалайдиган ҳам юкламасини (ТжРС, 489) кўшиб ҳосил қилинган (ЎТИЛ, I, 83).

БАРҲАМ БЕР-, БАРҲАМ ТОП- қ. *барҳам*

БАРҲАҚ Бу кесимлик 'ортик даражада' маъносини ифодалайдиган тожикча *бар-* олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'ҳакиқат' маъносини англатадиган арабча *ҳақ / отига* (АРС, 184) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб (ТжРС, 50), 'мутлақ ҳақиқат' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 83).

БАС Бу тожикча ундов 'тўхтат', 'егарли' маъносини ифодалайди (ТжРС, 50). Бу ундов билан ўзбек тилида *бас қил-* феъли ҳосил қилинган (ЎТИЛ, I, 83).

БАС ҚИЛ- қ. *бас*

БАСТАКОР Бу тожикча от 'богла-' маъносини англатадиган *бастан* феълининг 'боглам' маъносини англатадиган *баста* ўтган замон сифатдошига (ТжРС, 51) 'мальум бир иш билан шугулланувчи' маъносини ифодалайдиган -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'музика асарини басталовчи' (композитор) маъносини англатади (ТжРС, 51; ЎТИЛ, I, 84).

БАТТАР Бу равиш асли 'ёмон' маъносини англатадиган тожикча *бад* сифатига (ТжРС, 39) -тар кўшимчасини кўшиб (ТжРС, 538) ҳосил қилинган киёсий даракча шакли бўлиб, ўзбек тилида кўшимча бошланишидаги *т* товуши таъсирида *бад* сифати охиридаги *ð* товуши *т* товушига алмашган; 'олдингидан' хам ёмонроқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 84). Бу равишдан ўзбек тилида *баттарлаш-* феъли ясалган.

БАТТАРЛАШ- қ. *баттар*

БАФУРЖА ТжРСда бундай равиш келтирилмаган. Асли 'билан' маъносини ифодалайдиган тожикча *ба* олд кўмакчиси (ТжРС, 39), 'пастда' маъносини англатадиган *фурӯ* равиши (ТжРС, 414), 'ўрин' маъносини англатадиган *ҷо* отидан (ТжРС, 516) таркиб топган бўлиб, ўзбек тилида *фурӯ* кисми таркибидаги ў товуши ташланган, *ҷо* кисмидаги *о(а)* товуши *а*

товушига алмаштирилган. Бу равиш 'шошилмасдан', 'ўз вактида' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 85).

БАХАЙА Бу тожикча от 'кайим-кечакнинг букиб тикилган зихи' маъносини англатади (ТжРС, 52). Бу от билан ўзбек тилида бир баҳя биримаси тузилиб, 'жуда оз' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 86).

БАХАТ Бу тожикча от 'мамнунлик ҳолати' маъносини англатади (ТжРС, 51). Бу отдан ўзбек тилида баҳтли, баҳтсиз сифатлари, баҳтсизлик оти ясалган, баҳт-иқбод, баҳт-саодат жуфт отлари, баҳтли очилсин, баҳтли қора, баҳтга қарши иборалари тузилган (ЎТИЛ, I, 85).

БАХТИЙОР Бу тожикча сифат асли баҳт ва йор (ТжРС, 145) отларидан [баҳтийар] тарзида тузилган бўлиб (ПРС, 60), хтй товушларини айтиш кийин бўлгани сабабли тий товушлари оралиғига тожик тилида и товуши киритилган (ТжРС, 51). ТжРСда ёрӣ отига берилган 'дўстлик', 'хамроҳлик' изоҳларидан (146) аёнки, ёр оти дўст', 'хамроҳ' маъносини, шунга кўра баҳтиёр сифати 'баҳт хамроҳ бўлган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 85).

БАХШИДА: ЎТИЛга, ТжРСга, ПРСга киритилмаган бу от асли 'совға тарзида бер-' маъносини англатадиган тожикча баҳшидан феълининг (ТжРС, 52) баҳшид ўтган замон асосига -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, баҳшида қил- феъли таркибида 'кимгадир аташ' маъносини англатиб катнашади.

БАХШИДА КИЛ- қ. баҳшида

БАЧАДОН Бу от 'бола' маъносини англатадиган тожикча бача отига (ТжРС, 52) 'сакланадиган ўрин' маъносини англатадиган -дон кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'хомила ўсиб етиладиган ички аъзо' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 86).

БАЧКАНА Бу сифат асли 'бола' маъносини англатадиган тожикча бача отига (ТжРС, 52) -(г)она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, бачагона ва бачгона шаклларига эга (ПРС, 59); 'болалар учун', 'болаларга хос' маъноларини англатади (ТжРС, 52). Ўзбек тилига форсча бачгона шакли таркибида г товуши к товушига, о товуши а товушига алмаштириб олинган. Ўзбек тилида бу сифатнинг 'болаларга хос' маъноси асосида 'ярашимайдиган' маъноси хосил бўлган (ЎТИЛ, I, 86), шундан бачканалик оти ясалган.

БАЧКАНАЛИК қ. бачканана

БАЧКАНАБОЗ Бу сифат бачканана сифатига (к.) 'ўйна-' маъносини англатадиган тожикча бохтан феълининг боз хозирги замон асосини (ТжРС, 82) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бачканана хатти-харакатни кўп киладиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 86). Бу сифатдан ўзбек тилида бачканабозлик оти хосил килинган.

БАЧКАНАБОЗЛИК қ. бачканабоз

БАЧКИ Бу сифат 'бала' маъносини англатадиган тожикча бача отидан (ТжРС, 52) -гӣ қўшимчаси билан бачагӣ шаклида ҳосил қилинган бўлиб (ТжРС, 52), ўзбек тилига иккичи бўғиндаги *a* товушини ташлаб, *g* товушни к товушига алмаштириб олинган. Тожик тилидаги бачагӣ оти 'болалик' маъносини (ТжРС, 52), ўзбек тилидаги *бачки* оти эса 'усимликнинг нокерак майдо шоҳчаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 86). Бу отдан ўзбек тилида *бачила-* фъсъи ясалган.

БАЧКИЛА- *қ, бачки*

БАЧЧА Бу от ўзбек тилида 'бала' маъносини англатадиган тожикча бача оти (ТжРС, 52) таркибидаги ч товушини қатлаб ҳосил қилинган бўлиб, 'хушрӯй, келишган ўйинчи бола' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 86).

БАЧЧАТАЛОҚ ПРСда, ТжРСда келтирилмаган бу кўшма от 'бала' маъносини англатадиган [баче] оти билан (ПРС, 59) 'никоҳни бекор қилиш' маъносини англатадиган талоқ отидан (ЎТИЛ, II, 412) тузилган бўлиб, 'талоқ қилинган хотиндан туғилган бола' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 86), кўпинча ҳакорат қилишда ишлатилади.

БАЧЧАҒАР Бу кўшма от ТжРСда *бачавар* шаклида келтирилган бўлиб (52), 'бала' маъносини англатадиган бача отининг форсча [бачче] шаклига (ПРС, 59) 'фоҳиша' маъносини англатадиган *гар* отини (ТжРС, 477) кўшиб тузилган; асли 'фоҳишадан туғилган бола' маъносини англатади; кўпинча ҳакорат қилишда ишлатилади (ЎТИЛ, I, 86).

БАШАРТИ Бу шарт боғловчиси асли *ба шарте ки* шаклига эга (ТжРС, 452); ўзбек тилига тожикча *ба* олд кўмакчисини (ТжРС, 39) 'тадаб-таклиффлар' маъносини англатадиган арабча *шарт* отига (АРС, 399) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, охирига аниқлик маъносини ифодалайдиган э(и) ёйи ваҳдатни ("Форс тили", 113) кўшиб тузилган. Асли 'шарти шуки' маъносини англатиб (ТжРС, 452), ўзбек тилида 'агар', 'мабодо' маъносини ифодалайди (ЎТИЛ, I, 87).

БАҲДАЗ Бу пайт оти 'кейин', 'сўнгра' маъносини англатадиган арабча *баъд* пайт отига 'ҳакида' каби маънони ифодалайдиган тожикча *аз* олд кўмакчисини (ТжРС, 19) кўшиб тузилган бўлиб (ТжРС, 52), ўзбек тилида 'кейинги навбатда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 87); *Аввал таом, баъдаз калон* хикмати таркибида ишлатилади.

БАКАВЛИ Бу модал бирлик асли *ба қавли шумо* шаклига эга бўлиб, 'сиз ўйлагандай' маъносини билдиради (ТжРС, 482). Асли *ба* олд кўмакчиси билан (ТжРС, 39) 'сўз, ўй-мулоҳоза' маъносини англатадиган арабча *қағл* отидан (АРС, 665) тузилган бирлик охирига э(и) ёйи ваҳдатни ("Форс тили", 113) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, *бақавли* шаклида кўшиб ёзилади. ЎТИЛда бу модал бирликнинг маъноси 'бамисоли', 'худди' деб изохланган (I, 87).

БАКАДРИХОЛ Ўзбек тилида кўшиб ёзиладиган бу равиш асли 'кўра' маъносини ифодалайдиган тожикча ба олд кўмакчисини (ТжРС, 39) 'хурмат-иззат' кўрсатишга лойиклик' маъносини англатадиган арабча қадр (АРС, 624), 'мълум вактда мавжуд вазият' маъносини англатадиган ҳол (АРС, 203) отларидан -и изофаси билан (ТжРС, 545) тузилган қадри ҳол биримасига кўшиб хосил қилинган бўлиб, ўзбек тилида кўшиб ёзилади; 'имкон даражасида', 'курби етганича' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 87).

БАҚАМТИ ЎТИЛда "[*f-m + a*]" деб нотўғри таъкидланган бу равиш 'бир-бираига яқин' маъносини англатадиган ўзбекча қамти равишига (ЎТИЛ, II, 548; ЎТЭЛ, 520) тожикча ба олд кўшимчасини кўшиб хосил қилинган (ЎТИЛ, I, 89). *Бақамти, қамти* равишилари ТжРСга киритилмагац. Бу равишилар ЎТИЛда 'юзма-юз' маъносини англатади дейилган; асли бир-бираига яқин', 'жисп' маъносини англатади дейиш тўгирор.

БАҚУВВАТ Бу сифат асли 'куч' маъносини англатадиган арабча *қувват* отига (АРС, 668) 'мавжуд' маъносини ифодалайдиган тожикча бо-олд кўшимчасини (ТжРС, 544) кўшиб тожик тилида хосил қилинган (ТжРС, 83). Ўзбек тилига 'бо-олд кўшимчаси таркибидаги *o/(â)* товуши *a* товушига алмаштириб олинган. Бу сифат ўзбек тилида 'ортиқ даражада кучли' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 88).

БАФОЙАТ 'Кучли даражада', 'тоятда' маъносини ифодалайдиган бу кучайтиргич 'чексиз', 'бенинхоя' маъносини англатадиган арабча *гойат* сифатига (АРС, 575) 'мавжуд' маъносини ифодалайдиган тожикча ба-олд кўшимчасини (ТжРС, 544) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'жуда ҳам', 'ниҳоятда' маъносини ифодалайди (ЎТИЛ, I, 90).

БАҲАВО ТжРСда, ПРСда келтирилмаган бу сифат 'Ер атрофини коплаб турувчи, асосан азот ва кислороддан иборат модда' маъносини англатадиган арабча ҳаво отига (АРС, 862) 'мавжул' маъносини ифодалайдиган тожикча ба-олд кўшимчасини (ТжРС, 544) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'хавоси тоза, кенг, очик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 90).

БАҲАЙБАТ Бу сифат ТжРСда *боҳайбат* шаклида келтирилиб (83), 'мавжуд' маъносини ифодалайдиган тожикча бо-олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'хуркиш аралаш хурмат хиссини уйғатувчи киёфа' маъносини англатадиган арабча ҳайбат отига (АРС, 866) кўшиб хосил қилинган бўлиб, ўзбек тилида бо-олд кўшимчали таркибидаги *o/(â)* товуши *a* товушига алмаштирилган; 'жуда катта, улкан' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 90).

БАҲАМ: Ўзбек тилида мустакил ишлатилмайдиган бу равиш баҳам кўр-феъли тарқибida катнашади. Тожик тилида ба ҳам шаклида ажратиб ёзилиб (ТжРС, 53), ўзбек тилида кўшиб ёзилади. Асли 'билан' маъносини ифодалайдиган ба олд кўмакчисини (ТжРС, 39) 'тeng' маъносини

а́нглатадиган ҳам сифатига (ПРС, 594) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'биргаликда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 90).

БАҲАМЖИҲАТ ТжРСга, ПРСга киритилмаган бу равиш асли тоҷикча 'билан' маъносини ифодалайдиган ба- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'аҳигӣ', 'инок' маъносини англатадиган ҳамжисӯат равишига (ЎТИЛ, II, 683) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'ҳамжихатлик билан' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 90). Ҳамжисӯат равиши 'тенг' маъносини англатадиган ҳам сифати билан (ПРС, 594) 'томон' маъносини англатадиган арабча жиҳат отидан (АРС, 875) тузилган.

БАҲАРНАВ Бу равиш тоҷик тилида ба ҳар наевъ тарзида ёзилиб (ТжРС, 254), ўзбек тилида ҳар уч кисм охиридаги Ҷ белгисини ташлаб кўшиб ёзилади (ЎТИЛ, I, 90). Асли 'билан' маъносини ифодалайдиган ба- олд кўшимчasi (ТжРС, 544), 'хил', 'тур' маъносини ифодалайдиган тоҷикча ҳар олмоши (ТжРС, 501) ва 'хил', 'тур' маъносини англатадиган арабча наевъ отидан ташкил топган бўлиб, 'ҳар қалай', 'кандай бўлса ҳам' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 90).

БАҲО Бу тоҷикча от адабий ўзбек тилига шу шаклида олинган бўлиб, 'кймат', 'нарх', 'балл' каби маъноларни англатади (ТжРС, 53; ЎТИЛ, I, 90). Баҳо отидан ўзбек тилида баҳола- феъли ясалган, баҳоси ўйқи ибораси тузилган.

БАҲОЛА- қ баҳо

БАҲОЛИ КУДРАТ Бу бирикма 'курби етганича' маъносини англатиб (ЎТИЛ, I, 90), тоҷикча ба олд кўмакчиси ва 'майлум вактда мавжуд вазият' маъносини англатадиган арабча ҳол отидан (АРС, 203) иборат баҳол бирлигини -и изофаси оркали 'курб', 'қодирлик' маъносини англатадиган арабча ҳудрат отига (АРС, 624) боғлаб тузилган.

БАҲОНА Бу тоҷикча от адабий ўзбек тилига шу шаклида олинган бўлиб, 'важ', 'рӯқаҷ' каби маъноларни англатади (ТжРС, 53; ЎТИЛ, I, 91). Бу от қатнашиб тузилган тоҷикча баҳона ёфттан бирикмаси ўзбек тилига баҳона топ- тарзида, баҳона кардан бирикмаси баҳона қыл- тарзида ўтирилган; баҳона отидан ўзбек тилида баҳоначи оти ясалган, Бола баҳона, дийдор ганимат хикмати тузилган.

БАҲОНАЧИ қ баҳона

БАҲОР Бу тоҷикча от адабий ўзбек тилига шу шаклида олинган бўлиб, 'кўклам', 'йилнинг табиат уйғанадиган фасли' маъносини англатади (ТжРС, 53; ЎТИЛ, I, 91). Бу тоҷикча от билан ўзбек тилида Баҳор офтобига келинингни, куз офтобига қизингни сол хикмати тузилган.

БАҲОРИКОР Бу сифат баҳор отидан (к.) й кўшимчаси билан (ТжРС, 542) ясалган тоҷикча баҳорӣ сифатига (ТжРС, 54) 'иш' маъносини англатадиган кор отидан ўсиб чиккан -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'баҳорда экин экиладиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 91).

БАХРАМАНД Бу сифат 'манфаат', 'хузур' маъносини англатадиган тожикча баҳра отига (ТжРС, 54) 'эта бўлиш' маъносини ифодалайдиган -манд кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'манфаат кўрган', 'фойдаланган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 91). Бу сифат билан ўзбек тилида баҳраманд бўл-, баҳраманд қил- феъллари хосил килинган.

БАХРАМАНД БЎЛ-, **БАХРАМАНД КИЛ-** қ. баҳраманд

БАҲУЗУР қ. базур

БЕАДАБ ТжРСга беадаб шаклида киритилиб (54), беодоб шаклига ҳавола килинган (62). Бу лугатда арабча адаб ва одоб отлари тенг хукукли тарзда келтирилиб, маъноси деярли бир хил изохланган (18, 284). Асли одоб сти – адаб отининг кўплик шакли, шунга кўра асосий деб беадаб шаклини кўрсатиш ўрини. Бу сифат тожик тилида 'йўқ' маъносини ифодалайдиган бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'микдор', 'сон-санок' маъносини англатадиган арабча адаб отига (АРС, 501) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'сон-саноксиз', 'бехисоб' маъносини англатади (ТжРС, 54; ЎТИЛ, I, 92). Бу отдан ўзбек тилида беадаблик мавхум оти ясалган.

БЕАДАБЛИК қ. беадаб

БЕАДАД Бу равиш тожикча 'йўқ' маъносини ифодалайдиган бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'микдор', 'сон-санок' маъносини англатадиган арабча адаб отига (АРС, 501) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'сон-саноксиз', 'бехисоб' маъносини англатади (ТжРС, 54; ЎТИЛ, I, 92).

БЕАЙБ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'конун-коидага хилоф иш, хатти-харакат' маъносини англатадиган арабча айб отига (АРС, 552) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'айбсиз', 'тунохсиз' маъносини англатади (ТжРС, 54; ЎТИЛ, I, 92). *Беайб парвардигор* хикмати таркибида ишлатилади.

БЕАМР Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'буйруқ' маъносини англатадиган арабча амр отига (АРС, 43) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'буйруқсиз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 92). *Беамр тикан кирмас* хикмати таркибида ишлатилади.

БЕАНДИША Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'окибатини ўйлаб, юз-хотир билан мулохаза юритиш' маъносини англатадиган тожикча *андеша* отига (ТжРС, 27) кўшиб хосил килинган бўлиб, ўзбек тилига *о (ә)* товушидан кейинги э(е) товушини *и* товушига алмаштириб олинган; 'андишиаси йўқ', 'андишиасиз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 92).

БЕАРМОН Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'афсус' маъносини англатадиган тожикча ормон отига (ТжРС, 288) кўшиб хосил килинган бўлиб, ўзбек тилига *о (ә)* товушини *и* товушига алмаштириб олинган; 'армони йўқ холда', 'орзистиклари рўёбга чиккан холда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 92).

БЕБАРАКА Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'тўкин-сочинлик' маъносини англатадиган арабча *барака* отига (АРС, 67) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'баракаси йўқ', 'тезда сарфланиб кетадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 91).

БЕБАКО Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'абадий', 'доимий' маъносини англатадиган арабча *бақо* отига (АРС, 81) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'абадий бўлмаган', 'уткничи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 92); бебако дунё биримаси таркибида ишлатилиди.

БЕБАХРА Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'манфаат', 'хузур' маъносини англатадиган тожикча *баҳра* отига (ТжРС, 54) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'баҳраманд бўлмаган' маъносини англатади (ТжРС, 55; ЎТИЛ, I, 91). Бу сифат билан ўзбек тилида *бебаҳра* бўл-, *бебаҳра* қыл- феъллари хосил килинган.

БЕБАҲРА БЎЛ-, БЕБАҲРА ҚИЛ- қ бебаҳра

БЕБОШ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) ўзбекча *бош* отига ўзбек тилида кўшиб хосил килинган бўлиб, асосан 'гапга киравермайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 93). Сўзлашув тилида бевош шаклида хам айтилади. Бу сифатдан бебошлиқ мавҳум оти хосил килинган бўлиб, *Ёшилик* – бебошлиқ хикмати таркибида ишлатилиди.

БЕБОШЛИК қ бебош

БЕБУРД Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'ишончилиқ', 'тайинлилик' маъносини англатадиган тожикча бурд отига (ЎТИЛ, I, 150) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'сўзида турмайдиган', 'субутсиз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 93). Бу сифат билан ўзбек тилида *бебурд* бўл- феъли хосил килинган.

БЕБУРД БЎЛ- қ бебурд

БЕВА ПРСда [бисе] шаклида келтирилиб, 'хотини вафот этган эр' маъносини, [биве-зан] шаклида келтирилиб, 'эри вафот этган хотин' маъносини англатиши айтилган (84). ТжРСда бева, бевазан шакларидан келтирилиб, 'эри вафот этган хотин' маъносини англатиши айтилган (56). ЎТИЛда факат бева шаклида келтирилиб, 'эри ёки хотини ўлган', 'тул' маъносини англатиши айтилган (93). Кўринадики, форсча биве сифати таркибидаги э(е) товуши тожик тилида *а* товушига алмаштирилган, ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган. Ўзбек тилида бу от одатда 'эри ўлган хотин' маъносини англатиш учун ишлатилиди. Бу от билан ўзбек тилида *бева-бечора* жуфт оти тузилган.

БЕВА-БЕЧОРА қ бева

БЕВАТАН Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'кишининг туғилиб-ўсан, яшаган жойи' маъносини англатадиган арабча *ватан* отига (АРС, 897) кўшиб хосил

қилинган бўлиб, 'уй-жойи, бошпанаси йўқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 93).

БЕВАФО Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'аҳдида, вадасида қатъий туриш' маъносини англатадиган арабча вафо отига (АРС, 903) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'вафосиз', 'садоқатсиз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 93). Бу сифатдан ўзбек тилида бевафолик оти ясалган ва бу от билан бевафолик қили- феъли ҳосил қилинган.

БЕВАФОЛИК ҚИЛ- қ. бевафо

БЕВАҚТ Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'пайт', 'furṣat' маъносини англатадиган арабча вакът отига (АРС, 903) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'вакт-соати етмасдан' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 93).

БЕВОСИТА Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'бирор ишни амалга оширишида кўмаклашадиган нарса' маъносини англатадиган арабча восита отига (АРС, 887) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'тўгридан тўгри', 'воситасиз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 93).

БЕГОНА Бу сифат ПРСда [бигане] шаклида (62), ТжРСда бегона шаклида (56), ЎТИЛда ҳам бегона шаклида (93) көлтирилган. Кўринадики, бу сифат ўзбек тилига тожик тили шаклида олинган; 'кариндошлиги, танишилиги йўқ', 'ёт' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 93). Бу сифат билан ўзбек тилида бегоналаши-, беногасира- феъллари ҳосил қилинган, етти ёт-бегона сифати тузилган.

БЕГОНАЛАШ- қ. бегона

БЕГОНАСИРА- қ. бегона

БЕДАВО Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'дори-дармон', 'шифо' маъносини англатадиган арабча даво отига (АРС, 265) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'давоси йўқ', 'тузалмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 94). Ўзбек тилида бу сифат билан тузилган тожикча дарди бедаво изофа биримаси ҳам ишлатилади.

БЕДАЗОР Бу от 'отга озука бўладиган кўп йиллик дуккакли ўсимлик' маъносини англатадиган ўзбекча беда отига (ЎТИЛ, I, 94) 'мўл' маъносини ифодалайдиган тожикча -зор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'беда экилган ер' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 94).

БЕДАНАБОЗ Бу сифат 'кирговулсимонлар оиласига мансуб кичик сайроқи куш' маъносини англатадиган бедана отига (ЎТИЛ, I, 94) 'уйна-', 'ишишибоз бўл-' маъносини англатадиган тожикча бохтан феълининг боз ҳозирги замон асосини (ТжРС, 82) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'бедана бокишига , уриштиришга ишишибоз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 94).

БЕДАПОЙА Бу от 'отга озука бўладиган кўп йиллик дуккакли ўсимлик' маъносини англатадиган ўзбекча беда отига (ЎТИЛ, I, 94) 'остки

кисм' маъносини англатадиган тожикча *лойа* отини (ТжРС, 311) кўшиб тузилган бўлиб, асли 'бедаси ўриб олингган майдон' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 94).

БЕДАРАК Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча *бе-* олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'чилк хабар' маъносини англатадиган *дарак* отига (ТжРС, 116; ЎТИЛ, I, 208) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'хеч қандай хат-хабарсиз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 94).

БЕДАХМАЗА Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча *бе-* олд кўшимчасини (ТжРС, 544) тожик сўзлашув тилига мансуб деб келтирилган *дахмаса* отига (ТжРС, 124) кўшиб хосил килинган. ЎТИЛга бедахмаза шаклида киритилган бўлиб, 'беташвиш' маъносини англатиши айтилган (94). Тожикча равиш таркибидаги с товуши ўзбек тилида з товушига алмаштирилган.

БЕДИЛ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча *бе-* олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'юрак', 'кўнгил' маъноларини англатадиган тожикча *дил* отига (ТжРС, 129) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кўнгли бузилган', 'кўнгли колган', 'ишик ўтида куйиб дилини йўқотган' каби маъноларни англатади (ЎТИЛ, I, 94).

БЕДОНА Бу от 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча *бе-* олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'уруг' маъносини англатадиган *дона* отига (ПРС, 209) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'уруги йўқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 95).

БЕДОР Бу сифат ПРСда [бидар] шаклида ёзилган (79), ТжРСда эса *бедор* шаклида келтирилган (57); демак, ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган. Бу сифат хар уч лугатда 'үйғоқ', 'ухламаган' маъноси англатиши айтилган (ЎТИЛ, I, 95).

БЕЖИЗ Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча *бе-* олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'нарса' маъносини англатадиган тожикча *чиз* отига (ТжРС, 444) кўшиб хосил килинган бўлиб (ТжРС, 67), ўзбек тилида бу тожикча равиш таркибидаги ч товуши ж товушига алмаштирилган; Асли 'нарсасиз' маъносини англатиб, эмас инкори билан ишлатилганда 'сабабсиз', 'бекорга' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 95).

БЕЖИРИМ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча *бе-* олд кўшимчасини (ТжРС, 544) тожик сўзлашув тилида 'камчилик', 'нуксон' маъносини англатадиган *чиҳрим II* отига (ТжРС, 516) кўшиб хосил қилинган (ТжРС, 70: *бечиҳрим*). Ўзбек тилида *рм* товушлари оралигига и товуши киритилган: *бекиҳрим*. Тожик тилида 'бенуксон' маъносини англатадиган бу сифат (ТжРС, 70) ўзбек тилида 'шинам', 'келишган' маъносини англатиши учун ишла-тилади (ЎТИЛ, I, 95). Бу сифат тожикча эканлиги ЎТИЛда таъкидланмаган.

БЕЖО Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча *бе-* олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'урин' маъносини англатадиган тожикча чо

отига (ТжРС, 516) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, тожик тилида асосан 'ноўрин' маъносини (ТжРС, 70), ўзбек тилида эса асосан 'бесаранжом' маъносини (ЎТИЛ, I, 95) англатиш учун ишлатилади.

БЕЖОЙ Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'ўрин' маъносини англатадиган тожикча ҷо отининг ҷой шаклига (ТжРС, 517) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'жойи йўқ' маъносини англатиш учун ишлатилади (ТжРС, 70; ЎТИЛ, I, 95).

БЕЗАРАР Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'зиён' маъносини англатадиган арабча *зарар* отига (АРС, 456) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'зиён келтирмайдиган' маъносини англатади (ТжРС, 57; ЎТИЛ, I, 96).

БЕЗАХА Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'полиз экинлари мевасининг урниниб, эзилиб шикастланган ери' маъносини англатадиган *заха* отига (ЎТИЛ, I, 301) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, ўзбек тилида 'заха бўлмаган', 'захаси йўқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 96).

БЕЗИЙОН Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'зарар' маъносини англатадиган тожикча *зийон* отига (ТжРС, 304) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'зарар келтирмайдиган' маъносини англатади (ТжРС, 56; ЎТИЛ, I, 96).

БЕЗОРИ Бу сифат 'кимданцир безганлик туйгуси' маъносини англатадиган тожикча *безор* отига (ТжРС, 58) -й кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'кўччиликнинг тинчлигини бузувчи', 'хулигандиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 96). Бу сифат билан ўзбек тилида *безорилик* оти ва у билан *безорилик қил-* феъли ҳосил қилинган.

БЕЗОРИЛИК ҚИЛ- қ безори

БЕЗОРИЖОН: Бу сифат 'жондан безор қил-' маъносини англатадиган тожикча *аз ҷон безор кардан* биримаси (ТжРС, 68) асосида тузилган безори ҷон изофа биримасига тенг бўлиб, ўзбек тилида кўшиб ёзилади; одатда қил- феъли билан *безорижон қил-* тарзида ишлатилади; 'жондан безор қил-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 97).

БЕИБО Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'уялиш', 'шарм-ҳаё' маъносини англатадиган арабча *ибо* отига (АРС, 22) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'шарм-ҳаёсиз', 'ор-номусни билмайдиган' маъносини англатади (ТжРС, 58; ЎТИЛ, I, 97).

БЕИЖОЗАТ Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'бирор фаолиятни амалга ошириш учун бериладиган рухсат' маъносини англатадиган арабча *ижозат* отига (АРС, 148) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'рухсатсиз', 'рухсат олмаган холда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 97).

БЕИЗ Бу равиш ўзбек тилида 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'нимадандир қолган қолдиқ, нишона, асар' маъносини англатадиган ўзбекча из отига (ЎТИЛ, I, 316) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'хеч қандай асарсиз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 97).

БЕИЛЛАТ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'камчилик', 'нуксон' маъносини англатадиган арабча *иллат* отига (АРС, 531) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'камчилиги йўқ', 'бенуқсон' маъносини англатади (ТжРС, 58; ЎТИЛ, I, 97).

БЕИСТИСНО Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'хисобдан ташқари' маъносини англатадиган арабча *истисно* равишига (АРС, 114) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'катордан қолдирмай', 'истисно қилмай' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 97).

БЕИХТИЙОР Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'таниш', 'афзал кўриш' маъносини англатадиган арабча *ихтиёр* отига (АРС, 241) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'ихтиёр қилмаган ҳолда', 'ихтиёрдан ташқари' маъноларини англатади (ТжРС, 59; ЎТИЛ, I, 97).

БЕИШ Бу равиш ўзбек тилида 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'мехнат', 'хизмат' каби маъноларни англатадиган ўзбекча *иш* отига (ЎТИЛ, I, 343) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'мехнат фаолияти билан банд бўлмаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 97).

БЕИЦКАЛ Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'чалкашлиқ', 'чатоқлик' маъносини англатадиган арабча *шикал* отига (АРС, 413) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'чатоқликка учрамай' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 97).

БЕКАМ-У КЎСТ Бу равиш ПРСда [-би-кәм-о-каст] шаклида (82), ТжРСда *бекам II* шаклида ёзилган равишдан кейин икки нукта кўйиб бекаму *кост* шаклида (59), ЎТИЛда эса *бекам(i)-кўст* шаклида (I, 97) келтирилган. Бу равиш ўзбек тилига тожик тилидан олинган, лекин кам равишидан кейин жойлашган; асли *еа* boglovchisinining -у шаклига тенг кисми ЎТИЛда хато равиша -и изофасига алмаштирилган (97). Асли бу равишини лугатта *бекам*: тарзида киритиш ҳам нотўғри, чунки бе- олд кўшимчаси *кам-кўст* жуфт отига (ЎТИЛ, I, 364) кўшилган. *Бекам-у кўст* равиши таркибидаги *кам* кисми 'етишмовчилик' маъноси билан (ЎТИЛ, I, 363), *кўст* кисми 'ортиқчалик' маъноси билан (ЎТИЛ, I, 422) катнашган; шунга кўра бу равиш 'хеч қандай етишмайдиган ва ортиқча жойи йўқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 97).

БЕКЗОД(А) Бу кесимлик 'ҳокимлик узвони' маъносини англатадиган ўзбекча *бек* отига (ЎТИЛ, I, 97) 'түғилган ўғил (киз)' маъносини

англатадиган зод отиги (ПРС, 256) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бекдан туғилган', 'бек наслига мансуб ўтил' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 97).

БЕКОР Бу тожикча равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'иш' маъносини англатадиган кор отига (ТжРС, 192) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бирор иш билан машгул бўлмаган ҳолда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 97). Бу равиш билан ўзбек тилида бекорчи, бекорчилик отлари хосил килинган.

БЕКОРГА Бу равиш ўзбек тилида 'бирор манфаат бўлмаган ҳолда' маъносини англатадиган тожикча бекор равишининг (к.) ўзбекча -га кўшимчаси кўшилган шакли бўлиб, шу шаклида равишга айланган; юкорида таъкидланган маънони англатади (ЎТИЛ, I, 98).

БЕКОРДАН БЕКОРГА Бу равиш ўзбек тилида бекор равишини (к.) 'бехуда, бефойда' маъноси билан чикиш ва жўналиш келишиги шаклида бирлаштириб хосил килинган; 'жиддий асос, сабаб бўлмагани ҳолда маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 98).

БЕКОРЧИ, БЕКОРЧИЛИК қ. бекор

БЕЛДОР Бу сифат 'гавданинг кўкрак кафаси билан бўкса оралигидаги энг хипча қисми' маъносини англатадиган ўзбекча бел отига (ЎТЭЛ, 44) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча доштан феълининг (ТжРС, 136) дор ҳозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бели йўғон' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 100).

БЕМАВРИД Бу равиши 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'кулай фурсат' маъносини англатадиган арабча маврид отига (АРС, 438) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'нокулай, номақбул пайтда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 101).

БЕМАДОР Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'харакатланишга асос бўладиган куч-куват' маъносини англатадиган арабча мадор отига (АРС, 267) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'дармони йўқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 101).

БЕМАЗА Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) асли 'нордон-ширин' таъм' маъносини англатадиган арабча маза отига (АРС, 751) кўшиб хосил килинган. Бу арабча от форс тили лугатида [mazz] шаклида келтирилиб, 'нордон-ширин' маъносини (ПРС, 486), тожик тили лугатида эса маза шаклида келтирилиб, 'таъм' маъносини англатиши айтилган (ТжРС, 61). Кўринадики, bemaza сифати ўзбек тилига тожик тилидан олинган; 'таъми ёқимсиз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 101). Бемаза сифатидан ўзбек тилида -гарчилик кўшимчаси билан bemaza-гарчилик оти ясалган бўлиб, 'бўлмагур хатти-харакат' маъносини англатади.

БЕМАЗАГАРЧИЛИК қ. bemaza

БЕМАЛОЛ Бу равиши 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'салбий таъсирни хис килиш ҳолати' маъносини

англатадиган арабча *малал* отининг тожик тилига товуш ўзгариши билан олинган *малол* шаклига (ТжРС, 213) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'кисинмай', 'ўнгайсизланмай', 'тортинмай' каби маъноларни англатади (ЎТИЛ, I, 101).

БЕМАСЛАҲАТ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) тожик тилида 'бирор фаолиятни тўғри, фойдали амалга ошириш бўйича айтиладиган фикр-мулоҳаза' маъноси билан ишлатиладиган арабча *маслаҳат* отига (АРС, 442) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'кенгашмаган ҳолда', 'фикр-мулоҳаза сўрамаган ҳолда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 101).

БЕМАШАҚҚАТ Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'кйинчилик' маъносини англатадиган арабча *машаққат* отига (АРС, 411) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'кйинчилик кўрмай', 'осонгина' маъносини англатади (ТжРС, 60; ЎТИЛ, I, 101).

БЕМАЪНИИ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'мазмун' маъносини англатадиган арабча *маъни* отига (АРС, 545) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'мазмунсиз', 'сафсатдан, уйдирмадан иборат' каби маъноларни англатади (ТжРС, 60; ЎТИЛ, I, 101). *Бемаъни* сифатидан ўзбек тилида -*гарчилик* кўшимчаси билан *бемаънигарчилик* оти ясалган, 'ножўя хатти-харакат' маъносини англатади.

БЕМАЪНИГАРЧИЛИК *к. беъмани*

БЕМАҲАЛ Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'пайт' маъносини англатадиган арабча *маҳал* отига (АРС, 771) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'номувофик, номакбул пайтда' маъносини англатади (ТжРС, 60; ЎТИЛ, I, 102).

БЕМИННАТ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'килган яхшилигини таъна килиб гапириш' маъносини англатадиган арабча *миннат* отига (АРС, 769) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'килган яхшилигини таъна қилиб гапирамайдиган' маъносини англатади (ТжРС, 60; ЎТИЛ, I, 102). Бу сифат билан *Миннатни оидан беминнат мушт яхши хикмати тузиленган*.

БЕМУРУВВАТ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'одамийлик юзасидан кўрсатиладиган ёрдам' маъносини англатадиган арабча *мурувват* отига (АРС, 748) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'одамийлик юзасидан ёрдам кўрсатмайдиган' маъносини англатади (ТжРС, 61; ЎТИЛ, I, 102).

БЕМУХЛАТ Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'бирор фаолиятни бажариш учун белгиланган вакт' маъносини англатадиган арабча *муҳлат* отига (АРС, 771) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'бирор фаолиятни бажариш учун белгиланган вактга риоз қиласми' маъносини англатади. ЎТИЛда *бемуҳлат*

равишининг бемуддат равишига айнан деб таъкидланган нотўри, бемуддат равиши 'муддати белгиланмаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 102).

БЕНАВБАТ Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'бирин-кетин' бажарилиш тартиби', 'гал' маъносини англатадиган арабча *навбат* отига (АРС, 837) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бирин-кетинликка риоя килмай', 'навбатидан олдин' маъносини англатади (ТжРС, 61; ЎТИЛ, I, 102).

БЕНАВО Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'овоз', 'тovуш' маъносини англатадиган арабча *наво* отига (ПРС, 572) кўшиб хосил килинган бўлиб, асли 'гапириш хукуқига эга бўлмаган' маъносини англатган; кейинчалик 'ҳаёт лаззатидан бебахра' маъносини англатиш учун ишлатилган (ЎТИЛ, I, 102).

БЕНАЗИР Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'намуна' маъносини англатадиган арабча *назир* отига (АРС, 812) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'ўхшаши йўқ', 'тенги йўқ' маъносини англатади (ТжРС, 61, ЎТИЛ, I, 102; ЎКААКД, 108).

БЕНОМ-У НИШОН Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўмакчисини (ТжРС, 54) *ном-у нишон* жуфт отига кўшиб хосил килинган бўлиб, тожик тилида *бе ному нишон* тарзида ёзилади (ТжРС, 271). Бу жуфт от таркибидаги *ном* кисми 'маълумлик' маъноси билан (ТжРС, 271), *нишон* кисми 'из, асар' маъноси билан (ЎТИЛ, I, 504) катнашган. Ўзбек тилида *бе олд кўмакчи* кейинги кисмга кўшиб ёзилади; 'бедарак' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 102).

БЕНОМУС Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'орият' маъносини англатадиган арабча *номус* отига (АРС, 778) кўшиб хосил килинган бўлиб (ТжРС, 62), 'шарм-ҳаёни билмайдиган', 'ор-номуси йўқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 102).

БЕНУҚСОН Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'камчилик' маъносини англатадиган арабча *нуксан* отига (АРС, 825) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'камчилиги йўқ', маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 102).

БЕОБРЎ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) *обру* отига (ТжРС, 281) кўшиб хосил килинган бўлиб (ТжРС, 62), 'обрўсиз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 102).

БЕОЗОР Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'жисмоний ёки рухий азоб' маъносини англатадиган *озор* отига (ТжРС, 284) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'жисмонан, рухан азоб етказмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 102).

БЕОМОН Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'хавф-хатар' маъносини англатадиган арабча

амон отига (АРС, 45) кўшиб хосил қилинган (ТжРС, 55); ўзбек тилида **амон** оти бошланишидаги *a* товуши *o(â)* товушига алмаштирилган. Бу равиш 'аямай', 'шафқатсиз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 102).

БЕОР Бу сифат 'йўк' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'үят', 'номус' маъносини англатадиган арабча ор отига (АРС, 552) кўшиб хосил қилинган бўлиб (ТжРС, 62), 'үтсанз', 'юзсанз', 'ор-номуси йўк' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 102).

БЕПАРВО Бу сифат 'йўк' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'қизикиш', 'диккат-эътибор' маъносини англатадиган тожикча *парво* отига (ТжРС, 298) кўшиб хосил қилинган бўлиб (ТжРС, 63), 'қизикмайдиган', 'диккат-эътибор қилмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 103). Ўзбек тилида бу сифатдан **бепарвалик** оти хосил қилинган.

БЕПАРВОЛИК *қ. бепарво*

БЕПАРДА Бу сифат 'йўк' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'тусик' маъносини англатадиган тожикча *ирда* отига (ТжРС, 298) кўшиб хосил қилинган бўлиб, кўчма маъносида 'андишасиз, очикдан-очик айтилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 103).

БЕПОЙОН Бу сифат 'йўк' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'тугаш чегараси', 'охир' маъносини англатадиган тожикча *поён* отига (ТжРС, 309) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'чек-чегараси йўк', 'охир кўринмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 103).

БЕПУЛ Бу сифат 'йўк' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'акча' маъносини англатадиган тожикча *пул* отига (ТжРС, 312) кўшиб хосил қилинган бўлиб (ТжРС, 63), 'текин', маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 103). *Пул* оти асли юночча *pholis* шаклида ёзилиб, араб тилига *фулус* шаклида, форс тилига *пул* шаклида олинган (ССТН, I, 322); асли 'мисдан ясалган тийин' маъносини билдирган.

БЕРАХМ Бу сифат 'йўк' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'ачиниш', 'шафқат' маъноларини англатадиган арабча *раҳм* отига (АРС, 291) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'раҳм-шафқатсиз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 103).

БЕСАРАНЖКОМ Бу сифат 'йўк' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'тартибли', 'жой-жойига қўйилган' маъносини англатадиган тожикча *саранжом* отига (ТжРС, 343) кўшиб хосил қилинган (ТжРС, 64); *саранжом* сифати 'асосий' маъносини англатаб қатнашган тожикча *сар* оти билан (ТжРС, 342) 'уй-рўзгор буюмлари' маъносини англатадиган тожикча *анжом* отидан (ТжРС, 29) таркиб топган; *бесаранжом* сифати 'уй-рўзгор тутиши тартибсиз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 105). Ўзбек сўзлашув тилида бу сифат *бесарамжон* тарзида ҳам айтилади.

БЕСАРАМЖОН *қ. бесаранжом*

БЕТАВФИК Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) асли 'мослашиш' маъносини англатадиган арабча *тавфиқ* отига (АРС, 902) кўшиб хосил килинган бўлиб, ТжРСда 'баҳаё', 'уятсиз' маъносини англатиши айтилган (65), ЎТИЛда бу маъно иккича ўринда берилib, асосий деб 'Оллога ишонмайдиган', 'диний ақидаларга амал қилмайдиган' маъноси келтирилган. Асли *тавфиқ* отининг 'динга эътиқод қилиш' маъноси ўзбек тилида юзага келган (ЎТИЛ, I, 405).

БЕТАЙИН Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'белгили', 'аник' маъносини англатадиган арабча *таъин* сифатига (АРС, 554) кўшиб хосил килинган; тожик тилига й товушини ташлаб *таъин* шаклида (ТжРС, 387), ўзбек тилига эса айн (ъ) товушини ташлаб *тайн* шаклида (ЎТИЛ, I, 408) олинган. *Бетайин* сифати ўзбек тилида 'аник бўлмаган', 'гапида турмайдиган' каби маъноларни англатади (ЎТИЛ, I, 106).

БЕТАКАЛУФ Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'ғайритабиийлик', 'тортиғчоқлик' маъносини англатадиган арабча *такалуф* отига (АРС, 696) кўшиб хосил килинган. Бу равиш ўзбек тилида 'ортика мулозаматсиз', 'ортика изтифотсиз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 106).

БЕТАМИЗ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'акл-идрок', 'фаҳм-фаросат' маъносини англатадиган тожикча *тамиз* отига (ТжРС, 379) кўшиб хосил килинган бўлиб, ўзбек тилида 'дид-фаросатсиз', 'бефаҳм' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 106).

БЕТАРАФ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'томон', 'ён' маъносини англатадиган арабча *тараф* отига (АРС, 472) кўшиб хосил килинган (ТжРС, 65); 'хеч қайси томонга ён босмайдиган', 'холис' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 106). Бу сифатдан ўзбек тилида *бетарафлик* оти хосил килинган.

БЕТАРАФЛИК ҳ. бетараф

БЕТАРТИБ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'мальум қоидага биноан, белги хусусиятларига кўра жойлаштирилган ҳолат' маъносини англатадиган арабча *тартиб* отига (АРС, 285) кўшиб тожик тилида хосил килинган (ТжРС, 65); 'ўлда-жўлла', 'айқаш-уйқаш бўлиб ётган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 106).

БЕТАШВИШ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'безовталиқ', 'сикилим' маъносини англатадиган арабча *ташвиш* отига (АРС, 421) кўшиб тожик тилида хосил килинган (ТжРС, 66); 'безовталиксиз', 'ғам-ғуссасиз' каби маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 106).

БЕТАҲЛИКА Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) ўлимга олиб келиш даражасидаги хавф' маъносини англатадиган арабча *таҳлика* отига (АРС, 857) кўшиб хосил қилингган бўлиб, ўзбек тилида 'жиддий хавф-хатарсиз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 106).

БЕТИНИМ Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) ўзбекча *тиним* отига (ЎТИЛ, I, 179) кўшиб хосил қилингган бўлиб, 'тинимай', 'елиб-югуриб' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 106).

БЕТОБ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'куч', 'мадор' маъносини англатадиган тожикча *тоб /* отига (ТжРС, 395) кўшиб хосил қилингган (ТжРС, 66); 'мадорсиз', 'хасталанган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 106).

БЕТОКАТ Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'сабр-чидам' маъносини англатадиган арабча *тоқат* отига (АРС, 485) кўшиб хосил қилингган (ТжРС, 66); 'сабр-чидамсиз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 106). Ўзбек тилида бу равиш билан *бетоқатлан-* феъли ясалган.

БЕТОҚАТЛАН- қ. бетоқат

БЕФАЙЗ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) араб тилида асли 'мўл-кўлчилик' маъносини, 'фойда', 'жозибадорлик' каби кўчма маъноларни англатадиган *файз* отига (АРС, 616; ПРС, 374) кўшиб хосил қилингган (ПРС, 82); Ўзбек тилида бу сифат 'кўримсиз', 'жозибасиз' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 107).

БЕФАРЗАНД Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'бона' маъносини англатадиган тожикча *форзанд* отига (ТжРС, 406) кўшиб хосил қилингган; 'оиласида бола тугилмаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 107). Бу сифат дунёдан *бефарзанд* ўтиб кет- биримаси таркибида ишлатилади.

БЕФАРОСАТ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'тез ва тўғри фаҳмлай олиш' маъносини англатадиган арабча *фаросат* отига (АРС, 589) кўшиб хосил қилингган (ТжРС, 66); 'унча-бунчага фаҳми етавермайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 107).

БЕФАРК: Мустакил ишлатилмайдиган бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'тафовут қилиш' маъносини англатадиган арабча *фарқ /* отига (АРС, 593) кўшиб хосил қилингган (ТжРС, 66). Ўзбек тилида асосан 'эътиборсизлик' маъноси билан *бефарқ қара-* биримаси таркибида ишлатилади (ЎТИЛ, I, 107).

БЕФАҲМ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'кишининг тушуниш, идрок қилиш кобилияти'

маъносини англатадиган арабча *фаҳм* отига (АРС, 611) кўшиб хосил қилинган (ТжРС, 66). *Бефаҳм* сифати ўзбек тилида 'тезда англаб, тушунавермайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 107). Бу сифатдан ўзбек тилида *бефаҳмлик* оти ясалган.

БЕФОЙДА Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'наф', 'манфаат' маъносини англатадиган арабча *фоидат* отига (АРС, 615) -т товушини (от ясовчи кўшимчасини) ташлаган холда (ТжРС, 412) кўшиб тожик тилида хосил қилинган (ТжРС, 66); ўзбек тилига *фоида* оти таркибидаги и товуши ў товушига алмаштириб олинган, шунга кўра *бефойда* сифати ҳам й ҳарфи билан ёзилади. Бу сифат 'наф, манфаат, даромад келтирмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 107).

БЕХАБАР Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'ким ёки нима тўғрисида маълумот', 'дарак' маъносини англатадиган арабча *хабар* отига (АРС, 209) кўшиб хосил қилинган (ТжРС, 67); 'маълумотга эга бўлмаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 107).

БЕХАВОТИР Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'ўй-хаёллар' маъносини англатадиган арабча *хавотир* отига (АРС, 226) кўшиб хосил қилинган (ТжРС, 67); 'ташвишли ўй-хаёллардан холи холда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 107).

БЕХАРХАША Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'арзимаган нарса учун килинадиган жанжал' маъносини англатадиган арабча *хархана* отига (ССТГН, I, 531) кўшиб хосил қилинган; ўзбек тилида бу равиш 'ноўрин ган-сўзсиз', 'тинчлик билан' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 107).

БЕХАТАР Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'хавф' маъносини англатадиган арабча *хатар* отига (АРС, 227) кўшиб хосил тузилган (ТжРС, 67); 'хавф-заардан холи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 107). Бу равиш асосан *Сафарингиз бехатар бўлсин* жумласи таркибида ишлатилади.

БЕХАТО Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'янгилишиш', 'адашиш' каби маъноларни англатадиган арабча *хато* отига (АРС, 225) кўшиб хосил қилинган (ТжРС, 67); 'хато кilmай', 'янгилишмай', 'тўлик унуб чикиб (экилган уруғ)' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 107).

БЕХИСЛАТ ПРСга, ТжРСга киритилмаган бу равиш асли 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'ўзига хос хусусият', 'сифат' маъносини англатадиган арабча *хислат* отига (АРС, 223) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'ижобий хусусиятга эга бўлмаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 107). Бу равиш *Киммат бехислат бўлмас, арzon – бешлам* ҳикмати таркибида ишлатилади.

БЕХОСИЯТ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'ақралиб турадиган ижобий хусусият' маъносини англатадиган арабча *хосият* отига (АРС, 222) кўшиб ҳосил килинган бўлиб (ТжРС, 67), 'ижобий хусусияти йўқ', 'яхшилик қилмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 107).

БЕХОСТАН қ, бехостдан

БЕХОСТДАН Бу равиш асли 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчаси билан (ТжРС, 544) 'ҳоҳиш', 'истак' маъносини англатадиган *хост* отидан (ПРС, 199) тузилиб, 'истамаган ҳолда', 'кутмаган ҳолда' маъносини англатадиган *бехост* сифатига (Қиёс килинг: ба *хост* – 'истаган ҳолда': ПРС, 199) ўзбекча *-дан* кўшимчасини қўниб ҳосил килинган; катор келиб қолган *стд* товушларидан *д* товуши сўзлашув тилида айтилмай кўйган (ЎТИЛ, I, 107).

БЕХУД: Бу сифат одатда мустакил ишлатилмай, тожик тилида бехуд шудан, ўзбек тилда бехуд бўл- феъллари таркибида катнашади. Асли 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'уз' маъносини ифодалайдиган *худ* таъкид бирлигига кўшиб ҳосил қилинган (ТжРС, 67); *Бехуд бўл-* феъли 'хушини йўқот', 'хушиз ҳолатда бўл-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 107).

БЕЧИЗ қ, бежиз

БЕЧОРА Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'тадбир', 'илож', 'имкон' маъносини англатадиган тожикча *чора* отига (ТжРС, 445) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб (ТжРС, 67), 'ниманидир амала ошириш учун имкон-илож йўқ', 'ахволи тант', 'муҳтожликда кун кечирувчи' каби маъноларни англатади (ЎТИЛ, I, 107). Бу сифат *Борида чора-чора, йўғида* – бандай бечора хикмати таркибида ишлатилади.

БЕШАФҚАТ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'раҳмдиллик' маъносини англатадиган арабча *шафқат* отига (АРС, 410) кўшиб ҳосил қилинган (ТжРС, 68); 'раҳмдиллик қилимайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 108).

БЕШИКАСТ Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'лат еган, синган жой', маъносини англатадиган тожикча *шикаст* отига (ТжРС, 456) кўшиб ўзбек тилида ҳосил қилинган бўлиб, 'лат емаган', 'зараарланмаган', 'синмаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 108).

БЕҚАРОР Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'бирор масала бўйича тўхтамга келинган қатъий Фикр' маъносини англатадиган арабча *қарор* отига (АРС, 628) кўшиб ҳосил қилинган (ТжРС, 69); 'фикрида қатъий турмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 109).

БЕКИЁС Бу равиши 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'чогиштириш' маъносини англатадиган арабча қиёс отига (АРС, 670) кўшиб хосил килинган (ТжРС, 69); 'чогиштириб бўлмайдиган даражада генги йўқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 109).

БЕКУВВАТ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'куч' маъносини англатадиган арабча қувват отига (АРС, 668) кўшиб хосил килинган (ТжРС, 69); 'кучиз', 'дармониз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 109).

БЕГАЛВА Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'шовкин-сурон' маъносини англатадиган ўзбекча ғалва отига (ЎТИЛ, II, 650) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'шовкин-сурониз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 109).

БЕГАМ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'рухий азоб', 'кайту' маъносини англатадиган арабча ғам отига (АРС, 570) кўшиб хосил килинган (ТжРС, 69); 'ташвиш килмайдиган', 'бепарво' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 109).

БЕГАРАЗ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'ёмон ният' маъносини англатадиган арабча ғараз отига (АРС, 560) кўшиб хосил килинган (ТжРС, 69); 'ёмон нияти йўқ', 'холис ёндашадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 109).

БЕГУБОР Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'чанг', 'гард' маъносини англатадиган арабча губор отига (АРС, 555) кўшиб хосил килинган (ТжРС, 69); 'чанг-тўзониз', 'мусафо' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 109).

БЕҲАД Бу равиши 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'чегара', 'поён' маъносини англатадиган арабча ҳад отига (АРС, 159) кўшиб хосил килинган (ТжРС, 69); 'чексиз', 'ута даражада' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 109).

БЕҲАЙО Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'уялиш', 'уятчанлик' маъносини англатадиган арабча ҳаёт отига (АРС, 205) кўшиб хосил килинган (ТжРС, 69); 'уатсиз', 'уят-андишани билмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 109).

БЕҲАЛОВАТ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'мамнуният хисс' маъносини англатадиган арабча ҳаловат отига (АРС, 192) кўшиб хосил килинган (ТжРС, 69); 'мамнуниятсиз', 'нотинч' маъносини англатади (ТжРС, 69; ЎТИЛ, I, 109).

БЕҲАФСАЛА Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'бирор фаолиятга бўлганд майл, истак' маъносини англатадиган арабча ҳавсала отига (АРС, 495) кўшиб хосил килинган (ТжРС, 69) бўлиб, ўзбек тилида с товуши олдидағи в товуши ф товушига алмаштирилган. Бу сифат 'бирор фаолиятни бажаришга истаги йўқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 109).

БЕХИКМАТ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'ишончли асос' маъносини англатадиган арабча *ҳиснамат* отига (АРС, 188) кўшиб ҳосил килинган (ТжРС, 70); бўлишисиз шакидаги бул- феъли билан, эмас шакл ясовчиси билан ишлатилиб, 'ишончли асоссиз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 110).

БЕҲИСОБ Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'санок' маъносини англатадиган арабча *ҳисоб* отига (АРС, 172) кўшиб ҳосил килинган (ТжРС, 70); 'сон-саноқсиз', 'жуда кўп' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 110).

БЕҲОЛ Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'кишининг жисмоний, руҳий жиҳатдан ўзини сезиши' маъносини англатадиган арабча *ҳол* отига (АРС, 506; ЎТИЛ, I, 705) кўшиб ҳосил килинган (ТжРС, 70); 'чарчаган', 'соғлиги бироз ёмонлашган' каби маъниони англатади (ЎТИЛ, I, 110).

БЕҲУЗУР *Беҳузур* бул- феъли таркибида ишлатиладиган бу кесимлик 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'ором', 'тинчлик' маъносини англатадиган арабча *ҳузур I* отига (АРС, 179) кўшиб ҳосил килинган (ТжРС, 70); *Беҳузур* бул- феъли 'ёмон кайфиятли холатда бўл-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 110).

БЕҲУРМАТ Бу сифат 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'эҳтиром' маъносини англатадиган арабча *хурмат* отига (АРС, 169) кўшиб ҳосил килинган (ТжРС, 70); 'хурмат-эҳтиром қилинмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 110).

БЕҲУШ Бу равиш 'йўқ' маъносини ифодалайдиган тожикча бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'хис этиш', 'сезиш' маъносини англатадиган тожикча *ҳуш* отига (ТжРС, 508) кўшиб ҳосил килинган бўлиб (ТжРС, 70); 'хис этиш, сезиш хусусиятини йўқотган холатда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 110).

БИДЪАТКОР Бу сифат 'дин акидаларига хилоф янгилик' маъносини англатадиган арабча *бидъат* отига (АРС, 60) 'шугуулланувчи' маъносини ифодалайдиган тожикча *-кор* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган (ТжРС, 71); 'диний акидаларни ислоҳ қилиш, динга номакбул янгиликлар киритиш тарафтори' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 110).

БИЙОБОН Бу тожикча от 'чўл', 'сувез ер' маъносини англатади (ТжРС, 71; ПРС, 76; ЎТИЛ, I, 111). Бу от билан ўзбек тилida чўл-биёбон жуфт оти тузилган. Будагов лугатида "п., тур." таъкиди билан ябानъ кептирилиб, 'чўл' маъносини англатиши айтилган (ССТН, II, 319). Демак, биёбон асли тожикча *би ва ийобон* кисмларидан тузилган бўлиб, *би* кисми *худди*, '*яқин*' маъносини ифодалайдиган олд кўмакчига тенг (Қиёс қилинг: *биайниҳӣ* – "точъ-в-точъ, точно так же" – ТжРС, 70); шунга кўра асли 'чўлнинг ўзи', 'чўлдан фарқ килмайдиган ер' маъносини англатади (ТжРС, 71; ЎТИЛ, I, 111).

БИЛИМДОН Бу сифат ўзбек тилида 'маънумотлар мажмуаси' маъносини англатадиган ўзбекча *билим* отига (ЎТИЛ, I, 113) 'бил-' маъносини англатадиган тоҷикча *донистон* феълиниңг *дон* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 135) кӯшиб ҳосил қилинган; 'бой билимга эга' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 113). Бу сифатдан *билимдонлик* оти ҳосил қилинган.

БИЛЛУР Бу форсча от ПРСда [болур] шаклида келтирилиб, "хрусталь, стекло" деб изоҳланган (72); Будагов лугатида бу от асли арабча дейилиб, *бильру* шаклида ёзилган (ССТН, I, 269); ЎКААҚЛга биллур шаклида киритилиб, 'ок шаффоф (ялтирок) тош (хрусталь)' маъносини англатиши айтилган (118). Кўринадики, бу от ўзбек тилига *бильру* оти охиридаги у кисмини ташлаб олинган.

БИНАФША Бу от ПРСда [банафше] шаклида (7), ТжРСда бунафша шаклида (85) келтирилиб, "фиалка" деб изоҳланган; Будагов лугатида *банафша* шаклида келтирилиб, форсча дейилган, "фиалка" маъносини англатиши айтилган (I, 270). Кўринадики, форсча *банафша* оти ўзбек тилига *а* товушини и товушига алмаштириб олинган (ЎТИЛ, I, 115). *Бинафша* асли сифат бўлиб, кейинчалик шу рангдаги чечакни англатади бошлаган. Бу от ўзбек сўзлашув тилида гунафша шаклида ҳам айтиллади.

БИНОБАРИН 'Шунга кўра' маъносини ифодалайдиган бу тоҷикча боғловчи асли *бинобар ин* (ТжРС, 72), *бино барин* кисмларидан ("Форс тили", 369) иборат деб кўрсатилган. *Бино* кисми 'кўр-' , 'кара-' маъносини англатадиган тоҷикча *дидан* феълиниңг (ТжРС, 128) *бино* ҳозирги замон асосига -о кўшимчасини (ТжРС, 543) кӯшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'кўриш' маъносини англатади (ТжРС, 543, 72). ТжРСда *бино II* деб келтирилган бу от *бино I* отидан фарқланмай арабча деб белгиланган. *Бинобарин* ТжРСда *бинобар ин* тарзида ёзилган (72); вахоланки шу лугатнинг ўзида *барин* олд кўмакчиси келтирилиб, кӯшиб ёзилган (47). Бу олд кўмакчи асли 'йўналиш' маъносини ифодалайдиган *бар* олд кўмакчиси билан (ТжРС, 45) *ин* кўрсатиш олмошидан (ТжРС, 163) тузилган. Кўринадики, бу боғловчининг *бинобар ин* ва *бино барин* тарзида ақратиб ёзилганидан кўра ўзбек тилида *бинобарин* тарзида кӯшиб ёзилгани тўғри.

БИНОЙИ Бу равишининг *бино* кисми 'кўр-' , 'кара-' маъносини англатадиган тоҷикча *дидан* феълиниңг *бино* ҳозирги замон асосига (ТжРС, 128) -о кўшимчасини (ТжРС, 543) кӯшиб ҳосил қилинган *бино II* оти бўлиб, 'кўриш' маъносини англатади (ТжРС, 72, 543); шу отта -и(-иц) кўшимчасини (ТжРС, 542) кӯшиб *биноийи* равиши ҳосил қилинган. Бу равиши ўзбек тилида асосан -дай кўшимчасини кўшган холда *биноийидай* шаклида ишлатилади (ЎТИЛ, I, 116).

БИНОЙИДАЙ *к. биноий*

БИНОКОР Бу от 'куриш', 'иморат' маъносини англатадиган арабча *бино* отига (АРС, 88) асли 'эк-' маъносини англатадиган тоҷикча *коштан* феълиниңг *кор* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 195) кӯшиб ҳосил қилинган

(ТжРС, 72); 'курувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 116). Бу отдан ўзбек тилида бинокорлик оти хосил килинган.

БИРВАРАКАЙ(ИГА) Бу равиш ўзбек тилида бир саноқ сони билан 'марта' маъносини англатадиган тожикча бор отидан (ТжРС, 131) тузилган бир бор бирикмасига ўзбекча '-акай(ига)' кўшимчасини кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бир йўла, 'бираатўласи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 117).

БИРОДЛАР Бу от ПРСда [берадар] шаклида (63), ТжРСда бародар шаклида (48) келтирилган; кўринадики, бу от ўзбек тилига форс тилидан э(е) товушини и товушига алмаштириб олинган дейиш тўгрирок. Бу от асли 'туғишган ака-ука (брат)' маъносини англатаб, кейинчалик барча эркак кишига мурожаатда хам ишлатила бошлиган. Ўзбек тилига бу отдан биродарлаи-феъли, биродарлик оти ясалган.

БИРОДАРЛАШ- қ биродар

БИРОДАРЛИК қ биродар

БИСЙОР Ҳозирги ўзбек тилида деярли ишлатилмайдиган бу равиш 'ортик даражада', 'жуда' маъносини англатади (ТжРС, 72; ЎТИЛ, I, 121). Бу равиш Будагов лугатида бисийор шаклида ёзилган (ССТТН, I, 258). ПРСда 'кўп' маъносини ифодалайдиган баса, баси равишилари келтирилган (68, 69). Шу лугатда бисийор равиши бесийор шаклида ёзилган. Ушбу маълумотларга асосланаб бу равиши асли бис ва йор қисмларидан тузилган дейиш мумкин. Бу равиши таркибидаги 'кўп' маъносини англатадиган бис қисмига йор қисми 'бирга', 'мавжуд' маъносини англатаб кўшилган.

БИХИШТ 'Жаннат' маъносини англатадиган бу от ПРСда [бенешит] шаклида (75), ТжРСда биҳишт шаклида ёзилган (73); ўзбек тилига тожикча шакли олинган (ЎТИЛ, I, 124).

БОБОКАЛОН Бу от тожик тилида 'ота-онанинг отаси' маъносини англатадиган ўзбекча бобо отига (ЎТЭЛ, 55) 'кatta' маъносини англатадиган тожикча калон сифатини (ТжРС, 176) кўшиб тузилган бўлиб, 'кatta бобо', 'бобонинг отаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 125).

БОВАР: Мустақил ишлатилмайдиган бу тожикча от бовар қыл- феъли таркибида 'ишониш' маъносини англатаб катнашади (ЎКААКЛ, 50); бу феъли бўлишсиз шаклда ишлатилади: Ақл бовар қилмайди каби (ЎТИЛ, I, 125).

БОД Бу от ЎТИЛда бод II [ф-т] деб келтирилиб, 'бўгин ва мушакларнинг яллиганиш касаллиги, ревматизм' маъносини англатини айтилган (125); ТжРСда бод II отининг бош маъноси 'шамол' дейилиб, тўртингчи маъно сифатида "опухоль, злокачественная опухоль" деб изохланган (74), лекин ЎТИЛда берилган маъно келтирилмаган. Ревматизм касаллиги об-хавонинг ўзгариши, намгарчилк билан боғлик; шунга кўра ўзбек тилида бод II оти ревматизм касаллигини англатиш учун ишлатилганилиги табиий.

БОДОМ 'Шакли чўзинчок, магзи сермой мева' маъносини англатадиган бу тожикча от (ТжРС, 74; ЎТИЛ, I, 125) асли 'мавжуд' маъносини ифодалайдиган тожикча бо-олд кўшимчасини (ТжРС, 544) 'тузок', 'қопқон' маъносини англатадиган дом отига (ТжРС, 134; ЎТИЛ, I, 233) кўшиб ҳосил қилинган бўлса керак (Бу меванинг ўзи хам, магзи хам кобиқ ичида жойдашган бўлади). Шаклий ўхашлик (чўзинчок холда дўмпайиб турниш) асосида аёл кишининг ковоғи ўзбек тилида *бодомқовоқ* деб хам тасвирий аталади.

БОДОМЗОР 'Бодом дарахти кўп экиладиган ер' маъносини англатадиган бу от (ЎТИЛ, I, 125) тожикча *бодом* отига (к.) 'кўп ўсадиган ер' маъносини ифодалайдиган тожикча -зор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган.

БОДОМҚОВОҚ қ. *бодом*

БОДРИНГ Бу от ТжРСда *бодринг* шаклида келтирилиб (75), бодиринг шаклига ҳавола қилинган, "огурец" деб изохланган (74). Будагов лугатида *бодринг* шаклида келтирилиб, 'ковунга ўхшаш сарик рангли мева' ва "огурец" деб изохланган (ССТН, I, 220). ПРСда [бадрэнг] шаклида келтирилган от 'цитрус ўсимлекларидан бири' деб таъкидланган (53). Кўринадики, *бодринг* шакли *бодиринг* шаклининг иккинчи бўғинидаги *и* товушини айтмаслик натижасида юзага келган. Асли *бодиринг* товуш таркибига эга бўлган бу от *боди* ва 'бўёк' маъносини англатадиган *ранг* кисмларидан ташкил топган, иккинчи бўғинидаги *и* товуши таъсирида учинчи бўғинидаги *а* товуши *и* товушига алмашган: *бодиринг* → *бодиринг*; *боди* кисми асли 'янги', 'ажайиб' маъносини англатадиган арабча *бадеъ* сифати бўлиб (АРС, 40), бу сифатнинг таркибицаги *а* товуши *о(а)* товушига, касрали айн товуши *и* товушига алмаштирилган (ЎТИЛ, I, 62), кейинчалик бу *и* товуши айтилмай кўйган: *бадеъранг* → *бодиринг* → *бодринг*.

БОЖХОНА Бу от 'бошқа давлатдан (ташқаридан) келтирилган мол юзасидан олинадиган маблағ' маъносини англатадиган арабча *бож* отига (АРС, 78) 'уй' маъносини англатадиган тожикча *хона* отини (ТжРС, 426) кўшиб тузилган бўлиб (ГжРС, 84), 'бож олинадиган жой, идора' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 126). Бу отдан ўзбек тилида *боҷхоначи* оти ҳосил қилинган.

БОЖХОНАЧИ қ. *божхона*

БОЗОР 'Савдо-сотник килинадиган маҳсус жой' маъносини англатадиган бу тожикча от (ТжРС, 75) 'ёйик', 'очик' маъносини англатадиган тожикча боз сифатидан (ТжРС, 75) -ор кўшимчasi билан (ТжРС, 543) ҳосил қилинган (Илгари сотиладиган мол ерга ёйиб кўйилар зди). Бу отдан ўзбек тилида *бозорчи* оти ҳосил қилинган, *бозор-ӯчар* жуфт оти тузилган.

БОЗОРБОП Бу тожикча сифат 'савдо-сотик' килинадиган маҳсус жой' маъносини англатадиган бозор оти билан (ТжРС, 75) 'мос', 'муносиб' маъносини англатадиган боб II сифатидан (ТжРС, 73) тузилган бўлиб, ўзбек тилида боб сифати охиридаги б товуши *и* товушига алмаштирилган.

БОЗОРГИР Бу тожикча сифат 'савдо-сотик' киланадиган маҳсус жой' маъносини англатадиган бозор оти билан (ТжРС, 75) 'харид қил-' каби маънони англатадиган гирифтан феълининг (ТжРС, 103) гир ҳозирги замон асосини (ТжРС, 102) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'тез сотилиб кетадиган' маъносини англатади (ТжРС, 76; ЎТИЛ, I, 126).

БОЙОН Бу от асли 'маблаги, мулки ва ҳоказолари мөйердан ортиқ' маъносини англатадиган ўзбекча бой отига (ЎТЭЛ, 56) тожикча -он кўплик кўшимчасини (ТжРС, 536) кўшиб ҳосил қилинган (ЎТИЛ, I, 125). Бу лугатда бой оти форс-тожикча дейилгани хато). *Бойон* оти таркибидаги -он кўшимчаси 'кўплик'ни эмас, 'бирликка хурмат'ни ифодалаш учун ишлатилгани сабабли 'кўплик' маъноси -лар кўшимчасини кўшиб боёнлар тарзида ифодаланади.

БОЙВАЧЧА Бу от асли 'маблаги, мулки ва ҳоказолари мөйердан ортиқ' маъносини англатадиган ўзбекча бой отига (ЎТЭЛ, 56) 'бола' маъносини англатадиган тожикча бача отини (ТжРС, 52) кўшиб тузилган (ТжРС, 76). Ўзбек тилида бача оти таркибидаги б товуши *в* товушига алмаштирилган, *ч* товуши қатланган: бача → бачча → вачча. *Бойвачча* оти 'бойнинг ўғли' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 126).

БОЙВУЧЧА Бу от ўзбек тилида *бойвачча* отининг (к.) иккинчи бўгинидаги *а* товушини у товушига алмаштириб ҳосил қилинган бўлиб, 'бойнинг хотини', 'бойнинг қизи' маъноларини англатади (ЎТИЛ, I, 127).

БОК: 'Кўркинч' маъносини англатадиган бу от (ПРС, 57; ТжРС, 77) ўзбек тилида мустакил ишлатилмайди, *Ҳеч бокиси йўқ* жумласи таркибида катнашади; бу жумла 'ҳеч кўркинчли эмас' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 127).

БОЛАЖОН Бу сифат ўзбек тилида *бала* отига тожикча жсон отини (к.) кўшиб тузилган; 'болани жонидан ортиқ севадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 128).

БОЛИШ Бу от ПРСда [балеи] шаклида келтирилиб, 'ёстик' маъносини англатиши (57); кейинги сахифада [балеиш] шаклида келтирилиб, 'ёстик' маъносини англатиши (58) айтилган; [балеиш поши] мисоли келтирилиб, маъноси "валик (тахты)" деб изоҳланган. ТжРСда *балиш* шакли келтирилиб, болин шаклига ҳавола қилинган; у ерда болин оти 'бошучи', 'ёстик' маъноларини англатиши айтилган (77). Юкоридаги маълумотларни киёслашдан маълум бўладики, бу от *балиш*- асосига -и, -иш, -иши кўшиб ҳосил қилинган. ТжРСнинг 543- сахифасида -ии кўшимчаси келтирилиб, феълининг ҳозирги замон асосидан отдош шаклини ҳосил қилишни таъкидланган. Шу кўшимчага берилган изоҳга суюниб *балиш* оти асли 'ўс-',

'кӯтариш-' маъносиини англатадиган тожикча болидан феълининг (ТжРС, 77) бол хозирги замон асосига -иши кӯшимчасини кӯшиб хосил қилинган дейиш мумкин. Болаш оти асли ҳар қандай ёстик эмас, 'ғўлага ўхшаш думалоқ ёстик'ни англатади (КРС, 105: балиши – "подушка в виде валика").

БОЛОХОНА Бу тожикча от 'тепадаги' маъносиини англатадиган боло сифати билан (ТжРС, 77) 'ўй', 'бўлма' маъносиини англатадиган хона отидан (ТжРС, 126) тузилган бўлиб, асли 'бир қаватли бинонинг устига курилиб, ўтин-чўп, ортиқча нарсалар сакланадиган иккинчи қават' маъносиини англатади (ТжРС, 77; ЎТИЛ, I, 129). Ўзбек сўзлашув тилида бу от иккяичи бўғинидаги о товушини ташлаб балхона тарзида ҳам айтилади. Ўзбек тилида бу отдан балхонали сифати хосил қилинган.

БОЛОХОНАДОР Бу сифат тожикча болохона отига (к.) асли 'эга бўл-' маъносиини англатадиган тожикча доштан феълининг дор хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кӯшиб хосил қилинган бўлиб, одатда 'дабдабали' кўчма маъноси билан ишлатилади: болохонадор гаплар каби.

БОЛОХОНАЛИ (БОЛХОНАЛИ) қ. болохона

БОЛХОНА қ. болохона

БОМАСЛАҲАТ қ. бамаслаҳат

БОМДОД Бу тожикча от 'эрта тонг', 'сахар' маъносиини англатиб, бомдод намози биримаси таркибида ишлатилади; шу маъно бомдод отининг ўзи билан ҳам билдирилади (ТжРС, 79; ЎТИЛ, I, 130). Бомдод оти асли 'тепа' маъносиини англатадиган бом оти билан (ТжРС, 78) 'чакирик' маъносиини англатадиган дод отидан тузилган.

БОНУ Бу тожикча от асли 'аслзода аёл', 'хонадон бекаси' маъноларини англатиб, аёлларнинг исмига кўшиб ишлатилади: Нодирбону каби (ЎТИЛ, I, 79). 'Бунёд қил-', 'асос бўл-' маъноларини англатадиган тожикча бону ва боний отларининг асоси бон кисми бўлиб, 'карорчи', 'парвариш қилувчи' маъносиини ифодалайдиган -бон кӯшимчаси (ТжРС, 452) шу асосдан ўсиб чиқкан; -иши кисми кӯшимча экани аник (ТжРС, 542); у кисми шу кӯшимчанинг товуш ўзгаришига учраган кўриниши дейиш мумкин.

БОНГ: Бу тожикча от 'бакирик', 'баланд овоз' маъносиини англатиб (ГжРС, 79), ўзбек тилида бонг ур- биримаси таркибида ишлатилади; бу биримма 'баланд товуш билан маълум қил-' маъносиини англатади (ЎТИЛ, I, 130).

БОП Бу сифат асли 'мос', 'муносиб' маъносиини англатадиган тожикча боб II сифати (ТжРС, 73) охиридаги б товушини *и* товушига алмаштириш билан пайдо бўлган (ЎТИЛ, I, 130). Ўзбек тилига бу сифатдан бопла-фөли хосил қилинган; бу феълининг бонлаб равишдош шакли маъно тараккиётни йўли билан равишга айланган.

БОПЛА- қ. боп

БОР ТЖРСда бор I, боре шакларида келтирилган бу нумератив (79) ўзбек тилига 'карра', 'марта' маъноси билан қабул қилинган (ЎТИЛ, I, 130: бор II).

БОР-БУД Бу тожикча от 'юқ' маъносини англатадиган бор II оти (ТжРС, 79) билан асли 'мавжуд бўл' маъносини англатадиган будан феълининг 'мавжуд нарсалар' маъносини англатадиган буд ўтган замон асосидан (ТжРС, 84) тузилган жуфт от бўлиб, тожик тилида бору буд шаклида орага ва боғловчисининг у шаклини кўшиб ишлатилади (ТжРС, 79). Бу жуфт от 'бисотдаги барча нарсалар' маъносини англатиб (ЎТИЛ, I, 131), бор-буудидан айриш- биримаси таркибида ишлатилади.

БОРДОН Бу тожикча от 'юқ' маъносини англатадиган бор II отига (ТжРС, 79) 'идиш' маъносини ифодалайдиган -дон кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, асли 'юқ солинадиган идиш' маъносини анилатган; бундай идиш (сават) қамишдан тўқилган; шунга кўра кейинчалик 'куруқ меваларни солиш учун ишлатиладиган тўқима сават маъносини англатиба бошлаган (ТжРС, 80); ўзбек тили лугатида тъкидланган 'кобиги олинмаган қамишдан тўқилган қалин дагал тўшама' маъноси (ЎТИЛ, I, 131) кейин юзага келган.

БОСМАХОНА Бу от 'чоп этилган' маъносини англатувчи ўзбекча босма сифатига 'жой' маъносини англатадиган хона отини (ТжРС, 426) кўшиб ўзбек тилида тузилган бўлиб, 'нашр қилиш корхонаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 133).

БОТИР Бу сифат мўгилча бўлиб, баҳодур шаклига эга; тожик тилига шу шаклида олинган бўлиб, 'пахлавон', 'жасур' маъноларини англатади (ТжРС, 53). Бу сифат тожик тилидан ўзбек тилига у товушини и товушига алмаштириб олиган: баҳодур → баҳодир (ЎТИЛ, I, 90); кейинчалик юз берган мураккаб товуш ўзгарнишлари натижасида ботир шакли юзага келган (ССТН, I, 218). Ўзбек тилида ботир сифати 'жасур', 'довюрак' маъносини англатади. Бу сифат билан ўзбек тилида ботирлан- феъли, ботирларча равиши хосил қилинган.

БОУМИД Бу равиши асли тожикча ба умеди шаклига эга бўлган, 'нимадандир умидвор бўл' маъносини англатади (ТжРС, 402). Тожикча кўп маъноли ба олд кўмакчиси (ТжРС, 73) бу ерда 'билан' маъносида катнашган; умед оти 'бирор нарсанинг амалга ошишини исташ' маъносини англатади (ТжРС, 402). Ўзбек тилида умед отининг иккинчи бўғинидаги э(е) товуши и товушига алмаштирилган; умид оти бошланишидаги у товуши таъсирида унга кўшиб ёзилган (айтилган) ба олд кўмакчиси таркибидаги а товуши о(а) товушига алмашган.

БОХАБАР Бу сифат 'мавжуд' маъносини ифодалайдиган тожикча бо- олд кўшимчасини (ТжРС, 73) 'ким ёки нима ҳакда маълумот, дарак' маъносини англатадиган арабча хабар отига (АРС, 209) кўшиб хосил

қилинган бўлиб, 'хабардор', 'хабари бор' маъносини англатади (ТжРС, 82; ЎТИЛ, I, 136).

БОҚИБЕГАМ Бу сифат *боқи*, *бегам* кисмларидан ташкил топган. *Боқи* кисми 'доимий', 'абадий' маъносини англатадиган арабча *боқин* сифати бўлиб, (АРС, 80), тожик тилида *и* товуши ташланиб, *и* товуши ё товушига алмаштирилган (ТжРС, 83); ўзбек тилида тузилган *боқибегам* сифати таркибида *и* товушининг чўзиклиги йўқолган (*Бегам* сифати ўз ўрнида изоҳланди). *Боқибегам* сифати 'ута даражада бепарво' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 136).

БОҚИМОНДА Бу от тожик тилида 'колдик' маъносини англатадиган асли арабча *боқӣ* отига (ТжРС, 83) 'колдир-' маъносини англатадиган тожикча *мондан* феълининг *монда* ўтган замон сифатдоши шаклини (ТжРС, 233) кўшиб тузилган бўлиб, 'карзинг', соликнинг ундирилмаган 'колдиги' маъносини англатади (ПРС, 67; ЎТИЛ, I, 141). *Боқӣ* оти таркибидаги *и* товушига хос чўзиклик ўзбекча *боқимонда* оти таркибida йўқолган.

БОҒБОН Бу тожикча от 'ток, мевали дараҳт кўп саҳн' маъносини англатадиган *боз* отига (ТжРС, 83) 'кўрикловчи', 'парвариш қилувчи' маъносини ифодалайдиган -*бон* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'боғни парвариш қиладиган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 142).

БОҒДОР Бу тожикча сифат *боз* отига (ТжРС, 83) 'эга бўл-' маъносини англатадиган *доштан* феълининг *дор* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб ҳосил қилинган; ўзбек тилида 'боғлар кўп' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 142). Бу сифатдан ўзбек тилида *боздорчилик* оти ҳосил қилинган бўлиб, 'мевали дараҳт ниҳолларини етиштириш билан шугулланадиган соҳа' маъносини англатади.

БОҒДОРЧИЛИК *к*, *бог*

БОҒИСТОН Бу тожикча от *боз* отига (ТжРС, 83) 'кўп бўладиган' маъносини ифодаловчи -(*и*)*стон* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган; 'боғлар ўлкаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 143).

БОҒ-У БЎСТОН 'Ток, мевали дараҳтлар кўп саҳн' маъносини англатадиган *боз* оти билан (ТжРС, 83) 'гулзор' маъносини англатадиган *бўстон* отидан (ТжРС, 87) тузилган бу жуфт от 'боглар, гулзорлар диёри' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 142).

БОҒЧА Бу от ўзбек тилида *боз* отига (ТжРС, 83) 'кичик' маъносини ифодалайдиган ўзбекча -*ча* кўшимчасини кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, асли 'кичик bog' маъносини англатади, кейин асосан 'мактабгача ёшдаги болалар таълим-тарбия оладиган муассаса' маъносини англата бошлаган (ЎТИЛ, I, 143).

БУД-У ШУД: Бу тожикча от 'мавжуд бўл-' маъносини англатадиган будан феълининг 'мавжуд нарсалар' маъносини англатадиган буд ўтган

замон асоси билан (ТжРС, 84) 'пайдо бўл-' маъносини англатади *шудан* феълининг 'пайдо бўлиши аниқ нарсалар' маъносини англатадиган шуд ўтган замон асосини (ТжРС, 462) -у боғловчиси оркали кўшиб тузилган жуфт от бўлиб, 'кишининг нақд ва наси мол-мулки, бисоти' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 145); одатда буд-у *шудидан* айрил- бирикмаси таркибида ишлатилади.

БУЗИ Бу от 'эчки' маъносини англатадиган тожикча буз отига (ТжРС, 64) -и кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'эчки терисидан тайёрланган чарм' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 145). Бу отнинг тожикча экани ЎТИЛда таъкидланмаган.

БУЗРУК 'Энг катта' маъносини англатадиган бу тожикча сифат асли бузург товуш таркибига эга бўлиб (ТжРС, 84), ўзбек тилида ур товушлари ўрин алмаштирилган, кейин г товуши к товушига алмаштирилган: бузург → бузруг → бузрук; 'улуг' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 84).

БУЗРУКВОР Бу тожикча сифат 'энг катта' маъносини англатадиган бузург сифатига (ТжРС, 84) 'мансуб' маъносини ифодалайдиган -вор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган (ТжРС, 84). Ўзбек тилида ур товушлари ўрин алмаштирилган, кейин г товуши к товушига алмаштирилган: бузургвон → бузругвон → бузруквон. Бу сифат 'хурматиззатта лойик' маъносини англатиб, падари бузрукворимиз изофа бирикмаси таркибида ишлатилади.

БУЙРУКБОЗ Бу от ўзбек тилида 'фармойиш' маъносини англатадиган ўзбекча буйруқ отига 'берилиб ўйна- маъносини англатадиган тожикча бохтан феълининг (ТжРС, 82) 'яхши кўрадиган' маъносини англатадиган боз хозирги замон асосини (ТжРС, 85) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'факат буйрук бериш билан шуғулланадиган одам' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 147).

БУЙРУКОМИЗ Бу от ўзбек тилида 'фармойиш' маъносини англатадиган ўзбекча буйруқ отига 'кўш-', 'аралаштир-' маъносини англатадиган тожикча омехтан- феълининг 'кўшиб' маъносини англатадиган оmez хозирги замон асосини (ТжРС, 286) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'буйруққа ўхшаб кетадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 147). Бу тожикча сифатнинг тўртинчи бўгинидаги э(е) товуши ўзбек тилида и товушига алмаштирилган.

БУЛБУЛ Бу тожикча от 'чумчуксимон сайроқи күш' маъносини англатади (ТжРС, 85; ЎТИЛ, I, 148). Булбули гўё изофа бирикмаси таркибида катнашиб, 'сайроқи булбул' маъносини, кесатик билан 'тинмай жоврайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 201). Товуш тузилишини (булбул) хисобга олиб бу от бул-бул товушга тақлид такоридан ўсиб чиккан дейиш мумкин.

БУНИЙОД: Бу тожикча от мустакил ишлатилмай, бунйод бўл-, бунйод қил-, бунйодга келтир- феъллари таркибида катнашади; бу феъллар юзага кел-, юзага келтир-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 149). ПРСда (73), ТжРСда (85) бунйод оти 'асос' маъносини англатиши айтилган. Ушбу лугатларда Бунйон оти ҳам келтирилиб, 'узак', 'асос' маъносини англатиши айтилган (ўша саҳифаларда). ПРСда бунье оти ҳам келтирилиб, 'вужуд' маъносини англатиши айтилган (74). Бунйод, бунйон, бунье отларини киёслаш кўрсатадики, бунйод (шунингдек бунйон) оти охиридаги -д(-и) кисми кўшимчага тенг, лекин шундай эканини асослаш кийин.

БУНИЙОДКОР Бу тожикча сифат бунйод отига (к.) 'амалга оширувчи' маъносини ифодалайдиган -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган, 'яратувчи' маъносини англатади (ТжРС, 85; ЎТИЛ, I, 49).

БУРД Бу тожикча от бардоштан феълининг 'чидा-' маъноси асосида (ТжРС, 47) хосил қилинган бўлиб, 'чидам', 'тоқат' маъносини англатади. Бундай маънони англатадиган от ПРСга ҳам, ТжРСга ҳам мустакил киритилмаган, факат бурдбор сифатини ясаш асоси тарзида ажратин мумкин; бу сифат 'чидамли', 'тоқатли' маъносини англатади (ПРС, 65; ТжРС, 85). Ўзбек тилида бурд оти 'ишончлилик', 'тапида туриш' маъносини англатиш учун бурди ўйқ жумласи таркибида ишлатилади (ЎТИЛ, I, 150). Бу от бебурд, бурдли, бурдсиз сифатлари таркибида катнашади (ЎТИЛ, I, 93, 150).

БУРДА 'Синдириб ол-' маъносини англатадиган форсча [бор(р)идан] (ПРС, 67), тожикча буридан феълининг (ТжРС, 85) бурид ўтган замон асосидан -а кўшимчаси билан хосил қилинган равишдош шакли бўлиб (ТжРС, 560), 'бирор нарсадан кесиб, синдириб олинган парча' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 150): бурда нон каби. Ўзбек тилида бурда отининг бурда-бурда такрорига қит- феълини кўшиб бурда-бурда қил- феъли хосил қилинган; бурда оти бошидаги б товушини с товушига алмаштириб бурда-сурда такрори ҳам тузилган бўлиб, 'катта-кичик бўлаклар' маъносини англатади; бурда отидан бурдала- феъли ҳам ясалган.

БУРДА-БУРДА ҚИЛ- қ. бурда

БУРДАЛА- қ. бурда

БУРДА-СУРДА қ. бурда

БУРОМАД бу тожикча от асли 'кес-', 'ажрат-' маъносини англатадиган буридан феълининг бур хозирги замон асосини (ТжРС, 85) 'кел' маъносини англатадиган амадан феълининг амад ўтган замон асосига (ТжРС, 286) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'чиким', 'сарф-харажат' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 152). ПРСда ва ТжРСда бу от келтирилмаган. Бу от ўзбек тилида Даромадга яраша буromад ҳикмати таркибида ишлатилади.

БУРРО 'Чечанлик билан аник-аник' маъносини англатадиган (ЎТИЛ, I, 152) бу тожикча равиш 'кес-' маъносини англатадиган буридан феълининг бурр хозирги замон асосига (ТжРС, 85) -о кўшимчасини (ТжРС, 543)

кўшиб хосил қилингган бўлиб (ТжРС, 86), *Тили бурро жумласи, бурро-бурро гапир-* биримаси таркибида ишлатилади.

БУРУНАКИ бу сифат 'ҳид билиш аъзоси' маъносини англатадиган ўзбекча бурун отига тоҷикча -аки қўшимчасини кўшиб (ТжРС, 543) ўзбек тилида хосил қилингган бўлиб, 'бурун билан ҳидланадиган томаки, нос' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 152).

БУРУНДОР Бу сифат 'ҳид билиш аъзоси' маъносини англатадиган ўзбекча бурун отига 'эга бўл-' маъносини англатадиган тоҷикча *доштан* феълининг *дор* хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб хосил қилингган бўлиб, 'бури мөъёрдан кўра катта' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 153).

БУТ Бу тоҷикча от 'диндорлар чўқинадиган крест шаклидаги буюм' маъносини англатади (ТжРС, 86; ЎТИЛ, I, 154). Бу отга 'сажда кил-' маъносини англатадиган тоҷикча *нарастидан* феълининг *нараст* хозирги замон асосини кўшиб (ТжРС, 298) бутнаст сифати хосил қилингган бўлиб, 'бутга чўқинувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 154).

БУТА Бу форсча от ЎҚААКДа 'туп' маъносини (138), ПРСда [буте] шаклида келтирилиб, 'шох-шабба' маъносини (74), ТжРСда *бутта* шаклида келтирилиб, 'шох-шабба' маъносини (86), ССТНДа бута шаклида келтирилиб, бошқа маънолар катори 'паст бўйни дараҳт' маъносини (I, 273), ЎТИЛда эса 'тагидан шохлаб ўсадиган майдა дараҳт' маъносини (I, 154) англатиши айтилган. Кўринадики, факат ТжРСда бу от иккита *т* ҳарфи билан ёзилгани истисно бўлиб қолган. Маъно изоҳларидан ЎТИЛда берилган таърифни энг тўғриси деб қабул қилиш керак.

БЎТАЗОР Бу тоҷикча от бута отига (к.) 'кўп' маъносини ифодалайдиган тоҷикча -зор қўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилингган бўлиб, 'бута кўп ўсадиган жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 154).

БУТПАРАСТ қ. бут

БУТХОНА Бу тоҷикча от бут отига (к.) 'бино' маъносини англатадиган *хона* отини (ТжРС, 426) кўшиб тузилган бўлиб, 'черков' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 155).

БУҒДОЙЗОР Бу от 'бошоқли галла ўсимлиги' маъносини англатадиган ўзбекча *бугдой* отига 'кўп' маъносини ифодалайдиган тоҷикча -зор қўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ўзбек тилида хосил қилингган бўлиб, 'буғдой экилган ер' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 156).

БУҒДОЙКОР Бу сифат 'бошоқли галла ўсимлиги' маъносини англатадиган ўзбекча *бугдой* отига 'шугулланувчи' маъносини ифодалайдиган тоҷикча -кор қўшимchasини (ТжРС, 542) кўшиб ўзбек тилида хосил қилингган бўлиб, 'буғдой стиштирувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 156).

БУҒДОЙПОЙА Бу от 'бошоқли галла ўсимлиги' маъносини англатадиган ўзбекча *бугдой* отига 'ўриб олинган ўсимликнинг колдик кисми'

маъносини англатадиган тожикча поїа отини (ТжРС, 311) кўшиб тузилган бўлиб, 'буғдойи ўриб олинганд ер' маъносини англатади. ЎТИЛда бу от айнан буғдойзор оти англатган маънони англатади дейилгани макбул эмас (I, 156).

БЎЙ ПРСга [бу] ва [бўй] шаклларида (74), ТжРСга бўш шаклдан бўй шаклига хавола билан (87) киритилган бу от 'ҳид' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 156).

БЎЙ-БАСТ Бу жуфт от 'киши коматининг баландлиги' маъносини англатадиган ўзбекча бўй оти билан (ЎТИЛ, I, 156) 'боғла-' маъносини англатадиган тожикча бастан феълининг 'тавданинг тузилиши' маъносини англатадиган баст хозирги замон асосидан (ТжРС, 51) тузилган бўлиб, 'комат' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 156); бўй-басти келишган каби.

БЎЙДОР Бу сифат 'киши коматининг баландлиги' маъносини англатадиган ўзбекча бўй отига 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча доштан феълининг (ТжРС, 137) 'эга' маъносини ифодалайдиган -дор хозирги замон асосини (ТжРС, 136) ўзбек тилида қўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'бўйи мөъёрдан ортикроқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 159).

БЎИРА Бу от ТжРСда буръё (бурйо) шаклида келтирилиб, 'камишдан тўкилган тўшама' маъносини англатиши айтилган (87); ЎТИЛда бўйра оти "ф-т" таъкиди билан бурё (бурийо) шаклида ҳам келтирилиб, 'тозалангандан камиш чўпидан тўкилган тўшама' маъносини англатиши айтилган (I, 160). ПРСда бу от [бурийа] шаклида келтирилиб, 'тўшама', 'камиш' маъноларини англатиши таъкидланган (74). Асли 'камиш' маъноси биринчи, 'камишдан тўкилган тўшама' маъноси иккинчи (хосила) маъно дейиш тўғри. ПРСнинг шу сахифасида бури оти ҳам келтирилиб, "труба, трубка; камыш" маъноларини англатиши айтилган; маънолар бу ерда ҳам тескари сираланган. Бури оти асли 'узунасига иккига кес-' маъносини англатадиган буридан феълининг (ТжРС, 85) бур хозирги замон асосига тенг бўлиб, -и қўшимчаси билан (ТжРС, 542) ҳосил килинган. ПРСда келтирилган бурийа оти асли бури хозирги замон асосидан -о қўшимчаси билан (ТжРС, 543) ясалган; и ва о товушлари оралигига й товуши киритилган (Киёс килинг: гири + а → гирия: ТжРС, 543); шундан кейин и товуши айтилмай қўйган: бури + о → бурийо → бурйо. Ўзбек тилига ўзлаштирища у товуши ў товушинга, о товуши а товушига алмашган, рӣ товушлари ўрин алмашган: бурйо → бурйо → бўйра. Бу от Юрган – дарё, ўтирган – бўйра хикмати таркибида кофия талаби билан бўйро шаклида ҳам айтилади.

БЎРИКАЛЛА Бу от 'кашқир' маъносини англатадиган ўзбекча бўри отига (ЎТИЛ, I, 77) 'бош' маъносини англатадиган тожикча калла отини (ТжРС, 176) кўшиб тузилган бўлиб, 'шакли бўри калласига ўхшаш ковун' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 164).

БЎСА Бу от 'ўп-' маъносини англатадиган тожикча бўсидан феълининг бўс хозирги замон асосига (ТжРС, 87) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'ўлич' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 165).

БЎСТОН Бу от ТжРСда бўстон шаклида келтирилиб, 'бог', 'гулзор' маъносини англатиши (87), ПРСда [бостан] ва [бустан] шаклларида келтирилиб, 'бог', 'томорка (город)' маъноларини англатиши (68), ЎКААҚЛда бўстон (араб ҳарфлари билан бустән) шаклларида келтирилиб, 'бог', 'гулзор', 'чаман' маъноларини англатиши (142) айтилган. **Боғу-у бўстон** (к.) жуфт отидан аёни бўладики, бўстон оти асли 'гулзор' маъносини англатади. Ўзбек тилида бу от билан **Бўстонлик** жой номи хосил қилинган.

БЎСТОНЛИК қ. бўстон

БЎШТОБ Бу сифат ўзбек тилида 'пишиқ бўлмаган' маъносини англатадиган ўзбекча бўш сифатига (ЎТИЛ, I, 167) 'куч, кувват' маъносини англатадиган тожикча тоб отини (ТжРС, 395) кўшиб тузилган бўлиб, 'унчалик пишиқ-пухта бўлмаган', 'бўшанг' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 167).

В

ВАЗМИН Бу сифат асли 'огирлик' маъносини англатадиган арабча вазн отига (АРС, 886) -ин кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган вазнин сифати бўлиб, 'салобатли', 'ўзини тута биладиган', 'сило' каби кўчма маъноларни англатади (ТжРС, 68; ЎТИЛ, I, 170). Ўзбек тилида биринчи *и* товуши *и* товушига алмаштирилган.

ВАЙРОН Бу сифат ПРСда [виран] шаклида (590), ССТГНда вийран шаклида (II, 309), ТжРСда вайрон шаклида (89), ЎТИЛда вайрон шаклида (I, 171) ёзилган; 'тамомила бузилган', 'харобага айланган' маъносини англатиши айтилган. Кўринадики, асли виран сифатининг биринчи бўғинидаги *и* товуши *ай* товушларига, *а* товуши *о(а)* товушига алмаштирилган. Бу сифат билан ўзбек тилида вайронгарчиллик оти ясалган, вайрон-татқон жуфт сифати тузилиб, ундан вайрон-татқон қил- феъли хосил қилинган.

ВАЙРОНА Бу тожикча от 'тамомила бузилган', 'харобага айланган' маъносини англатадиган вайрон сифатига (к.) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'хароба' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 171).

ВАЙРОНГАРЧИЛИК қ. вайрон

ВАЙРОН-ТАЛҚОН ҚИЛ- қ. вайрон

ВАКОЛАТНОМА Бу от 'кимгadir бошқа кишининг, ташкилотнинг номидан иш юритиш учун берилган хуқук' маъносини англатадиган арабча ваколат отига (АРС, 909) 'ёзма ҳужжат' маъносини англатадиган тожикча

нома отини (ТжРС, 271) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'ишонч қозози' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 171).

ВАКОЛАТХОНА Бу от арабча *ваколат* отига (АРС, 909) 'жой' маъносини англатадиган тожикча хона отини (ТжРС, 426) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'бир давлатнинг ўзга давлатдаги манфаатини кўзлаб, ёклаб иш юритадиган муассаса' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 171).

ВАЛИШ Бу тожикча от асли *балишт* товуш таркибига эга бўлиб (ТжРС, 77), ўзбек сўзлашув тилида б товуши *в* товушига, о товуши *а* товушига алмаштирилган, қатор келган *шт* товушларидан *т* товуши айтилмай кўйган; 'ток новдаларини кўтариб турадиган курилма', 'ишком' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 172).

ВАННАХОНА Бу от ўзбек тилида 'чўмилиш учун белгиланган маҳсус узун чукур тоз' маъносини англатадиган русча *ванна* отига 'жой' маъносини англатадиган тожикча хона отини (ТжРС, 426) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'чўмилиш хонаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 172).

ВАРАКИ Бу сифат асли 'барг' маъносини англатаб, кейинчалик 'когоз' маъносини англата бошлаган арабча *варақ* отидан (АРС, 883) -и кўшимчаси билан ясалган бўлиб, асли 'вараклардан иборат', 'кават-кават' маъносини англатади; шу маъно асосида 'юпқа ёйилган бир неча варақ ёғли хамир парчадари ичига кийма солиб туғиб, ёғда пишириладитан сомса' маъноси юзага келган (ЎТИЛ, I, 172). ТжРСда шу маъниони *варақин* сифати англатиши айтилган; бу сифат арабча *варақ* отидан тожикча -ин кўшимчаси билан (ТжРС, 542) ясалган; *варақи* сифати эса арабча *варақ* отига ўзбекча -и кўшимчасини кўшиб ясалган (*қашлоқи*, *ислиқи* сифатлари каби). ЎТИЛда *варақи* сифатига [ф-т < a] деб берилган изоҳ тўгри эмас.

ВАФОДОР Бу сифат 'аҳдида, ваъдасида катъий туриш' маъносини англатадиган арабча *вафо* отига (АРС, 903) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча *доштан* феълининг *дор* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 136, 137) кўшиб тожик тилида ҳосил килинган бўлиб, 'аҳдида катъий', 'бевафолик кимлайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 174). Бу сифатдан ўзбек тилида *вафодорлик* оти ҳосил килинган.

ВАЪДАБОЗ Бу сифат 'ниманицир бажаришни ўз зиммасига олиш' маъносини англатадиган арабча *ваъда* отига (АРС, 898) 'берилиб ўйна-' маъносини англатадиган тожикча *бохтан* феълининг *боз* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 82) кўшиб тузилган бўлиб, 'амалга ошира олиш-олмаслигини ўйламай ҳар кандай ишни бажариш ҳакида сўз берадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 174). Бу сифатдан ўзбек тилида *ваъдабозлик* оти ҳосил килинган.

ВАЪДАБОЗЛИК *х* ваъдабоз

ВАҚТ-БЕВАҚТ ТжРСда бевақт равиши 'ўз вактида эмас' маъносини англатиши айтилиб, *вақт* бевақт шуд жумласи таркибида ишлатилишига мисол келтирилган (56, 91). ЎТИЛда бевақт равиши *вақт* отига

жуфтланган ҳолда келтирилиб, 'хар қандай пайтда', маъносини англатилиши айтилган (175). ТжРСда бундай маъно вакъту новақт равиши билан англатилиши айтилган (91). Кўринадики, тожик тилида вакът-бевақт равиши йўқ, бу равиш ўзбек тилида тузилган.

ВАҚТХУШЛИК Бу от 'Унинг вақти яхши' маъносини англатадиган тожикча *Вакъташ* хуши жумласининг (ТжРС, 91; вакът маколаси охирида) *вакъташ* эга бўлгаги охиридаги -аш III шахс кўшимчасини ташлаб, 'яхши' маъносини англатадиган *хуши* сифатини (ТжРС, 432) кўшиб тузилган *вакътхуш* сифатига ўзбекча -лик кўшимчасини кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'хушвакътилик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 175).

ВАҲОЛАНКИ Бу равиши асли 'маълум вактда мавжуд вазият' маъносини англатадиган арабча ҳол оти (АРС, 203), 'бу' маъносини ифодалайдиган тожикча он кўрсатиш олмоши (ТжРС, 287), тожикча -ки бобловчисидан (ТжРС, 186) иборатлиги ТжРСнинг ҳол отига багишланган маколасида кайд этилган (506); кейинчалик бу уч кисм олдига арабча *ва* бобловчиси (АРС, 868) кўшилиб, бу тўрт кисм ўзбек тилида *ваҳолонки* шаклида бирлаштирилган, факат учинчи бўгинданги о товуши *а* товушига алмаштирилган (ЎТИЛ, I, 176). Бу равиши 'аслида', 'балки' маъносини англатади.

ВАҲШИЙОНА Бу равиши 'йирткич', 'ёввойи' маъноларини англатадиган арабча *ваҳшӣ* сифатига (АРС, 878) тожикча -она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб тожик тилида ҳосил килинган бўлиб (ТжРС, 91), 'ваҳшийларча' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 176).

ВОБАСТА Бу кесимлини 'бир-бирига боялан-' маъносини англатадиган тожикча *вобастан* феълининг (ТжРС, 92) ўтган замон сифатдоши шакли бўлиб, 'бир-бирига боялик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 179), *Мұхабbat ҳүснға вобаста* ҳикмати таркибида ишлатилади.

ВОДАРИФ(О) Бу ундови тожик тилида 'эҳ' маъносини ифодалайдиган во ундови билан (ТжРС, 92) афсуслашни ифодалайдиган *дареғ* ундовидан (ТжРС, 117) таркиб топган бўлиб, ўзбек тилида э(е) товуши *и* товушига алмаштирилган. ТжРСда бу ундов *войдареғ* шаклида келтирилган. Ана шу шаклини асосий деб хисобласак, ўзбек тилида *вой дариг* кисмларини кўшиб ёзиш оқибатида ў товуши талаффуз килинмай кўйган бўлади. Бу ундов афсусланиш туйгусини ифодалайди.

Г

ГАДО ССТНда "форсча" татькиди билан олдин *гад* оти келтирилиб, 'факирлик', 'ўта даражада камбагаллик' маъносини англатилиши айтилган, кейин *гадо*, *гадой* отлари келтирилиб, 'тиламчи', 'ўта камбагал одам' маъносини англатилиши айтилган (II, 117). Шу маълумотларга кўра *гадо* асли *гад* отидан -о кўшимчаси билан (ТжРС, 543) ясалган бўлиб чикади. Бу от ПРСда [гәда, геда] шакларида (417), ТжРСда *гадо* шаклида (95),

ЎҚААКЛда ҳам гадо шаклида (154) келтирилган. Кўринадики, бу отнинг гадой шакли кейинчалик ўзбек тилида пайдо бўлган: о товушига тугайдиган айрим ўзлашма отларга эгалик қўшимчаси қўшилганда й товуши қўшиб айтилади ва шундай ёзилади: *парво + инг* → *парво + й + инг* каби (Жорий имло кондалари 35- параграфидаги 3- банднинг “б” қисмига қаранг). Бу коидага биноан гадо отига ҳам эгалик қўшимчаси гадойинг тарзида қўшилади. Гадой оти охиридаги й товуши ана шу ортирима товуш бўлиб, эгалик қўшимчаси қўшилмайдиган холатда ҳам сакланиб колган. Шуниси қизиқки, ЎТИЛда гадо отидан гадой отига ҳавола берилган; демак, ўзбек тилида асосий деб гадой шакли тушунилган.

ГАДОЙ „ж. гадо

ГАЖАК Бу от асли 'эгилган', 'эгри' маъносини англатадиган тожикча *каж* (*кач*) сифатига (ТжРС, 185) -ак қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб ҳосил килинган бўлиб (ТжРС, 185), 'икки чеккага хусн учун ярим ҳалка шаклида тушириб қўйиладиган соч' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 162). Ўзбек тилида бу от бошланишидаги к товуши г товушига алмаштирилган: (*каж + ак= кажсак*) → *гажсак*.

ГАЗ Бу от метр ўлчови қабул килингунгача узунлик ўлчовининг номи сифатида ишлатилган бўлиб, асосан '71 сантиметрга тенг ўлчов бирлиги' маъносини англатган (ЎТИЛ, I, 182). ПРСда [рез] шаклида келтирилиб, 'тахминан уч футга тенг узунлик ўлчови' деб изоҳланган (423). ТжРСда *газ* шаклида келтирилиб, 'тахминан бир метрга тенг узунлик ўлчови' деб изоҳланган (95). Кўринадики, бу отнинг маъносига энг аниқ изоҳ ЎТИЛда берилган. Бу от билан ўзбек тилида ўз *гази билан ўлча-* ибораси тузилган; *газла-* феъли ва ундан *газлама* оти, *газмол* қўшма оти ҳосил килинган.

ГАЗАК I Бу от 'чак', 'жароҳатла-' маъносини англатадиган тожикча газидан феълининг *газ* ҳозирги замон асосига (ТжРС, 95) -ак қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб ҳосил килинган. Бу отнинг маъноси ТжРСда (95) ва ЎТИЛда (182) 'яранинг, шикастланган жойнинг яллиғланиши' деб, ССТНДа (II, 127) 'шамоллаш оқибатидаги шиш' деб, ЎҚААКЛда (155) 'яранинг совук тегиб қизариши' деб изоҳланган. Кўринадики, бу отнинг маъносини 'жароҳатланган жойда пайдо бўладиган яллиғланиш' деб изоҳлаш тўғри. Бу от билан ўзбек тилида *газакла-* феъли ҳосил килинган, *газак ол-* биримаси тузилган.

ГАЗАК II Бу от асли 'тишла-' маъносини англатадиган тожикча газидан феълининг *газ* ҳозирги замон асосига (ТжРС, 95) -ак қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб ҳосил килинган. Бу отнинг маъноси ТжРСда (95) 'закуска' деб, ЎҚААКЛда (68) 'май ичища кетидан ейиладиган оз микдор овқат ёки ширинлик, закуска' деб, ЎТИЛда (182) 'ичкилик устидан ейиладиган овқат, закуска' деб изоҳланган. Демак бу отнинг маъносини 'ичган заҳоти ейиладиган бир тишлилам овқат' деб таърифлаш тўғри. Бу от

билин ўзбек тилида *газак ҳам бўлмайди* ('асло кифоя килмайди') ибораси тузилган.

ГАЗАН Бу от асли 'тишта-' маъносини англатадиган газандан феълининг (ПРС, 423) газанд ўтган замон асосига тенг; отлашиб 'косибининг чарм қирқадиган махсус пичоги' маъносини англатади. Бу от ўзбек тилига охиридаги д товушини ташлаб кабул килинган (ЎТИЛ, I, 183).

ГАЗАНДА Бу от асли 'чақ-', 'найза санч-' маъносини англатадиган тожикча газидан феълининг газ хозирги замон асосидан (ТжРС, 95) -андა қўшимчаси билан (ТжРС, 561) хосил килинган хозирги замон сифатдоши шаклига тенг; отлашиб 'чақадиган, найза санчадиган ари, чаён, илон каби жониворлар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 183).

ГАЗЕТХОН Бу от тожик тилида асли итальянча бўлиб, рус тилидан ўзлашган *газета* отига (ЎТИЛ, 183) 'ўқи' маъносини англатадиган тожикча хондан феълининг хон хозирги замон асосини (ТжРС, 426) қўшиб хосил килинган (ТжРС, 95: *газетаҳон*); ўзбек тилига *газета* оти охиридаги *а* товушини ташлаб олинган; 'газетани муттасил ўқиб борадиган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 183).

ГАЗЛА- қ. газ

ГАЗЛАМА ҳ. газ

ГАЗЛАМАФУРУШ Бу от ўзбекча *газлама* отига (ЎТИЛ, I, 183) 'савдо килиш билан шугуллан-' маъносини англатадиган тожикча *фурӯхтан* феълининг *фурӯш* хозирги замон асосини (ТжРС, 415) ў товушини у товушига алмаштириб *фуруш* шаклида қўшиб хосил килинган; 'газлама савдоси билан шугулланадиган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 183).

ГАЗМОЛ Бу от тожикча *газ* оти билан (к.) 'мулк', 'маблаг' маъносини англатадиган арабча *мол* отидан (АРС, 774) тузилган бўлиб, 'газлама' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 183).

ГАЗЧУП Бу от тожикча 'узунлик ўлчови бирлиги' маъносини англатадиган *газ* отига (ТжРС, 95) 'таёкча' маъносини англатадиган чўб отини (ТжРС, 96) қўшиб тузилган; 'газлаб ўлчаш таёкчаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 183). Бу маъно тожик тилида чўбгиз оти билан англатилади (ТжРС, 448). Газчўб оти охиридаги б товуши ўзбек тилида *п* товушига алмаштирилган.

ГАНДА Бу от 'саси-' маъносини англатадиган тожикча *гандидан* феълининг *ганд* хозирги замон асосига -а қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб хосил килинган бўлиб, тожик тилида 'мараз', 'ифлос', 'бўлмагур' маъноларини англатади (ТжРС, 96): ўзбек тилида 'ахлат', 'нажас' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 184).

ГАНЖ Бу от 'сиф-', 'саклан-' маъносини англатадиган *ганжисидан* феълининг (ПРС, 428) *ганж* хозирги замон асосига тенг бўлиб, асли 'жамланган нарсалар' маъносини англатади; кейинчалик 'кимматбаҳо

нарсалар жамлаб сакланадиган жой', 'хазина' маъносини англата бошлаган (ПРС, 428; ЎТИЛ, I, 184).

ГАНЖИНА Бу от 'бойлик' маъносини англатадиган тожикча *ганж* отига (к.) -ина кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'хазина' маъносини англатади (ТжРС, 96; ЎТИЛ, I, 184).

ГАНЧКОР Бу от 'алебастранинг бир тури' маъносини англатадиган *ганч* отига 'иш' маъносини англатадиган *кор* отини (ТжРС, 192) кўшиб тузилган бўлиб, 'танч сувоқ устаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 185).

ГАП Бу тожикча от (ТжРС, 96) ўзбек тилига жуда сингишиб кетган бўлиб, 'сўзлашиш, фикр англатиц бирлиги' маъносига боғлик холда, турли тургун боғланмалар таркибида бир неча маъноларни англатади. Бу маъно асосида 'улфатларнинг вакти-вақти билан дастурхон атрофида сухбат қуриши' маъноси ҳам ўсиб чиккан. Бу от билан *гапир-*, *гаплаш-* феъллари хосил қилинган, *гапсотар* кўшма сифати, *гап-сўз* жуфт оти тузилган (ЎТИЛ, I, 165, 186).

ГАП-ГАШТАК Бу жуфт от 'улфатларнинг вакти-вақти билан дастурхон атрофида сухбат қуриши' маъносини англатадиган *гап II* оти билан (ЎТИЛ, I, 185) 'ўйин-кулги, базм' маъносини англатадиган тожикча *гашишак* отидан (ТжРС, 100) тузилган бўлиб, 'зиёфат, ўйин-кулги билан ўтадиган йигин' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 185).

ГАПДОН Бу сифат 'сўзлаш', 'гапириш қобилияти' маъносини англатадиган тожикча *гап* отига (ТжРС, 96) 'топ-' маъносини англатадиган *донистан* феълининг *дон* хозирги замон асосини (ТжРС, 135) кўшиб тожик тилида хосил қилинган бўлиб, 'гапиришга чечан' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 185).

ГАПИР-, ГАПЛАШ- қ, гап

ГАПСОТАР қ, гап

ГАР Тожикча *агар* шарт боғловчисининг (ТжРС, 17) бошланишидаги *a* товушини айтмаслик натижасида хосил бўлган қиска шакли бўлиб (ТжРС, 97), асосан шеъриятда ишлатилади (ЎТИЛ, I, 186).

ГАРД Бу от асли 'кичрай-' маъносини англатадиган тожикча *гардидан* феълининг (ТжРС, 98, 100) *гард* хозирги замон асосига тенг; отлашиб 'чант', 'кукун', 'зарра' маъносини англатади (ТжРС, 98; ЎТИЛ, I, 166).

ГАРДАН Бу от асли 'ён томонга айлан-' маъносини англатадиган тожикча *гаронидан* феълининг *гардон* хозирги замон асосига тенг бўлиб (ТжРС, 99). биринчи бўгиндаги *a* товуши таъсирида иккинчи бўгиндаги *o* товуши *a* товушига алмашган дейиш мумкин. ЎКААҚЛда бу от 'бўйин' маъносини англатиши айтилган (69); ЎТИЛда (I, 169) бу отининг маъноси 'бўйиннинг орка қисми' деб изохлангани ўринли эмас.

ГАРДИШ Бу от 'айлан-' маъносини англатадиган тожикча *гардидан* феълининг *гард* хозирги замон асосига (ТжРС, 98) -иши кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, тожик тилида 'айланиш',

'айдана' маъносини англатиши айтилган (ТжРС, 98). Ўзбек тилида бу от юкоридаги маънодан ташқари 'чамбар', 'чамбарак' маъносини англатиш учун хам ишлатилади (ЎТИЛ, I, 186).

ГАРМДОРИ Бу от тожик тилида 'иссик' маъносини англатадиган гарм сифати билан (ТжРС, 99) 'даволанища истеммол килинадиган нарса' маъносини англатадиган тожикча дору отидан (ТжРС, 136) тузилган бўлиб (ТжРС, 99), ўзбек тилига охиридаги у товушини и товушига алмаштириб олинган; 'аччик кизил калампир' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 187).

ГАРМСЕЛ Бу от 'иссик' маъносини англатадиган тожикча гарм сифатига (ТжРС, 99) асли 'кучли сув окими' маъносини англатадиган арабча сел (\leftarrow -сайл) отини (АРС, 367) 'кучли оким' маъносида ишлатган холда кўшиб тузилган бўлиб, 'ўсимликларга зарарли иссик қуруқ шамол' маъносини англатиш учун ишлатилади (ТжРС, 99; ЎТИЛ, I, 187).

ГАРОВ Бу тожикча от асли гарав таркибига эга бўлиб (ТжРС, 96), ўзбек тилида в товушидан олдинги а товуш о товушига алмаштирилган. Бу от 'карзни қайтиришга, мажбуриятни бажаришга ишончила далил сифатида бериб кўйиладиган нарса' маъносини англатади (ТжРС, 97; ЎТИЛ, I, 189).

ГАРЧАНД Бу тўсиксизлик боғловчиси тожикча агар шарт боғловчинининг гар кискартирилган шаклига (ТжРС, 97) 'канча' сўргини ифодалайдиган чанд олмошини (ТжРС, 437) кўшиб тузилган; ўзбек тилида 'канчалик бўлганда хам' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 187). ТжРСда (437) бундай боғловчи ҳар чанде ки шаклида келтирилган.

ГАРЧИ Бу тўсиксизлик боғловчиси тожикча агар шарт боғловчинининг гар кискартирилган шаклига (ТжРС, 97) 'таъкид' маъносини ифодалайдиган ўзбекча -чи юкламасини (ЎТИЛ, II, 365) кўшиб тузилган (ЎТИЛ, I, 167).

ГАШТ Бу кўп маъноли тожикча отнинг 'сайр қилиш' маъноси асосида (ТжРС, 100) ўзбек тилида 'эстетик завк' маъноси юзага келган: Ҳар бир қасб-хунарнинг ўз гашти бор каби. Бу от билан ўзбек тилида гаштини сур-ибораси тузилган.

ГАШТАК Бу от 'ўйин-кулги, базм' маъносини англатаб катнашаётган гашт отига кичрайтиш-эркалаш маъносини ифодалайдиган -ак кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, асли 'иҳчам базм' маъносини англатади; одатда гап-гаштак жуфт оти таркибида ишлатилади (ЎТИЛ, I, 185, 187).

ГАХИ Бу равиш 'пайт' маъносини англатадиган тожикча гоҳ отнинг (ТжРС, 104) гаҳ шаклига (ТжРС, 100) ноаниклик маъносини ифодалайдиган йо-йе ваҳдатни ("Форс тили", 115) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'базлан' маъносини англатади; одатда шеърий асарларда ишлатилади (ЎТИЛ, I, 187).

ГИЖОКА Бу от ТжРСда *кичча* шаклида келтирилиб, "глист" деб изохланган (189). Асли 'этилувчан', 'хар тарафга букилувчан' маъносини англатадиган форсча [кадж] сифатидан (ПРС, 397) -а кўшимчаси билан (ТжРС, 452) ясалган от бўлиб, кўшимча кўшилганидан кейин ж товуши қатлангац, бошланишидаги *ка* товушлари ги товушларига алмаштирилган. Бу от 'одам ёки хайвон' ичida яшайдиган чуволчангисимон жониворлар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 190).

ГИЙОХ 'ўт', 'кўкат' маъносини англатадиган бу от ПРСда [гийах] ва [гийа] шаклларида (431); ТжРСда *гийоҳ* шаклида (102), ЎТИЛда эса *гийоҳ*(x) шаклида (190) келтирилган. Кўринадики, бу от охиридаги ж товуши форс тилидаёқ айтилмай кўйган.

ГИЙОХВАНД Бу от тожик тилида 'наша', 'кўқнори' (наркотик моддали ўсимлик) маъносини англатадиган *гийоҳ* отига (ТжРС, 102; ЎТИЛ, I, 190) 'боглан-' маъносини англатадиган бастан феълининг банд хозирги замон асосини (ТжРС, 51, 44) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'наркотик моддаларни истемол қиласдиган', 'наркоман' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 190). Бу от таркибидаги б товуши ўзбек тилида в товушига алмаштирилган; ж товуши эса кўпинча айтилмайди.

ГИЛ 'тупрок', 'лой' маъноларини англатадиган бу от ПРСда [гел] шаклида (425), ТжРСда *гил* шаклида (102), ЎТИЛда хам *гил* шаклида (190) келтирилган. Бу от хозирги ўзбек тилида деярли ишлатилмайди.

ГИЛАМ Бу от 'одатда жундан тўклиб, полга тўшаладиган ёки деворга осиладиган буюм' маъносини англатаб, АРСда [гелим] ва [келим] шаклларида чўзиқ ж товуши билан (427), ТжРСда *гилем* шаклида (102), ЎКААКЛда хам *гилем* шаклида (160), ЎТИЛда эса *гилам* шаклида (190) келтирилган. Кўринадики, бу от ўзбек тилига тожик тилидан олинган, иккинчи бўғиндаги э(е) товуши ўзбек тилида а товушига алмаштирилган.

ГИЛАМДЎЗ Бу от *гилам* отига (к) 'тик-' маъносини англатадиган тожикча дўхтан феълининг дўз хозирги замон асосини (ТжРС, 144) ўзбек тилида кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'гилам тўкувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 190). Шу маъно тожик тилида *гилембоғ* оти билан (ТжРС, 102) англатилади. Бу от таркибидаги баф қисми 'тўки-' маъносини англатадиган бофтаң феълининг хозирги замон асосига тенг бўлиб, 'гилам тўкувчи' маъносини аниқ англатади.

ГИЛВАТА Бу от ПРСда *гел бута* тарзида ёзилиб, 'ўтга чидамли лой' маъносини англатиши (425), ТжРСда *гилбўта* тарзида кўшиб ёзилиб, 'фарфор тайёрлашда ишлатиладиган ўтга чидамли лой' маъносини англатиши (102) айтилган. ЎТИЛда *гилват* тарзида кўшиб ёзилиб, 'кулранг юмшоқ төғ жинси' маъносини англатиши (190) айтилган. Ўзбек сўзлашув тилида бу отнинг *гилбўта* тарзида айтилиши аслига тўғрирок. Маъно таърифлари орасида ЎТИЛдаги таъриф – энг ўринлиси. Бу от

таркибидаги б товуши в товушига алмаштирилгани асосли; лекин у товушнинг а товушига алмаштирилганини тушуниш қийин.

ГИЛМОЙА Бу от 'чинни буюмлар ясашда ишлатиладиган тог жинси' маъносини англатадиган гил отига (ТжРС, 102) 'асосини ташкил киладиган нарса' маъносини англатадиган мойа отни (ТжРС, 234) кўшиб тожик тилида тузилган; 'ўтга чидамли коришма' маъносини англатади (ТжРС, 102). ЎТИЛда бу от айнан гилвата оти маъносини англатади дейилгани тўғри эмас (I, 190).

ГИЛОС Русча "черешня" деб аталадиган меванинг номи бўлиб, ПРСда [гилас] тарзида чўзик овоз товушлар билан (432), ТжРСда *голос* тарзида (101), ЎТИЛда эса *голос* тарзида (190) ёзилган. Кўринадики, ўзбек тилидаги шакл форсча шаклга тўғри келади, факат иккинчи бўғиндаги *а* товуши *о(ә)* товушига алмаштирилган. Бу от таркибидаги чўзик и товуши тожик тилида э(е) товушига алмаштирилган.

ГИЛОСЗОР Бу от *голос* отига (к.) 'мўл' маъносини ифодалайлигиган тожикча -зор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ўзбек тилида хосил килинган бўлиб, 'тилос дараҳтлари кўп экилган ер' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 190).

ГИНА Бу от ЎКААҚЛда *кийна*, *кина* шаклида (311), ПРСда араб алифбосида чўзик й билан ёзилган-у, кирилл алифбосида [кине] тарзида киска и билан ёзилган (415); ТжРСда эса *кина* шаклида келтирилган (187). Факат ўзбек тилида (ЎТИЛ, I, 191) бу от бошланишидаги к товушига г товушига алмаштирилган. Бундан ташқари, й товушига хос чўзнилик ЎКААҚЛда й харфини кўшиб ёзиш билан, форсчала чўзик й харфини ёзиш билан акс эттирилган, лекин тожик тилидаги бу товушнинг чўзиклиги акс эттирилмай колган. Бу от асли 'ўч' маъносини англатадиган *кин* отига (к.) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кеқ', 'дилда сакланаб турган норозилик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 190). Бу от билан ўзбек тилида *гиначи* оти, *гиналаш-* феъли хосил килинган, *гинакудурат* жуфт оти тузилган.

ГИНАДОР Бу сифат тожикча *кинадор* отининг бошланишидаги к товушини ўзбек тилида г товушига алмаштирилган шакли бўлиб, 'ўч' маъносини англатадиган *кина* отига (ТжРС, 187) 'эга бўл-' маъносини англатадиган *доштан* феълининг (ТжРС, 137) *дор* хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кўнглида гинаси бор', 'гина саклаб юрувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 191).

ГИРД Бу тожикча от 'чека', 'зих', 'чегара', 'атроф' маъноларини англатади (ТжРС, 102); ўзбек тилида 'ниманингdir чека айланаси' маъносини англатиш учун ишлатилади: *патчиснинг гирди* каби (ЎТИЛ, I, 192).

ГИРДБОД Бу от 'айланма' маъносини англатадиган тожикча *гирд* оти билан (к.) 'шамол' маъносини англатадиган *бод* отидан (ТжРС, 74)

тузилган бўлиб (ТжРС, 102), 'буралиб кўтариладиган кучли шамол' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 192).

ГИРДИКАПАЛАК: Одатда бўл- феъли билан ишлатиладиган бу равиш 'айланма' маъносини англатадиган тожикча *гирд* оти билан (к.) ўзбекча *капалак* (ЎТЭЛ, 198) отидан тузилган изофа биримаси бўлиб, 'парвона бўл-' ёнидан силжима-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 192).

ГИРДОБ Бу от 'айланма' маъносини англатадиган тожикча *гирд* оти билан (к.) 'сув' маъносини англатадиган *об* отидан (ТжРС, 279) тузилган бўлиб (ТжРС, 102), 'чукур кенг арик ёки дарёда сувнинг айланна хосил киладиган ери' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 192).

ГИРИФТОР Бу сифат 'ушла-', 'тобе кил-' маъносини англатадиган тожикча *гирифтан* феълининг (ТжРС, 103) *гирифт* ўтган замон асосига -ор кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, одатда бўл- феъли билан ишлатилади; 'дучор бўл-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 192).

ГИРЙА Бу от 'йигла-' маъносини англатадиган тожикча *гиристан* феълининг хозирги замон асосига тенг бўлиб (ТжРС, 103), отлашиб 'йиги', 'нола' маъносини англатади (ТжРС, 104; ЎТИЛ, I, 192). ТжРСнинг 543-саҳифасидаги 23- бандда *гиристан* феълининг хозирги замон асоси *гири* деб таъкидланган ва унга -а кўшимчаси кўшиб *гирыя* оти хосил килингани мисол сифатида келтирилган. Бу икки хил талқиндан биринчиси (луғат мақолосида келтирилгани) тўгрирок.

ГИРЙОН Бу кесимлик 'йиглаш холатига келтир-' маъносини англатади-ган тожикча *гириён(и)дан* [гириёнидан] феълининг хозирги замон асосига (ТжРС, 104) тенг бўлиб, отлашиб 'йиглаш холатида' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 192).

ГИРЙОНА Асли равишдош шакли бўлиб, *гирион* кесимлигига (к) -а кўшимчасини (ТжРС, 560) кўшиб хосил килинган; одатда бўл- феъли билан ишлатилади, 'йигла-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 192).

ГОВРОН Бу от 'кора мол' маъносини англатадиган тожикча *гоҳ* отига (ТжРС, 104) 'хайда-' маъносини англатадиган *рондан* феълининг *рон* хозирги замон асосини (ТжРС, 327) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'подачининг йўғон новдадан қилинган таёғи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 192).

ГОХ.., ГОХ.. Асли 'пайт', 'жой' маъноларини англатадиган бу от (ТжРС, 104) ўзбек тилида *гоҳ...*, *гоҳ...* тарзида 'галма-га' маъносини ифодалайдиган айирув боғловчиси вазифасида ишлатилади (ЎТИЛ, I, 193).

ГОХИ Бу равиши 'пайт' маъносини англатадиган *гоҳ* отига (ТжРС, 104) ноаниқлиқ маъносини ифодалайдиган *и* ё-йе вахдатни ("Форс тили", 115) кўшиб тузилган бўлиб, тожик тилида *гоҳе* шаклида айтилади (ТжРС, 104); 'бальзан' маъносини англатади; кўпинча -да келишик кўшимчаси кўшилган ҳолда (*гоҳида* шаклида) ишлатилади (ЎТИЛ, I, 193).

ГОХО Бу равиш ЎТИЛда (I, 193) гоҳи шаклида, ТжРСда гоҳе шаклида ёзилган ва ёнма-ён гоҳо шаклида ҳам келтирилган, 'байсан' маъносини англатиши айтилган (104). Гоҳо равиши ПРСга киритилмаган. Бу равиш охиридаги о товушини э(е) товушининг талаффуз шакли дейиш мумкин.

ГОХ ХУД, ГОХ БЕХУД қ. худ

ГУВОҲ Бу от ПРСда [гӯвӯ] ва [гӯвӯн] шаклларида (429), ТжРСда гувоҳ шаклида (105), ЎТИЛда ҳам гувоҳ шаклида (195) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган: 'бирор воеа-ходисанинг содир бўлганини кўрганилигини тасдиқловчи киши', 'шоҳид' маъносини англатади. Бу от билан ўзбек тилида гувоҳлик оти ҳосил қилинган бўлиб, гувоҳлик бер-бирикмаси таркибида ишлатилади.

ГУВОҲНОМА Бу от гувоҳ отига (к) 'хат' маъносини англатадиган нома отини (ТжРС, 271) қўшиб ҳосил қилинган (ТжРС, 105); 'ниманидир тасдиқловчи, имзо қўйилиб, муҳр босилган расмий хужжат' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 195).

ГУГУРТ Бу от ПРСда [гуғард] шаклида келтирилиб, "серга", "спички" деб (430), ТжРСда гўғирд шаклида келтирилиб, "серга", "спички" деб (110), ЎКААҚЛда гугурд шаклида келтирилиб, "спички" деб (162) изоҳланган. Кўринадики, бу от асли 'олтингутурт' маъносини англатган, кейинчалик "спички" маъноси юзага келган. Ўзбекча гугурт отининг товуш таркиби бу отининг юқоридаги манбаларда келтирилган товуш таркибига айнан эмас: биринчи бўғинда ў эмас, у товуши келиши ПРС ва ЎКААҚЛ билан бир хил, иккинчи бўғинда *a*, *и* эмас, у товуши, охирида *ә* эмас, *т* товуши келиши ҳар уч манбадагидан фаркли. Биринчи бўғиндаги у товушинга монаанд иккинчи бўғинда ҳам *и* эмас, у товуши келиши, охиридаги *ә* товушининг *т* товушига алмашинуви ўзбек тилида мавжуд товуш ўзгаришлари коидалари асосида воеа бўлган. Бу от билан ўзбек тилида гугурт қутиси (гуғурт қутичаси) бирикмаси тузилган (ЎТИЛ, I, 195).

ГУГУРТЧУП Бу қўшма от гугурт отига (к) асли 'даражат' маъносини англатган, бу ерда 'кичкина ингичка таёқча' маъноси билан қатнашаётган чуб отини (ПРС, 167) қўшиб тузилган; ўзбек тилида чуб оти таркибидаги у товуши ў товушига, б товуши *и* товушига алмаштирилган; 'ут олдириш учун бир бошига ёнувчи модда суркалган чўп' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 195).

ГУЗАР Бу от 'ўт-' маъносини англатадиган тожикча гузаштак феълининг гузар хозирги замон асосига тенг; отлашиб асли 'ўтиш жойи' маъносини англатади (ТжРС, 105). Бу от ўзбек тилида 'маҳалланинг дўкон, сартарошхона, чойхона жойлашган серкатнов жойи' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 195).

ГУЛ I Бу от ПРСда [гул] шаклида (425), ТжRСда гул шаклида (106) келтирилган; демак, ўзбек тилига тожик тилидан олинган; 'усимликнинг учриш учун хизмат киладиган гулбарг, чангдон, гулкосадан иборат кисми',

'чечак' маъноларини англатади (ЎТИЛ, I, 195). Бу от билан ўзбек тилида *гулла*- феъли, *гулчи* оти ясалган, *гулқайчи* кўшма оти тузилган.

ГУЛ II Бу от маъно тараққиёти йўли билан *гул I* отидан ('кизил рангли гул' → 'кизил рангли тошма') ўсиб чиккан бўлиб, 'кизилча, кизамик' каби касалликларда баданда пайдо бўладиган майда кизил рангли тошма' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 196).

ГУЛАНДОМ Бу от тожик тилида *гул I* оти билан (к.) 'қад-комад', 'бадан' маъносини англатадиган *андом* отидан (ТжРС, 28) тузилган бўлиб, 'қад-комати хушбичим (аёл)' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 196).

ГУЛБАДАН Бу от тожикча *гул I* оти билан (к.) 'киши танасининг сирти' маъносини англатадиган арабча *бадан* отидан (АРС, 61) тузилган бўлиб, 'гулдай чиройли бадан' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 196).

ГУЛБАНД I Бу от тожикча *гул I* отига (к.) 'боғла-' маъносини англатадиган тожикча *бастан* феълининг *банд* хозирги замон асосини (ТжРС, 51, 44) кўшиб тузилган бўлиб, 'гулни ўсимлик танасига боғлаб турувчи новдача' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 196).

ГУЛБАНД II Бу от маъно тараққиёти йўли билан *гулбанд I* отидан (к.) ўсиб чиккан бўлиб, 'пичноқнинг дастаси билан тифи бириккан жойига ўрнатилган махсус металл *халкача*' маъносини англатади; бу халкага одатда иакш туширилган бўлади (ЎТИЛ, I, 196).

ГУЛБАРГ Бу от тожикча *гул I* оти билан (к.) 'япрок' маъносини англатадиган *барг* отидан (ТжРС, 46) тузилган бўлиб, 'тултожни куршаб турадиган япрокчалар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 196).

ГУЛБАҲОР Бу от ўзбек тилида тожикча *гул I* отига (к.) *баҳор* отини (к.) кўшиб тузилган бўлиб, 'баҳорнинг гуллар очилган пайти' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 196).

ГУЛБЕОР Бу от асли тожикча *гули беор* изофа бирикмасига тенг бўлиб, -и изофаси айтилмай кўйганидан кейин кўшиб ёзиладиган бўлган (Жорий имло коидаларининг 65- параграфига каранг). Гул оти (к.) ва *беор* сифатидан (к.) таркиб топган бу от 'ҳар қандай жойда, шароитда ўсаверадиган ўтсимон гул' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 196).

ГУЛБОҒ Бу от тожикча *гул I* оти билан (к.) *боғ* отидан (к.) тузилган бўлиб, 'тул ўстириладиган боғ', 'тул мўл-кўл боғ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 196).

ГУЛГУН Бу сифат тожик тилида *гул I* отига (к.) 'ўхшаган', 'каби' маъносини ифодалайдиган -гун кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кирмизи' маъносини англатади (ТжРС, 107; ЎТИЛ, I, 196).

ГУЛДАСТА Бу от тожик тилида *гул I* оти билан (к.) 'боглам' маъносини англатадиган *даста II* отидан (ТжРС, 121) тузилган бўлиб, 'тул bogлами' (буке) маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 196). Бу маъно тожик тилида *дастаси* гул изофа бирикмаси билан хам англатилади (ТжРС, 121).

ГУЛДОН Бу от тожикча гул / отига (к.) 'сакланадиган ўрин' маъносини ифодалайдиган -*дон* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'тул солиб кўйиладиган идиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 196).

ГУЛДОР Бу сифат тожик тилида гул / отига (к.) 'эга бўл-' маъносини англатадиган доштан феълининг дор хозирги замон асосини (ТжРС, 137) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'тулга ўхшаш накшлар билан безатилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 196).

ГУЛЗОР Бу от тожик тилида гул / отига (к.) 'мўл' маъносини ифодалайдиган -*зор* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'тул кўп жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 197).

ГУЛИСТОН Бу от тожик тилида гул / отига (к.) 'мўл ерлар' маъносини ифодалайдиган -(и)стон кўшимchasини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'туллар макони' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 197).

ГУЛКАРАМ Бу от тожикча гул / отига (к.) 'палаҳса барглари думалоқ ўрамли полиз экини' маъносини англатадиган *карам* отини (ТжРС, 181) кўшиб тузилган бўлиб, 'карамнинг гулга ўхшаган нави' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 197).

ГУЛКОР Бу от тожикча гул / отига (к.) 'ясовчи', 'килувчи' маъносини ифодалайдиган -*кор* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'тул шаклидаги накш ўювчи ёки ясовчи уста' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 197).

ГУЛКОСА Бу от тожикча гул / отига (к.) 'суюк овқат солинадиган пиёладан катта рўзгор буюми' маъносини англатадиган тожикча *коса* отини (ТжРС, 194) ўзбек тилида кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'гулнинг гултоҷ, чангча, уруғчаларини ўраб тутиб турувчи қисми' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 197).

ГУЛКЎРПА Бу от тожикча гул / оти билан (к.) 'совукдан сакланиш учун гилоф ичига пахта солиб кавилган катта чорбурчак ёпинчик' маъносини англатадиган *кўрпа* отидан (ЎТИЛ, I, 421) тузилган бўлиб, 'сидирға матога гул нашклари тикилиб, деворга осиб қўйиладиган безак буюми' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 197).

ГУЛЛА- қул

ГУЛМОХИ Бу от тожик тилида гул / отига (к.) 'балик' маъносини англатадиган тожикча *моҳи* отини (ТжРС, 234) кўшиб тузилган бўлиб, 'тоғ сувларида яшайдиган холдор балик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 197).

ГУЛНОР Бу сифат асли тожикча гул / (к.) ва 'тули ва думалоқ меваси ичидаги доналари кизил рангли дараҳт' маъносини англатадиган *анор* отидан (ТжРС, 28) тузилган гули *анор* изофа бирикмасига тенг бўлиб (ТжРС, 106), -и изофаси ва *a* товули айтилмай *гулнор* шакли юзага келган; 'анор гули рангидаги', 'кирмизи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 197). Бу сифат аёлларнинг атокли оти сифатида ҳам ишлатилади.

ГУЛОБ Бу от тожикча *гул I* оти билан (к.) 'сув', 'шарбат' маъносини англатадиган *об* отидан (ТжРС, 270) тузилган бўлиб (ТжРС, 107), 'атиргул япроқчаларидан тайёланган ширин ичимлик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 197).

ГУЛРАҲНО Бу от тожикча *гул I* оти билан (к.) асли 'енгилтак' маъносини англатадиган арабча *ръяно* отидан (ЎТЭЛ, II, 355) тузилган *гули ръяно* изофа бирикмасига тенг бўлиб (ТжРС, 106), -и изофаси айтилмай кўйганидан кейин ўзбек тилида кўшиб ёзиладиган бўлган (Жорий имло қоидаларининг 65- параграфига каранг). Бу от ўзбек тилида 'усти сарик, ичи кизил, гўзал ва нафис гул' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎКААКЛ, 163; ЎТИЛ, I, 197).

ГУЛРЎ Бу тожикча сифат *гул I* оти билан (к.) 'чехра', 'юз' маъносини англатадиган *рў* отидан (ТжРС, 329) тузилган бўлиб, 'тул юзли', 'тўзал юзли' маъносини англатади (ЎКААКЛ, 166; ЎТИЛ, I, 197). Бу от одатда шеъриятда ишлатилади.

ГУЛСАПСАР Бу от асли *гул I* оти билан (к.) 'оч бинафша рангили кўп йиллик ўсимлик' маъносини англатадиган *capsar* отидан тузилган изофа бирикмаси бўлиб (*гули capsar*), -и изофаси айтилмай кўйганидан кейин ўзбек тилида кўшиб ёзиладиган бўлган (Жорий имло қоидаларининг 65- параграфига каранг); 'киёк баргли, оч бинафша гулли кўп йиллик ўсимлик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 197).

ГУЛТОЖ Бу от тожикча *гул I* оти билан (к.) 'хукмдорнинг бошга киядиган зийнатли буюми' маъносини англатадиган *тож* отидан (ТжРС, 398) таркиб топган бўлиб, 'гулнинг япроқлари ва гулкосасидан иборат тепа кисми' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 197).

ГУЛТОЖИХЎРОЗ Бу от асли тожикча *гул I* (к.), 'кушнинг боши тепасидаги этдор ўсимта' маъносини англатадиган *тожи* оти (ТжРС, 398) ва 'товукнинг эркаги' маъносини англатадиган *хурӯс* отидан (ТжРС, 432) таркиб топган *гули тожи хурӯс* изофа бирикмасига тенг бўлиб (ТжРС, 106), олдин *тожи хурӯс* изофа бирикмаси тузилиб, кейин бу бирикма ва *гул* оти билан яна изофа бирикмаси тузилган: (*гули X (тожи X хурӯс)*). Ўзбек тилида *хурӯс* отининг иккинчи бўғиндаги ў товуши *o* (*a*) товушига, биринчи бўғиндаги ў товуши ў товушига алмаштирилган; бу бирикма кисмлари оралигидаги биринчи -и изофаси айтилмай кўйган ва қолган кисмлар бир бутун холда кўшиб ёзиладиган бўлган. Бу от 'хўроzinинг тожига ўҳшаб кетадиган гул' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 197).

ГУЛУЗОР Бу сифат тожикча *гул I* оти билан (к.) 'чехра', 'бетларнинг ўқори бўртиқ кисми' маъносини англатадиган *узор* отидан (ЎКААКЛ, 351; ЎТИЛ, II, 268) тузилган бўлиб, 'тул юзли' маъносини англатади (ТжРС, 107; ЎТИЛ, I, 197).

ГУЛХАЙРИ Бу от асли тожикча *гул I* оти билан (к.) 'хайрли', 'яхшилик келтирувчи' маъносини англатадиган арабча *хайр II* сифатидан (АРС, 242)

тузилган изофа биримаснiga тенг бўлиб (гули хайри: ТжРС, 417), 'баланд пояли, йирик гулли манзара ўсимлиги ва унинг гули' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 197).

ГУЛХАН Бу от ПРСда [гулхан] шаклида келтирилиб, 'ҳаммомнинг ўт ёкиш жойи' маъносини (426), ТжРСда ғулхан шаклида келтирилиб, "1) костёр, 2) углубление в земляном полу для разведения огня" маъносини (107), ЎТИЛда ҳам ғулхан шаклида келтирилиб, 'исиниш ёки бирор бошка мақсадда ўтин қалаб атайдаб ёндирилган ўт' маъносини (197) англатиши айтилган. Кўринадики, бу от асли 'ҳаммомнинг ўт ёкиладиган катта ўтхонаси'ни англатган; бундай кучли олов билан ҳаммом тагидан иситилган, шунга кўра ҳаммом ўтхонаси чукур тупрок ўрада жойлашган; демак, ғулхан оти 'тупрок', 'ер' маъносини англатадиган [ғел] → ғул оти билан (ПРС, 425) 'чукурлик', 'ўра' маъносини англатадиган ҳан отидан тузилган бўлиб (Қиёсланг: ҳандақ: ЎТИЛ, II, 315), 'чукур тупрок ўра' маъносини англатган дейиш мумкин. 'Олов ёкиладиган ўра' маъноси асосида кейиничалик қучли ёлқин (аланга) берадиган олов' маъноси ўсиб чиккан.

ГУЛХОНА Бу от тожик тилида ғул I отига (к.) 'жой' маъносини англатадиган хона отини (ТжРС, 426) қўшиб тузилган бўлиб, 'гул ўстириладиган жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 197).

ГУЛЧАМБАР Бу от тожик тилида ғул I оти билан (к.) 'ўрам' 'ҳалқа' маъносини англатадиган ҷанбар отидан (ТжРС, 436) ўзбек тилида тузилган бўлиб, ҷанбар оти таркибидаги и товуши и товушига алмаштирилган. Бу қўшма от 'гулдаста' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 197).

ГУЛЧЕХРА Бу сифат тожикчá ғул I оти билан (к.) 'юз' маъносини англатадиган ҷеҳра отидан (ТжРС, 442) ўзбек тилида тузилган; 'гул юзли', 'ѓузал сиймоли' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 197).

ГУЛЧИ Бу от тожикча ғул I отига (к.) 'бирор фаолият билан шугулланадиган шахс' маъносини ифодалайдиган ўзбекча -чи қўшимчасини қўшиб ҳосил қилинган; 'тул ўстирувчи', 'тул сотувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 197). Бу отдан ўзбек тилида ғулчилик оти ҳосил қилинган.

ГУЛЧИН Бу от тожик тилида ғул I отига (к.) 'йиг-', 'ёпиштир-' маъносини англатадиган чидан феълининг чин ҳозирги замон асосини (ТжРС, 442) қўшиб ҳосил қилинган бўлиб (ТжРС, 107), 'оёқ қийими бошлигининг товон остидаги орка қисми' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 197); косиблар бундай чарм парчасига одатда нақш туширади.

ГУЛЧИНОР Бу от тожикча ғул I отига (к.) 'йиг-', 'тўпла-' маъносини англатадиган чидан феълининг чин ҳозирги замон асосини (ТжРС, 442) қўшиб ҳосил қилиниб, 'тулига мослаб тўпланган' маъносини англатадиган ғулчин қисмига -ор от ясовчи қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб ҳосил

қилинган; 'пирра' (карта ўйинининг бир тури) маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 198).

ГУЛЩАН Бу от тожик тилида гул / отига (к.) 'мўл жой' маъносини ифодалайдиган -шан кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'тул мўл-кўл жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 198).

ГУЛҚАЙЧИ Бу от тожикча гул / отига (к.) 'икки тифни ўртарок еридан винт билан бирлаштириб тайёрланган кесиш асбоби' маъносини англатадиган ўзбекча қайчи отини кўшиб хосил қилинган; 'гул кесища ишлатиладиган қайчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 198).

ГУЛҚАНД Бу от тожикча гул / оти билан (к.) 'шакардан маҳсус шакл бериб тайёрланган маҳсулот' маъносини англатадиган тожикча қанд отидан (ТжРС, 465) тузилган бўлиб, 'канд билан гул япроқчаларини биргаликда эзгилаб тайёрланадиган, корин касаллигини даволашда ишлатиладиган маҳсулот' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 198).

ГУЛҚОҒОЗ Бу от тожикча гул / оти билан (к.) 'ёзиш-чизиш учун ишлатиладиган юпка буюм' (бумага) маъносини англатадиган қоғоз отидан тузилган бўлиб, 'бирор саҳнга, асосан деворга ёништириладиган гулли қоғоз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 198).

ГУЛҒУНЧА Бу от тожикча гул / оти билан (к.) 'гулнинг хали очилмаган холати' маъносини англатадиган вунча отидан (ТжРС, 481) тузилган бўлиб, 'хали очилмаган гул' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 198).

ГУЛҲАМИШАБАҲОР Бу от тожикча гул / отига (к.) 'доимо' маъносини англатадиган ҳамеша равиши билан (ТжРС,498) 'кўклам' маъносини англатадиган баҳор отини кўшиб (ТжРС,53) тузилган, 'доим гуллаб-яшнаб турадиган' маъносини англатадиган ҳамешабаҳор сифатидан (ТжРС,498) иборат бўлиб, 'йилнинг баҳор,ёз, куз фаслларида доим очилиб турадиган кизгиш-сарғиш рангли гул' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 198). Бу кўшма от ўзбек тилига ҳамеша кисми таркибидаги э(е) товушини и товушига алмаштириб олинган.

ГУМАШТА Бу от тожикча 'ишончли кишини вакил қилиб белгила-' маъносини англатадиган гумоштан феълининг гумошта ўтган замон сифатдоши шакли бўлиб (ТжРС,108), ўзбек тилида бу отнинг иккинчи бўғинидаги о(а) товуши и товушига алмаштирилган; 'катта савдогарнинг савдо ишларини олиб борадиган ишончли кишиси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 198).

ГУМБАЗ Бу от ПРСда [ғомбад] ва [ғомбайз] тарзида (араб ҳарфлари билан ёзилишидаги и товушини м товушига, д товушини дз товушига алмаштириб ёзилган (427). ТжРСда гумбад ва гумбаз шакллари келтиришиб, гумбаз шаклига ҳавола берилган (108). Кўринадники, бу отнинг таркибида асли и товуши катнашади, лекин ўзбек тилига м товуши катнашадиган шакли олинган; 'юкори кисми кубба шаклида курилган иморат' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 198).

ГУМБАЗСИМОН Бу сифат тожикча гумбаз отига (к.) 'ўхшаш' маъносини ифодалайдиган -симон кўшимчасини ("Хозирги замон ўзбек тили", 1957, 352) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'тумбазга ўхшаш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 198).

ГУМДОН: гумдон бўл-, гумдон қил- феъллари таркибида ишлатиладиган бу от асли 'ўпкон' маъносини англатадиган тожикча гум отига (ТжРС, 107) 'жой' маъносини ифодалайдиган -дон кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, асли 'окар сувнинг ўпконли жойи' маъносини, шунга кўра юкорида таънилланган феъллар 'йўкол-', 'йўкот-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 198).

ГУМДОН БЎЛ-, ГУМДОН ҚИЛ- қ гумдон

ГУМОН Бу от ПРСда [гайон, гоман] тарзида (427), ТжРСда гумон тарзида, ЎТИЛда ҳам гумон тарзида (I, 198) ёзилган; демак, бу от ўзбек тилига тожик тилидан олинган; 'тахмин килинаётган ўй-хаёл' маъносини англатади. Бу от билан ўзбек тилида гумон қил-, гумонсира- феъллари хосил килинган (ЎТИЛ, I, 198).

ГУМОНА Бу от гумон отига (к.) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'она корнида пайдо бўлган бола', 'хомила' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 198).

ГУМОНДОР Бу сифат тожикча гумон отига (к.) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча доштан феълининг дор хозирги замон асосини (ТжРС, 136, 137) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'гумони бор' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 198).

ГУМОНСИРА- қ гумон

ГУМРОН: гумрон бўл-, гумрон қил- феъллари таркибида ишлатиладиган бу от асли 'ўпкон' маъносини англатадиган тожикча гум отига (ТжРС, 107) 'хайда-' маъносини англатадиган рондан феълининг рон хозирги замон асосини (ТжРС, 327) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'сувнинг ўпконли жойи' маъносини, шунга кўра юкоридаги феъллар 'катъий равишда хайдал-', 'катъий равишда хайда-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 199).

ГУМРОХ Бу сифат 'йўколган' маъносини англатадиган тожикча гум сифатига (ТжРС, 107) 'йўл' маъносини англатадиган тожикча роҳ отини (ТжРС, 328) кўшиб тузилган бўлиб, 'йўлдан адашган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 199).

ГУНАФША қ бинафша

ГУНОҲ Бу от ПРСда [гоноҳ] шаклида келтирилиб, "вина, проступок; преступление, грех" деб изохланган (427); ТжРСда гунаҳ шаклида келтирилиб, гуноҳ шаклига ҳавола берилган (108); ЎКААҚЛда ҳар икки шаклда келтирилиб, ҳар бирига изоҳ берилган (168, 169). ЎТИЛда факат гуноҳ шаклида келтирилиб, 1) шарнаттга хилоф иш; 2) одоб-ахлоқ доирасига сигмайдиган, ножӯя хатти-харакат; айб' деб таърифланган (199).

Кўринадики, бу отнинг асл шакли гуноҳ бўлиб, асосий маъноси – 'шароитга хилоф хатти-харакат'.

ГУНОҲКОР Бу сифат ТжРСда гуноҳгор, гуноҳкор шаклларида келтирилиб, гуноҳкор шаклига хавола берилган (108); ПРСда [гонаҳкар] шаклида келтирилган (427). Кўринадики, бу сифат ўзбек тилига форс тилидан олинган. Бу сифат гуноҳ отига (к.) асли 'иш' маъносини ифодалайдиган -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'шариатга хилоф, айб деб караладиган хатти-харакатни амалга оширган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 199).

ГУРЗИ Бу от ПРСда [горз] ва [горзе] шаклларида (421), ТжRСда гурз шаклида (109), ЎКААҚДа хам гурз шаклида (169), ЎТИЛда эса гурзи шаклида (I, 200) келтирилган. Кўринадики, бу от ўзбек тилига форсча горзе шакли охиридаги э(е) товушини и товушига алмаштириб олинган. Бу от 'чўқмор' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 200). Бу отнинг гурз шакли мавжуд эканинги гурзи охиридаги и кисми кўшимчага тенг эканини кўрсатади.

ГУРУ(Н)Ч Бу от ПРСда [городж] ва [берендж] (67) шаклларида келтирилиб, мисоллар кейингисида берилган; ТжRСда гурунч шакли шевага хос деб (109), биринч шаклига хавола берилган, изоҳ ва мисоллар ўша ерда келтирилган (72); ЎТИЛда бу от гуру(н)ч тарзида ёзилиб, гуруч ва гурунч шаклларида ишлатилиши кўрсатилган (I, 200), ўзбек тилининг имло лугатига хам шундай шаклда киртилган (2003, 74). Кўринадики, форс ва тожик тилларида б товуши билан бошланадиган шакл асосий хисобланади; ўзбек тилига эса г товуши билан бошланадиган гурунч шакли олинниб, икки хил ўзгартириш билан: а) Охиридаги ч (дж) товушини ч товушига алмаштириб гурунч шаклида, б) гурунч шакли таркибидағи я товушини талаффуз қилмай гуруч шаклида ишлатиш кабул қилинган. Бу от 'шолининг пўстлогидан ажратиб олинган дони' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 200).

ГУРУХ Бу от ПРСда [гуруҳ] шаклида (422), ТжRСда гурӯҳ шаклида, ЎТИЛда гуруҳ шаклида (I, 200) келтирилган. Кўринадики, бу от ўзбек тилига тожик тилидаги гурӯҳ шаклининг иккичи бўғинидаги ў товушини у товушига алмаштириб олинган. Бу от 'тўда', 'тўп' маъносини англатади. Бу от билан ўзбек тилида гурухла- феъли хосил қилинган.

ГУРУХБОЗ Бу сифат тожикча гуруҳ отига (к.) 'берилиб ўйна-' маъносини англатадиган бохтан феълининг (ТжRС, 82) боз хозирги замон асосини (ТжRС, 75) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'одамларни тўдага бирлаштиришга тарафдор' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 200). Бу сифат билан ўзбек тилида гурухбозлик оти хосил қилинган.

ГУРУХБОЗЛИК қ гурухбоз

ГУСТОХ Бу сифат ПРСда [гостах] шаклида (424), ТжRСда густоҳ шаклида (110) келтирилган; кўринадики, бу сифат ўзбек тилига тожик

тилидан олинган; 'бәадаб', 'сурбет' маъноларини анлатади (ЎТИЛ, I, 200). Бу сифат билан ўзбек тилида густохлик оти ҳосил қилинган.

ГУФТУГҮ Одатда гуфтугү қыл- феъли таркибида ишлатиладиган бу от ПРСда [гофт-о-гу] шаклида келтирилиб, [гофтугү] шаклига ҳавола берилган (425), ТжРСда гуфтугү(и) шаклида келтирилган; кўринадики, бу от ўзбек тилига тожик тилидан охиридаги қавсларга олинган (демак, катнашуви шарт бўлмаган) й товушини ташлаб олинган. Бу от асли 'гапир'- маъносини анлатадиган гуфтан феълининг (ТжРС, 110) гуфт үтган замон асоси билан ёй ҳозирги замон асосини ва боғловчисининг у шакли орқали жуфтлаб тузилган бўлиб, 'фикрлашиш', 'маслаҳатлашиш' маъносини анлатади (ЎТИЛ, I, 200).

ГУШНА Бу сифат ПРСда [горосне] ва [гошине] шаклларида келтирилиб (421), бошка ўринда [гошине] шаклидан [горосне] шаклига ҳавола берилган (425); ТжРСда гошина шаклидан гурусна шаклига ҳавола берилган бўлиб, 'оч', 'очкўз', 'тўймас' маъноларини анлатиши айтилган (109). Кўринадики, форс, тожик тилларида горсне, гурусна шакллари асосий ҳисобланади; ўзбек тилига бу от тожикча гошина шакли таркибиаги о товушини у товушнига алмаштириб олинган; асли 'очкўз' маъноси асосида найдо бўлган 'ашаддий' маъносини анлатиш учун ишлатилади; ЎТИЛда бу сифатнинг маъноси 'зўр', 'зўравон' деб ногутрни изоҳланган (ЎТИЛ, I, 200).

ГЎЙО I: Тожикча булбули гўёю изофа биримаси таркибида қатнашадиган гўёю сифати 'гапир'- маъносини анлатадиган гуфтан феълининг гўй ҳозирги замон асосига (ТжРС, 110) -о кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'тапирицини биладиган' маъносини анлатади (ТжРС, 110); шунга кўра булбули гўёю биримаси 'тиммай гапирадиган (одам)' маъносини анлатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 201: гўё: 0).

ГЎЙО II, ГЎЙОКИ 'Худди', 'каби' маъносини ифодалайдиган бу ўхшатиш бирлиги (эрғаштирув боғловчи) ПРСда [гўйа] сифатининг иккинчи маъноси ("повидимому, кажется, как будто, словно") деб келтирилган (431); шунга ўхшаш маъно ("словно, можно сказать, можно подумать") [гўи] бирлиги билан ҳам ифодаланиши айтилган. Кўринадики, бу боғловчи асли гўйи товуш таркибига эга бўлиб, 'айтиш мумкин' маъносини билдирган. Бу боғловчи охиридаги и товуши кейинчалик гўёю / сифати охиридаги товушга монанд равища о айтиладиган бўлган, натижала шаклан бир хиллик юзага келган. Гўйоки боғловчиси 'айтиш мумкини' маъносини билдиради (ЎТИЛ, I, 201).

ГЎЛ ПРСга [гул] шаклида чўзиқ у товуши билан киритилиб, "обман", "ошибка" маъноларини анлатиши (430), ТжРСга гўл шаклида киритилиб, "глупец, дурак", "слабоумный, слабовольный" маъноларини анлатиши (110), ЎТИЛда гўл шаклида келтирилиб, 'ҳар нарсага ишонаверадиган, лакма' маъносини анлатиши (I, 201) айтилган. Кўринадики, бу бирлик форс тилида отга тенг бўлиб, кейинчалик тожик тилида ундан сифат

маъноси ўсив чиккан: 'алдаш' – 'алданаверадиган' каби. Демак, бу сифат ўзбек тилига тожик тилидан олинган.

ГЎР 'Қабр' маъносини англатадиган бу от ПРСда [гуру] шаклида (129), ТжРСда *гўр I* шаклида (110), ЎТИЛда ҳам *гўр* шаклида (I, 201) келтиришган; демак, ўзбек тилига тожик тилидан олинган. ЎТИЛда бу от катнашиб тузилган жуда кўп бирималар, хикматлар келтирилган.

ГЎРКОВ Бу от тожик тилида *гўр* отига (к.) 'ковла-' маъносини англатадиган *кофтан* феълининг *ков* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 195) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'қабристонда гўр қазувчи киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 202). Бу отдан ўзбек тилида *гўрковлик* оти ясалган.

ГЎРСЎХТА Бу карғиш тожик тилида *гўр* отига (к.) 'куй-', 'ён-' маъносини англатадиган тожикча *сўхтак* феълининг *сўхта* ўтган замон сифатдоши шаклини (ТжРС, 372) кўшиб ўзбек тилида ҳосил килинган бўлиб, 'Гўрингда куйгур' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 202).

ГЎШ қ. гўшт

ГЎША Бу от ПРСда [гуаше] шаклида (430), ТжРСда *гўша* шаклида (111), ЎТИЛда ҳам *гўша* шаклида (I, 202) ёзилган; демак, ўзбек тилига тожик тилидан олинган бўлиб, 'овлок ердаги факирона турар жой' маъносини англатади.

ГЎШТ Бу от ПРСда [гушт] шаклида (430), ТжРСда *гўшт* шаклида (111), ЎТИЛда ҳам *гўшт* шаклида (I, 202) ёзилган; демак, ўзбек тилига тожик тилидан олинган бўлиб, 'ет' маъносини англатади. Сўзлашув тилида бу от охиридаги *т* товуши талаффуз килинмай *гўш* тазрида ҳам айтилади.

ГЎШТДОР Бу сифат тожик тилида *гўшт* отига (к.) 'эга бўл-' маъносини англатадиган *доштан* феълининг *дор* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 137) кўшиб ўзбек тилида ҳосил килинган бўлиб, 'ети мебўридан ортиқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 202).

ГЎШТКУЙДИ Бу от асли тожикча *гўшт* оти (к.) ва ўзбекча *куй-феълининг қуиди* ўтган замон шакли билан тузилган *Гўшт қуиди* жумласига тенг бўлиб, отлашиб, кўшиб ёзиладиган бўлган (ЎТИЛ, I, 202); 'гўштни майда тўтраб, юпқа хамирга ўраб тандирда пишириладиган сомса' маъносини англатади.

ГЎШТХЎР Бу сифат тожикча *гўшт* отига (к.) 'еб-ич' маъносини англатадиган *хўрдан* феълининг *хўр* ҳозирги замон асосини ("Форс тили", 307) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'тўштни кўп истеммол қиладиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 202).

Д

ДАВЛАТМАНД Бу сифат 'бойлик' маъносини англатадиган арабча *давлат* отига (АРС, 268) 'эга' маъносини ифодалайдиган тожикча *-манд* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган; 'мол-мулк, бойлик соҳиби' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 203).

ДАВРА Бу от тожик тилида арабча *дэр* отига (АРС, 265) тожикча -*а* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган; 'доира, гурух тарзида бирлашган кишилар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 204).

ДАВРОН Бу от асли арабча *дэр* отининг (АРС, 265) -*он* кўшлик кўшимчаси (ТжРС, 536) кўшилган шакли бўлиб, кўплик маъноси уқилмай кетган, 'замон' маъносини англатадиган отга айланган (ЎТИЛ, I, 204).

ДАЗМОЛ Бу от тожик тилида 'чок чизиги' маъносини англатадиган *дарз* отига (ТжРС, 117) 'нарса', 'буом' маъносини англатадиган *мол* отини (ТжРС, 232) кўшиб хосил килинган бўлиб, ўзбек тилига *дарз* кисми таркибидағи *р* товушини ташлаб олинган; 'үтиқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 205). Бу от билан ўзбек тилида *дазмолла-* феъли хосил килинган.

ДАЗМОЛЛА- қ дазмол

ДАЛА-ДАШТ Бу жуфт от ўзбекча 'кенг майдон' маъносини англатадиган *дала* отига (ЎТИЛ, I, 206) 'чўл', 'сайҳонлик' маъносини англатадиган тожикча *дашт* отини (ТжРС, 124) кўшиб тузилган бўлиб, 'Экин экилмаган ерлар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 206).

ДАЛАТОБ Бу сифат 'сайҳон ер' маъносини англатадиган ўзбекча *дала* отига (ЎТИЛ, I, 206) 'чидам' маъносини англатадиган тожикча *тоб* отини (ТжРС, 395) кўшиб ўзбек тилида тузилган бўлиб, 'чидамли', 'чайир' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 206).

ДАМ-БАДАМ Тожик тилида *дам ба дам* тарзида ажратиб ёзиладиган бу равиш 'лаҳза', 'он' маъносини англатадиган *дам* отини (ТжРС, 114) *ба* боғламаси оркали тақорорлаб тузилган (ТжРС, 539); ўзбек тилида *ба* тақорорланувчи кисмга кўшиб, бош кисмга чизиқча оркали ярим кўшиб ёзилади. Бу равиш 'кетма-кет', 'дам ўтмай' маъносини англатади. Ўзбек тилида *ба* боғламасининг *ма* шаклини *дам* кисмiga кўшиб *дамма-дам* шаклида ҳам ишлатилади (ЎТИЛ, I, 107).

ДАМГИР Бу от 'буғ' маъносини англатадиган *дам* отига (ТжРС, 114) 'ол-' маъносини англатадиган *гирифтan* феълининг *гиp* хозирги замон асосини (ТжРС, 115) кўшиб хосил килинган бўлиб (ТжРС, 115), 'пишириладиган овқат дам ейини учун копқоқ устига ёпиладиган калин мато' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 207).

ДАМ.., ДАМ.. Бу тақорор тарзда ишлатиладиган боғловчи ўзбек тилида тожикча 'лаҳза', 'он' маъносини англатадиган *дам* оти (ТжРС, 114) асосида юзага келган бўлиб, 'галма-гағ' маъносини ифодалайди ("Ўзбек тили омонимларининг изоҳли лугати", 1984, 49).

ДАММА-ДАМ қ дам-бадам

ДАМЛА- Бу феъл ўзбек тилида тожикча 'буғ' маъносини англатадиган *дам* отидан (ТжРС, 114) -ла кўшимчаси билан ясалган бўлиб, асли 'дам едир-' маъносини англатади; амалда эса 'чойнакка бир дамлам курук чой солиб, устига қайнаб турган сувни куй-' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 207).

ДАНАК Бу от тожик тилида *донак* товуш таркибига эга бўлиб (ТжРС, 135), асли *дон* отидан (ТжРС, 135) -ак қўшимчаси билан (ТжРС, 543) хосил килинган; ўзбек тилига о товушини *а* товушига алмаштириб олинган. Бу от хар икки тилда 'ўсимлик мевасининг ичидаги қаттиқ пўчоқ ва мағиздан иборат уруғи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 207).

ДАНДАНА Бу от ПРСда [dāndone] шаклида (226), ТжРСда *дандона* шаклида (115) келтирилган. Асли тожикча *дандон* отига (к.) -а қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб хосил килинган; ўзбек тилига иккинчи бўғинидаги *o(a)* товушини *а* товушига алмаштириб олинган; 'тиши нарса', 'тишга ўхшатиб ясалган нарса' маъноларини англатади (ЎТИЛ, I, 208).

ДАНДОН Бу тожикча от ўзбек тилига шу товуш таркиби билан ва 'тиш' маъноси билан олинган (ТжРС, 115; ЎТИЛ, I, 208); хозирги ўзбек тилида жуда оз ишлатилади.

ДАРА Бу от 'ажрат-' маъносини англатадиган тожикча *даридан* феълининг (ТжРС, 118) *дар* хозирги замон асосига (ТжРС, 115) -а қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб хосил килинган бўлиб, 'икки тог оралиғидаги узун пасткам жой', 'тот оралиғидаги ўтиш йўли' маъносини англатади (ТжРС, 116; ЎТИЛ, I, 208).

ДАРАХ *к*, дарахт

ДАРАХТ Бу от ПРСда [deräx̚t] шаклида (213), ТжРСда *даражат* шаклида (116) ёзилган; демак, ўзбек тилига тожик тилидан олинган; 'тана кўйиб, шоҳ ва новдалар чиқариб ўсадиган кўп йилик ўсимлик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 209). Сўзлашув тилида бу от охиридаги *т* товуши туширилиб, *даражат* тарзида ҳам айтилади.

ДАРАХТЗОР Бу от тожик тилида *даражат* отига (к.) 'кўп' маъносини ифодалайдиган -зор қўшимчасини (ТжРС, 542) қўшиб хосил килинган бўлиб (ТжРС, 116), 'кўп дарахт ўсадиган майдон' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 209).

ДАРБАДАР Бу сифат ПРСда [däär-be-däär] шаклида (213), ТжРСда *дарбадар* шаклида (116) ёзилган; кўринадики, бу сифат ўзбек тилига тожик тилидан олинган. Асли 'эшик' маъносини англатадиган тожикча *дар* отини (ТжРС, 116) *ба* боғламаси орқали тақрорлаб тузилган; форс тилида *дар ба дар* тарзида ажратиб, тожик тилида қўшиб ёзилади; 'эшикма-эшик дайдиб юрувчи', 'ватанидан узокда, мусофириликда, мухтоҷоликда кезиб юрувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 209). Бу сифатдан ўзбек тилида *дарбадарлик* оти хосил килинган.

ДАРБАНД Бу от тожик тилида 'ажрат-' маъносини англатадиган *даридан* феълининг (ТжРС, 118) *дар* хозирги замон асосига (ТжРС, 115) 'боғлам' маъносини англатадиган *банд* отини (ТжРС, 144) қўшиб хосил килинган; 'төглар оралиғидаги тор ўтиш йўли' маъносини англатади (ТжРС, 116; ЎТИЛ, I, 209).

ДАРВЕШ Бу от ПРСда [дарвеш] шаклида чўзик й товуши билан (216), ТжРСда дарвеш шаклида (117) ёзилган; ўзбек тилига тожикча шакли олинган. Аслида эса ўзбек тили товуш конуниятига форсча шакли мос: иккинчи ва кейинги бўғинда э(е) товуши келмайди, шунга кўра дарвеш шаклини танлаш тўғри. Бу от 'бу дунёнинг ташвишларидан воз кечиб, факирона ҳаёт кечириш йўлини танлаган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 209).

ДАРВЕШНАМО Бу сифат тожикча дарвеш отига (к.) 'ўхшаб кет-' маъносини англатадиган тожикча намудан феълининг намо хозирги замон асосини (ТжРС,257) кўшиб хосил қилинган; 'дарвешларга ўхшаб' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 209).

ДАРВЕШНОНА Бу равиш тожикча дарвеш отига (к.) 'ўхшаб' маъносини ифодалайдиган -она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган; 'дарвешларга ўхшаб' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 209).

ДАРВЕШСИФАТ Бу сифат тожикча дарвеш отига (к.) 'белги-хусусият' маъносини англатадиган арабча сифат отини (АРС, 891) кўшиб хосил қилинган; 'давешлик хусусиятига эга' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 209).

ДАРВИШ қ. дарвеш

ДАРВОЗА Бу от тожик тилида 'катта эшик' маъносини англатадиган дар оти билан (ПРС,211) 'очик' маъносини англатадиган боз сифатидан тузиленган дарбоз бирлигига -а кўшимчасини (ТжРС,543) кўшиб хосил қилинган; тожик тилининг ўзида бу от таркибидаги б товуши в товушига алмашган ва шу шаклида ўзбек тилига олинган; 'ховлига, кўронга кириладиган, очилиб-ёпиладиган кагта эшик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 209).

ДАРВОЗАБОН Бу от тожик тилида дарвоза отига (к.) 'қўрикловчи' маъносини ифодалайдиган -бон кўшимчасини (ТжРС,542) кўшиб хосил қилинган (ТжРС,117); хозирги ўзбек тилида 'спорт ўйинида дарвозани ҳимоя килювчи' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 209).

ДАРВОЗАХОНА Бу от тожик тилида дарвоза отига (к.) 'жой' маъносини англатадиган хона отини (ТжРС,426) кўшиб хосил қилинган; 'дарвозанинг ич томонидаги усти ёник жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 209).

ДАРВОКЕ Бу модал 'юз берадётган', 'ҳакикий' каби маънони англатадиган арабча воҳе сифатдоши олдига (АРС,905) 'пайт' маъносини ифодалайдиган тожикча дар олд кўмакчисини (ТжРС,547) кўшиб хосил қилинган; 'ҳакиқатда', 'ҳакиқатан' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 209). Бу бириник ПРСда ҳам, ТжРСда ҳам келтирилмаган.

ДАРГОХ Бу от 'эшик' маъносини англатадиган дар отига (ТжРС, 116) 'жой' маъносини англатадиган гоҳ отини (ТжРС, 104) кўшиб тузилган; асли 'эшик олди' маъносини англатиб, хозирги ўзбек тилида 'яшайдиган, ишлайдиган макон' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 209).

ДАРГУМОН Бу от тожикча 'шубха' маъносини англатадиган гумон отига (ТжРС, 108) 'маълум ҳолатда бўлиш' маъносини ифодалайдиган дар олд кўмакчисини (ТжРС, 116) кўшиб ҳосил килинган; 'шубха килиб' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 209).

ДАРД Бу тожикча от кўп маъноли бўлиб, 'огриқ', 'касаллик', 'кайгу' каби маъноларни англатади. Бу отдан ўзбек тилида *дардлаш*- феъли ҳосил килинган; тожик тилидан шу от билан тузилган дарди бедаво изофа биримаси хам олинган (ЎТИЛ, I, 210).

ДАРДИ БЕДАВО ҳар дард, бедаво

ДАРДИСАР Бу сифат тожик тилида *дард* (к.) ва 'бош' маъносини англатадиган *сар* отларидан тузилган дарди *сар* изофа биримасига тенг бўлиб, 'бош оғриғи' маъносини англатади (ТжРС, 117); ўзбек тилида кўшиб ёзилади, 'ортиқча ташвиш', 'дахмаза' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 210).

ДАРДЛАШ- ҳар дард

ДАРДМАНД Бу сифат тожик тилида *дард* отига (к.) 'мавжуд' маъносини ифодалайдиган -манд кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган; 'дарди бор' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 210).

ДАРДЧИЛ Бу сифат тожикча *дард* отига (к.) 'доимий хусусият' маъносини ифодалайдиган -чил кўшимчасини ("Хозирги ўзбек адабий тили", 1975, 155) кўшиб ҳосил килиниб, 'ҳасталикка чалиниб юрадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 210).

ДАРЙО Бу от ТжРСда *даръё* тарзида (120), ЎТИЛда *дарё* тарзида ёзилган (I, 210); 'кatta оқар сув' маъносини англатади. Форс, тожик тилларида бу от 'денгиз' маъносини англатиш учун ишлатилади (ПРС, 216; ТжРС, 120).

ДАРЗ Бу тожикча от 'ёрик', 'ёрилган жой' маъносини англатаб (ТжРС, 117), ўзбек тилида асосан *дарз* кет- биримаси таркибида ишлатилади (ЎТИЛ, I, 211).

ДАРИФ ПРСда [*дариг*] шаклида келтирилиб, 'афсусланиш' (от) маъносини англатиши (216), ТжРСда эса *дарег* шаклида келтирилиб, 'афсус', 'аттанин' маъносини ифодалайдиган ундов деб таъкидланган (ТжРС, 117). Ўзбек тилига бу ундов форс тилидаги шаклида олинниб, ЎТИЛда *дариго* ундовига айнан деб изохланган (I, 211); асли *дариго* ундовига вой *дарег* айнан.

ДАРИФО Бу ундов тожик тилида афсусланиш туйгусини ифодалайдиган *дарег* (*дариг*) ундовига (к.) кучайтириш маъносини ифодалайдиган -о юқламасини кўшиб тузилган бўлиб, 'афсус-эй' маъносини ифодалайди (ЎТИЛ, I, 211).

ДАРКОР Бу модал 'иш', 'машгулот', 'фаолият' каби маъноларни англатадиган тожикча *кор* оти (ТжРС, 192) олдига 'пайт' маъносини

ифодалайдиган *дар* олд кўмакчисини (ТжРС, 547) кўшиб тузилган бўлиб, 'керак' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 211).

ДАРМАНА Тижкага карши дори тайёрланадиган ўсимлик маъносини англатаб (ЎТИЛ, I, 211), асли *дармон* отига (к.) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган; биринчи ва учинчи бўгиндаги и товуши тъсирида иккинчи бўғиндаги *о(а)* товуши *а* товушига алмашган.

ДАРМОН Бу от ПРСда [дарман] шаклида келтирилиб, 'дори', 'даволаш' маъноларини англатиши (215), ТжРСда *дармон* шаклида келтирилиб, 'дори', 'куч', 'мадор' маъноларини англатиши (118), ЎТИЛда *дармон* шаклида келтирилиб, 'куват', 'мадор', 'куч' маъноларини англатиши (I, 211) айтилган. Кўринадики, бу от ўзбек тилига тожик тилидан 'мадор' маъноси билан олинган. Бу отдан ўзбек тилида *дармонсизлик* оти, *дармонсизлан-* феъли хосил қилинган, *дармонга кир-*, *дармонни куриди* иборалари тузилган.

ДАРМОНСИЗЛАН- қ *дармон*

ДАРМОНСИЗЛИК қ *дармон*

ДАРОЗ Бу сифат ПРСда [дераз] шаклида келтирилиб, 'узун', 'узок мудлатли' маъноларини (212), ТжРСда *дароз* шаклида келтирилиб, юкоридаги каби маъноларни англатиши (118) айтилган. Ўзбек тилига бу сифат тожик тилидаги шаклида олинган бўлиб, асосан 'кишининг бўйи меъердан узун' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 211).

ДАРОЙИ Узум навларидан бирининг номи бўлиб, 'пайдо бўл-' маъносини англатадиган тожикча *даромадан* феълининг *дарой* хозирги замон асосига (ПРС, 212) -и кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлса керак (ЎТИЛ, I, 211).

ДАРОМАД Бу от тожикча 'кир-' маъносини англатадиган *даромадан* феълининг ўтган замон асосига тенг бўлиб, 'бирор фаолият натижасида пайдо бўлган маблаг' маъносини англатади (ПРС, 212, ТжРС, 118; ЎТИЛ, I, 211). Бу от билан ўзбек тилида *даромад* қил- феъли хосил қилинган.

ДАРПАРДА Бу от тожик тилида 'эшик' маъносини англатадиган *дар* оти билан (ТжРС, 116) 'тутук' маъносини англатадиган *парда* отидан (ТжРС, 298) тузилган бўлиб, дастлаб 'эшик тутуги' маъносини англатиш учун ишлатилган; кейинчалик асосан 'деразага осиладиган бузак ва тутук буоми' маъносини англатиш учун ишлатиладиган бўлган (ЎТИЛ, I, 212).

ДАРРА Бу от ПРСда [дорре] шаклида (216), ТжРСда *дарра* шаклида (119) келтирилиб, 'кишига жазо бериш мақсадида кайиши эшиб тайёрланадиган зарба бериш куроли' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 212). Асли 'кўп карра уриб жазола-' маъносини англатадиган тожикча *дарридан* феълининг (ПРС, 216) *дарр* хозирги замон асосига -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган. Бу от тарихан *дарра* ур- биримаси таркибида ишлатилган.

ДАРРАНДА Бу от ПРСда [дарранде] шаклида (215), ТжРСда *дарранда* шаклида келтирилган. Асли форс тилида [дэр(ру)идан] феълининг (216) дэрр хозирги замон асосига -анда хозирги замон сифатдоши кўшимчасини (ТжРС, 561) кўшиб ҳосил килинган; *дэр(р)идан* феъли 'йирт·', 'парчала·' маъносини англатади, шунга кўра *дарранда* оти 'йиртқич хайвон' маъносини англатиш учун ишлатилади (ТжРС, 119). Бу отнинг маъноси ЎТИЛда 'сутэмизувчи хайвон' деб ноаник таърифланган (I, 212).

ДАРРОВ Бу равиш тожикча 'жўна·', 'кет·' маъносини англатадиган *рафтан* феълининг (ТжРС, 322) *рас* хозирги замон асоси олдига (ТжРС, 317) 'най' маъносини ифодалайдиган *дар* олд кўмакчисини (ТжРС, 547) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, иккинчи бўгинидаги *а* товуши ўзидан кейин келган *в* товушининг таъсирида *о(а)* товушига алмаштирилган; 'шу онда·', 'шу захоти' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 212).

ДАРСХОНА Бу от 'ўкув машгулоти' маъносини англатадиган арабча *дарс* отига (АРС, 250) 'жой' маъносини англатадиган тожикча *хона* отини (ТжРС, 426) кўшиб тузилган бўлиб, 'ўкув машгулоти ўтказиладиган жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 212).

ДАРЧА Бу от ПРСда [дариче] шаклида (216), ТжРСда *дарича* шаклида (118) келтирилган; ЎТИЛда эса *дарича* шаклида ҳам келтирилиб, изоҳ *дарча* маколасида берилган (211, 212). Кўринадики, бу от 'эшик', 'дераза' маъносини англатадиган *дарчи* отига (ТжРС, 116) кичрайтириш маъносини ифодалайдиган ўзбекча -ча кўшимчасини кўшиб ҳосил килинган; 'кичик дераза' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 212).

ДАРҒАЗАБ Бу сифат тожик тилида 'каттиқ аччикланиш' маъносини англатадиган арабча *газаб* оти (АРС, 565) олдидан 'пайт' маъносини ифодалайдиган *дар* олд кўмакчисини (ТжРС, 547) кўшиб ҳосил килинган; 'каттиқ аччикланган ҳолатдаги' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 212).

ДАРҲАҚИҚАТ Бу модал 'чин воелик' маъносини англатадиган арабча *ҳақиқат* оти (АРС, 185) олдидан 'ҳолат' маъносини ифодалайдиган *дар* олд кўмакчисини (ТжРС, 547) кўшиб ҳосил килинган; 'ҳақиқатан', 'чиндан ҳам' маъносини ифодалайди (ЎТИЛ, I, 212).

ДАРҲОЛ Бу равиш 'маълум вактда мавжуд вазият' маъносини англатадиган арабча *ҳол* оти (АРС, 203) олдидан 'таъқид' маъносини ифодалайдиган *дар* олд кўмакчисини (ТжРС, 547) кўшиб ҳосил килинган; 'хозирок', 'дарров' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 212).

ДАСТ Бу кўп маъноли тожикча от (ТжРС, 120) ўзбек тилида 'кўл' маъносини англатиш учун ишлатилиб (ЎТИЛ, I, 212), *дасти алиф-лом қилиб, гарданини ҳам қилиб* ибораси таркибида катнашади.

ДАСТА I Бу от 'кўл' маъносини англатадиган тожикча *даст* отига (к.) -*а* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил килинган; 'сон', 'туткич'

мъносини англатади (ЎТИЛ, I, 212). Бу от билан ўзбек тилида *дастала-феъли*, *дасталик* оти хосил килинган.

ДАСТА II Бу от 'кўл' мъносини англатадиган тожикча *даст* отига (к.) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган; 'боглам', 'турух', 'сўчакка бостириладиган шох-шабба' мъносини англатади (ЎТИЛ, I, 212). Бу от билан ўзбек тилида *дастала-феъли* хосил килинган.

ДАСТАВВАЛ Бу равиш тожикча *даст* отига (к.) 'олдин' мъносини англатадиган арабча *аввал* равишини (АРС, 50) кўшиб тузилган (ТжРС, 121); 'энг олдин' мъносини англатади (ЎТИЛ, I, 213).

ДАСТАК Бу от тожик тилида *даст* отига (к.) кичрайтириш мъносини ифодалайдиган -ак кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган; 'кичик туткич', 'кичик бир асос' каби мъноларни англатади (ЎТИЛ, I, 213).

ДАСТАЛА- қ. *даста I*, *даста II*

ДАСТАЛИК қ. *даста I*

ДАСТАРРА Бу от тожикча *даст* (к.) ва *appa* (ТжРС, 30) отларини кўшиб тузилган: 'кўларра' мъносини англатади (ЎТИЛ, I, 213).

ДАСТГОХ Бу от тожик тилида *даст* отига (к.) 'ўрин', 'курилма' мъносини англатадиган гоҳ отини (ТжРС, 122) кўшиб тузилган бўлиб (ТжРС, 104), 'косиб, тўкимачилар курilmаси, дўкони' мъносини англатади (ЎТИЛ, I, 213).

ДАСТИЙОР Бу от тожик тилида *даст* отига (к.) 'ёрдамчи' мъносини англатадиган йор отини кўшиб хосил килинган бўлиб (ТжРС, 123), 'кўмаклашадиган ёш йигит-киз' мъносини англатади (ЎТИЛ, I, 213). Бу отдан ўзбек тилида *дастийорлик* оти хосил килинган.

ДАСТИЙОР қ. *дастийор*

ДАСТКЛІЛАК Бу от тожикча *даст* оти билан (к.) 'дарахтнинг кирқиладиган тепа кисми, шох-шаббаси' мъносини англатадиган *каллак* отидан (ТжРС, 176) тузилган бўлиб, 'дарахтнинг шох-шаббасини кесиш асбоби' мъносини англатади (ЎТИЛ, I, 213).

ДАСТЛАБ Бу равиш ўзбек тилида тожикча 'кўл', 'олдин' мъносини англатадиган *даст* отига (к.) ўзбекча -лаб кўшимчасини ("Хозирги ўзбек адабий тили", 1975, 232) кўшиб хосил килинган; 'энг аввал' мъносини англатади (ЎТИЛ, I, 213). Бу равишдан ўзбек тилида *дастлабги* сифати хосил килинган.

ДАСТЛАБГИ қ. *дастлаб*

ДАСТМОЙА Бу от 'кўл', 'бирламчи' мъноларини англатадиган тожикча *даст* оти билан (к.) 'асос', 'ўзак' каби мъноларни англатадиган *мойа* (моя) отидан (КрРС, 521) тузилган бўлиб, 'бирор фаолиятни бошлаш учун асос бўладиган маблағ' мъносини англатади (ЎТИЛ, I, 213).

ДАСТПАНЖА Бу от асли тожикча 'кўлнинг кафт ва бармоқлардан иборат кисми' мъносини англатадиган *панжса* оти билан (ТжРС, 279) *даст* отидан (к.) тузилган тожикча *панжсаи* *даст* изофа бирикмасининг ўзбек

тилига ағдарилган шакли бўлиб, 'қўлнинг кафт ва беш бармоқдан иборат кисми' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 214).

ДАСТРЎМОЛ Бу от ТжРСда *даструй(й)мол* тарзида ёзилган, ўзбек тилига й товуши катнашмайдиган шакли олинган; асли *даст* (к.) ва *рўмол* отларидан тузилган; *рўмол* кисми ТжРСда *рўймол* шаклида ёзилган, 'бошга ўраладиган мато' маъносини англатиши айтилган; *рўмол* оти асли 'юз' маъносини англатадиган *рў(й)* оти билан (ТжРС, 329) *мол* отидан (АРС, 774) тузилган бўлиб, оддин 'юзга ўраладиган мато' маъносини, кейин 'бошга ўраладиган мато' маъносини англатган; шунга кўра *даструймол* оти 'юз-кўзни, бурунни артиш учун ишлатиладиган буюм' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 214).

ДАСТТЕША Бу от тожикча *даст* (к.) ва 'тиги дастасига нисбатан кўндаланг ўрнатилган чопиш, кесиш асбоби' маъносини англатадиган ўзбекча *теша* отидан (ЎТИЛ, I, 169) тузилган; 'қўл теша' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 214).

ДАСТУР Бу от тожик тилида *даст* отига (к.) -ур қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб хосил килинган, 'иўл-йўрик', 'кўрсатма' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 214).

ДАСТУРУЛАМАЛ Бу от тожикча *даст* (к.) ва арабча *ал* аниклик артикли (АРС, 39), 'иш', 'фаолият' маъносини англатадиган *амал* отидан (АРС, 542) тузилган бўлиб, араб тили талафуз коидасига биноан *ал* артикли таркибидағи *а* товуши олдинги бўғиндаги у товуши таъсирида у товушига алмаштириб айтилади ва шундай ёзилади (ЎТИЛга бу от *дастуруламал* шаклида хато ёзиб киритилган). Бу от 'бирор фаолият учун кўрсагма' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 214).

ДАСТАРХОН Бу от ПРСда [*дастархан*] шаклида (218), ЎҚААҚЛГа *дасторхон* шаклида (183) киритилган: ТжРСда *дастурхон* шакли хам келтирилиб (123), *дастархон* шаклига хавола килинган (122). ЎТИЛда *дастурхон* шаклида (I, 214) келтирилган. Ўзбек сўзлашув тилида бу от *дастурхон* тарзида хам айтилади. Манбаларни киёслаш кўрсатадики, бу отни *дастархон* шаклида ёзини тўгри. ПРСда келтирилган [*дастарче*] отига (218) берилган 'кичик дастархон' изоҳидан аёнки, *дастур* оти асли 'устига истеъмол килинадиган овқат қўйиладиган мато' маъносини англатади (-ча – кичрайтириш маъносини ифодалайдиган ўзбекча қўшимча). *Дастар* оти *даст* отига (к.) -ор қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб хосил килинган бўлиб, асли 'тузилган', 'тартиб топтирилган' маъносини англатган. *Дастархон* отининг хон кисми ПРСда *хсан* [хан] тарзида ёзилиб, 'устига истеъмол килинадиган овқат қўйиладиган мато' маъносини англатиши айтилган (199); ЎҚААҚЛда хам шундай изоҳ бериллиб, 'таом' маъносини хам англатиши айтилган (660). Охири изоҳга кўра *дастархон* оти 'таом билан тўлдирилган маҳсус мато' маъносини англатиши аён бўлади.

ДАСТАРХОНЧИ Бу от *дастархон* отига (к.) ўзбек тилининг -чи кўшимчасини кўшиб хосил қилинган; 'тўй, маъракаларда дастархон тузаш ишлари билан шугулланадиган аёл' мъяносини англатади (ЎТИЛ, I, 214; ТжРС, 122). Бу отдан ўзбек тилида *дастархончилик* оти хосил қилинган.

ДАСТУРХОН къ дастархон

ДАСТУРХОНЧИ къ дастархончи

ДАСТХАТ Бу от тожикча *даст* оти билан (к.) 'взув', 'мактуб' мъяносини англатадиган арабча *хат* отидан (АРС, 224) тузилган бўлиб, асли 'кўл билан ёзилган матн' мъяносини англатади (ЎТИЛ, I, 214).

ДАСТШЎ Бу от тожикча *даст* отига (к.) 'юв-' мъяносини англатадиган шустан феълининг шў хозирги замон асосини (ТжРС, 462, 463) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'юз-кўл ювишида ишлатиладиган сувнинг йигилиши учун махсус ясалган металъ идиш' мъяносини англатади (ЎТИЛ, I, 215).

ДАФ Бу тожикча от 'чилдирмага ўхшаш музика асбоби' мъяносини англатаб, хозирги ўзбек тилида деярли ишлатилмайди (ЎТИЛ, I, 214).

ДАХЛДОР Бу сифат 'муносабатда бўлиш' мъяносини англатадиган арабча *даҳл* отига (АРС, 147) 'эга бўл-' мъяносини англатадиган тожикча *доштан* феълининг (ТжРС, 137) *дор* хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб тузилган; 'алокаси бор', 'тегишли' мъяносини англатади (ЎТИЛ, I, 215).

ДАХМА Бу тожикча от (ТжРС, 124) 'кабр устига куриладиган ёдгорлик', 'макбара' мъяносини англатади (ЎТИЛ, I, 215). Бу от асли '-а кўшимчаси билан (ТжРС, 543) хосил қилинган, лекин *даҳм* қисмига изох топилмади.

ДАХМАЗА Бу от 'ортиқча ташвиш, бош оғриғи' каби мъянони англатади (ЎТИЛ, I, 215). Бу от ТжРСга *даҳмаса* шаклида разг таъкиди билан киритилган (124). Шунга суюниб *даҳмаза* оти асли *даҳма* отидан (к.) -со кўшимчаси билан (ТжРС, 542) хосил қилинган дейиш мумкин; унда бу от асли 'даҳма куришдек ортиқча ташвиш' мъяносини англатиши аён бўлади. Ўзбек тилида бу тожикча отнинг учинчи бўғинидаги *о* товуши *а* товушига, *а* товушлари оралигидаги *с* товуши з товушига алмаштирилган.

ДАШНОМ: *дашном бер-* биримаси таркибида ишлатиладиган бу от 'койиш', 'улятириш' мъяносини англатади. *Дашном* оти ПРСда [дошнам] тарзида (220), ТжРСда (124) ва ЎТИЛда (I, 215) *дашном* тарзида ёзилган; лекин бу отнинг таркибини изохлаш имкони бўлмади.

ДАЪВОГАР Бу от арабча *даъво* отига (АРС, 255) тожикча *-гар* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган; 'даъво билан мурожаат килган киши' мъяносини англатади (ЎТИЛ, I, 215). Бу отдан ўзбек тилида *даъвогарлик* оти, *даъволаш-* феъли хосил қилинган.

ДАҲА I Бу от тожикча 'ўн' мъяносини англатадиган *даҳ* саноқ сонига (ТжРС, 124) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб,

'шахар таркибига кирадиган маҳаллалар мажмуи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 216); *Ибн Сино даҳаси* каби.

ДАҲА Ӣ Бу от тожикча 'ӯн' маъносини англатадиган даҳ саноқ сонига (ТжРС, 124) -а қўшимчасили (ТжРС, 543) қўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'ипак куртининг уйкуга кириш палласи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 216). Ипак куртининг биринчи, иккинчи, учинчи уйкуси *кичик даҳа*, тўртгинчи, бешинчи уйкуси *катта даҳа* дейилади. Бу от билан даҳага кирбирикмаси ҳосил қилинган.

ДАҲАН Бу от ПРСда [daҳan] ва [daҳān] шаклларида келтирилган (231); ТжРСда ҳам иккى шаклда келтирилиб, *даҳан* шаклидан *даҳон* шаклига хавола берилган (124, 125), ЎТИЛда *даҳан* шаклида келтирилиб, с. т. айн. оғиз I изохи берилган (I, 216). Кўринадники, *даҳон* шакли – асосий; лекин ўзбек тилига *даҳан* шаклида олининган. Ҳар уч лугатда бу от асосан 'օғиз' (нутгъ аъзоси) маъносини англатиши айтилган.

ДАҲАНА Бу от тожикча *даҳан* отига (к.) -а қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'экинга катта ариқдан сув олинадиган жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 216).

ДАҲАНАКИ Бу сифат тожик тилида *даҳан* отига (к.) -аки қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'оғзаки', 'сўз билан' маъносини англатади; ўзбек тилида *даҳанаки жсанг* бирекмаси таркибida ишлатилади; бу бирекма 'дўк, пўписа қилиш', 'айтишиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 216).

ДАҲСАР Оғирлик ўлчовини англатадиган бу от 'ӯн' маъносини англатадиган тожикча *даҳ* саноқ сони билан (ТжРС, 124) 'оғирлик ўлчови' маъносини англатадиган *сер* (5 сер = 16 кг) отини (ТжРС, 353) қўшиб тузилган бўлиб, 'тўртдан бир ботмон' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 216). Ўзбек тилига э(е) товушини *а* товушига алмаштириб олининган.

ДАҲЙАК Бу от тожикча 'ӯн' маъносини англатадиган *даҳ* саноқ сонига (ТжРС, 124) 'бир' маъносини англатадиган *йак* сонини (ТжРС, 468) қўшиб тузилган бўлиб, 'ӯндан бири' маъносини англатади; тарихан 'дехконлардан ҳосилнинг ўндан бир қисми микдорида олинадиган соликни билдириди (ЎТИЛ, I, 217). Ўзбек тилида қўшиб ёзиладиган бу от тожик тилида асли *аз даҳи як* тарзида ажратиб ёзилган (ТжРС, 124).

ДЕБОЧА Бу от тожик тилида 'нозик ва нафис нақшлар солиб тўқиладиган ипак мато' маъносини англатадиган *дебо* отининг (ТжРС, 128) *дебо* талаффуз шаклига (ЎҚААКЛ, 187) кичрайтириш маъносини ифодалайдиган ўзбекча -ча қўшимчасини қўшиб ҳосил қилинган бўлиб (ТжРС, 125), асли 'китобнинг ранг ва зарҳал билан зийнатланган бош саҳифаси' маъносини ва шундан ўсиб чиққан 'асарга ёзиладиган қиска нафис муқаддима' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 217).

ДЕВ Бу от ПРСда [дев] шаклида чўзиқ и товуши билан (234), ТжРСда *дев* шаклида (125), ЎҚААКЛда ҳам *дев* шаклида ёзилган (88); демак, ўзбек

тилига тожик тилидаги шакли билан олинган бўлиб, 'жуда кучли, баҳайбат одам киёфасида тасаввур килинадиган хаёлий маҳлук' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 217).

ДЕВЗИРА Бу от тожикча *дев* отига (к.) арабча 'эк-' маъносини англатадиган заръя феълининг (АРС, 327) 'экин', 'ўсимлик' маъносини англатадиган заръя масдарининг (АРС, 328) зира шаклини кўшиб хосил килинган бўлиб, 'гурунчнинг йирик, сув кўтарадиган нави' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 218).

ДЕВКОР Бу сифат тожик тилида *дев* отига (к.) 'иш', 'мехнат' маъносини англатадиган *кор* отини (ТжРС, 192) кўшиб тузилган; 'чарашни билмайдиган, ҳар қандай оғир ишни бажара оладиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 218).

ДЕВКОРОНА Бу равиш тожикча *девкор* сифатига (к.) -она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'ниҳоятда тез' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 216).

ДЕВОНА Бу сифат ПРСда [диване] шаклида чўзиқ и товуши билан (234), ТжРСда *девона* шаклида (126), ЎТИЛда ҳам *девона* шаклида (I, 218) ёзилган; демак, ўзбек тилига тожик тили шаклида олинган; 'акидан озган', 'телба' каби маънони англатади (ЎТИЛ, I, 218).

ДЕВПЕЧАК Бу от тожикча *дев* оти билан (к.) 'чирмовик' маъносини англатадиган *печак* I отини (ЎТИЛ, I, 582) кўшиб ўзбек тилида тузилган бўлиб, 'ўсимликка, дарахтга чирмасиб ўсадиган ёвойи ўт' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 219).

ДЕВОР Бу от ПРСда [дивар] шаклида чўзик и товуши билан (234), ТжРСда *девор* ва *девол* шакларида, кейингисини *разг.* таъкиди билан (126), ЎТИЛда *девор*, *девол* (I, 218), *довол* (I, 230) шакларида, кейинги иккисини с.т. таъкиди билан келтирилган; демак, бу от ўзбек тилига тожик тилидан олинган; сўзлашув тилида биринчи бўгиндаги э(е) товуши о товушига алмаштирилган (р товушининг л товушига алмаштирилганини изохлаш кийин). Бу от 'иморатнинг тик ҳолдаги кисмлари', 'бирор майдонни ташкаридан ажратишга хизмат қиласиган тик ўрам' каби маъноларни англатади (ЎТИЛ, I, 218).

ДЕВОР-ДАРМИЙОН Бу сифат ТжРСда *девордармиён* шаклида кўшиб ёзилган (126), ўзбек тилида нимагадир *девор* кисми кейинги кисмдан чизикча билан ажратиб ёзилиб колган. Асли *дармийон* кисми ўзбек тилида мустакил ишлатилмаслигини инобатга олиб кўшиб ёзиш тўғри. Бу сифат *девор* (к.), 'эшик', 'уй' маъносини англатадиган *дар* (ТжРС, 116) ва 'ора', 'ўрга' маъносини англатадиган *мийон* (ТжРС, 228) отларидан тузилган бўлиб, 'ўргадаги девор билан ажратилган', 'ён' маъносини англатали, *девордармиён* кўшини бирикмаси таркибида ишлатилади (ЎТИЛ, I, 218).

ДЕВОРИЙ Бу сифат тожикча *девор отига* (к.) -ий кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, *деворий газета* биримаси таркибида 'деворга осиладиган' маъноси билан катнашади (ЎТИЛ, I, 219).

ДЕГРЕЗ Бу қасб оти 'козон' маъносини англатадиган тожикча *дег отига* (ТжРС, 126) 'куй-' маъносини англатадиган *рехтан* феълининг рез хозирги замон асосини (ТжРС, 324) кўшиб тузилган бўлиб, 'чўяндан турли асблолар ясовчи уста' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 219).

ДЕКЧА Бу от 'козон' маъносини англатадиган тожикча *дег отига* (ТжРС, 126) кичрайтириш маъносини ифодалайдиган -ча кўшимчасини кўшиб хосил килинган бўлиб, ўзбек тилида *и* товуши *к* товушига алмаштирилган; 'кичкина козон' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 220).

ДИД Бу от эроний тиллар тараққиётининг қадимги даврига мансуб туркум синкетизмининг хозирги тилга етиб келган вакили бўлиб, *диид(ан)* феълининг асоси билан товуши жиҳати бир хил. Бу от ПРСда [диид] шаклида чўзик *и* товуши билан (232), ТжРСда *диид* шаклида киска *и* товуши билан (128), ЎТИЛда ҳам шундай шаклда (223) ёзилган. ПРСда ва ТжРСда бу от асли 'кўриш', 'кўз билан кузатиш' маъносини англатиши таъкидланган; ЎТИЛда бу отга берилган 'тўзаликни, нафосатни хис этиш, ундан эстетик завқ олиш кобилияти' маъноси кейинчалик пайдо бўлган, энг кейин 'фахм', 'идрок' маъноси юзага келган. Бу от билан ўзбек тилида *диид-фаросат* жуфтоти тузилган.

ДИЙДА Бу от ПРСда [дииде] шаклида чўзик *и* товуши билан (233), ТжРСда *дида* шаклида киска *и* товуши билан (128), ЎКААҚЛда *дийда* шаклида чўзик *и* товуши ўрнига *ий* товушлари билан (190) ёзилган, ЎТИЛга ҳам шу шаклда киритилган (I, 223). Кўринадики, форсча шакл асосида ўзбек тилида тарихида *дийда* шаклида ёзиш пайдо бўлган ва бундай ёзиш хозирги ўзбек тилида ҳам сакланган. *Дийда* оти асли 'кўр-' маъносини англатадиган *дида* феълининг *диид* асосига -а кўшимчасини кўшиб хосил килинган ўтган замон сифатдоши бўлиб (ТжРС, 560), маъно тараққиёти йўли билан 'кўз' маъносини англатадиган от юзага келган. Бу от ўзбек тилида *дийдаси ҳаттиқ*, ибораси таркибида ишлатилади.

ДИЙДАГИРИЙОН Бу сифат *дийда* отига (к.) 'йиглат-' маъносини англатадиган тожикча *гиরёнидан* (*гирионидан*) феълининг 'йиглоқи', 'фарёд чекиб *йигловчи*' маъносини англатадиган *гирион* асосини (ТжРС, 104) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'мўл-кўл кўз ёши тўкаётган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 224).

ДИЙДОР Бу от ПРСда [диидар] шаклида чўзик *и* товуши билан (232), ТжРСда *диidor* шаклида киска *и* товуши билан (129), ЎКААҚЛда *дийдор* шаклида *и* ўрнига *ий* ёзиб келтирилган (80); хозирги ўзбек тилига шу шаклида олинган. Бу от асли 'кўр-' маъносини англатадиган *дидан* феълининг *диид* асосига (ТжРС, 128) -ор кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган; бош маъноси 'учрашув' бўлиб (ПРС, 232), 'юз' маъноси

кейин пайдо бўлган (ЎТИЛ, I, 224). Бу от хозирги ўзбек тилида *дийдор кўриш*-*, дийдорига тўй-* каби бирималар таркибида ишлатилади.

ДИЛ Бу от ПРСда [дел] шаклида (222), ТжРСда ва ЎТИЛда *дил* шаклида (129; I, 224) ёзилган; кўринадики, бу от ўзбек тилига тоҷик тилидан олинган. Кўп маъноли бу отнинг бош маъноси деб ҳар уч лугатда 'юрак' маъноси келтирилган, бошқа маънолар шу маънодан ўсиб чиқсан.

ДИЛАФГОР Бу тоҷикча сифат *дил* отига (к.) 'шикастланган', 'яратсанган' маъносини англатувчи *афгор* сифатини (ТжРС, 34) қўшиб хосил килинган бўлиб, 'дард-алам чекиб кўнгли вайрон бўлган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 225). Бу сифат таркибидаги *афгор* кисми тоҷик сўзлашув тилида *абгор* шаклида ҳам айтилади (ТжРС, 15), *дилабгор* (ТжРС, 130). ЎТИЛда бу сифатнинг *дилабгор* шакли асосий деб келтирилгани ўринли бўлмаган.

ДИЛАФРУЗ Бу тоҷикча сифат *дил* отига (к.) 'ёрит-', 'куйдир-' маъносини англатадиган *афрӯхтган* феълиниң *афрӯз* хозирги замон асосини (ТжРС, 35) қўшиб тузилган бўлиб, ўзбек тилига ў товушини у товушига алмалтириб олинган. Бу сифат 'дилга ёруғлик баҳш этувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 225). Бу сифат аёлларнинг атоқли оти сифатида ишлатилади.

ДИЛБАНД Бу тоҷикча сифат *дил* отига (к.) 'богла-' маъносини англатадиган *бастан* феълиниң *бар* хозирги замон асосини (ТжРС, 51) банд хозирги замон асосини (ТжРС, 44) қўшиб тузилган; 'ўзига мафтун этувчи', 'азиз' каби маъноларни англатади (ЎТИЛ, I, 225).

ДИЛБАР Бу тоҷикча сифат *дил* отига (к.) 'ол-' маъносини англатадиган бурдан феълиниң *бар* хозирги замон асосини (ТжРС, 85) қўшиб тузилган; 'кўнгилни ўзига муфтун этувчи', 'жозибали' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 225). Бу сифат аёлларнинг атоқли оти сифатида ҳам ишлатилади.

ДИЛГИР Бу сифат *дил* отига (к.) 'тижимла-' маъносини англатадиган [*грифтан*] феълиниң (ПРС, 421, 5- маъно) *гир* хозирги замон асосини (ТжРС, 102) қўшиб хосил килинган (ТжРС, 130); 'ғамгин', 'ҳафа' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 225). Бу сифат билан ўзбек тилида *дилгирлик* оти хосил килинган.

ДИЛДОР Бу сифат *дил* отига (к.) 'эга бўл-' маъносини англатадиган *доштан* феълиниң *дор* хозирги замон асосини (ТжРС, 137) қўшиб хосил килинган; 'ёқимли', 'гўзал' каби маъноларни англатади (ЎТИЛ, I, 225). Бу сифат ўзбек тилида аёлларнинг атоқли оти сифатида ҳам ишлатилади.

ДИЛИКАПТАР Бу от асли тоҷикча *дили каптар* изофа биримасига тенг бўлиб, ўзбек тилида қўшиб ёзилган; ўҳшатишга асосланган бу от узум Навларидан бирининг номи сифатида ишлатилади (ЎТИЛ, I, 225). Бу изофа биримасининг иккичи кисми асли *кабутар* товуш шаклига эга (ТжРС, 175).

ДИЛКАШ Бу сифат *дил отига* (к.) 'торт-' маъносини англатадиган кашидан феълининг *каши* хозирги замон асосини (ТжРС, 184) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'дилни ўзига тортувчи', 'сухбати ширин' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 225).

ДИЛКУШО Хозирги ўзбек тилида деярли ишлатилмайдиган бу сифат *дил отига* (к.) 'оч-' маъносини англатадиган *кушодан* феълининг (ТжРС, 198) *кушо* хозирги замон асосини кўшиб хосил килинган бўлиб, 'дилни ўзига ром қиласидиган' маъносини англатади (ТжРС, 197; ЎТИЛ, I, 225).

ДИЛНАВОЗ Бу сифат *дил отига* (к.) 'эркалат-' маъносини англатадиган *навохтан* феълининг *навоз* хозирги замон асосини (ТжРС, 253) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'дилни яратадиган', 'кўнгилни хушнуд қиласидиган' маъносини англатади (ТжРС, 130; ЎТИЛ, I, 225).

ДИЛОВАР Бу сифат *дил отига* (к.) 'кељтир-', 'бағишила-' маъносини англатадиган *овардан* феълининг *овар* хозирги замон асосини (ТжРС, 282) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кўркмас', 'ботир' маъносини англатади (ТжРС, 131; ЎТИЛ, I, 225).

ДИЛОЗОР Бу сифат *дил отига* (к.) 'кўнгилни оғрит-' маъносини англатадиган *озурдан* феълининг *озор* хозирги замон асосини (ТжРС, 284) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кўнгилга озор берадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 225). Бу сифатдан ўзбек тилида *дилозорлик* оти хосил килинган.

ДИЛОРО Бу сифат *дил отига* (к.) 'беза-' маъносини англатадиган *оростан* феълининг *оро* хозирги замон асосини (ТжРС, 288) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кўнгилни хушнуд қиласидиган киёфали' маъносини англатади (ТжРС, 131; ЎТИЛ, I, 226).

ДИЛОРОМ Бу сифат *дил отига* (к.) 'осойишталик', 'роҳат', 'хузур' маъноларини англатадиган *ором* отини (ТжРС, 288; ЎТИЛ, I, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кўнгилга осойишталик, роҳат бағишлийдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 226). Бу сифат аёлларнинг исми сифатида ишлатилади.

ДИЛПАЗИР Бу сифат *дил отига* (к.) 'кутиб ол-' маъносини англатадиган *пазируфтан* феълининг *пазир* хозирги замон асосини (ТжРС, 295) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'очик кўнгил билан кутиб оладиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 226).

ДИЛПОРА Бу сифат *дил отига* (к.) 'парча', 'синник' маъноларини англатадиган *пора I* отини (ТжРС, 310) кўшиб хосил қилинган бўлиб, гамазобдан кўнгли вайрон бўлган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 226).

ДИЛРАБО Бу сифат *дил отига* (к.) 'тортиб ол-', 'таслим қил-' маъносини англатадиган *рабудан* феълининг *рабо* хозирги замон асосини (ТжРС, 317) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кўнгилни ўзига ром қиласидиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 226).

ДИЛСИЙОХЛИК Бу от асли ўзбекча *Дили сийоҳ* жумласига -лик кўшимчасини кўшиб ҳосил қилинган; кўшимча кўшилганидан кейин бу жумла кисмлари кўшиб айтиладиган ва ёзиладиган бўлган; шундан кейин *дили* кисми охиридаги -и кўшимчаси айтилмайдиган ва ёзилмайдиган бўлган. Бу от таркибидаги тоҷикча *сийоҳ* сифати 'кора' маъносини англатади, шунга кўра бу от 'кўнгли ранжиш', 'хафа бўлиш' маъносини билдиради.

ДИЛСЎЗ Бу сифат *дил* отига (к.) 'ёни', 'куй-' маъносини англатадиган *сўхтан* феълининг (ТжРС, 372) сўз хозирги замон асосини (ТжРС, 371) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, ЎТИЛда 'дилни куйдирадиган (иш, гап)' маъносини англатиши айтилган (I, 226); ТжРСда эса бу сифат 'ҳамдардлик кўрсатадиган', 'тамгин' маъноларини англатиши айтилган (131). Кўринадики, ўзбек адабиётida бу сифат аслига нисбатан бошқача маънони англатиш учун ишлатиб юборилган.

ДИЛТАНГ Бу сифат *дил* оти (к.) ва 'сикик' маъносини англатадиган *танг* сифати билан (ТжРС, 380) тузилган тоҷикча *Дилаш танг* жумласининг ўзбекчалаштирилган *Дили танг* шакли бўлиб, кейинчалик -и кўшимчаси айтилмай *дилтанг* шаклида кўшиб ёзиладиган бўлган. Бу сифат 'юраги сикилган, гоят хафа' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 226). Бу сифатдан ўзбек тилида *дилтанглик* оти ҳосил қилинган.

ДИЛТОРГАР Бу сифат тоҷикча *дил* оти (к.) ва *торт-* феъли билан тузилган ўзбекча *дил[ни] торт-* биримасининг -ар кўшимчаси кўшилган сифатдош шакли бўлиб, кисмлари кўшиб ёзилади; 'кўнгилга хуш келадиган', 'кўнгилта якин' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 226).

ДИЛХАСТА Бу сифат *дил* отига (к.) 'жароҳатла-' маъносини англатадиган *хастан* феълининг *хаста* ўтган замон сифатдоши шаклини (ТжРС, 420) кўшиб тузилган бўлиб, 'кўнгли вайрон бўлган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 226). Бу сифатдан ўзбек тилида *дилхасталик* оти ҳосил қилинган.

ДИЛХИРОЖ Бу сифат *дил* отига (к.) 'олувчи' маъносини англатадиган *хирож* сифатини (ТжРС, 423) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, ўзбек халк кўйларидан бирининг номи сифатида ишлатилади (ЎТИЛ, I, 226).

ДИЛХОХ Бу сифат *дил* отига (к.) 'иста-' маъносини англатадиган *хостан* феълининг *хоҳ* хозирги замон асосини (ТжРС, 427) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'кўнгил суйган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 226).

ДИЛХУН Бу сифат *дил* отига (к.) 'кон' маъносини англатадиган *хун* отини (ТжРС, 430) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'кучли дараражада хафа' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 226).

ДИЛХУШ Бу сифат *дил* отига (к.) 'яхши', 'ёқимли' маъносини англатадиган *хуш* сифатини (ТжРС, 432) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'кўнгли шод' маъносини англатади, одатда *дилхушилик* қили- феъли таркибида ишлатилади (ЎТИЛ, I, 226).

ДИЛЩИКАСТ(А) Бу сифат *дил* отига (к.) 'синдири', 'жарохатла-' маъносини англатадиган *шикаст* феълининг *шикаста* ўтган замон сифатдоши шаклини (ТжРС,456) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'кўнгли жарохатланган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 226).

ДИЛШОД Бу сифат *дил* отига (к.) 'хурсанд' маъносини англатадиган *шод* сифатини (ТжРС,460) кўшиш билан ҳосил қилинган бўлиб, 'кўнгли хурсанд' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 226). Бу сифат ўзбек тилида эркак ва аёл кишининг исми сифатида ишлатилади.

ДИМОФ Бу от ПРСда [dāmag] шаклида келтирилиб, 'бурун', 'мия', 'танглай', 'кайфият' маъноларини (225), ТжРСда *димог* шаклида келтирилиб, 'бурун', 'кайфият' маъноларини англатиши (132); ЎТИЛда *димог* шаклида келтирилиб, 'бурун ва оғиз бўшликларининг туташган ери', 'кайфият', 'такаббурлик' маъноларини (I, 227) англатиши айтилган. Кўринадики, шаклан бу от ўзбек тилига тожик тилидан олинган; маъно жиҳатидан умумийлик кўчма маънода кўринади; лекин бош маъно ўзбек тилида бошкача изоҳланган; мисоллардан эса 'бурун' маъноси хам англашиб турибди. Бу от ўзбек тилида *димоги* кўйган, *димогига* курт тушубди каби бир неча иборалар таркибида катнашади.

ДИМОФДОР Бу сифат 'кибр-ҳаво' маъносини англатадиган *димог* отига (к.) 'эга бўл-' маъносини англатадиган *доштан* феълининг *дор* хозирги замон асосини (ТжРС,136) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'кибр-ҳаволи', 'ўзини ўзгалардан катта тутадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 227).

ДИМОФ-ФИРОҚ КИЛ- Бу феъл ўзбек тилида *димог* оти (к.) ва асли 'айрилик' маъносини, бу ерда эса 'инжиклик, зарда' маъносини англатиб катнашетган арабча *фироқ* отидан (АРС, 593) тузилган жуфт отга қил-ёрдамчисини кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'зарда кил-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 227).

ДИНДОР Бу сифат 'илохий кучга эътиқод' маъносини англатадиган арабча *дин* отига (АРС,271) 'эга бўл-' маъносини англатадиган *доштан* феълининг *дор* хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'Оллоҳга ишонадиган, диний ақидаларга амал қиласидиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 227).

ДОД Бу от ПРСда [dod] шаклида келтирилиб, 'адолат', 'ҳак', 'қасос', 'ёрдам сўраб кичкириш' маъноларини (206), ТжРСда *дод* I 'адолат'; 'ёрдам сўраб кичкириш' маъноларини (133), ЎТИЛда [f-t] таъкиди билан 'I унд.с. Рухий ёки жемоний азобга чидай олмай кичкирилган каттик товуш; бакирик, фарёд. 2 кўчма Адолатсизлик ёки азоб-укубатдан нолиб қилинган арз, шикоят, аффон' маъноларини (231) англатиши айтилган. Кўринадики, лугатларда *дод* ундови билан *дод* оти бир маколада бирлаштириб берилган; маъно жиҳатидан умумийлик мавжуд эканига қарамай ундов билан отни лугатга мустақил киритиш тўғри.

ДОЛОН Бу от асли 'эгилган' маъносини англатувчи *дол* I 2 сифатидан (ТжРС, 134) -он кўшимчаси билан (ТжРС, 543) ҳосил қилинган бўлиб, 'дарвозадан то ховлигача) усти ёник кенг йўлак' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 232). Изоҳли лугатда бу от *диал.* деб таъкидланган, лекин адабий тилда бу отга мукобил йўқ.

ДОЛЧИН Бу от асли *дорчин* шаклига эга бўлиб (ТжРС, 136), сўзлашув тилида *р* товуши *л* товушига алмаштирилган: *долчин* (ТжРС, 134); ўзбек тилига шундай талаффуз шаклида олинган; 'тропик ўсимликнинг доривор сифатида ишлатилувчи куритилган пўстлоги' маъносини англатадиган бу от (ЎТИЛ, I, 232) асли 'касалликни даволашда ишлатиладиган модда' маъносини англатадиган тожикча *дору* отига (ТжРС, 136) 'ол-', 'йиг-' маъносини англатадиган чидан феълининг чин ҳозирги замон асосини (ТжРС, 136, 137) кўшиб ҳосил қилинган, иккинчи бўгиндаги у товуши айтилмагани оқибатида *дорчин* шакли ва ундан *долчин* шакли юзага келган.

ДОМАНГИР Бу сифат 'этак' маъносини англатадиган тожикча *доман* отига (ТжРС, 134) 'ушла-', 'ёпиш-' маъносини англатадиган *гирифтан* феълининг *гирифта* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 102, 103) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, кўчма маъносида 'бирор фаолиятнинг амалга ошувини кимандир кўрувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 233).

ДОНА Кўп маъноли бу тожикча от бош маъносида 'ўсимлик ҳосилининг (уругининг) бир донаси' маъносини билдириб, 'бошокли, дуккакли ўсимлик ҳосили' маъносини англатадиган *дон* отидан (ТжРС, 135) -а кўшимчаси билан (ТжРС, 543) ҳосил қилинган бўлиб, санок сон билан ишлатилганида -та кўшимчаси ифодалайдиган маънони ифодалайди: *бир дона* каби; такрорлаб *дона-дона* шаклида ишлатилганида 'хар бири алоҳида-алоҳида' маъносини англатади. Ўзбек тилида *дона* отидан -*лаб* кўшимчаси билан *доналаб* равиши ҳосил қилинган (ЎТИЛ, I, 233).

ДОНАБАЙ Бу равиши ўзбек тилида тожикча *дона* отига (к.) арабча 'савдо-сотик билан шугулланди' маъносини англатувчи *баъз* феълининг (АРС, 95) 'нарх, ишҳаки бўйича келишув' маъносини англатадиган *бай* масдарини кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'доналаб сотиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 73).

ДОНАДОР Бу сифат тожик тилида *дона* отига (к.) 'эга бўл-' маъносини англатадиган *доштан* феълининг *дор* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 136, 137) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, тожик тилида асосан 'уруғи кўп (мева)' маъносини (ТжРС, 135), ўзбек тилида эса 'доналари йирик', 'дона-дона' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 233).

ДОНГДОР Бу сифат 'довруқ' маъносини англатадиган ўзбекча *донг* отига (ЎТЭЛ, 94) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча *доштан* феълининг *дор* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 136, 137) кўшиб ўзбек

тилида хосил қилинган бўлиб, 'довруқ тараттан', 'машхур' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 234).

ДОНИШМАНД Бу сифат 'бил-' маъносини англатадиган тоҷикча донистан феълининг дон хозирги замон асосидан (ТжРС, 135) -иши кўшимчаси билан (ТжРС, 543) хосил қилиниб, 'билим' маъносини англатадиган дониш отидан (ТжРС, 135) 'эга', 'молик' маъносини ифодалайдиган -манд кўшимчаси билан (ТжРС, 542) хосил қилинган; 'билимдон', 'юксак ақл-заковатли' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 234).

ДОНО Бу сифат 'бил-' маъносини англатадиган тоҷикча донистан феълининг дон хозирги замон асосидан (ТжРС, 135) -о кўшимчаси билан (ТжРС, 543) хосил қилинган бўлиб, 'ақл-заковатли' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 234).

ДОР Бу от асли 'хода', 'тўсин' маъносини англатган (ПРС, 207: [дар] I 2); кейинчалик бу от 'устига кийим-кечакни буқлаб ташлаб (осиб) кўйиладиган ингичка узун текис ёғоч' ва 'осиб катл қилиш учун ходадан ясалган курилма' маъноларини англатиш учун ишлатилган (ТжРС, 136; I, 234).

ДОРИ Бу тоҷикча от асли *дору* товуш таркибига эга бўлиб (ТжРС, 136), ўзбек тилига охиридаги у товушини и товушига алмаштириб олинган; ҳар иккى тиљда бу от 'касални даволаш учун ишлатиладиган модда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 234). Бу от билан ўзбек тилида *дори-дармон* жуфт оти, *дорила* феъли хосил қилинган.

ДОРИВОР Бу сифат тоҷикча *дору* (→ *дори*) отига (к.) 'хусусиятга эга' маъносини ифодалайдиган -вор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, асли 'дори сифатида ишлатиладиган модда' маъносини англатиб, кейинчалик 'овқатни хушхўр қилиш учун солинадиган зира, қалампир каби ўсимлик моддалари' маъносини англата бошлаган (ТжРС, 136; ЎТИЛ, I, 234).

ДОРИГАР Бу от ўзбек тилида *дори* отига (к.) 'шугулланувчи', 'тайёрловчи' маъносини ифодалайдиган -гар кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'дори тайёрловчи' (фармацевт) маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 234).

ДОРИХОНА Бу от *дору* (→ *дори*) отига (к.) 'жой' маъносини англатадиган *хона* отини (ТжРС, 426) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'дори тайёрланадиган, сотиладиган жой' (аптека) маъносини англатади (ТжРС, 136; ЎТИЛ, I, 235).

ДОРПЕЧ Ҳозир деярли ишлатилмайдиган бу от 'устига кийим-кечак буқлаб ташлаб (осиб) кўйиладиган ингичка узун текис ёғоч' маъносини англатадиган *дор* отига (к.) 'устини ёп-', 'ура' маъносини англатадиган *печидан* феълининг *печ* хозирги замон асосини (ТжРС, 304) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'дорга ташланган кийим-кечак устини ёпиш учун ишлатиладиган, одатда безакли мато' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 235).

ДУВАРАК Бу от 'иккى' маъносини англатадиган тожикча ду саноқ сонига (ТжРС, 137) 'марта' маъносини ифодалайдиган бор I нумеративнинг боре (\rightarrow бора) шаклини (ТжРС, 79) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'иккиламчи' маъносини англатадиган дубора сифатига (ТжРС, I 38) -(а)к кўшимчасини кўшиб хосил килинган; 'мевали дарахтнинг, токнинг бир хосил йилида иккинчи марта (кечикиб) хосил килган меваси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 237). Ўзбек тилида б товуши в товушига, ундан кейин о(а) товуши а товушига алмаштирилган.

ДУГОНА Бу от 'икки' маъносини англатадиган тожикча ду саноқ сонига (ТжРС, I 37) -(г)она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'аёлнинг' ўртоги, яқин кишиси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 237).

ДУГОХ Бу от "Шашмақом" таркибида кирувчи макомлардан бирининг номи бўлиб, 'икки' маъносини англатадиган тожикча ду саноқ сонига (ТжРС, 137) 'үрин', 'йўл' маъносини англатадиган гоҳ отини (ТжРС, 104) кўшиб хосил килинган (ТжРС, 138; ЎТИЛ, I, 237).

ДУД 'Тутун' маъносини англатадиган бу тожикча от таркибидаги у товуши асли чўзиқ (\bar{y}) бўлиб (ПРС, 228), ўзбек тилида чўзиқлик белгисини йўкотган (ЎТИЛ, I, 237).

ДУДАМА Бу сифат 'икки' маъносини англатадиган тожикча ду саноқ сонига (ТжРС, 137) 'тиг' маъносини англатадиган тожикча дам III отини (ТжРС, 114) кўшиб тузилган ду дам биримасига -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'икки ён томонида тиги бор' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 237).

ДУК 'Чархнинг йигирлаётган ип ўралиб борувчи қисми' маъносини англатадиган бу от (ЎТИЛ, I, 237) ПРСда [дук] шаклида келтирилган (230); ТжРСда эса дук шаклидан дуг шаклига ҳавола берилган, асосий деб дуг шакли таъкидланган (139, 138). ТжРСда дуги ҷайра биримасининг "игла дикобраза" деб таржима килинишидан маълум бўладики, дук отининг маъно таърифида 'учи ингичка тайёқча' изохи берилиши лозим. Ўзбек тилида дуг шакли эмас, дук шакли асосий дейилганидан бу от форс тилидан олинганинги аён бўлади.

ДУМБА Бу от ЎТИЛга шундай шаклда [ф-и] таъкиди билан киритилиб, маъноси 'кўйнинг кет томонида, сон билан бел орасида ўсан ёғ қисми', 'одам танасининг сон билан бел орасидаги юмшоқ орка қисми' деб таърифланган (I, 238). ТжРСда думба шаклидан дунба шаклига ҳавола килиниб, изохлар ўша ерда берилган (139). ПРСда бу от араб ҳарфлари билан терилганда *и* ҳарфи билан, кирил ҳарфлари билан терилганда эса *и* ҳарфи билан ёзилган. Демак, бу отнинг асл товуш таркиби дунба (дунбе) бўлиб, б товуши таъсирида унинг олдидағи *и* товуши *и* товушига алмашган. Думба оти билан ўзбек тилида думба-жигар жуфт оти тузилган бўлиб, 'думба ёғи ва жигардан тайёрланган овқат' маъносини англатади.

ДУМБАДОР Бу сифат думба отига (к.) 'эга бўл-' маъносини англатадиган доштан феълининг дор хозирги замон асосини (ТжРС, 136, 137) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'думбаси меъёрдан катта' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 238).

ДУМБУЛ Бу сифат ТжРСга шу шаклидан дунбул шаклига ҳавола билан киритилган, маъноси 'пишган', 'стилган' деб изохланган (139). ЎТИЛга думбул шаклида киритилиб, маъноси 'стилиб пишмаган' деб изохланган (I, 236). Товуш таркибида и товуши и товушига алмашгани тўгри; лекин икки лугатда маъноси жиддий фарқ билан изохлангани ажабланарли. Бу сифатга ЎТИЛда берилган маъно таърифини тўғри дейиш лозим.

ДУМДОР Бу сифат дум отига (к.) 'эга бўл-' маъносини англатадиган доштан феълининг дор хозирги замон асосини (ТжРС, 136, 137) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'думи меъёрдан узун' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 236).

ДУРАДГОР Бу от ТжRСга дурдгар ва дурезгар шаклларида киритилиб, биринчи шакли асосий деб белгиланган (141); ўзбек тилига э(е) товуши и товушига, и товуши о(а) товушига алмаштириб олинган (ЎТИЛ, I, 240). Ҳар икки тилда айни бир маънони – 'ёғоч устаси' маъносини англатади.

ДУРАЙА қ дурўйа

ДУРАФШОН Бу сифат 'инжу', 'гавҳар' маъносини англатадиган дур II отига (ТжРС, 140) 'соч-' маъносини англатадиган афшондан феълининг афшон хозирги замон асосини (ТжРС, 35) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, тожик тилида 'сўзлашга чечан' маъносини (ТжРС, 140), ўзбек тилида эса 'дурдек ялтираб турадиган' маъносини (ЎТИЛ, I, 240), демак, бошқа-бошка маъноларни англатади.

ДУРБИН Асли 'узок' маъносини англатадиган дур I сифатига (ТжРС, 140) 'кўр-' маъносини англатадиган дидан феълининг (ТжРС, 128) бин хозирги замон асосини (ТжРС, 71) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'узокни кўрадиган' маъносини англатади (ТжРС, 140; дурбин II); шу маъно асосида 'узокни яқин ва ийрик қилиб кўрсатадиган асбоб' маъносини англатадиган от юзага келган (ТжРС, 140; дурбин I); ўзбек тилига от маъноси билан олинган (ЎТИЛ, I, 240).

ДУРДА Бу от 'куйқа' маъносини англатадиган тожикча дурд отига (ТжРС, 140) -а кўшимиасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'чўкинди', 'кумок-кумок қисм' маъносини англатади (ТжРС, 140; ЎТИЛ, I, 240).

ДУР-ДАРОЗ ТжRСга дуру дароз шаклида (140) киритиган бу сифат 'узок' маъносини англатадиган дур сифатини (ТжРС, 140) -у боғламаси оркали 'узун' маъносини англатадиган дароз сифатига (ТжРС, 116)

жуттлаб хосил килинган бўлиб, 'меъёрдан ортиқ вакт чўзилган' (ТжРС, 140), 'узундан узун, чўзиқ' (ЎТИЛ, I, 240) маъносини англатади.

ДУРЎЙА Бу от 'икки' маъносини англатадиган тожикча ду саноқ сони (ТжРС, 137) ва 'бет (юз)' маъносини англатадиган *рӯ* отининг (ТжРС, 329) *рӯй* шакли билан (ТжРС, 331) тузилган ду *рӯй* биримасига -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'икки томони бир хил килиб тўқилган мато ' маъносини англатади (ТжРС, 141; ЎТИЛ, I, 241). Бу сифат билан тожик тилида 'иккисизламачи' маъноси ҳам англатилади. Ўзбек сўзлашув тилида бу тожикча отининг иккинчи бўғинидаги ў товуши а товушига алмаштириб айтилади.

ДУТОР Бу от 'икки' маъносини англатадиган тожикча ду саноқ сони (ТжРС, 137) ва 'чолгу асбобининг чертиб тебратиладиган махсус или' (струна) маъносини англатадиган *тор* отидан тузилган ду *тор* биримасининг яхлитланиши билан хосил килинган бўлиб, 'дастаси узун, икки торли, чертиб чалинадиган чолгу асбоби ' маъносини англатади (ТжРС, 142; ЎТИЛ, I, 241).

ДУЧОР: Бу от *дучор бўй-*, *дучор қўл-* феъллари таркибида қатнашиб, 'йулиқиши' маъносини англатади; асли 'юзма-юз' маъносини англатадиган *дуч* равишидан (ЎТИЛ, I, 241) -ор кўшимчasi билан (ТжРС, 543) хосил килинган.

ДУШАНБА Бу от асли *душанбе* шаклига эга бўлиб (ТжРС, 142), 'икки' маъносини англатадиган ду саноқ сони (ТжРС, 137) ва 'жумадан кейинги кун' маъносини билдирадиган *шанбе* отидан (ТжРС, 451) иборат ду *шанбе* биримасига тенг бўлиб, кейинчалик яхлитланган. Илгари жумадан (дам олиш кунидан) кейинги учинчи куннинг номи эди, хозир якшанбадан (дам олиш кунидан) кейинги биринчи куннинг номи сифатида ишлатилади.

ДУШВОР Бу сифат асли кўчма маъносида 'тортиб ол-' маъносини англатадиган *душидан* феълининг (ПРС, 230; қ. *духтан* – ПРС, 239) *душ* хозирги замон асосига (ПРС, 230) 'эга' маъносини ифодалайдиган *-вор* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'книйн', 'мушкул' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 241).

ДЎЗАХ Бу от асли [дузах] шаклига эга бўлиб, 'бадахлоқлик', 'бузгуничилик' маъносини англатган (ПРС, 229); шу маънодан 'нариги дунёда гунохкор бандалар абадий азобланадиган жой', 'жаҳаннам' маъноси ўсиб чиккан (ПРС, 229; ЎТИЛ, I, 241). Бу от тожик тилида дўзах товуши таркибида эга (ТжРС, 143), ўзбек тилига шу шакли олинган.

ДЎЗАХИ Бу сифат дўзах отига (к.) -и кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бу дунёда килган гунохлари туфайли дўзахга тушадиган (киши)' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 242).

ДЎКОНДОР Бу от 'савдо шохобчasi', 'магазинча' маъносини англатадиган арабча дуккон отига (АРС, 259) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча доштан феълининг *дор* хозирги замон асосини

(ТжРС, 136) кўшиб хосил қилинган; ўзбек тилига у товушини ў товушига алмаштириб, *кк* товушларидан бирини ташлаб олинган; 'хусусий савдо шахобчасига эга киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 244).

ДЎЛ Бу от асли [дўл] шаклига эга бўлиб, 'идиш (ҳалта, кол каби)' маъносини англаттан, маънода хосланиш (торайиш) йўли билан 'унга айлантириладиган дон солинадиган, тепаси кенг, пасти тор идиш ' маъносини англатишга хизмат килдирилган (ПРС, 230). Тожик тилида бу от таркибидаги у товуши ў товушига алмаштирилган ва шу шаклида ўзбек тилига олинган (ТжРС, 143; ЎТИЛ, I, 242).

ДЎЛАНА Бу тожикча от асли дўлона товуш таркибига эга бўлиб (ТжРС, 143), ўзбек тилида *о* товуши *а* товушига алмаштирилган; 'юмалок муз шаклидаги ёғин' маъносини англатадиган дўл отига (ТжРС, 143; ЎТИЛ, I, 242) 'ұшаш' маъносини ифодалайдиган -она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'тоғ ёнбағрида ёввойи тарзда үсадиган бута дараҳтининг сарик-кизгиш рангли дўлга ұшаш юмалок меваси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 243).

ДЎСТОНА Бу сифат ПРСда [дўстона] шаклида (229), ТжРСда дўстона шаклида (ТжРС, 144) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган: 'ақиалик, тотувлик муносабати билан боғланган' маъносини англатувчи дўст сифатига (ТжРС, 143) 'ұшаш' маъносини ифодалайдиган -она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган; 'дўст каби', 'дўстлик билан' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 244).

Ж

ЖАВДАР(И) Бу от ПРСда [джоудар] ва [джоударе] шаклларида келтирилиб, 'ёввойи қора бугдой' деб изохланган (156); ТжРСда ҷавдор шаклида келтирилиб, 'қора бугдой (рожь)' деб изохланган (509); демак, бу от ўзбек тилига тожикча шаклидаги *о* товушига *а* товушига алмаштириб олинган, 'маҳаллий бугдой' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 268).

ЖАВДАРИ Бу сифат ўзбек тилига форсча [джоударе] сифати (ПРС, 156) таркибидаги *оу* товушини *в* товушига, *э(е)* товушини *и* товушига алмаштириб олинган бўлиб, 'маҳаллий' (дон, хайвон кабилар) маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 270).

ЖАВОБГАР Бу сифат арабча жавоб отига (АРС, 147) тожикча -гар кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб (ТжРС, 510), 'масъул', 'зиммасига масъулият юклантган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 259).

ЖАНГАРИ Бу сифат 'уруш', 'кураш' маъносини англатадиган тожикча жанг (чанг) отига (ТжРС, 512) 'олиб бор-', 'амалга ошири-' маъносини англатадиган овардан феълининг ор хозирги замон асосини (ТжРС, 282, 287) кўшиб тузилган жангор сифатига -и кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, ўзбек тилида иккинчи бўғиндаги *о* товуши *а*

төвушига алмаштирилган; 'урушқок', 'жанжалкаш' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 272). Ўзбек тилининг изохли лугатида *ар* олдига *г* товуши кўшилгани (жсанг + гар + и каби) ортикча, чунки бу сифат ТжРСга чангара шаклида киритилган (512).

ЖАНГОВАР Бу сифат 'уруш', 'кураш' маъносини англатадиган тожикча *жсанг* (чанг) отига (ТжРС, 512) 'олиб бор-', 'амалга ошири-' маъносини англатадиган *овардан* феълининг *овар* хозирги замон асосини (ТжРС, 282) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'жангда, курашда чиниқкан' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 272).

ЖАНГЧИ Бу от ўзбек тилида тожикча 'уруш' маъносини англатадиган *жсанг* (чанг) отига -чи кўшимчасини кўшиб хосил килинган бўлиб, 'жанг катнашчиси', 'оддий аскар' маъноларини англатади (ЎТИЛ, I, 272).

ЖАФОКАШ Бу сифат 'азоб-уқубат, эзилиш' маъносини англатадиган арабча *жсафо* отига (АРС, 132) 'торт-' маъносини англатадиган тожикча *капидан* феълининг *каши* хозирги замон асосини (ТжРС, 184) кўшиб хосил килинган бўлиб (ТжРС, 514), 'жрафо чеккан, эзилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 275).

ЖАФОКОР Бу сифат 'азоб-уқубат, эзилиш' маъносини англатадиган арабча *жсафо* отига (АРС, 132) 'қил-' маъносини ифодалайдиган -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб (ТжРС, 514.), 'жрафо қилувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 275).

ЖАҲОНГАШТА Бу сифат 'дунё', 'ер юзи' маъносини англатадиган тожикча *жсаҳон* оти билан (ТжРС, 514) 'кеz-', 'айлан-' маъносини англатадиган тожикча *гаштан* феълининг *гашт* ўтган замон асосига (ТжРС, 100) -а кўшимчасини (ТжРС, 560) кўшиб хосил килинган *гашта* равишдоши шаклидан таркиб топган бўлиб, 'кўп ерларга саёҳат қилган', 'кўп ерларга борган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 270).

ЖАҲОНГИР Бу сифат 'дунё', 'ер юзи' маъносини англатадиган тожикча *жсаҳон* (*ҷаҳон*) отига (ТжРС, 514) 'ўзиники қил-', 'забт эт-' маъносини англатадиган *гирифтган* феълининг *ғир* хозирги замон асосини (ТжРС, 103, 102) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'жаҳонни забт этган (забт этувчи)' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 270).

ЖИГАРБАНД Бу от 'ўт (сафро) ишлаб чикарадиган аъзо' маъносини англатадиган тожикча *жигар* (*ҷигар*) отига (ТжРС, 514) 'богла-' маъносини англатадиган *бастан* феълининг (ТжРС, 51) банд хозирги замон асосини (ТжРС, 44) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'энг якин туғишган кариндош' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 277).

ЖИНОЙАТКОРОНА Бу равиш 'конун-коидага зид, жазога лойик хатти-харакат' маъносини англатадиган арабча *жинойат* отига (АРС, 144) 'қил-' маъносини ифодалайдиган -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган *жинойаткор* сифатига -она кўшимчасини (ТжРС, 516)

кўшиб ҳосил килинган (ТжРС, 516); 'жиной тарзда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 282).

ЖИФА Бу от ПРСда [дже^же] шаклида (151), ТжРСда ҷега шаклида (514) келтирилиб, 'бош кийимига тақиладиган безак' деб изоҳланган; ўзбек тилига тоҷик тилидаи э(е) товушини *и* товушига алмаштириб олинган; 'никоҳ тӯйида кубенинг, суннат тӯйида кўлни ҳалолланадиган боланинг бош кийимига тақиладиган уклар ва кимматбаҳо тошлар билан безатилиган зийнат буюми' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 283).

ЖОДУГАР Бу от тоҷик тилида 'сехр' маъносини англатадиган ҷоду отига (ТжРС, 517) -гар кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган; 'сехрлаш кобилиятига эга киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 284).

ЖОЙ Бу от ПРСда [джай] ва [джай] шакларида (143), ТжРСда ҷой шаклидан ҷо шаклига хавола билан (517, 516) келтирилган; ўзбек тилига жой шаклида олинган бўлиб, 'ишғол килинадиган юза' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 284). Бу от билан ўзбек тилида жойла-фөъли ясалган.

ЖОЙНАМОЗ Бу от тоҷикча ҷой (к.) ва 'муслимларнинг кунига беш маҳал бажарадиган ибодати' маъносини англатадиган *намоз* отидан (ТжРС, 454) тузилган бўлиб, 'намоз ўкишда ёёк остига тӯшладиган маҳсус мато' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 286).

ЖОМ Бу от асли 'мис' маъносини англатган бўлиб (жом *тос* каби), кейинчалик авваллари 'мисдан ясалган идиши' маъносини, сўнгра 'кatta ҳажмли қадаҳ' маъносини англата бошлаган (ЎТИЛ, I, 286).

ЖОМАШОВ Бу от 'кийим' маъносини англатадиган тоҷикча жомса отига (ТжРС, 286) 'юв-' маъносини англатадиган *шустан* феълининг шўҳозирги замон асосини кўшиб тузилиб, форс тили лугатида *и* ва *вое* арабча ҳарфлар [шоу] тарзида ёзилган бўлиб (315), ўзбек тилида *шов* деб ўкилиб, шундай ёзилиб колган; 'кир ювиладиган сопол тогора' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 286).

ЖОНАЖОН Бу сифат 'барҳаётликни таъминловчи омил' маъносини англатадиган *жон* (ҷон) отининг (ТжРС, 517) *о* боғламаси билан тақорланган шакли бўлиб, ўзбек тилида *о* боғламаси *а* товушига алмаштирилган; 'энг кадрдон' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 288).

ЖОНЗОТ Бу от охиридаги *т* ҳарфи (товуши) ЎТИЛда хато равишда д ҳарфи билан ёзилган (I, 288); асли тоҷикча *жон* отига 'жинс', 'нав' маъносини англатадиган зот отини (ТжРС, 157) кўшиб ҳосил килинган бўлиб (ТжРС, 518), 'тирик жон' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 288).

ЖОНИВОР Бу от ПРСда [джонсанвар] шаклида келтирилган (146); ТжРСга ҷонавар, ҷонвар шакларида киритилиб, асосий шакл деб иккинчиси таъкидланган (518). Демак, *и* товушини киритма товуш дейиш мумкин. Асли *жон* отига 'эга' маъносини ифодалайдиган -вор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган бу отиниг кўшимча

кисми ПРСда хам, ТжРСда хам -вар тарзида, ЎТИЛда -вар тарзида аслига мувофиқ ёзилган; и товуши эса ноўрин кўшилган (ЎТИЛ, I, 288).

ЖОНКУЙАР Бу сифат ўзбек тилида тожикча жон оти ва ўзбекча *куй-фельи* билан тузилган Жони *куйди* ибораси асосида замон ва тусловчи кўшимчаларни сифатдош кўшимчасига алмаштириб, -и кўшимчасини ташлаб хосил қилинган; 'куйиб-пишиб ишлайдиган', 'гамхўрлик кўрасатдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 288).

ЖОНОН Бу сифат тожик тилида жон отига -он кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'ёқимли', 'барно', 'гўзал' маъноларини англатади (ЎТИЛ, I, 289).

ЖОНОНА Бу от тожик тилида жонон сифатига (к.) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган; 'севимли аёй' маъносини англатади (ТжРС, 518; ЎТИЛ, I, 289).

ЖОНСАРАК Бу сифат ЎТИЛда [*ф-т*] деб (I, 289), ТжРСда эса разг. деб (518) таъкидланган. ТжРСда *сарак* оти 'бошок' маъносини англатиши айтилган; демак, 'бош' маъносини англатадиган тожикча *сар* отига (ТжРС, 341) кичрайтириш маъносини ифодалайдиган -ак кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган. Аён бўладики, жонсарак сифати таркибида тожикча *сарак* ('кичкина бош') оти эмас, балки ўзбекча *сарак-сарак* тақорининг бир кисми кўшилган бўлиб, 'безовта', 'саросимага тушган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 289).

ЖОН -У ДИЛИМ БИЛАН қ. бажонидил

ЖУВОЛДИЗ Бу от 'коп' маъносини англатадиган тожикча жувол ('увол') отига (ТжРС, 519) 'тик-' маъносини англатадиган *дўхтан* феълининг дўз ҳозирги замон асосини (ТжРС, 144) кўшиб хосил қилинган (ТжРС, 519); ўзбек тилига ў товушини и товушига алмаштириб олинган; 'коп, тюк тикишда ишлатиладиган йўғон этик игна' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 290).

ЖУВОН Бу от ТжРСга жувон шаклида киритилиб, сўзлашув тилига хос дейинган (519) ва жавон-шаклига (510) хавола берилган; демак, ўзбек тилига тожикча сўзлашув тили шакли олинган. ТжРСда бу бирликнинг маъноси сифат тарзида 'ёш' деб ва от тарзида 'йигитча' деб изохланган, жавондухтар оти 'ёш қиз'ни, жавонзан оти 'ёш хотин'ни англатиши айтилган (510). Ўзбек тилида жувон оти ўзгача маънони – 'эрга теккан, қизлик иффатини йўқотган ёш аёл' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 290).

ЖУВОНМАРГ Бу бирлик ПРСга [джавонмарг] шаклида (156), ТжРСга ҷавон(и)марг шаклида (510), ЎТИЛга эса жувонмарг шаклида киритилган (I, 290); демак, ўзбек тилига форс тилидаги шаклнинг биринчи бўғиндаги *a* товушини у товушига алмаштириб олинган. Бу бирлик 'ёш' маъносини англатадиган жувон оти билан (к.) 'ўлим' маъносини англатадиган марг отидан таркиб топган бўлиб, тожик ва ўзбек тилларида

'ёшлигига вафот этган' маъносини англатади. Катта ёшдаги аёллар нуткида бу бирлик жувоннимак бўлгур карғиши феъли таркибида ишлатилади; бу ерда *и* товушидан кейин *ни* товушлари киритилади, *р* товуши айтилмайди, охиридаги *г* товуши к товушига алмашади.

ЖУНБИШ: жунбишга кел- бирикмаси таркибида катнашадиган бу от 'харакатлан-', 'силкин-' маъносини англатадиган тожикча ҷунбидан феълининг (ТжРС, 520) ҷунб ҳозирги замон асосига ("Форс тили"-71, 307) -иши кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб (ТжРС, 520), 'мавж', 'тўлкин' 'каби маънони англатади (ЎТИЛ, I, 291).

ЖЎР Асли 'мос', 'үйғун' маъносини англатадиган бу тожикча сифат (ТжРС, 521) ўзбек тилида жўр бўл- феъли таркибида катнашиб, 'үйғун холда кўшилиб куйла-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 293).

ЖЎРАБОШИ Бу от тожикча ҷўр сифатига (к.) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'якин ўртот' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 293).

ЖЎХОРИЗОР Бу от асли ўзбек тилида тожикча жўра оти (к.) ва ўзбекча боши отидан тузилган бирикма бўлиб, кейинчалик кўшиб ёзиладиган бўлган; 'тап-гаштак катнашчиларининг бошлиги' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 293).

ЖЎХОРИПОЙА Бу от 'сўтали ва бошокли ғалла ўсимлиги' маъносини англатадиган ўзбекча жўхори оти ва тожикча *поя* отидан (к.) ўзбек тилида тузилган бўлиб, 'жўхори ўсимлигининг дони олинган ер усти кисми' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 293).

ЖЎШ: жўш *ур-* ибораси таркибида катнашадиган бу тожикча бирлик асли 'кайна-' маъносини англатадиган ҷўшидан феълининг ҳозирги замон асосига тенг бўлиб (ТжРС, 521), 'тўлкинланиш', 'мавжланиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 293).

ЖЎШ- Бу феъл ўзбек тилида тожикча ҷўшидан феълининг ҷўш ҳозирги замон асосидан (ТжРС, 521) ўсиб чиккан бўлиб, 'жўш *ур-*', 'кучли даражада тўлкинланиш-', 'мавждан-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 293).

ЖЎШКИН Бу сифат асли тожикча ҷўшидан феълининг ҷўш ҳозирги замон асосидан (ТжРС, 521) ўсиб чиккан ўзбекча жўш- феълига (к.) ўзбекча -кин кўшимчасини кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'жўш урган', 'кучли даражада тўлкинланган', 'мавжланган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 293).

ЖЎЙАК Бу от 'арик' маъносини англатадиган тожикча ҷўй отига (ТжРС, 521) -ак кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб,

'Экинни сугориш учун пушта олиб очиладиган арик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 293).

ЖЎЙАЛИ Бу сифат 'кидириб топ-' маъносини англатадиган тожикча ҷустан феълининг ўй хозирги замон асосидан (ТжРС, 520, 521) -а кўшимчаси билан (ТжРС, 543) ясалиб, 'урин', 'асос' маъносини англатадиган жўйа отига ўзбекча -ли кўшимчасини кўшиб хосил килинган бўлиб, 'уринли', 'маъкул' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 293).

ЖЎИАСИЗ Бу сифат 'кидириб топ-' маъносини англатадиган тожикча ҷустан феълининг ўй хозирги замон асосидан (ТжРС, 520, 521) -а кўшимчаси билан (ТжРС, 543) ясалиб, 'урин', 'асос' маъносини англатадиган жўйа отига ўзбекча -сиз кўшимчасини кўшиб хосил килинган бўлиб, 'ноурин', 'номаъкул' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 293).

3

ЗАБАР Бу тожикча сифат асли 'тепа', 'юкори' маъносини англатаб, 'арабча киска *a* товушини кўрсатиш учун ҳарф устига бироз ётиқ холда ёзиладиган чизикча'ни билдиради; араб тилида бу чизикча *фатҳа* дейилади (ТжРС, 147; АРС, 580; ЎТИЛ, I, 294).

ЗАБАРДАСТ Бу сифат тожик тилида 'устун', 'юкори' маъносини англатадиган *забар* сифати билан (к.) 'кўл' маъносини англатадиган *даст* отидан (ТжРС, 120) тузилган бўлиб, асли 'кўли юкори', 'устунликка эга' маъносини англатган; кейинчалик 'энг кучли' маъносини англатиш учун ишлатилган (ТжРС, 147; ЎТИЛ, I, 294).

ЗАДА: зада бўй- феъли таркибида катнашади. Асли 'ур-' маъносини англатадиган тожикча *задан* феълининг *зан* хозирги замон асоси билан (ТжРС, 148, 149) 'ер', 'тупрок' маъносини англатадиган *бар* отидан (ТжРС, 43) тузилган бўлиб, 'тупрок ташиш асбоби' маъносини англатади (ПРС, 261; ТжРС, 150). Бу отининг биринчи бўғини охирида *и* ўрнига *и* айтиладиган шакли мавжуд эканлигин ТжРСда акс эттирилган (150). Асли *и* товуши таъсирида *и* товуши *и* товушига алмашган; шундан кейин *бар* таркибидаги *a* товуши *и* товушига, сўнгра *r* товуши *я* товушига алмашган.

ЗАМБИЛ Бу от асли 'ур-', 'сол-' маъносини англатадиган тожикча *задан* феълининг *зан* хозирги замон асоси билан (ТжРС, 148, 149) 'ер', 'тупрок' маъносини англатадиган *бар* отидан (ТжРС, 43) тузилган бўлиб, 'тупрок ташиш асбоби' маъносини англатади (ПРС, 261; ТжРС, 150). Бу отининг биринчи бўғини охирида *и* ўрнига *и* айтиладиган шакли мавжуд эканлигин ТжРСда акс эттирилган (150). Асли *и* товуши таъсирида *и* товуши *и* товушига алмашган; шундан кейин *бар* таркибидаги *a* товуши *и* товушига, сўнгра *r* товуши *я* товушига алмашган.

ЗАМБИЛГАЛТАК Бу от асли тожикча *занбар* отининг (ТжРС, 150) ўзбек тилида товуш ўзгаришлари билан юзага келган замбия шакли (к.) ва асли 'ип, сим ўраладиган буюм' маъносини англатаб, кейинчалик 'ғидирак' маъносини хам англатиш учун ишлатилган *заттак* отидан (ТжРС, 476) тузилган бўлиб, 'ғалтакли замбия ' (тачка) маъносини англатади (ТжРС, 150; ЎТИЛ, I, 296).

ЗАНГОРИ Бу сифат 'металл сиртида ҳосил бўлациган оксид катлами' маъносини англатадиган тожикча занг отидан (ТжРС, 150) -ор кўшимчаси билан (ТжРС, 543) ясалган зангор отига (ПРС, 252: [зәнгар]) I, 1) яръмедянка; 2) ржавчина) -и кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'тўқ кизил' маъносини англатади (ТжРС, 150); ЎТИЛда 'яшил билан кўк ўртасидаги рангга эга бўлган; ҳаворанг, мовий' деб изохлангани ўринли бўлмаган (I, 298).

ЗАНЖИР ТжРСда киритилган занжира отини занжир оти билан (150) киёслаш кўрсатадики, бу отлар таркибидаги -ла, -р кисмлари асли кўшимча бўлиб, -ла кўшимчаси билан кичрайтириш маъноси (ТжРСда занчил - "цепочка"), -р кўшимчаси билан 'йирик' маъноси ифодаланган. Шу нуктайн назардан келиб чиқиб 'металл ҳалкалар' маъноси асли занжси оти билан англатилган, занжир оти 'йирик металл ҳалкалар' маъносини англатган дейиш мумкин. Ўзбек тили тарихида занжир отидан занжирла- феъти ясалган бўлиб, 'эшик, дарвозани занжир билан беркит-' маъносини англатган.

ЗАНЖИРБАНД Бу сифат тожикча занжир отига (к.) 'боғла' маъносини англатадиган бастан феълининг (ТжРС, 51) банд ҳозирги замон асосини (ТжРС, 44) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'занжир билан боғланган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 298).

ЗАНЖИРЛА- қ занжир

ЗАНГАР Бу сўкиш оти 'хотин' маъносини англатадиган тожикча зан оти билан (ТжРС, 149) 'енгил табиат', 'бузук' маъносини англатадиган гар сифатидан (ТжРС, 477) тузилган бўлиб, 'бузук аёл' маъносини англатади. Бу сифат маъносининг ЎТИЛда 'баччагар', 'лаънати ' деб изохлангани ўринли бўлмаган (I, 298). Зангар сифати ПРСда, ТжРСда келтирилмаган.

ЗАРАФШОН Бу сифат 'олтин' маъносини англатадиган тожикча зар отига (ТжРС, 150) 'соҷ-' маъносини англатадиган афшондан феълининг афшон ҳозирги замон асосини (ТжРС, 35) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'олтиндай товланувчи', 'яркировчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 299).

ЗАРБОФ Бу сифат 'олтин' маъносини англатадиган тожикча зар отига (ТжРС, 150) 'тўки-' маъносини англатадиган бофтан феълининг боф ҳозирги замон асосини (ТжРС, 82) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'олтиндан ёки олтин кўшиб тўқиладиган мато' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 300).

ЗАРГАР Бу от 'олтин' маъносини англатадиган тожикча зар отига (ТжРС, 150) -гар кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'кимматбаҳо металл ва тошлардан зийнат буюмлари ясадиган уста' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 300).

ЗАРДА Бу от 'сарик' маъносини англатадиган тожикча зард сифатидан (ТжРС, 151) -а кўшимчаси билан (ТжРС, 543) ҳосил қилинган бўлиб, 'сафро' маъносини англатади; кейинчалик 'жигилдони кайнаш', 'жахл' маъноларини англатиш учун ҳам ишлатила бошлаган (ЎТИЛ, I, 300).

ЗАРДОБ Бу от 'сарик' маъносини англатадиган тожикча *зард* сифати билан (ТжРС, 151) 'сув' маъносини англатадиган об отидан (ТжРС, 279) тузилган бўлиб, 'катикдан, ивиган сутдан ажралиб чикадиган сарғиш суюклиқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 300).

ЗАРДЎЗ Бу от 'олтин' маъносини англатадиган *зар* отига (ТжРС, 150) 'тик-' маъносини англатадиган *дўхтган* феълининг дўз хозирги замон асосини (ТжРС, 144, 143) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'зардан гул тикиувчи чевар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 300). Бу отдан ўзбек тилида *зардўзлик* оти ясалган.

ЗАРДЎЗИ Бу сифат тожикча *зардўз* отига (к.) -и кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'зар билан тикилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 300).

ЗАРДЎЗЛИК к. зардўз

ЗАРКОКИЛ Бу от 'олтин' маъносини англатадиган тожикча *зар* оти билан (ТжРС, 150) 'соч ўрими' маъносини англатадиган *кокул* отидан (ТжРС, 189) тузилган бўлиб, ўзбек тилига у товушини и товушига алмаштириб олинган; 'бир-бирига занжирбанд қилиб уланадиган кумуш тангалардан тузилиб, аёллар соч ўримига тақадиган безак буюми' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 300).

ЗАРПЕЧАК Бу от 'сарик' маъноси билан қатнашган тожикча *зар* отига 'чирмовик' маъносини англатадиган *печак* отини (ТжРС, 304) кўшиб тузилган бўлиб, 'бошка ўсимлик танасига чирмашиб ўсадиган баргиз ингичка сарик рангли ёввойи ўсимлик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 300).

ЗАРРИН Бу сифат 'олтин' маъносини англатадиган тожикча *зар* отига (ТжРС, 150) -и кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, кўшимча кўшилганидан кейин р товуши қатланган (ПРС, 260; [заррин]); 'олтинглай товланиб турадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 301).

ЗАРЧУВА Бу от 'сарик' маъносини англатадиган тожикча *зард* сифати билан 'даракт' маъносини англатадиган чўб отидан (ТжРС, 448) тузилган бирикмага -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, ўзбек тилида *зард* қисми охиридаги д товуши айтилмай кўйган, б товуши в товушига алмашган. Бу от 'овкатга (паловга) сарғиш ранг бериш учун доривор сифатида солинадиган тро尼克 ўсимлик илдизи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 301).

ЗАРҲАЛ Бу от 'олтин' маъносини англатадиган тожикча *зар* оти билан (ТжРС, 150) 'бўёк' маъносини англатадиган *ҳал* отидан (ТжРС, 497) тузилган бўлиб, 'бронза кукунидан тайёрланган бўёк' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 301). Ўзбек тилида бу отдан *зарҳалла-* феъли ясалган.

ЗАХМ Бу от тожик тилида асли 'бирор нарсадан баданга етган жароҳат', 'яра' маъносини англатади (ТжРС, 152); хозирги ўзбек тилида бу

от 'оғир оқибатларга олиб келадиган юкумли таюсил касаллиги' (сифилис) маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 302).

ЗАҲАР 'Оғу' Маъносини англатадиган бу тожикча от асли заҳр товуш таркибиға эга бўлиб (ТжРС, 153), ўзбек тилида талаффуз қулайлигини таъминлаб ҳр товушлари оралиғига *а* товуши киритилган (ЎТИЛ, I, 302). Бу от 'оғу сингари жуда аччик' белги маъносини англатиш учун ҳам ишлатилади. Заҳар отидан ўзбек тилида *заҳарла-* (*заҳарлан-*) феъли, заҳарли сифати хосил қилинган.

ЗАҲАР-ЗАҚҚУМ Бу сифат тожик тилида 'жуда аччик' маъносини англатадиган *заҳр* (к.) ва арабча *заққум* (АРС, 331) сифатлари билан *заҳру заққум* тарзида, тузилган (ТжРС, I том, 1946, 195); ўзбек тилида у боғламаси ташланиб, *заҳр* кисми таркибиға *а* товуши киритилиб олинган (ЎТИЛ, I, 302). *Заққум* оти 'анчар' дараҳтини англатади, унинг сутсимон ширасида ўтқир заҳарли модда бўлиб, шу асосда 'жуда аччик' маъносини англатиш учун ҳам ишлатилади.

ЗАҲАРХАНДА 'Аччик киноя', 'тичинг' маъносини англатадиган бу от тожикча *заҳр* оти (к.) ва 'кулғи' маъносини англатадиган *ханда* отидан (к.) тузилган бўлиб, ўзбек тилига ҳр товушлари оралиғига талаффуз қулайлигини таъминлаш учун *а* товушини киритиб олинган (ТжРС, 153; ЎТИЛ, I, 303).

ЗАҲМАТКАШ Бу сифат 'кйланиш', 'азоб' маъносини англатадиган арабча *заҳмат* отига (АРС, 326) 'торт-' маъносини англатадиган тожикча *кашидан* феълининг *каки* хозирги замон асосини (ТжРС, 184) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'кйинчилик билан, оғир меҳнат билан (яшайдиган)' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 303).

ЗЕБ 'Безак' маъносини англатадиган бу от ПРСда [зид] шаклида (264), ТжРСда зеб шаклида (153) кептирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган (ЎТИЛ, I, 303).

ЗЕБ-ЗИЙНАТ Бу жуфт от тожикча зеб оти билан (к.) 'безак' маъносини англатадиган арабча *зийнат* отидан (АРС, 341) таркиб ҳолган бўлиб, 'турли хил безак буюмлари' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 303).

ЗЕБИГАРДАН Бу от асли тожикча зеб оти (к.) ва 'бўйин' маъносини англатадиган *гардан* оти билан (ТжРС, 98) тузилган изофа биринкмаси бўлиб (ТжРС, 153; зеби *гардан*), ўзбек тилида кўшма отта айлантирилган; ЎТИЛга *гардан* шаклида киритилган бу от (I, 188) ушбу кўшма от таркибида *гардон* шаклида *а* ўриида о ҳарфи билан хато ёзилган (I, 303).

ЗЕБО Бу сифат тожикча зеб отига (к.) -о кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, асли 'безакли' маъносини, хозир эса 'фоят гўзал' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 303).

ЗИЙОРАТГОҲ Бу от 'сигиниш, эхтиром билдириш учун бориш' маъносини англатадиган арабча *зийорат* оти билан (АРС, 338) 'жой' маъносини англатадиган тожикча *гоҳ* отидан (ТжРС, 104) тузилган бўлиб,

'сигиниш учун бориладиган мукаддас жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 305).

ЗИЙРАК Бу сифат ТжРСга зирак товуш таркиби билан киритилган бўлиб, ундан хосил қилинган зиракона равиши, зираки мавҳум оти ҳам келтирилган; зирак сифатининг маъноси 'тез фахмлайдиган' деб таърифланган (156). Кўринадики, бу сифат ўзбек тилига й товушини киритиб олинган (ЎТИЛ, I, 305). Ўзбек тилида бу сифатдан зийраклик оти хосил қилинган.

ЗИМЗИЙО Бундай товуш таркибли сифат ТжРСда йўқ. ЎТИЛга бу сифат "сўзлашув тилига хос" тарьиди билан киритилиб, асли 'коронги' маъносини англатадиган сиёҳ сифатининг сим-сиёҳ кучайтирма шакли таркибida мураккаб товуш ўзгариши билан юзага келган дейилган [ф-т сим-сиёҳ]. Бу сифатининг кучайтирма шакли ТжРСда сип-сийоҳ тарзида н товуши билан хосил қилиниши мисолда акс этган (538). Зийо оти 'нур', 'ёргулик' маъносини англатади (ТжРС, 154); демак, асли сийоҳ сифати дейиш, сийоҳ сифатининг кучайтириш шакли сип-сийоҳ дейиш тўғри. Ўзбек сўзлашув тилида аввало охирги ҳ товуши айтилмай кўйгани натижасида сийо шакли юзага келган, сўнгра зийо оти таъсири билан с товуши з товушига, з товушининг таъсири билан н товуши м товушига алмаштирилган ; сип-сийоҳ → сип-сийо → зип-сийо → зим-зийо; шундай товуш ўзгаришларидан кейин бу сифат кисмлари чизикчасиз кўшиб ёзиладиган бўлган.

ЗИМИСТОН Бу от ПРСда ҳам (261), ТжРСда ҳам (155). ЎТИЛда ҳам (I,306) 'қиши' маъносини англатиши айтилган, лекин таркиби тўгрисида хеч нима дейишимаган. Юзаки ёндашиб бу от охиридаги -(и)стон қисмини кўшимча деб ажратиш тўғри эмас, чунки бу кўшимча халқ, миллат номига кўшилиб, мамлакат, давлат; нарса номига кўшилиб, 'маълум бир нарса кўп жой' номини англатади (ТжРС, 542); 'қиши' эса жой номи эмас, балки 'пайт (фасл)' номи. Шуни ҳисобга олиб бошкacha фаразни билдирамиз. Бу от зим, ист, -он кисмларидан таркиб топган бўлиб, 1) ист кисми – кўп маъноли истидан феълининг 'катъий ўрин ол-' маъносидан хосил қилинган ист хозирги замон асоси (ТжРС, 169); 2) -он кисми – от ва сифат ясовчи кўшимча (ТжРС, 543); 3) зим асли 'қиши' маъносини англатадиган от бўлиб, рус тилида зима отининг асоси билан муштарак (Тожик тили ҳам, рус тили ҳам хинд-европа тиллари оиласининг шохобчаларига мансуб). Агар шу фараз ҳакиқатта мос бўлса, зими斯顿 оти 'қиши катъий кучга кирган пайт' маъносини англатиши аён бўлади.

ЗИНАПОЙА Бу кўшма от 'чиқиши, тушиш учун хизмат қиладиган қурилма', 'нарвон' маъносини англатадиган тоҷикча зина оти билан (ТжРС,155) 'оёқ кўйиладиган боскич' маъносини англатадиган пойа отидан (ТжРС,311) тузилган бўлиб, тоҷик тилида 'нарвон', 'погона', 'боскич'

маъноларини англатади (ТжРС, 151); ўзбек тилига 'погона', 'боскич' маъноси билан олинган (ЎТИЛ, I, 306).

ЗИНҲОР Бу бирлик тожик тилида 'химоя', 'кечирим', 'албатта', 'ҳеч шубҳасиз', 'Саклан!', 'ҳеч качон' маъноларини англатади (ТжРС, 155, 156); ўзбек тилида бир маънени – 'асло', 'мутлақо' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 306).

ЗИРАВОР Бу от 'уруги гўшти овкатта солинадиган ўтсимон ўсимлик' маъносини англатадиган тожикча зира отига (ТжРС, 156) 'ўхшаш' маъносини ифодалайдиган -зор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'овкатни хушбўй ва хушхўр қилиш учун ишлатиладиган зира, мурч, корақанд кабилар коришмаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 307).

ЗОДАГОН Бу от асли 'түғ-' маъносини англатадиган тожикча зондан феълининг зонд ўтган замон асосидан (ТжРС, 156) -а кўшимчаси билан (ТжРС, 560) ясалган зонда ўтган замон равишидоши шаклига -(г)он кўшимчасини (ТжРС, 537) кўшиб хосил қилинган бўлиб, н товуши айтилмай кўйган: (зонд + а) + ғон → зодагон. ПРСГа, ТжРСГа киритилмаган бу от ЎТИЛГа киритилиб, 'оксусякларга, юкори табакага мансуб киши' маъносини англатиши айтилган (I, 308).

ЗОР Бу бирлик 'йиғла-', 'илтижо қил-', 'ноли-' маъносини англатадиган [заридан] феълининг (ПРС, 256) зор хозирги замон асоси бўлиб, 'нола', 'илтижо', 'мухтож' маъноларини англатади (ЎТИЛ, I, 309). Бу бирликдан ўзбек тилида зориқ-, зорлан-, зорила- феъллари, зорлик оти ясалган.

ЗОРА Бу модал 'илтижо қил-' маъносини англатадиган [заридан] феълининг (ПРС, 256) зор хозирги замон асосига -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'кошки', 'кошки эди' каби истак маъносини билдиради (ЎТИЛ, I, 309).

ЗОРИК-, ЗОРЛАН-, ЗОРИЛЛА- қ. зор

ЗОРЛИК қ. зор

ЗОРМАНДА Бу сифат (қарғиш) 'йиги', 'илтижо', 'мухтож' маъносини англатадиган тожикча зор отига (ЎТИЛ, I, 309) 'маълум холатда бўл-' маъносини англатадиган мондан феълининг монда ўтган замон сифатдоши шаклини (ТжРС, 233) кўшиб хосил қилинган бўлиб, м товушидан кейнгиги о товуши ўзбек тилида а товушига алмаштирилган; 'зор қолгур' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 309).

ЗОҒЧА Бу от 'карға' маъносини англатадиган тожикча зоз отига (ТжРС, 157) кичрайтириш маъносини ифодалайдиган -ча кўшимчасини кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'каргадан кичикроқ, патлари корамтир куш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 310).

ЗУДЛИК БИЛАН Бу равиш 'тез' маъносини англатадиган тожикча зуд равишига (ТжРС, 157) ўзбек тилида -лик кўшимчасини ва билан

кўмакчисини кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'жуда тез' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 310).

ЗЎР Бу бирлик ПРСда [зур] шаклида (263), ТжРСда зўр шаклида (158) келтирилган; ўзбек тилига тоҷик тилидаги шакли олинган; 'куч' каби от маъносини ҳам, 'кучли', 'улкан' каби сифат маъносини ҳам англатиш учун ишлатилади (ТжРС, 158). Бу бирликдан ўзбек тилида зўрай-, зўрик-, зўрла-фөъллари, зўрма-зўраки, зўрга равишлари ҳосил қилинган (ЎТИЛ, I, 312).

ЗЎРАЙ-, ЗЎРИК- қ, зўр

ЗЎРМА-ЗЎРАКИ Бу равиш зўр сифатига (к.) -ма (ба) олд кўмакчисини (ТжРС, 544) кўшиб тузилган зўрма қисми ва тақоррланган зўр сифатига -аки кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган зўраки (ТжРС, 158) сифатидан тузилган бўлиб, 'истамаган ҳолда', 'зўрлик йўли билан' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 312).

ЗЎРҒА Бу равиш 'куч' маъносини англатадиган тоҷикча зўр отига (к.) ўзбекча -(и)қ кўшимчасини (ЎТЛТҚ, 222) кўшиб ҳосил қилинган зўриқ-фөълига -а равишдош кўшимчасини (ЎТЛТҚ, 205) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, олдин и, а товушлари оралиғидаги қ товуши ә товушига алмашган, кейин и товуши айтилмай кўйган; 'бир амаллаб', 'аранг' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 312).

И

ИЖОДКОР Бу сифат 'яратиш', 'вужудга келтириш' маъносини англатадиган арабча ижод отига (ЎКААҚЛ, 131) шахс оти ясовчи тоҷикча -кор кўшимиҹасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'юқод килувчи', 'яратувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 315).

ИККАМ Асли ўзбекча икки саноқ сони билан 'оз' маъносини англатадиган тоҷикча кам равишидан (ТжРС, 177) тузилган икки кам биримаси бўлиб, сўзлашув тилида икки сонининг ки товушларини айтмаслик натижасида юзага келади (ЎТИЛ, I, 319).

ИЛМОҚДОР Бу сифат 'илгак' маъносини англатадиган ўзбекча илмоқ отига 'эга бўл' маъносини англатадиган тоҷикка доштан феълининг дор хозирги замон асосини (ТжРС, 136, 137) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'замирада киноя, гараз бор' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 323).

ИНСОНПАРВАР Бу сифат 'одам' маъносини англатадиган арабча инсон отига (APC, 47) 'кара-', 'бок', 'тарбияла-' маъносини англатадиган тоҷикча парвардан феълининг (ТжРС, 298) парвар хозирги замон асосини кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'одамларга ғамхўр' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 329).

ИСТАК Бу от 'ушлаб тур-' маъносини англатадиган тоҷикча истодан феълининг (ТжРС, 169) исти хозирги замон асосига (ТжРС, 167) -ак кўшимиҹасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'ток пояларини

боғлаш учун ишлатиладиган тол новдаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 337). Изоҳли лугатда бу от тожикча экани таъкидланмаган.

ИСТАРАСИ ИССИК Бу ибора 'юлдуз' маъносини англатадиган тожикча ситора отини (ТжРС, 360)-си кўшимчаси кўшилган бош келишик шаклида иссиқ сифати билан боғлаб хосил қилинган жумлага тенг: сўзлашув тилида ситора оти олдига *и* товуши кўшилиб, *с* товушидан кейинги *и* товуши ташланиб, *о(д)* товуши *а* товушига алмаштирилиб истара тарзида айтилади; 'юз кўриниши ёқимли' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 337).

ИСРОФГАРЧИЛИК Бу мавҳум от 'ортиқ даражада бехуда, бефойда сарфлаш' маъносини англатадиган арабча исроф отидан (АРС, 543) тожикча -гар кўшимчаси билан (ТжРС, 542) ясалган исрофгар сифатига ўзбекча -чилик кўшимчасини кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'ортиқ даражада бехуда, бефойда сарфлаш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 336).

ИТВАЧЧА Бу сўкиш оти ўзбекча *иit* оти билан тожикча 'бola' маъносини англатадиган бача отидан (ТжРС, 52) тузилган бўлиб, ч товуши катланган; 'итдан туғилган болa' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 339).

ИТОАТКОР Бу сифат 'бўйсуниш' маъносини англатадиган арабча *итоат* отига (АРС, 484) тожикча -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'бўйсунувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 339).

ИТОАТКОРОНА Бу равиш тожикча *итоаткор* сифатига (к.) -она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'бўйсунган ҳолда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 339).

ИХЛОСМАНД Бу сифат 'чин кўнгилдан ишонч билдириб улуглаш' маъносини англатадиган арабча *ихлос* отига (АРС, 232) тожикча -манд кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'чин кўнгилдан ишонч билдириб улугловчи, хурмат килувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 341).

ИЧКИЛИКБОЗ Бу сифат ўзбекча *ичкилик* отига 'берил-' маъносини англатадиган тожикча *бохтan* феълининг (ТжРС, 82) боз ҳозирги замон асосини (ТжРС, 75) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'ичкилик ичишга ўта берилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 342).

ИШБОП Бу сифат ўзбекча *иш* оти билан 'мос', 'тўғри келадиган' маъносини англатувчи тожикча боб сифатининг (ТжРС, 73) охиридаги *б* товуши *и* товушига ўзбек тилида алмаштирилган *боп* шаклини кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'иш пайтида фойдаланиш учун кулай' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 343).

ИШВАКОР Бу сифат асли тожик тилида 'ноз-карашма' маъносини англатадиган *ишва* отига (ТжРС, 171) -гар кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, ўзбек тилига бу кўшимчанинг -кор шакли кўшилган кўриниши олинган; 'меърдан ортиқ ноз-карашма киладиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 343).

ИШКОМ Бу от тожик тилида *шиком* товуш таркибига эга бўлиб, 'корин', 'дўнг шаклида бўртиб чиккан жой' маъносини англатади (ТжРС, 456); ўзбек тилига *иш* товушларини ўрин алмаштириб, *а* товушини *о/а* товушига алмаштириб олинган; 'токларни кўтариб кўйиш учун курилган гумбазсимон сўри', 'валиш' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 344). ЎТИЛда бу от тожикча эканлиги тъқидланмаган.

ИШПЕЧ Бу от ўзбекча *иш* отига 'ўра-' маъносини англатадиган тожикча *печидан* феълининг *иеч* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 304) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'чеварларнинг иш ашёларини солиб, тиззасига кўйиб иш тикадиган халтаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 345).

ИШХОНА Бу от ўзбекча *иш* отига 'бинонинг хар бир бўлмаси' маъносини англатадиган *хона* отини (ТжРС, 426) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'мехнат билан шугултаниш жойи (корхона, идора каби)' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 345).

ИШКИБОЗ Бу сифат 'кучли мойиллик', 'иштиёқ' маъносини англатадиган арабча *ишиқ* отига (АРС, 517) 'берил-' маъносини англатадиган тожикча *бохтан* феълининг (ТжРС, 82) боз ҳозирги замон асосини (ТжРС, 75) кўшиб *ишиқбоз* шаклида (ТжРС, 172) ҳосил қилинган; ўзбек тилида *ишиқ* товушларини айтишдаги кийинчиликни йўқотиш учун қўб товушлари оралиғига и товуши киритилган. Бу сифат 'кучли даражада берилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 346). Бу сифатдан ўзбек тилида *ишиқбозлиқ* мавхум оти ясалган.

ИФВОГАР Бу сифат 'адаштириш, нотўгри йўлга чалгитиш максади билан таркатилган уйдирма' маъносини англатадиган арабча *игво* отига (АРС, 575) тожикча *-гар* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'игво таркатувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 346).

Й

ЙАГАНА Бу от ўзбек тилида тожикча *йагона* сифатининг (к.) иккинчи бўгинидаги *о* товушини *а* товушига алмаштирилган шакли бўлиб, 'ўсиб чиккан экин ниҳолларининг ортиқласини юлиб ташлаш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 476).

ЙАГОНА Бу сифат асли 'битта' маъносини англатадиган тожикча *йак* сонига (ТжРС, 468) -*она* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган, тожик тилида *а* ва *о* товушлари оралиғидаги *к* товуши *г* товушига алмасиб, шундай ёзиладиган бўлган; 'бирдан бир', 'ёлғиз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 476).

ЙАКАНДОЗ Бу от 'битта' маъносини англатадиган тожикча *йак* сонига (ТжРС, 468) 'тўша-' маъносини англатадиган *андохтан* феълининг *андоз* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 27) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб,

'матодан тайёрланиб, оёқ остига, ўриндиқка бир қават солинадиган буюм' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 476).

ЙАКБОРА Бу равиш 'битта' маъносини англатадиган тожикча *йак* саноқ сони билан (ТжРС, 468) 'марта' маъносини англатадиган *бор* отидан (ТжРС, 79) тузилган *йак бор* биримасига -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'бир марта', 'бир йўла' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 477).

ЙАКДИЛ Бу кесимлик 'битта' маъносини англатадиган тожикча *йак* саноқ сони билан (ТжРС, 468) 'кўнгил' маъносини англатадиган *дил* отидан (ТжРС, 129) тузилган бўлиб, 'фикри, максади бир', 'ҳамжиҳат' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 477).

ЙАКДОНА Бу от асли 'битта' маъносини англатадиган тожикча *йак* саноқ сони билан (ТжРС, 468) 'микдор' маъносини англатадиган *дона* отидан тузилган биримма бўлиб (ТжРС, 135), ўзбек тилида кўшиб ёзилади; 'донаси йирик ва сийрак узум нави' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 477).

ЙАККА Бу бирлик ПРСда [йеке] шаклида (604), ТжРСда эса *йакка* шаклида (ТжРС, 469) келтирилган; демак, к товуши асли битта бўлиб, тожик тилида катланган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган. Асли 'битта' маъносини англатадиган *йак* саноқ сонига (ТжРС, 468) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'битта', 'ёлғиз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 477). Бу бирлик билан ўзбек тилида *якка-якка* тақори, *йакка* ягона жуфт равиши тузилган.

ЙАККАБОШ Бу сифат ўзбек тилида тожикча *йакка* бирлиги билан (к.) ўзбекча *бош* отидан тузилган биримма бўлиб, кейинчалик кўшиб ёзилган; 'кимсасиз', 'сўққабош' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 477).

ЙАККАМОХОВ Би сифат ўзбек тилида тожикча *йакка* бирлиги билан (к.) ўзбекча *моҳов* отидан тузилган биримма бўлиб, кейинчалик кўшиб ёзилган; 'эл-юртга кўшила олмайдиган', 'жамоатчиликдан ажралиб қолган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 477).

ЙАККАХОН Бу сифат тожикча *йакка* бирлигига (к.) 'куйла-' маъносини англатадиган *хондан* феълининг *хон* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 426) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'якка ўзи куйладиган' маъносини англатади (ТжРС, 469; ЎТИЛ, I, 477).

ЙАККАЧУП Бу от тожикча *йакка* бирлигига (к.) 'дараҳт', 'хода' маъносини англатадиган тожикча чўб отини ўзбекча чўп талаффуз шаклида кўшиб тузилган бўлиб, кейинчалик кўшиб ёзиладиган бўлган. Бу от 'кенг оқар сувдан ўтиш учун кўйилган ходадан иборат кўприк' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 477).

ЙАККАҚҮЛ Бу сифат ўзбек тилида тожикча *йакка* бирлиги билан (к.) ўзбекча *қўй* отидан тузилган бўлиб, кейинчалик кўшиб ёзиладиган бўлган; 'онласида бир ўзи ишлайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 477).

ЙАКРЎЙА Бу сифат асли тожикча *йак* саноқ сони (к.) ва 'юз (бет)' маъносини англатадиган *рў* отининг (ТжРС, 329) *рўй* шакли билан (ТжРС, 331) тузилган биримага -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бир томонига пардоз берилган (мато)' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 478).

ЙАКСОН КИЛ- Бу феъл тожикча *йаксон* кардан феълининг ўзбекча муқобили бўлиб, 'емир-', 'йўк кил-' маъносини англатади (ТжРС, 470; ЎТИЛ, I, 478). *Йаксон* сифати *йак* саноқ сонига 'тeng', 'баробар' маъносини англатадиган тожикча *сон* сифатини (ТжРС, 363) кўшиб тузилган бўлиб, 'емирии', 'йўк қилиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 478). Ўзбек тилига тожикча *бо замин яксон кардан иборасининг ер билан яксон қил-* муқобили *хам олинган*.

ЙАКТАК Бу от асли сифат бўлиб, тожик тилида *йок* саноқ сони билан (к.) 'ост', 'пастки кисм' маъносини англатадиган *так* отидан (ТжРС, 375) тузилган; тожик тилида охирги *г* товуши *к* товушига алмашган (ТжРС, 470); 'юпка матодан яккават тикилиб, эрқаклар киядиган узун ёзги кийим' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 478).

ЙАКТАКЧАН Бу сифат ўзбек тилида тожикча *уактак* отига (к.) -чан кўшимчасини (ЎТГ, I, 1975, 281) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'факат яктақ кийган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 479).

ЙАКТАН Бу равиш тожик тилида *йак* саноқ сони (к.) ва 'вужуд' маъносини англатадиган *тан* отидан (ТжРС, 115) тузилган бўлиб, 'хамжихат' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 478).

ЙАКШАНБА Бу от тожик тилида *йак* саноқ сони билан (к.) 'хафтанинг жумадан кейинги куни' маъносини англатадиган *шанбе* отидан (ТжРС, 451) тузилган бўлиб, ўзбек тилига э(е) товушини *a* товушига алмаштириб олинган; 'хафтанинг шанбадан кейинги куни' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 478). Шарқда 'дам олиш куни' деб жума куни хисобланади, ўзу туфайли якшанба ҳафтанинг иккинчи кунига тўғри келади; бизда якшанба дам олиш куни деб белгиланган.

ЙАЛЛА-БЕПАРВО Бу сифат 'енгил', шўх кўшик' маъносини англатадиган ўзбекча *йалла* оти билан тожикча *бепарво* сифатидан (к.) тузилган бўлиб, 'ҳеч нарсанинг ташвишини килмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 479).

ЙАЛОВБАРДОР Бу сифат 'байрок', 'түғ' маъносини англатадиган ўзбекча *йалов* отига 'кўтар-' маъносини англатадиган тожикча *бардоштан* феълининг *бардор* хозирги замон асосини (ТжРС, 47) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'байрок кўтариб борувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 480).

ЙАХМАЛАК Бу от тожик тилида 'муз' маъносини англатадиган *йак* оти (ТжРС, 472) ва 'ишкала-', 'тойган-' маъносини англатадиган *молидан* феълининг *мол* хозирги замон асосидан тузилган бирликка -ак

қўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, таркибидаги *a* товушлари таъсирида *o* товуши *ham* *a* товушига алмашган; 'тойғоқ яҳ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 489).

ЙАХНА Бу сифат тоҷик тилида 'муз' маъносини англатадиган *йах* отидан (ТжРС, 472) -ин кўшимчаси билан (ТжРС, 542) ясалган *йахин* нисбий сифатига -*a* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган; 'совитилган', 'муздай' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 489).

ЙАХОБ Бу от тоҷик тилида 'муз' маъносини англатадиган *йах* оти билан (ТжРС, 472) 'сув' маъносини англатадиган *об* отидан (ТжРС, 279) тузиягандан бўлиб. 'Экин майдонига кишда мўл-кўл берилладиган сув' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 489).

ЙЕТТИ ЁТ-БЕГОНА- *к* бегона

ЙОВОН Бу тоҷикча от асли *йобон* товуш таркибига эга бўлиб (ТжРС, 144), ўзбек тилида *b* товуши *v* товушига алмаштириялан; 'дала', 'дашт' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 252).

ЙОДГОР Бу от тоҷик тилида 'хотира', 'эс' маъносини англатадиган *йод* отига (ТжРС, 145) -*гор* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кимни, нимани эслатиб турувчи нарса' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 253). Бу отдан ўзбек тилида ёдгорлик оти ясалган.

ЙОКИ Бу айирув боғловчиси тоҷикча *йо* боғловчиси билан *ки* боғловчисидан таркиб топган бўлиб, асли *йо* *ки* тарзида ажратиб ёзилади (ТжРС, 144, 186); ўзбек тилида эса кўшиб ёзилади (ЎТИЛ, I, 255).

ЙОЛДОР Бу сифат ўзбек тилида 'хайвон бўйнидаги узун туклар' маъносини англатадиган ўзбекча *йал* отига (ЎТЭЛ, 164) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тоҷикча *доштан* феълининг *дор* хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'калин ва узун ёли' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 255). Ёл оти ЎТИЛда хато равища [*ф-т*] деб таъкидланган.

ЙОЛГҮШ Бу от 'хайвон бўйнидаги узун туклар' маъносини англатадиган ўзбекча *йол* отига (ЎТЭЛ, 164) 'ёп-' маъносини англатадиган тоҷикча *пўшидан* феълининг *пўш* хозирги замон асосини (ТжРС, 317) кўшиб госил килинган бўлиб, 'отнинг ёлини ўраб кўйиладиган мато' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 256).

ЙОСУМАН 'хушбўй, оқ тўп гулли манзарали бўта' маъносини англатадиган бу от ПРСда [iас] ва [iасаман] шаклларида (601), ТжРСда эса *йосуман* шаклида келтирилган (146); демак, бу от ўзбек тилига тоҷик тилидан олинган (ЎТИЛ, I, 263). ПРСда берилнишига кўра бу от *йос* ва *уман* кисмларидан таркиб топган, лекин бу кисмлар қандай маънони билдиришини аниқлаб бўлмади.

ЙОТОҚХОНА Бу отнинг *йотоқ* кисми ўзбекча ясама от бўлиб (*йот* + *оқ*), 'ётадиган жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 264); шунга кўра *йотоқхона* оти таркибидаги хона кисми мантиқан ортиқча.

ЙОҚАВАЙРОН Бу сифат ўзбекча йоқа отига 'очик, тугмаланмаган' маъносини англатадиган тожикча *вайрон* сифатини (ТжРС, 89) кўшиб тузилган бўлиб, 'ёқаси очик, тугмаланмаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 265).

ЙУВУНДИХЎР Бу от ўзбекча *йуунди* отига 'еб-ич-' маъносини англатадиган тожикча *хўрдан* феълининг (ТжРС, 434) *хўр* хозирги замон асосини ("Форс тили", 307) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бировлар овкатининг колдигини еб кун кўрадиган одам' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 461).

ЙУККАШ Бу от ўзбекча *йук* отига 'таши-', 'кўтариб олиб бор-' маъносини англатадиган тожикча *кашидан* феълининг *каш* хозирги замон асосини (ТжРС, 184) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'юкни бирор ерга олиб бориб берувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 465).

ЙУЛҒУНЗОР Бу от ўзбекча *йулғун* отига 'кўп' маъносини ифодалайдиган тожикча *-зор* кўшимчасини (ТжРС, 184) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'юлгун кўп ўсадиган майдон' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 467).

К

КАБОПЛАЗ Бу от тожик тилида 'сихга тортилган гўштни чўт устида айлантириб (ағдариб) туриб пишириладиган таом' маъносини англатувчи арабча *кабоб* отига (АРС, 673) 'цишир-' маъносини англатадиган тожикча *пухтан* феълининг (ТжРС, 315) *паз* хозирги замон асосини (ТжРС, 295) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кабоб пиширувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 357).

КАБУТАР || КАПТАР Бу от ПРСда [кабутар] ва [кәфтәр] тарзида ёзилиб, "голубъ" деб изоҳланган (304); алоҳида [кәфтәр] шаклида келтирилиб, *кабутар* шаклига ҳавола килинган (402); демак, асосий шакл *кабутар* экани аён бўлади. ТжРСда *кабутар* шаклида келтирилиб, "голубъ" леб изоҳланган (175); алоҳида *кафтар* шаклида келтирилиб, *кабутар* шаклига ҳавола килинган (184); демак, асосий шакл деб *кабутар* шакли таъкидланган; фарқ шундаки, форс тили лугатида у ҳарфи билан ёзилган товуш тожик тили лугатида ў ҳарфи билан ёзилган; ҳар ҳолда, бу ўринда у товуши (ҳарфи) катнашаётир дейиш тўғри. Ўзбек сўзлашув тилида бу от *каптар* шаклида айтилади. ТжРСда 'кўк', 'кўкат' маъносини англатадиган *кабудӣ* отининг сўзлашув тилида *кабути* тарзида д товушини т товушига алмаштириб айтилиши ҳам акс эттирилган (175). Шундан келиб чиқиб *кабутар* оти асли 'кўк' маъносини англатадиган *кабуд* сифатининг *кабут* шаклига *-тар* киёсий даража кўшимчасини кўшиб хосил килинган дейиш мумкин. Ўнда *кабуттар* шакли таркибидағи т товушларидан бири тожик тилининг ўзидаёт айтилмай кўйилган бўлиб чиқади. Ўзбек тилидаги *каптар* шакли *кабутар* шакли таркибидағи у

товушини талаффуз қылмаслик ва б товушини и товушига алмаштириш билан ҳосил қилинган дейиш мумкин. Бу от асли 'кўкиш тусли күш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 368).

КАВУШ Бу от асли *кағи* товуш таркибига эга бўлиб (ПРС, 402), ўзбек тилига ф товушини и товушига алмаштириб, *еи* товушлари оралиғига и товушини киритиб қабул қилинган; 'бошлиғи каттиқ чарм билан тикилган оёқ кийими' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 357). Ўзбек сўзлашув тилида бу от таркибидаги а товуши и товуши таъсирида оғайтилади.

КАВУШДЎЗ Бу от тоҷик тилида *кағи* товуш таркибига эга (ТжРС, 184); ўзбек тилида *кавушдўз* тарзида айтилади (ЎТИЛ, I, 357). Бу от таркибидаги дўз қисми 'тик-' маъносини англатадиган тоҷикча дўхтак феълининг (ТжРС, 144) ҳозирги замон асосига тенг (ТжРС, 143). *Кавушдўз* оти 'кавуш тикувчи уста' маъносини англатади.

КАЖБАС ҳ кажбаҳс

КАЖБАҲС Бу сифат 'кайшик', 'тескари' маъносини англатадиган тоҷикча *кач* оти билан (ТжРС, 185) 'мунозара тарзида фикр юритиш', 'тортишув' маъносини англатадиган арабча баҳс отини (АРС, 56) қўшиб тузилган бўлиб, 'асосиз қарши чикувчи', 'ўжар' маъносини англатади (ПРС, 396; ЎТИЛ, I, 358). Ўзбек сўзлашув тилида бу сифат *кажбас* тарзида (таркибидаги ҳ товушини ташлаб) айтилади.

КАЖРАФТОР Бу от тоҷикча 'тескари' маъносини англатадиган *кач* сифати билан (ТжРС, 185) 'юриш', 'айланиш' маъносини англатадиган *рафтор* отидан (ТжРС, 322) тузилган бўлиб, 'тескари юриш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 358).

КАЛАКА: *калақа* қили-, *калақа* бўя- феъллари таркибида қатнашадиган бу от 'жигига тегиши', 'майда-чўйда' маъноларини англатадиган [қалак] отига (ПРС, 404) -а қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'киминингдир устидан кул-', 'мазах қил-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 360).

КАЛАМУШ Бу от ТжРСда *калламуши* тарзида келтирилиб, "крыса" деб (176), *муши* оти "мышь" деб (246) изохланган; демак, *калла* оти бу ерда 'катта' маъноси билан катнашаётир дейиш мумкин. Ўзбек тилига бу қўшма от таркибидаги лл товушларидан бирини ташлаб қабул қилинган; 'сичкондан катта кемирувчи хайвон' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 360).

КАЛВАҚ Бу сифат ПРСга [колук] шаклида киритилган: вов ҳарфи в деб эмас, у деб ўқилган (404); маъноси "1) невоспитанный; 2) бесстыдный, дерзкий" деб изохланган. Тахминимизча бу сифат 'тандиракла-' маъносини англатадиган тоҷикча *калавидан* феълининг (ТжРС, 176) *калав* ҳозирги замон асосига -ак қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб ҳосил қилинган; қўшимча қўшилганидан кейин иккинчи бўгинидаги а товуши айтилмай кўйган. Бу сифат асли 'тандир юрган' маъносини англатади; ЎТИЛда

'бифаросат, бефаҳм' маъносини англатади дейилган ўринли бўлмаган (360).

КАЛИТ 'Кулфни беркитиш ва очиш учун ишлатиладиган металл асоб' маъносини англатадиган бу тожикча от асли *калид* товуш таркибига эга бўлиб (ТжРС, 176), ўзбек тилига охиридаги *т* товушинг алмаштириб олинган (ЎТИЛ, I, 360).

КАЛЛАВАРАМ Бу тожикча сифат 'бош' маъносини англатадиган *кала* оти билан (ТжРС, 176) 'шиш-' маъносини англатадиган *варамидан* феълининг *варам* ҳозирги замон асосидан (ТжРС, 89) тузилган бўлиб, асли 'боши шишган' маъносини, кейинчалик шу маънодан ўсиб чиқкан 'мияси яхши ишламайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 361).

КАЛЛАК Бу от тожик тилида 'бош' маъносини англатадиган *кала* отига (ТжРС, 176) кичрайтириш маъносини ифодалайдиган -*к* кўшимчасини кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'дарахтнинг учи кесилган шоҳлари' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 361). Бу от билан ўзбек тилида *калла-кея*-фөйли ясалган.

КАЛЛАКЕСАР Бу сифат 'бош' маъносини англатадиган *кала* оти (ТжРС, 176) ва ўзбекча *кес-* феълидан тузилган бирикмага -(*a*)р сифатдош кўшимчасини кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'одам ўлдиришдан хам кайтмайдиган ашаддий жиноятчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 361).

КАЛЛАПАЗ Бу от 'бош' маъносини англатадиган тожикча *кала* отига (ТжРС, 176) 'пишир-' маъносини англатадиган *пухтан* феълининг (ТжРС, 315) *паз* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 295) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'кала гўштини пишириб сотувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 361).

КАЛЛА-ПОЧА Бу от тожик тилида 'бош' маъносини англатадиган *кала* оти билан (ТжРС, 176) 'хайвон оёғи' маъносини англатадиган *поча* отидан (ТжРС, 311) тузилган бўлиб, тожик тили лугатида кўшиб, ўзбек тили лугатида чизикча билан ажратиб ёзилган; 'сўйилган хайвоннинг калласи билан оёғи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 361).

КАЛЛАХУМ *к* хумкалла

КАЛОНДИМОФ Бу сифат тожикча 'баланд' маъносини англатадиган *калон* сифати билан (ТжРС, 176) 'бурун' маъносини англатадиган *димов* отидан (ТжРС, 132) тузилган бўлиб, 'ўзини катта тутадиган', 'кибр-хаволи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 361, 227). Бу сифатнинг кисмлари ўзбек тилининг изохли лугатида нимагадир ажратиб ёзилган.

КАЛТАБИН Бу сифат тожикча *калта* сифатига (ТжРС, 177) 'кўр-' маъносини англатадиган *дидан* феълининг (ТжРС, 129) *бин* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 71) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'узокни кўра олмайдиган', 'юзаки ўйлаб, пала-партиш хукм чиқарадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 362).

КАМ Бу тожикча равиш 'оз' маъносини англатади (ТжРС, 177). Бу равишдан ўзбек тилида *камай-* фөйли ясалган (ЎТИЛ, I, 363).

КАМАЛАК Бундай товуш таркибли от ПРСда, ТжРСда йўқ, ЎТИЛга камон оти "[ф-т] айн. камалак I" изохи билан киритилган (I, 365). Камалак оти хам [ф-т] таъкиди билан киритилиб, 'ёй', 'камон' маъносини англатиши айтилган (I, 363). Шу изохлар асосида камалак оти асли тоҷикча камон отига -ак кӯшимчасини (ТжРС, 543) кӯшиб хосил килинган камонак оти таркибидаги он товушларини ўзбек тилида ал товушларига алмаштириш билан юзага келган дейиш мумкин.

КАМАР Бу от асли 'бел' маъносини англатади (ТжРС, 178); шу маънодан 'белбог', 'кайиш' маънолари ўсиб чиқкан (ПРС, 406, ТжРС, 178). ЎТИЛда камар отининг асосий маъноси деб 'кайиш' маъносининг, кӯчма маъноси деб 'бел' маъносининг таъкидлангани нотўғри (I, 363). Бу ердаги хато камарбанд ('бели боғлик') сифатидан аниқ англашилиб турибди (Ўша саҳифада).

КАМАРБАНД қ, камар

КАМАРБАСТА 'шай', 'тайёр' маъносини англатадиган бу кесимлик тоҷикча камар отига (к.) 'богла-' маъносини англатадиган бастан феълининг баста ўтган замон сифатдоши шаклини (ТжРС, 51) кӯшиб хосил килинган (ТжРС, 178; ЎТИЛ, I, 363).

КАМБАР Бу сифат тоҷик тилида 'оз' маъносини англатадиган кам равиши билан (ТжРС, 177) 'эн', 'ён кўлами' маъносини англатадиган бар Ү отидан (ТжРС, 45) тузилган бўлиб (ТжРС, 178), 'энсиз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 363).

КАМБАФАЛ Бу сифат тоҷикча кам равиши билан (к.) 'кўйин', 'ён' маъносини англатадиган баға отидан (ТжРС, 53; ПРС, 70) таркиб топган бўлиб, 'кашшок', 'муҳтоҷликда яшовчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 363).

КАМГАП Бу сифат тоҷик тилида кам равиши билан (к.) 'жумла' маъносини англатадиган гап отидан (ТжРС, 96) тузилган бўлиб, 'кўп гапирмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 363).

КАМГЎШТ Бу сифат тоҷик тилида кам равиши билан (к.) 'эт' маъносини англатадиган гўшт отидан (ТжРС, 111) тузилган бўлиб, 'тўшт оз солинган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 364).

КАМИЙОБ Бу сифат тоҷик тилида кам равишига (к.) 'топил-' маъносини англатадиган юфташ феълининг (ТжРС, 146) юб хозирги замон асосини (ТжРС, 144) кӯшиб хосил килинган бўлиб (ПРС, 407), 'оз топиладиган', 'топилиши қийин бўлган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 364).

КАМ-КЎСТ Бу от тоҷикча кам равиши билан (к.) 'озлик кил-', 'етма-' маъносини англатадиган костан феълининг кост ўтган замон асосидан (ТжРС, 195) тузилган жуфт от бўлиб, 'етишмай турган нарсалар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 364). ТжРСда бу от кам равиши мақолоси ичиди каму кост шаклида келтирилган (177); демак, ўзбек тили лугатида о

тovushi ўрнига ў товуши билан ёзилган. ТжРСга 'камчилик' маъносини англатадиган кўс оти ҳам киритилган (199), лекин кўст оти йўк. Шунга кўра асли ўзбек тилида *кам-кўс* берилиши лозим эди.

КАМНАМО Бу равиш тожик тилида *кам* равишига (к.) 'кўрин-' маъносини англатадиган *намудан* феълининг (ТжРС, 257) *намо* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 256) кўшиб хосил қилинган бўлиб (ТжРС, 179), 'аҳён-аҳёнда кўринадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 364).

КАМОМАД Бу от тожик тилида *кам* равишига (к.) 'кел-' маъносини англатадиган *омадан* феълининг *омад* ўтган замон асосини (ТжРС, 286) кўшиб хосил қилинган (ТжРС, 179); 'тегишли миқдордан кам чиккан кисм (пул, мол кабилар)' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 365).

КАМОН Бу тожикча от бош маъносида ўзбекча *йой* отига синоним бўлиб, 'ғижжак каби чолғу асбоблари торларига ишқалаб куй чикариша ишлатиладиган қыл тутами тортилган таёқча' маъносини англатади; айни шу маъно *камонча* оти билан ҳам англатилади (ЎТИЛ, I, 365).

КАМПИР Бу тожикча отнинг *тир* кисми 'чол' маъносини англатади (ТжРС, 307); *кампир* оти эса 'кексайган аёл' маъносини англатади (ТжРС, 179; ЎТИЛ, I, 365); лекин 'аёл' маъносини англатадиган *кам* оти лугатларга киритилмаган.

КАМТАР Бу сифат 'оз' маъносини англатадиган *кам* равишининг (к.) *-тар* кўшимчаси билан (ТжРС, 538) хосил қилинган қиёсий даража шакли бўлиб (ТжРС, 177: *кам* мақоласи ичida), асли 'озрок' маъносини англатади; ўзбек тилида *камтар* яхлитлигича 'мақтанишдан, магурурланишдан ўзини тиядиган одам' каби маънони англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 365).

КАМТАРОНА Бу равиш тожикча *камтар* сифатига (к.) -она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'камтарлик билан' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 366).

КАМЧИЛ Бу равиш 'оз' маъносини англатадиган тожикча *кам* равишига (к.) ўзбекча *-чил* кўшимчасини кўшиб ўзбек тилида ҳосил қилинган бўлиб, 'оз топиладиган', 'оз учрайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 366).

КАМЧИЛИК Бу от тожикча *кам* равишига (к.) ўзбекча *-чилик* кўшимчасини (ЎТГ-75, I, 256) кўшиб ўзбек тилида ҳосил қилинган бўлиб, 'нуксон' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 366).

КАМКОНЛИК Бу от асли русча *малокровие* отининг калькаси (агдармаси) бўлиб, *кам қон* биримасига *-лик* кўшимчасини кўшиб (ЎТГ-75, I, 254) ҳосил қилинган; 'кони озайиш касаллиги' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 366).

КАМКУВВАТ Бу сифат тожикча *кам* равиши билан (к.) 'куч' маъносини англатадиган арабча *қувват* отидан (АРС, 668) тожик тилида *тузилган* бўлиб, 'куч-куввати меъёрдан оз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 366).

КАМҲОСИЛ Бу сифат тожикча *кам* равиши билан (к.) ҳақиқидан, дараҳтдан олиниадиган маҳсулот' маъносини англатадиган арабча ҳосил отидан (АРС, 177) тожик тилида тузилган бўлиб, 'оз ҳосил берадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 366).

КАНА Бу от ПРСда [kâne] шаклида (409), ТжРСда *кан* шаклида (180) ёзилган бўлиб, ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган; 'танага ёпишиб, кон сўрадиган майда жонивор' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 366).

КАНАКУНЖУГ Бу от тожикча *кан* (к.) ва *кунжут* (к.) отларидан ўзбек тилида тузилган бўлиб, 'кунжутнинг уруғи канага ўхшаш тури' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 366). Бу отга ЎТИЛда берилган маъно изохи ўринли эмас.

КАНДА: Ўзбек тилида *канда* қил- феъли таркибида ишлатиладиган *канда* кисми 'уз-', 'кес-' маъносини англатадиган тожикча *кандан* феълининг (ТжРС, 180) *канд* ўтган замон асосига -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'одатдаги хатти-ҳаракатни тўхтагиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 366).

КАНИЗАК Бу от 'туткин аёл', 'чўри' маъносини англатаб, ўзбек тилида деярли ишлатилмайдиган *каниз* отига (ПРС, 410; ТжРС, 180) кичрайтириш маъносини ифодалайдиган -ак кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'туткин киз', 'чўри киз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 367).

КАПА Бу от асли *каппа I* товуш таркибига эга бўлиб (ТжРС, 181), ўзбек тилига *и* товушларидан бирини ташлаб кабул килинган; 'усти шоҳшабба билан ёпилган омонат турар жой', 'чайла' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 367).

КАПГИР Бу от тожик тилида 'тўшт кайнай бошлаганда ҳосил бўладиган дағал кўпик' маъносини англатадиган *кафк* отига (ТжРС, 184) 'ол-' маъносини англатадиган *гирифтан* феълининг (ТжРС, 103) *гир* хозирги замон асосини (ТжРС, 102) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, тожик тилида *кафк* оти охиридаги *к* товуши айтилмай, *кафгир* шаклида ишлатилади (ТжРС, 183); ўзбек тилига бу тожикча от таркибидаги *ф* товуши *и* товушига алмаштириб олинган; асли 'суюқ овқат қайнаганда ҳосил бўладиган устки кўпикни олиб ташлашга ҳосланган, тешикчалар билан ясалган япалок юпка рўзгор буюми' маъносини англатган бу от кейинчалик 'куюқ овқатни ковлаш ва сузища ишлатилади-ган рўзгор буюми' маъносини англатиш учун ишлатиладиган бўлган (ЎТИЛ, I, 367).

КАППОН Бу от 'усти ёник жой' маъносини англатадиган тожикча *каппа* отига (ТжРС, 181) -(o)n кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил килинган бўлиб (*каппа + и* → *каппон*), 'бозорда ғалила билан савдо килинадиган усти ёник жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 368).

КАПТАР *к* кабутар

КАПТАРБОЗ Бу от ўзбек тилида *каптар* отига (к.) 'берилиб ўйна' маъносини англатадиган тожикча *баҳтан* феълининг (ТжРС, 82) боз хозирги замон асосини (ТжРС, 75) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'каптар' ва уларни учирашга берилган одам' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 368).

КАПТАРХОНА Бу от ўзбек тилида *каптар* отига (к.) 'яшаш жойи' маъносини англатадиган тожикча *хона* отини (к.) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'каптарларнинг яшаши учун маҳсус курилган каталашардан иборат ўйча' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 368). Бу от ПРСда *қабутархан*, *қабутархане*, *қафтархане* шакларида (394), ТжРСда разг. таъкиди билан *кафтархона* шаклида (184) келтирилган.

КАРАХТ Бу сифат ПРСда [қарахт] ва [қарахт] шакларида (398), ТжРСда факат *караҳт* шаклида (181) келтирилган; ўзбек тилига шу тожикча шакли олинган; 'хеч нарсани сезмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 368).

КАРАШ Бу от ТжРСда *караҳи* шаклида (182), ЎТИЛда *х* товушини ташлаб *караши* шаклида (I, 368) келтирилган. Бу от 'ички касаллик туфайли тил устида пайдо бўладиган ок катлам' маъноси англатиб, *караши* боғлабирикмаси таркибида ишлатилади. ЎТИЛда бу от тожикча экани таъкидланмаган.

КАРВОН Бу от ПРСда [кар(е)ван] шаклида (391), ТжРС *карвон* шаклида келтирилган. Форс тили лугатида беринчишига кўра бу отнинг биринчи кисми асли *коре* экани, бу кисм охиридаги э мавхум от ясовчи -и кўшимчаликни мумкинлиги аён бўлади. Тожик тили лугатида бу кўшимчали шакл келтирилмаган. *Кор(е)* оти 'иш, меҳнат, вазифа' каби маъноларни англатади (ТжРС, 192, 193). *Кор* оти таркибидаги о товуши ўзбек тилида *а* товушига алмаштирилган. *Карвон* оти таркибидаги иккинчи кисм асли *кузатувчи* маъносини англатадиган -бон кўшимчаликни бўлиб, тожик тилида бу кўшимчаликни таркибидаги б товуши *в* товушига алмаштирилган; ўзбек тилига шу шаклида олинган. Асли 'бошқарувчи киши' маъносини англаттан бу от кейинчалик 'узок ерларга юк ташувчи туялар ва уларга қарайдиган шахслар' маъносини англатадиган бўлган. Бу от билан ўзбек тилида *карвонбоши*, *карвонсарой* отлари тузилган.

КАРНАЙ Бу от асли 'хайрон шохи' маъносини англатадиган арабча қарн оти билан (АРС, 635) асли 'камиш' маъносини англатиб, кейинчалик 'ичи ковак узун новда, шундай новдадан ясалган чолгу асбоби' маъноларини англата бошлаган тожикча *най* отидан (ТжРС, 255) тузилган бўлиб, бу от бошланишидаги *к* товуши *к* товушига алмашган, катор келиб колган *иин* товушларидан бири айтилмай кўйган. Бу от 'мисдан ясалиб, дастаси узун, тепа кисми кенг, пулфаб чалинадиган, йўгон (баланд) овозли колгу асбоби' маъносини англатади (ЎГИЛ, I, 369). Бу отдан ўзбек тилида

карнайчи оти ясалган. Сўзлашув тилида бу от таркибидаги *р* товуши и товушига алмаштириб *каннай* тарзида айтилади.

КАРНАЙГУЛ Бу от ўзбек тилида тожикча *карнай* (к.) ва *гул* (к.) отларидан тузилган бўлиб, 'гули карнай шаклига эга чирмовик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 369). Сўзлашув тилида *р* товушини и товушига алмаштириб *каннайгул* тарзида айтилади.

КАРТОШКАГУЛ Бу от 'таом тайёрлашда озука сифатида ишлатиладиган, хосили илдизида пайдо бўладиган ўсимлик' маъносини англатадиган русча *картошка* оти билан (ЎТИЛ, I, 370) гул отидан (к.) тузилган бўлиб, 'илдизида кўчат килишда ишлатиладиган картошкасимон куббачалар хосил бўладиган, ер усти кисмinda япрокчалари тўп бўлиб ўсадиган гул' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 370). Сўзлашув тилида о товушини и товушига алмаштириб *картишкагул* тарзида айтилади.

КАСАЛМАНД Бу сифат 'бетоблик' маъносини англатадиган арабча *касал* отига (АРС, 689) тожикча *-манд* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'тез-тез бетоб бўлиб турадиган', 'дардчил' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 371).

КАСАЛХОНА Бу от 'бетоблик' маъносини англатадиган арабча *касал* отига (АРС, 689) 'жой', 'уй' маъносини англатадиган тожикча *хона* отини (ТжРС, 426) кўшиб тузилган бўлиб, 'касал киши ётиб даволанадиган шифохона' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 371).

КАТАК Бу от 'ўтириш, ётиш жойи' маъносини англатадиган тожикча *кат* отига (ТжРС, 183) кичрайтириш маъносини ифодалайдиган *-ак* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'паррандзалар ўтириши, ётиши учун ясалган кичик бўлмалардан иборат уйча' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 372).

КАТАЛАК Бу от тожикча *катак* отига (к.) яна кичрайтириш маъносини ифодалайдиган тожикча *-акак* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'ўта даражада кичик катак', 'жуда кичик, кўримсиз яшаш хонаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 372). Ўзбек тилида *-акак* кўшимчаси таркибидаги биринчи *к* товушя л товушига алмаштирилган.

КАФАНГАДО Бу сифат 'мурдани ўрайдиган оқ мато' маъносини англатадиган арабча *кафан* оти билан (АРС, 694) тожикча *гадо* отидан (к.) тузилган бўлиб, 'ҳеч нарсаси йўқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 373).

КАШАНДА Бу сифат 'чек-' маъносини англатадиган тожикча *кашидан* феълининг *каш* хозирги замон асосига (ТжРС, 184) хозирги замон сифатдоши шаклини ясовчи *-анд* кўшимчасини (ТжРС, 561) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'узлуксиз чекадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 374).

КАШТА Бу от 'накш тушир-' маъносини англатадиган тожикча *кашидан* феълининг *кашида* ўтган замон сифатдоши шакли бўлиб (ТжРС, 184), ўзбек тилига и товушини ташлаб, д товушини т товушига

алмаштириб олинган; 'матога турли рангли иплар билан нақш тушириб тикилган безак буюми' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 374).

КАШТАДЎЗ Бу от тожикча *кашта* отига (к.) 'тик-' маъносини англатадиган дўхтган феълининг (ТжРС, 144) дўз хозирги замон асосини (ТжРС, 143) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кашта тикувчи чевар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 374).

КАХРАБО Бу от 'сомон' маъносини англатадиган тожикча *каҳ* отига (ТжРС, 185) 'торт-' маъносини англатадиган *рабудан* феълининг *рабо* хозирги замон асосини (ТжРС, 317) кўшиб тузилган бўлиб, 'зийнат буюлари ясашда ишлатиладиган сомон рангли шаффоф ялтирок тош' маъносини, шу маънодан ўсиб чиқкан 'сарик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 374). Бу тош ўзига сомонни тортиш хусусияти борлиги туфайли шундай номланган дейилади (ЎКААКЛ, 154).

КЕМАСОЗЛИК Бу от ўзбекча *кема* отига (ЎТЭЛ, 201) 'яса-' маъносини англатадиган *соҳтан* феълининг (ТжРС, 364) *соз* хозирги замон асосини (ТжРС, 362) кўшиб хосил килинган *кемасоз* отидан -лик кўшимчаси билан ясалган бўлиб, 'кема куриш билан шуғулланадиган соҳа' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 374). ЎТИЛда *кема* оти хато равиша *ф-т* деб таъкидланган (378).

КИЗАК Бу от асли 'букур', 'букчайган жой' маъносини англатадиган тожикча *кўз* отига (ТжРС, 198; ЎКААКЛ, 162) кичрайтириш маъносини ифодалайдиган -ак кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, ўзбек тилида ў товуши и товушига алмаштирилган; 'дўпининг тепа кисми билан жияги оралиғидаги гардиш кисми' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 385).

КИЙОГАР Бу от 'моддаларнинг хоссаларини ўргангувчи фан' маъносини англатадиган арабча *кийиғо* отига (АРС, 708) 'шуғулланувчи шахс' маъносини ифодалайдиган -гар кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, ўзбек тилига иккинчи бўғиндаги и товушини ташлаб қабул килинган; 'химия мутахассиси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 385).

КИН қ гина

КИНА қ гина

КИНДОР қ гинадор

КИРАКАШ Бу от арабча *кира* отига (АРС, 686) 'торт-' маъносини англатадиган тожикча *кашидан* феълининг *каши* хозирги замон асосини (ТжРС, 184) кўшиб тузилган бўлиб, 'киши ёки нарсани бирор манзилга транспорт воситасида маълум ҳак эвазига ташиш билан шуғулланадиган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 387). Бу отдан ўзбек тилида *киракашлик* мавхум оти ясалган.

КИРДИКОР Бу от ПРСда [kärdə-kor] шаклида келтирилиб, 'кўпни кўрган' каби маънени англатиши айтилган (398). Асли 'кил-' маъносини

англатадиган тожикча *кардан* феълининг 'клиган' маъносини англатувчи *карда* ўтган замон сифатдоши шакъяга (ТжРС, 182) 'иш' маъносини англатадиган *кор* отини (ТжРС, 192) кўшиб тузилган бўлиб, ўзбек тилида бу отнинг *карда* кисми таркибидаги *а* товушлари *и* товушларига алмаштирилган; 'ёмон, ярамас ишлар, хатти-харакатлар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 387).

КИРПЕЧ Бу от ўзбекча *кир* оти билан 'олд томон' маъносини англатадиган тожикча *пеш* отидан (ТжРС, 304) тузилган бўлиб, ўзбек тилида *и* товуши *ч* товушига алмаштирилган; 'ювилган кир тахланадиган токча олдига тутиладиган мато' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 388).

КИССА Бу тожикча от асли *кисса* таркибига эга бўлиб (ТжРС, 187), ўзбек тилида *с* товуши катланган; 'ҳамён', 'чўнтақ' маъноларини англатади (ЎТИЛ, I, 388).

КИССАВУР Бу от тожикча *кисса* отига (к.) 'олиб кет-' маъносини англатадиган бурдан феълининг бурд ўтган замон асосини (ТжРС, 85) кўшиб хосил килинган бўлиб, ўзбек тилида бурд кисми бошланишидаги *б* товуши *в* товушига алмаштирилган, охиридаги *ð* товуши айтгилмай кўйган; 'чўнтақ ўғриси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 389).

КИТОБХОН Бу от арабча *китоб* отига (АРС, 676) 'ўки-' маъносини англатадиган тожикча *хондан* феълининг *хон* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 426) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'китоб (асар) муталаа қилувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 389).

КОВАТОК Бу от тожик тилида 'аралаштири-' маъносини англатадиган *кофтан* феълининг *ков* ҳозирги замон асосидан -*а* кўшимчаси билан (ТжРС, 396) ясалиб, 'уяча' маъносини англатадиган *кова* отига 'узум ўсимлиги' маъносини англатадиган *ток* отини (ТжРС, 396) кўшиб тузилган бўлиб, 'киммани ток баргига ўраб пишириладиган таом' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 391).

КОВУШ *қ* кавиш

КОКИЛ Бу от ПРСда [какоя] шаклида келтирилиб, "чолка, хохол" деб изохланган (302); ТжРСда *кокул* шаклида келтирилиб, "чуб, хохол", "коса, косички" деб изохланган (189); ўзбек тилига тожикча от таркибидаги *у* товуши *и* товушига алмаштириб олинган. ЎТИЛда бош маъноси 'соч ўрими' дейилгани ўринли бўлмаган; асли 'назр килиб ёш болалар бошида ўстириш учун колдириладиган бир тутам соч' маъносини асосий маъно дейиш тўғри (I, 392).

КОМ Бу от ПРСда [кам] шаклида (393: *кам II*), ТжРСда *ком II* шаклида (190) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган; 'хайвоннинг оғзи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 393).

КОРАНДА Бу от 'дехкончилик билан шуғуллан-' маъносини англатадиган тожикча *коштан* феълининг (ТжРС, 195) ҳозирги замон сифатдоши шакли бўлиб (ТжРС, 193), 'ўсимлик хосилининг маълум бир

қисмини олишга байлашиб ёлланиб ишлайдиган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 398).

КОРЖОМА Бу от тожик тилида 'иш' маъносини англатадиган *кор* оти билан (ТжРС, 192) 'устки кийим' маъносини англатадиган *жома* (ҷома) отидан тузилган бўлиб, 'иш кийими' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 398).

КОРХОНА Бу от тожик тилида 'иш' маъносини англатадиган *кор* оти билан (ТжРС, 192) 'жой' маъносини англатадиган *хона* отидан (ТжРС, 426) тузилган бўлиб, 'ишлабчикариш ташкилоти' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 399).

КОРЧАЛОН Бу сифат 'иш' маъносини англатадиган тожикча *кор* отига (ТжРС, 192) 'харакатта келтир-' маъносини англатадиган форча [ҷаланидён] феълининг (ПРС, 165) чалон (ҷалон) хозирги замон асосини кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'узини ишбильармон килиб кўрсатувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 399). Тожик тили лугатида бундай маъноли феъл чалондан шаклида келтирилган (ТжРС, 436); ўзбек сўзлашув тилидаги корчаллон шаклли сифат ана шу феъл асосида юзага келган (ТжРС, 194; ЎТИЛ, I, 399).

КОСА Бу от ПРСда "[kä's] мн. [kä'sam] ва [коус]" шаклларида келтирилиб, "чаша, кубок" деб (391), [касе] шаклида келтирилиб, "большая чашка, чаша" деб (392) изохланган; ТжРСда *коса* шаклида келтирилиб, "большая чашка, чаша" деб изохланган (194); ўзбек тилига шу шакли олинган; ЎТИЛда бош маъноси 'пиёладан каттароқ, асосан суюклик, суюқ овкат солиб ичиш учун ишлатиладиган идиш' деб аник таърифланган (I, 399).

КОСАГУЛ Бу от тожикча *коса* оти билан (к.) гул отидан (к.) тузилган бўлиб, 'сокий', 'ӯтиришни бошқарувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 399).

КОШИН Бу от 'рангдор кафель' маъносини англатадиган [каши] отига (ПРС, 392) -н кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил килинган; 'турли рангдаги курилиш ашёларидан фойдаланиб ҳосил килинган накш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 400).

КОШИНКОР Бу сифат тожикча *кошин* оти билан (к.) *кор* отидан (к.) тузилган бўлиб, 'кошин билан безатилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 400).

КОШОНА Бу от 'безакли' маъносини англатадиган [каши] отига (ПРС, 392) -она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган; катор келиб қолган *ио* товушларидан *и* товуши айтилмай кўйган; тожик тилида 'одам яшайдиган уй' маъносини (ТжРС, 195), ўзбек тилида эса 'ҳашаматли кўркам бино' маъносини (ЎТИЛ, I, 400) англатади.

КУВ Бу от 'кўп марта юкоридан пастга ур-' маъносини англатадиган [кубидан] феълининг [куб] хозирги замон асосига тенг бўлиб (ПРС, 410), ўзбек тилида бу от охиридаги *б* товуши *в* товушига алмаштирилган; 'сунти

чайкатиб ёгини ажратиб олиш учун ишлатиладиган цилиндр шаклидаги ёғоч мослама ва унинг таёксимон сопидан иборат рўзгор буюми' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 401).

КУЛДОН Бу от ўзбекча кул отига 'идиш' маъносини ифодалайдиган тожикча -дон қўшимчасини (ТжРС, 542) қўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'чекилаётган нарсанинг кулини, қолдигини солиш учун ишлатиладиган идиичча' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 400).

КУНГУРА Бу от ПРСда [конгоре, кәнгәре] шакларида (409), ТжРСда кунгура шаклида (196), ЎКААКЛда кунгура, кунгир шакларида (160) келтирилган. Кўринадики, бу от ўзбек тилига тожик тилидаги шакли билан олинган; 'том қирғоқлатиб тиш шаклида ясад ўрнатилган курйлма' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 405).

КУНДА Бу от ПРСда [конде] шаклида (409), ТжРСда кунда шаклида (197) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган. Асли 'юкори кисми кесилган' маъносини англатадиган кунд сифатидан (ТжРС, 196) -а қўшимчиси билан (ТжРС, 543) ясалган бўлиб, 'даражтнинг танаси кисқагина кесилган ер усти кисми илдизи билан бирга' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 405).

КУНДАКОВ Бу от тожикча кунда отига (к.) 'ковла-' маъносини англатадиган тожикча кофтан феълининг (ТжРС, 195) көв хозирги замон асосини (ТжРС, 189) қўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'кундани ковлаб олиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 405).

КУНДЖУТ Бу от ПРСда [конджоҳ] ва [конджид] шакларида (408), ТжРСда кунҷит шаклида келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли и товушини аслига мувофиқ у товушига алмаштириб олинган; 'уругидан ёғ олинадиган жануб ўсимлиги ва шу ўсимликнинг уруғи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 406).

КУТУБХОНА Бу от арабча китоб отининг (АРС, 676) кутуб кўплик шаклига 'үй' маъносини англатадиган тожикча жона отини (ТжРС, 426) қўшиб тузилган бўлиб, 'китобларни жамлаб, тартиблаб, улардан китобхонларнинг фойдаланишини тазминловчи муассаса' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 408). Қизиги шундаки, шундай маънони англатувчи мактабат(ун) оти бўла туриб араб тили луғатига кутубхона оти ҳам киритилган (АРС, 677). Кутубхона отидан ўзбек тилида кутубхоначи оти ясалган.

КУШАНДА Бу сифат ўлдир-' маъносини англатадиган тожикча күштан феълининг (ТжРС, 198) күшанда хозирги замон сифатдоши шакли бўлиб (ТжРС, 197), 'йўқ килувчи', 'кириб ташловчи' маъносини англатадиган жона отини (ТжРС, 426), қўшиб тузилган бўлиб, 'чорва

мөлларини сўйини билан шугулланадиган корхона' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 410). Ўзбек сўзлашув тилида бу от қушхона тарзида айтилади (ЎТИЛ, I, 629).

КЎЗОЙНАК Бу от ўзбекча кўз оти билан тожикча *ойнак* отидан (ЎТИЛ, I, 528) тузилган бўлиб, 'нормал қўриш ёки химоя килиш учун кўз оддига такиладиган асбоб' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 412).

КЎЙЛАКБОП Бу сифат ўзбекча *кўйлак* отига 'мос' маъносини англатадиган тожикча боб сифатини (ТжРС, 73) кўшиб тузилган бўлиб, ўзбек тилида охирги б товуши *и* товушига алмаштирилган; 'кўйлак тикиш учун мос' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 412).

КЎКАЛАМЗОР Бу от ўзбекча *кўкалам* отининг сўзлашув тилидаги *кўкалом* шаклига (ЎТИЛ, I, 413) тожикча -зор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган; 'кўкариб турган ўт-ўсимлик билан қопланган майдон' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 413).

КЎКРАКДОР Бу сифат ўзбекча *кўкрак* отига (ЎТЭЛ, 225) 'эга бўл' маъносини англатадиган тожикча *доштан* феълининг (ТжРС, 137) дор хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кўкраги кенг', 'ягриндор' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 414).

КЎПКАРИ Бу от 'тортқила-' маъносини англатадиган тожикча *кўфтан* феълининг (ТжРС, 200) кўб хозирги замон асосига (ТжРС, 198) 'иш-харакат' маъносини англатадиган *кор* отини (ТжРС, 192) кўшиб тузилган *кўбкор* отидан -й кўшимчаси билан (ТжРС, 542) ясалган; ўзбек тилига б товушини *и* товушига алмаштириб, *й* товушининг чўзиклигини ташлаб олинган; 'улок (от спорти ўйини)' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 388).

КЎРАК Бу от 'кўрмайдиган' маъносини англатадиган тожикча *кўр* сифатига (ТжРС, 199) -ак кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган; 'совук уриб очилмай қолган кўсак' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 419).

КЎР-КЎРОНА Бу равиш 'кўрмайдиган' маъносини англатадиган тожикча *кўр* сифатига (ТжРС, 199) шу сифатдан -она кўшимчаси билан (ТжРС, 542) хосил килинган *кўрона* шаклини жуфтлаб тузилган бўлиб (ПРС, 411), 'аник тасаввур килмаган ҳолда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 420).

КЎРНАМАК Бу сифат 'кўрмайдиган', 'кадрламайдиган' маъносини англатиб катнашаётган *кўр* сифатига (ЎТИЛ, I, 420) 'овкат' маъносини англатиб катнашаётган *намак* отини (к.) кўшиб тузилган бўлиб, 'яхшиликни кадрламайдиган', 'яхшилик килган кишига ёмонлик киладиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 420).

КЎРШАПАЛАК Бу тожикча от мураккаб тузилиши *кўршабпарак* шаклига эга бўлиб (ТжРС, 199), 'кўрмайдиган' маъносини англатадиган *кўр* сифатига (ТжРС, 199), 'тун' маъносини англатадиган *шаб* оти (ТжРС, 448), 'уч-' маъносини англатадиган *наридан* феълининг (ТжРС, 299) *пар* хозирги

замон асосидан таркиб толған күршабпар бирлигига -ак күшмичасини (ТжРС, 543) күшиб хосил килинган; ўзбек сўзлашув тилида б товуши и товушига алмаштирилиб, катор келиб колган ип товушларидан бири айтилмай, охири р товуши л товушига алмаштирилган. Бу от 'коронгида уладиган күшсизмон ҳайвон' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 421).

КЎСА Бу сифат 'нуксон', 'камчилик' маъносини англатадиган тожикча кўс отига (ТжРС, 199) -а күшмичасини (ТжРС, 543) күшиб хосил килинган бўлиб, 'сокол-мўйлови сийрак ёки умуман чикмайдиган эркак' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 421).

КЎСАНАМО Бу сифат тожикча кўса отига (к.) 'ўхшаб кўрин' маъносини англатадиган намудан феълининг (ТжРС, 257) намо ҳозирги замон асосини (ТжРС, 256) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'сокол-мўйлови сийракроқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 421).

КЎЧАТЗОР Бу от ўзбекча кўчат отига (ЎТЭЛ, 232) тожикча -зор күшмичасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кўчат этиштириладиган майдон' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 423).

КЎХНА Бу сифат 'кадимги' маъносини англатадиган [коҳён] сифатига (ПРС, 414) -а күшмичасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган; бу кўшимча кўшилганидан кейин олдинги бўғиндаги а товуши айтилмай кўйган. Бу сифат 'жуда қадамги' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 424).

Л

ЛАБ-ДАХАН Бу жуфт от тожикча лаб (ТжРС, 201) ва 'огиз' маъносини англатадиган даҳон (ТжРС, 125) отларидан тузилган бўлиб, ўзбек тилига ҳ товушидан кейинги о товуши о товушига алмаштириб олинган; 'бирор нарса ҳакида ўз фикрини маъкул кила олиш қобилияти' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 424).

ЛАБОЛАБ Бу равиш 'идиши тепа оғзининг зихи' маъноси билан катнашаётган тожикча лаб отини (ТжРС, 201) орага о боғламасини кўшиб тақрорлаш билан хосил килинган бўлиб, 'лабигача' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 425).

ЛАГАН Бу тожикча от бош маъносида 'мис тоз'ни, кўчма маъносида 'патнис'ни англатади (ТжРС, 202); ўзбек тилида 'куюк овқат солинадиган, тарелкадан катта рўзгор буюми' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 425). ЎТИЛда бу от тожикча эканлиги таъкидланмаган.

ЛАГАНБАРДОР Бу сифат тожик тилида лаган отига (к.) 'кўтар' маъносини англатадиган бардоштан феълининг бардор ҳозирги замон асосини (ТжРС, 47) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бирор манфаатни кўзлаб ўзини тубан тутадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 425).

ЛАРЗА Бу от тожик тилида 'титра-' маъносини англатадиган ларзидан феълининг (ТжРС, 203) ларз ҳозирги замон асосига -а күшмичасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб (ТжРС, 203), 'титраш' маъносини

англатади (ЎТИЛ, I, 427). Бу от ПРСда [ларз] ва [ларзе] шаклида, ЎКААКЛда факат ларз шаклида (166) келтирилган.

ЛАРЗОН: ларzon ур- биримаси таркибида қатнашадиган бу от 'тир-ра', 'силкин' маъносини англатадиган ларзидан феълининг (ТжРС, 203) ларз ҳозирги замон асосига -он кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'кучли даражада титраш, лапанглаш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 427).

ЛАТ: лат ўе- биримаси таркибида қатнашадиган бу тожикча от 'жароҳат' маъносини (ТжРС, 204), биримма эса 'жароҳатлан-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 427).

ЛАХТА: лахта қон- биримаси таркибида қатнашадиган бу сифат 'парча', бўлак' маъносини англатадиган тожикча лахт отига (ТжРС, 204) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'ивиб колган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 428).

ЛАХТАК Бу от 'парча', 'бўлак' маъносини англатадиган тожикча лахт отига (ТжРС, 204) -ак кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'газлама ёки терининг бичикдан кейинги кичик парчаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 428). Бу от лахтак-лухтак шаклида ҳам ишлатилиб, "газлама ёки терининг парча-пурчалари" маъносини англатади.

ЛИППА Бу от 'букиш' маъносини англатадиган [лафф] отига (ПРС, 439) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган. Бу отнинг биринчи бўғинидаги *а* товуши форс, тожик тилида *ә* товушига алмашган (ПРС, 443: [лифе] 2; ТжРС, 206: лифа). Ўзбек тилида *ф* товушлари *пп* товушларига алмаштирилган. Бу от 'иштоннинг иштонбог' ўтказиш учун букиб тикилган юкори кисми' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 432). ЎТИЛда бу от [ф-т] деб таъкидланмаган.

ЛОВИЙА Бу от ПРСда [лубийа] шаклида (441), ТжРСда лўбийо шаклида (208) келтирилган; ўзбек тилига *уў* товушларини о товушига, б товушини в товушига, о(а) товушини а товушига алмаштириб олинган; 'ок рангдаги чўзикроқ дони мөш донига ҳашаб бирин-кетин қобикка уланиб уралган ўсимлик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 433).

ЛОЖУВАРД Бу от ПРСда [ладжсвэрд] шаклида (433), ТжРСда лочвард (асосий) ва лочувард (хавола билан) шаклларида (ТжРС, 208) келтирилган; ўзбек тилига тожикча ложувард шакли олинган; 'безак буюмини ясаща ишлатиладиган тўк кўк рангли минерал' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 433).

ЛОЗИМАНДА ҳ лозимомада

ЛОЗИМОМАДА Бу от 'зарур' маъносини англатадиган арабча лозим кесимлиги билан (АРС, 719) 'олиб бор-' маъносини англатадиган тожикча омадан феълининг омад ҳозирги замон асосидан тузилган лозимомад бирлигига (ТжРС, 206) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'хурсандчиллик маросимига олиб бориш лозим бўлган

совға' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 433). Бу от ўзбек сўзлашув тилида (аёллар нутқида) лозиманда шаклида айтилади.

ЛОЙХЎРАК Бу от 'нам, сув таъсирида юмшоқ, ёпишқоқ холатга келган тупрок', 'боткоқ' маъносини англатадиган лой оти билан (ТжРС, 207) 'овқат' маъносини англатадиган тожикча ҳўрек отидан (ТжРС, 434) тузилган бўлиб, ўзбек тилига к товуши олдидаги *o/ā* товушини *a* товушига алмаштириб олинган; 'боткоқ ерларда яшайдиган узун тумшукли күш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 434).

ЛОКЛА- Бу феъли 'буюмларни ялтиратиш, пардоzlashi учун ишлатиладиган суюклик' маъносини англатадиган тожикча лок отидан (ТжРС, 207) ўзбек тилида -ла қўшимчаси билан ясалган; 'нарсанинг сиртига лок сурға' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 434).

ЛОЛАКИЗҒАЛДОҚ Бу от 'баҳорда очиладиган қизил, сарик, тарғил рангли гул' маъносини англатадиган тожикча лола оти билан (ТжРС, 435) ўзбекча қизгалдоқ отидан (ЎТЭЛ, 539) тузилган бўлиб, 'баҳорда очиладиган лоласимон гули ёввойи ўт' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 435).

ЛОФЧИ Бу сифат 'ҳакикатга тўғри келмайдиган, ҳалдан ташқари бўрттирилган гал' маъносини англатадиган тожикча лоф отига (ТжРС, 207) ўзбекча -чи қўшимчасини кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'ҳакикатга тўғри келмайдиган гапларни гапиравчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 435).

ЛУНГИ Бу от ПРСда [лоне] шаклида (440), ТжРСда лўнгай шаклида (208) келтирилган; ўзбек тилига тожикча лўнгай оти таркибидаги ў товушини у товушига алмаштириб, ў товушининг чўзиқлик белгисини ташлаб олинган. Лўнгай оти асли лўнг отидан -и қўшимчаси билан (ТжРС, 542) ясалган; 'хаммомга киришда ялангоч баданинг белдан пастки кисмини ёпиш учун ураладиган мато' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 436).

ЛУНЖ Бу от ПРСда [лондж] шаклида келтирилиб, 'лаб' деб (440), ТжРСда лунҷ шаклида келтирилиб, 'ёнокнинг лабга туташган пастки кисми' деб (208), ЎТИЛда 'бетнинг пастки жағ билан туташ кисми' деб (I, 435) изоҳланган. Бу отнинг маъносини асли 'ёнок билан пастки жағ орасидаги юпка юмшоқ эт' деб изоҳлаш маъкул; лунжини шишириб биринчаси шундай изоҳ бериш тўғрилигини тасдиқлади.

ЛЎЛА: лўла болини, лўла кабоб биринчмалари таркибида катнашадиган бу сифат асли [лувле] шаклига эга бўлиб, "труба, ствол" (ПРС, 442), 'узун думалоқ нарса' маъносини (ТжРС, 208) англатади; юқоридаги биринчмалар таркибида бу от 'кйимани думалоқ узун шаклга келтириб пишириладиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 437).

М

МАБОДО Тожик тилида 'агар' каби боғловчи вазифасида ишлатиладиган бу бирлик ўзбек тилида хам боғловчи вазифасида

ишилатилади. Асли инкор маъносини ифодаловчи тожикча *ма* олд юкламаси билан (ТжРС, 209) 'бўлсин' маъносини англатадиган бод буйрук феълидан (ТжРС, 74) тузилган мабод модалига -о кўшиб хосил килинган (ЎТИЛ, I, 437). Бу боғловчи ПРСга [набодо] шаклида ҳам киритилиб (558), [мабада] шаклига ҳавола килинган; у ерда [набада] шаклидан ташкари [набад] шакли ҳам келтирилган (450). Бу боғловчининг ўзбек тилида ишилатиладиган *набодо* шакли форс тилидан олинган; бундай шакл ТжРСда, ЎТИЛда келтирилмаган.

МАДАДКОР Бу сифат 'қўллаб-қувватлаш' маъносини англатадиган арабча *мадад* отига (АРС, 746) тожикча -кор қўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кўмаклашувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 439).

МАЖЛИСБОЗЛИК Бу мавхум от 'бирор сабаб-мақсад билан бир ерга йигилиш' маъносини англатадиган арабча *мажлис* отига (АРС, 135) 'берилиб шугуллан-' маъносини англатадиган тожикча *бохтан* феълининг боз хозирги замон асосини (ТжРС, 82, 75) кўшиб хосил килинган сифатга ўзбек тилида -лик қўшимчасини кўшиб ясалган; 'бўлар-бўлмасга мажлис ўтказвериш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 440).

МАЗАХЎРАК Бу сифат тожикча 'тъям-лаззат' маъносини англатадиган *маза* оти билан (ТжРС, 211) 'овкат' маъносини англатадиган *хўрак* отидан (ТжРС, 434) тузилган бўлиб, 'бирор нарсанинг мазасига тушуниб қолиб, унга интиладиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 441).

МАЗМУНДОР Бу сифат 'маъно мундарижаси' маъносини англатадиган арабча *мазмун* отига (АРС, 462) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча *доштан* феълининг *дор* хозирги замон асосини (ТжРС, 137, 136) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'сермазмун' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 441).

МАИШАТБОЗ Бу сифат 'айш-ишрат', 'кайф-сафо' маъносини англатадиган арабча *манишат* отига (АРС, 553) 'берилиб шугуллан-' маъносини англатадиган тожикча *бохтан* феълининг боз хозирги замон асосини (ТжРС, 82, 75) кўшиб тузилган бўлиб, 'айш-ишратга берилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 441).

МАИШАТПАРАСТ Бу сифат 'айш-ишрат', 'кайф-сафо' маъносини англатадиган арабча *манишат* отига (АРС, 553) 'сажда кил-' маъносини англатадиган *парастидан* феълининг *параст* хозирги замон асосини (ТжРС, 82, 75) кўшиб тузилган бўлиб, 'манишатга муккасидан кетган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 441).

МАЙГУН Бу сифат 'асосан кизил узумдан тайёрланадиган мусаллас' маъносини англатадиган тожикча *май* отига (ТжРС, 21) 'ұхшаш' маъносини англатадиган -гун кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'май рангидаги', 'қизил' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 441).

МАЙДАГАП Бу сифат тожикча 'эътибор беришга арзимайдиган' маъносини англатувчи *майда* сифати билан (ТжРС, 211) 'сўз', 'нұтқ' маъносини англатадиган *ган* отидан (к.) тузилган бўлиб, 'эътибор беришга арзимайдиган сўзларни гапиришга ўрганган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 441).

МАЙДАЛА- Бу феъл 'кичик (бўлаклар)' маъносини англатадиган тожикча *майда* сифатидан (ТжРС, 211) ўзбек тилида -ла қўшимчаси билан ясалган; 'майда бўлакларга ушат-', 'айлантир-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 441).

МАЙДА-ЧУЙДА Бу сифат тожикча *майда* сифатини (ТжРС, 211) ўзбек тилида *ма* → чу товуш ўзгариши билан тақорорлаб ҳосил килинган бўлиб, 'хар хил майда', 'арзимас' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 442).

МАЙДОНЧА Бу от 'кенг текис ер' маъносини англатадиган тожикча *майдон* отига (ТжРС, 212) кичрайтириш маъносини ифодалайдиган ўзбекча -ча қўшимчасини кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'кичик майдон' маъносини англатади (ТжРС, 212). Бу от ЎТИЛга нимагадир киритилмаган.

МАЙНАБОЗЛИК, МАЙНАБОЗЧИЛИК Бу отлар 'чугурчиксимон сайроки күш' маъносини англатадиган *майна* отига 'шугуллан-', 'ўйна' маъносини англатадиган тожикча *бохтан* феълининг (ТжРС, 82) боз ҳозирги замон асосини (ТжРС, 75) кўшиб ҳосил килинган *майнабоз* сифатига ўзбекча -лик, -чилик қўшимчасини кўшиб ясалган бўлиб, 'енгилтаклик, юзакичилик билан айтилган гап, килинган иш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 442). Ўзбек сўзлашув тилида бу от товуш ўзгаришларига учраб, *майнавозлик*, *майнавозчилик* тарзида айтилади.

МАЙНАВОЗЛИК, МАЙНАВОЗЧИЛИК қ. майнабозлик

МАЙПАРАСТ Бу сифат 'кайф килиш учун ичиладиган спиртли ичимлик' маъносини англатадиган тожикча *май* отига (ТжРС, 211) 'сажда кил-' маъносини англатадиган *парастидан* феълининг *параст* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 298) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'ичкилик ичишга мукаасидан кетган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 443).

МАЙСАЗОР Бу от 'якинда униб чиқсан ўт, экин' маъносини англатадиган *майса* отига 'мўл' маъносини ифодалайдиган тожикча -зор қўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'майса билан қопланган майдон' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 443).

МАЙХОНА Бу от 'спиртли ичимлик' маъносини англатадиган тожикча *май* оти билан (ТжРС, 211) 'уй' маъносини англатадиган *хона* отидан (ТжРС, 426) тузилган бўлиб, 'май сотиб олиб, шу ернинг ўзида ичиладиган уй' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 443).

МАЙХЎР Бу сифат тожик тилида 'спиртли ичилик' маъносини англатадиган *май* отига (ТжРС, 211) 'истеъмол кил-' маъносини англатадиган *хўрдан* феълининг *хўр* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 434)

кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'май ичишга берилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 443). Бу сифатдан ўзбек тилида *майхўрлик* оти ясалган.

МАКИЙОН 'Товук' маъносини англатадиган бу от *мокийон* товуш таркибига эга бўлиб (ПРС, 447; ТжРС, 232), ўзбек тилига биринчи бўғиндаги о товушини *a* товушига алмаштириб олинган; 'товукнинг ургочиси', 'бедананинг ургочиси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 443; 469: *мода*).

МАККОРОНА Бу равиш 'хйла-найранг ишлатувчи киши' маъносини англатадиган арабча *маккор* отига (АРС, 762) тоҷикча *-она* қўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'хйла-найранг ишлатиб, маккорлик билан' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 443).

МАКТАБДОР Бу от 'ўқитиш, тарбиялаш билан шугулланувчи муассаса' маъносини англатадиган арабча *мактаб* отига (АРС, 677) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тоҷикча *доштан* феълиниг (ТжРС, 137) *dor* хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'хусусий мактаб соҳиби' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 443).

МАНСАБДОР Бу сифат 'эгаллаб турилган лавозим' маъносини англатадиган арабча *mansab* отига (АРС, 805) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тоҷикча *доштан* феълиниг (ТжРС, 137) *dor* хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'маълум бир юкори мансабда ишлаб турган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 446).

МАНСАБПАРАСТ Бу сифат 'эгаллаб турилган лавозим' маъносини англатадиган арабча *mansab* отига (АРС, 805) 'сажда кил-' маъносини англатадиган тоҷикча *парастидан* феълиниг *параст* хозирги замон асосини (ТжРС, 298) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'юкори лавозим кетидан кувадиган', 'мансабга муккасидан кетган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 446).

МАНТИПАЗ Бу от 'тўшт ва пиёз қиймасини юпқа ёйилган хамир парчасига тугиб каскоnda пишириладиган овқат' маъносини англатадиган асли хитойча *манту* отига (ТжРС, 215) 'пишир-' маъносини англатадиган тоҷикча *пухтан* феълиниг (ТжРС, 315) *наз* хозирги замон асосини (ТжРС, 295) кўшиб хосил қилинган бўлиб, ўзбек тилига *манту* оти охиридаги у товушини *a* товушига алмаштириб олинган; *мантипаз* оти 'манти пишириш билан шугулланадиган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 446).

МАНФААТДОР Бу сифат 'бирор фаолиятдан кўзланган фойда', 'наф' маъносини англатадиган арабча *манфаат* отига (АРС, 821) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тоҷикча *доштан* феълиниг (ТжРС, 137) *dor* хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'бирор иш-фаолиятдан манфаат кутувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 466).

МАНФААТПАРАСТ Бу сифат 'бирор фаолиятдан кўзланган фойда', 'наф' маъносини англатадиган арабча *манфаат* отига (АРС, 821) 'берилуб

шугуллан-' маъносини англатадиган тожикча *парастидан* феълининг *параст* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 298) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'факат шахсий манфаатини кўзлайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 446).

МАРВАРИД Бу от ПРСда [марворид, морварид] шасларида (485), ТжРСда *марворид* шаклида (215) келтирилган; ўзбек тилига тожикча *марворид* шакли *о* товушини *а* товушига алмаштириб олинган; 'мольюса чиганоғидан олинадиган турли ранг қимматбаҳо садаф' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 447).

МАРВАРТАК: *марвартак тут* биримаси таркибида қатнашадиган бу сифат (от) асли *мареоридак* шаюлига эга бўлиб (ТжРС, 225), *марворид* отига (к.) 'майда', 'кичик' маъносини ифодалайдиган -ак қўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган; ўзбек тилига *о* товушини *а* товушига алмаштириб, *и* товушини ташлаб, *ð* товушини *т* товушига алмаштириб олинган; 'майда марварид', 'кеч пишадиган майда ширин тут' маъноларини англатади (ТжРС, 215; ЎТИЛ, I, 447).

МАРИМУШ Бу от асли 'үлим' маъносини англатадиган тожикча *марг* отини (ТжРС, 216) -и изофаси билан (ТжРС, 545) 'сичкон' маъносини англатадиган *муши* отига (ТжРС, 246) боғлаб тузилган бирима бўлиб, кейинчалик кўшиб ёзиладиган бўлган; 'сичконни ўлдирадиган кимёвий модда (мышъяқ)' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 446).

МАРД Бу бирлик тожик тилида аввал 'эркак' маъносини (*шоҳи мардон* - 'эркаклар шоҳи') англатиб, кейинчалик 'ботир' маъносини англатиш учун ишлатила бошлигар (ТжРС, 216); ўзбек тилига кейинги маъноси билан олинган (ЎТИЛ, I, 447).

МАРДИКОР Бу от асли 'эркак' маъносини англатадиган *мард* отини (к.) -и изофаси (ТжРС, 545) билан 'иш' маъносини англатадиган *кор* отига (ТжРС, 192) боғлаб тузилган бирима бўлиб, кейинчалик кўшиб ёзиладиган бўлган; 'ёлланиб меҳнат қиласидиган ишчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 447). Бу отдан ўзбек тилида *мардикорлик* оти ясалган. Ўзбек сўзлашув тилида бу отлар *маткор*, *маткорлик* тарзида *р*, *и* товушларини ташлаб, *ð* товушини *т* товушига алмаштириб айтилади.

МАРДОН Бу от 'эркак' маъносини англатадиган тожикча *мард* отининг (к.) -он қўшимчаси билан (ТжРС, 536) хосил қилинган кўплик шакли бўлиб, 'эркаклар' маъносини англатади; *саҳари мардон* изофа биримаси таркибида қатнашади (ЎТИЛ, I, 447).

МАРДОНА Бу равиш тожик тилида 'ботир' маъносини англатадиган *мард* сифатига (ТжРС, 216) -она қўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'мардларча', 'мардлик кўрсатиб' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 447).

МАРДОНАВОР Бу равиш тожикча *мардона* равишига (к.) 'ўхшаб' маъносини ифодалайдиган -*вон* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'мардларга ўхшаб' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 447).

МАРДУМ Бу от асли 'эркак киши' маъносини англатадиган тожикча *мард* отига (ТжРС, 216) 'оддий' маъносини англатадиган арабча *[амм]* сифатини (АРС, 342) кўшиб *мардам* шаклида ҳосил қилинган (ПРС, 340), кейинчалик форс тилида *мардом* шакли (ПРС, 482), тожик тилида *мардум* шакли (ТжРС, 216) юзага келган; ўзбек тилига тожикча шакли олинган; 'оддий киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 447).

МАРДЧАСИГА Бу равиш 'ботир' маъносини англатадиган *мард* отига (к.) ўзбекча -*часига* кўшимчасини кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'ботирларга ўхшаб' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 447).

МАСАЛНАВИС Бу от 'ўгит мазмунли кичик ҳажмдаги мажазий хикоя' маъносини англатадиган арабча *масал* отига (АРС, 742) 'ёз-' маъносини англатадиган тожикча *нашиштан* феълининг *навис* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 253) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'масал ижод киладиган ёзувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 449). Ўзбек тилида бу тожикча отга синоним сифатида *масатчи* оти ҳам ҳосил қилинган.

МАСАЛЧИ к масалнавис

МАСЛАХАТГЎЙ Бу от ўзбек тилида 'бирор фаолиятни тўғри, фойдали амалга ошириш бўйича айтиладиган фикр-мулоҳазалар' маъносини англатиш учун ишлатиладиган арабча *маслаҳат* отига (АРС, 442) 'гапир-' маъносини англатадиган тожикча *гуфтган* феълининг ёй ҳозирги замон асосини (ТжРС, 110) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'маслаҳат берувчи', 'маслаҳат бериш билан кифояланувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 450).

МАСТАВА Бу от 'катик' маъносини англатадиган тожикча *мост* оти билан (ТжРС, 233) 'сув' маъносини англатадиган *об* отидан (ТжРС, 279) тузилган бирликка -*а* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб (ТжРС, 216), ўзбек тилига биринчи, иккинчи бўгинлардаги *о(а)* товушларини *а* товушларига, *б* товушини *в* товушига алмаштириб олинган; 'катик солиб ичиладиган гурунчли суюк овқат' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 450).

МАСХАРАБОЗ Бу от 'устидан кулиш' маъносини англатадиган арабча *масҳара* отига (АРС, 350) 'берилиб ўйна-' маъносини англатадиган *боҳтан* феълининг (ТжРС, 82) боз ҳозирги замон асосини (ТжРС, 75) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'одамларни кулдириш учун турли гап-сўз айтадиган, ҳаракатлар киласиган артист' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 451). Бу отдан ўзбек тилида *масхарабозлик* мавхум оти ясалган.

МАТКОР к мардикор

МАФТУНКОР Бу сифат 'эс-хушини йўқотиш даражасида шайдо бўлган' маъносини англатувчи арабча *мафтун* сифатига (АРС, 582)

тожикча -кор кӯшимчасини (ТжРС, 542) ўзбек тилида кӯшиб хосил килинган бўлиб, 'ўзига мафтун килиб олувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 452).

МАШИНАСОЗЛИК Бу от рус тилидан олинган *машина* отига 'яса-' маъносини англатадиган тожикча *соҳтан* феълининг (ТжРС, 364) соз хозирги замон асосини (ТжРС, 362) кӯшиб хосил килинган *машинасоз* отига ўзбекча -лик кӯшимчасини кӯшиб хосил килинган бўлиб, 'машиналар ва машина учун асбоб-ускуналар ишлабчариш билан шугулланадиган саноат соҳаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 453).

МАШИНАШУНОСЛИК Бу от рус тилидан олинган *машина* отига 'бил-', 'урган-' маъносини англатадиган тожикча *шинохтан* феълининг (ТжРС, 358) *шинос* хозирги замон асосини (ТжРС, 357) кӯшиб хосил килинган *машинашинос* оти таркибидаги *и* товушини у товушига алмаштириб, ўзбекча -лик кӯшимчасини кӯшиб хосил килинган бўлиб, 'машиналар бўйича билим берадиган фан соҳаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 453).

МАЙНОДОР Бу сифат 'сўз ёки кӯшимча билдирадиган мазмун' маъносини англатадиган арабча *маъно* отига (АРС, 546) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча *доштан* феълининг (ТжРС, 137) *дор* хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кӯшиб хосил килинган бўлиб (ТжРС, 222), ўзбек тилида 'кинояли, кочирикли мазмунга эга' каби маънони англатади. Бу сифатнинг маъносини *маъноли* сифатининг маъносига тенг дейиш тўғри эмас (ЎТИЛ, I, 455).

МАЪРИФАТПАРВАР Бу сифат ўзбек тилида 'ўқитиши-тарбиялаш, билим бериш' маъносини англатиш учун ишлатиладиган арабча *маърифат* отига (АРС, 510) 'ўсттир-' маъносини англатадиган тожикча *парвардан* феълининг *парвар* хозирги замон асосини (ТжРС, 298) кӯшиб хосил килинган бўлиб, 'маърифат учун курашувчи', 'маърифат ҳомийси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 455).

МАГИЗ I Бу кўп маъноли *магз* оти асли 'мия', 'ички кисм' каби маъноларни англатади (ТжРС, 222; ПРС, 514). Ўзбек тилига *зз* товушлари оралиғига *и* товушини киритиб кабул килинган; 'ёнғок, бодом, писта каби қаттик кобикли меваларнинг ейиладиган ички кисми' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 457).

МАГИЗ II Бу от ПРСда [mäg zi] шаклида ёзилиб, "кайма, обшивка" каби маъноларни англатиши айтилган (514). Ўзбек тилига охиридаги *и* товушини ташлаб, *зз* товушлари оралиғига *и* товушини киритиб олинган; 'кўрпа-кўрпача, тўн кабилар зихининг ост-уст томонига буклаб тикилган тасма' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 457).

МАГРУРОНА Бу равиш 'гуурланиш хиссига берилган' маъносини англатувчи арабча *магрур* сифатига (АРС, 559) тожикча -она кӯшимчасини

(ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'туурланган холда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 457).

МАХВАШ Бу сифат тожик тилида 'ой' маъносини англатаб, моҳ ва маҳ тарзида иккى хил айтилади (ТжРС, 234); шу отга 'ұхшаш' маъносини ифодалайдиган -*ваш* қўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, ўзбек тилига маҳ шакли катнашадиган кўриниши олинган; 'ойга ұхшаш гўзат' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 457).

МАҲЛИҚО Бу сифат 'ой' маъносини англатадиган тожикча маҳ оти билан (ТжРС, 234) 'чехра' маъносини англатадиган лиқо отидан (ПРС, 439) таркиб топган бўлиб (ПРС, 449; ТжРС, 224), 'ой юзли', 'тўзал' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 458).

МАҲМАДОНА Бу сифат асли 'макталган' маъносини англатадиган арабча маҳмуд сифати билан (АРС, 194) 'билимдон' маъносини англатадиган тожикча доно сифатидан (ТжРС, 135) тузилган бўлиб, тожик сўзлашув тилида маҳмаддоно тарзида айтилади (ТжРС, 224); ўзбек тилига шу шакли ёнма-ён келган дд товушларидан бирини ташлаб, доно қисми охиридаги *o* товушини *a* товушига алмаштириб олинган; 'ўзини билимдон хис қилиб гапга аралашаверадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 458). Бу сифатдан ўзбек тилида маҳмадоналик оти ясалган.

МАҲПОРА Бу сифат 'ой' маъносини англатадиган тожикча моҳ оти билан (ТжРС, 234) 'қисм', 'бўлак' маъносини англатадиган *пора* отидан (ТжРС, 310) тузилган бўлиб, тожик тилида *моҳпора* ва *маҳпора* шаклинида ишлатилади (ТжРС, 234, 224); ўзбек тилига *маҳпора* шаклида олинган бўлиб, 'ойпарча', 'гўзат' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 458). Мумтоз ўзбек шеъриятида бу сифат *моҳпора* шаклида ишлатилган (ЎКААҚЛ, 199).

МАҲСИДУЗ Бу от ўзбек тилида 'узун кўнжли, пошнасиз, таг чарми юмшоқ миллий оёқ кийими' маъносини англатадиган *маҳси* отига 'тиқ-' маъносини англатадиган тожикча *дўхтан* феълининг (ТжРС, 144) дўз хозирги замон асосини (ТжРС, 143) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'маҳси тиқувчи косиб' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 458).

МАҲСУЛДОР Бу сифат 'етиштирилган, ишлаб чиқарилган нарса' маъносини англатадиган арабча *маҳсул* отига (АРС, 178) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча *доштан* феълининг (ТжРС, 137) дор хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб тузилган бўлиб, 'мўл ҳосил берадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 458).

МЕВА Бу от ПРСда [миве] шаклида чўзик и товуши билан (549), ТжРСда *мева* шаклида *e* ҳарфи билан (226) ёзилган; демак, бу от ўзбек тилига тожик тилидан олинган; 'дараҳт, буталарнинг истеъмол қилинадиган ҳосили' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 458).

МЕВАЗОР Бу от тожикча *мева* отига (к.) 'мўл' маъносини ифодалайдиган -*зор* қўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ўзбек тилида ҳосил

килингган бўлиб, 'мевали дарахтлар кўп экилган майдон' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 459).

МЕВАФУРУШ Бу от тожикча *мева* отига (к.) 'савдо қил-' маъносини англатадиган фурӯҳтан феълиниң фурӯҳ ҳозирги замон асосини (ТжРС, 415) кўшиб хосил килингган бўлиб, ўзбек тилига бу от таркибидаги *и* товушини у товушига алмаштириб олинган; 'мева сотиш билан шугулланадиган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 459).

МЕВА-ЧЕВА Бу от тожикча *мева* отининг (к.) бошланишидаги *и* товушини ч товушига алмаштириб тақорорлаш усули билан хосил килингган бўлиб, 'турли-туман мева ва шириналлар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 459).

МЕЗБОН Бу бўт 'дастурхон ёзиша ишлатиладиган курси' маъносини англатадиган *миз* отига (ПРС, 228) 'кара-' маъносини ифодалайдиган -*бон* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килингган бўлиб, ўзбек тилига *и* товушини э(е) товушига алмаштириб олинган; 'зиёфат ўтказаётган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 459).

МЕРОСХЎР Бу от 'мархумдан ворисларга қолган мулк' маъносини англатадиган арабча *мерос* отига (АРС, 881) 'еб-ич-' маъносини англатадиган тожикча *хўрдан* феълиниң (ТжРС, 434) *хўр* ҳозирги замон асосини кўшиб хосил килингган бўлиб, 'мерос олишга хақли киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 460).

МЕТАЛЛШУНОСЛИК Бу от рус тилидан олинган *метали* отига 'бил-', 'ўрган-' маъносини англатадиган тожикча *шинохтан* феълиниң (ТжРС, 458) *шинос* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 457) кўшиб тузилган *металишинос* отидан -*лик* кўшимчаси билан ўзбек тилида хосил килингган; бу отининг *шинос* кисмидаги *и* товуши у товушига алмаштирилган; 'металининг тузилишини, хоссаларини ўрганувчи фан соҳаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 460).

МЕШ Бу от ПРСда [миши] шаклида (548), ТжРСда *меш* шаклида (ТжРС, 227) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган; асли 'кўй' маъносини англатадиган бу от ўзбек тилида 'сув, кимиз каби суюклик солиб кўйиш учун кўй терисидан ясалган идиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 461).

МЕХМОН Бу от ПРСда [меҳман] (546), [миҳман] (549) шакларида, ТжРСда *меҳмон* шаклида (227) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган бўлиб, 'зиёфатга келган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 462). Бу от асли 'улуг' маъносини англатадиган [меҳ] сифати билан (ПРС, 544) 'ўхша-' маъносини англатадиган [манестан] феълиниң [ман] ҳозирги замон асосидан (ПРС, 448) тузилган бўлса керак; шунга кўра асли 'улугсифат киши' маъносини англатган.

МЕХМОНДОРЧИЛИК Бу от тожикча *меҳмон* отига (к.) 'эга бўл-' маъносини англатадиган *доштан* феълиниң (ТжРС, 137) *дор* ҳозирги

замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб тузилган мәҳмандор сифатидан ўзбекча -чилик кўшимишчаси билан ясалган бўлиб, 'мехмон кутиш', 'зиёфат' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 462).

МЕХМОНДУСТ Бу сифат тоҷикча мәҳмон оти билан (к.) 'инок', 'еқтирадиган' маъносини англатувчи дўст сифатидан (ТжРС, 143) тузилган бўлиб, 'мехмон чакиришни севадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 462). Бу сифатдан ўзбек тилида мәҳмандустлик мавхум оти ясалган.

МЕХМОНХОНА Бу от тоҷикча мәҳмон оти билан (к.) 'йининг девор билан ўралган ҳар бир бўлмаси' маъносини англатадиган хона отидан (ТжРС, 426) тузилган бўлиб, 'мехмон кутишга атаб курилган уй, хона' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 462). Кейинчалик бу от русча гостиница отининг ўзбекча муқобили сифатида ҳам ишлатилиди; кейингича маъно тарихан мусофирихона оти билан англатилган.

МЕХНАТКАШ Бу сифат 'жисмоний ёки аклий иш, фаолият' маъносини англатадиган арабча мәҳнат отига (АРС, 744) 'торт-' маъносини англатадиган тоҷикча кашидан феълиниңг каш ҳозирги замон асосини (ТжРС, 184) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'жисмоний мәҳнат билан шугууландиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 462).

МЕХР Бу тоҷикча от ўзбек тилида асли 'юрагига якин тутиш туйгуси', 'суйиб муносабатда бўлиш туйгуси' каби маънени англатади. ПРСда 'муҳаббат', 'дўстлик', 'куёш' маъноларини (515), ТжРСда 'муҳаббат', 'дўстлик', 'илик' муносабатда бўлиш', 'куёш' маъноларини (227), ЎКААКЛда миҳр I 'куёш' маъносини, миҳр II 'муҳаббат' маъносини (197) англатиши айтилган. Кўринадики, ТжRСда берилган изоҳлар орасидаги 'илик муносабатда бўлиш туйгуси' – энг ўринли изоҳ. Бу от билан ўзбек тилида мәҳр-шафқат жуфт оти, мәҳри тош || тош мәҳр ибораси тузилгани ҳам юкоридаги фикрни тасдиклайди. Бу от ўзбек сўзлашув тилида миҳир тарзида ҳам айтилади.

МЕХРИБОН Бу сифат ПРСда [meħrebон] шаклида (545), ТжRСда мәҳрубон шаклида (228) келтирилган. Асли мәҳр отига (к.) 'қара-' маъносини ифодалайдиган -бон кўшимишчасини (ТжRС, 542) кўшиб ҳосил қилинган; қатор келган ҳрб товушларининг айтилишини енгиллаштириш учун ҳр оралиғига форс тилида e(э) товуши, тоҷик тилида у товуши киритилган; Ўзбек тилида киритма товуш вазифаси ғ товушига юкланган. Бу сифат 'раҳм-шафқат кўрсатадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 462). Ўзбек тилида бу сифатдан мәхрибонлик, мәхрибончилик мавхум отлари ясалган. Ўзбек сўзлашув тилида бу сифат ва отлар миҳривон, миҳривонлик, миҳривончилик тарзида ҳам айтилади.

МИҲРИВОН, МИҲРИВОНЛИК, МИҲРИВОНЧИЛИК к. мәхрибон

МЕХРИГИЙО(Х) Бу от ПРСда [meħr-ğiyah] шаклида (545), ТжRСда ҳам мәҳргийоҳ шаклида келтирилган; ЎТИЛда эса қатор келган ҳрг товушларининг айтилишини енгиллаштириш учун rg товушлари оралиғига

и товуши киритилган; айни вақтда бу от охиридаги ҳ товуши айтилмайдиган бўлган. Бу от аси мандрагора деб аталаидиган ўсимликнинг номи бўлиб, 'мехр уйғотувчи гиёх' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 462).

МЕХР-ШАФҚАТ Бу от тожикча *мехр* оти билан (к.) 'ачиниш', 'аяш', 'раҳм' маъносини англатадиган арабча *шафақат* отидан (АРС, 410) тузилган бўлиб, ўзбек тилига *шафақат* отининг иккинчи бўгинидаги *а* товушини ташлаб олинган; 'раҳмдиллик' маъносини англатади. Нимагадир бу жуфт от ЎТИЛга киритилмаган.

МИЙОНЧА Бу от 'ўрга' маъносини англатадиган тожикча *мийон* отига (ТжРС, 228) 'кичик' маъносини ифодалайдиган -ча кўшимчасини ўзбек тилида кўшиб хосил килинган бўлиб, 'аёллар тўйга патнисга солиб олиб борадиган курук мева, ширинликлар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 463).

МИЖГОН Бу бирлик 'киприк' маъносини англатадиган форсча [може] отининг (ПРС, 487) -ғон кўшимчаси билан хосил килинган кўплик шакли бўлиб, *оғу* товушини и товушига, сиргалувчи ж товушини портловчи ж/ч товушига алмаштириб, *э/е* товушини ташлаб олинган. Асли 'киприклар' маъносини англатади, лекин амалиётда кўплик шакли экани уқилмайди (ЎТИЛ, I, 463).

МИЖЖА 'Киприк' маъносини англатадиган бу от ПРСда [може] шаклида сиргалувчи ж товуши билан (487), ТжРСда *мижжа* шаклида сиргалувчи ж товуши билан (228) ва *миҷҷа* шаклида қ портловчи товуши билан (231) келтирилган. Ўзбек тилига *миҷҷа* шакли қ товушини катлаб олинган (ЎТИЛ, I, 463).

МИЛК II Бу от 'тиш, тирнок асосини қоплаб турадиган, кўз косаси киргогини ташкил қиласидиган эт' маъносини англатадиган тожикча *милк I* отидан (ТжРС, 229) маъно тараққиёти йўли билан ўсиб чиқсан бўлиб, 'мато тўкишда икки ёнидан узунасига қолдириладиган киргок' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 464).

МИЛКАК Бу от 'тирнок милкининг йиринглаб яллиғланиш касаллиги' маъносини англатадиган *милк II* отига (ЎТИЛ, I, 464) -ак кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган (ТжРС, 229).

МИНГДЕВОНА Бу от ўзбекча *минг* саноқ сони билан тожикча *девона* сифатидан (к.) ташкил топган бўлиб, 'ҳиди одамни тантитадиган заҳарли ўт' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 465).

МИННАТДОР Бу сифат 'қилган яхшиликни таъкидлаб гапириш' маъносини англатадиган арабча *миннат* отига (АРС, 769) 'эга бўл' маъносини англатадиган тожикча *доштан* феълиниш (ТжРС, 137) *дор* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'яхшилик қилган киши олдида бурчлик ҳисси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 466). Бу сифатдан ўзбек тилида *миннатдорлик*, *миннатдорчилик* отлари ясалган.

МИННАТДОРЛИК, МИННАТДОРЧИЛИК қ. миннатдор

МИРЗА Бу бирлик асли 'саводли', 'ўқимишили', 'ёзув-чизув ишларини олиб борадиган ходим', 'котиб' маъноларини англатади (ЎТИЛ, I, 466). Бу отнинг 'котиб' маъноси асосида тарихан *мирзабоши* оти тузилган.

МИРЗАБОШИ қ. мириза

МИРЗАТЕРАК Бу от 'тик ва текис ўсадиган терак' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 466); *мирзоларга* (амирзодаларга) нисбат бериб шундай атаб юборилган.

МИРЗО Бу от 'хукмдор' маъносини англатадиган арабча *амир* отнинг (АРС, 44) кискартирилган *мир* шакли билан (ЎТЭЛ, II, 269) 'ўғил' маъносини англатадиган тожикча зода отнинг (ТжРС, 156) кискартирилган эз шаклидан тузилган бўлиб, 'амирнинг ўёли' маъносини англатади, *Mирзо Улугбек* каби бирималар таркибида ишиатилади (ЎТИЛ, I, 466).

МИРЗОЙИ Бу сифат *мирзо* отига (к.) -й кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, ўзбек тилига *ои* товушлари оралигига ё товуши киритилган; 'учли' маъносини англатади: *мирзойи* сабзи каби (ЎТИЛ, I, 466).

МИРИ Бу от асли арабча *амир* отига (к.) тожикча -и кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, асли *амири* шактига эга бўлган; кейинчалик бу от бошланишидаги *а* товуши айтилмай кўйган; 'каймати беш тийинга тенг чақа пул' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 466). Бу отдан ўзбек тилида -лик кўшимчиаси билан *мирилик* (уч *мирилик* каби) оти хосил қилинган.

МИРОБ Бу от арабча *амир* отнинг (к.) кискартирилган *мир* шакли билан (ЎТЭЛ, II, 269) 'сув' маъносини англатадиган *об* отидан (ТжРС, 279) тузилган бўлиб, 'катта окар сувни таксимлаш вазифасини бажарадиган амалдор' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 467).

МИРЩАБ Бу от арабча *амир* отнинг (к.) кискартирилган *мир* шаклига (ЎТЭЛ, II, 269) 'тун' маъносини англатадиган тожикча *шаб* отини (ТжРС, 448) кўшиб тузилган бўлиб, тарихан 'тунги шаҳар сокчиси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 467).

МИС Бу от ПРСда [мес] шаклида (487), ТжРСда *мис* шаклида (230) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шакли олинган; 'кайишкоқ қизғиши рангли металл' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 467).

МИСКАР Бу от тожикча *мис* отига (к.) -гар кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб *мисгар* шаклида хосил қилинган (ТжРС, 230); ўзбек тилида эса бу кўшимчанинг -кар шакли танланган; 'мисдан рўзгор буюмлари ясаш ва шундай буюмларни тузатиш билан шуғулланадиган хунарманд' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 467).

МИХ Бу от ПРСда чўзик *и* товуши билан [мих] шаклида (547), ТжРСда *meh* шаклида (227) келтирилган; ўзбек тилига *и* товушининг

чўзиклигини ташлаб форсча шакли олинган; 'икки нарсани бир-бирига биритириш учун кокиладиган, бошланиши қалпокли, охири учли курилиш ашёси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 468). Бу отдан ўзбек тилида *михла*- феъли ясалган.

МИХЧУП Бу от тожикча *мих* оти билан (к.) 'шох-шабба' маъносини англатадиган чўб отидан (ТжРС, 448) тузилган бўлиб, ўзбек тилига *б* товушини *н* товушига алмаштириб олинган; 'этиқдўзликда ишлатиладиган ёғочдан ясалган михча' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 468).

МОБАЙНИДА Бу кўмакчи от 'хозирги вакт' маъносини англатадиган *мо* оти билан (ПРС, 443) 'ора' маъносини англатадиган арабча *байн* отидан (АРС, 96) тузилган *мабайн* отига (ПРС, 443: [ма-бейн]; ТжРС, 231: *мобайн*) ўзбек тилида *-и*, *-да* кўшимчаларини кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'оралиғидаги вактда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 469).

МОДА Бу сифат ПРСда [маде] шаклида (444), ТжРСда *мода* шаклида (231) келтирилиб, 'урғочи' маъносини англатиши айтилган; ўзбек тилига тожикча шакли олинган, лекин маънода торайиш вое бўлган: 'товук ва беданадан бошқа паррандаларнинг ургочиси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 469).

МОЗОР Бу от ПРСда (486) ва ТжРСда (211) *мазор* шаклида келтирилиб, ўзбек тилига *а* товушини *о* товушига алмаштириб олинган; 'ўлган кишилар кўмиладиган жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 469).

МОЙАНА Бу от 'йилянинг ўн икки кисмидан ҳар бири' маъносини англатадиган тожикча *моҳ* отига (ТжРС, 234) *-она* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, ўзбек тилига *ҳ* товушини *й* товушига, шу товушдан кейинги *о(ә)* товушини *а* товушига алмаштириб олинган; 'бир ойлик иш ҳаки' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 473).

МОЙХУРАК Бу от *мой* оти билан (ЎТИЛ, I, 470) 'еб-ич-' маъносини англатадиган *хўрдан* феълининг *хўр* хозирги замон асосига *-ок* кўшимчасини кўшиб ҳосил қилиниб, 'емиш' маъносини англатувчи *хўрок* отидан (ТжРС, 434) тузилган бўлиб, ўзбек тилига охири бўғиндаги *о* товушини *а* товушига алмаштириб олинган; 'отнинг ёлида, одамнинг бошида пайдо бўладиган тери касаллиги' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 470).

МОКИ Бу от ПРСда [маку] шаклида (447), ТжРСда *моку* шаклида (232) келтирилган; ўзбек тилига *у* товуши *и* товушига алмаштириб олинган; 'тўкув дўконида (станогида) газмолнинг ўришига аркоғини ўтказиш вазифасини бажарадиган *ғалтак*' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 470).

МОЛА Бу от 'ишкала-', 'текисла-' маъносини англатадиган тожикча *молидан* феълининг (ТжРС, 232) *мол* хозирги замон асосига *-а* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'хайдалган срнинг

кесакларини майдалаб текислайдиган кишлок хўжалиги асбоби' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 470). Бу отдан ўзбек тилида *молала*- феъли ясалган.

МОЛДОР Бу сифат 'мулк', 'бойлик' маъносини англатадиган арабча *мол* отига (АРС, 774) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча *доштан* феълининг (ТжРС, 137) *дор* хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бадавлат, моли кўп' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 470).

МОЛПАРАСТ Бу сифат 'мулк', 'бойлик' маъносини англатадиган арабча *мол* отига (АРС, 774) 'сажда қил-' маъносини англатадиган тожикча *парастидан* феълининг (ТжРС, 137) *параст* хозирги замон асосини (ТжРС, 298) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'мол-мулк тўпланацга ўта берилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 471).

МОЛХОНА Бу от 'шохли йирик уй ҳайвони' маъносини англатадиган арабча *мол* отига (АРС, 774) 'иморат' маъносини англатадиган тожикча *хона* отини (ТжРС, 426) кўшиб тузилган бўлиб, 'уй ҳайвонлари туродиган иморат' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 471).

МОНАНД Бу сифат 'ўхшаш бўл-' маъносини англатадиган *монестан* феълининг (ПРС, 448) *мон* хозирги замон асосига -анд кўшимчасини кўшиб хосил килинган бўлиб (ТжРС, 232), 'ўхшаш', 'мос' каби маънони англатади (ЎТИЛ, I, 471). Бу сифат тожик тилида кўшимча вазифасини хам бажаради: *газмонанд* - "газообразный" каби (ТжРС, 542).

МОТ Бу от асли 'ҳайратланиш' маъносини англатиб, шахмат ўйинидаги 'енгилиш' маъносини англатади (ТжРС, 233; ЎКААҚД, 198; ЎТИЛ, I, 472). Бу от билан ўзбек тилида *мот қыл-*, *мот бўл-* феъллари хосил килинган.

МОЧАФАР Бу от ПРСда [маче-хар] шаклида (444), ТжРСда *мочаҳар* шаклидан (234) *модаҳар* шаклига (231) хавола билан келтирилган; *маче*, *мода* сифати 'урғочи' маъносини (ПРС, 444), *хар* оти 'эшак' маъносини (ТжРС, 419) англатади; шунга кўра *мочаҳар* 'эшакнинг урғочиси' маъносини англатиб, сўкишда ишлатилади. Ўзбек тилига тожикча *мочаҳар* шакли *х* товушини *з* товушига алмаштириб олинган.

МОШ-ГУРУЧ Бу жуфт сифат 'дони юмалок, тўқ яшил рангли дуккакли ўсимлик' маъносини англатадиган тожикча *мош* оти билан (ТжРС, 234) 'шолидан оклаб олинган дон' маъносини англатадиган тожикча *биринҷ* отининг (ТжРС, 72) гуруч шакли таркибидаги *и* товушини ташлаб хосил килинган гуруч отидан тузилган; *мош* оти 'тўқ яшил' маъно қирраси ва гуруч оти 'оқиш' маъно қирраси билан катнашган; шунга кўра 'ок оралаган' маъносини англатиб, *мош-гуруч соқол* (*соҷ*) бирикмаси таркибида ишлатилади (ЎТИЛ, I, 473).

МОШКИЧИРИ Бу от 'дуккакли ўсимликнинг юмалок, тўқ яшил рангли дони' маъносини англатадиган тожикча *мош* оти билан (ТжРС, 234) 'мош билан гуручдан тайёрланган куюқ овқат' маъносини англатадиган ўзбекча *кичири* отидан (ЎТИЛ, I, 389) тузилган бўлиб, шундай таомнинг

номи сифатида ишлатилади (ЎТИЛ, I, 463). Бу бирлик 'ок-кора аралаш' маъносини хам англатиб, *мошкичири соқол* бирикмаси таркибида ишлатилади.

МОШОВА Бу от 'дуккакли ўсимликнинг юмалок, тўқ яшил рангли дони' маъносини англатадиган *мош* оти (ТжРС, 234) ва 'сув' маъносини англатадиган *об* отидан (ТжРС, 279) тузилган *мошоб* отига -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб (ТжРС, 234), ўзбек тилига *б* товушини *в* товушига алмаштириб олинган; ўзбек тилида 'мош билан қовоқ солиб пишириладиган суюқ овқат' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 473).

МОШУГРА Бу от ўзбек тилида 'дуккакли ўсимликнинг юмалок, тўқ яшил рангли дони' маъносини англатадиган тожикча *мош* оти билан (ТжРС, 234) юпка ёйилган хамирни 3-4 см узунилкда жуда энсиз кесиб пишириладиган суюқ овқат' маъносини англатадиган ўзбекча *угра* отидан (ЎТЭЛ, 380) тузилган бўлиб, 'мош кўшиб пиширилган угра' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 473).

МОШХЎРДА Бу от 'дуккакли ўсимликнинг юмалок, тўқ яшил рангли дони' маъносини англатадиган тожикча *мош* оти билан (ТжРС, 234) 'еб-ич' маъносини англатадиган тожикча *хўрдан* феълининг (ТжРС, 434) *хўрд* ўтган замон асосига -а кўшимчасини кўшиб хосил килинган *хўрда* ўтган замон равишдоши шаклидан (ТжРС, 560) ўзбек тилида тузилган бўлиб, 'мош билан гуручдан тайёрланадиган суюқ овқат' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 473).

МОХПОРА *к* махпора

МУБОРАКБОД Бу от асли 'кутлуг' маъносини англатадиган арабча *муборак* сифати билан (АРС, 67) 'бўлсин!' маъносини англатадиган *бод* хитобидан тузилган *муборак бод!* бирикмаси бўлиб (ТжРС, 74), ўзбек тилида кўшиб ёзиладиган бўлган; 'кутлуг бўлсин' маъносини англатади; ўзбек тилида *муборакбод* *айла-* феъли таркибида ишлатилади (ЎТИЛ, I, 474).

МУЖДА Бу от ПРСда [можде] шаклида (487), ТжРСда *мужда* шаклида (237) келтирилган; ҳар иккисида ж харфи сирғалувчи товушни кўрсатиш учун ёзилган; ўзбек тилига тожикча шакли олинган бўлиб, 'ҳушхабар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 476). Бу от хозирги ўзбек тилида деярли ишлатилмайди.

МУЛКДОР Бу сифат 'хусусий мол-дунё' маъносини англатадиган арабча *мулк* отига (АРС, 766) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча *доштан* феълининг (ТжРС, 137) *дор* хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'катта мули эгаси', 'давлатманд' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 477).

МУЛЛАВАЧЧА Бу от 'ўқимишли киши' маъносини англатадиган арабча *мулло* оти билан (АРС, 763; ПРС, 524; ТжРС, 238) ўғил бола'

маъносини англатадиган тожикча бача отидан (ТжРС, 52) тожик тилида тузилган бўлиб (ТжРС, 238), ўзбек тилига *о* товушини *а* товушига, *б* товушини *в* товушига алмаштириб, *ч* товушини катлаб олинган; 'мадрасада муллаликка ўқнётган талаба' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 478).

МУЛЛАНАМО Бу сифат 'ўқимишли киши' маъносини англатадиган арабча *мулло* отига (АРС, 763) 'ўхшаш килиб кўрсат-' маъносини англатадиган тожикча *намудан* феълининг (ТжРС, 257) *намо* хозирги замон асосини (ТжРС, 256) кўшиб хосил килинган; ўзбек тилига *л* товушидан кейинги *о(â)* товушини *а* товушига алмаштириб олинган; 'ташки киёфаси ўқимишли кишига ўхшаб кетадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 478).

МУМЛА- Бу феъл 'корамойга бошка моддалар кўшиб тайёрланадиган сунъий модда' маъносини англатадиган тожикча мум отига (ТжРС, 238) -ла кўшимчасини кўшиб ўзбек тилида ясалган феъл бўлиб, 'оёқ кийимни тикишда, ямашда ишлатиладиган илга мум сурка-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 479).

МУНОФИҚОНА Бу равиш 'иккиозламачи', 'носамимий' маъносини англатадиган арабча *мунофик* сифатига (АРС, 821) тожик тилида -она кўшимчасини кўшиб ўзбек тилига ясалган феъл бўлиб, 'иккиозламалик билан' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 480).

МУРДА Бу от 'вафот эт-' маъносини англатадиган тожикча *мурдан* феълининг *мурда* ўтган замон сифатдоши шакли бўлиб (ТжРС, 240), 'жасад' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 481).

МУРДОР Бу сифат 'ўл-' маъносини англатадиган тожикча *мурдан* феълининг *мур* хозирги замон асосига (ТжРС, 240) 'эга бўл-' маъносини англатадиган *доштан* феълининг (ТжРС, 137) *дор* хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'ҳаром ўлгаи', 'нопок' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 481).

МУРОДБАХШ Бу сифат 'амалга ошуви исталган орзу, максад' маъносини англатадиган арабча *мурод* отига (АРС, 320; ЎТИЛ, II, 293) 'инъом кил-' маъносини англатадиган тожикча *бахшидан* феълининг (ТжРС, 52) *бахш* хозирги замон асосини (ТжРС, 51) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'орзу-максадни инъом киладиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 481).

МУРОЖААТНОМА Бу от 'кимларгадир карата айтилган гап' маъносини англатадиган арабча *мурожсаат* оти билан (АРС, 288) 'хат' маъносини англатадиган тожикча *нома* отидан (ТжРС, 271) тузилган бўлиб, 'мурожаат хати' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 482).

МУРОСА Бу от ПРСда [мөвасса] шаклида (539), ТжРСда *мувосо* (236) ва *муросо* (разг таъкиди билан) шаклида (241), ЎКААҚЛда *мувосо* шаклида (202) келтирилган; тожик тилидаги сўзлашув шакли *в* товушини *р* товушига алмаштириш билан хосил килинган; ўзбек тилига ана шу *муросо*

шакли охиридаги *оға* товуши *а* товушига алмаштириб олинган; 'ўзаро келишиш', 'бир-бирига ён босиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 482).

МУРОСАСОЗЛИК Бу от тожикча *муросо* отининг ўзбекчалаштирилган *муроса* шаклига (к.) 'пайдо кил-' маъносини англатадиган соҳтан феълининг (ТжРС, 364) соз хозирги замон асосини (ТжРС, 362) кўшиб ҳосил килинган *муросасоз* сифатидан -лик кўшимчаси билан ясалган; 'муроса билан мумомалада бўлишга, яшашга берилиб кетиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 482).

МУРЧДОН Бу от тожик тилида 'тропик ўсимликнинг зиравор сифатида ишлатиладиган кичкина думалок шаклии аччиқ меваси' маъносини англатадиган мурч отига (ТжРС, 241) 'идиш' маъносини ифодалайдиган -*дон* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган бўлиб (ТжРС, 241), 'янчилган қора мурч солиб кўйиладиган, қопқогида тешниклари бор кичкина идиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 482). Ўзбек сўзлашув тилида *рч* товушлари оралиғига у товуши киритилиб, муручдан тарзида айтилади.

МУРФАК Бу сифат 'куш' маъносини англатадиган тожикча *муре* отига (ТжРС, 241) кичрайтириш маъносини ифодалайдиган -*ак* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, асли 'кушча', 'жўжа' маъносини англатади (ПРС, 484); ўзбек тилида 'ўсимликнинг энди ўсиб чиккан кучсиз, нозик ниҳоли' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 482).

МУШАК Бу от 'сичкон' маъносини англатадиган тожикча *муш* отига (ТжРС, 246) кичрайтириш маъносини ифодалайдиган -*ак* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, асли 'сичконча' маъносини англатади (ПРС, 542); кейинчалик мажозан 'ранг-баранг ёнадиган модда билан тўлдириб, осмонга отиладиган снарядча' маъносини англата бошлаган (ПРС, 542; ТжРС, 246; ЎТИЛ, I, 485).

МУШАКБОЗЛИК Бу от тожикча *мушак* отига (к.) 'берилиб ўйна-' маъносини англатадиган *бохтан* феълининг (ТжРС, 82) боз хозирги замон асосини (ТжРС, 75) кўшиб ҳосил қалинган *мушакбоз* сифатидан -лик кўшимчаси билан ясалган; 'сайил ва тантаналарда ранг-баранг мушаклар отиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 485).

МУШКУЛКУШОД Бу от 'ечимини топиш кийин иш' маъносини англатадиган арабча *мушкил* отига (АРС, 414) асли 'олиб ташла-' маъносини англатадиган тожикча *кушодан* феълининг (ТжРС, 199) күшо хозирги замон асосини (ТжРС, 197) кўшиб тузилган (ТжРС, 246: *мушкилкушо*); ўзбек тилида нимагадир *кушод* ўтган замон асоси кўшилган. Ўзбек тилида *мушак* оти таркибидаги *и* товуши у товушига алмаштирилган; 'кийинчиликни бартараф килиш максадица ўқиладиган дуолар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 486).

МУШТИПАР Бу сифат таркибида *мушт* оти 'зарба', 'зўрлик' маъноси билан катнашиб (ПРС, 247), унга 'учиб кет-' маъносини англатадиган

паридан феълининг (ТжРС, 299) *пар* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 298) қўшиб ҳосил қилинган; *шит* товушларининг айтилишини ёнгиллаштириш учун *ти* товушлари оралиғига *и* товуши киритилган; 'ожиз', 'овозини баланд қилиб гапиришга ҳам ботина олмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 486). Бу сифат одатда аёлларга иисбатан ишлатилади.

МУШТЛАШ- Бу феъл 'панжанинг кафтга букиб сикилладиган ҳолати' маъносини англатадиган тоҷикча *мушт* отига (ТжРС, 247) -лаш қўшимчасини қўшиб ясалган бўлиб, 'бир-бирини мушт билан ур-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 486).

МУШТУМЗЎР Бу бирлик асли 'зўравон' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 486). ТжРСда бу бирлик *муштумзўр* шаклида келтирилган (ТжРС, 247). Ўзбек тилидаги *муштум* шакли асли *мушт* отига -ум кисмини қўшиб ҳосил қилинган, лекин бу кисм нимани ифодалашини аниклаб бўлмади (балки *муштим* зўр жумласи таркибидаги -им қўшимчасининг -ум шаклидир).

МЎЙ 'Соч', 'тук' маъносини англатадиган бу от ПРСда [му], [муй] шакларида (538), ЎҚААҚЛда *мўй*, *мўй* шакларида (228), ТжРСда *мўй* шаклидан *мўй* шаклига ҳавола билан келтирилган; ўзбек тилига тоҷикча *мўй* шакли олинган (ЎТИЛ, I, 489).

МЎЙЛОВ Бу от тоҷикча *мўй* оти билан (к.) 'дудок' маъносини англатадиган *лаб* отидан (ТжРС, 201) тузилган бўлиб, ўзбек тилига *б* товушини *в* товушига, шундан кейин *a* товушини *o(a)* товушига алмаштириб олинган; 'юкори лаб устини қоплаб ўсадиган сочлар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 489).

МЎЙЛОВДОР Бу сифат *мўйлов* отига (к.) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тоҷикча *доштан* феълининг (ТжРС, 137) дор ҳозирги замон асосини (ТжРС, 136) қўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'зич ёки узун ўсган мўйловли' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 489).

МЎЙНА Бу от 'тукли' маъносини англатадиган форсча *муин* (ПРС, 544), тоҷикча *мўин* (ТжРС, 250) сифатидан -а қўшимчаси билан (ТжРС, 543) ҳосил қилинган бўлиб, ўзбек тилига *и* товушини *й* товушига алмаштириб олинган; 'кайим тикишда ишлатиладиган жунили тери' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 489).

МЎЙНАДЎЗ Бу от тоҷикча *мўйна* отининг ўзбек тилита олинган *мўйна* шаклига (к.) 'тик-' маъносини англатадиган *дўхтан* феълининг (ТжРС, 144) дўз ҳозирги замон асосини (ТжРС, 143) қўшиб ҳосил қилинган; 'мўйнадан кийим-кечак тикувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 489).

МЎЙСАФИД Бу от тоҷик тилида 'соҷ' маъносини англатадиган *мўй* оти билан (к.) 'ок' маъносини англатадиган *сафед* сифатидан тузилган бўлиб, ўзбек тилига *е* товушини *и* товушига алмаштириб олинган; 'соҷи ок эркак' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 489).

МЎЙЧИНАК Бу от 'тук' маъносини англатадиган мўй оти билан (к.) 'юл-' маъносини англатадиган тожикча чидан феълининг (ТжРС, 442) чин хозирги замон асосига (ТжРС, 443) -ак кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ясалган чинак отидан (ТжРС, 443) тузилган бўлиб, 'ортиқча тукларни юлиб ташлашда ишлатиладиган кискичча' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 489).

МЎРИ Бу от ПРСда [мури] I шаклида келтирилиб, 'сопол труба' маъносини (541), ТжРСда мўрӣ шаклида келтирилиб, 'тутун чиқиб кетиши учун кўйиладиган труба' маъносини (250) англатиши айтилган; ўзбек тили лугатида мўри шаклида келтирилиб, 'тутун чиқиб кетиши учун кўйиладиган труба' маъносини (250) англатиши айтилган; ўзбек тилига тожикча мўрӣ шакли охиридаги чўзиқ *и* товушини ўзбекча *и* товушига алмаштириб олинган; 'ут ёкиладиган курилма тепасига тутун чиқиб кетиши учун кўйиладиган тешик ёки труба' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 490).

МЎР-МАЛАХДАЙ Бу равиш тожик тилида 'кумурска' маъносини англатадиган мўр оти билан (ТжРС, 250) 'чиғиртка' маъносини англатадиган *малаҳ* отидан (ТжРС, 213) тузилган жуфт отга -дай кўшимчасини кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кумурска билан чиғирткадай кўп (кўплашиб)' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 490).

МЎРЧАМИЙОН Бу сифат тожик тилида 'кумурска' маъносини англатадиган мўрча оти билан (ТжРС, 250) 'бел' маъносини англатадиган *мийон* отидан (ТжРС, 228) тузилган бўлиб, 'хипча бел' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 490).

МЎЪЖИЗАКОР Бу сифат 'акл бовар килмайдиган ҳодиса' маъносини англатадиган арабча мўъжиза отига (АРС, 499) тожикча -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'мўъжизалар яратувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 490).

Н

НАБИРА Бу от ПРСда [набире] шаклида (559), ТжРСда *набера* шаклида (251) келтирилган бўлиб, ўзбек тилига форсча шакли охиридаги е(э) товушини *и* товушига алмаштириб олинган; ўзбек сўзлашув тилида бу от таркибидағи *б* товуши *в* товушига, *и* товуши *а* товушига алмаштириб *навара* тарзида, шу шаклинг биринчи бўғиндаги *а* товушини е(э) товушига алмаштириб *невара* тарзида айтилади; 'ота-она фанзандининг фарзанди' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 491).

НАВБАҲОР Бу от тожик тилида 'янги', 'ёш' маъносини англатадиган *нав* сифати билан (ТжРС, 252) 'кўклам' маъносини англатадиган *баҳор* отидан (ТжРС, 53) тузилган бўлиб, 'эрта кўклам' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 491).

НАВЖУВОН Бу от тожик тилида 'ёш' маъносини англатадиган *нав* сифати билан (ТжРС, 252) 'йигит' маъносини англатадиган *жавон* (*ҷавон*)

отидан (ТжРС, 510) тузилган бўлиб, ўзбек тилига ж *кейинги а* товушини у товушига алмаштириб олинган; 'ёш йигит', 'йигитча' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 491).

НАВКАР Бу от форс тилида 'ёш' маъносини англатадиган [ноу] (*нав*) сифати билан (ПРС, 579) 'хизмат' маъносини англатадиган [кар] отидан (ТжРС, 390) тузилган бўлиб, 'хизматкор' (ПРС, 574), 'аскар' маъносини (ЎКААКЛ, 229; ЎТИЛ, I, 491) англатади.

НАВНИХОЛ Бу от тожик тилида 'ёш', 'энди униб чиккан' маъносини англатадиган *нав* сифати билан (ТжРС, 252) 'кўчат' маъносини англатадиган *ниҳол* отидан (ТжРС, 268) тузилган бўлиб, 'энди униб чиккан кўчат' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 491).

НАВО Бу от асли 'овоз' маъносини англатаб, кейин 'куй' маъносини хам англата бошлаган (ПРС, 572; ЎКААКЛ, 229); хозирги адабий ўзбек тилида 'куй' маъноси билан ишлатилади (ЎТИЛ, I, 491). Алишер ҳазратларининг таҳаллуси шу отга -ий ёйи нисбатни кўшиб *Навоий* шаклида ҳосил килинганд бўлиб, асли 'куйловчи' маъносини англатади (ЎКААКЛ, 230).

НАВОЗАНДА Бу тожикча от асли 'куй чал-' маъносини англатадиган *навоҳтан* феълининг *навоз* хозирги замон асосига (ТжРС, 253) -андა хозирги замон сифатдоши кўшимчасини (ТжРС, 561) кўшиб ҳосил килинганд; 'куй ижро этувчи', 'созанд' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 492).

НАВОЗИШ Бу от 'мехрибонлик' кўрсат-, 'эркалат-' маъносини англатадиган тожикча *навоҳтан* феълининг *навоз* хозирги замон асосига (ТжРС, 253) -ииш кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил килинганд бўлиб, 'мехрибонлик' билан, илтифот кўрсатиб килинганд муомала' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 492).

НАВОЙШУНОС Бу от *Навоий* атокли отига 'урган-' маъносини англатадиган тожикча *шиноҳтан* феълининг (ТжРС, 458) *шинос* хозирги замон асосини (ТжРС, 457) кўшиб ҳосил килинганд бўлиб, ўзбек тилига *шинос* асоси таркибидаги и товушини у товушига алмаштириб олинган; 'Навоий ижодини тадқик қилувчи мутахассис' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 492). Бу отдан *навоийшунослик* оти ясалған.

НАВОЙШУНОСЛИК қ. *навоийшунос*

НАВРЎЗ Бу от тожик тилида 'янги' маъносини англатадиган *нав* сифати билан (ТжРС, 252) 'кун' маъносини англатадиган *рӯз* отидан (ТжРС, 330) тузилган бўлиб, 'янги йил бошланадиган 21- марта' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 492).

НАВКИРОН Бу сифат тожикча 'ёш' маъносини англатадиган *нав* сифати билан (ТжРС, 252) 'бирлашиш' маъносини англатадиган арабча қирон отидан (АРС, 634) тузилган бўлиб, 'куч-кувватга тўлган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 492).

НАЖОТКОР Бу сифат ўзбек тилида 'кутулиш' маъносини англатадиган арабча *нажот* отига (АРС, 787) тожикча -*кор* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'кутулиш йўлини кўрсатувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 492).

НАЗАР-ПИСАНД: *назар-писанд* қўлма- феъли таркибида қатнашадиган бу жуфт от 'караш' маъносини англатадиган арабча *назар* отига (АРС, 811) 'хисоблаш-' маъносини англатадиган *писандидан* феълининг *писанд* хозирги замон асосини (ТжРС, 307) кўшиб тузилган бўлиб, 'менсимаслик', 'эътиборга нолойик деб хисоблан' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 493).

НАИНКИ Бу юклама тожикча *на* инкор юкламаси (ТжРС, 251), 'бу' маъносини ифодалайдиган *ин* кўрсатиш олмоши (ТжРС, 163), *ки* боғловчисидан (ТжРС, 186) таркиб топган бўлиб, тожик тилида *на ин* *ки* тарзида ажратиб ёзилади (ТжРС, 251), ўзбек тилида эса кўшиб ёзилади; 'наҳотки' каби норозилик ҳис-туйғусини ифодалайди (ЎТИЛ, I, 493).

НАЙ Бу тожикча от асли 'камиш' маъносини англатади (ТжРС, 255; ЎКААКЛ, 232), 'сибизға' маъноси – асли кўчма маъно (ЎТИЛ, I, 493).

НАЙЗА Бу от асли бош маъносида 'камиш' маъносини, кўчма маъносида 'ингичка узун текис таёқча' маъносини англатадиган *най* оти билан (к.) 'камон' маъносини англатадиган зеҳ отидан (ТжРС, 154) тузилган бўлиб, кейинчалик ҳ товуши айтилмай, *е/э* товуши *a* товушига алмашган; 'узокқа отиб ёки уриб санчиладиган учи ингичка курол' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 493).

НАЙНОВ Бу сифат тожикча *най* оти билан (к.) 'сунъий узун сув йўли' маъносини англатадиган [наэ] отидан (ПРС, 557) тузилган бўлиб, кўчма маъносида 'жуда баланд бўйли' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 494).

НАЙРАНГ Бу от ПРСда [*нейранг, нирәнг*] ва [*нирәндоҳ*] шаклларида (576) келтирилган; *ранг* оти 'макр-хийла' маъносини ҳам англатиши айтилган (249). Шунга кўра *найранг* отининг маъноси ЎТИЛда 'хийла', 'алдамчилик' деб изоҳланган (494). *Найранг* оти бошланишидаги *най* кисмининг маъносини аниклаб бўлмади.

НАЙРАНГБОЗ Бу сифат тожик тилида *найранг* отига (к.) 'берилиб ўйна-' маъносини англатадиган *бохтан* феълининг (ТжРС, 82) боз хозирги замон асосини (ТжРС, 75) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'макр-хийла билан, алдамчилик билан иш тутадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 494). Бу сифатдан ўзбек тилида *найрангбозлик* мавхум оти ясалган.

НАЙЧА Бу от ўзбек тилица тожикча *най* отига (к.) кичрайтириш маъносини ифодалайдиган -ча кўшимчасини кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'кичина *найча*' ва 'нигирув машинасида ип ўраладиган *найчага* ўхшаш ғалтак' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 494).

НАЙЧАЛА- Бу феъл 'ўсимлик ўсимтаси' маъносини англатадиган тожикча *найча* отидан (ТжРС, 255) -ла кўшимчасини кўшиб ўзбек тилида

ясалган; 'полиз экинларида тугунча хосил бўл-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 494).

НАМАКОБ Бу от 'туз' маъносини англатадиган *намак* оти билан (ТжРС, 256) 'сув' маъносини англатадиган *об* отидан (ТжРС, 279) тузилган бўлиб, 'шур сув', 'кўп туз солинган сув' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 494).

НАМАТ Бу от *намад* товуш таркибига эга бўлиб (ПРС, 571; ТжРС, 256), ўзбек тилига *т* товушига алмаштириб олинган; 'юнгни зич босиб тайёрланадиган палос' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 494).

НАМГАРЧИЛИК Бу от ўзбек тилида 'ўзига сув зарраларини шимиб олган' маъносини англатувчи *нам* сифатидан (ТжРС, 256) -гарчилек кўшимчаси билан ясалган бўлиб, 'ёмғир кўп ёғиб, нам меъёрдан ортиб кетиши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 494).

НАМИК- Бу феъл ўзбек тилида 'ўзига сув зарраларини шимиб олган' маъносини англатадиган тожикча *нам* сифатидан (ТжРС, 256) -ла кўшимчаси билан ясалган бўлиб, 'ўзига сув зарраларини ортиқ даражада шимиб ол-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 494).

НАМЛА- Бу феъл ўзбек тилида 'ўзига сув зарраларини шимиб олган' маъносини англатадиган тожикча *нам* сифатидан (ТжРС, 256) -ла кўшимchasи билан ясалган бўлиб, 'нам сингдир-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 494).

НАМОЗ Бу тожикча от 'муслимларнинг Оллохга сифиниш ибодати' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 494; ТжРС, 257).

НАМОЗГАР Бу от тожикча *намоз* оти билан (к.) 'кейинги' маъносини англатадиган *дигар* сифатидан тузилган *намози дигар* изофа бирикмасига тенг бўлиб, ўзбек тилига -и изофасини, *дигар* сифати бошланишидаги *ди* товушларини ташлаб, колган кисмларни кўшиб ёзиб олинган; 'пешин намозидан кейинги намоз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 494).

НАМОЗХОН Бу сифат тожикча *намоз* отига (к.) 'ўки-' маъносини англатадиган *хондан* феълининг *хон* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 426) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'намозни канда қилмай ўқидиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 494).

НАМОЗШОМ Бу от тожикча *намоз* оти билан (к.) 'кечкурунги гирашира пайт' маъносини англатадиган *шом* отидан тузилган *намози шоми* изофа бирикмасига тенг бўлиб (ТжРС, 257), ўзбек тилига -и изофасини, охириги -и кўшимасини ташлаб, колган кисмларни кўшиб ёзиб олинган; 'шом пайтида ўқиладиган намоз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 494). Ўзбек сўзлашув тилида бу от *а* товушини *о* (*ә*) товушига, з товушини *и* товушига алмаштириб *намошом* тарзида айтилади.

НОМОЗШОМГУЛ Бу от ўзбек тилида тожикча *намошом* оти билан (к.) *гул* отини (к.) кўшиб тузилган бўлиб, 'кечки пайтда очилиб, эрталаб ёпиладиган гул' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 495).

НАМОЙАНДА Бу от 'кўрин-' маъносини англатадиган тожикча *намудан* феълининг *намой* хозирги замон асосига (ТжРС, 257) -*анд* кўшимчасини (ТжРС, 561) кўшиб хосил килинган хозирги замон сифатдоши шакли бўлиб, 'бирор соҳа ёки ижтимоий гурухнинг вакили' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 495).

НАМОЙИШ Бу от 'кўрин-' маъносини англатадиган тожикча *намудан* феълининг *намой* хозирги замон асосига (ТжРС, 257) -*иши* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'оммавий юриши', 'кўрсатиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 495).

НАМОЙИШКОРОНА Бу равиш тожикча *намойни* отидан (к.) -*кор* кўшимчаси билан (ТжРС, 542) ясалган *намойишкор* отига -*она* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'очикдан очик', 'хаммага кўрсатиб' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 495).

НАМОЙОН: *Намойон* бўл-, *намойон* қыл- феъллари таркибида катнашадиган бу сифат 'кўрин-' маъносини англатадиган тожикча *намудан* феълининг *намоїй* хозирги замон асосига (ТжРС, 257) -*он* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'яққол кўриниб турадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 494).

НАМУНА Бу от ПРСда [немуне] шаклида (571), ТжРСда *намуна* шаклида (257) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган; 'бирор нарса хақида тасаввур берадиган нарса', 'урнак бўладиган киши' каби маъноларни англатади (ЎТИЛ, I, 495).

НАРВОН Бу тожикча от асли 'шоҳча' маъносини англатадиган *нард* отига (ТжРС, 257) 'богла-' маъносини англатадиган *бастан* феълининг (ТжРС, 51) *банд* хозирги замон асосини (ТжРС, 44) кўшиб хосил килинган бўлиб, тожик тилида вое бўлган товуш ўзгаришлари натижасида *нардбон* шакли юзага келган (ТжРС, 257); ўзбек тилига шу шакли таркибидаги д товушини ташлаб, б товушини в товушинг алмаштириб олинган; 'юқорига чирил гули' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 495; ЎКААКД, 233).

НАРГИС Бу от ПРСда [närges] шаклида (561). ТжРСда *наргис* шаклида (257) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган бўлиб, 'ок, сарик гулли кўп йиллик ўт, шу ўтнинг кўзга ўжшаб кетадиган чиройли гули' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 495; ЎКААКД, 233).

НАРХ-НАВО Бу от 'нарсаниш' пул билан ўлчанадиган *кўймати* маъносини англатадиган тожикча *нарх* оти билан (ТжРС, 258) 'турмуш кечириш учун зарур шарт-шароит' маъносини англатадиган *наво* отини (ТжРС, 253) жуфтлаб хосил килинган бўлиб, 'турмуш кечириш учун зарур нарсаларнинг *кўймати*, *нархи*' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 496).

НАСИҲАТГҮЙ Бу от тожик тилида *арабча насиҳат* отига (АРС, 806) 'гапир-' маъносини англатадиган тожикча *гуфтан* феълининг *гүй* хозирги замон асосини (ТжРС, 110) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'насиҳат

қилишни ёқтирадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 496). Бу отдан ўзбек тилида *насиҳатеъйлик* мавхум оти ясалган.

НАСИҲАТОМУЗ Бу сифат тожик тилида арабча *насиҳат* отига (АРС, 806) 'аралаштир-' маъносини англатадиган тожикча *омехтан* феълининг оmez хозирги замон асосини (ТжРС, 286) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, ўзбек тилига *e(э)* товушини у товушига алмаштириб олинган; 'насиҳат йўсунидা' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 497).

НАСЛДОР Бу сифат тожик тилида 'зот' маъносини англатадиган арабча *насл* отига (АРС, 800) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча *доштан* феълининг (ТжРС, I, 137) дор хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'зотли' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 497).

НАФРАТОМУЗ Бу сифат 'кучли даражада жирканиш' маъносини англатадиган арабча *нафрат* отига (АРС, 818) 'аралаштир-' маъносини англатадиган тожикча *омехтан* феълининг оmez хозирги замон асосини (ТжРС, 286) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, ўзбек тилига *e(э)* товушини у товушига алмаштириб олинган; 'нафратданаёттани сезилиб турган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 498).

НАШАВАНД Бу сифат 'поясида наркотик модда бор ўсимлик' маъносини англатадиган арабча *наша* отига (АРС, 805) 'боглан-' маъносини англатадиган тожикча *бастан* феълининг (ТжРС, 51) банд хозирги замон асосини (ТжРС, 44) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, ўзбек тилига *б* товушини в товушига алмаштириб олинган; 'наша чекишига одатланган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 498). Бу сифатдан ўзбек тилида *нашавандлик* мавхум оти ясалган.

НАШТАР ҳ ништар

НАҚШДОР Бу сифат 'ўйиб, ранг бериб ҳосил қилинган безак' маъносини англатадиган арабча *нақш* отига (АРС, 824) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча *доштан* феълининг (ТжРС, 137) дор хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'накш билан солинган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 499).

НАҚШИН Бу сифат 'ўйиб, ранг бериб ҳосил қилинган безак' маъносини англатадиган арабча *нақш* отига (АРС, 824) тожикча *-ин* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'накш билан безатилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 499).

НАҚШИНКОР Бу сифат тожикча *нақшин* сифатига (к.) -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'накшлар билан безатиб ишланган (курилган)' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 499).

НАҲАНГ Бу от ПРСда 'кит', 'тимсоҳ', 'акула' маъноларини (575), ТжРСда 'кит' маъносини (962), ЎҚААҚДда 'тимсоҳ', 'акула' маъноларини (237), ЎТИЛда 'акула' маъносини (500) англатиши айтилган. Изоҳлардан аён бўладики, бу от 'сувда яшайдиган баҳайбат йирткич хайвон' маъносини англатади.

НЕВАРА қ. набира

НЕВАРА-ЧЕВАРА Бу от тожикча *набира* отининг (к.) ўзбек тилида юзага келган *невара* шаклини и товушини ч товушига алмаштириб тақрорлаш билан ҳосил килинганд бўлиб, 'турли неваралар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 500).

НЕСТ-НОБУД: *нест-нобуд* бўл-, *нест-нобуд* қыл- феъллари таркибида катнашадиган бу бирлик не инкор юкламасини (ТжРС, 262) аст боғламасига (ТжРС, 33) кўшиб ҳосил килинганд *нест* бирлиги билан (ТжРС, 263) но- инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 268) 'бор бўл-' маъносини англатадиган будан феълининг буд ўтган замон асосига (ТжРС, 84) кўшиб ҳосил килинганд *нобуд* бирлигидан (ПРС, 269) тузилаган; хар икки бирлик 'йўклиқ' маъносим, биргаликда 'бейфода вое бўлган йўклиқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 501).

НИГАРОН Бу бирлик 'интизор бўлиб кут-' маъносини англатадиган тожикча *нигаристон* феълининг *нигар* ҳозирги замон асосига (ТжРС, 263) -он кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил килинганд бўлиб, 'интизор бўлиб кутувчи' маъносини англатади (ТжРС, 263). ЎТИЛда бу бирлик *нигорон* тарзида хато ёзилган (I, 502): *нигоштан* феълининг ҳозирги замон асосига тенг *нигор* отидан (к.) фарқланмаган.

НИГОР Бу от 'бўёкли расм сол-' маъносини англатадиган *нигоштан* феълининг (ТжРС, 264) *нигор* ҳозирги замон асосига (ТжРС, 263) тенг бўлиб, асли 'бўёк билан солинадиган расм' маъносини англатади; шу маънодан 'чиройли' маъноси ўсиб чиккан (ЎТИЛ, I, 502). Шу кўчма маъноси билан атоқни от сифатида ишлатилади.

НИГОХ Бу тожикча от асли 'тиклиб кара-' маъносини англатадиган *нигаристан* феълининг (ТжРС, 263) асосига тенг, лекин буни аник айтишга эришилмади. Бу от 'назар', 'кўз ташлаш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 502).

НИЙОЗ Бу от ПРСда [*нийаз*] шаклида келтирилиб, 'мухтожлик', 'илтико', 'совға' маъноларини англитиши айтилган (575); ўзбек тилида *назр-нийоз* жуфт оти таркибида (ЎТИЛ, I, 493) 'хайр-садака' маъноси билан катнашади.

НИЛУФАР Бу от ПРСда [*нилуфар*], [*нилу-бәрг*], [*нилу-пәр*] шаклларида келтирилган (577). Ушбу лугатга *нилу* кисми [*нил*], [*нили*] шаклларида киритилиб, 'кўк', 'тўқ кўк' маъносини англитиши айтилган (577); *фар* кисми 'яркниш', 'чирой' маъносини англатади (ПРС, 365). Шу изоҳларга кўра *нилуфар* асли 'кўк рангли чирой' маъносини англитиб, 'сувда ўсадиган чиройли йирик гулли ўсимлик'нинг номи сифатида ишлатилади (ЎТИЛ, I, 502).

НИМ Бу тожикча сифат 'ярим', 'ёрти' маъносини англитиб (ТжРС, 264), бир канча кўчма бирликларда биринчи кисм сифатида катнашади: *нимжон* ва бошқалар.

НИМЖОН Бу от тожикча *ним* сифати билан (к.) жон отидан (к.) тузилган бўлиб, 'куч-куввати йўқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 503).

НИМКОСА Бу от тожик тилида *ним* сифати билан (к.) коса отидан (к.) тузилган бўлиб, 'тиёладан каттароқ, косадан кичикроқ идиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 503).

НИМПУШТИ Бу сифат тожикча *ним* сифати билан (к.) *пушти* сифатидан (к.) тузилган бўлиб, 'оч пушти рангли' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 503).

НИМРАНГ Бу сифат тожикча *ним* сифати билан (к.) *ранг* отидан (к.) тузилган бўлиб, 'оч рангли' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 503).

НИМТА Бу от тожикча *ним* сифатига (к.) ўзбекча *-та* кўшимчасини кўшиб хосил килинган бўлиб, 'сўйилган мол, кўй танасининг бўйлама ярми' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 503). Бу от билан ўзбек тилида *нимтала*- феъли ясалган.

НИМТАТИР Бу сифат тожикча *ним* сифатига (к.) ўзбекча 'кифоя кил-' маъносини англатадиган *тати-* феълинни *татир* сифатдоши шаклида кўшиб хосил килинган бўлиб, 'мезъёр даражасига етказиб дамланмаган' (чой) маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 503).

НИМЧА Бу от тожикча *ним* сифатига (к.) кичрайтириш маъносини ифодалайдиган *-ча* кўшимчасини кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кўйлак устидан, камзул, пиджак остидан кийиладиган енгиз, ёкасиз қалта, ихчам кийим' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 503).

НИМЧОРАК Бу микдор оти тожикча *ним* сифати билан (к.) *чорак* отидан (к.) тузилган бўлиб, 'чоракнинг ярми', 'саккиздан бир' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 503).

НИШ Бу от ПРСда [ниш] шаклида (576), ТжРСда *неш* шаклида (263) келтирилган; ўзбек тилига форс тилидаги шакли олинган бўлиб, 'ингичка уч', 'газанданинг чакқанда санчиладиган аъзоси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 504).

НИШАБ Бу тожикча от *нишеб* шаклига эга бўлиб (ТжРС, 267), ўзбек тилига *е(э)* товушини *а* товушига алмаштириб олинган; 'бирор юзанинг киялик даражаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 504).

НИШОЛДА Бу от асли *нишолло* шаклига эга бўлиб (ТжРС, 266), ўзбек тилига *ло* товушларини *да* товушларига алмаштириб олинган; 'рўза кунларида тайёрланадиган кўпиксимон куюқ оқ ширинлик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 504).

НИШОНДОР Бу сифат 'орден' маъносини англатадиган арабча *нишон* отига (АРС, 804) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча *допитан* феълининг (ТжРС, 137) дор хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'орден соҳиби' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 504).

НИШТАР Бу от асли 'газанданинг санчадиган аъзоси' маъносини англатадиган тожикча *неш* отининг *-тар* кўшимчаси билан хосил килинган

кийсий даражада шакли бўлиб (ТжРС, 538), ўзбек тилига *е(з) товушини* и *товушига алмаштириб олинган; 'газанданинг санчиш аъзоси', 'жаррохликда ишлатиладиган кескир асбоб'* маъносини англатади (ТжРС, 263; ЎТИЛ, I, 504). Бу от ўзбек сўзлашув тилида *наштар* шаклида ҳам айтгилади.

НИШХЎРТ Бу отнинг иккинчи кисми асли 'еб-ич-' маъносини англатадиган тоҷикча *хўрдан* феълининг (ТжРС434) *хўрд* ўтган замон асосига тенг бўлиб, ўзбек тилига *д* товушини *т* товушига алмаштириб олинган; 'истеъмол қилиш' маъносини англатади. Бу от таркибида қатнишган *ниш* кисми асли *ним* оти бўлиб (к.), *хўрд* оти бошланишидаги *ҳ* товуши таъсирида *м* товушига алмашган (ТжРС, 266; *нимхўрд*; 268: *нишхўрд*); 'еб турган овқатдан чиқариладиган қолдик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 504).

НИҲОН Бу сифат ПРСда [*неҳан*] шаклида (575), ТжРСда *ниҳон* шаклида (268) келтирилган; ўзбек тилига тоҷик тилидаги шакли олинган; 'яширин-' маъносини англатадиган тоҷикча *њудуфтан* феълининг *ниҳон* хозирги замон асосига тенг бўлиб (ТжРС, 268), 'яширин' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 505).

НОАНИҚ Бу сифат ўзбекча *аниқ* сифатига (ЎТЭЛ, 29) тоҷикча *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 268) кўшиб ҳосил килинган; 'етарли даражада аник бўлмаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 505). Бу сифатдан ўзбек тилида *ноаниқлик* мавхум оти ясалган.

НОАҲИЛ ПРСда [*на-аҳн*] сифати келтирилиб, 'нолойик', 'қабих' маъноларини (550), ТжРСда *ноаҳл* сифати келтирилиб, 'дўустона маносабатда бўлмайдиган', 'чиқишиб кетмайдиган', 'бўйсунмайдиган' маъноларини англатиши (269) айтилган. Бу сифат ЎТИЛга *ноаҳл* шаклида киритилиб, 'бир-бири билан инок бўлмаган' маъносини англатиши айтилган (505). ТжРСдаги маъно изоҳларига ЎТИЛдаги маъно изоҳлари якин. Бу сифатнинг иккинчи кисмини *аҳл* тарзида ёзиш хато, чунки *аҳл* бирлиги сифат эмас, от: 'аҳоли' (*маҳалла аҳли*), 'бир оила, соха, касб одамлари' маъносини англатади (ЎТЭЛ, II, 61). ЎТИЛда бу сифат тўғри ёзилган: *аҳил* аслий сифат бўлиб, 'тотув', 'инок' маъносини (ЎТЭЛ, II, 60), шунга кўра *ноаҳл* сифати 'инок бўлмаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 505). ТжРСда *ноаҳл* тарзида хато ёзиб юборилган. Бу сифат таркибидаги *но-* кисми – тоҷикча инкор олд кўшимчаси, иккинчи кисми – арабча *аҳил* аслий сифати.

НОБАКОР Бу тоҷикча сифат *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 268) *бакор* кисмiga кўшиб ҳосил килинган; *бакор* кисми асли 'бор' маъносини ифодалайдиган *ба-* олд кўшимчасини '*иш*' маъносини англатадиган *кор* отига кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'иш билан', 'ишли' маъносини англатади (ТжРС, 43); шунга кўра *нобакор* сифати асли 'бирор меҳнат билан шугалланмайдиган' маъносини, кўчма маънода 'ёмон хулкли, хатти-харакатли' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 505).

НОБОЛ Бу тожикча сифат *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 268) 'мос', 'ярокли' маъносини англатадиган *боб II* отига (ТжРС, 73) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, ўзбек тилига охиридаги *б* товушини *и* товушига алмаштириб олинган: 'мос келмайдиган', 'ярамайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 505).

НОБУД: *нобуд* бўл-, *нобуд* қыл- феъллари таркибида ишлатиладиган бу бирлик тожик тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 268) 'бор бўл-' маъносини англатадиган будан феълининг буд ўтган замон асосига кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'йўк ҳолат' маъносини, шунга кўра *нобуд* бўл-фесли 'бефойда йўк бўл-', 'исроф бўл-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 505). Ўзбек сўзлашув тилида *нобуд* бирлиги таркибидаги *б* товуши *в* товушига, *и* товуши *и* товушига алмаштирилиб, *новут* тарзида ҳам айтилади (ЎТИЛ, I, 506).

НОБУДГАРЧИЛИК Бу от ўзбек тилида тожикча *нобуд* бирлигига (к.) ўзбекча -*гарчилик* кўшимчасини кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'бефойда сарфлаш', 'исрофгарчилик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 505). Бу от ўзбек сўзлашув тилида *новутгарчилик* тарзида айтилади.

НОВВОЙ Бу от асли 'хамирга маълум шакл бериб тандирда, печда пишириладиган *емак'* маъносини англатадиган тожикча *нон* оти билан (ТжРС, 273; ЎТИЛ, I, 510) 'нимадир кўп, мўл' маъносини англатадиган *бой* сифатидан (ЎТИЛ, I, 126: *бой I 3*) тузилган бўлиб, ўзбек сўзлашув тилида один *бой* кисми бошланишидаги *б* товуши *в* товушига (Тожик тили тутатига шундай шакли киритилган: ТжРС, 273), кейин шу *в* товушининг тъсирида *нон* оти охиридаги *и* товуши ҳам *в* товушига алмаштирилган; ана шу сўзлашув тили шакли адабий тил шакли деб белгиланган (ЎТИЛ, I, 506).

НОВВОЙХОНА Бу от ўзбек тилида *новвой* отига (к.) 'жой' маъносини англатадиган *хона* отини (к.) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'нон пишириладиган жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 506).

НОВВАТ Бу от асли 'ўсимлик', 'үт' маъносини англатадиган тожикча *набот I* оти бўлиб (ТжРС, 252), кўчма маъносида 'оч сарик ран' маъносини англатади (ЎҚААҚЛ, 229). Ана шу кўчма маъно асосида 'шакар киёмидан тайёрланадиган сарик рангли кристалли шаклидаги қаттиқ ширинлик' маъносини англатадиган *набот II* оти юзага келган. Ўзбек сўзлашув тилида бу от таркибидаги *а* товуши *о* товушига, *б* товуши *вв* товушларига алмаштирилган; ана шундай сўзлашув тили шакли адабий тил шакли деб белгиланган (ЎТИЛ, I, 506).

НОВВОТ *к новват*

НОВДА Бу от ТжРСда *навда* шаклида келтирилиб, 'даражатнинг ёш ингичка бебуток тармоғи' маъносини англатиши айтилган (252). Бу от ўзбек тилига *в* товуши олдидағи *а* товушини *о* (*а*) товушига алмаштириб олинган (ЎТИЛ, I, 506). Бу от таркибидаги *нав* кисми – 'янги', 'ёш', 'энди

пайдо бўлган' маъносини англатадиган тожикча сифат экани аниқ, лекин да қисмини изоҳлаш мумкин бўлмади.

НОВУТ: қ нобуд

НОВУТГАРЧИЛИК қ нобудгарчилик

НОВКИРОН қ навқирон

НОГАҲ. Бу равиш тожикча *но-* олд кўшимчасини (ТжРС, 268) 'пайт' маъносини англатадиган *гоҳ* отига (ТжРС, 104) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб (ТжРС, 269), бу равиш таркибидаги иккинчи *о* товуши ўзбек тилида *а* товушига алмаштирилган; 'кутилмаган ҳолда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 506). Ўзбек сўзлашув тилида бу равиш *ногоҳ* тарзида ҳам айтилади.

НОГАҲОН Бу равиш тожикча *ногаҳ* равишига (к.) -он кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'кутилмаган пайтда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 506). Ўзбек сўзлашув тилида бу равиш *ногоҳон* тарзида ҳам айтилади.

НОГИРОН Бу сифат асли *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 268) 'тут-' маъносини англатадиган *гирифтан* феълининг (ТжРС, 103) *гири* хозирги замон асосига (ТжРС, 102) кўшиб ҳосил қилинib, 'тута олмаслик' маъносини англатадиган *ногири* сифатига -он кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган; 'жароҳатланган', 'ўзи мустакил бирор ишни амалга ошира олмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 506).

НОГОҲ қ ногах

НОГОҲОН қ ногахон

НОДОН Бу сифат тожик тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'биль-', 'англа-' маъносини англатадиган *донистан* феълининг *дон* хозирги замон асосига (ТжРС, 135) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб (ТжРС, 270), 'билимсиз', 'фаҳм-фаросати паст' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 506). Бу сифатдан ўзбек тилида *нодонлик* оти ясалган.

НОДОНЛИК қ нодон

НОЙОБ Бу сифат тожик тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'топ-' маъносини англатадиган *йофтган* феълининг *йоб* хозирги замон асосига (ТжРС, 144) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'топилиши кийин', 'жуда оз учрайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 506).

НОЖЎЙА Бу сифат *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'кидир-', 'кидириб топ-' маъносини англатадиган *жустан* (*чустан*) феълининг (ТжРС, 520) жўй (*чўй*) хозирги замон асосига (ТжРС, 521) -а кўшимчаси (ТжРС, 543) кўшилган жўйа (*чўйа*) отига кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'одоб-ахлок меъёрига тўғри келмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 506).

НОЗИК Бу сифат ПРСда [назок] шаклида (553), ТжРСда *нозук* шаклида (270) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли у

товушини и товушига алмаштириб олинган; 'ингичка', 'юмшок', 'бекирим' каби маъноларни англатади (ЎТИЛ, I, 506). Бу сифатдан ўзбек тилида нозиклаш- феъли ясалган.

НОЗИКЛАШ- қ. нозик

НОЗ-ИСТИФНО Бу жуфт от 'серишвали хатти-харакат' маъносини англатадиган тожикча ноз оти билан (ТжРС, 270) 'илтифотсизлик' маъносини англатадиган арабча истиғно отидан (ЎТЭЛ, II, 180) тузилган бўлиб, 'ишва қилатуриб илтифотсизлик килиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 507).

НОЗ-КАРАШМА Бу жуфт от тожикча 'серишвали хатти-харакат' маъносини англатадиган ноз оти билан (ТжРС, 270) 'ёкиш учун кош-кўзлари билан нозик харакатлар килиш' маъносини англатадиган карашма отидан (ТжРС, 182) тузилган бўлиб, 'кош-кўзи билан нозли харакатлар килиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 507).

НОИЛОЖ Бу равиш тожик тилида но- инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'даво', 'чора' маъносини англатадиган арабча илож отига (АРС, 532) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бошка иложини тополмай', 'истамаган холда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 507).

НОИНСОФ Бу сифат тожик тилида но- олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'виждон билан, адолат билай иш тутиш' маъносини англатадиган арабча инсоф отига (АРС, 807) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'инсофсиз', 'виждонсиз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 507). Бу сифатдан ўзбек тилида ноинсофлик мавхум оти ясалган.

НОИНСОФЛИК қ. ноинсоф

НОКАС Бу сифат тожик тилида но- инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'одам' маъносини англатадиган кас отига (ТжРС, 182) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'инсонлик хусусиятини йўқотган', 'тубан' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 271).

НОКЗОР Бу от 'лампочкасимон йирик мевали, ёғочи қаттик дарахт' маъносини англатадиган тожикча нок отига (ТжРС, 271) 'мўл' маъносини ифодалайдиган -зор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'нок дарахтларидан иборат бор' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 508).

НОЛА Бу от тожик тилида 'кайгуни ифодалаб баланд товуш билан йигла-' маъносини англатадиган нолидан феълининг нол хозирги замон асосига (ТжРС, 271) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кайгуни ифодаловчи баланд товуш билан йиглаш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 508).

НОЛИ- Бу феъли асли 'ҳасрат қил-' маъносини англатадиган тожикча нолидан феълининг нол хозирги замон асосига (ТжРС, 271) ўзбекча -и феъл ясовчини кўшиб хосил килинган бўлиб, 'норозилигини айтиб шикоят қил-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 508).

НОЛИШ Бу от тожик тилида 'хасрат кил-' маъносини англатадиган *нолидан* феълининг *нол* ҳозирги замон асосига (ТжРС, 271) тожикча -*иши* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'хасрат ифодалайдиган йиги' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 508).

НОЛОН Бу сифат тожик тилида 'кайгуни ифодалаб баланд товуш билан йигла-' маъносини англатадиган *нолидан* феълининг *нол* ҳозирги замон асосига (ТжРС, 271) -он кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'нола қилувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 508).

НОМ Бу тожикча от 'исм', 'от' маъносини англатади (ТжРС, 271; ЎТИЛ, I, 508). Бу от билан ўзбек тилида *номла-* феъли ясалган.

НОМА Бу от тожикча бўлиб, 'хат' маъносини англатади (ТжРС, 271; ЎТИЛ, I, 508).

НОМАРД Бу сифат тожик тилида *но-* олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'олийхиммат', 'айтганини албатта амалга оширадиган' маъносини англатувчи *мард* сифатига (ТжРС, 216) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'айтганини амалга оцирмайдиган', 'яхшиликка ёмонлик кайтарадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 508). Бу сифатдан ўзбек тилида *номардлик* мавхум оти ясалган.

НОМАЪЛУМ Бу сифат тожик тилида *но-* олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'кишилар биладиган', 'ошкор' маъносини англатадиган арабча *маълум* сифатига (АРС, 535) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'аник маълум бўлмаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 508).

НОМАЪҚУЛ Бу сифат тожик тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'рози бўлишга лойик', 'акл-идрокка мос' маъносини англатадиган арабча *маъқул* сифатига (АРС, 529) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'рози бўлишга нолойик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 508). Бу сифатдан ўзбек тилида *номаъқулчилик* мавхум оти ясалган.

НОМАЪҚУЛЧИЛИК қ. *номаъкул*

НОМАҚБУЛ Бу сифат тожик тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'қабул қилишга, маъқуллашга лойик' маъносини англатадиган арабча *мақбул* сифатига (АРС, 621) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'қабул килиб бўлмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 508).

НОМАҲРАМ Бу сифат тожик тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'энг якин, ишончли, сирдош киши', 'эр билан хотин бир-бирига нисбатан' маъносини англатадиган арабча *маҳрам* отига (АРС, 169) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'ислом динига биноан бир-бирига кўрининиши, яқинлашиши мумкин бўлмаган эркак ва аёл' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 508).

НОМДОР Бу сифат тожик тилида 'шон-шухрат' маъноси билан катишаётган *ном* отига (ТжРС, 271) 'эга бўл-' маъносини англатадиган *доштан* феълининг (ТжРС, 137) *дор* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 136)

кўшиб хосил килинган бўлиб, 'пюон-шухратли', 'ном чикарган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 509).

НОМЗОД Бу от тожик тилида *ном* отига (к.) 'белгила-' маъносини англатадиган задан феълининг (ТжРС, 148) зад ўтган замон асосини кўшиб хосил килинган бўлиб (ТжРС, 272: *номзад*), бу от таркибидаги *a* товуши ўзбек тилида *o/â* товушига алмаштирилган; 'бирор ишга қабул қилишга, сайлашга белгиланган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 509).

НОММА-НОМ Бу равиш тожикча *ном* отини (к.) ба олд кўмакчиси орқали такрорлаб тузилган бўлиб (ТжРС, 271; *ном ба ном*), ўзбек тилига ба кисми бошланишидаги *b* товушини *m* товушига алмаштириб, биринчи кисмга кўшиб (шундан кейин чизиқча ёзиб) қабул қилинган; 'номини бирма-бир айтиб' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 509). Бу равиш изоҳли лугатта *номба-ном* шаклида хато ёзиб кирилтилган.

НОМ-НИШОН Бу жуфт от тожик тилида *ном* оти билан (к.) 'белги (аломат)' маъносини англатадиган арабча *нишон* отидан (АРС, 804) тузилган бўлиб, 'хабар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 509). Бу жуфт отдан ўзбек тилида *ном-нишонсиз* сифати ясалган.

НОМУВОФИК Бу сифат тожик тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'мос', 'тўғри келадиган' маъносини англатадиган арабча *мувофиқ* сифатига (АРС, 902) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'тўғри келмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 509).

НОМУНОСИБ Бу сифат тожик тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'мос тушадиган', 'лойик' маъносини англатадиган арабча *муносаб* сифатига (АРС, 798) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'мос келмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 509).

НОМУТАНОСИБ Бу сифат тожик тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'бир-бирига тенг, тўғри келадиган' маъносини англатувчи арабча *мутаносаб* сифатига (АРС, 798) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бир-бирига тўғри келмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 509).

НОН Бу тожикча от 'хамирдан ясаб, тандирда ёки печда пишириладиган емак' маъносини англатади (ТжРС, 273; ЎТИЛ, I, 510).

НОНЖИЙДА Бу от ўзбек тилида тожикча *нон* оти билан (к.) 'тули хушбўй, меваси узунчик данакли дараҳт, шундай дараҳтнинг меваси' маъносини англатадиган ўзбекча *жийда* отидан (ЎТИЛ, I, 278) тузилган бўлиб, 'йирик, этдор навли жийда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 510).

НОНКЎР Бу сифат ўзбек тилида тожикча *нон* оти билан (к.) 'кўрмайдиган', 'сўқир' маъносини англатадиган *кўр* сифатидан тузилган бўлиб, 'тузини сб, тузлугига тупурадиган', 'яҳшиликни қадрламайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 510). Бу сифатдан ўзбек тилида *нонкўрлик* мавхум оти ясалган.

НОНТЕПКИ Бу сифат ўзбек тилида тожикча *нон* оти билан (к.) ўзбекча *тепки / отидан* (ЎТИЛ, I, 162) тузилган бўлиб, асли 'нонни оёғи

билин тепадиган' маъносини, кўчма маънода 'еб турган озик-овқатига нописанда бўлаётган' маъносини англатади. ЎТИЛда бу сифатининг маъноси *нонкур* сифатининг маъноси билан айнан деб таъкидлангани хотўри (ЎТИЛ, I, 510). Бу сифат билан ўзбек тилида *нонтепкилик қилғаси* феъли хосил килинган.

НОНТЕПКИЛИК ҚИЛ- қ. нонтепки

НООБОД Бу сифат тожик тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'ободонлашган' маъносини англатадиган тожикча *обод* сифатига (ТжРС, 281) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'обод бўлмаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 510).

НОПОК Бу сифат тожик тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'соф', 'тоза' маъносини англатадиган *пок* сифатига (ТжРС, 310) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'булғанган', 'харом-хариш ишлардан ҳазар килмайдиган' маъноларини англатади (ЎТИЛ, I, 510). Бу сифатдан ўзбек тилида *нококлик* мавхум оти ясалган.

НОР қ. анор

НОРАВО Бу кесимлик тожик тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'бор-', 'юр-' маъносини англатадиган тожикча *рафтган* феълининг (ТжРС, 322) *рас* хозирги замон асосига (ТжРС, 317) -о кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ясалаб, 'ўринли', 'мъкул' каби маънони англатадиган *раво* равицига (ТжРС, 317) кўшиб хосияти килинган; 'мъкул кўрилмайдиган', 'муносиб деб хисобланмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 510).

НОРАСИДА Бу сифат тожик тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'етил-' маъносини англатадиган тожикча *расидан* феълининг *расида* ўтган замон сифатдоши шаклига (ТжРС, 321) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'балогат ёшига етмаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 510). Бу сифат ўзбек сўзлашув тилида *нораста* шаклида ҳам айтилади (Ўша сахифада).

НОРАСО Бу сифат тожик тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'ет-' маъносини англатадиган *расидан* феълининг *рас* хозирги замон асосидан (ТжРС, 321) -о кўшимчиши билан (ТжРС, 453) ясалган *расо* сифатига (ТжРС, 321) кўшиб хосил килинган; 'бут бўлмаган', 'нуксошли' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 510).

НОРАСТА қ. норасида

НОРДОН Бу сифат тожик тилида асли 'олов' маъносини, кўчма маънода 'олов рангли', 'тўқ қизил' маъносини англатадиган *нор* отига (ТжРС, 274) 'хисобла-' маъносини англатадиган *донистан* феълининг *дон* хозирги замон асосини (ТжРС, 135) кўшиб хосил килинган; тўғри маъносида 'олов рангига ўхшаш', кўчма маъносида 'аччик-ширин' маъносини англатади (ТжРС, 274; ЎТИЛ, I, 510). ЎТИЛда бу сифатининг маъноси қисман тўғри изохланган.

НОРИНХЎР Бу сифат юнка ёйиб пиширилган хамирши, пиширилган гўшт ва казини кесма шаклида тўғраб, арапаштириб тайёрланадиган овқат маъносини англатадиган *норин* отига (ЎТИЛ, I, 510) 'еб-ич-' маъносини англатадиган тожикча *хўрдан* феълининг (ТжРС, 434) *хўр* хозирги замон асосини ("Форс тили ", 307) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'норинни хуш кўриб мўл ейдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 511).

НОРОЗИ Бу сифат тожик тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'айтилган гапни, килинган ишни маъкуллаш' маъносини англатадиган арабча *рози* сифатига (АРС, 301; АРГ, 149) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'маъкулламаган', 'кўнгли тўлмаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 511). Бу сифатдан ўзбек тилида *норозилик* мавхум оти ясалган.

НОРОЗИЛИК қ. норози

НОСКАШ Бу сифат 'тамакидан тайёрланаб, тил остига ташлаб ёки хидлаб кайф килиш учун ишлатиладиган нарса' маъносини англатадиган *нос* отига (ЎТИЛ, I, 511) 'торт-', 'чек-' маъносини англатадиган тожикча *кашидан* феълининг *каш* хозирги замон асосини (ТжРС, 184) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'нос чекадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 511).

НОСОЗ Бу кесимлик тожик тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'бир-бирига мос' маъносини англатадиган *соз* сифатига (ТжРС, 362) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'бир-бирига мос бўлмаган', 'бир-бирини тушуниши бузилган' каби маънони англатади (ЎТИЛ, I, 511). Бу кесимликтан ўзбек тилида *носозлик* мавхум оти ясалган.

НОСОЗЛИК қ. носоз

НОСФУРУШ Бу от 'тамакидан тайёрланаб, тил остига ташлаб ёки хидлаб кайф килиш учун ишлатиладиган нарса' маъносини англатадиган *нос* отига (ЎТИЛ, I, 511) 'сот-' маъносини англатадиган тожикча *фурӯхтан* феълининг *фурӯх* хозирги замон асосини (ТжРС, 415) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, ўзбек тилида бу от таркибидаги ў товуши ў товушига алмаштирилган; 'нос сотувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 511).

НОТАВОН Бу тожикча сифат *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'кодир бўл-' маъносини англатадиган *тавонистан* феълининг *тавон* хозирги замон асосига (ТжРС, 374) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'бирор ишни амалга оширишга курби етмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 511).

НОТАЙИН Бу сифат тожикча *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'аник', 'белгили' маъносини англатадиган арабча *тайнин* сифатига (АРС, 554) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'таг-туғи аник бўлмаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 511).

НОТАНИШ Бу сифат ўзбек тилида тожикча *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) ўзбекча *таниш* сифатига (ЎТИЛ, II, 118) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'аввал кўрмаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 512).

НОТЕКИС Бу сифат ўзбек тилида тоҷикча *но-* инкор олд қўшимчасини (ТжРС, 208) ўзбекча *текис* сифатига (ЎТИЛ, II, 155) қўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'юза сатҳи силлик бўлмаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 512).

НОТИНЧ Бу сифат ўзбек тилида тоҷикча *но-* инкор олд қўшимчасини (ТжРС, 208) ўзбекча *минч* отига (ЎТИЛ, II, 181) қўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'тинчини йўқотган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 512). Бу сифатдан ўзбек тилида *нотинчлан-* феъли ясалган.

НОТИНЧЛАН- қ. нотинч

НОТОБ Бу сифат тоҷик тилида *но-* инкор олд қўшимчасини (ТжРС, 208) 'куч-кувват' маъносини англатадиган *тоб* отига (ТжРС, 395) қўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'куч-куввати йўқ', 'хаста' маъноларини англатади (ЎТИЛ, I, 512).

НОТҮФРИ Бу сифат ўзбек тилида тоҷикча *но-* инкор олд қўшимчасини (ТжРС, 208) ўзбекча *тўғри* сифатига (ЎТИЛ, II, 260) қўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'янглиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 512).

НОУМИД Бу сифат тоҷик тилида *но-* инкор олд қўшимчасини (ТжРС, 208) 'бирор нарсанинг рӯёбга чиқишини ишониб кутиш' маъносини англатадиган *умед* отига (ТжРС, 402) қўшиб ҳосил килинган бўлиб, ўзбек тилига *е(э)* товушини *и* товушига алмаштириб олинган; 'бирор нарсанинг рӯёбга чиқишига ишончини йўқотган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 512).

НОХИН Бу тоҷикча от асли *ноҳун* товуш таркибига эга бўлиб (ТжРС, 276), ўзбек тилига *у* товушини *и* товушига алмаштириб олинган; асли 'тирнок' маъносини англатади; ўзбек тилида 'танбур торини чертиб чалишда ишлатиладиган металл буюм' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 512). Бу буюм тоҷик тилида 'тирнокча' маъносини англатадиган *ноҳунах* оти билан аталган (ТжРС, 276).

НОХОСТАН Бу равиш тоҷикча *но-* инкор олд қўшимчасини (ТжРС, 208) 'иста-' маъносини англатадиган тоҷикча *хостан* феълининг *хост* ўтган замон асосига (ТжРС, 427) қўшиб ҳосил килинган *нохост* равишига ўзбекча *-дан* чиқиши келишигига қўшимчасини қўшиш билан юзага келган; кейинчалик *нохостдан* равиши таркибидаги *т* товуши таъсирида *д* товуши *т* товушига алмашган, қатор келган *тт* товушларидан бири айтилмай кўйган. Бу равиш 'кутилмаган холда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 512).

НОХУШ Бу сифат тоҷик тилида *но-* инкор олд қўшимчасини (ТжРС, 208) 'ёқимли' маъносини англатадиган тоҷикча *хуш* сифатига (ТжРС, 432) қўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'ёқимсиз', 'кайфиятни бузадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 512). Бу сифатдан ўзбек тилида *нохушлик* мавхум оти ясалган.

НОХУШЛИК қ. нохуш

НОЧОР Бу сифат тожик тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'иш-максадни рўёбга чиқариш-чиқармаслик учун амалга ошириладиган тадбир' маъносини англатадиган тожикча *чора* отининг (ТжРС, 445) чор шаклига (чор-ночор равиши таркибидаги каби) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бирор иш-максадни рўёбга чиқариш-чиқармаслик тадбирини амалга ошира олмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 512). Бу сифатдан ўзбек тилида *ночорлик* мавхум оти ясалган.

НОЧОРЛИК ҳ, ночор

НОШАРЪИЙ Бу сифат тожик тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 206) 'шариат талабларига мос' маъносини англатадиган арабча *шаръий* сифатига (АРС, 400) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'шариатта хилоф' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 512).

НОШОД Бу сифат тожик тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'хурсанд' маъносини англатадиган тожикча *шод* сифатига (ТжРС, 462) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'хурсанд бўлмаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 512).

НОШУД Бу сифат тожикча *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'амалга ош-' маъносини англатадиган тожикча *шудан* феълининг (ТжРС, 462) *шуд* ўтган замон асосига (ЎТИЛ, II, 431) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бирор ишни улдалай олиш қабилияти ҳам йўқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 512).

НОШУКУР Бу сифат тожик тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'миннатдорлик' маъносини англатадиган арабча *шукр* отининг *шукур* кўплик шаклига (АРС, 413; АТГ, 40) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'сабр-токат қўлмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 512). Бу сифатдан ўзбек тилида *ношукурлик* мавхум оти ясалган. Изоҳли лугатда *шукр* отининг маъноси *шукур* отининг маъносига айнан дейилгани ўринли эмас (ЎТИЛ, I, 431).

НОЎРИН Бу сифат ўзбек тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) ўзбекча *ўрин* отига (ЎТИЛ, I, 511) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бирор иш-харакатни бажариш, бирор фикр-мулоҳазани айтиш учун нокулай (пайт)' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 512).

НОҚОБИЛ Бу сифат тожикча *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'галга кирадиган' маъносини англатувчи арабча *қобил* сифатига (АРС, 619; ЎТИЛ, II, 590) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'галга кирмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 512).

НОҚУЛАЙ Бу сифат ўзбек тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) ўзбекча *қулай* сифатига (ЎТИЛ, II, 615) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бирор иш-харакатни бажариш, бирор фикр-мулоҳазани айтиш учун нобол' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 513).

НОҲАҚ Бу сифат тожик тилида *но-* инкор олд кўшимчасини (ТжРС, 208) 'хукуқ' маъносини англатадиган арабча *ҳақ II* отига (АРС, 184) сифат

маъносини англатиб келганида кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бирор иш-харакатни бажаришга, бирор фикр-мулоҳазани айтишга ҳаки йўқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 513).

НОҲАКЛИК Бу мавхум от ўзбек тилида *ноҳақ* сифатидан (к.) -лик кўшимчасини кўшиб ясалган бўлиб, 'бирор иш-харакатни бажаришга, бирор фикр-мулоҳазани айтишга асосиз равишда йўл кўймаслик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 513).

НУРАФШОН Бу сифат тожик тилида 'ёғду', 'зиё' маъносини англатадиган арабча *нур* отига (АРС, 838) 'соч-' маъносини англатадиган тожикча *афциондан* феълининг *афшон* хозирги замон асосини (ТжРС, 35) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'нур сочувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 513).

НУРОНИЙ Бу сифат тожик тилида 'ёғду', 'зиё' маъносини англатадиган арабча *нур* отига (АРС, 838) тожикча *-он*, *-ий* кўшимчаларини (ТжРС, 543, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'юз-кўзидан нур ёғилиб турадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 513).

НЎШ АЙЛА- Бу феъл ўзбек тилида 'ич-' маъносини англатадиган тожикча *нўшидан* феълининг *нўш* хозирги замон асоси билан (ТжРС, 279) 'кил-' маъносини англатадиган ўзбекча *айла-* феълидан тузилган бўлиб, 'ич-', 'шимири-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 515).

О

ОБАКИ Бу сифат тожик тилида 'сув' маъносини англатадиган *об* отига (ТжРС, 279) -аки кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, асли 'сувдор' маъносини (ТжРС, 280), ўзбек тилида эса 'ок чиллакнга ўхшаш серсув ширин узум' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 515).

ОБДАСТА Бу от тожик тилида 'сув' маъносини англатадиган *об* оти билан (ТжРС, 279) 'кўл' маъносини англатадиган *даст* отидан (ТРС, 110) тузилган *обдаст* бирлигига -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'юз-кўл ювишда ишлатиладиган сувдон' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 515).

ОБЖУВОЗ Бу от тожик тилида 'сув' маъносини англатадиган *об* оти билан (ТжРС, 279) 'ўсимлик уругидан мой ажратиб олиш курилмаси' маъносини англатадиган жувоз отидан (ТжРС, 290) тузилган бўлиб, 'сув кучи билан ишлайдиган жувоз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 515).

ОБИ-ДИЙДА Бу от 'сув' маъносини англатадиган *об* отига (ПРС, 1) -и изофасини кўшиб, 'кўз' маъносини англатадиган *диде* отига (ПРС, 233) боғлаб тузилган бирикма бўлиб (*оби дида*), ўзбек тилига *оби-дийда* шаклида бирикма қисмлари орасига чизикча ёзиб, *дида* қисми таркибига й товушини киритиб олинган; 'кўз ёши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 516).

ОБИ-ЙОВФОН Бу от 'сув' маъносини англатадиган тожикча *об* оти билан (ТжРС, 279) 'тўшт-ёғсиз тайёрланган сифатсиз овкат' маъносини

англаталигган ўзбекча ёвғон отидан (ЎТИЛ, I, 253) тузилган обу ёвғон жуфт оти бўлиб, ўзбек тилига у боғламасини -и изофасига алмаштириб, чизикча ёзib олининган; 'энг сифатсиз овқат' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 516).

ОБИ-ЗАМЗАМ Бу от 'сув' маъносини англатадиган тожикча об отига (ТжРС, 279) -и изофасини кўшиб, Маккадаги Замзам булогининг помига боғлаб тузилган бирикма бўлиб, ўзбек тилида бирикма кисмлари орасига чизикча киритилган; 'Замзам булогининг суви', 'табаррук сув' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 516).

ОБИ-РАВОН Бу от 'сув' маъносини англатадиган тожикча об оти ва (ТжРС, 279) -и изофасини кўшиб, тожикча 'юр', 'ок-' маъносини англатадиган рафтан феълининг (ТжРС, 322) *рав* хозирги замон асосига (ТжРС, 317) -он кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килиниб, 'окадиган' маъносини англатувчи *равон* сифатидан тузилган *оби равон* бирикмаси бўлиб (ТжРС, 317: *оби равон*), ўзбек тилида бирикма кисмлари орасига чизикча ёзилади; 'окар сув' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 516).

ОБИ-НОВВОТ Бу от 'сув' маъносини англатадиган тожикча об отига (ТжРС, 279) -и изофасини кўшиб, тожикча *новвот* отига (к.) боғлаб тузилган бирикма бўлиб, ўзбек тилида бирикма кисмлари орасига чизикча ёзилади; 'ўринкинг жуда ширин нави', 'ковуннинг сарик-ола сергўшт ширин нави' маъноларини англатади (ЎТИЛ, I, 516).

ОБИНОН Бу от 'сувли' маъносини англатадиган тожикча об сифати билан (ПРС, 5) *нон* отидан тузилган бирикма бўлиб, ўзбек тилида бирикма кисмлари кўшиб ёзилади; 'тузли сувда кориб, оширилмаган хамирга бошқа масаллик кўшмай ниширилган юпка нон' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 516).

ОБИ-ОТАШ Бу от 'сув' маъносини англатадиган тожикча об оти билан (ТжРС, 279) 'олов' маъносини англатадиган *оташ* отидан (ТжРС, 290) тузилган обу *оташ* жуфт оти бўлиб, ўзбек тилида у боғламаси -и изофасига алмаштирилган; 'овқат тайёрлашда энг зарур сув билан олов' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 516).

ОБИ-РАҲМАТ Бу от 'сув' маъносини англатадиган тожикча об отига (ТжРС, 279) -и изофасини кўшиб, 'раҳм-шафқат' маъносини англатадиган арабча *раҳмат* отига (АРС, 291) боғлаб тузилган бирикма бўлиб, ўзбек тилида бирикма кисмлари орасига чизикча ёзилади; 'Олонинг марҳамати, муруввати билан энг зарур пайтда ётган ёгин (ёмир, кор)' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 516).

ОБИ-ТАОМ Бу от 'сув' маъносини англатадиган тожикча об отини (ТжРС, 279) у боғламаси орқали 'еб-ичиладиган овқат' маъносини англатадиган арабча *таом* отига (АРС, 474) боғлаб тузилган бўлиб (ТжРС, 279: обу *таом*), ўзбек тилида у боғламаси -и изофасига алмаштирилган; 'суюк-куюқ овқатлар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 516).

ОБИ-ТОБ Бу кесимлик тожик тилида 'сув' маъносини англатадиган *об отини* (ТжРС, 279) у боғламаси оркали 'ярқира-', 'нур тарат-' маъносини англатадиган *тофтан* феълининг *тоб* хозирги замон асосига боғлаб тузилган бўлиб (ТжРС, 279: *обу тоб*), ўзбек тилида у боғламаси -и изофасига алмаштирилган; 'айни етилган холатда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 516).

ОБИ-ҲАВО Бу от тожик тилида 'сув' маъносини англатадиган *об отини* (ТжРС, 279) у боғламаси оркали 'Ер атрофини қоплаб турувчи, асосан азот ва кислороддан иборат модда' маъносини англатадиган арабча ҳаво отига (АРС, 862) боғлаб тузилган жуфт от бўлиб (ТжРС, 279: *обу ҳаво*), ўзбек тилида у боғламаси -и изофасига алмаштирилган; 'атмосферанинг холати' (климат) маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 516).

ОБИ-ҲАЙОТ Бу от 'сув' маъносини англатадиган тожикча *об отини* (ТжРС, 279) -и изофаси оркали 'яшаш, физиологик мавжудлик' маъносини англатадиган арабча ҳайот отига (АРС, 205) боғлаб тузилган бирикма бўлиб, ўзбек тилида бу бирикма кисмлари оратнига чизикча ёзилади; 'яшашни тъминлайдиган сув' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 516).

ОБКАШ Бу от тожик тилида 'сув' маъносини англатадиган *об отига* (ТжРС, 279) 'таши-' маъносини англатадиган *кашидан* феълининг *каш* хозирги замон асосини (ТжРС, 184) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'икки учидаги илмокка челяк осиб, елкага кўйиб сув (суюклиқ) ташидиган, ёчдан ясалган асбоб' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 516). Бу от ўзбек сўзлашув тилида *апкаш* тарзида хам айтилади.

ОБОД Бу тожикча сифат 'тўзаллик' касб этган, гуллаб-яшнаган' маъносини англатади (ТжРС, 281; ЎТИЛ, I, 516). Бу сифат билан ўзбек тилида *ободлаш* - феъли ясалган.

ОБОДЛАШ- қ обод

ОБОДОН Бу кесимлик тожик тилида *обод* сифатига (к.) -он кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'кўркам', 'гуллаб-яшнаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 517). Бу кесимликдан ўзбек тилида *ободонлик* мавхум оти ясалган.

ОБОДОНЛИК қ ободон

ОБПАРТОВ Бу от тожик тилида 'сув' маъносини англатадиган *об отига* (ТжРС, 279) 'ташла-' маъносини англатадиган *партофтан* феълининг *парто(е)* хозирги замон асосини (ТжРС, 301, 300) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'ортиқча сувни ташлаб юбориш учун курилган иншоот' маъносини англатади (ТжРС, 281; ЎТИЛ, I, 517).

ОБРАҲА Бу от тожик тилида 'сув' маъносини англатадиган *об оти билан* (ТжРС, 279) 'йўл' маъносини англатадиган *роҳ* отидан (ТжРС, 328) тузилган *оброҳ* отига -а кўшимчасини (ТжРС, 453) кўшиб ҳосил килинган; иккинчи бўғиндаги *о* товуши *а* товушига тожик тилининг ўзида алмашган

(ТжРС, 280, 281); 'сув окмай қолган ўзан' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 517).

ОБРЕЗ Бу от тожик тилида 'сув' маъносини англатадиган *об* отига (ТжРС, 279) 'кўй-', 'тўк-' маъносини англатадиган *рехтан* феълининг (ТжРС, 325) *рез* хозирги замон асосини (ТжРС, 324) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'яшац ҳонасининг пойгагида ёки дахлизида ювиши суви тушиши учун ясалган усти ёпик ўра' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 517).

ОБРЎЙ(И) Бу от тожик тилида 'иззат-хурмат' маъносини англатадиган *об* отига (ТжРС, 279; *об II*) 'юз' маъносини англатадиган *рўй(и)* отини (ТжРС, 329) кўшиб тузилган бўлиб, 'кишининг жамоат олдида қозонган хурмат-эътибори' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 517). Бу от билан ўзбек тилида *обручи*, *обрусиз сифатлари*, *обрусизлан-* феъли ясалган.

ОБРЎЛИ қ. обрў(и)

ОБРЎСИЗ қ. обрў(и)

ОБРЎСИЗЛАН- қ. обрў(и)

ОБХОНА Бу от тожикча 'сув' маъносини англатадиган *об* отига (ТжРС, 279) *хона* отини (ТжРС, 426) кўшиб тузилган бўлиб, 'таҳорат килиш учун ажратилган хона' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 517).

ОВОЗ Бу тожикча от (ТжРС, 282) 'ўпкадан зарб билан чикарилаётган ҳавонинг овоз пайчаларига урилиши билан тебраниши натижасида, шовкин кўшилмаган ҳолда ҳосил бўладиган товуш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 518).

ОВОЗА Бу от тожик тилида *овоз* отига (к.) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'бирор киши, нарса, воқеа тўгрисида таркалган хабар, гап-сўз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 518).

ОВОРА Бу тожикча кесимлик 'бирор иш-харакатни амалга ошириш ташвиши билан банд', 'кўними йўқ' маъноларини англатади (ТжРС, 283; ЎТИЛ, I, 518). Бу кесимликдан ўзбек тилида *оворагарчилик* мавхум оти ясалган.

ОВОРАГАРЧИЛИК қ. овора

ОГАҲ қ. огоҳ

ОГАҲӢ қ. огоҳ

ОГОХ Бу тожикча кесимлик 'хабардор' маъносини англатади (ТжРС, 283; ЎТИЛ, I, 519). Бу кесимликтан ўзбек тилида *огоҳлантири-* феъли, *огоҳлантиши* оти ясалган. Шоир Огахийнинг тахаллуси шу кесимликнинг оғаҳ шаклига -ий кўшимчасини кўшиб ясалган. Сўзлашув тилида бу кесимлик оғаҳ тарзида ҳам айтиласи.

ОГОҲЛАНТИР- қ. огоҳ

ОГОҲЛАНТИРИШ қ. огоҳ

ОДАМЗОД Бу от ПРСда [адами-зод] шаклида (12), ТжРСда *одамизод* шаклида (283) келтирилган; асли 'биринчи пайдо бўлган киши' маъносини англатадиган арабча *Odam* отини (АРС, 29) -и изофасини кўшиб, 'насл'

маъносини, англатадиган тожикча зод оти билан (ТжРС, 156) боялаб тузилган бўлиб, тожик тилида кўшиб ёзилади (ТжРС, 283); ўзбек тилида -и изофаси ташланиб, кўшиб ёзилади; 'одам насли', 'инсон' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 520).

ОДАМОХУН Бу сифат 'инсон маъносини англатадиган' одам отига (АРС, 29) 'маслаҳаттўй' маъносини англатадиган охунд сифатини (ПРС, 11) кўшиб тузилган; ўзбек тилида бу сифат охиридаги д товуши айтилмайди; 'кишини иззат-хурмат киладиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 520).

ОДАМХЎР Бу сифат тожик тилида 'киши' маъносини англатадиган арабча одам отига (АРС, 29) 'еб-ич-' маъносини англатадиган тожикча хўрдан феълининг (ТжРС, 434) хўр хозирги замон асосини кўшиб хосил килинган; 'одам гўштини ейдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 521).

ОДАМШАВАНДА Бу сифат тожик тилида 'киши' маъносини англатадиган арабча одам оти билан (АРС, 29) 'бўл-' маъносини англатадиган тожикча шудан феълининг (ТжРС, 462) шав хозирги замон асосига (ТжРС, 449) -анда кўшимчасини (ТжРС, 561) кўшиб ясалган шавандга хозирги замон сифатдоши шаклидан тузилган; 'киши билан хурматини жойига кўйиб муомала киладиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 521).

ОДИЛОНА Бу равиш тожик тилида 'адолат билан иш килувчи' маъносини англатадиган арабча одиг сифатига (АРС, 502) тожикча -она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'адолатли равища' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 521).

ОЖИЗОНА Бу равиш тожик тилида 'заиф', 'мадорсиз' маъносини англатадиган арабча ожиз сифатига (АРС, 499) -она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'ожизларча' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 524).

ОЗОД Бу тожикча сифат 'эркин', 'ўз ихтиёри ўзида' маъносини англатади (ТжРС, 284; ЎТИЛ, I, 525).

ОЗОДА Бу тожикча сифат 'тоза', 'кир-чири йўқ' маъносини англатади (ТжРС, 284; ЎТИЛ, I, 525).

ОЗОДАЛИК Бу мавхум от ўзбек тилида тожикча озода сифатидан (к.) ўзбекча -лик кўшимчаси билан ясалган бўлиб, 'тозалик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 525).

ОЗОДЛИК Бу мавхум от ўзбек тилида 'эркин' маъносини англатадиган тожикча озод сифатига (к.) -лик кўшимчасини кўшиб ясалган бўлиб, 'эркинлик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 525).

ОЗОР Бу от 'кўнглини оғрит-', 'хафа кил-' маъносини англатадиган тожикча азурдан феълининг хозирги замон асосига тенг бўлиб (ТжРС, 284), 'кишига рухан ёки жисмонан етказилиган оғриқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 525).

ОЗОРИЖОН Бу сифат тожикча озор отига (к.) -и изофасини кўшиб, 'барҳаётликни таъминловчи омил' маъносини англатадиган жон отига (ТжРС, 517) боғлаб тузилган бирикма бўлиб, ўзбек тилида кўшиб ёзилади; 'кишига бетиним озор берадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 525).

ОЗУРДА Бу тожикча от 'кйнал-', 'ҳафа бўл-' маъносини англатадиган озурдан феълининг (ТжРС, 284) озурд ўтган замон асосига -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган; 'ҳафа бўлиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 525).

ОЙИМПОШША Бу от 'мўтабар' маъносини англатадиган оим сифати билан (ТжРС, 285) 'бекач' маъносини англатиш учун ишлатиладиган пошишо отидан тузилган бўлиб (ТжРС, 285), ўзбек тилида ои товушлари оралигига й товуши киритилган, пошишо кисми охиридаги о товуши а товушига алмаштирилган. Бу от аёлга хурмат билан мурожаат қилишда ишлатилади (ЎТИЛ, I, 527). Бу от сўзлашув тилида им товушларини ташлаб ойпошиша тарзида ҳам айтилади (ЎТИЛ, I, 628). Изоҳли лугатда оим кисми оии отига -м кўшимчасини кўшиб ҳосил қилинган деб хато изоҳланган.

ОЙИНА қ. ойна

ОЙНА Бу от асли оина товуш таркибига эга бўлиб, (ТжРС, 285), ўзбек тилида и товуши й товушига алмаштирилган; 'кўзгу', 'дераза кўзларига ўрнатиладиган ясси тиник шиша' маъноларини англатади (ЎТИЛ, I, 527). Бу от ўзбек сўзлашув тилида ои товушлари оралигига й товушини киритиб ойнина тарзида ҳам айтилади.

ОЙНАБАНД Бу сифат 'дераза кўзларига ўрнатиладиган ясси тиник шиша' маъносини англатадиган оина отининг (ТжРС, 285) ўзбекча ойна шаклига (к.) 'ўринат-' маъносини англатадиган бастан феълининг (ТжРС, 51) банд ҳозирги замон асосини (ТжРС, 44) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'деразали' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 527). Ўзбек сўзлашув тилида бу сифат ойнаванд, ойнавон шаклларида ҳам айтилади.

ОЙНАВАНД қ. ойнабанд

ОЙНАВОН қ. ойнабанд

ОЙНАК Бу от 'дераза' маъносини англатадиган тожикча оина отининг (ТжРС, 285) ўзбекча ойна шаклидан -к кўшимчаси билан (ТжРС, 543) ясалган бўлиб, 'дераза', 'кўзга тақиладиган буюмнинг ойнаси' маъноларини англатади (ЎТИЛ, I, 628).

ОЙПОШША қ. ойимпошша

ОЛАМГИР Бу сифат 'бутун борлик' маъносини англатадиган арабча олам отига (АРС, 534) 'ол', 'забт эт-' маъносини англатадиган тожикча гирифтан феълининг (ТжРС, 103) гир ҳозирги замон асосини (ТжРС, 102) кўшиб ҳосил қилинган; 'оламни забт этувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 529).

ОЛАМ-ЖАХОН Бу сифат 'бутун борлик' маъносини англатадиган арабча *олам* оти билан (АРС, 534) худди шундай маънони англатадиган тожикча *жашон* отидан (ТжРС, 514) тузилган бўлиб, 'бехад кўп' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 529).

ОЛАМПАНОХ Бу сифат 'бутун борлик' маъносини англатадиган арабча *олам* отига (АРС, 534) 'химоя қил-' маъносини англатадиган тожикча *паноҳидан* феълининг *паноҳ* хозирги замон асосини (ТжРС, 297) кўшиб хосил килинган; 'оламни ўз химоясига олувчи' маъносини англатади; ўтмишда хукмдорларни улуғлаб айтиладиган мақтov тарзида ишлатилган (ЎТИЛ, I, 530).

ОЛАМТОБ Бу сифат 'бутун борлик' маъносини англатадиган арабча *олам* отига (АРС, 534) 'ёрит-' маъносини англатадиган тожикча *тофтан II* феълининг (ТжРС, 397) *тоб* хозирги замон асосини (ТжРС, 395: *тоб III*) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'оламни ёритувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 530).

ОЛИМОНА Бу равиш 'чукур билимга эга киши' маъносини англатадиган арабча *олим* отига (АРС, 534) тожикча *-она* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'олимларга хос йўсинда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 532).

ОЛМАЗОР Бу от ўзбекча *олма* отига 'мўл' маъносини англатадиган тожикча *-зор* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'олма дарахти кўп экинган майдон' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 533).

ОЛМУРУТ Бу от форс тилида 'оч кизил' маъносини англатадиган [ол] сифати билан (ПРС, 36) 'нок' маъносини англатадиган [моруд] отидан (ПРС, 485) тузилган бўлиб, ўзбек тилига форсча *о(у)* товушни ўзбекча у товушига, д товушини т товушига алмаштириб олинган; 'оч кизил рангли нок' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 534).

ОЛОВ Бу тожикча от *олов* товуш таркибига эга бўлиб (ТжРС, 285), ўзбек тилида *а* товуши *о* (*а*) товушига алмаштирилган; 'ёниб турган ўт' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 534). Бу отдан ўзбек тилида *оловлан-фельи* ясалган.

ОЛОВЛАН- қ. олов

ОЛОМОН Бу от асли *аламон* товуш таркибига эга бўлиб (ТжРС, 22), ўзбек тилида *а* товушлари *о* (*а*) товушларига алмаштирилган; тарихан 'талаш, асир олиш мақсадица амалга ошириладиган боскин', хозир эса 'хаяжонланган одамлар тўдаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 534).

ОЛТИНГУГУРТ Бу от ўзбекча *олтин* оти 'сарик' маъно кирраси билан тожикча *гугурт* (< *аўгурд*) отига (ТжРС, 110; ЎТИЛ, I, 195) бοғлаб тузилган бўлиб, 'тез ёнадиган сарик рангли металлоид' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 535).

ОЛХЎРИ Бу от тожик тилида 'мева' маъносини англатадиган *олу* отига (ТжРС, 286) 'еб-ич-' маъносини англатадиган *хўрдан* феълининг (ТжРС,

434) *хўр* хозирги замон асосини кўшиб тузилган олхўр бирлигига -и кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, ўзбек тилига у товушини ташлаб олинган; 'данаги чўзинчок, эти кўкиш серсув мева' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 535). Бу отни ол(у) ва Ҳирот отларидан тузилган деб изохлаш ҳам мавжуд (ЎТИЛ, I, 535).

ОЛЧА Бу от 'мева' маъносини англатадиган олу отига (ТжРС, 286) ўзбекча -ча кўшимчасини кўшиб хосил килинган бўлиб (ТжРС, 286: олуча), ўзбек тилида бу от таркбиойдаги у товуши айтилмайди; 'данаги думалок, эти тўқ кизил майда мева' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 535).

ОЛХИРОТ қ. олхўри

ОМАД Бу от 'кел-' маъносини англатадиган тожикча омадан феълининг омад ўтган замон асосига тенг бўлиб (ТжРС, 286), 'ишнинг ўигидан келиши, олға босиши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 535).

ОМБУР Бу от ПРСда [амбор], [әмбур] шакларида (араб ҳарфлари билан *m* эмас, и ёзилган холда – 41), ТжРСда *амбур* шаклида (26) келтирилган; ўзбек тилига форсча *амбур* шакли *a* товушини *o* (*ä*) товушига алмаштириб олинган. Бу отнинг бур кисми асли 'кес-' маъносини англатадиган буридан феълининг бур хозирги замон асосига тенг, шунга кўра омбур оти 'мих сугуриш, сим кесишда ишлатиладиган асбоб' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 536).

ОМИЛКОР Бу сифат 'бирор ишни амалга оширишнинг энг макбул йўли' маъносини англатадиган арабча *омил* отига (АРС, 541) -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'усталик билан иш юритидиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 536).

ОМИХТА Бу сифат 'аралаштири-' маъносини англатадиган тожикча омехтан феълининг омехт ўтган замон асосига -а кўшимчасини кўшиб хосил килинган ўтган замон сифатдоши шакли бўлиб (ТжРС, 560; 286), ўзбек тилида *e*(*э*) товуши и товушига алмаштирилган; 'бошқа нарса билан арашалтирилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 536).

ОММАБОП Бу сифат 'оддий халқ' маъносини англатадиган арабча *омма* оти билан (АРС, 537) 'мос' маъносини англатадиган тожикча боб сифатидан (ТжРС, 73) тузилган бўлиб (ТжРС, 286: оммабоб), ўзбек тилида охирги б товуши и товушига алмаштирилган; 'кенг жамоатчиликка мўлжалланган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 536).

ОМОН-ЭСОН Бу сифат 'хавф-хатарсиз', 'сог-саломат' маъносини англатадиган арабча *амон* сифати билан (АРС, 45; ТжРС, 25) 'сог-саломат' маъносини англатадиган ўзбекча эсон отидан (ЎТИЛ, I, 454) тузилган бўлиб, ўзбек тилида *a* товуши *o*(*ä*) товушига алмаштирилган; 'хавф-хатарсиз', 'сог-саломат' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 537). Бу жуфт сифат эсон-омон тарзида ҳам тузилган (ЎТИЛ, I, 454).

ОНСОН қ. осон

ОПТОВШУВОК қ. офтобчувок

ОРАСТА Бу сифат 'зеб бер-', 'тартибли холатга келтир-' маъносини англатадиган тожикча *оростан* феълининг (ТжРС, 288) *орост* ўтган замон асосига -*а* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган ўттан замон сифатдоши шакли бўлиб, ўзбек тилида иккинчи бўғиндаги *о* товуши *а* товушига алмаштирилган; 'зеб берилган', 'саранжом-саришта' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 540).

ОРЗУ Бу тожикча от 'кўнгилдаги истак, эзгу умид' маъносини англатади (ТжРС, 288; ЎТИЛ, I, 541).

ОРЗУ-АРМОН Бу жуфт от тожикча *орзу* оти билан (к.) 'амалга ошмаган истак тўгрисида афсусланиш' маъносини англатадиган *армон* отидан (ТжРС, 30)*тузилган бўлиб, 'кўнгилдаги истак ва афсусланишлар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 541).

ОРЗУ-ИСТАК Бу жуфт от ўзбек тилида тожикча *орзу* оти билан (к.) 'ҳоҳиш' маъносини англатадиган ўзбекча *истак* отидан (ЎТИЛ, I, 337) тузилган бўлиб, 'амалга ошувини хохлаб кутиладиган эзгуликлар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 541).

ОРЗУМАНД Бу тожикча сифат *орзу* отига (к.) 'эга бўлиш' маъносини ифодалайдиган -*манд* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'орзу килувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 541).

ОРЗУ-ҲАВАС Бу жуфт от тожикча *орзу* оти билан (к.) 'нимагадир эришиш тўгрисида истак' маъносини англатадиган арабча ҳавас отидан (АРС, 863; ЎТИЛ, II, 669) тузилган бўлиб, 'рӯёбга чикишини истаб килинадиган орзулар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 541).

ОРО: Бу от ЎТИЛга [*ф-т*], *айн.* *ороийиши* таъкиди билан киритилиб, *оро бер-* биримаси таркибида келтирилган ва бу биримма 'зеб бер-, беза-, пардозла-' маъносини англатиши айтилган (I, 542). ТжРСга *оро* алоҳида алоҳида: 1) *оростан* феълининг ҳозирги замон асоси сифатида; 2) 'безак', 'пардоз' маъносини англатадиган от сифатида киритилган (288); демак, асли *оро* айни вактда феъл асоси ва от асоси бўлиб хизмат қилган. Ўзбек тилида *оро бер-* биримаси катнашуви билан ўзига *оро бер-* ибораси юзага келган.

ОРОЙИШ Бу от ПРСда [*арайеш*] шаклида (13), ТжРСда *ороши* шаклида (288), ЎКААКЛда *ороийиши* шаклида (486) келтирилган. Бу от асли 'беза-', 'пардозла-' маъносини англатадиган *оростан* феълининг *оро* ҳозирги замон асосига (ТжРС, 288) -*ииш* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган. Бу феълининг ҳозирги замон асоси *оро* шаклига ҳам эга (ПРС, 13; ТжРС, 288). Кўринадики, бу от форс тилида [*арай*] асосидан, тожик тилида эса *оро* асосидан хосил қилинган бўлиб, 'безак', 'пардоз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 542).

ОРОМ Бу тожикча от 'истироҳат', 'осойишталик келтирадиган роҳат' маъносини англатади (ТжРС, 288; ЎТИЛ, I, 542).

ОРОМБАХШ Бу тожикча сифат ором отига (к.) 'багишила-' маъносини англатадиган баҳшидан феълининг (ТжРС, 52) баҳш хозирги замон асосини (ТжРС, 51) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'ором багишлийдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 542).

ОРОМГОҲ Бу тожикча от ором оти билан (к.) 'жой' маъносини англатадиган гоҳ отидан (ТжРС, 104) тузилган бўлиб, 'дам олиб роҳат киладиган жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 542).

ОРОМИЖОН Бу сифат тожикча ором отига (к.) -и изофасини кўшиб жон оти билан (к.) боғлаб тузилган бирикма бўлиб, ўзбек тилида кўшиб ёзилади; 'кишига ҳузур багишилайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 542).

ОРОСТА қ ораста

ОСМОНҮПАР Бу сифат ўзбек тилида 'фазо' маъносини англатадиган тожикча осмон оти билан (ТжРС, 289) ўзбекча ўп- феълининг ўпар сифатдош шаклидан тузилган бўлиб, 'жуда баланд' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 545).

ОСОЙИШТА Бу сифат 'тинчлан-' маъносини англатадиган тожикча осоидан феълининг осоӣ хозирги замон асосига (ТжРС, 289) -ши кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган отдан -та кўшимчиши билан ясалган; 'тинч-хотиржам' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 546). Бу сифатдан ўзбек тилида осоийиштапик мавхум оти ясалган.

ОСОЙИШТАЛИК қ осоийшта

ОСОН Бу тожикча сифат 'баҳариш кийин бўлмаган' маъносини англатади (ТжРС, 289; ЎТИЛ, I, 546). Бу сифатдан ўзбек тилида осонлик мавхум оти, осонлаш- феъли ясалган. Осон сифати ўзбек сўзлашув тилида онсон тарзида ҳам айтилади.

ОСОНЛАШ- қ осон

ОСОНЛИК қ осон

ОСОНЛИКЧА Бу равиш ўзбек тилида осонлик отига -ча кўшимчасини кўшиб ҳосил қилинган; 'осонлик билан, ортиқча куч сарфламай' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 546).

ОСТОНА Бу от ПРСда [as(e)tanə] шаклида келтирилиб, [as(e)tan] шаклига ҳавола қилинган (19). ТжРСда остона шаклида келтирилган (289). Ўзбек тилига тожикча шакли олинган. Асли 'ховлига, уйга кираверишда дарвоза, эшик олдиға кўндаланг ётқизиладиган ёғоч' маъносини англатган, кейинчалик 'бўсага', 'зина' маъноларини англатиш учун ишлатилган (ЎТИЛ, I, 546).

ОСУДА Бу сифат 'тинчлан-' маъносини англатадиган тожикча осудан феълининг осуд ўтган замон асосига (ТжРС, 289) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'тинч', 'бехавотир' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 547).

ОТ-АРАВА Бу жуфт от ўзбекча *оти билан* 'от кўшиладиган гидравликали оддий траспорт воситаси' маъносини англатадиган тоҷикча *ароба* отидан (ТжРС, 30) тузилган бўлиб, ўзбек тилида *ароба* кисми таркибидаги *о* товуши *а* товушига, *б* товуши *в* товушига алмаштирилган; 'от билан аравадан иборат транспорт воситаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 548).

ОТАШ Бу тоҷикча от 'аланга', 'лакка чўғ' каби маъноларни англатади (ТжРС, 290, ЎТИЛ, I, 548).

ОТАШЗАБОН Бу сифат тоҷикча *оташ* оти билан (к.) 'тил' маъносини англатадиган забон отидан (ТжРС, 147) тузилган бўлиб (ТжРС, 290), 'нутки ўта таъсирчан' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 548).

ОТАШИН Бу сифат тоҷикча *оташ* отига (к.) -иин кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'алангали', 'жўшқин' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 548).

ОТАШКУРАК Бу от тоҷикча *оташ* оти билан (к.) 'нарсаларни сидириб, кураб тўплаб олиш асбоби' маъносини англатадиган ўзбекча *курак* отидан (ЎТИЛ, I, 406) тузилган бўлиб, 'чўгни олиш, тўғрилаб кўйинша ишлатиладиган асбоб' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 548).

ОТАШНАФАС Бу сифат тоҷикча *оташ* отига (к.) 'ўпкага олиб, кейин чикариладиган ҳаво' маъносини англатадиган арабча *нафас* отидан (АРС, 818) тузилган бўлиб, 'нутки ўткир, таъсирли', 'дуоси дардга даво бўладиган' каби маъноларни англатади (ЎТИЛ, I, 548).

ОТАШПАРАСТ Бу сифат тоҷикча *оташ* отига (к.) 'топин-', 'сажда қил-' маъносини англатадиган *парастидан* феълининг *параст* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 298) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'оловга сажда килувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 548).

ОТАШКАЛБ Бу сифат тоҷикча *оташ* оти билан (к.) 'юрак', 'дил' маъносини англатадиган арабча қалб отидан (АРС, 654) тузилган бўлиб, 'үрагида ўти бор' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 548).

ОТИН Бу от ПРСда [атун] шаклида (7), ТжРСда *отун* шаклида (290) келтирилган; ўзбек тилига у товушини *и* товушига алмаштириб олинган; 'ўқимишли аёл', 'муаллима' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 549).

ОТХОНА Бу от ўзбекча *оти билан* 'жой' маъносини англатадиган тоҷикча *хона* отидан (ТжРС, 426) тузилган бўлиб, 'отлар учун курилган оғил' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 550).

ОФАРИН Бу ундов мамнунликни, завқланишни, қойил колишини ифодалаш учун ишлатилади (ТжРС, 290; ЎТИЛ, I, 550); 'ярат-', 'бунёд қил-' маъносини англатадиган тоҷикча *оғаридан* феълининг (ТжРС, 290) *оғар* ҳозирги замон асосига -ин кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган.

ОФАТИЖОН Бу сифат 'бахтсизлик' маъносини англатадиган арабча *офат* отига (АРС, 50) -и изофасини кўшиб, жон отига (к.) боғлаб тузилган

бирикма бўлиб (ТжРС, 291: *офат*; *офати ҷон*), ўзбек тилида қўшиб ҳизлади; 'ўзига мафтун килиш даражасида ғоят гўзал' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 550).

ОФТОБ Бу тожикча от 'куёш' маъносини англатади (ПРС, 31; ТжРС, 291; ЎТИЛ, I, 550). Бу от таркибидаги *тоб* қисми 'иссиклик', 'аланг', 'олов' маъносини англатиши аниқ (ТжРС, 395: *тоб ИИ*), лекин *оғ* қисмини аник изохлаб бўлмади. ТжРСда об оти изоҳланган мақола ичида обу *тоб* оти келтирилиб (279), 'яркираш', 'гуллаб-яшнаш' маъноларини англатиши айтилган; лекин шу изохлар асосида *оғ* қисмини 'сув' маъносини англатадиган об отига боғлаш калтис.

ОФТОБРЎЙА Бу от тожик тилида *офтоб* оти билан (к.) 'коз' маъносини англатадиган *рӯ* отининг (ТжРС, 328) *рӯй* шаклидан (ТжРС, 331) тузилган *офтобрўй* отига -а кўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб хосил килинган; 'куёш нури тушиб турадиган жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 551).

ОФТОБТИГА Бу от тожик тилида *офтоб* оти билан (к.) 'нур' маъносини англатадиган *тега* отидан (ТжРС, 393: *тегаи офтоб*) тузилган бўлиб, ўзбек тилида *тега* оти таркибидаги *е* (э) товуши и товушига алмаштирилган; 'куёш нури' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 551).

ОФТОБЧУВОҚ Бу от ўзбек тилида тожикча *офтоб* оти билан (к.) 'чувалнган', 'тарқоқ' маъносини англатадиган ўзбекча *чувоқ* сифатидан (ЎТИЛ, I, 382) тузилган бўлиб, 'таъсир кучи оз, ёқимли қўёш нури' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 551). Бу от ўзбек сўзлашув тилида *отповешувоқ* тарзида *ф* товушини *п* товушига, *б* товушини *в* товушига, *ч* товушини *ш* товушига алмаштириб айтилади (Ўша сахифада).

ОХИР қ. охур

ОХУР Бу от ПРСда [ахор] шаклида (11), ТжРСда *охур* шаклида (291) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган; 'уй хайвонига ем-хашак солиб бериладиган, таҳтадан ясалган катта узун идиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 551). Бу от ўзбек сўзлашув тилида *охир* тарзида айтилади (Ўша сахифада).

ОШ Бу от ПРСда [аш] шаклида келтирилиб, 'суюк овқат', 'емиш' маъносини (25), ТжРСда *ош* шаклида келтирилиб, 'иссик овқат', 'емиш', 'палов' маъноларини (291), ЎТИЛда 'иссик овқат', 'палов' маъноларини англатиши айтилган. Кўринадики, бу от 'палов' маъносини кейинчалик англата бошлаган.

ОШӢОН қ. ошйона

ОШӢОНА Бу от ПРСда [ашийана] ва [ашийан] шаклиарида келтирилиб, 'уя' маъносини англатиши (27), ТжРСда *ошйон* (*ошён*) шаклидан *ошйона* (*ошённа*) шаклига ҳавола билан келтирилиб, 'қават (этаж)', 'уя' маъноларини англатиши (292) айтилган; ЎТИЛда *ошйон* (*ошён*) оти 'уя', 'ин' маъносини, *ошйона* (*ошённа*) оти 'қават' маъносини англатиши

айтилган (I, 554). Кўринадики, форсча шакл таркибидаги и товуши тоҷик тилида айтилмайдиган бўлган ва шундай тоҷикча шакл ўзбек тилига олинган. Бу от асли 'яшаш жойи' маъносини англатади; ЎТИЛда бу отга 'кават' маъноси ноўрин биркитилган. Бу отнинг ошион шакли шеъриятда юзага келган.

ОШИФТА Бу сифат 'ҳаяжонлан-', 'безовда бўл-', 'уял-' маъноларини англатадиган тоҷикча ошуфтан феълининг (ТжРС, 292) ошуфт ўтган замон асосига -а кўшимчасини (ТжРС, 560) кўшиб хосил килинган ўтган замон сифатдоши шакли бўлиб, ўзбек тилида бу сифат таркибидаги у товуши и товушига алмаштирилган; 'ҳаяжонланган', 'безовталанган', 'мафтун бўлиб колган' маъноларини англатади (ЎТИЛ, I, 555).

ОШИФТАХОЛ Бу сифат тоҷикча ошуфта сифати билан (к.) 'холат' маъносини англатадиган арабча ҳол отидан (АРС, 203) таркиб топган бўлиб (ТжРС, 292), ўзбек тилига у товушини и товушига алмаштириб олинган; ошифта сифати англатадиган маънони англатади.

ОЦИҚОНА Бу равиш 'кучли эҳтиорс билан севиб колиш' маъносини англатадиган арабча ошиқ сифатига (АРС, 517) тоҷикча -она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'ошиклар каби' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 555).

ОШКОР Бу тоҷикча сифат 'кўриниб турган', 'очик-оидин' маъносини англатади (ПРС, 28; ТжРС, 291); асосан ошкор қыл-, ошкор бўл- феъллари таркибида ишлатилади (ЎТИЛ, I, 555).

ОШКОРА Бу тоҷикча равиш ошкор сифатига (к.) -о кўшимчасини кўшиб ясалган бўлиб (ТжРС, 291: ошкоро), ўзбек тилида охирги о(а) товуши а товушига алмаштирилган; 'яширмаган ҳолда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 555). Бу равишдан ўзбек тилида ошкоралик мавхум оти ясалган.

ОШКОРАЛИК қ ошкора

ОШНА Бу от ПРСда [аш(е)на] шаклида келтирилиб, 'таниш' маъносини (26), ТжРСда ошно шаклида келтирилиб, 'таниш', 'ўрток' маъноларини (292) англатиши айтилган; ўзбек тилига тоҷикча ошно шакли охиридаги о(а) товушини а товушига алмаштириб олинган (ЎТИЛ, I, 556). Олдинги давр адабиётида бу от ошно шаклида ҳам ишлатилган.

ОШНА-ОҒАЙНИ Бу жуфт от ўзбек тилида тоҷикча ошна оти билан (к.) ўзбекча оғайнини отидан тузилган бўлиб, 'таниш-билиш, дўст, биродар кишилар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 556). Бу жуфт отдан ўзбек тилида ошна-оғайнигарчилек, ошна-оғайнилик, ошна-оғайничилик отлари ясалган.

ОШНА-ОҒАЙНИГАРЧИЛИК қ ошна-оғайнини

ОШНА-ОҒАЙНИЛИК қ ошна-оғайнини

ОШНА-ОҒАЙНИЧИЛИК қ ошна-оғайнини

ОШНО қ ошна

ОШПАЗ Бу тожикча от *ош* отига (к.) 'пишир-' маъносини англатадиган пухтган феълининг (ТжРС, 315) наз хозирги замон асосини (ТжРС, 295) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'овкат пиширишни касб қилиб олган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 556). Бу отдан ўзбек тилида *ошпазлик* мавхум оти ясалган.

ОШПАЗЛИК қ. *ошпаз*

ОШПИЧОҚ Бу от ўзбек тилида тожикча *ош* оти билан (к.) ўзбекча *пичоқ* отидан тузилган бўлиб, 'ошпазлар ишлатадиган маҳсус катта пичоқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 556).

ОШСИРА- Бу феъл ўзбек тилида тожикча *ош* отига (к.) ўзбекча *-сира* кўшимчасини кўшиб ясалган бўлиб, 'палов ейишини туса-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 556).

ОШ-СУВ Бу жуфт от ўзбек тилида тожикча *ош* оти билан (к.) ўзбекча сув отидан тузилган бўлиб, 'мехмонлар учун пишириладиган куюк-суюк овқатлар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 556).

ОШТАХТА Бу кўшма от ўзбек тилида тожикча *ош* оти (к.) ва 'гўладан узунасига тилиб олнинг яси ёғоч' маъносини англатадиган *таҳта* отидан тузилган бўлиб, 'ҳамир ёйиша, ҳамирни турли шаклларда кесиша ишлатиладиган маҳсус рўзгор буюми' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 556).

ОШҲАМИР Бу от ўзбек тилида тожикча *ош* оти билан (к.) 'унга сув ёки сут кўшиб хосил қилинадиган юмшоқ ҳом маҳсулот' маъносини англатадиган арабча *ҳамир* отидан (АРС, 237) тузилган бўлиб, 'лагмон, чучвара каби таомларга мослаб тайёрланган пишик ҳамир' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 556).

ОШҲОНА Бу тожикча от *ош* оти билан (к.) 'жой' маъносини англатадиган *хона* отидан (к.) тузилган бўлиб, тожик тилида 'умумий овқатланиш биноси' маъносини (ТжРС, 292), ўзбек тилида 'хонадонда овқат пишириш учун маҳсус жихозланган хона' маъносини ҳам англатади (ЎТИЛ, I, 556).

ОШҲҮР Бу сифат тожикча *ош* отига (к.) 'сб-ич-' маъносини англатадиган *хўрдан* феълининг (ТжРС, 434) *хўр* хозирги замон асосини кўшиб хосил қилинган бўлиб (ТжРС, 292), 'паловни суйиб ва кўп ейдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 557). Бу сифатдан ўзбек тилида *ошхўрлик* оти ясалган.

ОШҲҮРЛИК қ. *ошхўр*

ОШ-ҚАТИҚ *Ош қатиқ* бўл- феъли таркибида ишлатиладиган бу жуфт от ўзбек тилида тожикча *ош* оти билан (к.) ўзбекча *қатиқ* отидан тузилган бўлиб, 'бирор киши билан борди-келиди қилиб, яқин кишига айланган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 557).

ОШҚОВОҚ Бу кўшма от ўзбек тилида тожикча *ош* оти билан (к.) 'палак отиб ўсадиган шапалок баргли, карнайсимон йирик сарик гулли

полиз ўсимилиги ва унинг хосили' маъносини англатадиган ўзбекча қоюқ отидан тузилган бўлиб, 'ковокнинг овқат тайёрлашда ишлатиладиган думалок шаклли нави' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 557).

ОШКОЗОН Бу кўшма от ўзбек тилида тожикча *ош* оти билан (к.) 'овқат пишириш учун ясалган думалок шаклли кўйма чўян идиш' маъносини англатадиган ўзбекча қозон отидан тузилган бўлиб, 'инсон ва хайвоннинг копчасимон овқат ҳазм қилиш аъзоси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 557).

ОКИЛОНА Бу равиш 'ўтқир ақл соҳиби' маъносини англатадиган арабча *оқил* сифатига (АРС, 529) тожикча *-она* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган; 'акл билан амалга оширилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 558).

ОКЛАДАР Бу сифат асли 'лаънат' маъносини англатадиган тожикча *оқ* отига (ТжРС, 293) -и изофасини кўшиб, 'ота' маъносини англатадиган тожикча *падар* оти билан (ТжРС, 294) боғлаб тузилган *оқи* *падар* бирикмасига (ТжРС, 293: *оқ : оқи падар*) тенг бўлиб, ўзбек тилида изофа ташланиб, бирикманинг кисмлари кўшиб ёзилади; 'отаси оқ қилган, юз ўтирган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 559).

ОКЛАЛАК Бу от ўзбекча *оқ* сифати билан 'ковун, бодринг каби полиз ўсимликларининг ерда ёйилиб ўсадиган тана, шох ва барглари' маъносини англатадиган тожикча *палақ* отидан (ТжРС, 296) тузилган бўлиб, 'ўсимликнинг баргларига окиш доғлар тушириб сўлдирадиган ва куритадиган касаллик (вийтнинг бир тури)' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 559).

ОКШОМ Бу от ўзбекча *оқ* сифати билан 'куёш бота бошлаган пайт' маъносини англатадиган тожикча *шом* отидан (ТжРС, 460) тузилган бўлиб, 'кечки гира-шира пайт' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 560). Бу отдан ўзбек тилида *оқшомлаб* равиши ясалган.

ОКШОМЛАБ ҳ оқшом

ОХАНГДОР Бу сифат 'куй', 'ўйгунашган ёкимли товушлар оқими' маъносини англатадиган тожикча *оҳанг* отига (ТжРС, 293) 'эга бўл-' маъносини англатадиган *доштан* феълининг (ТжРС, 137) *дор* хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'кулокка ёқадиган', 'музиқий' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 565).

ОХАНГРАБО Бу тожикча от 'темир' маъносини англатадиган *оҳан* отига (ТжРС, 293) 'торт-' маъносини англатадиган *рабудан* феълининг *рабо* хозирги замон асосини (ТжРС, 317) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'магнит' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 565). Ўзбек сўзлашув тилида бу от *оҳанграбо* тарзида ҳам айтилади.

ОХАНГРАБО ҳ оҳанрабо

ОХ-ЗОР ҳ оҳу зор

ОҲУ ЗОР Бу от оҳ ундовини -у боғламаси орқали 'хасратли йиги', 'нола' маъносини англатадиган тожикча зор отига (ТжРС, 309) жуфтлаб тузилган бўлиб, 'хасратли нола' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 565). Бу жуфт от оҳ- зор шаклида хам ишлатилади (Ўша саҳифада).

ОҲИСТА Бу равиш ПРСда [*anesta*] шаклида (48), ТжРСда *оҳиста* шаклида (293) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шакли олинган; 'секингина', 'босиқлик билан' каби маъноларни англатади (ЎТИЛ, I, 565).

ОҲОР Бу тожикча от 'газламага, кийимга пардоз бериш учун ишлатиладиган краҳмал' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 566). Бу от билан ўзбек тилида 'янги', 'ишлатилмаган' маъносини англатувчи *оҳори тўкилмаган* ибораси тузилган, *оҳорла-* феъли ясалган.

ОҲОРЛА- қ. оҳор

ОҲУ Бу от ПРСда [*ahy*] шаклида келтирилиб, 'ёвойн эчки' маъносини (49), ТжРСда оҳу шаклида келтирилиб, 'кайик', 'тот кийиги', 'кора эчки' маъноларини англатиши айтилган (294). Ўзбек тилида бу от 'бичими келишган, чиройли қора кўзли кийик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 566). Бу от билан оҳу кўз биримаси тузилиб, 'чиройли кўз' маъносини англатади.

П

ПАДАР Бу от ПРСда [*pedar*] шаклида (89), ТжРСда *падар* шаклида (294) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шакли олинниб, 'ота' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 566). Бу отга бузруквор сифатини (к.) кўшиб *падари* бузруквор биримаси тузилган бўлиб, 'улуг' ҳурматга лойик оти' маъносини англатади.

ПАДАРИ БУЗРУКВОР қ. падар

ПАЖМУРДА Бу сифат 'сўли-' маъносини англатадиган тожикча *пажмурдан* феълининг (ТжРС, 294) *пажмурд* ўтган замон асосига -а кўшимчасини кўшиб хосил қилинган ўтган замон сифатдоши шакли бўлиб (ТжРС, 560), 'сўлғин' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 566).

ПАЗАНДА Бу от 'пишир-' маъносини англатадиган тожикча *пухтан* феълининг (ТжРС, 315) *паз* хозирги замон асосига (ТжРС, 295) -андо кўшимчасини (ТжРС, 561) кўшиб хосил қилинган хозирги замон сифатдоши шакли бўлиб, 'лазиз таомлар пиширадиган моҳир ошпаз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 566). Бу отдан ўзбек тилида *пазандалик* мавхум оти ясалган.

ПАЗАНДАЛИК қ. пазанда

ПАЙ : Бу тожикча от 'из' маъносини англатиб (ТжРС, 295), ўзбек тилида *пайига туш-*, *пайдан* бўл- феъллари таркибида ишлатилади; бу феъллар 'бирор иш-максадни амалга оширишга астойдил ҳаракат қил-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 566).

ПАЙВАНД Бу тожикча от 'кӯш-', 'биркит-' маъносини англатадиган пайвастан феълининг *пайванд* хозирги замон асосига тенг бўлиб, 'бир ўсимликнинг новдасини ёки куртагини бошқа ўсимлик танасига улаш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 567). Бу от билан ўзбек тилида *пайванд* ҳил-фөйли, *пайвандчи* оти ясалтади.

ПАЙВАНДТАГ Бу от *пайванд* оти билан (к.) 'ост', 'асос' маъносини англатадиган тожикча *tag* отидан (ТжРС, 375) тузилган бўлиб, 'пайванд улаш учун асос бўлган ўсимлик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 567).

ПАЙВАНДЧИ ҳ-пайванд

ПАЙВАСТА Бу сифат 'кӯш-', 'туташтирир-' маъносини англатадиган тожикча *пайвастан* феълининг *пайваст* ўтган замон асосига (ТжРС, 295) -а кўшимчасини кўшиб ҳосил килинган (ТжРС, 560) ўтган замон сифадоши шакли бўлиб, 'бир-бири билан туташиб кетган' маъносини англатади, одатда *пайваста* қош биримаси таркибида ишлатилади (ЎТИЛ, I, 567).

ПАЙДАР-ПАЙ Бу равиш 'из' маъносини англатадиган тожикча *пай* отини *дар* боғламаси оркали тақорролаб тузилган бўлиб (ТжРС, 539), 'бирин-кетин', 'кетма-кет' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 567).

ПАЙДО : Бу тожикча от асли 'воке' маъносини англатиб (ТжРС, 295), 'юзага кел-' маъносини англатадиган *пайдо* бўл- феъли таркибида ишлатилади (ЎТИЛ, I, 567).

ПАЙДО БЎЛ- ҳ-пайдо

ПАЙКАЛ Бу от 'из', 'чек' маъносини англатадиган *пай* оти билан (ТжРС, 295) 'арик', 'чох' маъносини англатадиган [кал] отидан (ПРС, 392) тузилган бўлиб, ўзбек тилига форсча *а* товушини ўзбекча *а* товушинга алмаштириб олинган; 'атрофи арик, марза билан ажратилган экин майдони' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 567).

ПАЙМОН ҳ- ахду паймон

ПАЙМОНА : *Паймонаси тўлди* ибораси таркибида ишлатиладиган бу от 'ичкилик ичадиган идиши', 'қадаҳ' маъносини (ТжРС, 296), бу ибора эса 'казоси етди' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 247 : *тўл-5*).

ПАЙМОНАСИ ТЎЛДИ ҳ- паймона

ПАЙРАХА Бу от 'тўсик', 'ортиқча қисм' маъноси билан қатнашаётган форсча *по(и)* оти билан (ПРС, 85: *по 4*) 'халос бўл-' маъносини англатадиган [rahiidan] феълининг [rah] хозирги замон асосига (ПРС, 254) -о кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил килиниб, 'халос килинган' маъносини англатувчи *raҳо* сифатидан (ПРС, 254) таркиб топган бўлиб, ўзбек тилига охирги *о* товушини *а* товушинга алмаштириб олинган; 'ёғоч чопилгандা, тахта рандалангнанда ҳосил бўладиган чикинди' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 567).

ПАЙРОВ Бу от тожик тилида 'из' маъносини англатадиган *пай* отига (ТжРС, 295) 'юр-' маъносини англатадиган *рафтан* феълининг (ТжРС, 322)

рав хозирги замон асосини (ТжРС, 317) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, ўзбек тилига *в* товуши олдидаги *а* товушини *о* (*а*) товушига алмаштириб олинган; 'кетма-кет уланиб кетадиган қисм', 'аския учун танланган мавзу' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 567).

ПАЙТАВА Бу тожикча от 'оёқ' маъносини англатадиган *пай* оти билан (ТжРС, 308) 'ўра-' маъносини англатадиган *тофтан* феълиниңг ҳозирги замон асосига (ТжРС, 397) тенг бўлиб, 'ўраш' маъносини англатадиган *тоб* отидан тузилган бирликка -*а* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, тожик тилида биринчи *о* (*а*) товуши *а* товушига алмаштирилган *пайтоба* шакли ўзбек тилига *об* товушларини *ав* товушларига алмаштириб олинган; 'кўнжли пойабзал кийганда оёқ панжаси билан болдирга ўраладиган мато' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 568).

ПАЙШАНБА Бу тожикча от 'беш' маъносини англатадиган *панж* (*панч*) микдор сони билан (ТжРС, 297) 'хафтанинг жумадан кейинги куни' маъносини англатадиган *шанбе* отидан (ТжРС, 451) тузилган бўлиб, ўзбек тилига *иње* (*иҷ*) товушларини *й* товушига, *е* (*э*) товушини *а* товушига алмаштириб олинган; 'хафтанинг жумадан олдинги купи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 568).

ПАЙФАМБАР Бу тожикча от 'хабар' маъносини англатадиган *пайгом* отига (ТжРС, 296) 'келир-' маъносини англатадиган *бурдан* феълиниңг (ТжРС, 85) *бар* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 45) кўшиб ҳосил қилинган. Бу от таркибида *о* (*а*) товуши тожик тилида *а* товушига алмаштирилган; 'Оллодан бандаларига хабар етказувчи киши', 'Оллонинг расули' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 568).

ПАЙХОН : *пайҳон* қили- феъли таркибида ишлатиладиган бу сифат асли 'оёқ ости' маъносини англатиб келган *пой* оти билан (ЎКААҚЛ, 266) 'қара!' маъносини англатадиган [*хан*] феълидан (ПРС, 591) тузилган бўлиб, асли 'оёқ остига қара-' маъносини, кейинчалик 'босиб-яичиб оёқ ости қил-' маъносини англатган (ЎТИЛ, I, 568).

ПАЛОВ Бу от ПРСда [*полоу*] шаклида (96), ТжРСда *палаев* шаклида (296) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шакли *в* товуши олдидиа келган *а* товушини *о* (*а*) товушига алмаштириб олинган; 'тӯшт, пиёз, сабзини ёгда қовуриб, кайнатиб, гуруч солиб, яна бироз кайнатиб, дамлаб пишириладиган миллий таом' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 569).

ПАЛОВХҮР Бу сифат тожик тилида палав отига (к.) 'еб-ич-' маъносини англатадиган *хўрдан* феълиниңг (ТжРС, 434) *хўр* ҳозирги замон асосини кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, ўзбек тилига *в* товуши олдидаги *а* товушини *о* (*а*) товушига алмаштириб олинган; 'паловни суйиб ва кўп ейдиган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 296).

ПАЛОВХҮРЛИК Бу от ўзбек тилида *паловхўр* сифатига (к.) -лик кўшимчасини кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кетма-кет паловни тўйиб ейиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 569).

ПАНД II : *панд бер-* бирикмаси таркибида ишлатиладиган бу тожикча от асли фанд товуш таркибига эга бўлиб (ТжРС, 405), ўзбек тилига *ф* товушини *п* товушига алмаштириб олинган; 'ёлғон', 'алдаш' каби маънони англатади (ТжРС, 405); шунга кўра *панд бер-* бирикмаси 'алдаб нокулай холатта тушир-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 570).

ПАНДАВОҚЕ Бу сифат 'алдаш' маъносини англатадиган тожикча *фанд II* оти билан (ТжРС, 405) 'доимий' маъносини англатадиган арабча *боқӣ* (боқӣ) сифатидан (АРС, 80) тузилган бўлиб, ўзбек тилига *б* товушини *в* товушига алмаштириб, ё товушининг чўзиқлигини ташлаб, ндев товушлари айтилишини енгиллаштириш учун *дв* товушлари оралиғига *а* товушини киритиб олинган; 'доимо алданиб юрадиган', 'анқов' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 570).

ПАНД-НАСИҲАТ Бу жуфт от 'ўтит' маъносини англатадиган тожикча *панд* (ТжРС, 570) ва арабча *насиҳат* отларидан (АРС, 806) тузилган.

ПАНЖА Бу от 'беш' маъносини англатадиган тожикча *панж* (*панҷ*) отига (ТжРС, 297) -*а* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кўлнинг (оёқнинг) беш бармоқдан иборат қисми' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 570).

ПАНЖАРА Бу тожикча от *панжса* оти билан (к.) 'усул', 'йўл' маъносини англатадиган *роҳ* 2 отидан (ТжРС, 328) тузилган бўлиб, *роҳ* қисми тожик тилида *ра* шаклини олган (ТжРС, 297: *панжара*); 'панжа шаклида ясалган тўсик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 570).

ПАНЖШАНБА қ. пайшанба

ПАНОГОХ Бу от тожик тилида 'химоя' маъносини англатадиган *паноҳ* оти билан (ТжРС, 297) 'жой' маъносини англатадиган *гоҳ* отидан (ТжРС, 104) тузилган бўлиб, тожик тилида *паноҳгоҳ* товуш таркибига эга (ТжРС, 297), ўзбек тилига иккинчи бўғин охиридаги ҳ товушини ташлаб олинган; 'химоя топиш мумкин бўлган жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 571).

ПАНОҲГОҲ қ. паногоҳ

ПАНШАХА Бу тожикча от 'беш' маъносини англатадиган *панж* (*панҷ*) микдор сони билан (ТжРС, 297) 'даражат танасидан ёнларига ўсиб чиккан буток' маъносини англатадиган *шоҳа* отидан (ТжРС, 461) таркиб топган бўлиб, тожик тилида *панҷшоҳа* товуш таркибига эга (ТжРС, 297), ўзбек тилига ж(ч) товушини ташлаб, о товушини *а* товушига алмаштириб олинган; 'пахта, хашак кабиларни олиш, суриш учун ишлатиладиган беш эгрирок санчиги бор узун ластали асбоб' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 571).

ПАРВАРДА Бу от асли 'ўстир-' маъносини англатадиган тожикча *парвардан* феълининг (ТжРС, 298) *парвард* ўтган замон асосидан -а кўшимчаси билан хосил килингган ўтган замон сифатдоши шакли бўлиб (ТжРС, 298), 'ун ва кнёмдан тайёрланадиган махаллий ширинлик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 572).

ПАРВАРДИГОР Асосан *парвардигори олам* бирикмаси таркибида ишлатиладиган бу сифат 'ярат-', 'парвариш қил-' маъносини англатадиган тожикча *парвардан* феълининг (ТжРС, 298) *парвард* ўтган замон асосига -гор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килингган; *rđe* товушларини айтишни ёнгиллаштириш учун тожик тилида *đg* товушлари оралиғига и товуши киритилган; Оллога нисбат бериладиган сифатлардан бири бўлиб, 'яратувчи', 'парвариш қилувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 572).

ПАРВАРИШ Бу от 'ўстир-', 'тарбияла-' маъносини англатадиган тожикча *парвардан* феълининг (ТжРС, 298) *парвар* ҳозирги замон асосига -ши кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килингган бўлиб, 'тарбиялаб ўстириш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 572). Бу от билан ўзбек тилида *парвариша*- феъли ясалган.

ПАРВАРИШЛА- қ. парвариш

ПАРВОНА I Бу от 'уч-' маъносини англатадиган тожикча *паридан* феълининг (ТжРС, 299) *пар* ҳозирги замон асосига (ТжРС, 298) -вона кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килингган; 'шуъла атрофида айланиб уладиган тун капалаги' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 572). Бу от билан ўзбек тилида *парвона* бўл- феъли хосил килиниб, 'мехрибонлик, хушомадгўйлик билан атрофида айлан-' маъносини англатади.

ПАРВОНА БЎЛ- қ. парвона I

ПАРГАР Бу от ПРСда [*närgar*] шаклида (92), ТжРСда ҳам *паргор* шаклида (298) келтирилган бўлиб, асли 'пат' маъносини англатиб, кейинчалик 'ручканинг пероси' маъносини англатган *пар* отига (ТжРС, 298) асли 'айлан-' маъносини англатадиган *гардидан* феълининг *гард* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 100) кўшиб хосил килингган; лекин лугатда *гард* асоси эмас, -гор кўшимчаси кўшилган шакли келтирилган; форс, тожик тилиларида бу кўшимчанинг -гор шаклидан, ўзбек тилида -гар шаклидан фойдаланилган. Бу от 'циркуль' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 573).

ПАРДОЗ Бу от 'зеб бер-' маъносини англатадиган тожикча *пардохтан* феълининг *пардоз* ҳозирги замон асосига (ТжРС, 299) тенг бўлиб, 'зеб бериш, чиройини очиш, чиройли килиш харакати' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 573). Бу отдан ўзбек тилида *пардозла*- феъли ясалган.

ПАРДОЗ-АНДОЗ Бу жуфт от тожикча *пардоз* оти билан (к.) 'сурт-' маъносини англатадиган *андохтан* феълининг (ТжРС, 28) *андоз* ҳозирги замон асосидан (ТжРС, 27) тузилган бўлиб, 'зеб-зийнат бериш' маъносини

англатади (ТжРС, I, 571). Бу жуфт от билан ўзбек тилида *пардоз-андоз қыл-фөлия* ясалган.

ПАРДОЗ-АНДОЗ ҚИЛ- қ. пардоз-андоз

ПАРДОЗЛА- қ. пардоз

ПАРИ Бу от ПРСда [nöri] шаклида келтирилиб, "фея, пери, *перен*. красавица" деб изохланган (93). ЎТИЛда бу от 'жуда гўзал киз қиёфасидаги, гўё нурдан яратилган, кишиларни инс-жинсдан саклайдиган илохий маҳлук' деб таърифланган (I, 573).

ПАРИВАШ Бу тожикча сифат *pari* отига (к.) -*ваш* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб (ТжРС, 299), 'паридек гўзал' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 573).

ПАРИЗОД Бу тожикча сифатнинг қисми *pari* отига (к.), иккинчи қисми асли 'тугил-' маъносини англатадиган зондан феълининг (ТжРС, 156) зонд ўтган замон асосига тенг; бу асос таркибидаги и товуши айтилмай кўйган; бу сифат яхлитлигича 'паридан тугилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 573). *Паризод* оти таркибидаги зод қисмини эркак кишининг атокли отига кўшиладиган -зода кўшимчасидан фарқлаш лозим (ТжРС, 156).

ПАРИПАЙКАР Бу тожикча сифат *pari* оти билан (к.) 'комат' маъносини англатадиган *пайкар* отидан (ТжРС, 296) тузилган бўлиб, 'пари коматли' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 573).

ПАРИРЎ(Й) Бу сифат тожик тилида *pari* оти билан (к.) 'юз' маъносини англатадиган *rӯ(y)* отидан (ТжРС, 329) тузилган бўлиб, 'пари юзли гўзал' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 574).

ПАРИЧЕХРА Бу сифат тожик тилида *pari* оти билан (к.) 'юз' маъносини англатадиган *чехра* отидан (ТжРС, 442) тузилган бўлиб, 'пари юзли гўзал' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 574).

ПАРИШОН Бу сифат ПРСда [närişan] шаклида (93), ТжРСда *парешон* шаклида (574) келтирилган; ўзбек тилига форс тилидаги шакли олинган; 'таркок' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 574).

ПАРОКАНДА Бу сифат 'соч-', 'сочиб ташла-' маъносини англатадиган тожикча *парокандан* феълининг (ТжРС, 300) *пароканд* ўтган замон асосига -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'сочибиб ётган', 'таркок' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 574).

ПАРРАК ПРСда [näre] шаклида (93), ТжРСда *parra* шаклида (300) келтирилган от 'капот', 'курак' маъноларини англатиши айтилган. ЎТИЛда келтирилган *parra* оти (I, 575) тожикча *parra* отига -к кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'сув ёки шамол кучи билан айланадиган куракчалар' маъносини англатади.

ПАРРАНДА Бу от 'уч-' маъносини англатадиган тожикча *паридан* феълининг (ТжРС, 299) *пар* хозирги замон асосига -анда хозирги замон сифатдоши кўшимчасини (ТжРС, 561) кўшиб хосил килинган. Бу бирлик

ПРСда [närdände] шаклида (92), ТжРСда *паранда* (298) ва *парранда* шаклида келтирилиб (300), 'учадиган', 'куш' маъноларини англатиши айтилган; ўзбек тилига бу отниинг тожикча *парранда* шакли олинган. Бу от билан ўзбек тилида *паррандачилик* мавҳум оти ясалган.

ПАРРАНДАЧИЛИК қ. парранда

ПАРРОН: Бу сифат 'учир-' маъносини англатадиган тожикча *паррондан* феълининг *паррон* ҳозирги замон асосига (ТжРС, 300) тенг бўлиб, 'учирилган', 'учиб келаётган' маъносини англатади, асосан *тиги паррон* изофа бирикмаси билан тузилган *тиги парронга* учрагур қарғиши таркибида ишлатилади (ЎТИЛ, I, 575).

ПАРТОВ Бу сифат 'ташла-' маъносини англатадиган тожикча *партофтан* феълининг (ТжРС, 301) *парто* ҳозирги замон асосига (ТжРС, 300) -б кўшимчасини кўшиб ҳосил қилинган бўлиб (ТжРС, 301), ўзбек тилига б товушини в товушига алмаштириб олинган; 'экин экилмай каровсиз колган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 576).

ПАРХИЦ: Асосан *пархии қыл-* феъли таркибида ишлатиладиган бу от асли 'бош томони ерга этилган' маъносини англатувчи тожикча *парӯ* сифати билан (ТжРС, 301) 'ўз' маъносини англатадиган *хеш* бирлигидан (ТжРС, 422) тузилган бўлиб, ўзбек тилига *парӯ* кисми охиридаги ў товушини ташлаб, *хеш* кисмидаги *e(э)* товушини и товушига алмаштириб олинган; 'ўсимликнинг узун шохини ерга кўмиб, учини нарироқдан чиқариш йўли билан шу ўсимликнинг янги тупини ҳосил қилиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 576).

ПАРЧА I Бу от ПРСда [парче] шаклида келтирилиб, 'мато', 'бўлак (кисм)' маъноларини (86), ТжРСда *порча* шаклида келтирилиб, 'бўлак (кисм)' маъносини (311) англатиши айтилган; ўзбек тилига тожикча шакли таркибидаги о (ә) товушини а товушига алмаштириб олинган; 'бутуннинг бир кисми' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 576). Бу от билан ўзбек тилида *парчала-* феъли ясалган, *парча-парча*, *парча-пурча* такрорлари тузилган.

ПАРЧА II Бу от ПРСда [парче] отниинг 'материал' маъноси асосида (86 : *парча I*) ўзбек тилида юзага келган бўлиб, 'зар ип аралаштириб тўкилаган қалин ипак мато' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 576).

ПАРЧАЛА- қ. парча I

ПАРЧА-ПАРЧА Бу сифат *парча I* отини (к.) такрорлаш усули билан ҳосил қилинган бўлиб, 'бир қанча парчаларга бўлинган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 576).

ПАРЧА-ПУРЧА Бу сифат *парча I* отини (к.) биринчи бўтинидаги а товушини у товушига алмаштириб такрорлаш усули билан ҳосил қилинган бўлиб, 'хар хил парчаларга бўлинган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 576).

ПАРҚУ Бу сифат асли 'парранда танасини коплаб турадиган юмшок нафис пат' маъносини англатадиган тожикча *пар* оти билан (ЎТИЛ, I, 571) 'оккуш' маъносини англатадиган қу отидан (ТжРС, 491) тузилган *пари қу*

изофа бирикмасига тенг бўлиб (ТжРС, 491), ўзбек тилига -и изофасини ташлаб, колган кисмларни кўшиб ёзив олинган; 'оккуш пари билан тўлдирилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 576).

ПАРХЕЗ Бу от ПРСда [*närhus*] шаклида (93). ТжРСда *пархез* шаклида (30I) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шакли олинган. Бу отнинг *пар* кисми 'учиб кет-' маъносини англатадиган тожикча *паридан* феълининг хозирги замон асосига тенг; лекин ҳез кисмига ТжРСда берилган изоҳ (504: 'жонсиз, куввати заиф') бу отнинг маъносига тўғри келмайди. Бу отнинг иккинчи кисми асли 'бирор нарсага бўлган кучли, зўр истак, интилиш, кизикиш' маъносини англатадиган арабча *ҳурс* оти (АРС, 166) бўлса керак. Бу отнинг таркибидағи *r* товушини ташлаш, с товушини з товушига алмаштириш билан форсча ҳиз шакли юзага келган; ҳиз шакли таркибидағи и товушини *e* (э) товушига алмаштириш билан тожикча ҳез шакли юзага келган. *Пархез* оти 'кучли истак, интилишга берилмай, соғлигига зарарли таомлар ейишдан тийилиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 576). Бу от билан ўзбек тилида *пархез* қўл- феъли ҳосил қилинган.

ПАРХЕЗДОР Бу сифат тожикча *пархез* отига (к.) 'эга бўл-' маъносини англатадиган *доштан* феълининг (ТжРС, 137) дор хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'пархез билан овқатланадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 576).

ПАСАЙ- Бу феъл ўзбек тилида 'бўй кўлами меъёрдан оз' маъносини англатадиган тожикча *паст* сифати (ТжРС, 577) охиридаги *t* товушини ташлаб, -ай кўшимчасини кўшиб ясалган; 'бўй кўлами камай-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 576).

ПАСТ Бу тожикча сифат 'бўй кўлами меъёрдан оз' маъносини англатади (ТжРС, 30I; ЎТИЛ, I, 577). Бу сифатдан ўзбек тилида *пастки* сифати, *пастла*- феъли, *пастлик* оти ясалган.

ПАСТАК Бу сифат тожикча *паст* сифатига (к.) -ак кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'бўйи меъёрдан пастрок' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 577).

ПАСТ-БАЛАНД Бу жуфт сифат тожик тилида *паст* сифатига (к.) у боғламасини кўшиб, 'бўй кўлами меъёрдан ортиқ' маъносини англатадиган баланд сифатига жуфтлаб ҳосил қилинган бўлиб (ТжРС, 302 : *пасту баланд*), ўзбек тилига у боғламасини ташлаб, ўрнига чизикча ёзив олинган; 'бўй улчами ҳар хил' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 577).

ПАСТКАШ Бу сифат тожикча *паст* сифатига (к.) 'торт-' маъносини англатадиган *кашидан* феълининг *каш* хозирги замон асосини (ТжРС, 184) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'арзимаган нарсага ҳам ўзини урадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 577).

ПАСТКИ қ. *паст*

ПАСТЛА- қ. *паст*

ПАСТЛИК қ. *паст*

ПАСТКАМ Бу сифат тожикча *паст* сифати билан (к.) 'эгил-' маъносини англатадиган *хамидан* феълининг *хам* ҳозирги замон асосидан (ТжРС, 418) тузилган *пастхам* сифатига -й кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб (ТжРС, 302; *пастхамӣ*), ўзбек тилига *ҳ* товушини *ҳ*, товушига алмаштириб, чўзиқ *ӣ* товушини ташлаб олинган; 'чукурроқ', 'ботик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 578). Бу сифатдан ўзбек тилида *пастҳамлик* оти ясалган.

ПАСТКАМЛИК қ. *пасткам*

ПАХСА Бу сифат ТжРСда *поҳса* шаклида келтирилиб (ТжРС, 311), 'тепиб пишитилиб куюк лойдан устма-уст зарб билан қўйиб куриладиган девор' маъносини англатади; ўзбек тилига *о* (*đ*) товушини *а* товушига алмаштириб олинган (ЎТИЛ, I, 580).

ПАХТА Бу от тожикча бўлиб (КрРС, 607), 'ѓуза ўсимлигининг чигитга ёпишиб хосил бўладиган оппок юмшок толали махсулоти' маъносини англатади (ТжРС, 302 : ЎТИЛ, I, 580). Бу отдан ўзбек тилида -чилик кўшимчаси билан *пахтачилик* мавҳум оти ясалган. *Пахта* оти тожикча экани ЎТИЛда айтилмаган (I, 580).

ПАХТАДОФ Бу от тожикча *пахта* оти билан (к.) 'қиздирилган' маъносини англатадиган *дог* сифатидан (ТжРС, 137) тузилган бўлиб, 'қиздириб, яра, шиш устига қопланадиган пахта' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 580).

ПАХТАЗОР Бу от тожикча *пахта* отига (к.) -зор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'ѓуза экини билан банд дала' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 580).

ПАХТАКОР Бу сифат тожикча *пахта* отига (к.) -кор кўшимchasини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'пахта етиштирувчи (дехкон, хўжалик)' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 580).

ПАХТАЧИЛИК қ. *пахта*

ПАХТАШУНОС Бу сифат тожикча *пахта* отига (к.) 'ўрган-' маъносини англатадиган *шинохтан* феълининг (ТжРС, 458) *шинос* ҳозирги замон асосини кўшиб хосил қилинган бўлиб, ўзбек тилида *и* товушидан кейинги *и* товуши у товушига алмаштирилган; 'пахта ўсимлигини ўрганиш билан шугулланувчи мутахассис' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 580). Бу сифатдан ўзбек тилида *пахташунослик* мавҳум оти ясалган.

ПАХТАШУНОСЛИК қ. *пахташунос*

ПАШМАК Бу от асли 'жун' маъносини англатадиган тожикча *пашим* отига -ак кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'ёғда ковурилган унга қанд киёми кўшиб, узун толалар шаклида тайёрланадиган ширинлик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 581).

ПАШША Бу от ПРСда [*pâše*] шаклида (96), ТжРСда *пашша* шаклида (303) келтирилиб, 'кўш парда қанотли, узун мўйловли, танаси ингичка, кон сўрувчи майда ҳашарот (чивин)' маъносини англатниши айтилган. Ўзбек

тилига бу от тожикча шаклида олинниб, ўзбек адабий тилида 'кўш парда қанотли, танаси думалоқ, асосан овкат колдикларини еб яшайдиган ҳашарот' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 581). Айрим ўзбек шеваларида *пашша* оти билан 'чивин', аксинча, чисин оти билан 'пашша' англатади.

ПАШШАХОНА Бу от тожикча *пашша* оти билан (к.) 'ёй' маъносини англатадиган хона отидан тузилган бўлиб, 'ёзда чивиндан, пашшадан сакланиш учун докадан чорбурчак шаклида тикилган чодир' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 581).

ПАШШАХЎРДА Бу сифат *пашша* отига (к.) 'еб-ич-' маъносини англатадиган *хўрдан* феълининг *хўрд* ўтган замон асосини, сўнгра -*а* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган; ўзбек тилида 'бевакт тез-тез келиб, мейдага урадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 581).

ПАҲЛАВОН Бу от ПРСда [*näglewan*] шаклида (98), ТжРСда *паҳлавон* шаклида (303) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шакли олинган. Бу сифат асли 'ёнбош', 'куч', 'ботирлик' маъноларини англатадиган *наҳду* (ПРС, 98) отига 'караш', 'саклаш' маъносини ифодалайдиган -*бон* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, кейинчалик у товуши *а* товушинга, *б* товуши *в* товушига алмаштирилган. Ўзбек тилида бу сифатнинг *паҳлавонлар* кўплик шаклидан -*ча* кўшимчаси билан *паҳлавонларча* равиши хосил килинган. Бу от сўзлашув тилида *полвон* шаклида хам айтилади (ТжРС, 310; ЎТИЛ, I, 597).

ПАҲЛАВОНЛАРЧА қ паҳлавон

ПЕС Бу от ПРСда [*pis*] шаклида келтирилиб, 'ифлос', 'мохов' маъноларини (100), ТжРСда *pes* шаклида келтирилиб, юкоридаги маъноларни (ТжРС, 304) англатиши айтилган; ўзбек тилига тожикча шакли олинниб, 'пигмент етишмаслиги натижасида терида пайдо бўладиган ок дод', 'шундай касаллик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 582).

ПЕЧ Бу от ПРСда [*pich*] шаклида (99), ТжРСда *печ* шаклида (304) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шакли олинган; асли 'ўрал-' маъносини англатадиган тожикча *печидан* феълининг (ТжРС, 304) *печ* ҳозирги замон асосига тенг бўлиб, 'кайриш', 'буриш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 582).

ПЕЧАК Бу от 'ўрал-' маъносини англатадиган тожикча *печидан* феълининг (ТжРС, 304) *печ* ҳозирги замон асосига -*ак* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бошқа ўсимликка чирмасиб ўсадиган бир йиллик ўсимлик (чирмовик)' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 582).

ПЕЧАКГУЛ Бу от тожикча *печак* (к.) ва *гул* (к.) отларидан таркиб топган бўлиб, 'чирмовикка ўхшаб ўсадиган ўт (карнайтул)' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 582).

ПЕЧАН Бу сифат 'айлантир-' маъносини англатадиган тожикча *печон(и)дан* феълининг *печон* ҳозирги замон асосига (ТжРС, 304) тенг

бўлиб, ўзбек тилида *o (â)* товуши *a* товушига алмаштирилган; 'ишини, гапни ўриннатадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 582). Бу сифатдан ўзбек тилида *печаклик* оти хосил қилинган.

ПЕШ I Бу от ПРСда [*пеш*] шаклида (100), ТжРСда *пеш* шаклида (304) келтирилган; ўзбек тилига тоҷикча шакли олинниб, 'олд', 'олд қисм' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 583).

ПЕШ II Бу равиш тоҷикча *пеш I* отидан (к.) ўсиб чиккан бўлиб, 'олдин' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 583).

ПЕШАЙВОН Бу от тоҷикча *пеш I* отини (к.) ўзбек тилида 'уйнинг уч томони девор, олд томони очик қисми' маъносини англатадиган арабча *айвон* отига (АРС, 52) кўшиб тузилган бўлиб, 'иморат олдига курилган айвон' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 583).

ПЕШАНА Бу от ПРСда [*пешана*] шаклида (100), ТжРСда *пешона* шаклида (305) келтирилган; ўзбек тилига тоҷикча шакли *o (â)* товушини *a* товушига алмаштириб олинган; 'манглай', 'бошнинг қошдан соч ўсадиган еригача қисми' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 583).

ПЕШАНАБОФ Бу от ўзбек тилида тоҷикча *пешана* отига (к.) 'боғлаш учун хизмат қиласидиган мато' маъносини англатадиган бое отини (ЎТИЛ, I, 142; бое II) кўшиб тузилган бўлиб, 'пешанага тангиб ўраладиган қичик рўмол' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 583).

ПЕШБАНД Бу от тоҷик тилида *пеш I* отига (к.) 'боғлан-' маъносини англатадиган *бастан* феълининг (ТжРС, 51) банд ҳозирги замон асосини (ТжРС, 44) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'қийинмий ифлос қиласлик учун белнинг олд қисмидан пастга томон тутиладиган мато' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 583).

ПЕШВОЗ: *пешвоз тур-*, *пешвоз чиқ-* бирималари таркибида ишлатиладиган бу сифат тоҷик тилида *пеш I* отига (к.) 'очик' маъносини англатадиган *воз* сифатини (ТжРС, 93) кўшиб тузилган бўлиб, 'келаётган қишининг олдига чиқиб кутиб ол-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 583).

ПЕШВОЗ ТУР- қ. *пешвоз*

ПЕШВОЗ ЧИҚ- қ. *пешвоз*

ПЕШИН Бу тоҷикча от *пеш I* отига (к.) -ин кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'кундузнинг биринчи ярми ўтган пайт' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 583).

ПЕШЛА- Бу феъл ўзбек тилида 'олд томон', 'қиргок' маъносини англатадиган тоҷикча *пеш I* отидан (ТжРС, 583) -ла кўшимчаси билан ясалган бўлиб, 'теша, кетмон каби асбобнинг юза кирғогига болға уриб кескир кил-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 584).

ПЕШМА-ПЕШ Бу равиш тоҷикча *пеш II* равишини *ба* олд кўмакчисининг -ма шакли оркали тақрорлаб тузилган бўлиб, 'кетма-кет' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 584).

ПЕШНОП Бу от тожик тилида *nesh I* оти билан (к.) 'киндиқ' маъносини англатадиган *ноф* отидан (ТжРС, 276) тузилган бўлиб, ўзбек тилига *ф* товушини *и* товушига алмаштириб олинган; 'сўйилган кўйининг киндиқ атрофидаги ёғлиқ гўшти' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 584).

ПЕШОБ Бу от тожик тилида *nesh I* оти билан (к.) 'сув' маъносини англатадиган *об* отидан тузилган бўлиб, 'сийдик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 584).

ПЕШТАХТА Тожикча *nesh I* оти билан (к.) *taxta* отидан (к.) тузилган бўлиб, 'устига сотиладиган нарсалар кўйиладиган курилма' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 584).

ПЕШТОК Бу тожикча от *nesh I* оти билан (к.) 'бинонинг эшик (ларвоза) тепасидаги ярим доира шаклида курилган қисми' маъносини англатадиган *тоқ* отидан (ТжРС, 398) тузилган бўлиб, 'катта бинонинг олд томонидаги ярим доира шаклида курилган серҳашам юқори қисми', 'арқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 584).

ПЕШҚАДАМ Бу сифат тожикча *nesh I* оти билан (к.) 'оёқни олдинга ташлаб килинган ҳар бир харакат' маъносини англатадиган арабча *қадам* отидан (АРС, 625) тузилган бўлиб, 'етакчи', 'олдинда борувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 584).

ПИЙОВА Бу тожикча от асли *пийозоба* шаклига эга бўлиб, тожикча *пийоз* оти билан (ТжРС, 306) 'сув' маъносини англатадиган *об* отидан (ТжРС, 279) тузилган *пийозоб* бирлингига -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил килинган (ТжРС, 306: *пиеzoba*), тожик тилида *оз* товушлари ташланниб, *пийоба* шакли юзага келган (Ўша сахифада); ўзбек тилига ана шу шакли таркибида *б* товушини *в* товушига алмаштириб олинган; 'пиёз ва сув билан ёки пиёздорги ва сув билан тайёрланган овқат', 'ёвғон шўрва' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 584).

ПИЙОЗДОФ Бу от 'барглари узун, меваси илдизида қат-қат пўстлок сифатида ўралиб думалоқ ёки бироз чўзинчокроқ шаклида пайдо бўладиган полиз ўсимлиги' маъносини англатадиган тожикча *пийоз* оти билан (ТжРС, 306) 'яхши қиздирилган' маъносини англатадиган *доғ* сифатидан (ТжРС, 137) тузилган бўлиб, 'тўғраб ёғда қовурилган пиёз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 585).

ПИЛЛА I Бу от ПРСда [пиле] шаклида (102), ТжРСда *л* товуши катланган, *е* (э) товуши *и* товушига алмаштирилган *пилла* шаклида (306) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакл олиниб, 'ипак кургининг ўз устига ўраб ҳосил қиласидаги чўзинчок, думалоқ ипак қобиги' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 585).

ПИЛЛА II Бу от *пилла I* отидан (к.) шаклий ўхшашлик асосида ўсиб чиккан бўлиб, 'тиш оғриги ёки шамоллан оқибатида милкда ҳосил бўладиган пуфак шиши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 585).

ПИЛЛАКАШ Бу от тожик тилида *пилла I* отига 'сутур-', 'ажратиб ол-' маъносини англатадиган *кашидан* феълининг *каш* хозирги замон асосини (ТжРС, 184) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'пиллага маҳсус ишлов берив, уни илак толаларига ажратган ҳолда калаваловчи мугахассис' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 585).

ПИЛЛАПОЙА Бу от *пойа* (к.) ва *пойа* кисмларидан тузилган; *пилла* кисми 'погона' маъносини англатиб, ПРСда [пелле] шаклида (96), ТжРСда *пилла II* шаклида келтирилган; форсча шаклидаги *е* (э) товушлари тожик тилида *и* товушларига алмаштирилган; натижада бу от *пилла I* оти билан шаклан бир хил бўлиб колтган. *Пойа* кисми эса 'оёқ' маъносини англатадиган *по(и)* оти (ТжРС, 308) ва -*а* кўшимчасидан (ТжРС, 543) иборат бўлиб, аввал *пилла* ва *пойа* кисмлари бирлаштирилтиб, кейин -*а* кўшимчалик кўшилган. Бу от 'нарвон ёки зинанинг оёқ кўйиб юқорига чикиш ёки пастга тушиш босқичи, погонаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 585).

ПИЛЛАЧИЛИК Бу от *пилла I* отига (к.) ўзбек тилида -чиллик кўшимчасини кўшиб хосил килинган бўлиб, 'қишлок хўжалигининг пилла етиштириш билан шугулланадиган соҳаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 586).

ПИЛТАКАЧ Бу от тожик тилида 'симга ўраб, дўппи тепчиғига, баъзан тўн ёқасининг қавғига уларни котириш учун тикиладиган когоз' маъносини англатадиган *пилта* отига (ТжРС, 307) 'кирит-' маъносини англатадиган *кашидан* феълининг *каш* хозирги замон асосини (ТжРС, 184) кўшиб хосил килинган бўлиб, ўзбек тили лугатига *и* товушини *ч* товушига алмаштирилган шакли киритилган; 'пилтани дўппи тепчиғига, ёқанинг қавғига киритиш учун ясалган дастали ингичка сим' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 586).

ПИНАК Бу от ПРСда [пинаки] шаклида (103), ТжРСда *пинак* шаклида (307) келтирилган: ўзбек тилига тожикча шакли олинган; 'ўйку элитган холат', 'мудрок' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 586).

ПИНХОН Бу сифат ПРСда [пенхан] шаклида (97), ТжРСда *пинҳон* шаклида (307) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шакли олинган; 'яширин' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 586).

ПИНХОНА Бу равиш тожикча *пинҳон* сифатига (к.) -*и(-ий)* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'яширин равиша' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 586).

ПИНХОНИЙ Бу сифат тожикча *пинҳон* отига (к.) -*и(-ий)* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган; 'яширин' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 587).

ПИР Бу бирлик асли сифат бўлиб, 'кўп яшаган киши' маъносини англатади (ПРС, 99; ТжРС, 307; ЎТИЛ, I, 587). Бу от ўзбек тилида тожикча *пир* бадавлат изофа биримаси таркибида ишлатилади.

ПИРОВАРД Бу ўрин оти тожикча *пир* оти (к.) ва 'келтир-' маъносини англатадиган *овардан* феълининг *овард* ўтган замон асосидан (ТжРС, 282) тузилган бўлиб, 'охир', 'тугалланиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 587).

ПИСАНД Бу от асли 'кадрла-', 'эътиборга лойик деб бил-' маъносини англатадиган тожикча *писандидан* феълининг *писанд* ўтган замон асосига (ТжРС, 307) тенг бўлиб, 'кадрлаш', 'эътиборга лойик деб билиш' маъносини англатади, одатда *писанд қилима-* феъли таркибида ишлатилади (ЎТИЛ, I, 588).

ПИСАНДА Бу от 'кадрла-', 'эътиборга лойик деб бил-' маъносини англатадиган тожикча *писандидан* феълининг *писанд* ўтган замон асосига (ТжРС, 307) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'олдиндан айтилган, бажарилиши шарт бўлган талаб' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 588).

ПИЧОКБОЗЛИК Бу от ўзбекча *пичоқ* отига (ЎТЭЛ, 269) 'ўйна-' маъносини англатадиган *бохтан* феълининг (ТжРС, 82) боз хозирги замон асосини (ТжРС, 75) кўшиб хосил қилинган *пичокбоз* сифатидан -лик кўшимчаси билан ясалган бўлиб, 'бир-бирига пичоқ билан ҳужум қилиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 590).

ПИШИК-ПУХТА Бу жуфт сифат ўзбекча *нишиқ* сифати билан 'пиш(ир)-' маъносини англатадиган тожикча *пухта* феълининг *пухта* ўтган замон сифатдоши шаклидан (ТжРС, 315) ўзбек тилида тузилган бўлиб, 'ута даражада пишик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 501). Бу жуфт сифат *пухта-нишиқ* шаклида ҳам тузилади.

ПОДАЧИ Бу от ўзбек тилида 'йирик чорва молларининг бирга бокиладиган тўдаси' маъносини англатадиган тожикча *пода* отидан (ТжРС, 308) -чи кўшимчаси билан ясалган бўлиб, 'йирик чорва молларини кенг ўтлоқда бокадиган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 594). Бу отдан ўзбек тилида *подачилик* мавхум оти ясалган.

ПОДАЧИЛИК ҳ. подачи

ПОДШО(X) Бу от ПРСда [падешаҳ] шаклида (86), ТжРСда *подшоҳ* шаклида (309) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шакли олинган бўлиб, охиридаги ҳ товуши кўпинча айтилмайди. Будагов лугатида бу от асли 'ҳимояловчи' маъносини англатадиган *под* сифати билан 'буюқ' маъносини англатадиган *шоҳ* отидан тузилган деб изохланган (I, 308). Бу от 'мутлак ҳукмдор' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 594). Сўзлашув тилида бу от *пошишо* шаклида ҳам айтилади. Бу от билан ўзбек тилида 'подшо' кўл остидаги давлат (мамлакат)' маъносини англатадиган *подшолик* мавхум оти ясалган.

ПОДШОЛИК ҳ. подшо(x)

ПОЙ I Бу от ПРСда ҳам, ТжРСда ҳам *по* ва *пой* шаклларида келтирилган (ПРС, 85; ТжРС, 308, 309); асосий деб 'оёқ' маъноси айтилган;

ўзбек тилига бу от *пой* шаклида олинган; 'жұфт нарсанынг бир тоқаси' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 595).

ПОЙА Бу от тожик тилида 'оёк' маъносини англатадиган *пой* отига (ТжРС, 308,309) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, тожик тилида 'курси, стол каби буюмларният оёғи', 'ўсимликнинг танаси' маъноларини англатади (ТжРС, 311); ўзбек тилига тожик тилидан иккинчи маъноси билан олинган; кейин бошқа маъноларни англатиш учун ҳам ишлатила бошлаган (ЎТИЛ, I, 601).

ПОЙАБЗАЛ Бу от тожикча *пой* оти билан (к.) 'мансуб нарса' маъносини англатадиган тожикча *афзол* отидан (ТжРС34) тузилган; 'устунилкка эта' маъносини англатадиган арабча *афзал* сифати (ЎТИЛ, I, 63) таъсирида тожикча *афзол* оти таркибидаги о (â) товуши а товушига, бундан ташкири ф товуши б товушига алмаштирилган (ЎТИЛ, I, 22: *абзал*). *Пойабзал* оти 'оёк кийими' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 595). Изохли луғатда *абзал* сифати ва *пойабзал* оти таркибидаги шундай кисм арабча *афзал* сифати деб хато белгиланган.

ПОЙАНДОЗ Бу от тожик тилида *пой* отига (к.) 'тӯша-' маъносини англатадиган *андохтан* феълининг (ТжРС, 28) *андоз* хозирги замон асосини (ТжРС, 27) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'ўйга кириб келаётган кишига алоҳида хурмат кўрсатиш белгиси сифагида оёғи остига тӯшаладиган мато' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 595).

ПОЙАФЗАЛ қ, *пойабзал*

ПОЙГАК қ, *пойгак*

ПОЙГАҲ Бу от тожик тилида *пой* оти билан (к.) 'жой' маъносини англатадиган гаҳ отининг (ТжРС, 104) гаҳ шаклидан (ТжРС, 100) тузилган бўлиб, 'хонанинг эшик олди кисми', 'тўрнинг акси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 595). Ўзбек сўзлашув тилида бу от *пойгак* шаклида ҳам айтилади.

ПОЙДЕВОЛ қ, *пойдевор*

ПОЙДЕВОР Бу от тожикча *пой* оти билан (к.) *девор* отидан (к.) тузилган бўлиб, 'бинонинг деворлари остига куриладиган мустахкам кисм', 'фундамент' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 595). Ўзбек сўзлашув тилида бу от *пойдевол* тарзида ҳам айтилади.

ПОЙМА-ПОЙ Бу сифат тожикча *пой* отини (к.) *ма* боғламасини (ТжРС, 539) кўшиб тақрорлаб тузилган бўлиб, 'бошқа-бошқа оёқ кийимининг пойларидан тузилган', 'мазмуни бир-бирига ковушмайдиган' маъноларини англатади (ЎТИЛ, I, 596).

ПОЙМОЛ: *поймол* қили- феъли таркибida ишлатиладиган бу тожикча равиш *пой* отига (к.) 'ишқала-', 'эзгила-' маъносини англатадиган *молидан* феълининг (ТжРС, 232) мол хозирги замон асосини кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'оёқ остида эзиш, тоғташ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 596).

ПОЙНАК Бу от 'пастки кисм' маъносини англатадиган тожикча *пойон* отининг *поин* шаклига (ТжРС, 309) -ак қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб хосил қилинган бўлиб, ўзбек тилида ёнма-ён келган *ои* товушларидан и товуши *й* товушига алмаштирилган; 'тухумнинг дўмбок томони' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 596).

ПОЙНОВ Бу от тожик тилида 'охир' маъносини англатадиган *пой* оти билан (к.) 'сув окиши учун ёғоч, тахтадан, бетондан ишланган маҳсус ўзан' маъносини англатадиган *нов* отидан тузилган бўлиб, 'сув ўзанининг охирги кисми' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 596).

ПОЙОН Бу от тожик тилида 'оёқ' маъносини англатадиган *пой* отига (ТжРС, 308) -он қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб хосил қилинган бўлиб, 'охир', 'туғаш нұктаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 594). Бу отдан ўзбек тилида *пойонсиз* сифати ясалган.

ПОЙОНСИЗ *к* пойон

ПОЙТАХТ Бу от тожик тилида *пой* отини 'ост' маъноси билан 'хукмдор қабул маросимида ўтириши учун сарой тўрига ўрнатилган, маҳсус безатиб ишланган ҳашаматли ўриндик' маъносини англатадиган *таҳт* отидан (ТжРС, 386) тузилган бўлиб (ТжРС, 309), 'давлатнинг бош шаҳри' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 596). Бу от асли [пай-е таҳт] шаклига эга бўлиб (ПРС, 88), изофа биримасига тенг бўлган.

ПОЙТЕША Бу от тожикча *пой* оти билан (к.) ўзбекча *теша* отидан тузилган бўлиб, 'тик туриб ёғоч йўнишда ишлатиладиган дастаси узун катта теша' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 596).

ПОЙҚАДАМ Бу от тожикча *пой* оти билан (к.) 'оёқни олд томонга ташлаб қилинган ҳар бир ҳаракат' маъносини англатадиган арабча *қадам* отидан (АРС, 626) тузилган бўлиб, 'қадам босиб келиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 596).

ПОКДОМОН Бу сифат тожик тилида 'тон-тоза', 'тард-губордан ҳоли' каби маънони англатадиган *пок* сифати билан (ТжРС, 310) 'этак' маъносини англатадиган *доман* отидан (ТжРС, 134) тузилган бўлиб, ўзбек тилига *а* товушини *о* (*â*) товушига алмаштириб олинган; 'ор-номусини саклаган', 'иффатли' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 596).

ПОЛВОН *к* пахлавон

ПОПИШАК Бу от асли 'куш тожи' маъносини англатадиган *пўти* отига (ТжРС, 316) -и ва -ак қўшимчаларини (ТжРС, 543) қўшиб хосил қилинган бўлса керак; ўзбек тилига ў товушини *о* (*â*) товушига алмаштириб олинган; 'олачилор патли, еллигичсимон тожли, кайирма тумшукли ҳашаротхўр куш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 598). Бу куш *сассиқопишак* деб хам аталади.

ПОРА Бу от асли 'парчаланган нарсанинг бир бўлаги' маъносини англатадиган *пора* отидан маъно тараккиёти йўли билан ўсиб чиқкан

бўлиб, 'бирор ишни битириб бериши учун бериладиган нарса ёки пул' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 598).

ПОРАХЎР Бу сифат *пора* отига (к.) 'еб-ич-' маъносини англатадиган *хўрдан* феълининг (ТжРС, 434) *хўр* хозирги замон асосини кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'пора олишга ўрганган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 598). Бу сифатдан ўзбек тилида *порахўрлик* мавхум оти ясалган.

ПОРАХЎРЛИК *к.* порахўр

ПОСАНГИ Бу тожикча оти асли 'парчаланган нарсанинг бир бўлаги' маъносини англатадиган *пора* оти билан (ТжРС, 310) 'тош' маъносини англатадиган *санг* отидан (ТжРС, 339) тузилган бўлиб, тожик тилида *пора* оти охиридаги *а* товуши *айтилмай* кўйган (ТжРС, 310: *порсанг*); ўзбек тилига *р* товушини ташлаб, -и кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб олинган бўлиб, 'тарози паллалари баланд-пастлигини текислаш учун ишлатиладиган нарса' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 599).

ПОСБОН Бу от тожикча тилида 'кўрикаш' маъносини англатадиган *пос* отига (ТжРС, 311) -бон кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосия қилинган бўлиб, 'кўрички', 'сокчи', 'коровул' маъноларини англатади (ЎТИЛ, I, 599). Бу отдан ўзбек тилида *посбонлик* мавхум оти ясалган.

ПОСБОНЛИК *к.* пособн

ПОЧА Бу от ПРСда [поче] шаклида келтирилиб, 'оёқча', 'хайвон оёғининг тиззасидан пастки қисми' маъносини (36), ТжРСда *поча* шаклида келтирилиб, 'хайвон оёғи' маъносини (311) англатиши айтилган; ўзбек тилига тожикча шакли олинган. Бу от ўзбек тилида 'шимнинг, шалварнинг тиззадан пастки қисми', 'стол, стулнинг оёғи' каби янги маъноларни англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, I, 600).

ПОЧАЛЎСТИН Бу от тожикча *поча* оти билан (к.) 'мўйнали ошланган теридан тикилган кишилик узун иссиқ кийим' маъносини англатадиган *пўстин* отидан (ТжРС, 316) тузилган бўлиб, 'хайвон почасининг мўйнали терисидан тикилган пўстин' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 600).

ПОЧТАХОНА Бу от 'алока муассасаси' маъносини англатадиган асли полякча *пошла* отига (ЎТИЛ, I, 600) тожикча хона отини кўшиб тузилган бўлиб, 'алока бўлими' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 600).

ПОШНА Бу от ПРСда [пашне] шаклида келтирилиб, 'товор', 'оёқ кийимининг товони остига кокиладиган қалин қисми (каблук)' маъносини англатиши (87), ТжРСда *пошина* шаклида келтирилиб, юкоридаги маъноларни англатиши (ЎТИЛ, I, 311) айтилган. Ўзбек тилига шу шакли иккинчи маъноси билан олинган.

ПОШШО *к.* подшо(х)

ПУЛ Бу от асли юонча бўлиб, 'тийин' маъносини англатади (ССТН, I, 322), шу маъноси билан форс, тожик тилларига, улардан ўзбек тилига олинган (ПРС, 98; ТжРС, 312; ЎТИЛ, I, 606). Кейинчалик бу от 'маълум киймат белгиланиб, металл ва қоғоздан маҳсус шаклда

тайёрланиб, олиш, сотища ишлатиладиган муомала бирлиги' маъносини англатиш учун ишлатилган. Бу отдан ўзбек тилида *пулла*- феъли ясалган.

ПУЛДОР Бу сифат *пул* отига (к.) 'эга бўл-' маъносини англатадиган доштан феълининг (ТжРС, 137) *дор* хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб ҳосил қилингган бўлиб, 'пули кўп' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 606).

ПУЛЛА- қ *пул*

ПУРВИКОР Бу сифат 'кўп' маъносини англатадиган тожикча *пур* сифати билан (ТжРС, 313) асли 'улугворлик', 'магурлик' маъносини англатадиган арабча *вақор* отининг *вакор* шаклидан (АРС, 904; ТжРС, 91, 92) тузилган бўлиб, 'юксак улугворликка эга' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 607).

ПУХТА Бу сифат тожикча 'пишир-', 'етиштир-', 'чиниктирир-' маъноларини англатадиган *пухта* феълининг *пухта* ўтган замон сифатдоши шаклига тенг бўлиб (ТжРС, 315), 'пишик', 'хар томонлама ўйлаб' маъноларини англатади (ЎТИЛ, I, 607). Бу сифат билан ўзбек тилида *пухта-пишик*; жуфт сифати тузилган.

ПУХТА-ПИШИК қ *пухта*

ПУШАЙМОН Бу от ПРСда [*пашимон*] шаклида (96), ТжРСда *пушаймон* шаклида (315) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шакли олинган; 'афсусланиш', 'руҳан эзилиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 608). Бу от билан ўзбек тилида *пушаймон* бўл- феъли ҳосил қилингган. Бу от *Кейинги пушимон* – ўзинга душмон ҳикмати таркибида душмон отига мослаб *пушимон* шаклида ишлатилади.

ПУШМОН қ *пушаймон*

ПУШТ Бу от ПРСда [*пушт*] шаклида (95), ТжРСда *пушт* шаклида (315) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шакли олинган; асли 'орка' маъносини англатади; шу маънодан 'аждод', 'насл-насад' маънолари ўсиб чиккан (ПРС, 95). ЎТИЛда асосий маъно деб 'одам ёки жониворнинг урги ёки тухумида бўладиган эмбрион' маъноси келтирилган (608). *Епти пушт* биримасида бу от 'аждод' маъноси билан катнашади.

ПУШТА Бу от 'орка', 'елканинг остки кисми' маъносини англатадиган тожикча *пушт* отига (ТжРС, 315) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилингган бўлиб, 'экинни сугориш учун очиладиган арикдан икки томонга тупроқ тортиш натижасида ҳосил бўладиган дўйглик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 608).

ПЎСТАК Бу от тожик тилида 'одам ва хайвоналарнинг танаси сиртини қопладиган юпқа тери катлами' маъносини англатадиган *пўст* отига (ТжРС, 316) -ак кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилингган бўлиб, 'усик жунли ошланган теридан иборат тўшакча' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 609).

ПЎСТДУМБА Бу от тожик тилида 'хайвон териси' маъносини англатадиган пўст оти билан (ТжРС, 609) 'кўйнинг кет томонида сон билан бел оралиғида жойлашадиган ёғ қисми' маъносини англатадиган дунба отидан (ТжРС, 139) тузилган бўлиб, дунба оти тарқибидаги и товуши ўзбек тилида и товушига алмаштирилган; 'думбани қоплаган пўстни думба ёғи билан бирга шилиб олинган масаллик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 610).

ПЎСТИН Бу от тожик тилида 'хайвон териси' маъносини англатадиган пўст отига (ТжРС, 609) -ин кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'мўйнали ошланган теридан тикилган узун қишлиқ тўн' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 610).

ПЎСТЛОК Бу от ўзбек тилида 'тери' маъносини англатадиган тожикча пўст отига (ТжРС, 609) ўзбекча -лоқ кўшимчасини кўшиб хосил килинган бўлиб, 'усимлик танасини тери каби коплаб турадиган қобиги' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 610).

P

РАВ Бу равиш 'бор-', 'кет-' маъносини англатадиган тожикча *рафтан* феълининг (ТжРС, 322) *рав* хозирги замон асосига тенг бўлиб (ТжРС, 317), 'зудлик билан', 'тезда' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 610).

РАВИШ Бу от тожикча *рав* пайт равишига (к.) -ши кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бирор жараённинг рӯёбга чикиш тахлити' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 610). Ўзбек тилшунослигига бу от билан туркум ҳам номланган.

РАВИШДОШ Бу от тожикча *равши* отига (к.) ўзбекча -дош кўшимчасини кўшиб хосил килинган бўлиб, тилшунослигига 'Феълининг' равишига монанд шакли' маъносини англатадиган термин сифатида ишлатилади (ЎТИЛ, I, 610).

РАВО: Бу равиш 'муносиб кўр-' маъносини англатадиган тожикча *рафтан* феълининг (ТжРС, 322) *рав* хозирги замон асосига (ТжРС, 317) -о кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'муносиб', 'ўринли' маъноси билан *раво кўр-* биримасининг таркибида ишлатилади (ЎТИЛ, I, 610).

РАВОН Бу равиш 'юр-', 'бор-' маъносини англатадиган тожикча *рафтан* феълининг (ТжРС, 322) *рав* хозирги замон асосига (ТжРС, 317) -она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бир текисда', 'силиқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 610).

РАВОНА: Бу от 'кет-', 'жўна-' маъносини англатадиган тожикча *рафтан* феълининг (ТжРС, 322) *рав* хозирги замон асосига (ТжРС, 317) -она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, *равона* бўл-фөли таркибида 'жўнаш' маъноси билан ишлатилади (ЎТИЛ, I, 611).

РАВОНА БЎЛ- қ, *равона*

РАНГ-БАРАНГ Бу сифат 'бўёк' маъносини англатадиган тожикча *ранг* отини (ТжРС, 320) ба боғламаси билан тақрорлаб тузилган бўлиб, тожик тили лугатида *рангбаранг* шаклида қўшиб (ТжРС, 320), ўзбек тили изоҳли лугатида чизикча билан ёзилган; 'турли рангдаги' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 614).

РАНГТАР Бу сифат 'тус' маъносини англатадиган тожикча *ранг* отига (ТжРС, 320) 'уч-' маъносини англатадиган *паридан* феълининг (ТжРС, 299) *пар* хозирги замон асосини (ТжРС, 298) қўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'ранги мейёрдагидан камайган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 614).

РАНГ-РЎЙ Бу жуфт от тожик тилида 'тус' маъносини англатадиган *ранг* оти билан (ТжРС, 320) 'юз', 'кўриниш' маъносини англатадиган *рў* отининг (ТжРС, 329) *рўй* шаклидан тузилган бўлиб, 'юзнинг ташки кўриниши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 614).

РАНГ-ТУС Бу жуфт от тожик тилида 'кўриниш' маъносини англатадиган тожикча *ранг* (ТжРС, 320) ва ўзбекча *тус* (ЎТИЛ, II, 230) отларидан тузилган бўлиб, 'юзнинг ташки кўриниши' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 614).

РАНДА Бу от 'тахта йўнилганда ҳосил бўладиган юпка чиқинди' маъносини англатадиган *ранд* отига (ПРС, 249) -а қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'ёгоч, тахтани текис қилиб йўниш, силиклилашда ишлатиладиган асбоб' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 614). Бу отдан ўзбек тилида *рандала-* феъли ясалган.

РАНДАЛА- қ. *ранда*

РАНЖ (РАНЧ) Бу сифат 'ножӯя хатти-харакат, гап-сўздан хафа бўл-, озор чек-' маъносини англатадиган тожикча *ранҷидан* феълининг (ТжРС, 320) *ранҷ* хозирги замон асосига тенг бўлиб, 'кўнгил оғриши', 'хафа бўлиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 614). Бу отдан ўзбек тилида *ранжи-* феъли ясалган.

РАНЖИ- қ. *ранж*

РАНЖИДА: ҳадам *ранжида* қил- бирикмаси таркибида ишлатиладиган бу бирлик асли 'озор чек-' маъносини англатадиган тожикча *ранҷидан* феълининг (ТжРС, 320) *ранҷид* ўтган замон асосига -а қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'озор чекиб' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 614).

РАП қ. *раф*

РАПИДА Бу от ТжРСда *рафида* шаклида келтирилган (322), ўзбек тилига *ф* товушини *и* товушига алмаштириб олинган; 'нон шакли берилган хамирни тандирга ёпиширища кўл куймаслиги учун ишлатиладиган, ичига пахта тўлдириб, орасига кўл тикиладиган жой қолдириб тикилган думалок мато' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 615).

РАППА-РАСО қ. *расо*

РАСАДХОНА Бу от 'кузатиц' маъносини англатадиган арабча *расад* оти билан (АРС, 299) 'жой' маъносини англатадиган тожикча *хона* отидан (ТжРС, 331) тузилган бўлиб, 'осмон жисмларини кузатиш иншоти' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 615).

РАСВО Бу сифат ПРСда [росва] шаклида (245), ТжРСда *расво* шаклида (321) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган; 'ярамас', 'бадаҳлок' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 615). Бу сифат билан тожик тилида тузилган *расвои олам* изофа биримаси ўзбек тилида ҳам ишлатилиб, 'расвониги ҳаммага ошкор' маъносини англатади.

РАСВОЙ ОЛАМ қ расво

РАСМАНА қ расмона

РАСМОНА Бу сифат 'урф-одат' маъносини англатадиган арабча *расм* II отига (АРС, 297) тожикча -оқа қўшимчасини (ТжРС, 542) қўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'одатдаги', 'урф-одатга тўғри келалинган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 616).

РАСО Бу сифат асли 'етарли бўл-' маъносини англатадиган тожикча *расидан* феълининг (ТжРС, 321) *рас* ҳозирги замон асосига -о қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'ками йўқ', 'етарли даражада' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 616). Бу сифат сўзлашув тилида *раса* шаклида ишлатилиб, асосан 'ортик даражада' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 627).

РАСТА I Бу от 'бўша-' маъносини англатадиган тожикча *растан* феълининг (ТжРС, 321) *раст* ўтган замон асосига -а қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'бир хил мол билан савдо киладиган дўконлар қатори', 'икки тарафида шундай дўконлар жойлашган тор йўл' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 616).

РАСТА II: *раст* бўл- феъли таркибида ишлатиладиган бу от 'халос бўл-' маъносини англатадиган тожикча *растан* феълининг (ТжРС, 321) *раст* ўтган замон асосига -а қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'гўдакликдан кутулиб, балоғат ёшига етиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 616).

РАФ Бу тожикча от 'полка' маъносини англатади (ТжРС, 322), одатда *дераза рафи* биримаси таркибида ишлатилади, русча *подоконник* оти маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 616). Бу от ўзбек сўзлашув тилида *ран* тарзида айтилади (ЎТИЛ, I, 615).

РАФТОР Бу от 'юр-', 'кет-' маъносини англатадиган тожикча *рафтан* феълининг (ТжРС, 322) *рафт* ўтган замон асосига -ор қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'юриш-туриш', 'хатти-харакат' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 617).

РАШКЧИ Бу от ўзбек тилида 'яхши кўрган кишисини бирордан кизганиш' маъносини англатадиган тожикча *рашк* отига (ТжРС, 322) -чи

кӯшимчасини кӯшиб ясалган; 'рашқ килувчи', 'кизғанувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 617).

РАХБАР Бу тожикча от *роҳбар* товуш шаклига эга бўлиб (ТжРС, 326), ўзбек тилига о товушини *a* товушига алмаштириб олинган; 'йўл' маъносини англатадиган *роҳ* отига (ТжРС, 328) 'олиб юр-' маъносини англатадиган *бурдан* феълининг (ТжРС, 85) *бар* хозирги замон асосини кӯшиб хосил килинган бўлиб, асли 'йўл кўрсатувчи' маъносини англатган, кейинчалик шу маънодан ўсиб чиқсан 'бошчилик килувчи' маъносини англата бошлаган (ЎТИЛ, I, 618).

РАҲМДИЛ Бу сифат тожик тилида 'ачиниш туйғуси', 'шафқат' маъносини англатадиган арабча *раҳм* оти билан (АРС, 291) 'кўнгил' маъносини англатадиган тожикча *дил* отидан (ТжРС, 129) тузилган бўлиб, 'раҳм-шафқатли' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 618). Бу сифатдан ўзбек тилида *раҳмидиллик* мавхум оти ясалган.

РАҲМДИЛЛИК қ. раҳмидил

РАҲНАМО Бу тожикча от *роҳнамо* товуш шаклига эга бўлиб (ТжРС, 328), ўзбек тилига биринчи бўгиндаги *o* (*â*) товушини *a* товушига алмаштирилган *раҳнамо* шакли (ТжРС, 323) олинган; 'йўл' маъносини англатадиган *роҳ* отига (ТжРС, 328) 'кўрсат-' маъносини англатадиган *намудан* феълининг *намо* хозирги замон асосини (ТжРС, 257) кӯшиб хосил килинган бўлиб, 'йўлбошчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 618). Бу отдан ўзбек тилида *раҳнамолик* мавхум оти ясалаб, *раҳнамолик* қил- феъли таркибида ишлатилади.

РАҲНАМОЛИК КИЛ- қ. раҳнамо

РЕЖА (РЕЧА) Бу от асли 'бажариладиган курилиш иши тўғри чикиши учун тортиладиган иш, чизик' маъносини англатади; шу маънодан 'мўлжал' маъноси ўсиб чиқсан (ЎТИЛ, I, 620). Бу отдан ўзбек тилида *режалаштири-феъли* ясалган бўлиб, 'нима килинни олдиндан мўлжаллаб қўй-' маъносини англатади. *Режса* отига 'кандай ишлар бажарилиши лозимлигининг аниқ кўрсатмаси (план)' маъноси ноўрин юқлатилди.

РЕЖАЛАШТИР- қ. режа

РЕЗАВОР Бу от 'майдა' маъносини англатадиган тожикча *реза* сифатига (ТжРС, 324) -вор кӯшимчасини (ТжРС, 542) кӯшиб хосил килинган бўлиб, 'майдада-чўйда', 'овқатта солинадиган турли кўкатлар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 321).

РЕЗАЛА- Бу феъл ўзбек тилида 'майдада' маъносини англатадиган тожикча *реза* сифатидан (ТжРС, 324) -ла кӯшимчasi билан ясалган бўлиб, 'майдада килиб тўғра-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 621).

РЕЗГИ Бу от 'майдада' маъносини англатадиган *рез* сифатига (ТжРС, 324) -ги кӯшимчасини кӯшиб хосил килинган; тожик тилида 'ушоқ', 'кйким', 'чикинди' маъноларини (ТжРС, 324), ўзбек тилида 'чарм бичишида чиқадиган кийким' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 621).

РИЙОКОР Бу сифат 'мунофикона хатти-харакат' маъносини англатадиган арабча *рийо* отига (АРС, 281) тожикча -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'мунофикона иш тутувчи', 'иккисизламачи' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 624). Бу сифатдан ўзбек тилида *рийокорлик* мавхум оти ясалган.

РИЙОКОРЛИК қ. рийокор

РИЙОКОРОНА Бу равиш тожикча *рийокор* сифатига (к.) -она кўшимчасини кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'рийокорлик билан', 'иккисизламалик билан' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 624).

РИЗКИ РЎЗ қ. ризк-рўз

РИЗК-РЎЗ Бу от асли 'яшаш учун зарур нарсалар' маъносини англатадиган арабча *ризқ* оти билан (АРС, 295) 'кун' маъносини англатадиган тожикча *рўз* отидан тузилган *ризқи рўзи* рўз изофа бирикмасига тенг бўлиб (ТжРС, 325; *ризқи рўзи*), ўзбек тилига изофани ташлаб, бирикма қисмларини чизикча билан ярим кўшиб ёзib олинган; 'кундалик тирикчилик учун зарур озукалар' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 625).

РИШТА Бу от ПРСда [restituta] шаклида (245), ТжРСда *ришта* шаклида (ТжРС, 326) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган; 'йигир-' маъносини англатадиган *риштан* феълининг *ришт* ўтган замон асосига (ТжРС, 326) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, асли 'йигирилган ил' маъносини англатади; кейинчалик бу от 'тери остида пайдо бўладиган, ипга ўхшаш ингичка узун курт' маъносини англатиш учун ишлатилган (ЎТИЛ, I, 625).

РОЗИ ДИЛ Бу тожикча изофа бирикмаси 'махфий тутилган нарса' маъносини англатадиган *роз* оти билан (ТжРС, 626) 'кўнгил' маъносини англатадиган *дил* отидан (ТжРС, 129) тузилган бўлиб, 'кўнгилда яширин сакиаб келинаётган фикр, орзу-тилак, дард-алам' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 626).

РОМ: қ. ром кил-

РОМ КИЛ- Бу феъл таркибидаги тожикча *ром* сифатига (ТжРС, 327) 'мойил', 'тобе' каби маъноларни, шунга кўра бу феъл 'ўзига мойил килиб ол-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 626).

РОСА қ. расо

РОСТИЙ Бу сифат тожик тилида 'тўғри', 'чин' маъносини англатадиган *рост* сифатига (ТжРС, 627) 'гапир-' маъносини англатадиган *гуфтан* феълининг гўй ҳозирги замон асосини (ТжРС, 110) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'тўғри сўз', 'хакикатни гапирадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 627).

РОХАТБАХШ Бу сифат 'ором', 'киши рухининг яираши' маъносини англатадиган арабча *роҳат* отига (АРС, 319) 'багишла-' маъносини англатадиган тожикча *бахшидан* феълининг (ТжРС, 52) *бахш* ҳозирги

замон асосини (ТжРС, 51) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'кишига роҳат, ором бағицлайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 628).

РОҲАТИЖОН Бу сифат асли 'киши руҳининг яираши' маъносини англатадиган арабча *роҳат* оти билан (АРС, 319) 'барҳаётлилик омили' маъносини англатадиган тоҷикча жон отидан (ТжРС, 517) тузилган изофа бирикмаси бўлиб, ўзбек тилида кўшиб ёзилади; 'жонга роҳат бағицлайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 628).

РУХ Бу от ПРСда [роҳ] шаклида (243), ТжРСда рух шаклида (ТжРС, 329) келтирилган; ўзбек тилига тоҷик тилидаги шакли олинганд; 'шахмат ўйини доналарининг таҳтанинг биринчи қатор катакларининг иккичеккасида жойлашадиган, тик ва ётиқ йўналишда ҳаракат киладиган сипоҳ (тўра)' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 629).

РЎБАРЎ Бу равиш 'юз' маъносини англатадиган *рў* отини (ТжРС, 329) ба олд кўмакчиси орқали (ТжРС, 39) тақрорлаб тузилган бўлиб, (ТжРС, 329: *рў ба рў*) ўзбек тилида бу кисмлар кўшиб ёзилади; 'юзма-юз' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 630). Бу равиш ўзбек сўзлашув тилида *рўпара* шаклида айтилади (ЎТИЛ, I, 631).

РЎЖА қ, рўйжо

РЎЗА Бу от тоҷик тилида 'кун' маъносини англатадиган *рўз* отига (ТжРС, 330) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, асли 'рамазон оий давомида ҳар куни сахардан қуёш ботгунигача оғизга хеч нарса олмаслик' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 631).

РЎЗНОМА Бу от тоҷик тилида 'кун' маъносини англатадиган *рўз* оти билан (ТжРС, 330) 'ёзув', 'хат' маъносини англатадиган *нома* отидан (ТжРС, 508) тузилган бўлиб, 'йигилишни ўтказиш тартиби' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 631).

РЎЗГОР Бу от асли 'кун' маъносини англатадиган тоҷикча *рўз* отига (ТжРС, 330) -гар кўшимчасини (ТжРС, 542: *рўзгар*) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, ўзбек тилига *з* товушини *з* товушига, шундан кейинги *з* товушини *о* (*а*) товушига алмаштириб олинганд. Бу от 'ҳаёт кечириувчи ҳар бир оила' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 631).

РЎЙЖО (РЎЙЧО) Бу от тоҷик тилида 'юз(а)' маъносини англатадиган *рўй* оти билан (ТжРС, 329) 'ўрин' маъносини англатадиган ҷо отидан (ТжРС, 516) тузилган *рўйи* ҷо изофа бирикмасига тенг бўлиб, ўзбек тилига изофани ташлаб, қолган кисмларни кўшиб ёзib қабул килинган; 'ётидиган жойнинг тӯшаги устига солинадиган, юпқа матодан тикилган рўзгор буоми' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 631).

РЎЙИРОСТ Бу сифат ТжРСда *рўйрост* шаклида келтирилган; ўзбек тилига *рўй* отидан кейин и ортириб олинганд; 'юз' маъносини англатадиган *рўй* оти билан (ТжРС, 330) 'тўгри' маъносини англатадиган *рост* сифатидан (ТжРС, 327) тузилган бўлиб, 'очиқчасига', 'тўғридан тўғри' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 631).

РҮЙИХОТИР Бу от ТжРСда *рӯйхотир* шаклида келтирилган (330); 'юз' маъносини англатадиган *рӯ* отини -и изофаси оркали 'ўй-хаёл', 'эс' маъноларини англатадиган арабча *хотир* отига (АРС, 226) боғлаб тузилган тоҷикча изофа бирикмасига тенг бўлиб, тоҷик тилидаёқ бу бирикма қисмлари кўшиб ёзиладиган бўлган (ТжРС, 330); ўзбек тилига *рӯ* оти *руй* шаклида олинган; 'андиша', 'юзига айтишни эп билмаслик' каби маънони англатади (ЎТИЛ, I, 631).

РЎЙИХУШ: Бу от ТжРСда *рӯйихуши* шаклида келтирилган (331); 'юз' маъносини англатадиган *рӯ* отини 'яҳши' маъносини англатадиган *хули* сифатига боғлаб тузилган изофа бирикмасига тенг бўлиб, тоҷик тилидаёқ бу бирикманинг қисмлари кўшиб ёзиладиган бўлган; ўзбек тилига *рӯ* оти *руй* шаклида олинган; 'очик, илтифотли чехра' маъносини англатиб, одатда *рӯйихуши берма-* бирикмаси таркибида ишлатилади (ЎТИЛ, I, 631).

РЎЙОБ: *рӯйобга чиқ-* бирикмаси асли тоҷикча *ба рӯйи об баромадан* бирикмасининг ўзбек тилига *ағдармасига тенг* (ТжРС, 229: *рӯ*); ўзбек тилида *рӯйи об* бирикмаси таркибида изофа ташланаб, колган қисмлари кўшиб ёзилади; бу феъл бирикмаси 'юзага чиқ-', 'кўзга кўрин-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 631).

РЎЙХАТ Бу от 'юз' маъносини англатадиган *руй* оти билан (ТжРС, 331) 'ёзув', 'мактуб' маъносини англатадиган арабча *хат* отидан (АРС, 224) тузилган бўлиб, 'киши исмларини, парса номларини маълум тартиб асосида бирма-бир ёзиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 631).

РЎКАЧ: *рӯйач қил-* феъли таркибида ишлатиладиган бу от 'юз' маъносини англатадиган *рӯ* отига (ТжРС, 329) 'торт-' маъносини англатадиган *кашидан* феълининг *каш* хозирги замон асосини (ТжРС, 184) кўшиб хосил қилинган бўлиб, ўзбек тилида *и* товуши *ч* товушига алмаштирилган. Бу феъл 'кишининг, сотиладиган молнинг яҳши томонларини кўз-кўз қил-' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 631).

РЎМОЛ Бу от 'юз' маъносини англатадиган *рӯ* оти билан (ТжРС, 331) 'бисотдаги нарсалар' маъносини англатадиган арабча *мол* отидан (АРС, 774) тузилган бўлиб, ТжРСда асосий шакли деб *рӯймол* таъкидланган (331). Бу от 'аёллар бошига ўрайдиган буюм' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 631).

РЎМОЛЧА Бу от ўзбек тилида тоҷикча *рӯймол* отига (к.) -ча кўшиминачини кўшиб хосил қилинган; асли 'кичкина *рӯймол*' маъносини, амалда эса 'даструмоль' маъносини англатади (ЎТИЛ, I, 631).

РЎПАРА *к* *рӯбарӯ*

С

САБЗ Бу сифат асли 'яшил рангта эга бўл-' маъносини англатадиган тоҷикча *сабзидан* феълининг (ТжРС, 333) *сабз* хозирги замон асосига тенг бўлиб, 'яшил' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 5).

САБЗА Бу от тожикча *сабз* сифатига (к.) -*а* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'яшил ўт', 'майса' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 5).

САБЗАВОТ Бу от тожикча сабза отининг (к.) -(в)от кўшимчasi билан (ТжРС, 543) хосил қилинган кўплик шакли бўлиб, 'резавор ва полиз экинлари маҳсули' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 5).

САБЗАВОТЧИЛИК Бу от тожикча *сабзавот* отига (к.) ўзбекча -чилик кўшимчасини кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'кишлок хўжалигининг сабзавот етиштирадиган соҳаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 5).

САБЗИ Бу от тожикча *сабз* сифатига (к.) -*й* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, ўзбек тилида *й* товушига хос чўзиқлик йўқолган; 'сабзавотниң сарик ёки кизил рангли чўзинчоқ, этли тур' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 6).

САБР-БАРДОШ Бу жуфт от 'тоқат' маъносини англатадиган арабча *сабр* оти билан (АРС, 427) 'чидам' маъносини англатадиган тожикча *бардош* отидан (ТжРС, 47) тузилган бўлиб, 'тоқат ва чидам' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 6).

САВАТ Бу от асли *сабад* товуш таркибиغا зга бўлиб (ТжРС, 332), тожик сўзлашув тилида *сабат* шаклида ҳам айтилади; ўзбек тилига шу шакли *б* товушини *в* товушига алмаштириб олинган; 'чивик, симдан ясси ёки чукур килиб тўқилган идиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 7).

САВАТБОШ Бу сифат *сават* отига (к.) ўзбекча *бош* отини кўшиб тузилган бўлиб, 'сочи саватдай хурпайган', 'пахмоқ соч' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 7).

САВДО I Бу тожикча от 'олди-сотди муомаласи' маъносини англатади (ТжРС, 334; ЎТИЛ, II, 7). Ўзбек сўзлашув тилида бу от *сөвда* шаклида ҳам айтилади; шунга кўра ўзбек тилида ясалган *савдолаши*- феъли ҳам *сөвдалаши*- тарзида айтилади.

САВДОГАР Бу от тожикча *савдо* отига (ТжРС, 334) -*гар* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'савдо билан шугулланадиган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 8).

САВДОГАРЧИЛИК Бу от ўзбек тилида тожикча *савдогар* отига (к.) ўзбекча -чилик кўшимчасини кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'савдо-сотик иши билан шугулланиш касби' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 8).

САВДО-СОТИК Бу жуфт от 'олди-сотди муомаласи' маъносини англатадиган тожикча *савдо* оти билан (к.) ўзбекча *сотик* отидан тузилган бўлиб, 'савдо ишлари' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 8).

САВЛАТДОР Бу сифат тожик тилида 'кеекайиш' маъносини англатадиган арабча *савлат* отига (АРС, 451; ТжРС, 335) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча *доштан* феълининг (ТжРС, 137) дор хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'ташки киёфаси ўта савлатли' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 8).

САВОДХОН Бу сифат 'ўқиш-ёзиши билинш' маъносини англатадиган арабча *савод* отига (АРС, 381) 'ўқи-' маъносини англатадиган тожикча *хондан* феълининг *хон* хозирги замон асосини қўшиб (ТжРС, 335) хосил килинган бўлиб, 'ўқиш-ёзиши яхши биладиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 9).

САГБОН Бу от тожик тилида 'ит' маъносини англатадиган *саг* отига (ТжРС, 335) -*бон* кўшимчасини (ТжРС, 542) қўшиб хосил килинган бўлиб (ПРС, 289), 'итбокар' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 9). *Сагбон* жой номи г товушнига алмалтириш билан юзага келган.

САДПОРА Бу сифат 'юз' маъносини англатадиган тожикча *сад* саноқ сони билан (ТжРС, 336) 'кисм' маъносини англатадиган *пора I* отидан (ТжРС, 310) тузилган бўлиб, 'юз бўлак' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 10).

САЖДАГОҲ Бу от 'Оллога сигиниб ибодат килишда тиз чўкиб, бошни эгиб, пешанани ерга тегизиш холати' маъносини англатадиган арабча *сажда* оти билан (АРС, 347) 'жой' маъносини англатадиган тожикча *гоҳ* отидан тузилган бўлиб, 'сажда қилинадиган мұқаддас, азиз жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 10).

САЗО I Бу от 'лойик бўл-' маъносини англатадиган тожикча *сазидан* феълининг (ТжРС, 336) *саз* хозирги замон асосига -*о* кўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб хосил килинган бўлиб, 'хатти-харакатига лойик кўриладиган тадбир' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 11).

САЗОВОР Бу сифат тожикча *сазо I* отига (к.) -*вор* кўшимчасини (ТжРС, 542) қўшиб хосил килинган бўлиб, 'қилган хатти-харакатига кўра шундай баҳога лойик' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 11).

САЗОЙИ Бу тожикча сифат *сазо I* отига (к.) -*й/-и* кўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб хосил килинган бўлиб, 'халойик орасида қалтаюлаб жазо беришга хукм килинган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 11).

САЙИЛГОҲ Бу от асли 'хордик чиқариш, томоша қилиш мақсадида кезиш' маъносини англатадиган арабча *сайр* отининг (АРС, 386) тожик тилидаги *сайл* шакли билан (ТжРС, 337) 'жой' маъносини англатадиган тожикча *гоҳ* отидан (ТжРС, 104) тузилган бўлиб, ўзбек тилида талаффузни енгиллаштириш учун *йл* товушлари оралиғига *и* товуши киритилган; 'хордик чиқариш, томоша қилиш мақсадида кезиладиган жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 11). Асли *сайргоҳ* шаклида айтиш ва ёзиш тўғри (ЎТИЛ, II, 12).

САЙРГОҲ *к. сайдгоҳ*

САМАН Бу от асли *саманд* товуш таркибига эга бўлиб (ПРС, 291; ТжРС, 338), 'зотли чопкир от' маъносини англатади; бундай зотли чопкир от хар хил, кўпинча малла ранги бўлади (ЎТИЛ, II, 16).

САМОЛЕТСОЗЛИК Бу от русча *самолет* отига 'кур-' маъносини англа-тадиган тожикча *соҳтак* феълининг (ТжРС, 364) *соз* хозирги замон

асосини (ТжРС, 362) кўшиб ҳосил қилинган *самолетсоз* сифатидан ўзбекча -лик кўшимчаси билан ясалган; 'самолет куриш соҳаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 17).

САНДИКЗАДА Бу сифат 'хар хил ҳажмли миллй ящик' маъносини англатадиган арабча *сундук* отининг (ТжРС, 446) тожик тилига олишида ўзгартирилган *сандуқ* шаклига (ТжРС, 341) 'ур-' маъносини англатадиган тожикча *задан* феълининг (ТжРС, 148) зада ўтган замон сифатдоши шаклини (ТжРС, 560) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, ўзбек тилида *у товуши и товушига алмаштирилган*; 'сандикда узоқ ётиб, сифатини йўкотган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 18).

САНЪАТКОР Ҷу от 'бадий ижод' маъносини англатадиган арабча *санъат* отига (АРС, 446) тожикча -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'санъат билан шугулланувчи книши' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 20).

САНЪАТКОРОНА Бу равиш тожик тилида *санъаткор* отига (к.) -она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'нафис санъат билан', 'моҳирона' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 20).

САНЪАТШУНОС Бу от 'бадий ижод' маъносини англатадиган арабча *санъат* отига (АРС, 446) 'урган-' маъносини англатадиган тожикча *шинохтан* феълининг *шинос* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 458, 457) кўшиб ҳосил қилинган; ўзбек тилида *и товуши у товушига алмаштирилган*; 'бирор санъат соҳасини ўрганиш билан шугулланадиган мутахассис' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 20). Бу отдан ўзбек тилида *санъатшунослик* мавхум оти ясалган.

САНЪАТШУНОСЛИК қ. санъатшунос

САРА Бу сифат ПРСда *[sara]* (257) ва *[cape]* (284) шаклларида, ТжРСда *sara* (343) ва *pora* (364) шаклларида келтирилган; ўзбек тилига тожикча *sara* шакли олинган бўлиб, 'тоза', 'хеч нарса аралашмаган', 'энг яхши' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 21).

САРАМЖОН қ. саранжом

САРАНЖОМ Бу сифат 'асосий', 'энг муҳим' маъносини англатиб қатнашган *sar* оти билан (ТжРС, 342) 'уй-рўзгор буюмлари' маъносини англатадиган *анжом* отидан (ТжРС, 29) тузилган бўлиб (ТжРС, 343), 'тартибли', 'жой-жойига қўйилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 21). Ўзбек сўзлашув тилида бу сифат *сарамжон* тарзида *и, ж* товушларини ўрин алмаштириб ҳам айтилади.

САРАНЖОМ-САРИШТА Бу жуфт сифат тожикча *саранжом* оти (к.) ва 'тартибли холатда саклайдиган' маъносини англатувчи *саришта* сифатидан (ТжРС, 345) тузилган бўлиб, 'барча ишларни тартибли бажарадиган', 'барча буюмларни тартибли саклайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 21).

САРАФРОЗ Бу сифат тожик тилида 'бош' маъносини англатадиган *сар* отига (ТжРС, 341) 'кӯтар-' маъносини англатадиган *африхтан* феълининг *афroz* хозирги замон асосини (ТжРС, 35) кӯшиб хосил килингган бўлиб, 'бошни кӯтариш' маъносини, кўчма маънода 'мартабага эриштириш', 'иззат-хурмат кўрсатиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 21).

САРГАРДОН Бу равиш тожик тилида 'бош' маъносини англатадиган *сар* отига (ТжРС, 341) 'айлантир-' маъносини англатадиган *гардон(и)дан* феълининг *гардон* хозирги замон асосини (ТжРС, 99) кӯшиб хосил килингган бўлиб, 'боши айланиб, бехуда овора' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 22).

САРГУЗАШТ Бу от тожик тилида 'бош' маъносини англатадиган *сар* отига (ТжРС, 341) 'ўтказ-', 'кечир-' маъносини англатадиган *гузаштan* феълининг (ТжРС, 106) *гузашт* ўтган замон асосини кӯшиб хосил килингган бўлиб, 'бошдан кечирилган воқеа-ходисалар' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 22).

САРДОР Бу сифат тожик тилида 'бош' маъносини англатадиган *сар* отига (ТжРС, 341) 'эгалик кил-' маъносини англатадиган *доштan* феълининг *дор* хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кӯшиб хосил килингган бўлиб, 'раҳбарлик қилувчи', 'бошлиқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 22).

САРИШТА Бу равиш асли 'юзага келтир-' маъносини англатадиган фореча [серештан] феълининг (ПРС, 281) *серешт* ўтган замон асосига -а кўшимчасини кӯшиб хосил килингган сифатдоши шаклига тенг бўлиб (ТжРС, 560), 'барча ишлари тартибли' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 23).

САРКАРДА Бу от тожик тилида 'бош' маъносини англатадиган *сар* отига (ТжРС, 341) 'кил-' маъносини англатадиган *кардан* феълининг *кард* ўтган замон асосидан -а кўшимчи билан хосил килингган *карда* ўтган замон сифатдоши шаклини (ТжРС, 560, 182) кӯшиб хосил килингган бўлиб, 'бошлиқ', 'кўмандон' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 23).

САРКАШ Бу сифат тожик тилида 'бош' маъносини англатадиган *сар* отига (ТжРС, 341) 'торт-' маъносини англатадиган *кашидан* феълининг *каш* хозирги замон асосини (ТжРС, 184) кӯшиб хосил килингган бўлиб, 'бош тортадиган', 'тихирлик қиласиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 23).

САРКОР Бу от тожик тилида 'бош' маъносини англатадиган *сар* оти билан (ТжРС, 341) 'иш' маъносини англатадиган *кор* отидан (ТжРС, 192) тузилган бўлиб, 'ишбоши', 'бошқарувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 23).

САРЛАВҲА Бу от тожик тилида 'бош' маъносини англатадиган *сар* оти билан (ТжРС, 341) 'тахтача', 'кўриниш' маъноларини англатадиган арабча *лавҳа* отидан (АРС, 733) тузилган бўлиб, 'асарга, унинг кисмларига кўйиладиган ном' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 23).

САРМОЙА Бу от тожик тилида 'бош' маъносини англатадиган *сар* оти билан (ТжРС, 341) 'капитал' маъносини англатадиган *мойа* отидан (ТжРС,

234) тузилган бўлиб, 'йирик маблаг (капитал)' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 24).

САРМОЙАДОР Бу сифат тожик тилида *сармоя* отига (к.) 'эга бўл-' маъносини англатадиган доштан феълининг дор ҳозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб тузилган бўлиб, 'йирик сармоя эгаси', 'капиталист' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 24).

САРОБ Бу тожикча от 'узокдаги товланишнинг сув каби кўриниши', 'асос йўқ нарсага алданиш' каби маъноларни англатади (ТжРС, 346; ЎКЛААКД, 293).

САРОЙ Бу тожикча от 'карвои, савдогарлар тўхтаб, дам оладиган кенг ховли' маъносини англатаб, кейинчалик 'каср' маъносини англата бошлаган (ТжРС, 346; ЎТИЛ, II, 24).

САРОСИМА Бу от ПРСда [саррасиме] шаклида (277), ТжРСда *саросема* шаклида (346) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шакли э (е) товушини и товушига алмаштириб олинган; 'нима килишини билмай эсанкираш' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 24).

САРПО Бу от тожик тилида 'бош' маъносини англатадиган *сар* оти билан (ТжРС, 341) 'оёқ' маъносини англатадиган *по* отидан (ТжРС, 308) тузилган бўлиб, 'тантанали маросимларда хурмат юзасидан тақдим килинадиган бошдан оёқ кийим' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 24). Бу от *саруто* шаклида хам ишлатилади (ЎТИЛ, II, 25).

САРСАРИ Бу сифат 'бош' маъносини англатадиган тожикча *сар* оти отининг (ТжРС, 341) таракорига и кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'фойдали меҳнат билан шугулланмай санқиб юрадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 25).

САРТАРАШ қ. сартарош

САРТАРАШХОНА қ. сартарошхона

САРТАРОШ Бу от тожик тилида 'бош' маъносини англатадиган *сар* отига (ТжРС, 341) 'кир-' маъносини англатадиган *тарошидан* феълининг *тарош* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 383) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'соч-сокол оловчи уста' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 25). Бу от ўзбек сўзлашув тилида *сартараши* шаклида хам айтилади.

САРТАРОШХОНА Бу от *сартарош* отига (к.) 'жой' маъносини англатадиган хона отини (ТжРС, 426) кўшиб тузилган бўлиб, 'соч-сокол олдириладиган дўкон' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 25). Бу от ўзбек сўзлашув тилида *сартараишхона* шаклида хам айтилади.

САРТАХТА Бу от 'бош' маъносини англатадиган *сар* оти билан (ТжРС, 341) 'тўладан узунасига тилиб олинган ясси ёғоч бўлаги' маъносини англатадиган *тахта* отидан (ТжРС, 386) тожик тилида тузилган бўлиб, 'мурдани ювишда ишлатиладиган тўрт оёкли пастак кия стол' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 25).

САРУПО қ. сарпо

САРХИЛ Бу сифат тожик тилида 'бош', 'энг яхши' маъноларини ифодалайдиган *сар-* олд кўшимчасини (ТжРС, 343) 'тур' маъносини англатадиган хел отига (ТжРС, 421) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, ўзбек тилига э (*e*) товушини и товушига алмаштириб олинган; 'энг сараланган', 'энг яхшилари ажратиб олинган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 25).

САРХУШ Бу сифат тожик тилида 'бош' маъносини англатадиган *сар* оти билан (ТжРС, 341) 'яхши', 'ёкимли' маъносини англатадиган *хуш* сифатидан (ТжРС, 432) тузилган бўлиб, 'кайфияти яхши', 'ширакайф' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 26).

САРЧАШМА Бу от тожик тилида 'бош' маъносини англатадиган *сар* оти билан (ТжРС, 341) 'булок' маъносини англатадиган *чашма* отидан (ТжРС, 440) тузилган бўлиб, 'бош булок' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 26).

САРҲАД Бу от тожик тилида 'бош' маъносини англатадиган *сар* оти билан (ТжРС, 341) 'чегара' маъносини англатадиган арабча *ҳад* отидан (АРС, 159) тузилган бўлиб, 'бош чегара' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 26).

САССИҚПОПИШАК қ. попишак

САФАРБАР Бу от 'узок манзилга жўнаш' маъносини англатадиган арабча *сафра* отининг (АРС, 360) тожик тилига *фр* товушлари оралиғига *a* товушини киритиб олинган *сафар* шаклига (ТжРС, 348) 'жўна-' маъносини англатиб катнашган тожикча бурдан феълининг (ТжРС, 85) *бар* хозирги замон асосини (ТжРС, 45) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'бирор фаолиятни бажаришга жалб килиш, тайёр ҳолатга келтириш' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 28). Бу отдан ўзбек тилида *сафарбарлик* мавхум оти ясалган.

САФАРБАРЛИК қ. сафарбар

САФОБАХШ Бу сифат 'покизалик', 'самимилик' маъносини англатадиган арабча *сафо* отига (АРС, 441) 'совға кил-' маъносини англатадиган *бахшидан* феълининг (ТжРС, 52) *бахш* хозирги замон асосини (ТжРС, 51) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'покизалик келтирадиган', 'хурсандчилик келтирадиган' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 28).

САФСАТАБОЗ Бу сифат 'бемаъни, асосиз гаплар' маъносини англатадиган *сафсата* отига (ЎТИЛ, II, 28) 'ўйна-' маъносини англатадиган бохтан феълининг (ТжРС, 82) боз хозирги замон асосини (ТжРС, 75) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'бемаъни, асосиз гапларни кўп гапирадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 29).

САҒАНА қ. согана

САҲАРМАРДОН Бу равиш 'эрта тонг' маъносини англатадиган арабча *саҳар* оти билан (АРС, 349) 'эр киши' маъносини англатадиган тожикча *мард* отининг (ТжРС, 216) *мардон* кўплик шаклидан (ТжРС, 536)

тузилган бўлиб, асли чизиккасиз кўшиб ёзилиши тўғри; 'жуда эрта тонг' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 30).

САҲАРХЕЗ Бу сифат 'эрта тонг' маъносини англатадиган арабча *саҳар* отига (АРС, 349) 'эрта тур-' маъносини англатадиган тожикча *хестан* феълининг (ТжРС, 422) хез ҳозирги замон асосини (ТжРС, 421) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'эрта тонгда жуда барвакт туришга одатланган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 30).

СЕБАРГА Бу от тожик тилида 'уч' маъносини англатадиган *се*саноқ сони билан (ТжРС, 352) 'япрок' маъносини англатадиган *барг* отидан (ТжРС, 46) тузилган *се барг* биримасига -*а* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бедасимон кўп йиллик ёввойи ўт' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 31).

СЕГОҲ Бу от тожик тилида 'уч' маъносини англатадиган *се*саноқ сони билан (ТжРС, 352) 'йўл' маъносини англатадиган *гоҳ* отидан (ТжРС, 104) тузилган бўлиб, Шашмақом таркибидаги тўртинчи макомнинг номи (ЎТИЛ, II, 32).

СЕДАНА Бу от асли 'уч' маъносини англатадиган *се*саноқ сони билан (ТжРС, 352) саноқ сон билан бирга ишлатиладиган, нечталигини билдирадиган *дона* отидан (ТжРС, 135) тузилган; ўзбек тилида *o(d)* товуши *а* товушига алмаштирилган; 'ноннинг юзига пиширишдан олдин ёпиштириладиган хушбўй ўсимлик уруғи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 32).

СЕЛХОНА Бу от 'кучли сув оқими' маъносини англатадиган асли арабча *сел* (< *сейл*) оти билан (АРС, 387) 'жой' маъносини англатадиган тожикча *хона* отидан (ТжРС, 426) ўзбек тилида тузилган бўлиб, 'сел оқими ўтадиган ўзан, сойлик' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 35).

СЕМУРҒ Бу тожикча от 'уч' маъносини англатадиган *се*саноқ сони билан (ТжРС, 352) 'куш' маъносини англатадиган *муға* отидан (ТжРС, 241) тузилган бўлиб, 'эртакларда айтиладиган афсонавий күш' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 36). Бу от таркибидаги биринчи кисм асли 'ўттиз' маъносини англатадиган *си*саноқ сони бўлса керак.

СЕПОЙА Бу тожикча от 'уч' маъносини англатадиган *се*саноқ сони билан (ТжРС, 352) 'оёқ' маъносини англатадиган *пой* отидан (ТжРС, 311) тузилган *се пой* биримасига -*а* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган; кисмлари кўшиб ёзилади (ТжРС, 353); 'катта сувни бўгиш, кирғокни сув ювишдан, тошқиндан саклаш учун учта ходанинг учини бирлаштириб ясалган максус қурилма' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 38).

СЕРБАР Бу сифат тожик тилида 'мўл' маъносини ифодалайдиган *сер-олд* кўшимчасини (ТжРС, 353) 'эн', 'кўндаланг хўлам' маъносини англатадиган *бар V* отига (ТжРС, 45) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'эни кенг' маъносини англатади : *сербар чит* каби (ЎТИЛ, II, 38).

СЕРБАРГ Бу сифат 'мӯл' маъносини ифодалайдиган тожикча *сер-* олд кӯшимчасини (ТжРС, 353) 'япрок' маъносини англатадиган тожикча *барг* отига (ТжРС, 46) кӯшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'барги кўп, қалин' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 38).

СЕРБЕЗАК Бу сифат 'мӯл' маъносини ифодалайдиган тожикча *сер-* олд кӯшимчасини (ТжРС, 353) ўзбекча *безак* отига (ЎТИЛ, I, 95) кӯшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'ортиқ даражада безатилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 38).

СЕРБОЛА Бу сифат 'мӯл' маъносини ифодалайдиган тожикча *сер-* олд кӯшимчасини (ТжРС, 353) ўзбекча *бала* отига кӯшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'боловари кўп', 'серфарзанд' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 38).

СЕРБОШОҚ Бу сифат 'мӯл' маъносини ифодалайдиган тожикча *сер-* олд кӯшимчасини (ТжРС, 353) ўзбекча *бошоқ* отига кӯшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'кўп бошок чиқарадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 38).

СЕРБУТОҚ Бу сифат 'мӯл' маъносини ифодалайдиган тожикча *сер-* олд кӯшимчасини (ТжРС, 353) ўзбекча *бутоқ* отига кӯшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'бутоклари меъердан кўп' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 38).

СЕРБҮЙОҚ Бу сифат 'мӯл' маъносини ифодалайдиган тожикча *сер-* олд кӯшимчасини (ТжРС, 353) ўзбекча *бўйоқ* отига кӯшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'меъердан ортиқ бўёқ берилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 38).

СЕРВИҚОР Бу сифат 'мӯл' маъносини ифодалайдиган тожикча *сер-* олд кӯшимчасини (ТжРС, 353) 'улугворлик' маъносини англатадиган арабча *вақор* отининг (APC, 904) биринчи бўгинидаги *a* товушини *и* товушига алмаштирилган тожикча *виқор* шаклига (ТжРС, 92) кӯшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'ортиқ даражада улугвор' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 38).

СЕРГАП Бу сифат тожик тилида 'мӯл' маъносини ифодалайдиган *сер-* олд кӯшимчасини (ТжРС, 353) 'жумла', 'нутқ' маъносини англатадиган *ган* отига (ТжРС, 96) кӯшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'огзи гапиришдан тўхтамайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 38).

СЕРГЎШТ Бу сифат тожик тилида 'мӯл' маъносини ифодалайдиган *сер-* олд кӯшимчасини (ТжРС, 353) 'эт' маъносини англатадиган *гўшт* отига (ТжРС, 111) кӯшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'гўшт меъердан ортиқ солинган', 'семиз' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 38).

СЕРДАРОМАД Бу сифат 'мӯл' маъносини ифодалайдиган тожикча *сер-* олд кӯшимчасини (ТжРС, 353) 'танинархидан ташкари олинадиган маблаг' маъносини англатадиган тожикча *даромад* отига (ТжРС, II, 18) кӯшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'мӯл даромад келтирадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 38).

СЕРДАСТУРХОН Бу сифат 'мўл' маъносини ифодалайдиган *сер-олд* кўшимчасини (ТжРС, 353) *дастурхон* отига (к.) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'тез-тез меҳмон чакирадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 39).

СЕРДАХМАЗА Бу сифат 'мўл' маъносини ифодалайдиган *сер-олд* кўшимчасини (ТжРС, 353) 'бефойда иш' маъносини англатадиган тожикча *дахмаса* отига (ТжРС, 124) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, ўзбек тилида охирги бўғиндаги *с* товуши з товушига алмаштирилган; 'бефойда ишлари кўп' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 39).

СЕРИОФИН Бу сифат 'мўл' маъносини ифодалайдиган *сер-олд* кўшимчасини (ТжРС, 353) ўзбекча *йогин* отига кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'мъеърдан ортиқ ёғингарчилик' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 39).

СЕРЖАХЛ Бу сифат 'мўл' маъносини ифодалайдиган тожикча *сер-олд* кўшимчасини (ТжРС, 353) араб тилида 'нодонлик' (АРС, 146), ўзбек тилида 'аччикланиш' (ЎТИЛ, I, 275) маъносини англатадиган *жаҳл* отига кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'аччиғи тез-тез чикиб турадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 39).

СЕРЖИЛВА Бу сифат 'мўл' маъносини ифодалайдиган тожикча *сер-олд* кўшимчасини (ТжРС, 353) 'ноз-ишва билан қараш' маъносини англатадиган арабча *жилға* отига (АРС, 136) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'ноз-ишва билан қарашни кўп қиласидиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 39).

СЕРЗАРДА Бу сифат тожик тилида 'мўл' маъносини ифодалайдиган *сер-олд* кўшимчасини (ТжРС, 353) 'жахл' маъносини англатадиган *зарда* отига (ТжРС, 151) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'жахли тез-тез чиқадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 39).

СЕРИЛДИЗ Бу сифат 'мўл' маъносини ифодалайдиган тожикча *сер-олд* кўшимчасини (ТжРС, 353) ўзбекча *илдиш* отига кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'илдизи жуда тармоқланиб кетадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 39).

СЕРМАЗМУН Бу сифат 'мўл' маъносини ифодалайдиган тожикча *сер-олд* кўшимчасини (ТжРС, 353) 'маъно', 'маъно мундарижаси' маъносини англатадиган арабча *мазмун* отига (АРС, 462) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'бой мазмунли' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 39).

СЕРМЕВА Бу сифат тожик тилида 'мўл' маъносини ифодалайдиган *сер-олд* кўшимчасини (ТжРС, 353) 'дараҳт ҳосили' маъносини англатадиган *мева* отига (ТжРС, 226) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'кўп ҳосил берадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 40).

СЕРОБ Бу бирлик тожик тилида 'мўл' маъносини ифодалайдиган *сер-олд* кўшимчасини (ТжРС, 353) 'сув' маъносини англатадиган *об* отига (ТжРС, 279) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, тожик тилида 'серсув' (мева), 'мўл-кўл' (нарса) маъносини англатади (ТжРС, 354); ўзбек тилига 'мўл-кўл'

(нарса) маъноси билан олинган (ЎТИЛ, II, 40). Бу равишдан ўзбек тилида *серобгарчилик*, *серобчилик* мавхум отлари ясалган.

СЕРОБГАРЧИЛИК қ. сероб

СЕРОБЧИЛИК қ. сероб

СЕРПАРДОЗ Бу сифат тожик тилида 'мўл' маъносини ифодалайдиган *сер-* олд кўшимчасини (ТжРС, 353) 'зеб бериш' маъносини англатадиган *пардоз* отига (ТжРС, 299) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'ортиқ даражада пардоз берадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 40).

СЕРСОҚОЛ Бу сифат ўзбек тилида 'мўл' маъносини ифодалайдиган тожикча *сер-* олд кўшимчасини (ТжРС, 353) ўзбекча *соқол* отига кўшиб хосил килинган бўлиб, 'соқоли қуюқ ўсадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 40).

СЕРСУТ Бу сифат ўзбек тилида 'мўл' маъносини ифодалайдиган тожикча *сер-* олд кўшимчасини (ТжРС, 353) ўзбекча *сүт* отига кўшиб хосил килинган бўлиб, 'сутни кўп берадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 40).

СЕРТАКАЛЛУФ Бу сифат тожик тилида 'мўл' маъносини ифодалайдиган *сер-* олд кўшимчасини (ТжРС, 353) ўзбек тилида 'хурмат кўрсатиб муомалада бўлиш' маъноси билан ишлатиладиган арабча *такаллув* отига (АРС, 696; ЎТИЛ, II, 109) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'ортиқ даражада мулозамат кўрсатадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 41).

СЕРТАШВИШ Бу сифат 'мўл' маъносини ифодалайдиган тожикча *сер-* олд кўшимчасини (ТжРС, 353) 'безовталиқ' маъносини англатадиган арабча *ташвиш* отига (АРС, 421) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'ортиқча ташвиш келтирадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 41).

СЕРУНУМ Бу сифат 'мўл' маъносини ифодалайдиган тожикча *сер-* олд кўшимчасини (ТжРС, 353) ўзбекча *уум* отига кўшиб хосил килинган бўлиб, 'мўл хосил берадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 41).

СЕРФАРЗАНД Бу сифат тожик тилида 'мўл' маъносини ифодалайдиган *сер-* олд кўшимчасини (ТжРС, 353) 'ота-онасининг ўғли ёки кизи' маъносини англатадиган тожикча *фарзанд* отига (ТжРС, 406) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'ўғил-кизи кўп' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 41).

СЕРХАРХАША Бу сифат тожик тилида 'мўл' маъносини ифодалайдиган *сер-* олд кўшимчасини (ТжРС, 353) 'арзимаган нарсанн деб инчилик', жанжал килиш' маъносини англатадиган *хархаша* отига (ТжРС, 420) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'арзимаган баҳона билан инчилик, жанжал килладиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 41).

СЕРЧИКИМ Бу сифат 'мўл' маъносини ифодалайдиган тожикча *сер-* олд кўшимчасини (ТжРС, 353) ўзбекча *чиқим* отига (ЎТИЛ, II, 374) кўшиб

хосил килинган бўлиб, 'кўп маблағ сарфлашни тараб қиладиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 41).

СЕРҚАТНОВ Бу сифат 'мўл' маъносини ифодалайдиган тожикча *серолд* кўшимчасини (ТжРС, 353) ўзбекча *қатнов* отига (ЎТИЛ, II, 561) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'одам ва транспорт меъёрдан ортиқ ўтадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 41).

СЕРҚУЙОШ Бу сифат 'мўл' маъносини ифодалайдиган тожикча *серолд* кўшимчасини (ТжРС, 353) ўзбекча *қуюш* отига (ЎТИЛ, II, 613) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кўёш чараклаб турадиган кунлари кўп' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 41).

СЕРҒАЙРАТ Бу сифат 'мўл' маъносини ифодалайдиган тожикча *серолд* кўшимчасини (ТжРС, 353) 'бирор ишин шиддат билан бажаришига интилиш' маъносини англатадиган арабча *гайрат* отига (АРС, 577) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'гайратга тўлиб-тошган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 41).

СЕРҲОСИЛ Бу сифат 'мўл' маъносини ифодалайдиган тожикча *серолд* кўшимчасини (ТжРС, 353) 'экин ва дараҳтдан олинадиган маҳсулот' маъносини англатадиган арабча *ҳосил* отига (АРС, 177; АТГ, 147) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'маҳсулдор' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 42).

СЕТОР Бу от тожик тилида 'уч' маъносини англатадиган *се*саноқ сони билан (ТжРС, 352) 'чолғу асбобларининг чертганда тебраниб овоз чиқарадиган или' маъносини англатадиган *тор* отидан (ТжРС, 205) тузилган бўлиб, 'уч торли тамбурсимон чолғу асбоби' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 42).

СЕШАНБА Бу от тожик тилида 'уч' маъносини англатадиган *се*саноқ сони билан (ТжРС, 352) *шанбе* отидан (ТжРС, 451) тузилган бўлиб, ўзбек тилига охирги *е* (э) товушини *а* товушига алмаштириб олинган: 'хафтанинг душанбадан кейинги куни' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 42).

СЕХРГАР Бу сифат 'ўзига итоаткор килиб олишга кодир қобилият' маъносини англатадиган арабча *сүҳр* отининг (АРС, 349) тожик тилига *и* товушини э(е) товушига алмаштириб олинган *сехр* шаклига (ТжРС, 356) тожикча *-гар* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'сехрлаш қобилиятига эга', 'жодугар' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 42).

СИЙНА Бу от ПРСда [сине] шаклида (301), ТжРСда *сина* шаклида (358) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шаклидаги *и* товушини *ий* товушларига алмаштириб олинган; 'кўкрак' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 44).

СИЙОХ Бу тожикча сифат асли 'кора' маъносини англатади; авваллари факат кора рангли бўлгани туфайли 'хат ёзишда ишлатиладиган суюклиқ' маъносини ҳам англата бошлаган (ТжРС, 356; ЎТИЛ, II, 44).

СИЙОХДОН Бу от тожик тилида *сийоҳ* отига (к.) -дон кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'сиёҳ қуйиб кўйиладиган ёзув асбоби' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 44).

СИМОБ Бу от тожик тилида 'кумуш' маъносини англатадиган сим оти билан (ТжРС, 357) 'сув' маъносини англатадиган об отидан (ТжРС, 279) тузилган бўлиб, 'оддий температура шароитида суюқ ҳолатда бўладиган кумуш ранг металл' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 49).

СИМОБИ Бу сифат тожик тилида *симоб* отига (к.) -и кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'симоб рангли', 'кумуш рангли' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 49).

СИПОХ Бу от ПРСда [*сепаҳ*] шаклида (272), ТжРСда *сипоҳ* шаклида (359) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шакли олинган; асли 'лашкар' маъносини англатади; ўзбек тилида 'циёдалан бошқа шахмат доналари' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, II, 54).

СИРДОШ Бу сифат ПРСда [*серр-даш*] шаклида (280), ТжРСда *сирдошт* шаклида (359) келтирилган; форсча шаклда 'махфий тутилган иш, фикр' маъносини англатадиган арабча *сирр* оти аслига кўра *рр* ҳарфлари билан ёзилган, тожикча шаклда битта *r* ҳарфи ёзилган; форсча шаклдаги *e* (э) товуши тожикча шаклда *i* товуши билан берилган. Бу сифат таркибидаги *дошт* қисми 'оға-ини' маъносини англатадиган *дадаш* (*додаш*) отининг қискарған шаклига тенг (ПРС, 206: *дадаш*; 207: *даш* скр. от *дадаш*); тожикча шаклдаги *дошт* қисми 'сақла-' маъносини англатадиган *доштан* феълининг *дошт* ўтган замон асосига тенг. *Сирдош* сифати 'махфий иш, фикрларни ҳам саклай оладиган яқин киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 55). Шунга кўра бу сифат ўзбек тилига тожик тилидан *дошт* қисми охиридаги *t* товушини ташлаб олинган дейиш тўғри.

СИТАМГАР Бу сифат тожик тилида 'жабр-жафо' маъносини англатадиган *ситам* отига (ТжРС, 360) -*гар* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'жабр-жафо қилувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 57). Бу сифат *ситамкор* шаклида ҳам ишлатилади.

СИТАМКОР ҳ ситамгар

СИТОРА Бу тожикча от 'юлдуз' маъносини англатади (ТжРС, 360). Ўзбек тилидаги *истараси иссиқ* ибораси асли тожикча *ситорааш гарм метобад* иборасининг (ТжРС, 360) мукобили бўлиб, *ситора* оти бошлинишига *и* товушини кўшиб, *с* товушидан кейинги *и* товушини ташлаб, *o(â)* товушини *a* товушига алмаштириб олинган; бу ибора 'жозибали' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 58).

СИХМОЛА Бу от тожик тилида 'кабоб пишириш учун металдан тайёрланадиган ингичка, учи найза буюм' маъносини англатадиган *sux* оти билан (ТжРС, 360) 'хайдалган ернинг кесагини майдалаб текислаш учун ишлатиладиган кишлок хўжалик асбоби' маъносини англатадиган *мола*

отидан (ТжРС, 232) тузилган бўлиб, 'тишли мола' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 58).

СОАТСОЗ Бу от тожик тилида 'бир кеча-кундузнинг 24 кисмидан бир кисмига тенг вакт' маъносини, шу маънодан ўсиб чиқсан 'вакт ўлчовини кўрсатадиган асбоб' маъносини англатадиган арабча *соат* отига (АРС, 382) 'тузат-', 'яса-' маъносини англатадиган тожикча *сохтан* феълининг *соз* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 364,362) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'соат тузатувчи уста' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 61).

СОВДА қ. савдо

СОВДАЛАШ- қ. савдолаш-

СОДДА Бу сифат ПРСда [саде] шаклида (267), ТжРСда *содда* шаклида (362) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шакли олинган. Бу сифат кўп маъноли бўлиб, 'тузилиши, таркиби муракаб бўлмаган', 'оддий' каби маъноларни англатади (ЎТИЛ, II, 64).

СОДДАДИЛ Бу сифат тожик тилида *содда* сифати билан (к.) 'кўнгил' маъносини англатадиган *дил* отидан (ГжРС, 129) тузилган бўлиб, 'кувлик-шумликни билмайдиган', 'ишонувчан' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 64).

СОЙАБОН Бу от тожик тилида 'куёш нури тик тушмайдиган жой', 'кўланка' маъносини англатадиган *сойа* отига (ТжРС, 364) -бон кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'куёш нуридан тўсадиган буюм', 'зонтик' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 72). Бу от ўзбек сўзлашув тилида *б* товушини *в* товушига алмаштириб *сойавон* шаклида ҳам айтилади.

СОЙАВОН қ. сойабон

СОЙАКИ Бу от тожик тилида 'куёш нури тик тушмайдиган жой' маъносини англатадиган *сойа* отига -и кўшимчасининг -ги шаклини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб (ТжРС, 364: *сояги*), ўзбек тилида *г* товуши *к* товушига алмаштирилган; асли 'куёш нури тушмайдиган жойда етишиширилган' маъносини англатиб, ўзбек тилида 'узумнинг маълум бир нави' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, II, 72).

СОЙАПАРВАР Бу сифат 'куёш нури тик тушмайдиган жой' маъносини англатадиган *сойа* отига (ТжРС, 364) 'ўстир-' маъносини англатадиган *парвардан* феълининг (ТжРС, 298) *парвар* ҳозирги замон асосини кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, кўчма маъносида 'мехнат қилишга кўйникмаган', 'қийинчилик кўрмай ўстган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 72).

СОЙА-САЛҚИН Бу жуфт сифат 'куёш нури тик тушмайдиган жой' маъносини англатадиган тожикча *сойа* оти билан (ТжРС, 364) ўзбекча *салқин* сифатидан тузилган бўлиб, 'ҳам соя, ҳам салқин' маъносини англатади (ЎТИЛ, II,73).

СОЛНОМА Бу от тожик тилида 'йил' маъносини англатадиган сол оти билан (ТжРС, 363) 'ёзув' маъносини англатадиган нома отидан (ТжРС, 271) тузилган бўлиб, 'йиллар тарихи баёни', 'календарь' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 67).

СОМСА Бу от форс тилида 'тиш' маъносини англатадиган [сенн] оти билан (ПРС, 292) 'ўпич' маъносини англатадиган [бусе] отидан (ПРС, 74) тузилган [самбусе] оти бўлиб (ПРС, 292), сенн оти таркибидаги э (е) товуши *a* товушига, *и* товушлари *m* товушига алмашган; шундай шакли асосида тожик тили лугатига "самбуса к. санбуса" шаклида киритилган (ТжРС, 339). Ўзбек тилига тожикча самбуса шакли с товушидан кейинги *a* товушини *o* (*d*) товушига алмаштириб, *b* товушларини ташлаб сомса шаклида олинган; асли мажозга асосланган бу от 'тишўпар' маъносини англатган бўлиб, ўзбек тилида 'хамирни кичик доира шаклида ёйиб, гўшт ёки ковок, пиёз тўғрамлари солиб тушиб тандирда, газплитада пишириладиган таом' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 68).

СОМСАПАЗ Бу от тожик тилида сомса отига (к.) 'пишир-' маъносини англатадиган нухтан феълининг (ТжРС, 315) паз хозирги замон асосини (ТжРС, 295) кўшиб хосия килинган бўлиб, 'сомса пишириб сотувчи киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 68). Бу отдан ўзбек тилида сомсапазлик оти ясалган.

СОМСАПАЗЛИК *к. сомсапаз*

СОПОЛ Бу от тожик тилида сафол товуш таркибига эга бўлиб (ТжРС, 349), ўзбек тилига *a* товушини *a* (*d*) товушига, *f* товушини *n* товушига алмаштириб олинган; 'маҳсус усулда пиширилган' (куйдирилган) лой' маъносини англатади: *сопол товоқ*, *сопол қуёур* каби (ЎТИЛ, II, 69).

СОХТА Бу сифат 'кур-', 'ярат-' маъносини англатадиган тожикча сохта феълининг сохта ўтган замон сифатдоши шакли бўлиб (ТжРС, 364), 'хакиқий бўлмаган', 'етарли асосга эга бўлмаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 70). Бу сифат билан ўзбек тилида сохталаштир-феъли ясалган.

СОХТАЛАШТИР- *к. сохта*

СОФОНА Бу от ТжРСда сагона шаклида келтирилган (354); ўзбек тилида биринчи бўғиндаги *a* товуши *o* (*d*) товушига алмаштирилган; 'қабр устига кўйиладиган ёдгорлик' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 74). Бу от ўзбек сўзлашув тилида сагана шаклида хам айтилади.

СОХИБКОР Бу сифат тожик тилида 'эга', 'хўжайин' маъносини англатадиган арабча соҳиб оти билан (АРС, 429) 'иш', 'мехнат' маъносини англатадиган тожикча кор отидан (ТжРС, 192) тузилган бўлиб, 'ўз иш-фаолиятининг устаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 74).

СУБХИДАМ Бу от 'тонготар' маъносини англатадиган арабча субҳ оти билан (АРС, 427) 'пайт' маъносини англатадиган тожикча дам отидан (ТжРС, 114: *дам I 4*) тузилган изофа бирикмаси бўлиб, тожик тилида ёки

САКУН

кўшиб ёзиладиган бўлган (ТжРС, 367); 'эрта тонг', 'тонг отар пайт' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 79).

СУВДОН Бу от ўзбекча сув отига тоҷикча -дон кўшимиҳасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'кушга сув бериладиган идиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 80).

СУД II Бу тоҷикча от 'савдодан тушадиган фойда', 'карзга бериладиган пул эвазига олиниада-ган катта процент' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 81).

СУДХЎР Бу от тоҷик тилида 'карзга бериладиган пул эвазига олиниада-ган катта процент' маъносини англатадиган суд II отига (к.) 'еб-ич-' маъноси-ни англатадиган ҳўрдан феълининг (ТжРС, 434) ҳўр хозирги замон асосини кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'карзга бериладиган пул эвазига катта процент олиб бойлик ортирадиган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 82).

СУННАЙ қ. сурнай

СУРИП қ. сурп

СУРМА Бу от ПРСда [сорме] ва [сурме] шакларида (284), ТжРСда сурма шаклида (369) келтирилган; ўзбек тилига тоҷик тили шакли олинган; 'кумушсимон оқ мўрт металъ', 'шундай кимёвий элемент таркибида бор пардоз бўёғи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 87).

СУРМАДОН Бу от сурма отига (к.) -дон кўшимиҳасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'сурма солиб кўйиладиган идиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 87).

СУРМАЧЎП Бу от тоҷик тилида сурма оти билан (к.) 'даражат' маъносини англатадиган чўб отидан (ТжРС, 448) тузилган бўлиб, ўзбек тилида б товуши н товушига алмаштирилган; 'сурма кўйишда ишлатиладиган маҳсус ингичка чўп' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 87).

СУРНАЙ Бу от тоҷик тилида 'хайвон шоҳи' маъносини англатадиган арабча сур оти билан (АРС, 450) 'сибизга' маъносини англатадиган тоҷикча най отидан (к.) тузилган бўлиб, 'шакли шоҳга ўхаш, бармоклар билан тешикчаларини очиб-ёлиб пуфлаб чалинадиган ингичка ўтиқир овозли музика асбоби' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 87). Бу отдан ўзбек тилида сурнайчи оти ясалган. Ўзбек сўзлашув тилида бу от таркибида р товуши н товуши таъсирида н айтилади (*суннай*).

СУРНАЙЧИ қ. сурнай

СУРП Бу от сүф товуш таркибига эга дейлиб (ТжРС, 370), сўзлашув тилида сурф шаклида айтилиши таъкидланган (ТжРС, 369). Асли биринчи деб сурф товуш таркибини танлаш тўғри эди. ЎТИЛда бу от сурп товуш таркиби билан келтирилиб, маъноси 'сидирға ип газлама' деб таърифланган (ЎТИЛ, II, 87): сур кисми 'сидирға' маъносини англатади десак, унга ип оти кўшилган деб тахмин килиш мумкин; ўзбек сўзлашув тилида бу от ҳакиқатда сурп тарзида айтилади.

СУСАЙ- қ. суст

СУСТ Бу тожикча сифат 'шошилмай, секин иш киладиган' маъносини англатади (ТжРС, 370; ЎТИЛ, II, 88). Бу сифатдан ўзбек тилида охирги *т* товушини ташлаб айтиладиган сус шаклига -ай кўшимчасини кўшиб сусай-фельи ясалган.

СУСТКАШ Бу сифат тожикча *суст* сифатига (қ.) 'торт-' маъносини англатадиган *кашидан* феълининг *каш* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 134) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'имилаб иш киладиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 88). Бу сифатдан ўзбек тилида *сусткашлик* мавхум оти ясалган.

СУСТКАШЛИК қ. сусткаш

СУХАНДОН Бу от тожик тилида 'нутк' маъносини англатадиган *сухан* отига (ТРС, 370) ' бил-' маъносини англатадиган *донистан* феълининг *дон* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 135) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'тапга чечан', 'нотик' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 89).

СУҲБАТИЖОН Бу сифат асли 'мулоқот' маъносини англатадиган арабча *сұхбат* оти билан (АРС, 430) тожикча *жон* отидан (қ.) тузилган *сұхбати жон* изофа биримасига тенг бўлиб, кисмлари кўшиб ёзилади; 'сұхбати кишига ором берувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 93).

СЎЗАК Бу от ПРСда [сузак] шаклида (296), ТжРСда сўзок шаклида (372) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шакли *о* (ә) товушини *а* товушига алмаштириб олинган; асли 'огрик' маъносини англатадиган сўз отига (ТжРС, 371; сўз 2) -ак кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'сийдик йўлларининг яллиғланишидан иборат юкумли таносил касаллиги' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 94).

СЎЗАН Бу тожикча от асли 'томон' маъносини англатадиган сў отига (ТжРС, 371) 'ур-' маъносини англатадиган задан феълининг зан ҳозирги замон асосини (ТжРС, 148, 149) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'пойабзал тикишда мўмланган ипни чармни тешиб икки томонидан ип ўтказишида ишлатиладиган игна' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 94).

СЎЗАНА Бу от 'игна' маъносини англатадиган тожикча *сўзан* отига (қ.) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, ўзбек тилида 'сидирға газламага гул тикиб тайёрланган, деворга осиладиган безак буюми' (гулкўрпа) маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 94). Бу от ТжРСда *сўзани* шаклида келтирилиб, юкоридаги каби маънони англишиши айтилган (371); ПРСда хам шундай шакльда келтирилиб, 'чойнак остига, оёқ остига тўшаладиган гул тикилган мато' маъносини англишиши айтилган (296). Кўринадики, бу от ўзбек тилида янги маънони англиши учун ишлатилади.

СЎХТА Бу от 'куй-' маъносини англатадиган тожикча *сўхтан* феълининг сўхт ўтган замон асосига (ТжРС, 372) -а кўшимчасини (ТжРС,

543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'куйдирилган паҳта', 'нилникнинг куйган учи' маъноларини англатади (ТжРС, 372: сўхта 2; ЎТИЛ, II, 100).

Т

ТАБИАТШУНОС Бу от 'оламдаги бутун ·борлик' маъносини англатадиган арабча *табиат* отига (АРС, 467) 'бил-' маъносини англатадиган тожикча *шинохтан* феълининг (ТжРС, 458) *шинос* хозирги замон асосини (ТжРС, 457) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, ўзбек тилида *шинос* кисми таркибидаги и товуши у товушига алмаштирилган; 'табиатни ўрганувчи мутахассис' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 102). Бу отдан ўзбек тилида *табиатшунослик* оти ясалган.

ТАБИАТШУНОСЛИК қ. табиатшунос

ТАБРИКНОМА Бу от 'яхши ният билдириб айтиладиган (ёзиладиган) сўзлар' маъносини англатадиган арабча *табрик* оти билан (АРС, 67) 'хат' маъносини англатадиган тожикча *нома* отидан (ТжРС, 271) тузилган бўлиб, 'кутлов сўзлари ёзилган хат' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 103).

ТАВСИЙАНОМА Бу от 'бирор киши ёки нарсадан фойдаланиш хакила билдирилган маълумот' маъносини англатадиган арабча *тавсийа* оти билан (АРС, 893) 'хат' маъносини англатадиган тожикча *нома* отидан (ТжРС, 271) тузилган бўлиб, 'тавсия килиш хақидаги ҳужжат' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 105).

ТАГДОР Бу сифат тожик тилида 'ост' маъносини англатадиган *tag* отига (ТжРС, 375) 'эга бўл-' маъносини англатадиган *доштан* феълининг (ТжРС, 137) *дор* хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'асосли', 'замирида яширин фикр-мақсад мавжуд' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 105).

ТАГДЎЗИ Бу сифат тожик тилида 'ост' маъносини англатадиган *tag* оти билан (ТжРС, 375) 'тик-' маъносини англатадиган *дўхтган* феълининг (ТжРС, 144) дўз хозирги замон асосидан (ТжРС, 143) тузилган бирликка -и кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган; 'таги бир рангдаги ипак билан сидирғасига тўлдирилган' маъносини англатади: *таддўзи дўппи* каби (ЎТИЛ, II, 105). Бу сифат изоҳли лугатга *такдўзи шаклида* ҳам киритилиб (ЎТИЛ, II, 109), 'чамандагул' маъноси биркитилиган.

ТАГСИНЧ Бу от 'ост' маъносини англатадиган тожикча *tag* оти билан (ТжРС, 375) ўзбекча *синч* отидан тузилган бўлиб, 'синчли иморатнинг пойдеворига ёткизиладиган ва устига синчлар ўрнатиладиган узун, бақувват ёғоч' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 105).

ТАДБИРКОР Бу сифат 'бирор ишни рўёбга чикариш учун амалга ошириладиган хатти-харакатлар' маъносини англатадиган арабча *тадбир* отига (АРС, 245) тожикча -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'ўйлаб, режа билан фаолият олиб борувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 106).

ТАҚДҮЗИ қ тагдўзи

ТАЛАБГОР Бу сифат 'излаш', 'сўров' маъносини англатадиган арабча *талаф* отига (АРС, 477) тожикча -гор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бирор ишни бажариш хоҳишини билдирувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 110).

ТАЛАБНОМА Бу от 'излаш', 'сўров' маъносини англатадиган арабча *талаф* оти билан (АРС, 477) 'хат' маъносини англатадиган тожикча *нома* отидан (ТжРС, 377) тузилган бўлиб, 'мальум талаблар баён килинган расмий хат' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 111).

ТАМАГИР Бу сифат 'кучли даражада исташ' маъносини англатадиган арабча *тама* отига (АРС, 481) 'ол-' маъносини англатадиган тожикча *гирифтан* феълийнинг (ТжРС, 103) гир хозирги замон асосини (ТжРС, 102) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'нимадир олишни, ундиришни истовчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 113). Бу сифатдан ўзбек тилида *тамагирлик* мавҳум оти ясалган.

ТАМАГИРЛИК қ тамагир

ТАМАКИ Бу от ТжРСда *тамаку* шаклида келтирилиб, "табак, курево" деб изоҳланган (ТжРС, 379). Ўзбек тилига *o* (*â*) товушини *a* товушига, у товушини *u* товушига алмаштириб олинган; 'чекимлик сифатида ишлатиладиган йирик баргли ўсимлик', 'шу ўсимликнинг куритилган барглари' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 113). Бу от ўзбек сўзлашув тилида *томаки* тарзида ҳам айтилади.

ТАМАКИДОН Бу от *тамаки* отига (к.) -*дон* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'тамаки солинадиган ҳалтacha (идиш)' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 113).

ТАМИЗ Бу от ПРСда [*тәмайз*] шаклида (133), ТжРСда *тамиз* шаклида (379) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган; ПРСда бу от 'фаркланиш', 'ажралиб туриш' маъносини, ТжРСда эса бундан ташқари 'фаҳм-фаросат' маъносини аниглатиши айтилган; ўзбек тилига 'фаҳм-фаросат' маъноси билан олинган (ЎТИЛ, II, 113).

ТАНА I Бу тожикча от 'гавда' маъносини англатадиган *тан* отига (ТжРС, 379) -*a* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'гавданинг бош, кўл, оёклардан ташқари кисми' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 115).

ТАНА II Бу от *тана I* отидан (к.) маъно тараққиётি йўли билан ўсиб чиқкан бўлиб, 'бир-икки ёшли ургочи бузок' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 117).

ТАНГИ (ТАНИ) Бу от тожик тилида 'тор' маъносини англатадиган *танг* (*таң*) сифатига (ТжРС, 380) -*й* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, ўзбек тилида *й* товушининг чўзиклиги йўқолган; тожик тилида 'торлик' маъносини, ўзбек тилида 'икки тоғнинг остки туташган тор ери', 'тор дара' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 117).

ТАНИЖКОН *Танижонингиз соғами?* жумласи таркибида ишлатиладиган бу от тожикча *тан* ва жон отларидан (к.) тузилган бўлиб, 'кишининг бутун борлиги' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 117).

ТАННАРХ Бу от тожикча 'тавда' маъносини англатадиган *тан* оти билан (ТжРС, 379) 'кйимат' маъносини англатадиган *нарх* отидан (ТжРС, 258) тузилган бўлиб, 'максулотнинг ишҳаки ва ишлабчиқариш харажатларидан иборат ўз баҳоси' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 119).

ТАННОВ қ. тарнов

ТАНОВАР ПРСДа [тәнәввөр] оти келтирилиб, 'ёркиник' маъносини англатиши айтилган (135). Ўзбек тилининг изоҳли лугатида 'ракс куйларидан бирининг номи 'деб изоҳланган *тановар* оти (II, 119) ана шу форсча отнинг товӯш жихатидан жиддий ўзгарган шакли бўлса керак : иккичи бўғиндаги *а* товуши *о* (*â*) товушига, охирги бўғиндаги *о* (*û*) товуши *а* товушига алмаштирилган, *вв* товушларидан бири айтилмай қўйган.

ТАНТАНАБОЗ Бу сифат ўзбек тилида 'дабдаба билан ўтказиладиган маросим' маъносини англатадиган арабча *тантана* отига (АРС, 482) 'берилиб ўйна-' маъносини англатадиган тожикча *боҳтан* феълининг (ТжРС, 82) боз хозирги замон асосини (ТжРС, 75) кўшиб хосил килинган; 'дабдабали маросимлар ўтказишга ўта берилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 119). Бу сифатдан ўзбек тилида *тантабозлик* мавхум оти ясалган.

ТАНТАНАБОЗЛИК қ. тантанабоз

ТАНТАНАВОР Бу сифат 'дабдаба билан ўтказиладиган маросим' маъносини англатадиган арабча *тантана* отига (АРС, 482) 'эга' маъносини ифодалайдиган тожикча -*вор* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'тантанали тусга эга' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 120).

ТАНҚИДБОЗ Бу сифат 'ютуқ-камчиликларни кўрсатган холда билдирилган фикр' маъносини англатадиган арабча *тандид* отига (АРС, 822) 'берилиб ўйна-' маъносини англатадиган тожикча *боҳтан* феълининг (ТжРС, 82) боз хозирги замон асосини (ТжРС, 75) кўшиб хосил килинган бўлиб, бўлар-бўлмасга тандид килишни яхши кўрадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 120). Бу сифатдан ўзбек тилида *тандидбозлик* мавхум оти ясалган.

ТАНҚИДБОЗЛИК қ. тандидбоз

ТАП ТОРТ- 'Чўчи-', 'хадиксира-' маъносини англатадиган бу бирикма (ЎТИЛ, II, 121) таркибидаги *тап* кисми асли 'безовта бўл-' маъносини англатадиган тожикча *тапидан* феълининг (ТжРС, 381) *тан* хозирги замон асосига тенг бўлиб, 'безовталаниш' маъносини, бирикма эса 'безовта бўл-' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 121).

ТАР: *тар мева* бирикмаси таркибida қатнашалиган *тар* кисми 'нам', 'сувли' маъносини (ТжРС, 381), *тар мева* бирикмаси эса 'янги етилган сувли мева' маъносини (ЎТИЛ, II, 122) англатади.

ТАРАФДОР Бу сифат ўзбек тилида 'томон' маъносини англатадиган арабча *тараф* отига (АРС, 472) 'эга бўл-', 'тут-' маъноларини англатадиган тожикча *доштан* феълининг *дор* хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'бир неча киши, гоя, харакатдан бирини ёкловчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 123).

ТАРАФКАШ Бу сифат ўзбек тилида 'томон' маъносини англатадиган арабча *тараф* отига (АРС, 472) 'торт-' маъносини англатадиган тожикча *кашидан* феълининг *каш* хозирги замон асосини (ТжРС, 184) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'бирор томон кишиларининг фаолиятини кўллаб-куватловчи', 'тарафма-тараф бўлиб курашувчи томонлардан бирига катъий тарафдор 'каби маъноларни англатади (ЎТИЛ, II, 124).

ТАРАША Бу от 'рандала-', 'ёр-' маъносини англатадиган тожикча *тарошидан* феълининг *тарош* хозирги замон асосига (ТжРС, 383) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, ўзбек тилига о (а) товушини *a* товушига алмаштириб олинган; 'ёриб майдаланган ўтин' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 124).

ТАРАШЛА- Бу феъл тожикча 'йўн-', 'ёр-' маъносини англатадиган *тарошидан* феълининг *тарош* хозирги замон асоси (ТжРС, 383) таркибидаги о (а) товуши *a* товушига алмаштирилган *тараш* шаклига -ла кўшимчасини кўшиб ўзбек тилида ясалган бўлиб, 'кир- (соч, соколни)' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 124).

ТАРАҚҚИЙПАРВАР Бу сифат 'юксалиш', 'ўсиш' маъносини англатадиган арабча *тараққий* отига (АРС, 310) 'тарбияла-', 'парвариша-' маъносини англатадиган тожикча *парвардан* феълининг (ТжРС, 298) *парвар* хозирги замон асосини кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'тараккиёт учун курашувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 125).

ТАРНОВ Бу от тожик тилида 'нам' маъносини англатадиган *тар* оти билан (ТжРС, 381) 'сув оқиши учун курилган мослама' маъносини англатадиган *нов* отидан (ПРС, 557) тузилган бўлиб, 'сув оқиши учун курилма' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 127). Бу от ўзбек сўзлашув тилида *таннов* тарзида ҳам айтилади.

ТАРОЗИ Бу от асли *тарозу* товуш таркибига эга бўлиб (ТжРС, 383), ўзбек тилига у товушини и товушига алмаштириб олинган; лекин Ҳар жойни қўйма орзу, ҳар жойда бор тош, *тарозу* хикмати таркибida бу отнинг асл товуш таркиби сакланган; бу от 'оғирлик ўлчаш асбоби' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 128).

ТАРОЗИБОН Бу от тожикча *тарози* отига (к.) -бон кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'сотиш-олишда молнинг

оғирлигини тарозида тортиб берадиган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 128).

ТАРОЗУ қ тарози

ТАХТА Бу от 'текис' маъносини англатадиган *таҳт* I 2 отидан (ТжРС, 386) -а қўшимчаси билан (ТжРС, 543) ҳосил килинган бўлиб, 'тўладан узунасига текис тилиб олинган ясси ёғоч' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 135).

ТАХТАКАЧ Бу от асли *таҳта* оти билан (к.) 'кайшайган', 'синган' маъносини англатадиган тожикча *кач* сифатидан (ТжРС, 185) тузилган бўлиб, ўзбек тилига қ товушини қ товушига алмаштириб олинган; 'синган, чиккан аъзонинг 'сукларини ўрнига қўйиб, кимирламайдиган қилиб боғлаб қўйишда ишлатиладиган маҳсус тахтача', 'бирор буюмни сиқиб, тах солиш учун ишлатиладиган ост-уст тахтачадан иборат асбоб' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 136). Бу отдан ўзбек тилида *таҳтакачла-* феъли ясалган.

ТАХТАКАЧЛА- қ тахтакач

ТАХТУ БАХТ Бу от тожикча 'хукмдор ўтириши учун сарой тўрига ўрнатилган, маҳсус безатилган ўринидик', 'хукмдорлик' маъносини англатадиган *таҳт* I отини (ТжРС, 386) -у боғламаси орқали 'толеидан маминунлик' маъносини англатадиган *баҳт* отига боғлаб тузилган бўлиб, 'ҳам тахт, ҳам баҳт' маъноси билан *таҳту баҳтдан воз кечиб бирикмаси таркибида ишлатилади (ЎТИЛ, II, 136). ЎТИЛга бу отни -и изофаси билан киритилган ўринили бўлмаган.*

ТАХТИРАВОН Бу от асли 'хукмдор ўтирадиган ўринидик' маъносини англатадиган *таҳт* отини 'юр-' маъносини англатадиган *рафтан* феълининг (ТжРС, 322) *рав* хозирги замон асосига (ТжРС, 317) -он қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб ҳосил килиниб, 'юрадиган' маъносини англатувчи *равон* сифатига боғлаб тузилган изофа бирикмаси бўлиб, ўзбек тилида қўшиб ёзилади; 'марtabали амалдорни, бадавлат кишини ўтиргизиб кўтариб юриладиган усти ёпик хащаматли замбар' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 136).

ТАШАББУСКОР Бу сифат 'бирор ишни бажаришга даъват этиш' маъносини англатадиган арабча *ташаббус* отига (АРС, 390) тожикча -кор қўшимчасини (ТжРС, 542) қўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'ташаббус кўрсатувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 136).

ТАШВИШМАНД Бу сифат 'безовталиқ' маъносини англатадиган арабча *ташвиш* отига (АРС, 421) тожикча -манд қўшимчасини (ТжРС, 542) қўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'бошига ташвиш тушган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 137).

ТАКВОДОР Бу сифат 'гуноҳ, ҳаром ишлардан ўзини тийиш' маъносини англатадиган арабча *тақво* отига (АРС, 908) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча *доштан* феълининг (ТжРС, 137) дор

хозирги замон асосини кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'тunoх, ҳаром ишлардан ўзини сақловчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 145).

ТЕЖАМКОР Бу сифат ўзбек тилида 'исроф кilmай, керагича ўз ўрнида ишлатиш' маъносини англатадиган ўзбекча *тежсан* отига тоҷикча -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'исроф кilmай, керагича ўз ўрнида ишлатувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 152). Бу сифатдан ўзбек тилида *тежсанкорлик* мавхум оти ясалган.

ТЕЖАМКОРЛИК қ. тежамкор

ТЕЗ Бу бирлик ПРСда [*тиз*] шаклида (141), ТжРСда *тез* шаклида (392) келтирилган; ўзбек тилига тоҷикча шакли олинган; кўп маъноли бу бирликнинг бош маъноси деб ПРСда, ТжРСда 'кескир', 'санчилувчан', иккиласми маъноси деб 'шиддат билан', 'зудлик билан' маъноси таъкидланган; ЎТИЛда бош маъно деб 'дарров', 'жадал' маъноси келтирилган (II, 153). Шундай маънони англатадиган бирликка -лик кўшимчасини кўшиб *тезлик* мавхум оти ясалган.

ТЕЗДА, ТЕЗДАН Бу равиш ўзбек тилида 'зудлик' маъносини англатиб келган тоҷикча *тез* отидинг (ТжРС, 141) -да, -дан келишик кўшимчалари кўшилган шакли бўлиб, шу шаклда равишга айланган; 'зудлик билан' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 153).

ТЕЗКОР Бу сифат тоҷик тилида *тез* сифатига (к.) -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'иши тез, чаккон бажарадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 153).

ТЕЗЛИК қ. тез

ТЕЗОБ Бу сифат тоҷикча *тез* сифати билан (ТжРС, 392) 'сув' маъносини англатадиган об отидан (ТжРС, 279) тузилган бўлиб, ПРСда (141) ва ТжРСда (392) 'кислота' маъносини англатиши айтилган; ЎТИЛда (II, 154) шунга якин маъно иккинчи маъно сифатида келтирилиб, биринчи маъно деб 'тез оқадиган' маъноси айтилган, лекин бундай маъно форс ва тоҷик тиллари лугатида келтирилмаган; демак, ўзбек тилида юзага келган.

ТЕКИНХЎР Бу сифат ўзбек тилида *текин* сифатига 'еб-ич' маъносини англатадиган тоҷикча *хўрдан* феълининг *хўр* хозирги замон асосини (ТжРС, 434) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'мехнат кilmай, бошка кишилар хисобига яшайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 155).

ТЕЛБАНАМО Бу сифат 'ақидан озган' маъносини англатувчи ўзбекча *телба* сифатига (ЎТИЛ, II, 156) 'ўхшаб кўрин-' маъносини англатадиган тоҷикча *намудан* феълининг (ТжРС, 257) *намо* хозирги замон асосини (ТжРС, 256) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'жиннига ўхшаб хатти-харакатлар кидувчи, гапиравучи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 157).

ТЕЛБАСАРО Бу сифат 'ақидан озган' маъносини англатадиган ўзбекча *телба* сифатига (ЎТИЛ, II, 156) 'куйла-' маъносини англатадиган тоҷикча *сурудан* феълининг (ТжРС, 369) *саро* хозирги замон асосини (ТжРС, 346)

кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'пойма-пой сўзларни гапириб юрадиган бўлиб колган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 157).

ТЕЛЕТОМОШАБИН Бу от ўзбек тилида русча *телезритель* отининг калькаси сифатида ҳосил қилинган бўлиб, бу от таркибицаги *теле-кисми телевизор* оти таркибидаги *визор* қисмини ташлаш билан юзага келган; асли 'узок' маъносини англатади (СИС, 634); *томошабин* оти ўз ўрнида изохланди.

ТЕПАКАЛ Бу сифат 'юкори' маъносини англатадиган ўзбекча *тепа* оти билан (ЎТИЛ, II, 171) 'сочи тўкилган' маъносини англатадиган тоҷикча *кал* сифатидан (ТжРС, 176) тузилган бўлиб, 'бошининг тепа қисмидаги соchlари тўкилиб кетган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 172).

ТЕРАКЗОР Бу от ўзбекча *терак* отига тоҷикча *-зор* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'терак дарахти ўсадиган майдон' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 174).

ТИЛКА-ПОРА Бу жуфт сифат 'бўлак' маъносини англатадиган тоҷикча *тишка* ва тоҷикча *пора* (к.) сифатларидан тузилган бўлиб, 'майда-майда бўлакларга ажратилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 177).

ТИЛЛА Бу от ПРСда [*тела, тала*] шаклиарида (335), ТжРСда *тилло* шаклида (393) ёзилган; ўзбек тилига тоҷикча шакли *о* товушини *a* товушига алмаштириб олинган; 'олтин' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 177). Бу от бадий асарда *тилло* шаклида ҳам ишлатилади.

ТИЛЛАҚОШ Бу от тоҷикча *тилла* оти билан (к.) ўзбекча *қош* отидан тузилган бўлиб, 'зёлларнинг тилладан ясалган ёки тилла суви юргутирилган, пешанага тақиладиган безак буюм' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 177).

ТИЛЛАҚҮНГИЗ Бу от тоҷикча *тилла* оти билан (к.) ўзбекча *қўнгиз* отидан тузилган бўлиб, 'устики қобиги ялтироқ яшил ранги қўнгиз' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 177).

ТИЛЛО қ. тилла

ТИЛШУНОС Бу от ўзбекча *тил* отига 'бил-' маъносини англатадиган тоҷикча *шинохтан* феълининг (ТжРС, 458) *шинос* хозирги замон асосини (ТжРС, 457) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, *шинос* асоси таркибидаги *и* товуши ўзбек тилида *у* товушига алмаштирилган; 'тилни ўрганувчи, ўргатувчи олим' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 178). Бу отдан ўзбек тилида *тилшунослик* соҳа оти ясалган.

ТИЛШУНОСЛИК қ. тилшунос

ТИМ Бу от ПРСда [*тии*] шаклида чўзик *й* билан (142), ТжРСда *тии* шаклида ёзилган; ПРСда 'кatta карвонсарой' маъносини, ТжРСда 'усти ёпик бозор' маъносини англатиши айтилган; ўзбек тилига тоҷик тилидаги маъноси билан олинган (ЎТИЛ, II, 178).

ТИФ Бу от ПРСда [*тии*] шаклида чўзик *й* товуши билан (142), ТжРСда *тии* шаклида (393) ёзилган; ўзбек тилига форсча шакли *й* товушининг

чўзиклигини ташлаб олинган; 'килич, ханжар, найза каби совук куролларнинг умумий номи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 192).

ТО Бу олд кўмакчи ўрин, пайт маъносини билдирадиган от олдида келтирилиб, 'кадар' маъносини ифодалайди; қадар, довур кўмакчилари билан биргаликда ишлатилади: *то баҳорга довур* каби (ЎТИЛ, II, 193).

ТОБ I Бу тожикча от 'куч', 'токат' маъноларини англатади (ТжРС, 395). Ўзбек тилида *Тобим* қочди, *Тобим* йўқ каби жумлалар таркибида ишлатилади; ўзбек сўзлашув тилида бу жумлалар таркибидаги б товуши в товушига алмаштириб айтилади: *Тобим қочди* каби (ЎТИЛ, II, 193).

ТОБАКАЙ Бу тожикча бирлик асли *то* (к.) *ба* (ТжРС, 39) олд кўмакчилари ва *кай* (качон?) сўроқ олмошидан тузилган бўлиб (ТжРС, 175: *то ба кай*), ўзбек тилида кўшиб ёзилади; 'качонгача?' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 193).

ТОБЛА- I Бу феъл 'киздир-' маъносини англатадиган тожикча *тофтан* II феълининг (ТжРС, 397) *тоб* хозирги замон асосига (ТжРС, 395) ўзбекча -ла кўшимчасини кўшиб ясалган бўлиб, 'киздир-', 'чиннитир-' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 194). Ўзбек сўзлашув тилида бу феъл б товушини в товушига алмаштириб *тобла-* тарзида ҳам айтилади.

ТОБЛА- II Бу феъл 'чийир-' маъносини англатадиган тожикча *тофтан* I феълининг (ТжРС, 397) *тоб* хозирги замон асосига (ТжРС, 395) ўзбекча -ла кўшимчасини кўшиб ясалган бўлиб, '(ипни) чийириб пишиш-', '(сочни) чийириб пишик ўр-' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 194). Ўзбек сўзлашув тилида бу феъл б товушини в товушига алмаштириб *тобла-* тарзида ҳам айтилади.

ТОВОН Бу сифат 'нурлан-', 'яркира-' маъносини англатадиган тожикча *тофтан* феълининг (ТжРС, 397) *тоб* хозирги замон асосига (ТжРС, 395) -он кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'яркираб турувчи', 'мўл-кўл нур сочувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 194).

ТОВА Бу тожикча от 'киздир-' маъносини англатадиган *тофтан* II феълининг (ТжРС, 397) *тоб* хозирги замон асосига (ТжРС, 395) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб (ТжРС, 395), ўзбек тилида таркибидаги б товуши в товушига алмаштирилган; 'куюқ овқат масаллигини пиширишда ишлатиладиган', кирғоғи юкорига бироз қайириб ясалган, доира шаклидаги ясси металл хўжалик буюми' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 194).

ТОВЛА- к тобла-

ТОВОН II Бу тожикча от 'келтирилган зарарни қоплаш ҳаки' маъносини англатади (ТжРС, 195); ўзбек тилида *тован тўла-*, *тованига қол-* каби бирикмалар таркибида ишлатилади (ЎТИЛ, II, 195).

ТОЗИ Бу от 'тез ютур-' маъносини англатадиган тожикча *тохтан* феълининг (ТжРС, 397) *тоз* хозирги замон асосига (ТжРС, 396) -й

кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'тез югурадиган от', 'тез югурадиган ит' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 197).

ТОИНКИ Бу тоҷикча боғловчи асли *то* олд кўмакчиси (к.), ин кўрсатиш олмоши (ТжРС, 173), *ки* боғловчисидан иборат бўлиб, ўзбек тилида кўшиб ёзилади; 'мақсад шуки', 'негаки' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 197).

ТОЙ II ПРСда [*тайче*] оти келтирилиб, "тюк, узел" деб изоҳланган (106); шундан маълум бўладики, *той II* асли 'қандайдир молнинг тўп холатидаги боғлами' маъносини англатади: *беш той пахта* (ёки газлама) каби (ЎТИЛ, II, 197). Шу отдан ўзбек тилида *тойла-* ('той-той қилиб тахлаб боғла-') феъли ясалган.

ТОЙЛА -к, той II

ТОКАЙ(ГАЧА) Бу тоҷикча пайт сўроқ олмошӣ *то* олд кўмакчиси (к.), 'качон?' маъносини ифодалайдиган *кай* олмашидан (ТжРС, 175) тузилган бўлиб, 'качонгача?' маъносини билдиради; ўзбек тилида бу олмошга -гача кўшимчасини кўшиб ишлатиш ҳам мавжуд (ЎТИЛ, II, 198).

ТОКЗОР Бу от 'узум ўсимлиги' маъносини англатадиган тоҷикча *ток I* отига (ТжРС, 198) -зор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'узум ўсимлиги билан банд майдон' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 198).

ТОКИ Бу таъкидовчи тоҷикча *то* олд кўмакчиси (к.) ва *ки* боғловчисидан тузилган бўлиб (ТжРС, 395), 'охир оқибат' каби маънони англатади (ЎТИЛ, II, 198).

ТОЛГУЛ Бу от 'ингичка узун баргли, сурх новда отиб ўсадиган дарахт' маъносини англатадиган *тол I* оти билан (ЎТИЛ, II, 198) 'чечак' маъносини англатадиган тоҷикча *гул* отидан (ТжРС, 106) тузилган бўлиб, 'самбиттул' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 199).

ТОМОКИ -к, тамаки

ТОМОШАБИН Бу от тоҷик тилида 'ўйин-кулги' маъносини англатиш учун ишлатиладиган арабча *тамошин* отининг (APC, 756) *тамошо* шаклига (ТжРС, 379) 'кўр-' маъносини англатадиган тоҷикча *дидан* фсылининг (ТжРС, 128) *бин* хозирги замон асосини (ТжРС, 71) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, ўзбек тилига *тамошо* кисмидаги *а* товушини *о* (*â*) товушига, охиридаги *о* товушини *a* товушига алмаштириб олинган; 'томоша кўрувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 201).

ТОР Бу тоҷикча от асли 'ип' маъносини англатиб, кейинчалик 'чолғу асбобининг чертиб товуш чиқариладиган ипи' маъносини англата бошлаган (ТжРС, 397 : *top I*) шу маънодан 'торли чолғу асбоби' маъноси ўсиб чиқкан (ТжРС, 397 : *top V*; ЎТИЛ, II, 205).

ТОФОРА Бу тоҷикча от асли *tagora* товуш таркибига эга бўлиб (ТжРС, 389), ўзбек тилига биринчи бўғиндаги *a* товушини *o* (*â*) товушига алмаштириб олинган; 'кatta чукур тўғарак идиш' маъносини англатади

(ЎТИЛ, II, 212). Бу отдан ўзбек тилида *товорача* ('кичик тогора') оти хосил килинган.

ТОГОРАЧА қ. тогора

ТУЗДОН Бу от ўзбекча *туз* отига тожикча *-дон* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'туз солиб овқат столига қўйиладиган кичкина идиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 219).

ТУЗ-НАМАК Бу жуфт от ўзбекча *туз* оти билан 'туз' маъносини англатадиган тожикча *наимак* отидан (ТжРС, 256) тузилган бўлиб, 'овқат' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 220).

ТУНД Бу сифат 'кескинилк хусусияти бор' маъносини англатаб, тожик тилида хидга, шамолга, одамга нисбатан (ТжРС, 399); ўзбек тилида эса факат одамга нисбатан ишлатилиди; 'кўпол муомалали', 'бадқовоқ' каби маъноларни англатади (ЎТИЛ, II, 223).

ТУРКИЙГЎЙ Бу сифат 'насл-насаби, тили, маданияти, урф-одати асли бир бўлиб, турк деб аталадиган кишиларнинг умумий номи' маъносини англатадиган *турк* отидан *-ий* кўшимчаси билан ясалган туркӣ сифатига 'гапир-' маъносини англатадиган тожикча гуфтан феълининг гўй ҳозирги замон асосини (ТжРС, 110) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'туркий тилида гапириувчи, ижод килувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 225).

ТУРКИЙШУНОС Бу от 'туркларга мансуб' маъносини англатадиган *туркӣ* сифатига (ЎТИЛ, II, 225) 'ўрган-' маъносини англатадиган тожикча *шинохтан* феъли (ТжРС, 458) *шинос* ҳозирги замон асосининг ўзбек тилига товуш ўзгариши билан олинган *шунос* шаклини кўшиб хосил килинган; 'туркий миллат, халқларнинг тили, адабиёти, маданияти, тарихини ўрганувчи мутахассис' маъносини англатади. Бу от ЎТИЛга киритилмаган. Бу отта "турколот" эмас, "тюрколот" изохи мос.

ТУРКОНА Бу сифат *турк* отига тожикча *-она* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ўзбек тилида хосил килинган; 'туркий халқларга хос' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 226).

ТУРКШУНОС Бу от *турк* отига 'ўрган-' маъносини англатадиган тожикча *шинохтан* феъли (ТжРС, 458) *шинос* ҳозирги замон асосининг ўзбек тилига товуш ўзгариши билан олинган *шунос* шаклини кўшиб хосил килинган; 'турк миллатининг тили, адабиёти, маданияти, тарихини ўрганувчи мутахассис' маъносини англатади. Бу от ЎТИЛга "турколот" изохи билан киритилган (II,226).

ТУРП Бу тожикча от асли *турб* товуш таркибига эга бўлиб (ТжРС, 399), ўзбек тилига б товушини *и* товушига алмаштириб олинган; 'хосили кўкиш, пиширилмай овқатга кўшиб ейнладиган думалоқ шаклии сабзовот' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 228). Ўзбек сўзлашув тилида бу от *турун* тарзида хам айтилади.

ТУРУП қ. турп

ТУТЗОР Бу от 'барги ишак куртига асосий озиқ бўладиган жануб дарахти' маъносини англатадиган тожикча *тут* оғига (ТжРС, 231) -зор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'тут дарахти ўстириладиган майдон' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 232).

ТУХУМ Бу от ПРСда [*тоҳм*] шаклида (113), ТжРСда *тум* шаклида (400) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шаклидаги *ҳи* товушлари оралигига у товушини киритиб олинган; 'урғочи парранда, тошбака ва бошқа хайвонларниң бола очиш учун кўйдиган, қобикка ўралган жиссий умуртқаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 236).

ТУФУРУҚХОНА Бу от ўзбекча *муеззурүк* отига (ЎТЭЛ, 364) тожикча *хона* отини (к.) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'аёллар бола туғиши олдидан ётказиладиган тиббий муассаса' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 241).

ТЎДА Бу от ПРСда [*туде*] шаклида (137), ТжРСда *тӯда* шаклида (400) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шакли олинган; 'бир ерга тўпланган нарсалар', 'бир ерга тўпланган одамлар' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 242). Бу отдан ўзбек тилида *тӯдала* - феъли ясалган.

ТЎДАЛА- ҳ, тӯда

ТЎЙНА ҳ, тўйона

ТЎЙНА Бу от ўзбекча *тўй* отига тожикча *-она* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган; 'тўй эгасига бериладиган совға, маблағ' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 242). Бу от ўзбек сўзлашув тилида *тўйана* тарзида ҳам айтилади.

ТЎП II Бу тожикча от асли *тўб* товуш таркибига эга бўлиб (ТжРС, 400), ўзбек тилига *б* товушини *п* товушига алмаштириб олинган; 'тӯда' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 250).

ТЎРВА Бу тожикча от асли *тўрба* товуш таркибига эга бўлиб (ТжРС, 401), ўзбек тилига *б* товушини *в* товушига алмаштириб олинган; 'копчик', 'халта' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 253).

У

УДДАБУРО Бу сифат 'мажбурият' маъносини англатадиган арабча *үҳда* оти билан (АРС, 546; ЎКААКЛ, 355) 'ўткир' маъносини англатадиган тожикча *бурро* сифатидан (ТжРС, 36; ЎТИЛ, II, 152) тузилган; ўзбек тилига ҳ товушини ດ товушига алмаштириб, *рр* товушларидан бирини ташлаб олинган; 'ишни усталик билан этчили бажарадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 264). Сўзлашув тилида бу сифат аслига мос равишда иккита *r* товуши билан *уддабурро* тарзида айтилади.

УКПАР Бу от ўзбек тилида 'йиртқич тун куши' маъносини англатадиган укки оти билан (ЎТИЛ, II, 270) 'парранда танасини қоплаб турадиган юмшоқ ва нафис пат' маъносини англатадиган тожикча *пар* отидан тузилган бўлиб, кейинчалик укки оти таркибидаги *ки* товушлари айтилмай, колган кисмлар кўшиб ёзиладиган бўлган; 'ўғил бола бош

кайимига безак учун чатиб кўйиладиган укки пати' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 271).

УЛУФВОР Бу сифат ўзбекча улуг сифатига тожикча -вор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'салобатли', 'юкори даражадаги' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 273). Бу сифатдан ўзбек тилида удуеворлик мавхум оти ясалган.

УЛУФВОРЛИК *к.* удуевор

УЛУҒЗОДА Бу от ўзбекча улуғ сифатига 'үтиг', 'фарзанд' маъносини англатадиган тожикча зода отини (ТжРС, 156) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'юкори мартабали кишининг фарзанди' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 273).

УМИД Бу тожикча от асли умед таркибига эга бўлиб (ТжРС, 402), ўзбек тилига иккинчи бўғиндаги э (e) товушини *и* товушига алмаштириб олинган; 'бир ишнинг амалга ошувини истаб кутиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 274).

УМИДБАХШ Бу сифат тожикча умед отига (ТжРС, 402) 'бер-', 'совға қил-' маъносини англатадиган баҳшидан феълининг (ТжРС, 52) баҳш ҳозирги замон асосини (ТжРС, 51) кўшиб хосил килинган бўлиб, ўзбек тилига умед қисми таркибидаги э (e) товушини *и* товушига алмаштириб олинган; 'умид-ишонч билан қарашга ундейдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 274).

УМИДВОР Бу сифат тожикча умед (*к. умид*) отига -вор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'бирор ишнинг рӯёбга чикишига ишонч хосил қилган' каби маънони англатади (ЎТИЛ, II, 274).

УМРБОД Бу равиш 'ҳаёт' маъносини англатадиган арабча *умр* оти билан (АРС, 540) 'саклан!', 'мавжуд бўл!' маъносини англатадиган тожикча бод хитобидан (ТжРС, 74) тузилган бўлиб, 'умрнинг бошидан охиригача' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 275).

УМРГУЗАРОНЛИК Бу от ўзбек тилида тожикча *умргузаронӣ* оти (ТжРС, 403) охиридаги -ӣ кўшимчасини ўзбекча -лик кўшимчасига алмаштириб хосил қилинган; *умргузарон* оти эса 'ҳаёт' маъносини англатадиган арабча *умр* отига (АРС, 540) 'ўтказ-' маъносини англатадиган тожикча гузаштан феълининг гузар ҳозирги замон асосини (ТжРС, 106, 105) кўшиб тузилган *умргузар* сифатига -он кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'ҳаёт кечириш' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 275).

УСТА Бу тожикча сифат *усто* таркибига эга бўлиб (ТжРС, 403), ўзбек тилига *о* товушини *а* товушига алмаштириб олинган; асли 'бирор ишни моҳирлик билан бажарадиган' сифат маъносини англатади; шу маъно асосида 'малакали мутахассис' от маъноси ўсиб чиқкан (ЎТИЛ, II, 282).

УСТАХОНА Бу от тожик тилида *усто* отига (к. *уста*) хона отини (ТжРС, 426) қўшиб ҳосил қилинган бўлиб, ўзбек тилига *усто* оти таркибидаги *о* товушини *а* товушига алмаштириб олинган; 'бирор нарса яаш, тъмирлаш билан шугулланадиган кичик корхона' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 282).

УСТИХОН қ. устухон

УСТУХОН Бу тожикча от 'суяқ' маъносини англатади (ТжРС, 404); ўзбек тилида тузилган чўлу *устухон* сифати таркибида асли шу маъноси билан катнашади; *устухон* оти ўзбек тилида 'суяқ' маъносини эмас, 'овқатга солиб пишириладиган суюкли гўшт' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, II, 284). Ўзбек сўзлашув тилида бу от *устихон* тарзида хам айтилади.

Ф

ФАНД БЕР- қ. панд II

ФАРЗАНД Бу тожикча от 'ота-онанинг боласи' маъносини англатади (ТжРС, 406); адабий ўзбек тилида шу товуш таркиби билан айтилади ва шундай маънони англатади (ЎТИЛ, II, 295); сўзлашув тилида *ф* товуши *и* товушига алмаштирилади, баъзан охирги *д* товуши талаффуз қилинмайди.

ФАРЗИН Бу от 'чакконлик, 'тезлик' маъносини англатадиган [ферзи] отига (ПРС, 367) -*(и)*н кўшимчасини (ТжРС, 542) қўшиб ҳосил қилинган бўлиб, ўзбек тилига *э(е)* товуши *а* товушига алмаштириб олинган; 'шахмат ўйинида энг кучли сипоҳ (королева)' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 295).

ФАРИЙД Бу тожикча от 'дод солиши', 'додлаб ёрдамга чакириш' маъносини англатади (ТжРС, 408); ўзбек тилида эса 'дод солиб йиглаш' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, II, 295).

ФАРМОЙИШ Бу от 'буор-' маъносини англатадиган тожикча *фармудан* феълининг (ТжРС, 407) *фармо* хозирги замон асосига (ТжРС, 406) -*ии* кўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб ҳосил қилинган; ўзбек тилида *ои* товушлари оралигига *й* товуши киритилган; 'топширик', 'кўрсатма' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 296).

ФАРМОН Бу от 'буор-' маъносини англатадиган тожикча *фармудан* феълининг (ТжРС, 407) *фармо* хозирги замон асосига (ТжРС, 406) -*и* кўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'буйруқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 296).

ФАРОВОН Бу тожикча сифат 'мукаммаллик' маъносини англатадиган *фар* оти билан (ТжРС, 406) 'замон' маъносини англатадиган *овон* отидан (ТжРС, 283) тузилган бўлиб, 'яаш учун барча шароит мухайё' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 296).

ФАҚИРОНА Бу равиш тожик тилида 'қашшоқ' маъносини англатадиган арабча *факир* сифатига (АРС, 604) тожикча -*она*

кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'факирларга (кашишоқларга) хос йўсинга' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 298).

ФИДОКОР Бу сифат тожик тилида 'ўзини курбон килиш' маъносини англатадиган арабча *фидо* отига (АРС, 586) тожикча -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган; 'Фидойи', 'чексиз садоқатли' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 299). Бу сифатдан ўзбек тилида **фидокорлик** мавхум оти ясалган.

ФИДОКИРЛИК қ. фидокор

ФИДОКОРОНА Бу тожикча равиш **фидокор** сифатига (к.) -она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'фидокорларча', 'чексиз садоқат билан' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 299).

ФИЛ Бу от ПРСда [фил] шаклидан (374) [тил] шаклига (102) ҳавола қилинган ва у ерда ҳар икки шакли келтирилган; ТжРСда *тил* шаклидан (306) *фил* шаклига (411) ҳавола қилиниб, ўша ерда 'сиртга чиккан икки курак тишли ва бакувват ҳартумли жуда катта хайвон', 'шахмат ўйинида диагонал йўналишда харакат киладиган сипоҳ' маъноларини англатиши айтилган; ўзбек тилига *фил* шакли шу икки маъноси билан олинган (ЎТИЛ, II, 300).

ФИРИБ Бу от 'алда-'; 'лакиллат-' маъносини англатадиган тожикча *фирефтан* феълининг *фиreb* ҳозирги замон асосига (ТжРС, 411) тенг бўлиб, ўзбек тилига э(е) товушни и товушига алмаштириб олинган; 'касдан алдаш', 'хийла-найранг' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 301).

ФИРИБГАР Бу сифат тожик тилида *фиreb* (*фириб*) отига (к.) -гар кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'алдаш, хийла-найранг ишлатиш билан шугулланадиган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 301). Бу сифатдан ўзбек тилида **фирибгарлик** мавхум оти ясалган.

ФИРИБГАРЛИК қ. фирибгар

ФИРУЗ Бу сифат ПРСда [фируз] шаклидан (374) [тируз] шаклига (100) ҳавола қилиниб, ўша ерда изохланган; ТжРСда аксинча, *тируз* шаклидан (307) *фируз* шаклига (411) ҳавола қилиниб, ўша ерда изохланган; ЎТИЛда бу бирлик [$a < \phi\text{-}t$] таъкиди билан *фируз* шаклида келтирилган (301). Бу лугатдаги таъкидга кўра *фируз* асли форс-тожикча бўлиб, бу тилилардан араб тилига ўтган, кейинчалик ўзбек тилига араб тилидан олинган деб тушуниш лозим бўлади. Аслида эса АРСда *фируз* сифати келтирилмаган, *фируза* оти (к.) келтирилган (615). Демак, бу сифат асли *тируз* шаклига эга деб, бу сифатининг ПРСда келтирилган шакли аслига тўғри деб хуласа чиқариш мумкин. Ўзбек тилига бу сифат форс тилидан иккиласмчи *фируз* шаклида олинган бўлиб чиқади. Бу сифат ПРСда, ТжРСда 'ғолиб', 'бактли' маъноларини англатиши бир хил таъкидланган; ЎТИЛга бу бирлик от сифатида киритилиб, 'ўзбек халқ куйларидан бирининг номи' деб изохлангани етарли эмас (301).

ФИРУЗА Бу от ПРСда [фирузә] шаклида (374), ТжРСда *фирӯза* шаклида (411) келтирилган; ўзбек тилига форс тилидаги шакли э (е) товушини *а* товушига алмаштириб олинган. Хар икки лугатта бу бирлик от сифатида киритилиб, "бирюза" деб изохланган; ЎТИЛда ҳам шу маъно бош маъно сифатида бериллиб, 'мовий', 'хаво ранг' сифат маъносига иккинчи ўринда келтирилган; асли бу кимматбаҳо тошга исм унинг ранги асосида берилган, демак, бу бирлик – бош маъносига кўра сифат, кўчма маъносига кўра от. Бу бирлик *фируз* сифатига боғлиқ эмас.

ФИГОН қ. афғон

ФОЛБИН Бу от тожик тилида 'ниманингдир ёрдамида қандай ижобий воқеа-ҳодиса рўй беришини олдиндан айтиб бериш' маъносини англатадиган арабча *форс* отига (АРС, 578) 'кўр-' маъносини англатадиган тожикча *дидан* феълининг (ТжРС, 128) бин ҳозирги замон асосини (ТжРС, 71) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'қандай воқеа-ҳодиса рўй беришини олдиндан айтиб берувчи киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 304). Бу отдан ўзбек тилида *фолбинлик* оти ясалган.

ФОЛБИНЛИК қ. фолбин

ФОРСИЙ Бу сифат *форс* отига (ТжРС, 413) -й(-ий) кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'форс тилида айтилган ёки ёзилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 305).

ФОРСИЙГҮЙ Бу сифат *форсий* сифатига (к.) 'гапир-' маъносини англатадиган *гуфтан* феълининг гүй ҳозирги замон асосини (ТжРС, I 10) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'форс тилида гапирадиган' маъносини англатади. Бу сифат ЎТИЛга киритилмаган.

ФОРСЧА Бу сифат *форс* отига ўзбекча -ча кўшимчасини кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'форс тилида ёзилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 306).

ФОТИХАХОН Бу от 'Куръоннинг биринчи сураси' маъносини англатадиган арабча *фотиҳа* отига (АРС, 580) 'ўқи-' маъносини англатадиган тожик-ча хондан феълининг хон ҳозирги замон асосини (ТжРС, 426) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'вафот этган кишининг уйига ёки ҳайит кунлари уч кун давомида фотиха ўкишга келиб-кетадиган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 306).

X

ХАБАРДОР Бу сифат 'киши ёки нарса ҳакида маълумот', 'дарак' маъносини англатадиган арабча *хабар* отига (АРС, 209) 'эга бўл-' маъносини англатадиган *доштан* феълининг (ТжРС, 137) *дор* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб тузилган бўлиб, 'хабар топган', 'хабар етказилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 309).

ХАБАРНОМА Бу от ўзбек тилида 'киши ёки нарса ҳакида маълумот', 'дарак' маъносини англатадиган арабча *хабар* оти билан (АРС, 209) 'хат'

маъносини англатадиган тожикча *нома* отидан (ТжРС, 271) тузилган бўлиб, 'нимадандир хабар берувчи хужжат', 'чакирув қоғози' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 64).

ХАЙОЛПАРАСТ Бу сифат 'бирор ишни амалга ошириш тўтрасида ўйлаш, фикр юритиш' маъносини англатадиган арабча *хайол* отига (АРС, 243) 'сајда кил-' маъносини англатадиган тожикча *парастидан* феълининг *параст* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 298) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'ҳаёл суришни яхши кўрадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 311).

ХАЗАНАК Бу от асли 'кузда сарғайиб тўқиладиган барглар', 'куз' маъносини англатадиган тожикча *хазон* отига (ТжРС, 417) -ак кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, ЎТИЛга бу от таркибидағи *о(д)* товуши *а* товушига алмаштирилган сўзлашув тили шаклида киритилган; 'кузда асоси йигиштириб олинган ҳосилнинг олинмай колган колдиғи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 311).

ХАЗОН қ. *хазанак*

ХАЙРИХОҲ Бу сифат асли *хайрҳоҳ* шаклига эга (ПРС, 205; ТжРС, 417); кетма-кет келган *йрҳ* товушларини айтиш қийин бўлгани сабабли р товушидан кейин *и* товуши киритилган. *Хайрҳоҳ* сифати тожик тилида 'ўз ихтиёри билан бериладиган ёрдам' маъносини англатадиган арабча *хайр* отига (АРС, 242) 'иста-' маъносини англатадиган тожикча *хостан* феълининг (ТжРС, 427) *ҳоҳ* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 428) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'бирор ҳаракат-фаолиятга, фикрга қўшилувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 312).

ХАЛАЖОЙ қ. *халожой*

ХАЛОЖОЙ Бу от 'ҳеч ким йўқ' маъносини англатадиган арабча *хало* сифати билан (АРС, 477) тожикча *жой* отидан тузилган бўлиб, 'хожатхона' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 313). Ўзбек сўзлашув тилида бу от *халажой* тарзида ҳам айтилади.

ХАЛОСКОР Бу сифат 'озод бўлиш' маъносини англатадиган арабча *халос* отига (АРС, 233) тожикча *-кор* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'озод қилувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 313).

ХАЛҚОБ қ. *халқоб*

ХАЛҚПАРВАР Бу сифат тожик тилида 'маълум бир саҳнда биргаликда яшовчи одамлар' маъносини англатадиган арабча *халқ* отига (АРС, 235) 'тарбияла-', 'ғамхўрлик кўрсат-' маъносини англатадиган тожикча *парвардан* феълининг *парвар* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 298) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'халқ манбаатини кўзлаб иш юритадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 314).

ХАМ : ҳам қили- феъли таркибида ишлатиладиган бу сифат асли 'эгил-' маъносини англатадиган тожикча *хамидан* феълининг ҳам ҳозирги замон

асосига (ТжРС, 418) тенг бўлиб, 'эгиши', 'бошни куйига эгиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 315).

ХАМАК Бу от асли 'пишиб етилмаган' маъносини англатадиган тожикча *хом* сифатига -ак кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган (ТжРС, 425); ЎТИЛга биринчи бўгиндаги о (а) товуши *а* товушига алмаштирилган (сўзлашув тили) шакли киритилган; 'пишиб етилмаган ковун', 'сапча' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 315).

ХАМ КИЛ- *к* хам

ХАМИРТУРУШ Бу от ўзбек тилида 'унни сув ёки сут билан кориб хосил килинган юмшок хом маҳсулот' маъносини англатадиган арабча *хамир* отига (АРС, 237) 'ачит-' маъносини англатадиган тожикча *туршидан* феълининг (ТжРС, '400) *туриш* хозирги замон асосини (ТжРС, 399) кўшиб хосия килинган бўлиб, *туриш* асосининг *риш* товушлари оралигига у товуши киритилган (ТжРС, 418); 'хамирни оширишга хизмат қиласидиган ачитки' (дрожжи) маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 315).

ХАНДА Бу от 'кул-' маъносини англатадиган тожикча *хандидан* феълининг (ТжРС, 419) *ханд* хозирги замон асосига -он кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кулги' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 315).

ХАНДОН Бу сифат 'кул-' маъносини англатадиган тожикча *хандидан* феълининг (ТжРС, 419) *ханд* хозирги замон асосига -он кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кулиб турувчи', 'шўх-шўх куловчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 315).

ХАНДОН-ХУШОН Бу жуфт равиш *хандон* сифати билан (к.) 'кувнок' маъносини англатадиган тожикча *хум* сифатига (ТжРС, 432) -он кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган *хушон* сифатидан тузилган бўлиб, 'шод-кувнок', 'хушчакчак' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 315).

ХАРИД Бу от 'сотиб ол-' маъносини англатадиган тожикча *харидан* феълининг (ТжРС, 419) *харид* ўтган замон асосига тенг бўлиб, 'сотиб олиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 316).

ХАРИДОР Бу от 'сотиб ол-' маъносини англатадиган тожикча *харидан* феълининг (ТжРС, 419) *харид* ўтган замон асосига -ор кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'сотиб оловчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 316).

ХАРИДОРБОП Бу сифат тожикча *харидор* оти билан (к.) 'мос', 'яхши' маъносини англатадиган *боб* II сифатидан (ТжРС, 73) тузилган бўлиб, ўзбек тилида охирги *б* товуши *и* товушига алмаштирилган; 'харидорлар талабига мос' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 316).

ХАРИДОРГИР Бу сифат тожикча *харидор* отига (к.) 'ол-' маъносини англатадиган *гирифтан* феълининг (ТжРС, 103) *гириф* хозирги замон асосини

(ТжРС, 102) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'тез сотилиб кетадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 316).

ХАРСАНГ Бу от тожик тилида 'шак' маъносини англатадиган ҳар оти билан (ТжРС, 419) 'тош' маъносини англатадигансанг отидан (ТжРС, 339) тузилган бўлиб, 'катта хажмли тош' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 317).

ХАРХАША Бу от ТжРСга разг таъкиди билан киритилган (420), 'жанжал', 'айтишув' каби маъноларни англатади (ЎТИЛ, II, 317).

ХАСКАШ Бу от 'курук ўсимлик пояси', 'хашак' маъносини англатадиган тожикча *ҳас* отига (ТжРС, 318) 'торт-' маъносини англатадиган тожикча *кашидан* феълининг *каш* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 184) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'хашак, ҳас-чўп' каби нарсаларни йиғиш, тўплаш учун ишлатиладиган узун дастали, кўп тишли асбоб' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 318).

ХАСТА Бу сифат 'жароҳатла-' маъносини англатадиган тожикча *хастан* феълининг (ТжРС, 420) *хаст* ўтган замон асосига -а кўшимчасини (ТжРС, 560) кўшиб хосил қилинган ўтган замон сифатдоши шакли бўлиб (ТжРС, 420), 'жароҳатланган', 'нотоб' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 318).

ХАСТАДИЛ Бу сифат тожикча *хаста* сифатдоши билан (к.) 'кўнгил' маъносини англатадиган *дил* отидан (ТжРС, 129) тузилган бўлиб, 'руҳан ззилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 318).

ХАТЧУП Бу от 'ёзув' маъносини англатадиган арабча *хат* оти билан (АРС, 224) 'ёғоч' маъносини англатадиган тожикча чўб отидан (ТжРС, 448) тузилган бўлиб (ТжРС, 421), ўзбек тилига охирги б товушини *и* товушига алмаштириб олинган; 'ўқилаётган' китобнинг сахифасини кўрсатиб турадиган махсус чўп ёки көз' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 320).

ХАФА Бу сифат ПРСда [хәфә] шаклида келтирилиб, 'нафаси сикилиб турган', 'кайгули' маъносини (195), ТжРСда *хафа* шаклида келтирилиб, 'кайгули', 'нафаси сикилиб турган' маъносини (421) англатиши айтилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли 'кайгули' маъноси билан олинган (ЎТИЛ, II, 320). Бу сифатдан ўзбек тилида *хафалаш-* феъли, *хафалик* оти ясалган.

ХАФАГАРЧИЛИК Бу от ўзбек тилида тожикча *хафа* сифатига (к.) олдин тожикча -гар кўшимчасини (ТжРС, 542), кейин ўзбекча -чилик кўшимчасини кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'бир-биридан хафа бўлиш холати' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 321).

ХАФАЛАШ- қ. *хафа*

ХАФАКОН Бу от ПРСда [хәффәған] ва [хәффәған] шакларида келтирилиб, 'юрак ўйноги', 'кон томирларининг сикилини', 'кон харакатланишининг тўсилиши' маъноларини англатиши айтилган (195); ТжРСда *хафакон* шаклида келтирилиб "мед. астма, удушье" деб изохланган (421). ЎТИЛда биринчи маъно деб 'мунгли', 'ғамгин' маъноси, иккинчи маъно деб 'кон

босими ортиши туфайли юз берадиган касаллик' маъноси таъкидланган (II, 321). Бу от таркибидаги хафа кисмининг маъноси аник, лекин қон, ҳон, гон кисмларининг маъноси лугатларда изохланмаган. Бу от 'кон босимининг кўтарилиши билан юз берадиган касаллик' маъносини англатади дейиш тўғри.

ХАШАК Бу от ПРСда [хашак] ва [хаше] шаклларида келтирилиб, "мусор, щепки" деб (184), ТжРСда хошок шаклида келтирилиб, "высохшая на корню трава" деб (428) изохланган; ўзбек тилига бу от оға товушларини *a* товушларига алмаштириб тожик тилидаги маъноси билан олинган (ЎТИЛ, II, 321).

ХАШАКИ Бу сифат форсча [хашак] отига (к.) -и кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'паст нав', 'паст зотли' маъносини англатади : *хашаки лавлаги, хашаки товук* каби (ЎТИЛ, II, 321).

ХИЙОНАТКОРОНА Бу равиш 'аҳдини бузиш' маъносини англатадиган арабча *хийонат* отига (АРС, 241) тожикча -кор кўшимчаси (ТжРС, 542) билан ясалган *хийонаткор* сифатидан (ТжРС, 422) -она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'аҳдини бузган холда' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 322).

ХИЗМАТКОР Бу от 'мехнат' маъносини англатадиган арабча *хизмат* отига (АРС, 213) тожикча -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'кимнингдир шахсий иш-юмушини бажарадиган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 323). ТжРСга бу от -кор кўшимчасининг -гор шакли билан ясалган *хизматгор* шаклида киритилган (ТжРС, 422).

ХИЙЛА Бу микдор равини ПРСда [хейли] шаклида келтирилиб, "1) очень; 2) много; часто" деб (206), ТжРСда хеле шаклида келтирилиб, "1) очень, чрезвычайно, крайне ..; 2) много, долго" деб (422) изохланган. Ўзбек тилига форсча шакли э (е) товушини *и* товушига, *и* товушини *a* товушига алмаштириб олинган. Ўзбек тилида бу равиш тожик тилидагининг акси бўлган маънони – 'маълум даражада, бирмунча, пича' маъносини англатиш учун ишлатилади. Бу равиш сўзлашув тилида форсча *хейли* шаклига якнорок *хийли* шаклида ҳам айтилади. •

ХИЙЛИ қ. хийла

ХИЛХОНА Бу от 'яқин, қариндош қишилар' маъносини англатадиган арабча *хил* оти билан (АРС, 230) 'жой' маъносини англатадиган *хона* отидан (ТжРС, 331) ўзбек тилида тузилган бўлиб, 'қабристонда бир ургувлод қишиларини дағи этиш учун ажратилган жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 324).

ХИРА Бу кўп маъноли тожикча сифат 'тиник бўлмаган', 'ғашга тегадиган', 'сур' каби маъноларни англатади (ПРС, 205; ТжРС, 423; ЎТИЛ, II, 325). Бу сифатдан ўзбек тилида *хиралаш-*, *хиралик қиши-* феъллари ҳосил қилинган.

ХИРАДМАНД Бу тожикча сифат 'акл-заковат' маъносини англатадиган *хирад* отига (ТжРС, 423) -манд кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'акл-заковат сохиби' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 325).

ХИРАЛАШ- қ. хира

ХИРАЛИК ҚИЛ- қ. хира

ХИРАХАНДОН Бу сифат тожикча 'гашга тегадиган' маъносини англатадиган *хира* сифати билан (к.) 'шўх-шўх кулувчи' маъносини англатадиган *хандон* сифатидан (к.) тузилган бўлиб, 'гашга тегадиган даражада бўлар-бўлмасга кулаверадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 326).

ХИРГОЙИ Бу от ўКААКЛла *хиргахий* шаклида келтирилиб, 'паст овоз билан айтиладиган ашула' деб изохланган (372). Асли сегоҳ, чоргоҳ отлари таркибидаги гоҳ оти 'куй усули' маъносини англатади; *хир* кисмига эса аниқ изоҳ топилмади, таҳминан 'тўлик товуш билан эмас', 'паст' маъносини англатади дейиш мумкин; шунга кўра *хиргойи* отининг маъносини 'ашулани паст товуш билан айтиш' деб изохлаш тўғри (к. ЎТИЛ, II, 326). Бу от асли *хиргоҳи* товуш таркибига эга бўлиб, ўзбек тилида ҳ товуши й товушига алмаштирилган.

ХИРМОН Бу от ПРСда [хárman] шаклида (191), ТжРСда хирман шаклида келтирилган (425); ўзбек тилига тожикча шакли таркибидаги *a* товуши *oʃá* товушига алмаштириб олинган; 'етилган ҳосилни йигиб тўпландиган жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 326).

ХИРОМ Бу от асли 'викор билан чиройли қадам бос-' маъносини англатадиган тожикча *хиромидан* феълининг *хиром* хозирги замон асосига тенг бўлиб (ТжРС, 423), 'викор билан чиройли қадам босиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 325).

ХИРОМОН Бу сифат 'викор билан чиройли қадам бос-' маъносини англатадиган тожикча *хиромидан* феълининг *хиром* хозирги замон асосига (ТжРС, 423) -он кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'викор билан чиройли қадам босадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 326).

ХИТОБНОМА Бу от тожик тилида 'қатъий мурожаат' маъносини англатадиган арабча *хитоб* отига (АРС, 226) 'ҳат' маъносини англатадиган тожикча *нома* отини (ТжРС, 423) кўшиб тузилган бўлиб, 'бирор иш-харакатни амалга ошириш учун қатъий чакирик' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 327).

ХОДА Бу тожикча от 'даражадан шоҳ-бутокларини олиб ташлаб, тик йўғон танасини кесиб олиб, курилиш ашёси сифатида ишлатиладиган ёғоч' маъносини англатади (ПРС, 183; ЎТИЛ, II, 327).

ХОЖА қ. хўжа

ХОЙНАХОЙ қ. хоҳ-наҳоҳ

ХОК Бу тожикча от 'тупрок', 'чикинди' маъносини англатади (ТжРС, 424; ЎТИЛ, II, 328).

ХОКАНДОЗ Бу от тожикча *хок* отига (к.) 'тўплаб ол-' маъносини англатадиган *андохтан* феълиниг (ТжРС, 28) *андоз* хозирги замон асосини (ТжРС, 27) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'чўғ, кул, супуриндини солиш учун ишлатиладиган рўзгор буюми' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 328).

ХОКИ Бу от тожикча *хок* отига (к.) -и кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'пишиб етилмаган анжир мевасининг новдалар билан бирга тупрокка кўмид юборилиб, келаси йили пишиб етилган меваси' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 328).

ХОКИСОР қ' хоксор

ХОКСОР Бу сифат тожикча *хок* отига (к.) -сор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'ниҳоят даражада камтар' маъносини англатади (ТжРС, 425; ЎТИЛ, II, 328).

ХОЛАВАЧЧА Бу от тожик тилида 'онанинг опа-сингиллари' маъносини англатадиган *хола* оти билан (АРС, 241) 'бола' маъносини англатадиган тожикча *бача* отидан (ТжРС, 52) тузилган бўлиб, ўзбек тилига б товушини в товушига алмаштириб, ч товушини катлаб (чч) олинган; 'опа-сингилларнинг болалари бир-бирига иисбатан' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 329).

ХОЛДОР Бу сифат 'тери устидаги түгма кора дор ёки бўртма', 'менг' маъносини англатадиган тожикча *хол* отига (ТжРС, 328) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча *доштан* феълиниг (ТжРС, 137) дор хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'баданда (купинча юзда) холи бор' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 329).

ХОЛИСОНА Бу равиш 'бетараф' маъносини англатадиган арабча *холис* сифатига (АРС, 232) тожикча -она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'бетараф холда', 'хеч кимга ён босмаган холда' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 329).

ХОМ Бу тожикча сифат 'пишмаган', 'пиширилмаган', 'яхши ишлов берилмаган', 'енгил-елти ишланган', 'юзаки' каби маъноларни англатади (ТжРС, 425; ЎТИЛ, II, 330).

ХОМАК қ' хамак

ХОМАКИ Бу сифат тожик тилида *хом* сифатига (к.) -аки кўнимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'аниклаш, тўлдириш лозим', 'дастлабги' маъносини англатади (ТжРС, 425; ЎТИЛ, II, 330).

ХОМАШИЙО Бу от тожик тилидаги *ашъёи хом* изофа биримасининг (ТжРС, 36) ўзбекча муқобили бўлиб, тожикча *хом* сифати билан (к.) 'буомлар', 'нарсалар' маъносини англатадиган арабча *ашъю* отидан (АРС,

425) тузилган; 'қайта ишланадиган дастлабги маҳсулот' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 330).

ХОМКАЛЛА Бу сифат тожикча ҳом сифати билан (к.) 'бош' маъносини англатадиган *кала* отидан (ТжРС, 176) ўзбек тилида тузилган бўлиб, 'хеч нарсани тушуниб етмайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 330).

ХОМСЕМИЗ Бу сифат тожикча ҳом сифати билан (к.) 'эт қўйиб тўлишган' маъносини англатадиган ўзбекча *семиз* сифатидан (ЎТИЛ, II, 36) тузилган бўлиб, 'тўладан келган бўлишига қарамай занф, кучсиз', 'пўк' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 330).

ХОМСИЗ қ. ҳомсўз

ХОМСУВОҚ Бу от тожикча ҳом сифати билан (к.) ўзбекча *сувоқ* отидан (ЎТИЛ, II, 80) тузилган бўлиб, 'дастлабги, устидан яна суваланадиган сувоқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 330).

ХОМСУРП Бу от тожикча ҳом сифати билан (к.) *сурп* отидан (ЎТИЛ, II, 87) тузилган бўлиб, 'бўялмаган, гул босиммаган оқ ип газлама' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 330). Ўзбек сўзлашув тилида бу от *хомсуруп* тарзида ҳам айтилади.

ХОМСУРУП қ. ҳомсурп

ХОМСЎЗ Бу сифат тожик тилида ҳом сифатига (к.) 'куй-' маъносини англатадиган *сўхтан* феълининг (ТжРС, 372) сўз хозирги замон асосини (ТжРС, 371) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'олов мейёрдан баланд бўлгани сабабли ҳамири яхши пишмаган' маъносини англатади (ТжРС, 425; ЎТИЛ, II, 330). Бу сифат ўзбек сўзлашув тилида *хомсиз* тарзида айтилади.

ХОМТАЛАШ Бу от тожикча ҳом сифати билан (к.) 'текинга бериш' маъносини англатадиган форсча [*tālaš*] отидан (ПРС, 129) тузилган бўлиб, ўзбек тилида *талаш* кисми таркибидаги *o(a)* товуши *a* товушига алмаштирилган; Асли *хомталаш* оти 'жонлик сўйиб, гўшт-ёғини текинга улашиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 330). Товуш ўзгариши натижасида юзага келган *хомталаш* оти ~ 'кўлга тушган нарсаларин тортқилаб олиб кетиш' маъносини англатадиган бошқа от. Бундай англашилмовчилик воқе бўлмаслиги учун тожикча отни *хомталаш* товуш таркибини саклаб ёзиш ва айтиш ўринили.

ХОМТАЛОШ қ. ҳомталаш

ХОМТАМА Бу сифат тожик тилида ҳом сифати билан (к.) 'кучли даражада исташ' маъносини англатадиган арабча *tamaś* отидан (АРС, 481) тузилган бўлиб (ТжРС, 425), ўзбек ёзувида бундай ъ белгиси қўйилмайди; 'амалга ошмайдиган иш-нарсадан бехуда умидвор бўлиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 330).

ХОМТОК Бу от тожикча ҳом оти билан (к.) *ток* отидан (к.) тузилган бўлиб, 'токнинг ҳосили йўқ ҳом новдаларини олиб ташлаш' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 331).

ХОМУШ Бу равиши ПРСда [хамуш] шаклида (186), ТжРСда *хомум* шаклида (426) келтирилган; ўзбек тилига форсча шакли *а* товушини *о* (*â*) товушига алмаштириб олинган; 'гапирмаган холда', 'маъюс, ўйчан холда' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 331).

ХОМЧҮТ Бу от тожикча *хом* сифати билан (к.) 'хисоблагич' маъносини англатадиган русча *счеты* отининг ўзбек тилига товуш ўзгариши билан олинган чўт шаклидан (ЎТИЛ, II, 387) тузилган бўлиб, 'хомаки равишида, тахминан килинган хисоб-китоб' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 331).

ХОНА Бу тожикча от 'бинонинг девор билан ажратилган ҳар бир кисми', 'бўлма' маъносини англатади (ТжРС, 426; ЎТИЛ, II, 331).

ХОНАВАЙРОН Бу сифат тожикча *хона* оти билан (к.) 'емирилган', 'бузилган' маъносини англатадиган *вайрон* сифатидан (ТжРС, 89) тузилган бўлиб, 'үй-жойи емирилган', 'барча нарсасидан ажралган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 331).

ХОНАДОН Бу от тожикча *хона* отига (к.) -*дон* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'оила', 'бир оила яшайдиган жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 331).

ХОНАКИ Бу сифат тожик тилида *хона* отига (к.) -*ги* кўшимчасининг -*ки* шаклини кўшиб хосил килинган (ТжРС, 426); 'ўйда тайёрланган', 'ўйда этиштирилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 332).

ХОНАНДА Бу от 'куйла-' маъносини англатадиган тожикча *хондан* феълининг *хон* ҳозирги замон асосидан (ТжРС, 426) -*анд* кўшимчаси билан хосил килинган ҳозирги замон сифатдоши шаклига (ТжРС, 561) тенг бўлиб, 'ашулачи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 332).

ХОНЗОДА Бу от 'хукмдор' маъносини англатадиган ўзбекча *хон* оти билан (ЎТИЛ, II, 331) 'ўғил' маъносини англатадиган тожикча *зода* отидан (ТжРС, 156) тузилган бўлиб, 'хоннинг ўғли' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 332). Бу отни киз болага исм сифатида кўйиш нотўгри.

ХОНИШ: *хониши ҳил-* феъли таркибида ишлатиладиган бу тожикча от 'куйла-' маъносини англатадиган *хондан* феълининг *хон* ҳозирги замон асосига (ТжРС, 426) -*иши* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'куйлачи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 332).

ХОНТАХТА Бу от 'устига истемол килинадиган овқат кўйиладиган мато' маъносини англатадиган *хон* оти билан (ПРС, 199) 'дастурхон ёзиш учун маҳсус тайёрланган калта оёкли стол' маъносини англатадиган *тахта* отидан тузилган бўлиб, 'озик-овқат кўйиладиган курси' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 332).

ХОНУМОН: Одатда *хонумонидан* айрил- биримаси таркибида ишлатиладиган бу от 'еб-ичиладиган овқат тўла дастурхон' маъносини англатадиган форсча [хан] отини (ПРС, 199) -у боғламаси оркали 'ўй

жинҳозлари' маъносини англатадиган мон отига (ПРС, 448) кўшиб тузилган бўлиб, 'үйдаги мол-мулк, бор бисот' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 332).

ХОР-ЗОР Бу сифат тожик тилида 'камситилган' маъносини англатадиган хор сифатини (ТжРС, 333) -у боғламаси орқали 'мұхтож', 'нолон' маъносини англатадиган зор сифатига (ТжРС, 157) кўшиб тузилган бўлиб, ўзбек тилига -у боғламасини ташлаб, ўрнига чизикча ёзиб олинган; 'таҳқирланиш, мұхтожлик натижасида аячли ахволга тушган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 333). Бу жуфт сифатдан ўзбек тилида *хор-зорлик*, *хорлик-зорлик* мавхум отлари ясалган.

ХОР-ЗОРЛИК ҳ. хор-зор

ХОРЛИК-ЗОРЛИК ҳ. хор-зор

ХОРУ ХАС Бу тожикча от 'тиканак' маъносини англатадиган *хор* / отини (ТжРС, 427) -у боғламаси орқали 'майда сомон' маъносини англатадиган *хас* отига (ТжРС, 420) кўшиб тузилган бўлиб, 'майда-чўйда хашиб' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 333). Бу от *хор-хас* шаклица ҳам ишлатилади.

ХОР-ХАС ҳ. хору хас

ХОХИШ Бу тожикча от 'иста-' маъносини англатадиган *хостан* феълининг (ТжРС, 427) ҳоҳ ҳозирги замон асосига (ТжРС, 428) -иши кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'бирор ишни килиш истаги' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 335).

ХОХЛА- Бу феъл ўзбек тилида 'иста-' маъносини англатадиган тожикча *хостан* феълининг (ТжРС, 427) ҳоҳ ҳозирги замон асосига -ла кўшимчасини кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'ниманидир иста-' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 335).

ХОҲ-НОХОҲ Бу равиш тожик тилида 'иста-' маъносини англатадиган *хостан* феълининг (ТжРС, 427) ҳоҳ ҳозирги замон асосини (ТжРС, 428) *но-* олд инкор кўшимчасини (ТжРС, 268) кўшиб тақрорлаш билан хосил қилинган бўлиб, 'истар-истамас' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 335). Бу равиш ўзбек сўзлашув тилида *хойнаҳоӣ* тарзида айтилади, бунда ҳ товушлари ӣ товушларига, иккинчи о (d) товуши ҷ товушига алмашади.

ХУД: гоҳ ҳуд, гоҳ беҳуд ибораси таркибида ишлатиладиган бу тожикча бирлик 'ўз' маъносини ифодалайди; юқоридаги ибора 'гоҳ ҳуши ўзида бўлиб, гоҳ ҳушини йўқотиб' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 336).

ХУД-БЕХУД Бу равиш тожикча 'ўз' маъносини ифодалайдиган ҳуд бирлигига бе- олд кўшимчасини (ТжРС, 54) кўшиб тақрорлаш тузилган бўлиб, 'ҳуши гоҳ ўзида, гоҳ ҳушсиз ҳолатда' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 336).

ХУДБИН Бу тожикча сифат 'ўз' маъносини ифодалайдиган ҳуд таъкид бирлигига (к.) 'кара-', 'кўр-' маъносини англатадиган *дидан* феълининг (ТжРС, 128) бин ҳозирги замон асосини (ТжРС, 71) кўшиб хосил қилинган

бўлиб (ТжРС, 429), 'уз шахсига бино кўйган', 'эгоист' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 336). Бу сифатдан ўзбек тилида *худбинлик* мавхум оти ясалган.

ХУДБИНЛИК қ. худбин

ХУДДИ Бу равиш ПРСда [ходи] шаклида (201), ТжРСда *худди* шаклида (429) келтирилган; демак, 'ўз' маъносини ифодалайдиган *худ* бирлигига -и кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган; кўшимча кўшилганидан кейин тожик тилида д товуши қатланган; ўзбек тилига ана шу тожикча шакли олинган. ПРСда бу бирлик 'ўзиники', 'ўз-ўзича' маъносини, ТжРСда 'айнан' маъносини англатиши айтилган; ўзбек тилига тожик тилидаги маъноси билан олинган (ЎТИЛ, II, 336).

ХУДО Бу от тожик тилида 'ўз' маъносини ифодалайдиган *худ* бирлигига (к.) -о кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'Олло' маъносини англатади (ТжРС, 429; ЎТИЛ, II, 336).

ХУДОГЎЙ Бу сифат тожик тилида *Худо* отига (к.) 'айт-' маъносини англатадиган *гуфтан* феълининг гўй ҳозирги замон асосини (ТжРС, 110) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'Худо номини айтуб доим тоат-ибодатда бўладиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 337).

ХУДОЙИ Бу от тожик тилида *Худо* отига (к.) -и(-и) кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'Худо йўлига жонлик сўйинб, якни қишиларига зиёфат қилиб бериш', 'ночор қишиларга хайр-эхсон бериш' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 337).

ХУМ Бу от ПРСда [хом] шаклида (197), ТжРСда *хум* шаклида (430) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шакли олинган; 'суюклиқ, дон саклаш учун ишлатиладиган оғзи торрок, танаси семиз сопол идиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 338).

ХУМКАЛЛА Бу сифат тожикча *хум* оти билан (к.) *калла* отидан (к.) тузилган бўлиб, 'боши беўхшов катта', 'мияси йўқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 338).

ХУМОРИ Бу сифат 'кучли истак' маъносини англатадиган арабча *хумор* отига (АРС, 237) тожикча -и кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'иштиёкманд', 'мушток' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 338).

ХУНОБ Бу кесимлик тожик тилида 'кон' маъносини англатадиган *хун* оти билан (ТжРС, 430) 'сув' маъносини англатадиган *об* отидан (ТжРС, 279) тузилган бўлиб, 'тоқати ток', 'ўта даражада ташна' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 339). Бу кесимликдан ўзбек тилида *хунобгарчилик* мавхум оти ясалган.

ХУНОБГАРЧИЛИК қ. хуноб

ХУНРЕЗ Бу сифат тожик тилида 'кон' маъносини англатадиган *хун* отига (ТжРС, 430) 'тўк-' маъносини англатадиган *рехтан* феълининг (ТжРС, 325) рез ҳозирги замон асосини (ТжРС, 324) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'кон тўкувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 339).

ХУНРЕЗЛИК Бу от ўзбек тилида тожикча *хунрез* сифатига (к.) -лик кўшимчасини кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'конли тўқнашув', 'киргин' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 339).

ХУНУК Бу сифат ПРСда [хонок, хонак] шаклларида (198), ТжРСда *хунук* шаклида (431) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шакли олинган. Бу сифат асли 'совук', 'салкин' маъносини англатади; ўзбек тилига 'кўримсиз', 'ёқимсиз' кўчма маъноси билан олинган (ЎТИЛ, II, 339). Ўзбек тилида бу сифатдан *хунулаш*- феъли, *хунулик* мавхум оти ясалган.

ХУНУКЛАШ- қ. *хунук*

ХУРЖУН Бу от ПРСда [хорджин], [хурджин] шаклларида (190), ТжРС-да *хўрчин* шаклида (434) келтирилган; ўзбек тилига форсча *хурджин* шакли и товушини у товушига алмаштириб олинган. *Хуржин* оти асли 'кичик' маъносини англатадиган *хурд* сифатига (ТжРС, 431) 'олиб кўй-', 'кимирилат-' маъносини англатадиган ҷунбидан феълиниңг (ТжРС, 520) ҷун хозирги замон асосини кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'йўлга чиқиш олдидан от эгари устидан икки томонига ташланадиган, ҳар икки томонида халтаси бор мато' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 340).

ХУРМО Бу от ПРСда [хорма] шаклида (191), ТжРСда *хурмо* шаклида (431) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шакли олинган; 'тропик мамлакатда ўсадиган, поя танаси йирик патсимон барглардан иборат ўсимликнинг ширин меваси' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 340).

ХУРСАН қ. *хурсанд*

ХУРСАНД Бу тожикча сифат 'шод', 'мамнун' маъносини англатади (ТжРС, 432). Ўзбек сўзлашув тилида бу сифат охиридаги ə товуши айтилмайди. Бу сифатдан ўзбек тилида *хурсандчилик* мавхум оти ясалган (ЎТИЛ, II, 340).

ХУРСАНЧИЛИК қ. *хурсанд*

ХУРШИД Бу от ПРСда [хоршид] шаклида (201), ТжРСда *хуршед* шаклида (432) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли таркибидаги э (e) товуши и товушига алмаштириб олинган; 'куёш', 'ёриткич' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 341).

ХУФИЙОНА Бу равиш 'сирлилик', 'яширин ҳолат' маъносини англатадиган арабча *хуфия* отидан (АРС, 230) тожикча -она кўшимчаси билан (ТжРС, 542) ҳосил қилинган; кўшимча кўшилганидан кейин a товуши ташланган, фй товушлари оралиғига и товуши киритилган: *хуфия* + она = *хуфияона* > *хуфийона* > *хуфийона*; 'яширин ҳолда', 'махфий равища' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 341).

ХУФТОН Бу от 'ухла-' маъносини англатадиган тожикча *хуфтан* феълиниңг (ТжРС, 432) *хуфт* ўтган замон асосига -он кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'уйкуга ётиш олдидан ўқиладиган эиг кечки намоз' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 342).

ХУШ Бу сифат ПРСда [хош] шаклида (201), ТжРСда *хуш* шаклида (432) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шакли олинган; 'яхши', 'ёкимли', 'келишган' каби маъноларни англатади (ЎТИЛ, II, 342). Бу сифатдан ўзбек тилида *хушла-* ('ёктир-') феъли ясалган.

ХУШБИЧИМ Бу сифат 'яхши', 'чиройли' маъносини англатадиган тожикча *хуш* сифати билан (к.) ўзбекча *бичим* отидан тузилган бўлиб, 'чиройли тикилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 342).

ХУШБЎЙ Бу тожикча сифат 'ёкимли' маъносини англатадиган *хуш* сифати билан (ТжРС, 432) 'ҳид' маъносини англатадиган бўй отидан (ТжРС, 87) тузилган бўлиб, 'ҳиди ёкимли' маъносини англатади (ТжРС, 433; ЎТИЛ, II, 343).

ХУЦВАҚТ Бу сифат 'яхши' маъносини англатадиган *хуш* сифати билан (к.) 'пайт' маъносини англатадиган арабча *вакт* отидан (АРС, 903) тузилган бўлиб, 'шу пайтдаги қайфияти яхши' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 343).

ХУШЙОҚМАС Бу сифат 'яхшилик' маъносини англатадиган тожикча *хуш* сифати билан (к.) ўзбекча *йоқ-* феълининг -ма бўлишсиз шаклига -с сифатдош кўшимчасини кўшиб ҳосил қилинган *йоқмас* бирлигидан тузилган бўлиб, 'мехнат килишини ёктирумайдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 343).

ХУЦЛА- к *хуш*

ХУЦМАНЗАРА Бу сифат 'чиройли' маъносини англатадиган тожикча *хуш* сифати билан (к.) 'теварак-атрофнинг кўринини' маъносини англатадиган арабча *манзара* отидан (АРС, 810) тузилган бўлиб, 'чиройли манзарага эта' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 343).

ХУЦМУОМАЛА Бу сифат 'ёкимли' маъносини англатадиган тожикча *хуш* сифати билан (к.) ўзаро нуткий муносабатда бўлиш' маъносини англатадиган арабча *муомала* отидан (АРС, 542) тузилган бўлиб, 'тапсўзлари ёкимли' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 343).

ХУЦМЎЙЛОВ Бу сифат 'кўринини чиройли' маъносини англатадиган *хуш* сифати билан (к.) *мўйлов* отидан (к.).тузилган бўлиб, 'мўйлови ўзига ярашиб турган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 343).

ХУШОВОЗ Бу сифат тожикча 'ёкимли' маъносини англатадиган *хуш* сифати билан (к.) *овоз* отидан тузилган бўлиб, 'овози ёкимли' (ашулачи) маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 344).

ХУШРЎЙ Бу сифат 'ёкимли' маъносини англатадиган *хуш* сифати билан (к.) 'юз' маъносини англатадиган *рўй* отидан (ТжРС, 329) тузилган бўлиб, 'юз-кўзи чиройли' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 344).

ХУШҲАБАР Бу сифат 'яхши' маъносини англатадиган *хуш* сифати билан (к.) 'дарак' маъносини англатадиган арабча *хабар* отидан (АРС, 209) тузилган бўлиб, 'кишини мамнун қиласиган маълумот' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 344).

ХУШХАТ Бу тожикча сифат 'чиройли' маъносини англатадиган *хуш* сифати билан (ТжРС, 432) 'дастхат' маъносини англатадиган арабча *хат* отидан (АРС, 224) тузилган бўлиб, 'дастхати чиройли' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 345).

ХУШФЕЪЛ Бу тожикча сифат 'ёкимли' маъносини англатадиган *хуш* сифати билан (ТжРС, 432) 'хулк-атвор' маъносини англатадиган *фөъл* отидан (АРС, 603) тузилган бўлиб, 'фөъл-атвори, мӯомаласи ёкимли' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 344).

ХУШХҮР Бу сифат 'ёкимли' маъносини англатадиган *хуш* сифатига (ТжРС, 432) 'еб-ич-' маъносини англатадиган *хўрдан* феълининг (ТжРС, 434) *хўр* хозирги замон асосини ("Форс тили", 383) кўшиб ўзбек тилида хосил килинган бўлиб, 'иштаха билан еб-ичиладиган', 'тами яхши' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 345).

ХУШКОМАТ Бу сифат 'чиройли' маъносини англатадиган *хуш* сифати билан (к.) 'киши танасининг бичими' маъносини англатадиган арабча *қомад* отидан (АРС, 667) тузилган бўлиб, 'қадди-комади келишган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 345).

ХУШҲАВО Бу сифат 'ёкимли' маъносини англатадиган *хуш* сифати билан (к.) 'ер атрофини коплаб, нафас олиш учун хизмат киладиган модда' маъносини англатадиган арабча *ҳаво* отидан (АРС, 862) тузилган бўлиб, 'ислами ёкимли', 'хавоси тоза' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 345).

ХЎЖА Бу от ПРСда [ходже] шаклида (199), ТжРСда разз таъкиди билан *хўча* шаклида келтирилиб, *хоча* шаклига (434) ҳавола берилган; ўзбек тилига тожикча *хўжса* шаҳти олинган; асли 'бирор кимсанинг, нарсанинг эгаси', 'отхона бошлиғи' маъноларини англатади; 'Мухаммад пайғамбарнинг, тўрт халифадан бирининг авлоди', 'оксусяк ва унинг авлоди' каби маънолар кейинчалик юзага келган (ЎТИЛ, II, 345).

ХЎЖАЙИН Бу от тожик тилида *хўжса* отига (к.) -ин кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган (ТжРС, 434); ўзбек тилига *ai* товушлари оралиғига й товушини киритиб олинган; 'мол-мулк эгаси', 'соҳиб' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 345).

ХЎЖАЛИК Бу от асли 'кимса, нарсаларнинг эгаси' маъносини англатадиган *хўжса* отига (к.) ўзбекча -лик кўшимчасини кўшиб хосил килинган бўлиб, асли 'ўзига мансуб уй-жой, мол-мулкка эга хонадон' маъносини англатади; 'ишлаб чикаришнинг бирор соҳаси' маъноси кейин юзага келган (ЎТИЛ, II, 346).

ХЎЖАСИЗЛАРЧА Бу равиш ўзбек тилида *хўжса* отига (к.) -сиз, -ларча кўшимчаларини кўшиб хосил килинган бўлиб, 'мол-мулкни тежаб-тергамай, аёвсиз равишда' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 346).

ХЎП Розилик маъносини ифодалайдиган бу бирлик асли тожикча бўлиб, хуб товуши таркибига эга (ТжРС, 428); ўзбек тилига у товушини ў товушига, б товушини *n* товушига алмаштириб олинган (ЎТИЛ, II, 346).

ХЎРА Бу сифат 'еб-ич-' маъносини англатадиган тожикча *хўрдан* феълининг (ТжРС, 434) *хўр* хозирги замон асосига -*а* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'овкатни ташламай мўл-кўл ейдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 346).

ХЎРАНДА Бу от 'еб-ич-' маъносини англатадиган тожикча *хўрдан* феълининг (ТжРС, 434) *хўр* хозирги замон асосига -*анд* кўшимchasини кўшиб хосил қилинган хозирги замон сифатдоши шакли бўлиб (ТжРС, 561), 'овкат сотиладиган жойда овкатланувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 377).

ХЎРДА Бу от 'еб-ич-' маъносини англатадиган тожикча *хўрдан* феълининг (ТжРС, 434) *хўрд* ўтган замон асосига -*а* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'турунчдан тайёрланадиган суюқ овқат' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 347).

ХЎРОЗ Бу тожикча от асли *хурӯс* товуш таркибига эга бўлиб (ТжРС, 432), ўзбек тилига у товушини ў товушига, ў товушини *о* (*а*) товушига, с товушини з товушига алмаштириб олинган; 'товукнинг эркаги' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 347).

ХЎШ Бу ундаш тожик тилида тасдиқ, розилик каби маъкони ифодалайди (ТжРС, 434); ўзбек тилида сўроқ гап олдидан тингловчининг диккатини тортиш, ўйлаб олиш учун айтилади (ЎТИЛ, II, 347).

Ч

ЧАВАНДОЗ Бу от К.К.Юдахин луғатида *ср. южн. таъкиди билан чабандоз шаклида келтирилган* (КрРС, 831). Бундай товуш таркибли от ПРСГа, ТжРСГа киритилмаган. ЎТИЛда чавандоз товуш таркиби билан берилган (II, 349). Бу отнинг *андоз* кисми 'от-', 'итқит-' маъносини англатадиган *андоҳтан* феълининг (ТжРС, 28) *андоз* хозирги замон асосига (ТжРС, 27) тенг; чав кисми 'от устида учи эгри таёқ билан тўпни уриб ўйналадиган ўйин' маъносини англатадиган чавгон отининг (ТжРС, 349) чав кисмiga тенг; чавгон отининг -*ғон* кисми асли 'эгилган' маъносини англатадиган чанг сифатининг (ТжРС, 96) товуш жиҳатидан ўзгарган шакли бўлса керак. Агар шу тахмин тўгри дейилса, чав асли 'таёқ' маъносини англатадиган чўб оти (ТжРС, 448) бўлиб чиқади. Унда чавандоз оти асли 'таёқ' маъносини англатадиган чўб отига *андоз* кисмини кўшиб хосил қилинган бўлиб, чўб кисмидаги ў товуши *а* товушига, б товуши в товушига алмаштирилган бўлади. Чавандоз оти 'от устида ўтириб ўйланадиган ўйинга уста киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 349).

ЧАВГОН *қ.* чавандоз

ЧАКАНА Бу сифат 'кисм', 'булак' маъносини англатадиган чак *Л* отига (ТжРС, 435) -она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, тожик тилида кўшимча бошланишидаги *о* (*а*) товуши *а* товушига алмашган; ўзбек тилига *шу* товуш таркиби билан олинган; тожик тилида

'майда', 'кисмма-кисм' маъносиги англатади (ТжРС, 435); ўзбек тилига 'доналаб, кисмма-кисм сотиладиган' маъноси билан олинган (ЎТИЛ, II, 350). Ўзбек тилида бу сифатдан чакана-чакана тақори хосил қилинган.

ЧАКАНАЛАБ қ чакана

ЧАКАНА-ЧУКАНА қ чакана

ЧАКМАЗАК Бу от тожик тилида 'томчи' маъносини англатадиган чак / оти билан (ТжРС, 435) 'сийдик' маъносини англатадиган мезак отидан (ТжРС, 226) тузилган; мезак оти асли 'сий-' маъносини англатадиган мезидан феълиниг (ТжРС, 226) мез хозирги замон асосига -ак қўшимчасини (ТжРС, 543) қўшиб хосил қилинган; ўзбек тилига э(е) товушини *a* товушига алмаштириб олинган; 'сийдик пуфаги касаллангани сабабли сийдикни ушлаб туролмаслик' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 350).

ЧАЛАЖОН Бу сифат ўзбек тилида 'тамомига етмаган' маъносини англатадиган чала сифати билан (ЎТИЛ, II, 350) 'барҳётлик омили' маъносини англатадиган тожикча жон отидан (ТжРС, 517: чон) тузилган бўлиб, 'жони узилай деб турган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 351).

ЧАЛАМУЛЛА Бу от ўзбек тилида чала сифати билан (ЎТИЛ, II, 350) 'ўқимиши киши' маъносини англатадиган арабча мулла отидан (АРС, 763) тузилган бўлиб, 'муллаликка ўкиши охирига етмаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 351).

ЧАЛАСАВОД Бу сифат ўзбек тилида чала сифати (ЎТИЛ, II, 350), араб тилидан 'ёзиш-ўқишини ўрганиш' маъноси билан олинган савод отидан (АРС, 381) тузилган бўлиб, 'ёзиш-ўқишини тўлик ўрганмаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 351).

ЧАМАДОН Бу от тожик тилида 'кийим' маъносини англатадиган жома (чома) отига (ТжРС, 517) -дон қўшимчасини (ТжРС, 542) қўшиб хосил қилинган бўлиб, ўзбек тилига ч товушини ч товушига, о (а) товушини *a* товушига алмаштириб олинган; 'кийим солиб қўйиладиган кути шаклидаги рўзгор буюми' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 352).

ЧАМАН I Бу от ПРСда [чаман] шаклида келтирилиб, 'майсазор' маъносини (166) англатиши, ТжРСда чаман шаклида келтирилиб, юкоридаги маънодан ташкари, 'гулзор' маъносини ҳам англатиши (436) айтилган; ўзбек тилига тожик тилидан 'гулзор' маъносини билан олинган (ЎТИЛ, II, 352).

ЧАМАН II Бу сифат ПРСда [чаманд] шаклида келтирилиб, 'викор билан юрадиган (от)' маъносини англатиши айтилган; бундай сифат ТжРСда келтирилмаган. ЎТИЛда чаман II сифати келтирилиб, 'секин юрадиган (от)' маъносини англатиши айтилган (II, 353). Ўзбек тилига форсча сифат охиридаги *ð* товушини ташлаб олинган; қизиги шуки, янги маънени англатиш учун ишлатилиган.

ЧАМБАР Бу тожикча от 'ўрам', 'халка' маъносини англатиб, чамбар товуш таркибига эга бўлиб, чамбар тарзида ҳам айтилади (ТжРС, 436); ўзбек тилига и товушига алмаштирилган шакли олинган (ЎТИЛ, II, 353).

ЧАМБАРАК Бу от тожик тилида чамбар отига (к.) -ак кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'коса, товоқ каби идишга суюқ нарса (одатда сут) солиб осиб кўйиш учун сим, пишиқ чизимчадан ясалган кичик чамбар' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 353).

ЧАНГ II Бу от тожикча бўлиб, ўзбек тилига айнан олинган; чолғу асбобларидан бирининг номи (ЎТИЛ, II, 353). Бу отдан ўзбек тилида чангчи (чанг чалувчи) оти ясалган.

ЧАНГ III Бу от тожикча бўлиб, ўзбек тилига айнан олинган; 'кафт билан бармоқлар' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 353). Бу от билан чанг сол- ибораси хосил килинган.

ЧАНГАК Бу от тожик тилида чанг III отига (к.) -ак кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'қассобликда гўшт илиш учун ишлатиладиган илмок' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 353).

ЧАНГАЛ I ПРСда [чангл] оти келтирилиб, 'тирнок', 'паншаха', 'вилка' каби маъноларни, [чангл] оти келтирилиб, 'тирнок' маъносини англатиши (167), ТжРСда чангол оти келтирилиб, 'тирнок', 'панжа', 'омбир' маъноларини англатиши (437) айтилган. Қиёслашдан аёнки, бу от чанг III отидан (к.) -ал, -ул кисмлари билан ясалган, лекин ТжРСда бундай кўшимча келтирилмаган (ТжРС, 542, 543). Ўзбек тилига бу от иккинчи бўғинидаги о (ә) товушини а товушига алмаштириб олинган. Ўзбек тилида 'панжа', 'беш бармоқнинг кафта букилган ҳолати' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 353). Бу отдан ўзбек тилида чангала- феъли ясалган.

ЧАНГАЛ II Бу от чангл I отини киши аъзосидан ўсимликка уҳашашлик асосида кўчириш йўли билан юзага кепган бўлиб, 'буталари бир-бирига кўшилиб ўсадиган тиканли ўсимлик' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 353).

ЧАНГАЛЗОР Бу от ўзбек тилида чангл II отига (к.) -зор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'чангл кўп ўсадиган жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 353).

ЧАНГАЛЛА- к чангл I

ЧАНГДОН Бу от ўзбекча 'кукун ҳолатидаги тупрок' маъносини англатадиган чанг отининг 'ўсимликнинг жинсий хужайраси' маъносидан (ЎТИЛ, II, 353) тожикча -дон кўшимчаси билан (ТжРС, 542) хосил килинган бўлиб, 'ўсимлик гулининг чангл жойлашадиган косачаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 354).

ЧАНГ СОЛ- к чанг III

ЧАНГЧИ к чанг II

ЧАНДОН Бу равиш тожик тилида 'канча?' маъносини ифодалайдиган чанд? сўрок олмошига (ТжРС, 437) -он кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'марта' маъносини англатади: минг чандон каби (ЎТИЛ, II, 354).

ЧАПАК Бу от асли *чап* товушга таклидидан -ак кўшимчаси билан (ТжРС, 543) ясалган бўлиб, 'кафтларни бир-бирига уришда чиқадиган товуш' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 355).

ЧАПАКБОЗЛИК Бу от тожикча чапак отига (к.) 'берилиб ўйна' маъносини англатадиган бохтан феълининг (ТжРС, 82) боз хозирги замон асосини (ТжРС, 75) кўшиб хосил килинган чапакбоз сифатидан ўзбекча -лик кўшимчаси билан ясалган от бўлиб, 'бўлар-бўлмасга чапак чалаверип' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 355).

ЧАПАНИ Бу сифат тожик тилида 'маданиятсиз', 'безори' маъноларини англатади (ТжРС, 438); ўзбек тилида 'ножӯя ишларга мойил', 'олифтанамо' маъноларини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, II, 355). Бу сифатдан ўзбек тилида *чапаничасига* равиши хосил килинган бўлиб, 'чапаниларга ўҳшаб' маъносини англатади.

ЧАПАНИЧАСИГА қ. чапани

ЧАПАКАЙ Бу сифат 'сўл' маъносини англатадиган тожикча *чап* сифатига (ТжРС, 437) ўзбек тилида -акай кўшимчасини кўшиб хосил килинган бўлиб, 'жисмоний ишни асосан чап кўли билан бажарадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 355).

ЧАПДАСТ Бу сифат ПРСда [чāндast], [чāп-dast] шакларида (161), ТжРСда *чапdаст* шаклида (438) келтирилиб, 'чапакай' маъносини англатиши айтилган; асли 'сўл' маъносини англатадиган *чап* сифати билан (ТжРС, 437) 'қўл' маъносини англатадиган *dast* отидан (ТжРС, 120) тузилган бўлиб, юқоридаги маънони англтиши табиий; лекин ўзбек тилида бу сифат бошقا маънони — 'чаккон', 'эпчи' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, II, 356).

ЧАППА Бу сифат 'сўл' маъносини англатадиган тожикча *чап* сифатига (ТжРС, 437) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган; кўшимча кўшилганидан кейин *и* товуши катланган (ТжРС, 438); 'тескари' маъносини акнглатади (отга *чапта мин-* каби). Бу сифатдан ўзбек тилида *чаппасига* равиши хосил килинган бўлиб, 'тескарисига', 'оркасига' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 356).

ЧАППАСИГА қ. чаппа

ЧАРВИ Бу от ПРСда [чāрб] шаклида келтирилиб, 'ёғ', 'ёғли' маъносини, [чāрби] шаклида келтирилиб, 'ёғлиқлик' маъносини англатиши (162), ТжРСда чарб шаклида келтирилиб, 'ёғли' маъносини, чарбу шаклида келтирилиб, 'ички ёғ' маъносини англатиши (438) айтилган. Ўзбек титига тожикча чарбу шакли *б* товушини *и* товушига

алмаштириб олинган; 'ичак атрофида йигиладиган ички ёғ' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 356).

ЧАРВОҚ Бу от тожик тилида 'тўрт' маъносини англатадиган чор (асли чаҳор) санок сони билан (ТжРС, 445,441) 'мевали дараҳт, ток билан банд саҳн' маъносини англатадиган боз отидан (ТжРС, 83) тузилган бўлиб, ўзбек тилига чорбоз отининг биринчи бўғинидаги о (ə) товушини *a* товушига, б товушини *e* товушини *ü* товушига алмаштириб олинган; асли 'тўрт тарафи боз саҳн' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 356). Бу отнинг асл чорбоз шакли (ТжРС, 445) ўзбек тилида ишлатилмайди.

ЧАРОФОН Бу сифат 'лампа', 'ёруғлик таратувчи' маъносини англатадиган тожикча чароғ отига (ТжРС, 438) -он кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'равшан ёритилган', 'ёрқин' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 357).

ЧАРХ Бу тожикча от асли 'айлан', 'гардиш' маъносини англатиб, кейинчалик 'ип йигирадиган асбобнинг гиддираги', 'кесиш асбобларини ўткирлайдиган курилманинг айланадиган қисми' каби маъноларни англата бошлаган (ТжРС, 439; ЎТИЛ, II, 357). Бу отдан ўзбек тилида *чархла-* феъли ясалган. Чарх оти, *чархла-* феъли ўзбек сўзлашув тилида *p* товушини ташлаб *чах*, *чахла-* тарзида хам айтилади.

ЧАРХЛА- *ü* чарх

ЧАРХПАЛАК Бу от тожикча чарх оти билан (к.) 'осмон' маъносини англатадиган арабча *фалак* отидан (АРС, 609) тузилган бўлиб, 'сув кучи билан айланиб катта ариқдан сув чиқарадиган энг қадимги курилма' маъносини англатади. Ўзбек тилида *ф* товуши *n* товушига алмаштирилган; сўзлашув тилида *p* товуши ташланиб, бу от *чахпалак* тарзида айтилади (ЎТИЛ, II, 357).

ЧАРХЧИ Бу от ўзбек тилида тожикча чарх отига (к.) ўзбекча -чи кўшимчасини кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кесиш асбобларини ўткирлаб берувчи уста' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 357). Бу от ўзбек сўзлашув тилида *p* товушини ташлаб *чахчи* тарзида хам айтилади.

ЧАХ *ü* чарх

ЧАХЛА- *ü* чархла-

ЧАХПАЛАК *ü* чархпалак

ЧАХЧИ *ü* чархчи

ЧАЧВОН Бу от ўзбекча 'бошдаги тук толалари' маъносини англатадиган соч отига (ЎТИЛ, II, 71) тожикча -бон кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, ўзбек тилида *c* товуши *ч* товушига, о (ə) товуши *a* товушига, б товуши *e* товушига алмаштирилган; 'паранжи остидан юзга тутиладиган тўр парда' маъносини англатади; авваллари отнинг дум килидан тўкилар эди (ЎТИЛ, II, 358). Бундай буюм тожик тилида *чашмбанд* оти билан англатилади (ТжРС, 440); *чашм* — 'кўз', *банд* — 'боғлаш', 'ёпиш'.

ЧАШМА Бу от асли 'тешик' маъносини англатадиган тожикча *чашм* отига (ТжРС, 440) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'ер остидан табийи равишда қайнаб чикадиган сув' маъносини англатади (ТжРС, 440; ЎТИЛ, II, 359).

ЧАШМБАНД қ. чачвон

ЧИЗИ Бу от ПРСда [чизи] шаклида (169), ТжРСда чизе шаклида (442) келтирилиб, 'нимадир' маъносини билдириши айтилган; асли 'нарса' маъносини англатадиган чиз отига (ТжРС, 442) ноаниқлик маъносини ифодалайдиган -е (-и) кўшимчасини (ТжРС, 537) кўшиб хосил қилинган; ўзбек тилига форсча шакли олинган (ЎТИЛ, II, 366).

ЧИЗМАКАШ Бу от ўзбек тилида 'мазъум қоидалар асосида чизилган график тасвир' маъносини англатадиган ўзбекча чизма отига (ЎТИЛ, II, 366) 'торт-' маъносини англатадиган тожикча *кашидан* феълининг *каш* хозирги замон асосини (ТжРС, 184) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'чизма лойиха тайёрловчи мутахассис' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 366).

ЧИКОРА 'хеч кераги, зарурити йўқ' маъносини англатадиган бу кесимлик асли тожикча *чи?* сўрок олмоши билан (ТжРС, 442) 'иш' маъносини англатадиган кор отидан (ТжРС, 192) тузилган чикор бирлигига -а таажокуб юкламасини (ТжРС, 442) кўшиб хосил қилинган (ЎТИЛ, II, 367).

ЧИЛАНГАР Бу от ПРСда [чилингәр] шаклида чўзиқ ў товушлари билан (169), ТжРСда *челонгар* шаклида келтирилиб (441), "слесарь" деб изоҳланган; ўзбек тилига форсча шакли иккинчи бўғинидаги *и* товушини *а* товушига алмаштириб олинган. Бу от охиридаги -*гар* қисми кўшимча экани аник (ТжРС, 542), лекин чилан (*чилин*, *челон*) қисмига аник изоҳ топилмади (ЎТИЛ, II, 367).

ЧИЛГИ қ. чиллаки

ЧИЛЙОСИН Бу от 'кирк' маъносини англатадиган тожикча *чил* санок сони билан (ТжРС, 442) Куръоннинг 36- сураси номи *Ёсин* отидан (АРС, 915) тузилган бўлиб, ЎТИЛда *чил* ўрнига *чилла* ёзб юборилган (II, 368).

ЧИЛЛА Бу от 'кирк' маъносини англатадиган тожикча *чил* санок сонига (ТжРС, 442) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, кўшимча *чилланидан* кейин л товуши катланган (ТжРС, 442). Бу от 'кирк кун' маъносини англатади: *қилинчилласи* – 'уч ой қишининг бошланishi ва охиридан 25 кун олиб ташланиб, орада колган 40 кун', ёз *чилласи* – 'уч ой ёзининг худди шундай ажратиладиган 40 куни', 'чакалок тугилганидан бошланадиган кирк кун' (ЎТИЛ, II, 368). Бу от билан *Чилла чиқди*, *Чилласи чиқди* каби иборалар тузилган.

ЧИЛЛАГИРАЗОН қ. чиллагузарон

ЧИЛЛАГУЗАРОН Бу от тожикча *чилла* отига (к.) 'утказ-' маъносини англатадиган *гузарон*(и)дан феълининг (ТжРС, 105) *гузарон* ўттан замон асосини кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'янги тутган онанинг чилласи

чикқанидан кейин ота-онасиликкага меҳмонга бориши' маъносини англатади. Бу от ўТИЛга чиллакирўzon шаклида нотўгри ёзib киритилган. Бу отнинг ўзбек сўзлашув тилидаги чиллагиразон шакли эса у товушини и товушига алмаштириш, з, р товушларини ўрин алмаштириш натижасида юзага келган (ЎТИЛ, II, 368).

ЧИЛЛАК Бу от 'камон ўқи' маъносини англатадиган чилла III отига (ТжРС, 443) -к кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'узун ва калта ингичка новда билан ўйналадиган болалар ўйини', 'варрак учираша иш ўраладиган чўп' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 368).

ЧИЛЛАКИ Бу от тожикча 'ёз чилласи' маъносини англатадиган чилла отига (к.) -ги кўшимчасини кўшиб хосил қилинган бўлиб (ТжРС, 443), ўзбек тилига г товушини к товушига алмаштириб олинган; 'эрта пишар узум' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 368).

ЧИЛЛАКИРЎЗОН к чиллагузарон

ЧИЛЛАЛИ Бу сифат тожикча чилла отига (к.) ўзбекча -ли кўшимчасини кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'чилласи чикмаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 368).

ЧИЛОНЖИЙДА Бу от 'уноби' маъносини англатадиган чилон оти билан (ТжРС, 169) жийда отидан (ЎТИЛ, I, 278) тузилган бўлиб, 'жийданинг юмалоқ мевали тури' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 368).

ЧИЛПАРЧИН: чилпарчин бўл-, чилпарчин қил- феъллари таркибидаги бу кисм 'кирқ' маъносини англатадиган чил саноқ сони билан (ТжРС, 442) парчин кисмидан тузилган; парчин кисмн 'бўлак', 'кисм' маъносини англатадиган [парче] отига (ПРС, 86) -н кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган; шунга кўра чилпарчин 'кирқ бўлакка ажралиш', 'бўлак-бўлак бўлиб кетиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 368).

ЧИЛПОРА: чилпора бўл-, чилпора қил- феъллари таркибидаги бу кисм 'кирқ' маъносини англатадиган чил саноқ сони билан (ТжРС, 442) 'бўлак', 'кисм' маъносини англатадиган пора отидан (ТжРС, 310) тузилган; шунга кўра бу феъллар 'майда-майда бўлакларга парчалан-' 'майда-майда бўлакларга парчала-' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 368).-

ЧИЛ-ЧИЛ: чил-чил бўл- феъли таркибидаги бу кисм 'кирқ' маъносини англатадиган тожикча чил саноқ сонининг такрорига тенг бўлиб, 'майда-майда бўлиб син-' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 368).

ЧИММАТ Бу от асли тожик тилида 'кўз' маъносини англатадиган чаим оти билан (ТжРС, 439) 'богич' маъносини англатадиган банд отидан (ТжРС, 44) тузилган бўлиб, ўзбек тилига жуда мураккаб товуш ўзгаришлари билан олинган: чаим кисмida а товуши и товушига алмаштирилиб, и товуши ташланган: чаим > чим; банд кисмida б товуши и товушига, д товуши т товушига алмаштирилиб, и товуши ташланган: банд > мат . Бу от асли 'кўзни тўсадиган ларда' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 369).

ЧИМХҮР Бу сифат 'озгина' маъносини англатадиган туркӣ чим равишига (Девон, I, 325) 'еб-ич-' маъносини англатадиган тожикча *хўрдан* феълининг *хўр* хозирги замон асосини (ТжРС, 434) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'оз овқат ейдиган', 'овқатни ташлаб ейдиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 369).

ЧИНБАРГ Бу от 'ҳақиқий' маъносини англатадиган ўзбекча чин сифати билан (Девон, I, 326, 379; III, 152) 'япрок' маъносини англатадиган тожикча *барг* отидан (ТжРС, 46) тузилган бўлиб, 'пакта ўсимлигининг шоналадиган, хосилдор барғи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 370).

ЧИННИ Бу тожикча от Хитойнинг шарқ мамлакатларидағи Чин номига (ЎТИЛ, II, 370) тожик тилида -и кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган (ТжРС, 443; чини I); ўзбек тилига олишда *и* товуши қатланган, *и* товушининг чўзиқлик белгиси йўқолган; 'хитой фарфори', 'асл идиш-оёқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 370).

ЧИНОЙОК Бу от 'Хитой' маъносини англатадиган Чин оти билан 'коса', 'қадаҳ' маъноларини англатадиган ўзбекча *оюқ* отидан (ЎТИЛ, I, 523) тузилган бўлиб, 'хитой қадаҳи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 370).

ЧИРК I Бу тожикча от 'ифлос', 'кирланиш' маъносини англатади (ТжРС, 443); ўзбек тилида 'еғ, курум арапаш ёпишқок ўтиринди' маъносини англатиш учун ишлатилади: қозоннинг чирки каби (ЎТИЛ, II, 371).

ЧИРКИН Бу сифат тожик тилида чирк отига (к) -иң кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб (ТжРС, 443), 'ута ифлос', 'тубан' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 371). Бу сифатдан ўзбек тилида чиркинлаш-феъли хосил килинган.

ЧИРОК Бу от ПРСда [чераे] шаклида (162), ТжРСда чароғ шаклида (438) келтирилган; ўзбек тилига тожикча шакли биринчи бўғинидаги *a* товушини *i* товушига, охиридаги *e* товушини *ü* товушига алмаштириб олинган (лекин амалда *ü* товуши эмас, *e* товуши айтилади). Бу от 'коронгиликни ёритиш учун ишлатиладиган асбоб', 'лампа' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 372).

ЧИСТОН 'Топишмок' маъносини англатадиган бу от асли тожикча *чи ast?* сўроғи таркибидаги *a* товушини ташлаб хосил килинадиган *чист?* шаклига (ТжРС, 444) -он кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ясалган бўлиб, 'топишмок', 'жумбок', 'кочирикли гап' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 373).

ЧИҚИМДОР Бу сифат 'харажат', 'буромад' маъносини англатадиган ўзбекча чиқим отига (ЎТИЛ, II, 374) тожикча 'эга бўл-' маъносини англатадиган доштан феълининг (ТжРС, 137) дор хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'маълум микдорда маблаг сарфлаган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 374).

ЧОВЛИ Бу от ПРСда [чоуле] шаклида келтирилиб, 'букилган' маъносини (167), ТжРСда чаэли шаклида келтирилиб, "шумовка из прутьев или проволока для вынимания пельменей из котла" деб изохланган (435). Ўзбек тилига тожик тилидаги шакли *a* товушини *o* (*ä*) товушига алмаштириб олинган; 'суюк хамир овқатлар донини сузб олиш учун ишлатиладиган чўмичсимон рўзгор буюми' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 376). Бу от ЎТИЛда тожикча деб белгиланмаган.

ЧОДИР Бу от ПРСда [чадор] шаклида (159), ТжРСда *чодир* ва *чодар* шаклларида (444) келтирилган; ўзбек тилига тожикча *чодир* шакли олинган; 'палатка', 'парда', 'ёпинчок' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 376).

ЧОЙЖЎШ Бу от хитойча чой отига (ЎТИЛ, II, 376) 'кайна-' маъносини англатадиган тожикча жўшидан феълининг жўш хозирги замон асосини (ТжРС, 521) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'чой учун сув кайнатиладиган металл идиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 376). Бу от хозирги ўзбек тилида деярли ишлатилмайди, унинг ўрнига тунука чойнак биримаси ишлатилади.

ЧОЙХОНА Бу от хитойча чой оти билан (ЎТИЛ, II, 376) тожикча хона отидан тузилган бўлиб, 'чой дамлаб сотиладиган оммавий уй', 'сомовар' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 377).

ЧОЙХЎР Бу от хитойча чой отига (ЎТИЛ, II, 376) 'ёб-ич-' маъносини англатадиган тожикча *хўрдан* феълининг *хўр* хозирги замон асосини (ТжРС, 434) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кўп чой ичадиган', 'чойхонага чой ичишга келадиган' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 377).

ЧОЙШАБ Бу от 'урин' маъносини англатадиган *жой* оти билан (ТжРС, 517) 'тун' маъносини англатадиган *шаб* отидан (ТжРС, 448) тузилган бўлиб, ўзбек тилида ж товushi ч товушига алмаштирилган; 'тўшак устидан ёзиладиган ялангқават мато' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 377).

ЧОР Бу тожикча саноқ сон асли чаҳор товуш таркибига эга бўлиб (ТжРС, 441), сўзлашув тилида чор айтиладиган бўлган (ТжРС, 445); ўзбек тилига ана шу шаклида олинган бўлиб, 'тўрт' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 378).

ЧОРА Бу от ПРСда [чоре] шаклида (160), ТжРСда чора шаклида (445) келтирилиб, 'восита', 'ёрдам кўрсатиш воситаси', 'дори' маъноларини англатиши айтилган. Ўзбек тилига тожикча шакли олинниб, 'бирор ишни, мақсадни амалга ошириш ёки рўёбга чикармаслик учун кўриладиган тадбир' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 378).

ЧОРАК Бу микдор бирлиги тожик тилида 'тўрт' маъносини англатадиган чор (< чаҳор) саноқ сони билан (к.) 'бир' маъносини англатадиган йак саноқ сонидан (ТжРС, 468) тузилган бўлиб, ПРСда [чайхар-йек], [чар-йек] шаклларида (168), ТжРСда чаҳоръяк (441), чоръяк

(446) шаклларида келтирилган; ўзбек тилига тожикча чоръяқ (*чоръяқ*) шакли *й* товушини (я ҳарфига бөглик ъ белгисини ҳам) ташлаб олинган; 'бир бутуннинг тўртдан бири' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 379).

ЧОРАКОР Бу от тожик тилида чоръяқ миқдор бирлиги билан (к.) 'мехнат' маъносини англатадиган *кор* отидан (ТжРС, 192) тузилган бўлиб, ТжРСда чоръяқкор шаклида ёзилган (446); ўзбек тилига *й* товушини (я ҳарфига бөглик ъ белгисини ҳам), ёнима-ён келиб колган *ж* товушларидан бирини ташлаб олинган; 'ишичи кучи сифатида ёлланиб, етиштирган дехкоччилик ҳосилининг тўртдак бирини олиш шартни билан меҳнат киладиган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 379). Ўзбек сўзлашув тилида бу от чорикор тарзида ҳам айтилади.

ЧОРБОҒ Бу от чорсаноқ сони билан (к.) 'мевали дарахтлар билан банд майдон' маъносини англатадиган *бог* отидан (ТжРС, 141) тузилган бўлиб, ТжРСда 'мевали дарахтлардан иборат bog' деб изохланган (445); ЎТИЛда 'шахардан ташқаридаги ҳовли-жойли, кўргонли bog, bogча' деб (379) изохланган. Бу от таркибидаги чор кисми аниқ 'тўрт' маъносини эмас, балки 'хар хил' маъносини англатиб қатнашади, шунга кўра чорбог оти 'хар хил мевали дарахтлар билан банд саҳн' маъносини англатади дейиш мумкин.

ЧОРВА Бу от ПРСда [čähar-na] , [char-na] шаклларида келтирилиб, 'тўрт оёкли (хайвон)' деб (168), ТжРСда чорро шаклида ва чорво шаклида (446,445) мустакил келтирилиб, биринчисида 'тўрт оёкли хайвон', 'уй хайвони' деб, иккинчисида 'хайвон', 'уй хайвони' деб изохланган. Ўзбек тилига тожикча чорво шакли охиридаги *o(ä)* товушини *a* товушига алмаштириб олинган; маъноси 'қашлок хўжалитига: тўрт оёкли моллар' деб изохланган (ЎТИЛ, II, 379). Асли чорво оти таркибидаги *во* кисмидаги *n* товуши *в* товушига тожик тилининг ўзида алмаштирилган.

ЧОРВАДОР Бу сифат тожик тилида чорво отига (к.) 'эга бўл-' маъносини англатадиган доштан феълининг (ТжРС, 137) дор хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, ўзбек тилига иккинчи бўғиндаги *o* (*ä*) товушини *a* товушига алмаштириб олинган; 'чорва бокиш билан шуғулланадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 379).

ЧОРВАЧИ Бу от ўзбек тилида тожикча чорва отига (к.) -чи кўшимчасини кўшиб ҳосил қилинган; 'чорва бокиш билан шуғулланадиган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 379).

ЧОРВАЧИЛИК Бу от ўзбек тилида чорвачи отига (к.) -лик кўшимчасини кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'чорва маҳсулотлари етиштириш билан шуғулланадиган соҳа' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 379).

ЧОРГОҲ Бу от тожик тилида 'тўрт' маъносини англатадиган чорсаноқ сони билан (к.) 'ўрин', 'йўл' маъносини англатадиган гоҳ отидан (ТжРС,

104) тузилган бўлиб, 'классик кўйлардан бирининг номи' деб ноаниқ изохланган (ТжРС, 445; ЎТИЛ, II, 379).

ЧОРИКОР қ. чоракор

ЧОРИОР Бу от тожик тилида 'тўрт' маъносини англатадиган чорсанок сони билан (к.) 'дўст', 'ҳамроҳ' маъносини англатадиган йор отидан (ТжРС, 145) тузилган бўлиб, 'Мухаммад пайғамбарнинг энг яқин тўртсафлоши (Абубакр, Умар, Усмон, Али)' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 379).

ЧОР-НОЧОР Бу равиш ТжРСда чор-ночор шаклидан (445) чору-ночор шаклига ҳавола билан келтирилиб, сўзлашув тилига хослиги таъкидланган; асли чора отининг (к.) сўзлашув тилидаги чор шаклини -у боғламаси билан ёки бундай боғламасиз тақрорлаб тузилган бўлиб, 'рози бўлмасликка чора топа олмай' маъносини, шу маъно асосида юзага келган 'истар-истамас', 'ноилож' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 379).

ЧОРПАҲИЛ Бу сифат тожик тилида чорсанок сони билан (к.) 'ён' маъносини англатадиган паҳлу отидан (ПРС, 98; ТжРС, 303) тузилган бўлиб, асли 'тўрт ён' маъносини, кўчма маъносида 'кенг елкали' маъносини англатади (ТжРС, 446; чорпаҳлу). Ўзбек тилига охирги у товушини ташлаб, ҳ, л товушлари оралигига и товушини киритиб олинган; 'тўладан келган', 'ягриндор' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 379).

ЧОРРАҲА Бу от тожик тилида чорсанок сони билан (к.) 'йўл' маъносини англатадиган роҳ отидан (к.) тузилган чорроҳ бирлигига -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, ўзбек тилига бу отининг иккинчи бўгинидаги о (â) товушини а товушига алмаштирилган тожикча шакли (ТжРС, 446) олинган; 'тўрт йўл кесишадиган жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 380).

ЧОРСИ Бу от тожикча чорсанок сони билан (к.) 'томон', 'йўналиш' маъносини англатадиган сў отидан (ТжРС, 371) тузилган бўлиб, ўзбек тилига ў товушини и товушига алмаштириб олинган; 'тўрт томони тенг' тўртбурчак', 'тўртбурчак шаклидаги эрқаклар белбоги' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 380).

ЧОРШАНБА Бу от тожик тилида чорсанок сони билан (к.) 'ҳафтанинг якшанбадан олдинги куни' маъносини англатадиган шанбе отидан (ТжРС, 451) тузилган бўлиб, ўзбек тилига э (e) товушини а товушига алмаштириб олинган; 'ҳафтанинг якшанбадан кейинги учинчи куни' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 380).

ЧОРКИРРА Бу сифат ўзбек тилида тожикча чорсанок сони билан (к.) 'зих', 'чет' маъносини англатадиган ўзбекча қирра отидан (ЎТИЛ, II, 382) тузилган бўлиб, 'тўрт томони тенг' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 380).

ЧОШГОХ Бу от тожик тилида 'тонг отгандан тўққизгача бўлган' маъносини англатадиган чошт сифати билан (ТжРС, 447) 'пайт' маъносини англатадиган гоҳ отидан (ТжРС, 104) тузилган бўлиб, ўзбек тилига т

товушини ташлаб олинган; 'эрталаб қүёш анча кўтарилиб колган пайт' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 380).

ЧУНКИ Бу сабаб боғловчиси тожик тилида 'худди' маъносини англатадиган чун сифатига (ТжРС, 447) -ки боғловчисини (ТжРС, 186) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'негаки' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 382).

ЧУНОН Бу равиш тожик тилида 'худди' маъносини англатадиган чун сифатига (ТжРС, 447) -он кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'шу кадар' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 383).

ЧУНОНАМ Бу равиш тожикча чунон равишига (к.) ҳам юкламасини (ТжРС, 498) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'шу кадарки' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 383).

ЧУНОНЧИ Бу таъкид бирлиги тожикча чунон равишига (к.) -чи таъкид юкламасини (ТжРС, 442) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'яъни', 'масалан' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 383).

ЧЎП Бу тожикча от асли чўб товуш таржибига эга бўлиб (ТжРС, 448), ўзбек тилига *б* товушини *и* товушига алмаштириб олинган; тожик тилида 'дараҳт' маъносини, ўзбек тилида эса 'ингичка новданинг парчаси' маъносини англатади (ТжРС, 448; ЎТИЛ, II, 387).

III

ШАБАДА Бу от тожик тилида 'кечаси', 'кечқурун' маъносини англатадиган *шаб* оти билан (ТжРС, 448) 'шамол' маъносини англатадиган *бод* *II* отидан (ТжРС, 74) тузилган бирликка -*а* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, ўзбек тилига қатор келиб қолган *б* товушларидан бирини ташлаб, *о/а* товушини *а* товушига алмаштириб олинган; тожик тилида 'кечки ёқимли шамол' маъносини (ТжРС, 449), ўзбек тилида 'енгил майнин шамол' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 389). Бу от ўзбек тилида аслига мос *шаббода* тарзида ҳам айтиласди.

ШАББОДА қ шабада

ШАБКЎР Бу сифат тожик тилида 'кечаси' маъносини англатадиган *шаб* оти билан (ТжРС, 448) 'кўрмайдиган' маъносини англатадиган *кўр* сифатидан (ТжРС, 199) тузилган бўлиб, 'коронги тушганда кўриш кобилиятини йўқотадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 389).

ШАБНАМ Бу от тожик тилида 'кечаси' маъносини англатадиган *шаб* оти билан (ТжРС, 448) 'нимагадир сингган сув' маъносини англатадиган *нам* отидан (ТжРС, 256) тузилган бўлиб, 'бахор, ёз кечалари ўсимликка инадиган буғ намлик' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 390).

ШАКАР Бу от асли хийда бўлиб, тожик тилига, бу тилдан ўзбек тилига олинган (ТжРС, 450; ЎТИЛ, 392) 'лавлаги, шакаркамишдан саноат йўли билан олинадиган ок-сарғиши рангли қумсimon ширинлик' маъносини англатади.

ШАКАРАК I Бу от тожик тилида *шакар* отига (к.) -ак кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, тожик тилида 'ковун, тарвуз, узум турларидан бирининг номи' маъносини англатади (ТжРС, 450); ўзбек тилига 'ковун турларидан бирининг номи' маъноси билан олинган (ЎТИЛ, II, 392).

ШАКАРГУФТОР Бу сифат тожик тилида *шакар* оти билан (к.) 'сўз', 'нутк' маъносини англатадиган *гуфтор* отидан (ТжРС, 110) тузилган бўлиб, 'ширин сўз', 'тап-сўзи ёқимли' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 392). Бу сифатдан ўзбек тилида *шакаргуфторлик* оти ясалган бўлиб, 'кўнгил очадиган ширин сухбат' маъносини англатади.

ШАКАРГУФТОРЛИК *к.* шакаргуфтор

ШАКАРОБ Бу от тожик тилида *шакар* оти билан (к.) 'сув' маъносини англатадиган *об* отидан (ТжРС, 279) тузилган бўлиб, 'пиёз, помидорни майда тўғраб, туз, калампир кўшиб тайёрланадиган иштаҳа очар овкат' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 392).

ШАКАРПАЛАК Бу от ўзбек тилида тожикча *шакар* оти билан (к.) 'ковун, бодринг каби ўсимликнинг ерда ёйниб ўсадиган танаси' маъносини англатадиган *палақ* отидан (ТжРС, 296) тузилган бўлиб, 'сири сертўр, ўзи серэт ширин оқ қовун' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 392).

ШАКАРҚАМИШ Бу от ўзбек тилида тожикча *шакар* оти билан (к.) ўзбекча *қамиши* отидан (ЎТИЛ, II, 547) тузилган бўлиб, 'иссик иклими мамлакатларда ўсадиган, поясидан шакар олинадиган ўсимлик' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 392).

ШАЛВОР Бу от ЎТИЛда "с.т." таъкиди билан келтиришиб, "чолвор" деб изохланган (II, 393). ТжРСда *чалвор* шаклидан (ТжРС, 436) *чоловор* шаклига хавола килиниб, 'кенг шим', 'сукно, чармдан тикилган шарвор' деб (444), *шалвор* шаклида келтиришиб (450), 'иштон', 'шим' деб изохланганган. Ўзбек тилига *шалвор* шакли олинган. Изоҳлардан аён бўладики, бу от таркибидаги *вор* кисми асли 'эн', 'кенг' маъносини англатадиган *бар V* оти бўлиб (ТжРС, 45), таркибидаги *б* товуши в товушига, а товуши *o* (*a*) товушига тожик тилида ёк алмаштирилган. Бу от таркибидаги *шал* кисми асли *шоя* товуш таркибига эга бўлиб, ўзбек тилида *o* (*a*) товуши *a* товушига алмаштирилган; 'хонаки усул билан тўқиладиган дагал матодан тикилган уст кийим' маъносини англатади (ТжРС, 460). Демак, *шалвор* оти 'хонаки усул билан тўқилган дагал матодан кенг килиб тикиладиган шим' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 393).

ШАЛОЛА Бу от ПРСда [*шалале*] шаклида (315), ТжРСда *шалола* шаклида (450) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган; 'кatta оқин сувнинг баландликдан пастта куч билан отилиб тушиши' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 394). ЎТИЛда бу от тожикча эканлиги таъкидланмаган.

ШАЛҲАҚ Бу от тожик тилида 'тӯшт, ёғ юзасини қоплаган юпка пай (парда)' маъносини англатадиган шаҳза отига (ТжРС, 451) -к кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, юкорида таъкидланган маънини англатади (ЎТИЛ, II, 395). Бу от тожикча эканлиги ЎТИЛда айтилмаган.

ШАМБА қ. шанба

ШАМДОН Бу от 'котадиган ёғдан тайёрланиб, мум билан қопланган думалок, чўзингчоқ, пиликли ёриткич' маъносини англатадиган арабча шам отига (АРС, 416) тожикча -дон кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'шам ўрнатиб кўйиладиган буюм' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 395).

ШАМШИР Бу от асли 'металл ғўласи' маъносини англатадиган [шеми] отидан (ПРС, 317) -ир кўшимчаси билан (ТжРС, 543) хосил килинган; кўшимча кўшилганидан кейин э (e) товуши *a* товушига алмашган (ПРС, 317). ТжРСда бу от шамшиер шаклида келтирилган (415). Ўзбек тилига форсча шамшир шакли олинган бўлиб, 'қилич' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 396).

ШАНБА Бу тожикча от шанбе шаклида ёзилиб, шанбе айтилади (ТжРС, 451); ўзбек тилига э (e) товушини *a* товушига алмаштириб шанба шаклида олинган; сўзлашув тилида шамба шаклида айтилади; 'хафтанинг якшанбадан олдинги куни' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 396).

ШАРМ Бу от асли 'уял-' маъносини англатадиган тожикча шармидан феълининг (ТжРС, 452) шарм хозирги замон асосига тенг бўлиб, дастлаб 'уят', 'номус' маъносини англатиб, кейинчалик 'уялиш', 'тортиниш' маъносини ҳам англата бошлаган (ПРС, 310; ТжРС, 451); ўзбек тилига 'уят', 'номус' маъноси билан олинган (ЎТИЛ, II, 398).

ШАРМАНДА Бу сифат асли тожик тилида 'уял-' маъносини англатадиган шармидан феълининг (ТжРС, 452) шарм хозирги замон асосидан -андо кўшимчаси билан (ТжРС, 561) хосил килинган хозирги замон сифатдоши шакли бўлиб (ТжРС, 452), 'уяти холатта тушган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 398). Бу сифатдан ўзбек тилида шармандаларчи равиши хосил килинган.

ШАРМАНДАЛАРЧА қ. шарманда

ШАРМАНДАЛИК қ. шарманда

ШАРМАНДА-ШАРМИСОР Бу сифат тожикча шарманда сифати билан (к.) шармисор сифатидан тузилган; шармисор сифати шарм отига (к.) -сор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'ўта даражада шарманда' маъносини англатади (ТжРС, 452); рис товушларини айтиш учун кулайлик юзага келтириш учун ўзбек тилида ис товушлари оралиғига и товуши киритилган; 'ўта даражада уятли' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 399).

ШАРМСОР қ. шарманда-шармисор

ШАРМ-ҲАЙО Бу жуфт от тожикча *шарм* оти билан (к.) 'уялиш' маъносини англатадиган арабча ҳайо отидан (АРС, 205) тузилган бўлиб, 'уялиш', 'уятчанлик' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 399). Бу отдан ўзбек тилида *шарм-ҳайоли*, *шарм-ҳайосиз* сифатлари хосил қилингтан.

ШАРМ-ҲАЙОЛИ қ, шарм-ҳайо

ШАРМ-ҲАЙОСИЗ қ, шарм-ҳайо

ШАРТНОМА Бу от 'огзаки ёки ёзма равишда билдирилган талаб-таклифлар' маъносини англатадиган арабча *шарт* отига (АРС, 399) 'хат' маъносини англатадиган *нома* отини (ТжРС, 271) кўшиб тузилган бўлиб, 'ўзаро келишув хакидаги ёзма битим' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 400).

ШАРҚОНА Бу сифат ўзбек тилида 'дунёнинг куёш чиқиши томони' маъносини англатадиган арабча *шарқ* отига (АРС, 402) тожикча -она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'шарқ оламига хос' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 401).

ШАРҚШУНОС Бу сифат тожик тилида 'дунёнинг куёш чиқиши томони' маъносини англатадиган арабча *шарқ* отига (АРС, 402) 'биль', 'ўрган-' маъносини англатадиган тожикча *шинохтани феълининг* (ТжРС, 458) *шинос* хозирги замон асосини (ТжРС, 457) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, ўзбек тилига *шинос* кисми таркибидаги и товушини у товушига алмаштириб олинган; 'дунёнинг шарқ кисмидаги яшайдиган ахолининг тили, адабиёти, маданияти, тарихини ўрганадиган мутахассис' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 401). Бу отдан ўзбек тилида -лик кўшимчаси билан *шарқшунослик* соҳа номи хосил қилинган.

ШАРҚШУНОСЛИК қ, шарқшунос

ШАФТОЛИ Бу от тожик тилида *шрафту* товуш таркибига эга бўлиб (ТжРС, 453), ўзбек тилига у товушини и товушига алмаштириб олинган; ўзбек сўзлашув тилида *шоптоли* шаклида: *a* товушини *o* (*ä*) товушига, *ф* товушини *п* товушига алмаштириб ҳам айтилади. Бу от таркибидаги олу кисми 'дараҳт меваси' маъносини англатиши аниқ (ТжРС, 286), лекин *шафт* кисмига аниқ изоҳ топилмади. *Шафтоли* оти 'жанубда ўсадиган, пушли гулли, узунчоқ баргли дараҳтнинг йирик юмшок этли меваси' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 402).

ШАШМАҚОМ Бу от 'олти' маъносини англатадиган тожикча *шаш* саноқ сони билан (ТжРС, 453) 'куй', 'оҳанг' маъносини англатадиган арабча *мақом* II отидан (АРС, 668) тузилган бўлиб, 'олти классик макомни ўз ичига олган мусиқий асар' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 404).

ШАШКАТОР Бу кесимлик 'олти' маъносини англатадиган тожикча *шаш* саноқ сони билан (ТжРС, 453) 'кетма-кет жойлашиш' маъносини англатадиган арабча *қатор* отидан (АРС, 646) тузилган бўлиб, 'дув-дув тўклиб турган' (кўз ёши) маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 404).

ШАХ (ШОХ) 'Шахмат ўйинида бирор дона билан ракибининг шохига бевосита хужум эълон килиш' маъносини ифодалайдиган бу ундов асли

тожикча *шоҳ* отининг (к.) таркибидаги *о* товушини *а* товушига алмаштирилган шаклига тенг (ЎТИЛ, II, 405).

ШАҲАНШОҲ қ. шоҳаншоҳ

ШАҲАР Бу от *шаҳр* товуш таркибига эга бўлиб (ПРС, 319; ТжРС, 454), ўзбек тилига *ҳар* товушлари оралиғига *а* товушини киритиб олинган (ЎТИЛ, II, 405). Тошкент *шаҳри* каби биримма таркибида келганида *а* товуши киритилмайди (ЎТИЛ, II, 406). Бу от 'савдо-саноати ривож топган йирик маъмурий-маданий макон' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 405).

ШАҲБОЗ Бу от тожик тилида *шоҳбоз* (ТжРС, 461) ва *шаҳбоз* (ТжРС, 454) шаклларига эга; ўзбек адабий тилига *шаҳбоз* шакли олинган; 'подшо' маъносини англатадиган *шоҳ* оти билан (ТжРС, 461) 'лочин' маъносини англатадиган *боз* отидан (ТжРС, 75) тузилган бўлиб, 'шункор', 'жасур' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 405). Ўзбек сўзлашув тилида бу от *шовеоз* тарзида: *а* товушини *о* (*д*) товушига, *б* товушини *в* товушига, *шу* *в* товуши таъсирида *ҳ* товушини *ҳам* *в* товушига алмаштириб айтилади (ЎТИЛ, II, 420).

ШАҲЗОДА Бу от тожик тилида *шоҳзода* (ТжРС, 461) ва *шаҳзода* (ТжРС, 454) шаклларида айтилади; ўзбек тилига *шаҳзода* шакли олинган; 'подшо' маъносини англатадиган *шоҳ* оти билан (ТжРС, 461) 'ўғил' маъносини англатадиган *зода* отидан (ТжРС, 156) тузилган бўлиб, 'шоҳ ўғли' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 406).

ШАҲМАТ Бу от тожик тилида *шоҳмат* (ТжРС, 461) ва *шаҳмат* (ТжРС, 454) шаклларига эга; ўзбек тилига *шаҳмат* шакли *о* (*д*) товушини *а* товушига алмаштириб олинган; 32 оқ ва 32 кора катакли тахтада 16 оқ ва 16 кора (8 сипоҳ ва 8 пиёда) доналари билан маҳсус коидага биноан амалга ошириладиган ўйин' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 406).

ШЕР Бу от ПРСда [шир] шаклида (321), ТжРСда *шер* шаклида (455) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган; 'арслон' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 407). Бу отдан ўзбек тилида *шерлан-* ('ўзини баходир хис кил-') феъли ясалган.

ШЕРЗОТ Бу от тожик тилида *шер* оти билан (к.) зот отидан (к.) тузилган бўлиб, 'жасур', 'азамат' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 407).

ШЕРЛАН- қ. *шер*

ШЕРХОНЛИК Бу от ' вазн ва қофили кичик бадний асар' маъносини англатадиган арабча *шөър* отига (АРС, 406) 'ӯки' маъносини англатадиган тожикча *хондан* феълининг *хон* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 426) кўшиб тузилган *шөърхон* сифатидан (ТжРС, 455) -лик кўшимчаси билан ҳосил килинган бўлиб, 'шоирларнинг навбатма-навбат ўзи ёзган шेърларни жамоат бўлиб ўкиши' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 408).

ШИКАСТ Бу от асли 'синдир-', 'майдала-', 'кес-' маъноларини англатадиган тожикча *шикаст* феълининг (ТжРС, 456) *шикаст* ўтган

замон асосига тент; 'синик', 'майдаланган ҳолат' маъносини (ПРС, 314), ўзбек тилида 'жисмоний зарар', 'зат' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 409). Бу отдан ўзбек тилида *шикастлан-* феъли ясалган.

ШИКАСТА Бу сифат *шикаст* отига (к.) -*а* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, асли 'синган', 'мункиллаган' маъноларини англатади (ПРС, 314); ўзбек тилида 'қайғу, ғам билан эзилган' маъносини англатиш учун ишлатилади (ЎТИЛ, II, 410).

ШИКАСТЛАН- *к.* *шикаст*

ШИРАКАЙФ Бу сифат тожикча 'ширин сок' маъносини англатадиган *шира* оти билан (ТжРС, 458) 'кишининг рухан яйраган ҳолати' маъносини англатадиган арабча *кайф* отидан (АРС, 707) тузилган бўлиб, 'бироз кайфи бор' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 415).

ШИРГУРУЧ Бу от 'сут' маъносини англатадиган тожикча *шир* оти билан (ТжРС, 458) 'шолидан оқлаб олинадиган ошлик дон' маъносини англатадиган тожикча *биринч* отидан (ТжРС, 72) тузилган бўлиб (ТжРС, 459), ўзбек тилига *биринч* оти таркибидаги *би* товушларини *гу* товушларига, *инч* товушларини *уч* товушларига алмаштириб олинган; 'туручни сутда пишириб тайёрланадиган қуюқ таом' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 416).

ШИРИНАК: *ширинак ўйна-* бирикмаси таркибида ишлатиладиган бу от 'шакар таъмли' маъносини англатадиган тожикча *ширин* сифатига (ТжРС, 458) -*ак* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб, бу бирикма 'кимнинг ковуни, тарвузи ширин эканини еб кўриб аниклаш-' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 416).

ШИРИНКОМА Бу от тожик тилида 'шакар таъмли' маъносини англатадиган *ширин* сифати билан (ТжРС, 458) 'истак' маъносини англатадиган *ком* отидан тузилган *ширин ком* бирикмасига -*а* кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб (ТжРС, 458), 'олди-сотди пайтида ўргада турган воситачига бериладиган ҳак, пул' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 416).

ШИРИНМИЙА Бу от ўзбек тилида 'шакар таъмли' маъносини англатадиган тожикча *ширин* сифати билан (ТжРС, 458) 'бош косасида жойлашган нерв системасининг марказий кисми' маъносини англатадиган ўзбекча *мийа* отидан (ЎТИЛ, II, 468) тузилган бўлиб, 'илдизи саноат ва медицинада ишлатиладиган кўп йиллик дуккакли ўсимлик' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 416).

ШИРИНТОМОК Бу сифат ўзбек тилида 'шакар таъмли' маъносини англатадиган тожикча *ширин* сифати билан (ТжРС, 458) 'овкат' маъносини англатадиган ўзбекча *томуқ* З отидан (ЎТИЛ, II, 202) тузилган бўлиб, 'мазали овкатни яхши кўрадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 417).

ШИРЧОЙ Бу от 'сут' маъносини англатадиган тожикча *шир* оти билан (ТжРС, 415) хитойча чой отидан (ЎТИЛ, II, 376) тузилган бўлиб, 'курук

чой, туз солиб кайнатилган сутга сарёғ, мурч солиб тайёрланадиган таом' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 417).

ШИРҚОВОК Бу от 'сүт' маъносини англатадиган тожикча *шир* оти билан (ТжРС, 415) ўзбекча *қовоқ* отидан (ЎТИЛ, II, 591) тузилган бўлиб, 'сүт ва ошқовоқдан тайёрланадиган таом' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 417).

ШИФОБАХШ Бу сифат тожик тилида 'соғайиш' маъносини англатадиган арабча *шифо* отига (АРС, 410) 'совға қил-', 'бер-' маъносини англатадиган баҳшидан феълининг (ТжРС, 52) баҳш хозирги замон асосини (ТжРС, 51) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'даво бўладиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 418).

ШИФОКОР Бу от тожик тилида 'соғайиш' маъносини англатадиган арабча *шифо* отига (АРС, 210). -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'касалликдан даволовчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 418).

ШИФОХОНА Бу от тожик тилида 'соғайиш' маъносини англатадиган арабча *шифо* оти билан (АРС, 410) 'жой' маъносини англатадиган тожикча *хона* отидан (ТжРС, 426) тузилган бўлиб, 'нотоб кишиларга тибий ёрдам кўрсатиш муассасаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 418).

ШОВВОЗ қ. шахбоз

ШОДИЙОНА Бу от тожик тилида 'хурсанд' маъносини англатадиган *шод* сифатидан (ТжРС, 460) -й кўшимчаси билан (ТжРС, 542) хосил қилиниб, 'хурсандчилик' маъносини англатадиган *шодӣ* отига (ТжРС, 460) -она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'хурсандчилик билан' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 422).

ШОДОН Бу равиш тожик тилида 'хурсанд' маъносини англатадиган *шод* сифатига (ТжРС, 460) -он кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'хушчакчак ҳолатда' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 423).

ШОД-ХАНДОН Бу сифат тожик тилида 'хурсанд' маъносини англатадиган *шод* сифати билан (ТжРС, 460) 'кул-' маъносини англатадиган *хандидан* феълининг (ТжРС, 419) *ханд* хозирги замон асосига -он кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил қилиниб, 'кулиб турувчи' маъносини англатадиган *хандон* сифатидан (ТжРС, 419) тузилган бўлиб, 'хушчакчак' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 423).

ШОД-ХУРРАМ Бу сифат тожик тилида 'хурсанд' маъносини англатадиган *шод* (ТжРС, 460) ва *хуррам* (ТжРС, 432) сифатларидан тузилган бўлиб, 'ниҳоятда хурсанд' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 423).

ШОЙИ Бу тожикча от асли *шоҳи* товуш таркибига эга бўлиб (ТжРС, 461), ўзбек тилига ҳ товушини й товушига алмаштириб олинган; шеъриятда *шоҳи* шаклида ҳам ишлатилади (ЎТИЛ, II, 427); 'ипакдан тўкилган газлама' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 433).

ШОКОСА Бу от ўзбек тилида 'подшо' маъносини англатадиган тожикча *шо* оти билан (ТжРС, 461) 'суюк овқат солинадиган чинни идиш' маъносини англатадиган тожикча *коса* отидан (ТжРС, 194) тузилган бўлиб, 'катта коса' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 423).

ШОЛИ Бу тожикча от 'окланмаган гуруч дони', 'гуруч дони ўсимлиги' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 424).

ШОЛИКОР Бу от тожик тилида *шоли* отига (к.) -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'шоли етишириувчи дехқон' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 424). Бу отдан *шоликорлик* мавхум оти ясалган.

ШОЛИКОРЛИК қ. *шоликор*

ШОЛИПОЙА Бу от тожик тилида *шоли* оти билан (к.) 'ўсимликнинг тик ўсадиган ер усти кисми' маъносини англатадиган *пойа* отидан (ТжРС, 311) тузилган бўлиб, 'шоли экилган майдон' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 424).

ШОЛЧА Бу от 'юнгдан тўқилган қалин дағал мато' маъносини англатадиган форсча [*шали*] отига (ПРС, 303) -ча кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган; кўшимча кўшияганидан кейин *и* товуши айтилмай кўйган (ТжРС, 460); 'юнгдан тўқиладиган кичик ҳажмли полос' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 424).

ШОЛГОМ Бу от асли *шалғам* товуш таркибига эга бўлиб (ПРС, 315; ТжРС, 450), ўзбек тилига *а* товушларини *о* (*ә*) товушларига алмаштириб олинган; 'илдиз меваси пушти, сарик, окиш рангли бўлиб, суюк овқат тайёрлаща ишлатиладиган таҳир таъмли полиз ўсимлиги' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 424).

ШОМ Бу тожикча от асли 'коронғи туша бошлигар пайт' маъносини англатади (ТжРС, 460); шу маъно асосида 'кечки, тўртинчи намоз' маъноси юзага келган (ЎТИЛ, II, 424).

ШОНА I Бу от асли 'катақча' маъносини англатадиган *шон* отига (ТжРС, 304) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'ѓуза ғунчаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 424). Бу отдан ўзбек тилида *шонала- феъли* ясалган.

ШОНАЛА- қ. *шона*

ШОНАБАРГ Бу от 'тарок' маъносини англатадиган тожикча *шона II* оти билан (ТжРС, 304) 'япрок' маъносини англатадиган *барг* отидан (ТжРС, 46) тузилган бўлиб, 'гул очилгунча шона атрофини ўраб турадиган тарок тишли майда барг' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 424).

ШОП: *шоп мўйлов* биринчаси таркибида ишлатиладиган *шоп* оти асли *шоф* товуш таркибига эга бўлиб, ўзбек тилига *ф* товушини *и* товушига алмаштириб олинган; асли 'калта килич' маъносини (ТжРС, 460), юкоридаги биринчма таркибида эса 'учи пастга кайрилган узун' (мўйлов) маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 425).

ШОПТОЛИ қ. шафтоли

ШОСУПА Бу от 'подшо' маъносини англаталиган *шо* оти билан (ТжРС, 461) 'ховлида, боғда ўтириш учун сунъий равиша хосил қилинган тўртбурчак дўнглик' маъносини англатадиган арабча *суфа* отидан (АРС, 438) тузилган бўлиб, ўзбек тилига *ф* товушини *п* товушига алмаштириб олинган; 'ховли, боғ саҳнида ўтириш учун сунъий равиша хосил қилинган катта супа' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 425). Бу от *шоҳсуга* тарзида ҳам айтилади (ЎТИЛ, II, 428).

ШОТЕРАК Бу от 'подшо' маъносини англатадиган тожикча *шо* оти билан (ТжРС, 461) ўзбекча *терак* отидан (ЎТИЛ, II, 164) тузилган бўлиб, 'тик ўсадиган йирик терак' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 425).

ШОТУТ Бу от тожик тилида 'подшо' маъносини англатадиган *шо* оти билан (ТжРС, 461) 'барглари илак куртига асосий озик бўладиган жануб дарахти' маъносини англатадиган *тут* отидан (ТжРС, 231) тузилган бўлиб, 'тутнинг меваси тўқ кизил рангли нави' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 425). Бу от батзан *шоҳтум* тарзида ҳам айтилади (ЎТИЛ, II, 428).

ШОХ I Бу от ПРСда [шах] ва [шахе] шаклларида (302), ТжРСда *шоҳ*, *шоха* шаклларида келтирилиб (461), ўзбек тилига *шоҳ* шакли олинган; 'дараҳт танасидан ён-верига ўсиб чиқкан бута' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 426). Бу отдан ўзбек тилида *шоҳла-* феъли ясалган.

ШОХ II Бу тожикча от 'баъзи ҳайвонларнинг бошида ўсиб чиқадиган сұксимон каттик ўсимта', 'муғиз' маъносини англатади (ТжРС, 461; ЎТИЛ, II, 426).

ШОХЛА- қ. *шоҳ I*

ШОХОБЧА Бу от 'тармок' маъносини англатиб қатнашайтган *шоҳ I* оти билан (к.) 'сув' маъносини англатадиган *об* отидан тузилган тожикча *шоҳоб* отига (ТжРС, 461) -ча кўшимчасини кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'катта сувдан ажратилган кичик сув йўли' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 426).

ШОҲ Бу от асли 'Эрон ҳукмдори' маъносини англатган бўлиб, кейинчалик маънода кенгайиш юз бериб, умуман 'ҳукмдор' маъносини англата бошлаган (ПРС, 304; ЎТИЛ, II, 427).

ШОҲАНШОҲ Бу от тожикча *шоҳ* отига (к.) арабча тушум келишигининг -ан кўшимчасини (АТГ, 50) кўшиб тақорорлаб хосил қилинган бўлиб, 'шоҳлар шоҳи' маъносини англатади (ТжРС, 461; ЎТИЛ, II, 427). Бундай юксак унвон Эрон шоҳларига нисбатан ишлатилар эди (ПРС, 305). Бу от тожик тилида *шоҳанишоҳ*; тарзида ҳам айтилади (ТжРС, 454).

ШОҲИ қ. шойи

ШОҲЗОДА қ. шаҳзода

ШОҲНОМА Бу от тожикча *шоҳ* оти билан (к.) 'хат', 'асар' маъносини англатадиган *нома* отидан (ТжРС, 271) тузилган бўлиб, Фирдавсийнинг

қадимги шохлар тарихи баён қилинган асари шундай номланган (ЎТИЛ, II, 427).

ШОХОНА Бу сифат тожикча *шоҳ* отига (к.) -она қўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'олий даражадаги', 'жуда яхши', 'энг ҳашаматли, дабдабали' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 427).

ШОҲСУПА қ шосупа

ШОҲТУТ қ шотут

ШУКУХ Бу от ПРСда [шоқуҳ] шаклида (315), ТжРСда *шукӯҳ* шаклида (462) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли ў товушини у товушига алмаштириб олинган; 'улугворлик', 'тантанабозлик' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 431).

ШУҲРАТПАРАСТ Бу сифат тожик тилида 'ҳалқ назарига тушиб қозонилган донг, довруқ' маъносини англатадиган арабча *шұхрат* отининг (АРС, 419) тожикча *шүҳрат* шаклига (ТжРС, 463) 'сајда қил-' маъносини англатадиган тожикча *парастидан* феълининг *параст* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 298) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб (ТжРС, 463), ўзбек тилига ў товушини у товушига алмаштириб олинган; 'шүхрат қозонишга зўрма-зўраки интилувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 434).

ШЎР I Бу сифат ПРСда [шур] шаклида (318), ТжРСда *шўр I* шаклида (463) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган; 'таркибидаги туз мөъёрдан ортиқ' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 435). Бу сифатдан ўзбек тилида *шўрла-* феъли ясалган.

ШЎР II Бу бирлик ПРСда [шур] шаклида (318), ТжРСда *шўр I* шаклида (463) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган. Бу бирлик асли 'тўлкинлан-', 'кахрлан-' маъносини англатадиган *шўридан* феълининг *шўр* ҳозирги замон асосига тенг бўлиб (ТжРС, 463), 'тўлқинланиш', 'кахрланиш', 'шовкин-сурон' от маъносини, ўзбек тилида эса 'баҳтсиз', 'ночор' каби сифат маъноларини англатади: *шўр пешана* каби (ЎТИЛ, II, 435).

ШЎРВА Бу от ПРСда [шурба] ва [шурва] шакларида (318, 319), ТжРСда *шўрбо* шаклида (463) келтирилган; ўзбек тилига форсча *шурва* шакли у товушини ў товушига алмаштириб олинган; 'гўшт ва сабзавотни ковуриб ёки ковурмай пишириладиган суюк овкат' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 435).

ШЎРЛА- қ *шўр I*

ШЎР ПЕШАНА қ *шўр II*

ШЎРХОК Бу сифат тожик тилида *шўр I* сифати билан (к.) 'тупрок', 'ер' маъносини англатадиган *хок* отидан (ТжРС, 424) тузилган бўлиб, 'шўрланган ер' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 436).

ШЎХ Бу сифат ПРСда [шух] шаклида (318), ТжРСда *шўх* шаклида (463) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган;

'ўйинкарoк', 'тўполончи' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 436). Бу сифатдан ўзбек тилида шўхлик мавхум оти ясалган.

ШЎХЛИК қ. шўх

Э

ЭЛЧИХОНА Бу от ўзбек тилида 'бир давлатнинг бошқа бир давлатда фаолият кўрсатадиган юкори мартабали расмий вакили' маъносини англатадиган ўзбекча элчи оти билан 'уй' маъносини англатадиган тожикча хона отидан (ТжРС, 426) тузилган бўлиб, 'бир давлат хукуматининг бошқа бир давлат хукумати кошидаги дипломатик вакили бошчилигидаги муассасаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 445).

ЭРОНИЙ Бу сифат Эрон давлати номига -й (-ий) кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган; 'эронлик', 'эрон тилларига мансуб' маъноларини англатади (ТжРС, 466; ЎТИЛ, II, 451).

ЭРОНШУНОС Бу от Эрон давлати номига 'ўрган-' маъносини англатадиган тожикча шинохтан феълининг (ТжРС, 458) шинос хозирги замон асосини (ТжРС, 457) кўшиб хосил килинган бўлиб, ўзбек тилига и товушини у товушига алмалтириб олинган; 'эроний халқлар тилини, адабиётини, маданиятини, тарихини ўрганиш фани' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 451).

ЭРОНШУНОСЛИК Бу от эроншунос отига (к.) -лик кўшимчасини кўшиб хосил килинган бўлиб, 'эроний халқлар тилини, адабиётини, маданиятини, тарихини ўрганиш фани' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 501).

ЭСОН-ОМОН қ. омон-эсон

ЭС-ХУШ Бу от 'билиш, фикрлаш, ёнда саклаш' каби маъноларни англатадиган ўзбекча эс оти билан (ЎТИЛ, II, 452) 'бирор таъсирни, ҳодисани сезиш, идрок этиш кобилияти' маъносини англатадиган тожикча хуш отидан (ТжРС, 508) тузилган бўлиб, 'ёнда саклаш ва идрок этиш кобилияти' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 455). Бу жуфт отдан ўзбек тилида эс-хуши сифати хосил килинган.

ЭС-ХУШЛИ қ. эс-хуш

ЭТИКДЎЗ Бу от ўзбекча этик отига 'тик-' маъносини англатадиган тожикча дўхттан феълининг (ТжРС, 144) дўз хозирги замон асосини (ТжРС, 143) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'этик тикувчи косиб' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 456).

ЭШОН Бу бирлик асли бир кишига карата хурмат кўрсатиб айтиладиган 'улар' олмоши бўлиб, кейинчалик 'кишилар орасида обрў козонган рухоний' маъносини англата бошлаган (ЎТИЛ, II, 458).

ЭШОНЗОДА Бу от эшон отига (к.) 'ўғил' маъносини англатадиган зода отини (ТжРС, 156) кўшиб тузилган бўлиб, 'эшоннинг ўғли' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 458).

ЭҲТИЙОТКОР Бу сифат 'турли кутимаган ходисаларнинг олдини олиб иш тутиш' маъносини англатадиган арабча эҳтийот отига (АРС, 202) тожикча -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'эҳтиёт чораларни кўриб иш қиласидиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 460).

ЭҲТИЙОТКОРОНА Бу равиш эҳтийоткор сифатига (к.) тожикча -она кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'эҳтиёткорлик билан' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 460).

Ў

ЎЙМАКОР Бу бирлик ўзбекча ўйма сифатига тожикча -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'ўйиб нақш солинган' сифат маъносини, 'ўйиб нақш солувчи' от маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 499). Бу бирликдан ўзбек тилида ўймакорлик оти ясалган.

ЎЙМАКОРЛИК - қ ўймакор

ЎРИКЗОР Бу от ўзбекча ўрик отига (ЎТИЛ, II, 510) тожикча -зор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'ўрик дараҳтлари экилган майдон' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 511).

ЎРТА-МИЙОНА Бу сифат ўзбекча ўрта сифати билан 'ўрта' маъносини англатадиган тожикча мийона сифатидан (ТжРС, 228) тузилган бўлиб, 'ўртача' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 514).

Қ

ҚАБУЛХОНА Бу от 'бирор иш-илтимос билан келган кишининг амалдор ҳузурига кирици' маъносини англатадиган арабча қабул оти билан (АРС, 620) 'жой' маъносини англатадиган тожикча хона отидан (ТжРС, 426) тузилган бўлиб, 'иш-илтимос билан келган киши амалдор томонидан қабул қилингунитача ўтириб, кутиб турадиган хона' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 531).

ҚАДАМЖО(Й) Бу от 'оёқ ташлаб қилинган хар бир харакат' маъносини англатадиган арабча қадам оти билан (АРС, 626) 'ер' маъносини англатадиган эко (и) отидан (ТжРС, 516) тузилган бўлиб, 'зиёрат қилинадиган муқаддас жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 533).

ҚАДРДОН Бу сифат 'хурмат-иззат қўрсатишга лойиклик' маъносини англатадиган арабча қадр отига (АРС, 624) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча доштан феълининг (ТжРС, 137) дон ҳозирги замон асосини кўшиб хосил қилинган бўлиб, 'хурмат-иззат қўрсатишга сазовор' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 534). Бу сифатдан ўзбек тилида қадрдонлаш-феъли ясалган.

ҚАДРДОНЛАШ - қадрдон

ҚАЛАМКАШ Бу от 'ёзув куроли' маъносини англатадиган арабча қалам отига (АРС, 657) 'чиз-' маъносини англатадиган тожикча қашидан феълининг қаши ҳозирги замон асосини (ТжРС, 184,) кўшиб хосил

қилинган бўлиб, асли 'калам тебратувчи' маъносини англатиб, кейинчалик 'фаолияти ёзув-чизув билан боғлиқ киши' маъносини англата бошлаган (ЎТИЛ, II, 543).

ҚАЛБАКИ Бу сифат 'қинғир', 'алдам-қалдам' маъносини англатадиган арабча қалб II отига (АРС, 654) тожикча -аки кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'сохта' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 544). Бу сифатдан ўзбек тилида қалбакилик оти ясалган.

ҚАЛБАКИЛИК қалбаки

ҚАНД Бу тожикча от 'шакарнинг бирор шаклда зич котирилган холати' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 548). Бу от охиридаги д товушини т товушига алмаштириб қанд тарзида айтлади.

ҚАНДАК Бу от тожикча қанд отига (к.) -ак қўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'тўқ сарик-кизгиш рангли, камсув, сершира ўрик' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 549).

ҚАНД-КУРС Бу от тожикча қанд оти билан (к.) 'шимиб юриладиган ширинлик' маъносини англатадиган курс отидан (ТжРС, 492) тузилган бўлиб, 'шакардаш тайёрланадиган ширинликлар' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 549).

ҚАРЗДОР Бу сифат 'кайтариш шарти билан олинган пул' маъносини англатадиган арабча қарз отига (АРС, 632) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча доштан феълининг дор ҳозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'олган карзини қайтармаган киши' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 554).

ҚАРТА Бу от ПРСда [қард] II [қарт], [қарде], [қарду] шаклида (398), ТжРСда қарта I 3 шаклида (486), ЎТИЛда "[р. карта]" таъкиди билан қарта II 2 шаклида (557) келтирилган. ПРСда тўрт шаклда мавжудлиги бу от форсий эканини қатъий тасдиклайди. ЎТИЛда русча деб, сўзлашув тилига мансуб деб тақдим қилингани хато. Бу от 'экин майдонининг яхлит бир бўлаги' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 557).

ҚАСАМЙОД Бу от 'онт' маъносини англатадиган арабча қасам оти билан (АРС, 637) 'ҳотира' маъносини англатадиган тожикча йод отидан (ТжРС, 145) тузилган бўлиб, 'қатъий ваъда' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 559).

ҚИЙМАТБАҲО қимматбаҳо

ҚИММАТБАҲО Бу кўшма сифат 'нархи баланд' маъносини англатадиган қиммат сифати билан (ЎТИЛ, II, 579) 'нарх' маъносини англатадиган тожикча баҳо отидан (ТжРС, 53) тузилган бўлиб, 'нархи баланд' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 579). Бу кўшма от таркибидаги арабча от асли қиймат товуш таркибига эга (АРС, 667); шу от таркибидаги й товушини ж товушига алмаштириш билан қиммат сифати юзага келган.

ҚИРМИЗИ Бу сифат ПРСда [ғерmez] шаклида (381), ТжРСда қирмизи шаклида (489) келтирилган; ўзбек тилига охиридаги й товушига

хос чўзиқлики ташлаб тоҷикча шакли олинган; 'кизил рангли' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 581).

ҚОРАҚАНД Бу от ўзбекча қора сифати билан тоҷикча қанд отидан (к.) тузилган бўлиб, 'тоғлик жойларда ёввойи тарзда ўсадиган бута ўсимлиги ва унинг овқатга солинадиган корамтири майдо саршира нордон меваси' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 602).

КОРИНДОР Бу сифат ўзбекча қорни отига 'эга бўл-' маъносини англатадиган тоҷикча доштан феълининг дор ҳозирги замон асосини (ТжРС, 137,136) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'корни мезъердан катта' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 602).

КОФИЙАБОЗ Бу сифат 'мисралар охирининг бир хил товуш билан тугалтаниши' маъносини англатадиган арабча қофија отига (АРС, 652) 'берилиб ўйна-' маъносини англатадиган тоҷикча бохтан феълининг (ТжРС, 82) боз ҳозирги замон асосини (ТжРС, 75) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'шеърнинг мазмунига эмас, мисраларнинг кофиясига ортичка зътибор берадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 605).

КУЛОЧКАШЛАБ Бу равиш ўзбекча қулоч отига 'торт-', 'ёй-' маъносини англатадиган тоҷикча калидан феълининг каш ҳозирги замон асосини (ТжРС, 184) кўшиб хосил килинган қулочкаш сифатига ўзбекча -лаб кўшимчасини кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кулични ёйган холда' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 616).

ҚҮРТАВА Бу от тоҷик тилида ўзбекча 'сузмани ёнгоқдай юмалоклаб куритиб тайёрланадиган маҳсулот' маъносини англатадиган қурут оти билан (ЎТИЛ, II, 624) 'сув' маъносини англатадиган тоҷикча об отидан (ТжРС, 279) тузилган қурутоб бирлигига тоҷикча -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган; кейинчалик иккинчи бўғиндаги у товуши айтилмайдиган бўлган (ТжРС, 492: қуртова) ўзбек тилига о (ә) товушини а товушига алмаштириб олинган; 'курутдан, сузмадан сув кўшиб тайёрланадиган овкат' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 623).

ҚУШХОНА қушхона

ҚЎРИҚХОНА Бу от 'сақлаш', 'қўриқлаш' маъносини англатадиган ўзбекча қўриқ оти билан 'жой' маъносини англатадиган тоҷикча хона отидан (ТжРС, 426) тузилган бўлиб, 'ноёб хайвонлар, ўсимликларни саклаш ва кўпайтириш учун ажратилиб, давлат томонидан қўриқланадиган майдон' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 640).

F

ҒАБФО Бу от ПРСда [ғ оуё а] шаклида (360), ТжРСда ғавғо шаклида (646) келтирилган; ўзбек тилига тоҷик тилидаги шакли олинган; 'шовкин-сурон', 'жанжал' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 646). Ўзбек сўзлашув тилида а товуши о (ә) товушига, о (ә) товуши а товушига алмаштириб ғавға тарзида хам айтилади (ЎТИЛ, II, 662).

ФАДДОР Бу тожикча сифат 'сурбет' маъносини англатадиган [ғадд] сифатига (ПРС, 355) 'эга бўл-' маъносини англатадиган доштан феълининг *dor* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 137, 136) кўшиб хосил килинган; *dor* асоси кўшилганидан кейин учта *o* товушидан бири айтилмаган (ПРС, 355; ТжРС, 473); 'соткин', 'фирибгар' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 646).

ФАЗАБНОК Бу сифат тожик тилида 'каттиқ аччиликнеш', 'кахр' маъносини англатадиган арабча газаб отига (АРС, 565) тожикча -нок кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'ғазабли' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 647).

ФАЗАЛХОН Бу сифат тожик тилида 'биринчи байтнинг хар икки мисраси, қолган байтларнинг иккинчи мисралари кофиядош шеър' маъносини англатадиган арабча газаб отига (АРС, 562) 'ўки-' маъносини англатадиган тожикча *хондан* феълининг *хон* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 426) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'газал ўкувчи', 'газал айтувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 647). Бу сифатдан ўзбек тилида газалхонлик оти хосил килинган.

ФАЗАЛХОНЛИК қ. газалхон

ФАЛЛАКОР Бу сифат 'дон-дун' маъносини англатадиган арабча *гаша* отига (АРС, 568) тожикча -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'дон етиштириш билан шугулланадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 650).

ФАЛТАК Бу от 'юмала-' маъносини англагадиган *галтидан* феълининг (ПРС, 658, 359) *галт* ҳозирги замон асосига -ак кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб хосил килинган бўлиб (ПРС, 359; ТжРС, 476), 'ип, сим, лента каби узун нарсаларни ўраб жойлаш учун ясалган буюм' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 650).

ФАЛТАКАРАВА Бу от тожикча *галтак* оти билан (к.) 'ғилдиракли оддий юқ ташиш воситаси' маъносини англатадиган тожикча *ароба* отидан (ТжРС, 30; ЎТИЛ, I, 36) тузилган бўлиб, ўзбек тилига *o* товушини *a* товушига, *b* товушини *v* товушига алмаштириб олинган; 'бир ғилдиракли кўл аравачаси' маъносини англатади.

ФАМГИН Бу сифат тожик тилида 'рухий азоб' маъносини англатадиган арабча *гам* отига (АРС, 570) тожикча -гин кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'қайгули' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 651).

ФАМГУЗОР Бу сифат тожик тилида 'рухий азоб' маъносини англатадиган арабча *гам* отига (АРС, 570) 'е-' маъносини англатадиган тожикча *гусор(i)дан* феълининг *гусор* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 110) кўшиб хосил килинган; ўзбек тилига *c* товушини *z* товушига алмаштириб олинган; 'кимнингдир қайгусига шерик бўладиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 651).

FAMXŪR Бу сифат тожик тилида 'рухий азоб' маъносини англатадиган арабча *зам* отига (АРС, 570) 'таркат-' маъносини англатадиган тожикча *хоридан* феълининг *хор* хозирги замон асосини (ТжРС, 427) кўшиб хосил килинган бўлиб, тожик тилида *гамкор* ва *гамхўр* шаклларида айтилади (ТжРС, 477); ўзбек тилига кейинги шакли олинган; 'кайгуни таркатувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 651). Бу сифатдан ўзбек тилида *гамхўрлик* оти ясалган.

FAMXŪRLIK қ. *гамхўр*

FAPАЗГҮЙ Бу от тожик тилида 'ёмон ният' маъносини англатадиган арабча *гараз* отига (АРС, 560) 'айт-' маъносини англатадиган тожикча *гуфтан* феълининг *гўй* хозирги замон асосини (ТжРС, 110) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'ўз манфаатидан келиб чикиб гапирадиган, иш қиласидиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 662). Бу сифатдан ўзбек тилида *гаразгўйлик* мавхум оти ясалган.

FAPАЗГҮЙЛИК қ. *гаразгўй*

FARIБОНА Бу равиш тожик тилида 'ўзга эллик', 'мусофири' маъносини англатадиган арабча *гариб* сифатига (АРС, 559) тожикча *-она* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'мусофириларча', 'ёлғизлика', 'камбағаллик билан' маъноларини англатади (ЎТИЛ, II, 653).

FIЖOKAK Бу от ПРСда [ғиджак] шаклида (355), ТжРСда *тичак* шаклида (479) келтирилган; тожик тилида ҳ товуши катланган; ўзбек тилига шу шакли олинган. Бу от асли *гиц* товушга таклиддан *-ак* кўшимчаси билан (ТжРС, 543) ясалган; 'скрипкага ўхшаш чолгу асбоби' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 656). Бу отдан ўзбек тилида *гижжакчи* оти ясалган.

FIЖOKAKCHI қ. *гижжак*

FIШТ Бу от ПРСда [хешт] шаклида келтирилиб, 'хом гишт', 'куйма', 'найза' деб изохланган (193); ТжРСда *хишт I* шаклида келтирилиб, "кирпич" деб изохланган (423); ўзбек тилига тожик тилидаги шакли ҳ товушини ҳ товушига алмаштириб олинган; 'колил ёрдамида лойдан чўзинчоқ тўргубурчак шаклида куйиб қуритиладиган қурилиш материали' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 661).

FIШТИН Бу сифат тожик тилида *хишт* отига (ТжРС, 423) *-ин* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, ўзбек тилига ҳ товушини ҳ товушига алмаштириб олинган; 'гишт билан қурилган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 661).

FOBFA қ. *ғавғо*

FOЙИБОНА Бу равиш тожик тилида 'кўзга кўринмас', 'кўздан йўқолган' маъносини англатадиган арабча *гоиб* отига (АРС, 575) тожикча *-она* кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган; ўзбек тилида *ои* товушлари оралиғига ҳ товуши киритилган; 'сиртдан', 'кўрмаган ҳолда' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 662).

ҒҮНЧА Бу от асли *гун* кисмига -ча кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган; *гун* кисми эса 'тўплам', 'йигик' маъносини англатади: *гун кардан* – 'йиг-'; *гункуш* – 'Йигиш' (ТжРС, 480, 481); шунга кўра гунча асли 'кичик тўплам' маъносини англатади, кейинчалик 'ҳали очилмаган, япрокчалари ҳали ёзилмаган гул' маъносини англата бошлаган (ЎТИЛ, II, 665).

ҒЎЗА Бу от ПРСда [ѓуз] шаклида келтирилиб, "коробочка" деб изохланган (360); ТжРСда ғўза шаклида келтирилиб, "коробочка" деб изохланган (481); ҳар иккι лугатда *пахта*, кўжнори отлари билан биримга тузиб кўрсатилган. Узбек тилига тожик тилидаги шакли олинниб, аслига нисбатан тор маънони — 'пахта ўсимлиги' маъносини, 'кўсак' маъносини англатиниши айтилган (ЎТИЛ, II, 667).

ҒЎЗАПОЙА Бу от тожикча ғўза оти билан (к.) *поїа* отидан (к.) тузилган бўлиб, 'ҳосили териб олинган пахта ўсимлигининг танаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 667).

ҒЎЛА Бу от тожик тилида 'дум-думалок', 'сеп-семиз' маъносини англатадиган ғўл сифатидан (ТжРС, 481) -а кўшимчаси билан (ТжРС, 543) хосил килинган; 'даражатан кесиб олинган йўгон бўлак' маъносини англатади (ТжРС, 481; ЎТИЛ, II, 667).

ҒЎР қ. ғўра

ҒЎРА Бу сифат ПРСда [ѓуре] шаклида (360), ТжРСда ғўра шаклида (481) келтирилган; узбек тилига тожик тилидаги шакли олинган; 'нишиб этилмаган' маъносини англатади; үрик, узум каби меваларнинг хосилига нисбатан ишлатилади (ЎТИЛ, II, 668). ЎТИЛда ғўр сифати келтирилган, лекин бундай сифат ПРСда, ТжРСда акс этирилмаган; шунга қарамай ғўра оти ғўр сифатига -а кўшимчасини кўшиб хосил килинган дейиш тўгри.

X

ҲАВАСКОР Бу сифат тожик тилида 'кўр-кўронга берилиш' маъносини англатадиган арабча ҳавас отига (АРС, 863) тожикча -кор кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'берилиб ҳавас қилувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 669). Бу сифатдан узбек тилида ҳаваскорлик оти хосил килинган.

ҲАВАСКОРЛИК қ. ҳаваскор

ҲАВОДОР I Бу от 'бирор мақсадга интилиш' маъносини англатадиган арабча ҳаво отига (АРС, 862) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча доштан феълининг (ТжРС, 137) дор хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб хосил килинган бўлиб, ПРСда 'тарафдор' (599), ТжРСда 'тарафдор', 'севувчи' маъносини (494) англатиши айтилган; узбек тилида бошқача маънони — 'раккоса, хонанда, созандага тўй, зиёфат эгалари, меҳмонлар томонидан миннатдорлик йўсинида бериладиган пул, совға' маъносини англатиши айтилган (ЎТИЛ, II, 670).

ҲАВОЙИ Бу сифат 'асосан азот ва кислороддан иборат модда' маъносини англатадиган арабча ҳаво II отига (АРС, 862) тоҷикча -й кӯшимчасини (ТжРС, 542) кӯшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'асосиз', 'енгилелпи', 'пуч' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 670).

ҲАЗИЛКАШ Бу сифат тоҷик тилида 'эрмак тарзида тегажаюнк билан айтиладиган гап ёки қилинадиган харакат' маъносини англатадиган арабча ҳазиз отига (АРС, 854) 'торт-' маъносини англатадиган тоҷикча *кашидан* феълининг *каш* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 284) кӯшиб ҳосил қилинган бўлиб (ТжРС, 495), 'ҳазил қилишни севадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 673).

ҲАЙКАЛТАРОШ Бу от тоҷик тилида 'жуда катта тасвирий санъат асари' маъносини англатадиган арабча ҳайкал отига (АРС, 867) 'йүн-' маъносини англатадиган тоҷикча *тарошидан* феълининг *тарош* ҳозирги замон асосини (ТжРС, 383) кӯшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'хайкал ясовчи санъат устаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 677). Бу отдан ўзбек тилида ҳайкалтарошлик оти ҳосил қилинган.

ҲАЙКАЛТАРОШЛИК қ. ҳайкалтарош

ҲАЛВОЙТАР қ. ҳолвайтар

ҲАЛҚОБ Бу от асли 'доира шакли нарса' маъносини англатадиган арабча ҳалиқ 2 оти билан (АРС, 191) 'сув' маъносини англатадиган тоҷикча об отидан (ТжРС, 279) тузилган бўлиб, 'чукур жойда сақланнib қолган сув' маъносини англатади. Бу от ЎТИЛда ҳалқоб шаклида x ҳарфи билан хато ёзилган (II, 314).

ҲАМАВАҚТ Бу равиш 'барча' маъносини англатадиган тоҷикча ҳама олмоши билан (ТжРС, 498) 'замон', 'пайт' маъносини англатадиган арабча вакт отидан (АРС, 903) тузилган бўлиб, 'хар доим', 'доимо' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 682).

ҲАМДАМ Бу сифат тоҷик тилида 'бирга' маъносини ифодалайдиган ҳам- олд кӯшимчасини (ТжРС, 544) 'нафас', 'вакт' маъносини англатадиган дам отига (ТжРС, 114) кӯшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'кўпинча бирга бўладиган', 'яқин' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 682).

ҲАМДАРД Бу сифат тоҷик тилида 'бирга' маъносини ифодалайдиган ҳам- олд кӯшимчасини (ТжРС, 544) 'огрик', 'рухий азоб' каби маънони англатадиган дард отига (ТжРС, 117) кӯшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'кимнингдир ҳол-аҳволидан хабардор бўлиб, дардини енгиллаштириша харакат қиласиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 682). Бу сифатдан ўзбек тилида ҳамдардолик оти ҳосил қилинган.

ҲАМИОН Бу от ўзбек тилида 'бирга' маъносини ифодалайдиган ҳам- олд кӯшимчасини (ТжРС, 544) 'киши гавдасининг ўнг ёки чап томони' маъносини англатадиган ўзбекча йон отига (ЎТИЛ, I, 257) кӯшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'пул солиб юриш учун чўнтак ҳалтаси' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 683).

ҲАМОЖИҲАТ Бу равиш 'бирга' маъносини ифодалайдиган тоҷикча ҳам- олд кӯшимчасини (ТжРС, 544) 'томон', 'тараф' маъносини англатадиган арабча *жисҳат* отига (АРС, 875) кӯшиб хосил қилинган бўлиб, 'ахил', 'инок' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 683).

ҲАМКАСБ Бу сифат тоҷик тилида 'бирга' маъносини ифодалайдиган ҳам- олд кӯшимчасини (ТжРС, 544) 'мехнат фаолияти соҳаси' маъносини англатадиган арабча *каасб* отига (АРС, 686) кӯшиб хосил қилинган бўлиб, 'каасбош' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 683).

ҲАМКОР Бу сифат тоҷик тилида 'бирга' маъносини ифодалайдиган ҳам- олд кӯшимчасини (ТжРС, 544) 'иш', 'мехнат' маъносини англатадиган *кор* отига (ТжРС, 192) кӯшиб хосил қилинган бўлиб, 'бирор ишни биргаликда бажарувчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 683). Бу сифатдан ўзбек тилида ҳамкорлик оти ясалган.

ҲАМКОРЛИК қ. ҳамкор

ҲАММА Бу олмош ПРСда [*hâme*] шаклида (597), ТжРСда ҳама шаклида (498) келтирилган: ўзбек тилига тоҷикча шакли *м* товушини катлаб олинган; 'барча' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 683).

ҲАММАБОП Бу сифат тоҷикча ҳама олмоши билан (к.) 'тўғри келадиган' маъносини англатувчи *боб* сифатидан (ТжРС, 73) тузилган бўлиб, ўзбек тилида бу сифат таркибидаги *м* товуши катланган, охиридаги *б* товуши *и* товушига алмаштирилган; 'барчанинг дидига тўғри келадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 683).

ҲАМОХАНГ Бу сифат тоҷик тилида 'бирга' маъносини ифодалайдиган ҳам- олд кӯшимчасини (ТжРС, 544) 'ёқимли товушлар оқими', 'нарсалар оғасидаги уйгунилк' маъносини англатадиган *оҳанг* отига (ТжРС, 293) кӯшиб хосил қилинган бўлиб, 'бир-бирига уйгун' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 684).

ҲАМРОЗ Бу сифат тоҷик тилида 'бирга' маъносини ифодалайдиган ҳам- олд кӯшимчасини (ТжРС, 544) 'сир', 'маҳфий фикр' маъносини англатадиган *роҳ* отига (ТжРС, 326) кӯшиб хосил қилинган бўлиб, 'сирдош' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 684).

ҲАМРОХ Бу сифат тоҷик тилида 'бирга' маъносини ифодалайдиган ҳам- олд кӯшимчасини (ТжРС, 544) 'йўл' маъносини англатадиган *роҳ* отига (ТжРС, 328) кӯшиб хосил қилинган бўлиб, 'йўлда бирга бўлувчи', 'йўлдош' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 684).

ҲАМШАҲАР Бу сифат тоҷик тилида 'бирга' маъносини ифодалайдиган ҳам- олд кӯшимчасини (ТжРС, 544) *шаҳр* (>*шахар*) отига (ТжРС, 454) кӯшиб хосил қилинган бўлиб, 'бир шаҳарда яшовчи' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 684).

ҲАМШИРА Бу от тоҷик тилида 'бирга' маъносини ифодалайдиган ҳам- олд кӯшимчasi билан (ТжРС, 544) 'сут' маъносини англатадиган *шир* отидан (ТжРС, 458) тузилган ҳамишир сифатига -*а* кӯшимчасини (ТжРС,

543) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, асли 'бир онани эмган аёллар бир-бирига нисбатан' маъносини англатиб, кейинчалик 'сингил', 'шифохона ходимаси' маъносини англатиш учун ишлатилган (ЎТИЛ, II, 685).

ХАНГАМА Бу от 'фикр-ўй' маъносини англатадиган ҳанг оти билан (ПРС, 598; ТжРС, 501) 'оддий', 'умумий' маъносини англатадиган ома сифатидан (ТжРС, 286; АРС, 538) тузилган бўлиб, ўзбек тилида ҳангома тарзида ҳам айтилади; 'енгил-елпи хушчакчак сухбат' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 685).

ХАНГМАНГ Бу от 'фикр-ўй' маъносини англатадиган ҳанг оти билан (ПРС, 598; ТжРС, 501) 'бош айланиши' маъносини англатадиган манг отидан (ПРС, 537) тузилган бўлиб, ТжРСда ҳангу-манг шаюнида (чиликча оркали кўшиб) ёзилган; асли тўғридан тўғри кўшиб ёзиш маъкул. Бу от 'кутилмаган воеа қаршисида довдираб, хайрон бўлиш' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 685).

ХАНГОМА ҳангама

ҲАРОММАФИЗ Бу от тожик тилида 'еб-ичиш, фойдаланиш тақиқланган' маъносини англатадиган арабча ҳаром оти билан (АРС, 168) 'мия' маъносини англатадиган тожикча мазз отидан (ТжРС, 222) тузилган бўлиб, ўзбек тилига ғоз товушлари оралиғига и товушини киритиб олинган; 'марказий нерв тизимишининг умуртқада жойлашган қисми' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 688).

ҲАРФХЎР Бу сифат асли русча буюоед сифатининг қисмма-қисм таржимаси бўлиб, 'товуш ифодалайдиган шакл' маъносини англатадиган арабча ҳарф отига (АРС, 166) 'е-' маъносини англатадиган тожикча ҳўрдан феълининг (ТжРС, 434) ҳўр ҳозирги замон асосини кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'масаланинг моҳиятига эмас, ташки майда-чўйда томонига эътибор берадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 689).

ҲАСАДГЎЙ Бу сифат 'кўра олмаслик туйғуси' маъносини англатадиган арабча ҳасад отига (АРС, 172) 'гапир-' маъносини англатадиган тожикча гуфтан феълининг гўй ҳозирги замон асосини (ТжРС, 110) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'ҳасад килиб гапирадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 689).

ҲАФТА Бу от тожик тилида 'етти' маъносини англатадиган ҳафт санок сонига (ТжРС, 503) -а кўшимчасини (ТжРС, 543) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'ойнинг етти кечачундузига тенг вакт' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 690).

ҲАФТИЙАК Бу от асли 'етти' маъносини англатадиган ҳафт санок сонини (ТжРС, 503) -и изофаси оркали 'бир' маъносини англатадиган йак санок сонига боғлаб тузилган биримма бўлиб, кейинчалик кўшиб ёзиладиган бўлган; 'Куръоннинг еттидан бир қисми' маъносини англатади; бу қисм диний мактаб учун ўкиш китоби сифатида чоп этилар эди (ЎТИЛ, II, 691).

ҲЕЧ Бу инкор олмоши ПРСда [*неч*] шаклида (600), ТжРСда ҳеч шаклида (695) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шаси олинган, сўзлашув тилида ҳич тарзида ҳам айтилади; 'сира', 'мутлақо' маъносини ифодалайди (ЎТИЛ, II, 695).

ҲИЙЛАГАР қи хийлакор

ҲИЙЛАКОР Бу сифат 'алдаш учун амалга ошириладиган хатти-харакат' маъносини англатадиган арабча *ҳийла* отига (АРС, 204) тожикча -кор қўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'хийланайранг' ишлатадиган' маъносини англатади; бу сифат *ҳийлагар* шаклида ҳам айтилади (ЎТИЛ, II, 696).

ҲИССАДОР Бу от 'бўлак', 'парча' маъносини англатадиган арабча *ҳисса* отининг (АРС, 854) тожик тилига олинган *ҳисса* шаклига (ТжРС, 505) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча *доштан* феълининг дор хозирги замон асосини (ТжРС, 137, 136) кўшиб хосил килинган бўлиб (ТжРС, 506), 'кандайдир фаолиятда ўз улуши билан қатнашувчи', 'компаньон', 'акциядор' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 701).

ҲОЖАТБАРОР Бу сифат 'эхтиёж', 'зарурият' маъносини англатадиган арабча *ҳожат* отига (АРС, 200) 'чикар-' маъносини англатадиган тожикча *баровардан* феълининг (ТжРС, 48) барор хозирги замон асосини (ТжРС, 49) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'кимнингдир ҳожатини чикарадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 703).

ҲОЖАТМАНД Бу сифат 'эхтиёж', 'зарурият' маъносини англатадиган арабча *ҳожат* отига (АРС, 200) тожикча -манд қўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб хосил килинган бўлиб, 'эхтиёж сезиб турган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 703).

ҲОЖАТХОНА Бу от 'эхтиёж', 'зарурият' маъносини англатадиган арабча *ҳожат* оти билан (АРС, 200) тожикча *хона* отидан (ТжРС, 426) тузилган бўлиб, 'ёзилиш, бўшалиш учун курилган маҳсус жой' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 703).

ҲОЛВАЙТАР Бу от асли 'ширинлик' маъносини англатадиган арабча *ҳолва* отининг (АРС, 193) тожикча *ҳалво* шаклини (ТжРС, 497) -и изофаси оркали 'суюқ' маъносини англатадиган тожикча *тар* сифатига (ТжРС, 381) бирлаштириб тузилган *ҳалвой* *тар* биринчасига тенг бўлиб (ТжРС, 497), ўзбек тилига *ҳалво* оти таркибида *а* товушини *о* товушига, *о* товушини *а* товушига, *й* товушини *й* товушига алмаштириб, қисмларини кўшиб ёзаб олинган; 'дог' килинган ёнга ун солиб бироз кизаргунча ковуриб, устига шакар эритилган сувни куйиб кайнатиб тайёрланадиган ширин таом' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 706).

ҲОМИЛАДОР Бу сифат тожик тилида 'кўтариб юрувчи', 'бўйида бўлган' маъносини англатадиган арабча *ҳомила* отига (АРС, 196) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча *доштан* феълининг (ТжРС, 137) дор

хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'иккикат' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 706).

ҲОСИЛДОР Бу сифат тожик тилида 'ўсимиликдан олинадиган маҳсулот' маъносини англатадиган арабча ҳосил отига (АРС, 177) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча доштан феълининг (ТжРС, 137) дор хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'кўп ҳосил берадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 707).

ҲУКМДОР Бу от тожик тилида 'бажарилиши мажбурий карор' маъносини англатадиган арабча ҳукм отига (АРС, 187) 'эга бўл-' маъносини англатадиган тожикча доштан феълининг (ТжРС, 137) дор хозирги замон асосини (ТжРС, 136) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'хукм чиқариш ҳукукига эга киши '(хон, подшо, амир) маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 710).

ҲУКМНОМА Бу от 'бажарилиши мажбурий қарор' маъносини англатадиган арабча ҳукм оти билан (АРС, 137) 'хат' маъносини англатадиган тожикча нома отидан (ТжРС, 271) тузилган бўлиб, 'хукм акс эттирилган ҳужжат' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 710).

ҲУКМРОН Бу сифат тожик тилида 'бажарилиши мажбурий карор' маъносини англатадиган арабча ҳукм отига (АРС, 137) 'олиб бор-' маъносини англатадиган тожикча рондан феълининг рон хозирги замон асосини (ТжРС, 327) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, 'уз ҳукмини ўтказадиган' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 710). Бу сифат билан ўзбек тилида ҳумиронлик оти ҳосил қилинган.

ҲУКМРОНЛИК қ. ҳукмрон

ҲУМО Бу от ПРСда [нома] шаклида (594), ТжРСда ҳумо шаклида (508) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган; 'баҳт келтирувчи афсонавий куш' маъносини англатади: Бу күшининг сояси кимнинг бошига тушса, ўша киши энг баҳтли бўлади деган ақида мавжуд (ЎТИЛ, II, 711).

ҲУМОЙУН Бу сифат ҳумо отининг (к.) ҳумой шаклига (ПРС, 594) -ин кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, и товуши у товушига алмаштирилган (ПРС, 595; ТжРС, 508); 'энг баҳтли' маъносини англатаб, ҳукмдорга нисбатан бериладиган олий мартабани англатади (ТжРС, 508; ЎТИЛ, II, 711).

ҲУНАР Бу от ПРСда [нонár] шаклида (598), ТжРСда ҳунар шаклида (508) келтирилган; ўзбек тилига тожик тилидаги шакли олинган; асли 'лаёкат', 'санъат' маъноларини англатади; кейинчалик 'касб' маъносини ҳам англата бошлигаран (ТжРС, 508; ЎТИЛ, II, 711).

ҲУНАРМАНД Бу от тожик тилида ҳунар отига (к.) -манд кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил қилинган бўлиб, асли 'уз соҳасининг яхши устаси' маъносини англатади; кейинчалик 'пойабзал

тикувчи уста' маъносини ҳам англата бошлаган (ТжРС, 508; ЎТИЛ, II, 711).

ХУСАЙНИ Бу от арабча *Хусайн* атоқли отига (АРС, 174) тожикча -й кўшимчасини (ТжРС, 542) кўшиб ҳосил килинган бўлиб, 'узумнинг хасайни навидан кўра ингичкарок ва чўзиқрек нави' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 712).

ХУШЙОР Бу сифат тожик тилида 'сезиш, идрок килиш, англаш қобилияти' маъносини англатадиган ҳуши оти билан (ТжРС, 508) 'якини', 'дўсти' маъносини англатадиган *йор* отидан (ТжРС, 145) тузилган бўлиб, 'сезиш, идрок килиш, англаш қобилиятияга эга' маъносини англатади (ЎТИЛ, II, 713). Бу сифатдан ўзбек тилида ҳушийорлик оти ҳосил килинган.

ХУШЙОРЛИК қ. хушйор

Фойдаланилган асосий манбалар

- Девон – М а ҳ м у д К о ш ғ а р и й. Девону пуготиг турк. I-III жиллар. Индекс. Т.: 1960-1967.
- КРС – Ю д а х и н К. К. Киргизско-русский словарь. М.: 1965.
- ПРС – М и л л е р Б. В. Персидско-русский словарь. Госиздат ин. и нац. словарей. М.: 1953.
- СИС – Словарь иностранных слов. Госиздат ин. и нац. словарей. М.: 1949.
- ССТН – Б у д а г о в Л. З. Сравнительный словарь турецко-татарских наречий. I, II жиллар. Сант-Петербург. 1969-1971.
- ТжРС – Таджикско-русский словарь. Госиздат ин. и нац. словарей. М.: 1954.
- ТжРС-46 – Таджикско-русский словарь. I жилд. 1946.
- "Форс тили" – А б д у с а м а д о в М. Форс тили. "Ўқитувчи" нашриёти. Т.: 1971.
- ЎҚААКЛ – Ш а м с и е в П., И б р о х и м о в С. Ўзбек классик адабиёти асарлари учун қисқача лугат. ЎзФАН. Т.: 1954.
- ЎТГ - I – Ўзбек тили грамматикаси. I жилд. "ФАН" нашриёти. Т.: 1975.
- ЎТИЛ – Ўзбек тилининг изохли лугати. I, II жиллар. "Рус тили" нашриёти. М.: 1981.
- ЎТЛТҚ – Р а ҳ м а т у л л а е в Ш. Ўзбек тили лугатининг туркий катлами. "Университет" нашриёти. Т.: 2001.
- ЎТОИЛ – Р а ҳ м а т у л л а е в Ш. Ўзбек тили омонимларининг изохли лугати. "Ўқитувчи" нашриёти. Т.: 1984.
- ЎТЭЛ – Р а ҳ м а т у л л а е в Ш. Ўзбек тилининг этимологик лугати (туркий сўзлар). "Университет" нашриёти. Т.: 2000.
- ЎТЭЛ - II – Р а ҳ м а т у л л а е в Ш. Ўзбек тилининг этимологик лугати. II (араф сўзлари ва улар билан ҳосилалар). "Университет" нашриёти. Т.: 2003.
- ҲЗЎТ – Ҳозирги замон ўзбек тили. ЎзФА нашриёти. Т.: 1957.

МУНДАРИЖА

Кириш	3	П	180
Луғат	6	Р	197
А	6	С	204
Б	15	Т	220
В	55	Ү	231
Г	57	Ф	232
Д	75	Х	235
Ж	96	Ч	249
З	101	Ш	260
И		Э	269
Й(йа,йе,йо, йу, йў)	109	Ў	279
К	113	Қ	271
Л	115	Ғ	273
М	126	Ҳ	276
Н	147	Фойдаланилган асосий манбалар .	283
О	165		

Шавкат Раҳматуллаев

ЎЗБЕК ТИЛИНИНГ ЭТИМОЛОГИК ЛУГАТИ (III)

(Форсча, тожикча бирликлар ва улар билан ҳосилалар)

Мухаррир З.Ахмаджонова.

Босишга руҳсат этилди 09.09.09. Бичими 60X84 1/16.
Офсет босма усулида босилди. Нашриёт ҳисоб табоги 19,5.
Шартли босма табоги 28,8. Адади 500 нусха. Баҳоси келишилган
нархда. Буюртма № 369.

"Университет" нашриётида, Тошкент – 100174, Таъабалар
шаҳарчаси. ЎзМУ, маъмурӣ бино, 2-қават, 7-8-хоналар.

ЎзМУ босмахонасида чоп этилди.